دانستنیهایی برای یک زن خانه دار

نوشته : پیر آگوست و باربارا شاندلر

چاپ جدید

ترجمه : افسانه فائقی - کاظم فائقی

Auguste, Pierre
آگوست، پیر
دانستنیهایی برای یک زن خانه‌دار / نوشته [پ. اگوست و ب. چندلر]؛ ترجمه افسانه فائقی، کاظم فائقی. - تبریز: تلاش، ۱۳۷۸
۶۰۸ ص.: مصور.
ISBN: 964-5750-73-3
فهرستنویسی براساس اطلاّعات فیپا (فهرستنویسی پیش از انتشار).
پشت جلد به فرانسه
Barbara Chandler, Pierre Auguste. Les Trucs maison.
۱. اقتصاد خانواده. ۲. زنان خانه‌دار -- راهنمای زندگی. الف. چندلر، باربارا، Barbara Chandler ب. فائقی، افسانه، ۱۳۴۴ -، مترجم، ج. فائقی، کاظم، ۱۳۱۲ -، مترجم. د. عنوان.
۲ د ۷ الف /۱۴۵ TX ۶۴۰
۱۳۷۷
کتابخانه ملی ایران ۱۱۵۷۳-۷۷ م

موسسه انتشارات تلاش

تهران: خ انقلاب، خ ۱۲ فروردین، پاساژفروردین، تلفن: ۶-۶۶۴۸۳۳۷۵ فاکس: ۶۶۹۶۲۰۳۹
تبریز: شریعتی جنوبی - تلفن: ۵۵۶۷۳۸۲

نام کتاب: دانستنیهایی برای یک زن خانه‌دار
نویسنده: باربارا شاندلر و پیرآگوست
ترجمه: افسانه و کاظم فائقی

لیتوگرافی: برنا - چاپ: عصرچاپ
نوبت چاپ: دهم ۱۳۸۸ - شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه

قیمت: ۹۸۰۰ تومان

ISBN: 978 - 964 - 5750 - 73 - 3 **شابک: ۳ - ۷۳ - ۵۷۵۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸**

پست الکترونیک:
mail: talashpublication@yahoo.com
WWW.talashpublication.persianblog.com

بسم الله الرحمن الرحیم

فهرست

مربوط به خانه‌داری را بهتر، و آسانتر، و در مدّتی کوتاهتر انجام دهد.

و این کتاب برای کدبانوهایی نوشته شده است، که خانه‌ی تمیز و مرتّب را دوست دارند، امّا به‌دلیل داشتن مشغله‌های ضروری دیگر نمی‌توانند تمام اوقات خود را صرف این کار کنند. در لابه‌لای صفحات این مجموعه شما با نکات ظریفی از روشهای نوین خانه‌داری آشنا می‌شوید، که برایتان کاملاً تازگی دارد، شاید شما تا به حال کتابهای مختلف دیگری در همین زمینه مطالعه کرده‌اید، ولی با خواندن این کتاب تصدیق خواهید کرد، که محتویات آن در نوع خود بی‌نظیرند، و انتشار این‌گونه مطالب در کشور ما بی‌سابقه است.

نکته‌هایی مربوط به تزیین منزل، شستشوی پارچه‌ها و مبلها و فرشها و کفپوشها، و لکّه‌زدایی از آنها، الکتریسته و روشنایی، گل‌آرایی، و گیاه و گل‌پروری در خانه، نظافت در و دیوار و پنجره‌ها، و چگونگی مبارزه با حشرات خانگی، فوت و فنّ خانه‌داری، و نسخه‌های مفید دیگری برای بهترکردن زندگی در آن خواهید یافت، که اغلب با هزینه‌ی جزیی، و با استفاده از موادّ اوّلیّه‌ی پیش‌پا افتاده‌ای انجام می‌پذیرند، که شما با اجرای آنها گرههای کوچکی از خانه‌داری را می‌توانید در زندگی روزمرّه بگشایید.

زن امروز باید علاوه بر اینکه، همسری شایسته، وکدبانویی آشنا به رموز خانه‌داری باشد، از سلامت جسم نیز بی‌نصیب نماند. برای این منظور، ما در این کتاب یك بخش را هم به ورزش و نرمش اختصاص داده‌ایم، و تمرینات تازه و مفیدی در این مورد داریم، که با پرداختن به آنها سلامت و طراوت خود را حفظ خواهید کرد.

مجموعه‌ی ما برای آقایان نیز می‌تواند مفید باشد، زیرا در آن یك دنیا مطلب در مورد تعمیرات کوچك خانگی، ترمیم سرامیك و کفپوش، رفع اشکال در سیم‌کشی، و استفاده از ارّه و چکش و دریل و .... برای گشودن گرههایی از مشکلات خانه داریم، که بیشك مورد استفاده‌شان قرار خواهد گرفت.

و بالأخره امیدواریم کتاب جدید ما، که انتخاب و ترجمه‌ی آن خیلی هم ساده نبوده است، همچون کتابهای قبلی ما، مورد پسند شما خواننده‌ی عزیز قرار گیرد، و با اجرای مطالب آن زندگی را برای خود، و افراد خانواده‌ی‌تان، شیرینتر سازید....ان‌شاءالله

افسانه فائقی ـ کاظم فائقی

بخش ۱

الفبای پاکیزگی

کفگیر و قاشق بزرگ پلاستیکی

این نوع وسایل معمولاً روکش آکریلیك دارند. توصیه می‌شود، که آنها را بعد از استفاده بلافاصله بشویید، و با حوله‌ی نرم پاك کنید. در صورتی که موفّق به لکّه‌زدایی آنها نشدید، جوش‌شیرین به کار برید، امّا هرگز از سیم ظرفشویی در این

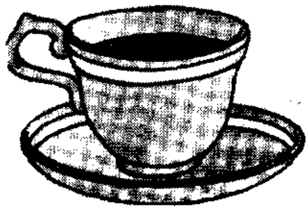

مورد استفاده نکنید. همچنین سفارش می‌شود، برای پاکیزه کردن و لکّه گیری آنها از به‌کار بردن هر نوع اسید، یا استون، و نظایر آنها خودداری نمایید. گفتن ندارد، که اگر این نوع وسایل مدّت نسبتاً زیادی داخل غذا بمانند، یا همراه سایر ظروف خیس شوند، لطف خود را از دست می‌دهند.

فنجان و نعلبکی چینی

فنجان و نعلبکی مخصوص چای و قهوه باید بعد از هر بار استفاده فوراً با آب و مایع ظرفشویی شسته شوند. هر دو سه روز یکبار نیز پاکیزه کردن آنها با جوش‌شیرین توصیه می‌شود. و اگر در اثر عدم توجّه لکّه گرفته‌اند، آن قسمت را با پودر ظرفشویی، به کمك یك دستمال نرم مرطوب، پاکیزه کنید. هرگز برای شستن آنها از سیم ظرفشویی کمك نگیرید. و نیز از رنگبرهای مختلف برای پاکیزه کردن آنها

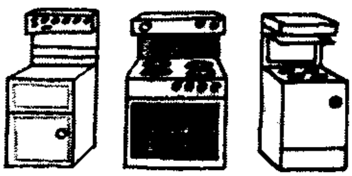
استفاده نکنید، هر چند که برخی خانمها مدّت چند ساعت قوری چینی و لیوانها و نعلبکی‌ها را در مایعات رنگبر قرار می‌دهند، تا از آنها لکّه‌زدایی نمایند، ولی ضمن

این کار آنها درخشندگی و تازگی خود را نیز از دست می‌دهند، و آماده برای پذیرش لکّه‌های بعدی می‌شوند.

اجاق گاز و اجاق برقی

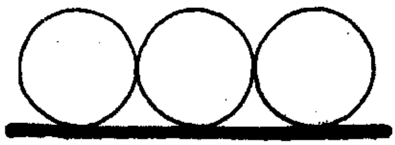
در حالت کلّی هر روز یکبار آنها را با آب گرم، و پودر یا مایع ظرفشویی بشویید، و با حوله‌ی نرم پاك کنید. مطلب مهمّ اینکه وقتی روی اجاق‌گاز هر نوع غذا سر رفت، فوراً باید شعله‌ی مربوط به آن را خاموش کنید، و از شعله‌ی دیگر استفاده نمایید.

در صورتی که از این کار غفلت کردید، و هنگامی به سراغ لکّه رفتید که کاملاً سوخته، و روی اجاق ماندگار شده است، در این مواقع باید ابتدا مدّتی دستمال خیس رویش قرار دهید، تا نرم شود. آنگاه با اسکاچ نرم و مستعمل قسمتهای رویی آن راپاك کنید. سپس پودر خشك ظرفشویی رویش بریزید، و با پارچه‌ی خیس مالش دهید. از به کار بردن کارد آشپزخانه و سیم ظرفشویی خشن برای حذف فوری آن خودداری کنید، و در صورت لزوم از جوش‌شیرین و آبلیمو و نظایر آنها در چند نوبت استفاده نمایید. و سرانجام سفارش می‌شود، قبل از شروع به لکّه‌زدایی از روی اجاق‌گاز، حتماً شیر گاز را ببندید، و جریان برق را قطع کنید.

بشقابهای بدل چینی

نوع خیلی معمولی آنها همه جا در دسترس شماست، و اغلب خانواده‌ها در موارد متعدّدی از آنها استفاده می‌کنند. این ظرفها وقتی تازه‌اند، لطف خاصّی دارند. ولی اگر استفاده‌ی مناسب از آنها نشود، و شستشوی آنها به روش علمی انجام نپذیرد، به زودی شفّافیّت و زیبایی خود را از دست می‌دهند. توصیه می‌شود، آنها را با سرکه و نمك آشپزخانه بشویید، و یا جهت این کار جوش‌شیرین به کار برید. در صورتی که کدر شده‌اند، آن‌ها را مدّت ۴۵ دقیقه در مخلوطی از آب و مایع

ظرفشویی بجوشانید، و سپس روی‌شان اسکاچ نرم بزنید. باز هم سفارش می‌شود، که آنها را بعد از هر بارِ استعمال بشویید. فرو بردن بشقابهای بدل چینی سرد در آب جوش هر چند که باعث شکستن آنها نمی‌شود، ولی در اثر این کار سطح آنها ترکهای کوچکی برمی‌دارد، و شفّافیّت و تازگی خود را از دست می‌دهد. از این کار خودداری نمایید.

لیوانها و شربت‌خوریهای کریستالی

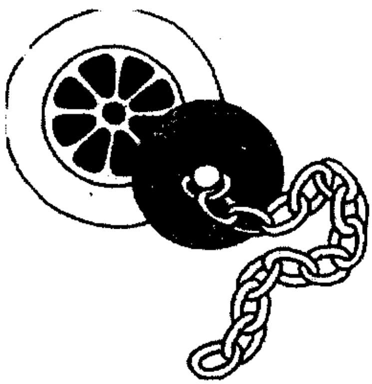
در حالت کلّی آنها را با مایع ظرفشویی و آب نیمگرم بشویید. امّا در صورتی که خیلی کثیف شده‌اند، مخلوطی از یك سوّم سرکه و دو سوّم آب بشویید، و اگر نتیجه نگرفتید، با محلول آمونیاك نیز شستشو دهید. در این موارد سفارش می‌شود، از

روی دستکش معمولی ظرفشویی یك دستکش بزرگ از پارچه‌ی پنبه‌ای نیز بپوشید، و دستها را در محلول فرو برید، و قسمتهای مختلف این وسایل را خوب مالش دهید. سرانجام اینکه هرگز برای شستن ظرفهای کریستالی از پودر ظرفشویی استفاده نکنید، زیرا آنها را کدر می‌سازد.

سیفون

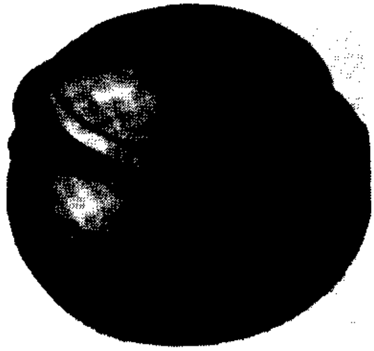
هر از گاهی باید به پاکیزه کردن سیفون، و بازکردنش اقدام کنید، و منتظر بسته شدن کامل آن نباشید. معمولی‌ترین روش جهت بازکردن سیفون این است، که یك مشت کریستالهای سود کاستیك را در دهانه‌ی آن بریزید، و یك چهارم لیتر آب‌جوش رویش اضافه نمایید، و چند ساعت بعد شیر آب را باز کنید. همچنین توصیه می‌شود، گاهگاهی نیز یك قاشق نمك آشپزخانه و یك قاشق جوش شیرین را در سیفون ظرفشویی بریزید، و رویش کمی آب جوش اضافه نمایید. یك راه ساده‌ی دیگر را نیز در این مورد مطرح می‌کنیم، که نتیجه‌بخش‌تر از سایر

روشهاست: یك انتهای یك شیلنگ نیم متری را به آب لوله کشی شهر مربوط سازید، و انتهای دیگرش را در دهانه‌ی سیفون فرو برید، و دور این قسمت پارچه بپیچید، و تا حدّ ممکن مانع ورود و خروج آب شوید. سپس آب لوله کشی را به طور کامل باز کنید، تا داخل سیفون را شسته و تمیز کند. البتّه این کار را در ساعاتی از شبانه‌روز انجام دهید، که فشار آب لوله کشی بیشتر است.

ظرف دیزی

برخیها عقیده دارند، که اگر آبگوشت در دیزی پخته شود، خیلی لذیذ خواهد بود. در صورتی که شما نیز همچو ظرفی در آشپزخانه به کار می‌برید، قبل از شستن باید آن را در آب خیس کنید، و چند ساعت بعد به تمیزکردنش اقدام نمایید. در

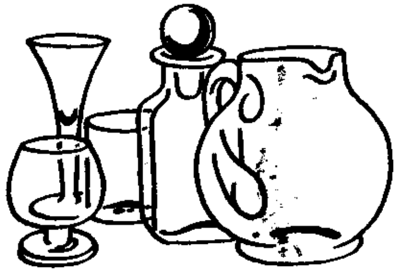

مورد این ظرفها هر نوع سیم ظرفشویی خشن می‌توانید به کار ببرید. امّا توصیه می‌کنیم، هرگز اجازه ندهید، چرکهای مختلف یا رنگهای متفاوت روی آن مدّت زیادی بمانند، زیرا ظرفها نفوذپذیر هستند، و لکّه‌زدایی بعدی در آنها خیلی مشکل است.

ظرفهای شیشه‌ای با خطّها و نقشهای طلایی و نقره‌ای

شستشو و لکّه‌زدایی آنها خیلی مشکل است، زیرا این خطّها در ظروف شیشه‌ای معمولاً دوام زیادی ندارند. سفارش می‌شود، هرگز آنها را با آب خیلی گرم نشویید، و مدّت زیادی خیس نکنید. همواره بلافاصله بعد از استعمال آنها را با آب نیمگرم و مایع ظرفشویی شستشو دهید، و با حوله‌ی نرم خشک کنید. هیچوقت در پاکیزه‌کردن آنها سیم ظرفشویی به کار نبرید. گفتن ندارد، که پودرهای ظرفشویی نیز برای شستن آنها مناسب نیستند. اگر فقط برای تزیین از آنها استفاده می‌کنید، برای لکّه‌زدایی پنبه را به الکل آغشته کنید، و روی آنها بمالید. همچنین از اسپری‌های

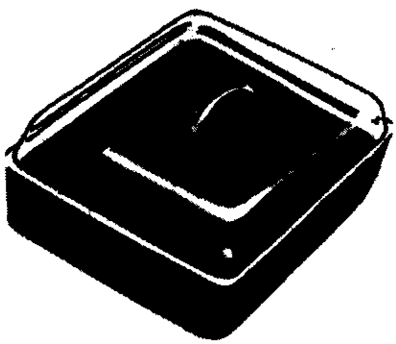
مخصوص شیشه‌ی اتومبیل استفاده کنید. اگر می‌خواهید این ظرفها خیلی تمیز باشند، و برق بزنند، یك قاشق غذاخوری محلول آمونیاك را در یك لیتر آب بریزید،

و به هم بزنید، و این ظرفها را مدّت کمی در آن نگه دارید، و بعد با آب نیمگرم و مایع ظرفشویی آنها را شستشو دهید.

ظرفهای شیشه‌ای نسوز

برای شستشوی معمولی آنها از آب نیمگرم و مایع ظرفشویی استفاده کنید، اگر لکّه‌هایی از سوختن غذا حاصل شده است، آنها را دستکم مدّت ۲ ساعت در محلولی از آب نیمگرم و صابون نگه دارید. در صورتی که قند یا نشاسته رویش

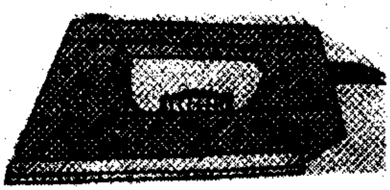

چسبیده، و در حرارت زیاد به زغال تبدیل شده است، یکی دو قاشق جوش شیرین را در آب حل کنید، و ظرف شیشه‌ای را مدّتی در آن نگه‌دارید. سپس با محلول غلیظ آمونیاک بشویید، و آب بکشید. در مورد استفاده از ظرفهای نسوز باید یادآور شویم، که اصولاً هرگز آنها را مستقیماً روی منبع حرارت قرار ندهید. ثانیاً وقتی از فر

روشن بیرون می‌آورید، هیچوقت روی اجسام سرد، یا خیس، قرار ندهید، زیرا احتمال شکستن آنها زیاد است.

پاکیزه کردن اتو

اگر نایلن ذوب شده، و به ته اتو چسبیده است، آن را خاموش کنید، و قبل از اینکه سرد شود، با یک تخته‌ی کوچک یا اسپاتول چوبی از ته آن جدا سازید. بقایای آن، و لکّه‌های دیگری راکه به مرور زمان حاصل شده است، هنگام سرد بودن اتو، با پشم فلزّی مالش دهید. حتّی می‌توانید یک صفحه سنباده با دانه‌های خیلی ریز به کار ببرید. و نیز ممکن است یک قطعه پنبه را در سرکه کمی خیس کنید، و رویش یک قاشق نمک آشپزخانه بریزید، و با آن ته اتو را مالش دهید. اگر از اتوی بخار دار

استفاده می‌کنید، حتماً آب مقطّر در آن بریزید، و نیز سوراخهای ته اتو را مرتّباً با سنجاق ته‌گرد بازکنید، و ازگرفتگی آنها جلوگیری کنید. توصیه می‌شود، هرگز و به هیچ عنوان اتو را در آب فرو نبرید، و زیر شیر آب نگیرید، و برای پاکیزه کردن آن فقط از پارچه مرطوب استفاده کنید. یادآوری می‌کنیم، برای اینکه از برّاق شدن پارچه جلوگیری شود، حتّی‌المقدور از پشت اتو بزنید، و یا از پارچه‌ی اتو استفاده کنید. بند اتو را نیز مرتّباً بررسی نمایید، و قبل از پوسیدگی و یا پاره شدن،که معمولاً با خطرات غیر قابل جبران همراه است، آن را عوض کنید.

کتری برقی

روزی یکبار روی آن پارچه‌ی مرطوب بکشید، و با حوله‌ی نرم خشک کنید.

هنگام انجام این کار حتماً دو شاخه‌ی آن را از پریز بیرون بکشید. در این کتری معمولاً پس از مدّتی آهک ته نشین می‌شود. برای از بین بردن آن بایستی گاه و بیگاه مخلوط سرکه و آب، به مقدارهای مساوی، را درکتری بریزید، و مدّت نیم ساعت بجوشانید. سپس بشویید، و خشک کنید. اگر ضخامت آهک داخل کتری زیاد باشد، می‌توانید با ضربه زدن روی کتری آنها را جدا کنید. جهت این کار به یک انتهای میله‌ی چوبی چند دور پارچه‌ی نرم بپیچید، و با آن ضربه بزنید، تا روی کتری اثر نکند. و نیز هنگامی که کتری کاملاً داغ است، درون آن آب یخ بریزید، جرم داخل کتری با صدای مخصوص ترکیده و جدا خواهد شد، که با یک تیغه‌ی چوبی می‌توانید قسمت بیشتر آنها را از کتری بیرون بیاورید. سفارش می‌شود، هر بار پس

از استفاده، آب کتری برقی را خالی کنید، و آن را همیشه خشک نگه دارید. این کار تا حدّ زیادی مانع جرم گرفتگی داخل آن می‌شود. و نیز رسیدگی مداوم به بند کتری برقی که سیمهای رابط برق را دارد، و تعویض به موقع آن در صورت لزوم، بسیار ضروری است.

کاردهای آشپزخانه

هرگز آنها را در آب خیس نکنید، زیرا سبب خراب شدن دسته‌ی آنها می‌گردد. همچنین شستشوی یک کارد کثیف را به چند ساعت بعد موکول نکنید، زیرا تیغه‌ی آن لکّه می‌گیرد. پس یک کارد را بلافاصله بعد از استفاده با آب نیمگرم و پودر ظرفشویی بشویید، و همان لحظه با حوله‌ی نرم خشک کنید. در مورد اغلب کاردها می‌توانید با اسکاچ نرم لکّه زدایی کنید. و حتّی کاغذ سنباده‌ی نرم جهت این کار

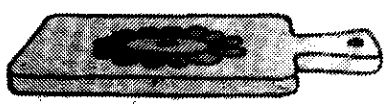
مورد استفاده قرار دهید. هر چند که امروزه بیشتر خانمها برای تیزکردن آنها ازکارد تیزکنی دوّار استفاده می‌کنند، ولی این کار معمولاً لبه‌ی تیزکارد را می‌تراشد، و سبب می‌شود که کارد خاصیت تیز شدن خود را از دست بدهد. یک راه حل ساده برای تیزکردن کارد آشپزخانه توصیه می‌شود: روی یک میله‌ی چوبی کاغذ

سنباده‌ی نرم بپیچید، و تیغه‌ی کارد را به زوایه‌ی ۱۵ درجه نسبت به سطح سنباده به آن مالش دهید. کارد آشپزخانه تیز خواهد شد. با آنکه برخیها نیزکارد را با سوهان تیز می‌کنند، و این کار نتیجه‌ی فوری دارد، امّا کارد را می‌خورد، و زیبایی آن را از بین می‌برد. این روش برای تیزکردن کارد باغبانی مناسب است.

تخته‌ی آشپزخانه

این وسیله سابقاً از چوب ساخته می‌شد، ولی امروزه انواع مختلف پلاستیکی آن در موارد زیادی به خدمت خانمهای خانه‌دار درآمده است. در خردکردن سبزی و سیب‌زمینی و پیاز، و قطعه قطعه کردن گوشت و خلال کردن پسته و بادام و غیره

این وسیله خیلی به درد می‌خورد. متأسفانه نظافت این وسیله‌ی مفید غالباً مورد غفلت قرار می‌گیرد، و رنگ سبزی توأم با رنگ گوشت منظره‌ی زننده‌ای به آن می‌دهند. توصیه می‌شود بلافاصله بعد از استعمال آن را با پودر پاک کننده و سیم ظرفشویی خوب بشویید، و اگر نتیجه‌ی مطلوب نگرفتید، از جوش‌شیرین و نمک آشپزخانه کمک بگیرید، و از هر کدام روی تخته بریزید، و یا آب خیلی کم روی آن اسکاچ بمالید. همچنین خمیردندان معمولی نیز در پاکیزه کردن تخته‌ی آشپزخانه

اعجاز می‌کند، به شرطی که مدت یك ساعت روی لکّه‌ی آن باقی بماند، و سپس با آب گرم شسته شود. به هر حال سعی کنید بعد از هر بار استعمال کوچکترین لکّه‌ای روی آن باقی نماند، زیرا لکّه‌زدایی بعدی مشکل خواهد شد.

تمیز کردن آیینه

فیکساتورهایی را که هنگام شستن شیشه‌ی پنجره به کار می‌برید، به سادگی روی آیینه اسپری کنید، و سپس با حوله‌ی نرم پاك نمایید. همچنین می‌توانید در آب سرد کمی سرکه بیفزایید، و با پنبه روی آیینه بکشید، و با دستمال کاغذی پاك کنید. و نیز یك قاشق غذاخوری جوش‌شیرین در یك لیتر آب محلول مناسبی برای شستن آیینه‌هاست. برخی‌ها نفت سفید، و الکل، را برای شستن آیینه توصیه می‌کنند. هر

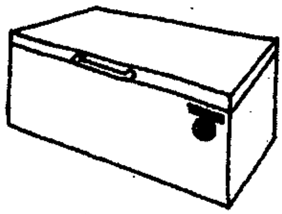

چند که نتیجه‌بخش‌تر از موادّ دیگر هستند. ولی باید مواظب قاب آیینه باشید، زیرا روی آن اثر می‌گذارد. در همچو موارد باید پنبه را در اسید رقیق خیس کنید، و خوب بچلانید، و روی آیینه بمالید، و جلا دهید. به هر حال باید مواظب پشت آیینه باشید، تا مرطوب نشود، زیرا در این صورت آیینه به طور غیر قابل جبران کدر خواهد شد. سرانجام یادآور می‌شویم، که از کشیدن پارچه‌های خشن به هر عنوان روی آیینه خودداری کنید، زیرا به مرور کدر می‌شود.

رسیدگی به فریزر

از فریزر باید هر ۳۰ روز یکبار برفك‌زدایی کنید. جهت این کار یك جعبه‌ی بزرگ چوبی یا مقوّایی فراهم سازید، و موادّ غذایی یخ‌زده‌ی مختلف داخل فریزر را در

کاغذ روزنامه بسته‌بندی کنید، و درون جعبه قرار دهید، و در آن را ببندید، و رویش پتو بیندازید، و تا حدّ مقدور از تبادل حرارتی بین داخل و خارج جعبه جلوگیری کنید. اگر در فریزر شما تجهیزات لازم برای آب کردن یخها پیش‌بینی نشده است، خودتان فوراً دست به کار شوید، و در قابلمه‌های متعدّد آب داغ توی آن قرار دهید. و برفکها را آب کنید. و آنگاه دو قاشق غذاخوری جوش‌شیرین را در یك لیتر آب حلّ کنید، و داخل فریزر را با آن تمیز کنید. سپس یك دستمال بزرگ و تمیز را مرتباً

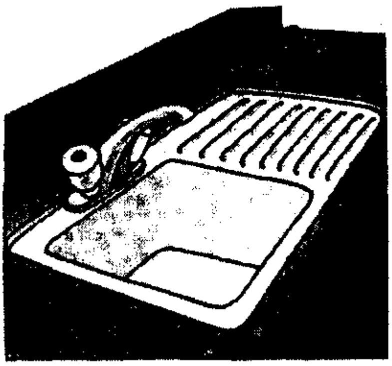

در آب خیس کنید، و به کمك آن آثار جوش‌شیرین را از داخل فریزر حذف نمایید. و بعد دیواره‌ها را خوب خشك کنید. لاستیك دور درب فریزر را نیز با آب گرم و مایع ظرفشویی خوب تمیز کنید. قسمت خارجی فریزر را هم با آب و صابون بشویید، و خشك کنید. و حالا فریزر خالی را روشن کنید، و چند دقیقه صبر نمایید، تا کمی خنك شود. آنگاه موادّ غذایی مربوط به فریزر را به سرعت داخل آن بچینید، و چند ساعت درجه‌ی فریزر را به حداکثر تنظیم کنید، و سپس روی درجه‌ی عادی قرار دهید.

پاکیزه کردن ظرفشویی فلزّی

امروزه معمولاً ظرفشویی‌ها از ورق استیل ساخته می‌شوند. به این دلیل زنگ نمی‌زنند، و خراش برنمی‌دارند، و تازگی و لطافت خود را سالیان سال حفظ می‌کنند. فقط باید بعد از هر بار استفاده آنها را با حوله‌ی نرم خشك کنید. مخصوصاً دور و بر شیرهای آب، اگر مواظبت نشود، در طیّ چند ماه ورقه‌ای از آهك می‌نشیند، و منظره‌ی زشتی پیدا می‌کند. در همچو موارد هرگز با کارد آشپزخانه به

سراغ آنها نروید، و دور و بر شیرها را خراش ندهید. بلکه ابتدا با محلول جوش‌شیرین، یا سرکه، یا آمونیاك، و نظایرشان آنها را خیس کنید. برای این منظور یك دستمال را، که در یکی از این محلولها خیس کرده‌اید، روی این قسمتها قرار دهید، و مرتباً با ریختن یکی دو قاشق از همان محلول روی دستمال، آنها را خیس

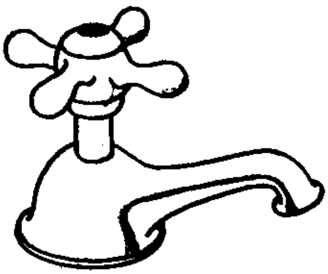

نگه دارید. سپس با اسکاچ نرم آنها را بزدایید. توصیه می‌شود هرگز سیم ظرفشویی خشن روی آنها نکشید، و اسیدهای قوی را برای پاکیزه کردن آنها به کار نبرید. هنگام استفاده از آنها سعی کنید، آب دور و بر آن را، که معمولاً چوبی است، خیس نکند. در صورت خیس شدن فوراً با حوله خشك کنید.

رسیدگی به شیر آب

اگر شیر آب خوب کار نمی‌کند، برای تعویض و ترمیم قسمتهای داخلی آن، باید ابتدا شیر فلکه‌ی مربوط به آن را ببندید، و آن وقت شروع به کار نمایید. معمولاً وقتی شیر چکّه می‌کند، واشر لاستیکی آن خراب شده است، و باید عوض شود.در این صورت سر شیر را بازکنید، و یك واشر لاستیکی تازه جانشین لاستیك فرسوده سازید. اگر لاستیك موجود در خانه بزرگتر از واشر اصلی است، با یك کارد تیز دورادور آن را ببرید، و مناسب شیر بکنید. قبل از اینکه سر شیر را در جای خود محکم کنید، باید خاطرجمع باشید، که داخل شیر رسوب نبسته است. در این صورت باید حتماً رسوبات را به ملایمت، و بدون ایجاد خدشه پاك کنید. بهتر

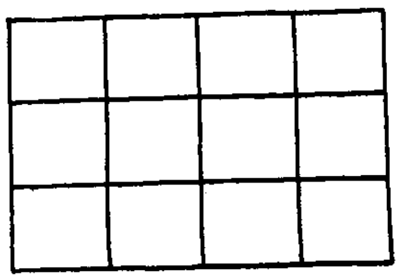
است همیشه در خانه تعدادی واشر لاستیکی و نیز نوار تفلن داشته باشید، و به شیر آب به طور منظّم رسیدگی کنید. علاوه بر مواظبت از داخل شیر، قسمتهای بیرونی شیر را نیز باید مرتّباً با آب و صابون شستشو دهید، و با حوله‌ی تمیز خشك نمایید. شاید برای شما غیرقابل قبول باشد، ولی واقعیّت این است، همان‌طور که دست و صورت خود را هر بار پس از شستن باید با حوله پاك کنید، دستشویی و شیر آن را نیز

باید بعد از هر بار استفاده بشویید، و خوب پاك کنید، و با حوله خشك نمایید. و تنها در این صورت است، که شیر دستشویی شما برای سالهای سال طراوت و تازگی خود را حفظ خواهند کرد. و حالا اگر چنانکه شیر شما کثیف شده است، با اسکاچ نرم و موادّی از قبیل جوش‌شیرین و آمونیاك و پاك کننده‌های مختلف تمیز کرده، و خشك کنید.

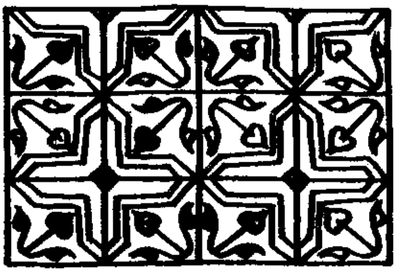
پوشش سرامیکی دیوار

اگر دیوار شما پوشش سرامیکی دارد، باید برای پاکیزه نگه داشتن آن به روش

زیر عمل کنید: هر ازگاهی آن را با آب و صابون بشویید، و با حوله پاك کنید. اگر سرامیك به مرور زمان کثیف شده است، یك قاشق غذاخوری بوراکس را در نیم لیتر

آب حل کنید، و به دیوار بمالید. سپس آن را بشویید، و بلافاصله خشک کنید. در صورتی که باز هم لکه‌هایی روی سرامیک باقی ماندند، یک قاشق بی‌تارترات پتاسیم، یا یک قاشق سرکه را در کمی آب حل کنید، و به آن قسمت از دیوار بمالید،

و مدّت ۲۰ دقیقه صبر کنید. سپس با آب و صابون بشویید، و پاک کنید. متخصّصان توصیه می‌کنند، اوّلاً برای شستشوی دیوار سرامیکی اسید قوی به کار نبرید. ثانیاً از زدن سیم ظرفشویی به آن خودداری نمایید.

فلاسک

بعد از هر بار استفاده از فلاسک باید داخل و خارج آن را بشویید، و تمیز کنید. برای پاکیزه کردن قسمت داخلی آن ابتدا بقایای چای یا قهوه را بیرون بریزید، و با

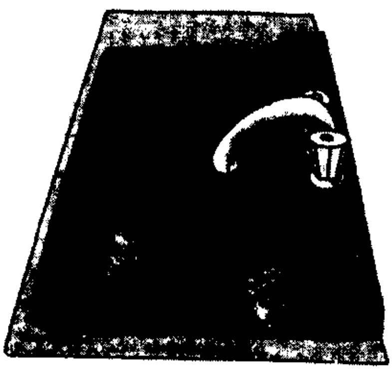

آب گرم بشویید. سپس یک لیوان آب گرم در آن بریزید، و کمی مایع ظرفشویی رویش اضافه کنید، و یک قطعه اسکاچ نرم را در آن بیندازید، و دهانه‌اش را ببندید،

و خوب به هم بزنید، تا رنگ چای یا قهوه از دیواره‌ی آن پاك شود. سپس با آب گرم کافی بشویید، و مدّت چند ساعت درش را باز نگه دارید، تا خشك شود، و بوی نامطبوع آن نیز زایل گردد. برخیها جوش‌شیرین را برای پاك کردن قسمت داخلی آن خیلی مناسب می‌دانند. برای تمیزکردن قسمت خارجی فلاسك نیزکافی است، که با آب وکمی مایع ظرفشویی آن را بشویید، و خوب خشك کنید.

مواظبت از ظرفشویی رنگ لعابی

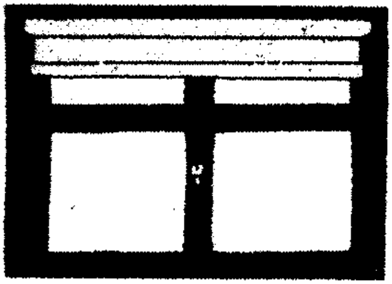
این ظرفشویی‌ها از نوع بدل چینی با رنگ لعابی هستند، و به مواظبت خاصّی نیاز دارند، زیرا این رنگها شکننده‌اند، و در مورد آنها باید با احتیاط کامل رفتار شود. سفارش می‌کنیم، برای پاك کردن آنها هرگز نباید ازکارد و سمباده استفاده کنید، بلکه برای شستشوی آنها باید آب مخلوط با آمونیاك، یا آبلیمو، یا بوراکس، یا جوش‌شیرین و نظایر آنها به‌کار برید. در صورتی که خیلی کثیف شده‌اند، شستشو با آب گرم، و آب ژاول توصیه می‌شود. و نیز بی‌تارترات پتاسیم در پاکیزه کردن آنها اعجاز می‌کند. امّا اگر بخواهید ظرفشویی لعابی همیشه واقعاً تمیز بماند، باید بعد از هر بار استعمال آن را با آب نیمگرم و مایع ظرفشویی بشویید، و با حوله‌ی نرم خشك کنید.

تمیزکردن شیشه‌ها

شیشه‌های پنجره به مرور زمان کدر و غیرشفّاف می‌شوند. برای تمیزکردن آنها

از آب نیمگرم و مایع ظرفشویی استفاده کنید. اگر به دلیل خیلی کثیف بودن نتیجه‌ی لازم را نگرفتید، به ترتیب زیر رفتار کنید: ۵۵ گرم اسید کلرئیدریك غلیظ را در نیم لیتر آب بریزید، مایعی به دست خواهید آورد، که در شستن شیشه‌ها اعجاز می‌کند. هر چند که این اسید رقیق است، ولی باز هم باید مواظب پوست بدن و لباس خود باشید. گفتن ندارد، که هنگام استفاده از این اسید باید حتماً دستکش لاستیکی

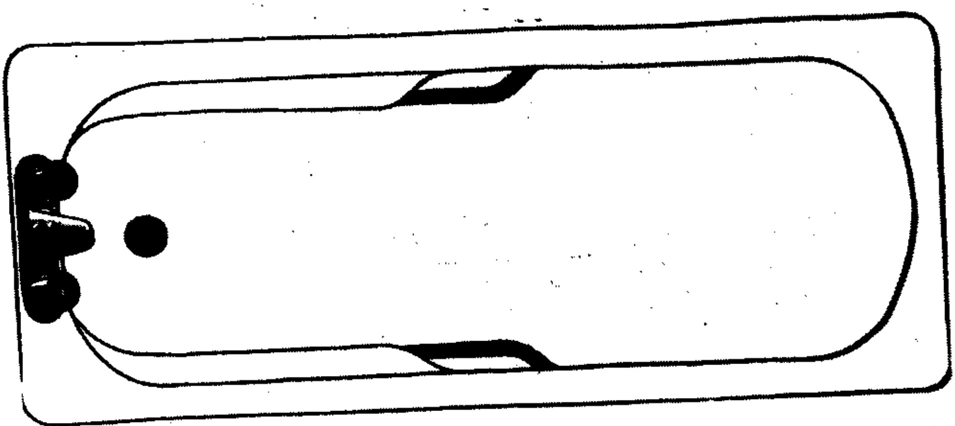
داشته باشید. بعد از مالیدن اسید روی شیشه‌ها، دوباره آنها را با آب بشویید، و آنگاه خمیری مرکّب از ۲۵۰ گرم پودر آهك و نیم لیتر آمونیاك و نیم‌لیتر الکل بـه شیشه‌ها بمالید، و بگذارید تا خشك شود. پس از آن با حوله‌ی نرم و تمیزی آن را پاك کنید. در این صورت شیشه‌ها شفّافیّت بیش از حدّ تصوّری پیدا خواهند کرد، و معرّف سلیقه‌ی شما پیش همه خواهند بود.

وان حمّام

اگر بعد از هر بار استفاده از وان حمّام آن را با آب و صابون خوب بشویید، نیازی به نظافتهای اختصاصی بعدی آن نخواهید داشت. ولی ما از وانی صحبت می‌کنیم، که به هر حال کثیف شده است، و استفاده کننده را مشمئز می‌کند. برای نظافت آن باید در یك لیتر آب ۱۰۰ گرم تری سدیم فسفات را حلّ کنید، و با ان اقدام به پاکیزه کردن وان نمایید.

برخیها ۱۰۰ گرم جوش شیرین در یک لیتر آب را برای این کار مناسب می‌دانند. اگر آنها نیز بی‌نتیجه بودند، این بار کریستالهای سودکاستیک را در آب جوش حلّ کنید، و با آن وان کثیف را بشویید، تا نتیحه بگیرید. امّا توصیه می‌کنیم، که هرگز از

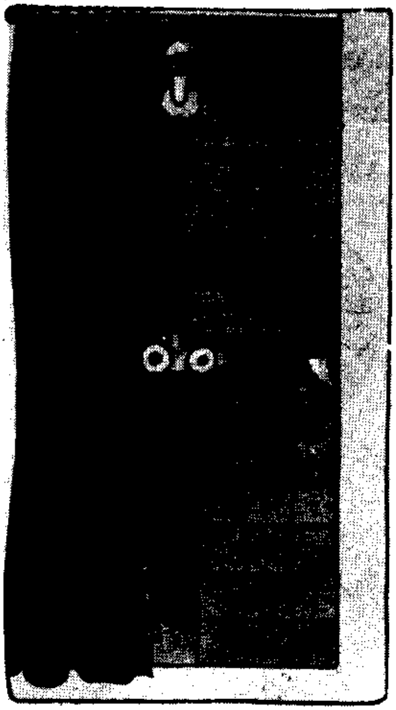
سنباده و سیم ظرفشویی برای لکّه زدایی وان حمام استفاده نکنید، زیرا آن را کدر خواهید کرد. برای پاکیزه کردن شیرآلات وان حمّام هم روی پارچه‌ی مرطوب کمی جوش شیرین بریزید، و محکم روی آنها بکشید. همچنین اگر پارچه‌ی آغشته به

نفت سفید هم روی این شیرآلات بمالید، نتیجه‌ی بهتری خواهید گرفت. امّا در مورد شیرآلاتی که به مرور زمان، و در اثر به کاربردن پاک کننده‌های نامناسب خورده شده‌اند، فقط باید آنها را مجدّداً روکش کنید.

نظافت پرده‌ی حمّام

این پرده‌ها معمولاً پلاستیکی هستند، یا روکش پلاستیکی دارند. به این جهت باید آنها را روی یک سطح صاف پهن کنید، و یک قطعه اسفنج را به کف صابون آغشته کنید، و به هر دو طرف آن بمالید. آن گاه با آب نیمگرم کافی بشویید، و جلو آفتاب آویزان کنید، تا خشک شود. گاه و بیگاه نیز باید روی پرده‌ی حمام آب ژاول بمالید، و سپس بشویید. در صورتی که پرده‌ی حمّام کپک زده است، محلول سفید کننده‌ی کلردار رویش بمالید، و پس از شستشوی کامل، جلو آفتاب خشکش کنید. گفتن ندارد، که پرده‌ی حمّام را هرگز نباید بپیچید و یا بچلانید. بلکه باید به ملایمت تمام با آن رفتار کنید، و هیچوقت آن را تا نکنید. همچنین به پرده‌ی حمّام نباید اتو بزنید. علاوه بر پرده‌ی حمّام، نظافت چوب پرده‌ی مربوط به آن، و نیز حلقه‌های پرده را هم نباید فراموش کنید. مخصوصاً آنها را هم ضدّعفونی نمایید، و بشویید.

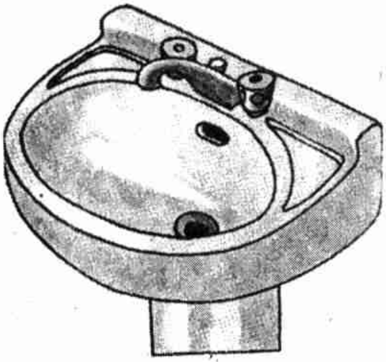

یادآور می‌شویم، در مواردی که از حمّام استفاده نمی‌کنید، در آن را باز نگه دارید، تا به حمّام نیز هوای کافی برسد، و از تولید بوهای نامطبوع در آن جلوگیری شود.

دستشویی از نوع چینی و بدل چینی

در اینجا باید قبل از هر چیز متذکّر شویم، که دستشویی شما از هر نوع ارزان قیمت و گرانبها که باشد، وقتی زیبایی و تازگی خود را حفظ خواهد کرد، که حتماً بعد از هر بار استفاده آن را با آب و صابون بشویید، و با حوله خشک کنید. در صورتی که به دلیل استفاده‌ی ناصحیح دستشویی شما به مرور زمان کثیف شده است، بهتر خواهد بود، آن رابائیدروسولفیت سدیم بشویید. این مادّه مخصوصاً برای از بین بردن رسوب کنار شیرآلات بسیار مناسب است. حتّی‌الامکان نباید به دستشویی اسکاچ بزنید، مگر اینکه خیلی نرم و مستعمل باشد. همچنین استفاده از خمیر بوراکس و جوهر لیمو می‌تواند در پاکیزه‌کردن دستشویی‌های کثیف مفید

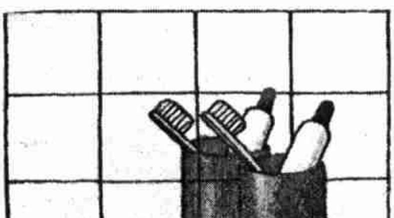
باشد. سیفون دستشویی را نیز باید گاه و بیگاه باز کنید، و کثافاتی را که در آن جمع شده است، پاك کنید. و اگر لوله‌ی بعد از سیفون گرفته شده است، با کریستالهای سه دکاستیك، که رویش کمی آب گرم باز می‌کنید، این مشکل را برطرف سازید. در

صورتی که شیرآلات دستشویی به مرور زمان کدر شده‌اند، روی آنها مـوادّ «نقره پاك کن» بمالید، و با پنبه پاك کنید.

کاشیهای دور و بر دستشویی

هر قدر شما در شستن دست و صورت خود محتاط باشید، باز هم قطرات آب کم و بیش به اطراف می‌پاشد، و کاشی‌ها و وسایل دور و بر دستشویی را کثیف

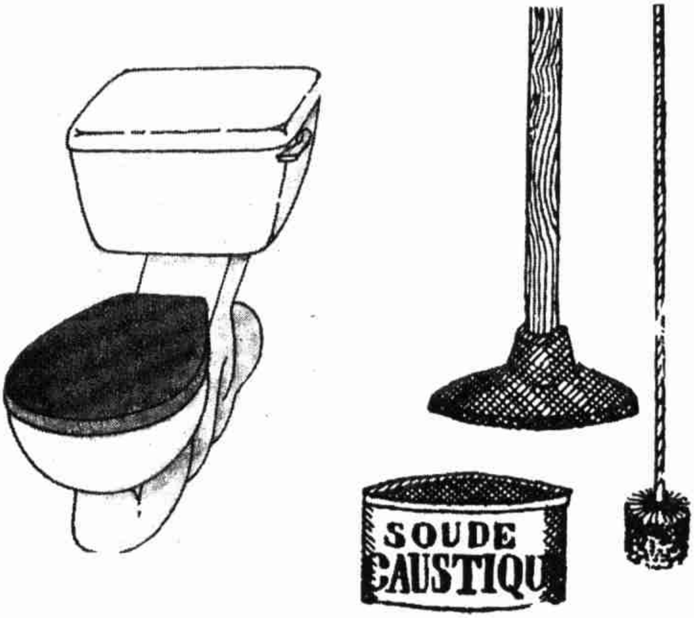

می‌کند. پس باید گاه و بیگاه به پاك کردن آنها نیز اقدام کنید. جهت این کار ابتدا یك دستمال را در آب گرم خیس کنید، و روی کاشی‌ها و شیشه‌ها بکشید. سپس پنبه را به جوش‌شیرین آغشته کنید، و روی آنها بمالید. و آخر از همه مایع ظرفشویی را با

اسفنج روی قسمتهای مختلف بکشید، و با دستمال خیس پاك کنید، و با حوله خشك نمایید. آینه‌ی بالای دستشویی را نیز با اسید کلرئیدریك رقیق بشویید، و با حوله‌ی خشك و تمیز پاك کنید.

لگن توالت (W. _ C.)

چیزی است، که بیش از همه باید در نظافت آن بکوشید، و نخستین لکّه‌ها را که

در آن به وجود می‌آید، به هر وسیله‌ای است از بین ببرید. جهت این کار خمیری از بوراکس و جوهر لیمو تهیّه کنید، و روی لکّه بمالید، و دو ساعت بعد برس بزنید، و با آب کافی بشویید. گاه و بیگاه با موادّ رنگبر نیز قسمتهای مختلف لگن توالت را لکّه زدایی کنید. همچنین استفاده از سودکاستیک همراه با آب گرم نیز ضروری است، و نیز به کار بردن موادّ ضدّ عفونی در این قسمت حسّاس از خانه نباید فراموش شود. سرانجام بد نیست بدانید، که چگونگی نحوه‌ی استفاده‌ی شما از توالت معرّف شخصیت شما و نیز میزان ارزش قائل شدن شما، به بهداشت فردی و اجتماعی است.

تمیزکردن وسایل برنجی

وسایل برنجی خانه نیز از جمله‌ی آنهایی هستند، که به سادگی می‌توان آنها را شست و تمیز کرد. کافی است، که ابتدا با آب گرم و مایع ظرفشویی آنها را بشویید. سپس یك قطعه لیموترش را به نمك و سرکه آغشته کنید، و روی آنها بمالید. سپس با پودر سنگ الك شده (که در سیمانکاری به درد می‌خورد) یا پودر مل، با فلانل یا جیر جلا دهید. در این صورت وسایل برنجی درخشندگی خاصّی پیدا خواهند کرد، که برای انسان غیرقابل تصوّر است. به جای آنها می‌توانید به سادگی از

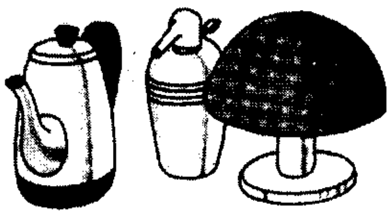

جوش‌شیرین نیز برای پاك کردن اشیای برنجی استفاده کنید، که در این صورت نیز باید حتماً با پارچه‌ی فلانل جلا دهید. در مواردی که وسایل برنجی خیلی کدر شده‌اند، از آستون نیز برای پاکیزه کردن آنها می‌توانید کمك بگیرید. برخیها ترجیح می‌دهند، که مخلوطی از سرکه و ماست را در پاکیزه کردن برنج به کار برند. در اینجا نیز نتیجه قطعی است. اگر شما اشیای عتیقه نظیر سماور و گلدان و شمعدان و .... در خانه دارید، باید حتماً آنها را پاکیزه و شفّاف نگه دارید. زیرا نظافت این وسایل تفنّنی معرّف سلیقه‌ی شما خواهد بود.

پاکیزگی در وسایل کرومی

این وسایل زنگ نمی‌زنند، و اگر آنها را نظیف نگه دارید، می‌توانند یك عمر در خدمت شما باشند. کافی است، که آنها را با آب نیمگرم، و مایع ظرفشویی بشویید، و با حوله‌ی نرم خشك کنید. همچنین کمی جوش‌شیرین می‌تواند نظافت آنها را کامل کند. در برخی وسایل تزیینی کرومی اگر آنها رابا پارچه‌ی فلانل جلا دهید،

نتیجه‌ی مطلوب خواهید گرفت. فراموش نکنید، که استفاده از پولیش‌های مختلف (غیر از پولیش نقره) در آنها اثر خورندگی دارند. تنها کافی است، که در برخی موارد فقط گل سفید را با پارچه‌ی مرطوب روی آنها مالش دهید، و با جیر برّاق کنید. اگر در قابلمه‌های کرومی غذا می‌پزید، بد نیست بدانید، که نمك آشپزخـانه و سـایر نمکها به این ظرفها آسیب می‌رسانند. در مورد نظافت شیرآلات حمّام و دستشویی

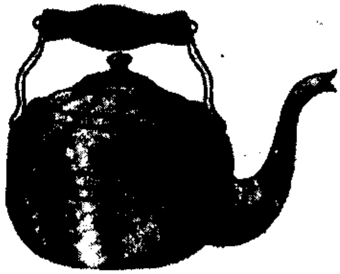

و ظرفشویی، که معمولاً روکش کرومی دارنـد، نبـاید هـرگز از اسیدهـا و بـازها و نمکهای قوی استفاده کنید، زیرا آنها اثر خورندگی روی کروم دارند، و نیز آنها راکدر می‌کنند.

رفتار با وسایل مسی

چون قابلیّت هدایت گرما در مس زیاد است، سابقاً اغلب ظروف آشپزخانه را از مس می‌ساختند. امروزه نیز تعداد ظروف پخت و پز مسـی در آشـپزخـانه‌ها کـم نیستند. امّا چون در ظروف مسی آشپزخانه امکان تشکیل «زنگ سبز» وجود دارد، باید در نظافت ظرفهای پخت و پز، و نوع غذایی که در آنها میپزید، دقّت زیادی به عمل آورید. این زنگ خیلی سمّی است. روی این اصل برای جلوگیری از تشکیل آن باید ظروف مسی آشپزخانه حتماً به موقع با کروم یا قلع روکش شوند. جهت لکّه‌زدایی از ظرفهای مسی نمك آشپزخانه را در سرکه تا حدّ اشباع حلّ کنید، و مایع حاصل را روی لکّه بمالید. سپس با آب و مایع ظرفشویی بشویید، و بـا حـوله‌ی خشك پاك کنید. به جای سرکه و نمك می‌توانید از آبلیمو و نمك استفاده کنید. امّا برای از بین بردن زنگ مس بایسـی پودر ظرفشویی را در اسید اگزالیك بریزید، و

خوب به هم بزنید، و مایع حاصل را چند بار روی آن بمالید. سپس با آب کافی بشویید. به جای آن می‌توانید، خمیری از آرد گندم و سرکه و نمك به نسبتهای مساوی تهیّه کنید، و روی زنگ بمالید. و نیز جهت از بین بردن لکّه‌های خیلی

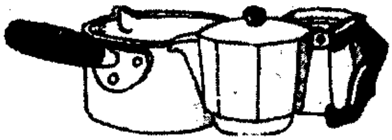

کوچك از روی ظروف مسی می‌توانید پوست لیموترش را به نمك آغشته کنید، و روی آن بمالید. چند قطره آمونیاك روی یك قاشق مایع ظرفشویی نیز برای لکّه‌زدایی یك ظرف مسی مناسب است.

ظروف آلومینیمی

رایج‌ترین ظروف در خانه‌هاست، زیرا نسبتاً ارزان قیمت هستند، و پاکیزه نگه داشتن آنها نیز ساده است. کافی خواهد بود، که آنها را با آب گرم و مایع ظرفشویی بشویید، و با خیال راحت سیم ظرفشویی به کار برید. حتّی اگر غذا در آنها بسوزد، جای نگرانی نیست. فقط باید در همچو موارد در ظرف آب بریزید، و روی اجاق به جوش بیاورید، و مدّتی متناسب با میزان سوختگی روی اجاق در حالت جوش نگه دارید. سپس با یك قاشق چوبی بقایای آن را بردارید، و با سیم ظرفشویی و پودرهای پاك کننده‌ی معمولی ظرف را تمیز کنید. اگر کمی بوراکس را در آب گرم حلّ کنید، لکّه‌زدایی ظرف آلومینیمی با این محلول خیلی ساده خواهد شد. کافی است، که محلول بوراکس ۲۰ دقیقه در ظرف بماند. اگر منظور از ظرف آلومینیمی کتری است، مسئله‌ی حذف رسوبات در ان به سادگی حلّ می‌شود: در آن آب بریزید، و سرکه اضافه کنید، و مدّتی بجوشانید. رسوبات نرم می‌شوند، که با قاشق چوبی آنها را برمی‌دارید، و ته آن را با سیم ظرفشویی پاك می‌کنید. اگر شما نیز از

ظرفهای آلومینیمی استفاده می‌کنید، توصیه می‌کنیم، غذاهای اسیددار را در این ظروف نپزید، و در آنها نگه‌داری نکنید، زیرا با آلومینیم ترکیب می‌شوند. همچنین برای نظافت آنها هرگز از سود کاستیك کمك نگیرید. هنگام شستن با سیم ظرفشویی یا اسکاچ آنها فقط در یك جهت روی ظرف مالش دهید، و هرگز نچرخانید. مطلب آخر اینکه برخی موادّ قلیایی، نظیر سیب‌زمینی و اسفناج را اگر

در ظروف آلومینیمی بپزید، ظرف کدر می‌شود، که موقّتی است، و با پختن سایر غذاها در آن، و شستشوهای بعدی، تدریجاً به وضع عادی برمی‌گردد.

اشیای میناکاری شده

اگر شما در خانه وسایلی دارید، که روی آنها میناکاری شده است، بایستی مرتباً به نظافت آنها اقدام کنید، و برای این کار روشهای خاصّی به کار برید: در ظرفهای میناکاری شده‌ی کثیف آب بریزید، و به اندازه‌ی کافی روی آن جوش شیرین اضافه کنید. ظرف را روی شعله قرار دهید، و آب را به نقطهٔ جوش برسانید. سپس با آب

کافی بشویید، و خشك کنید. در صورتی که کمتر نتیجه گرفتید، این بار روی پنبه‌ی مرطوب جوش شیرین بریزید، و محکم روی قسمتهای کثیف شده‌ی ظرف بکشید. حتّی می‌توانید، در ظرف آب بریزید، و رویش به اندازه‌ی لازم مادّه‌ی رنگبر بیفزایید، و مدّت ۳ ساعت در این وضع نگه دارید. سپس با آب نیمگرم و مایع

ظرفشویی بشویید، و آب بکشید، و با حوله‌ی نرم خشک کنید. سرانجام توصیه می‌کنیم، هرگز سیم ظرفشویی خشن به آنها نزنید، و نیز از اسیدهای قوی برای لکّه‌زدایی آنها استفاده نکنید.

طلا و جواهر

زیورآلات طلایی را نیز باید گاه و بیگاه تمیز کنید. برای این منظور در مقداری آب کمی مایع ظرفشویی بریزید، و به هم بزنید، و روی اجاق گرم کنید. وسایل طلایی را درون آب قرار دهید، و با مسواك برس بزنید. سپس با آب داغ بشویید، و خشك کنید، و با جیر جلا دهید. در مورد جواهرات نیز باید در آب داغ پودر صابون بریزید، و رویش چند قطره آمونیاك اضافه کنید. جواهرات را درون آن قرار دهید، و برس نرم و ظریفی به آن بزنید. این کار را با ملایمت تمام انجام دهید، تا احیاناً جواهرات از جای خود کنده نشوند. آنگاه با آب نیمگرم آنها را خوب بشویید، و خشك کنید. سپس در الکل فرو برید، تا اگر احیاناً چرك و کثافتی روی آن مانده

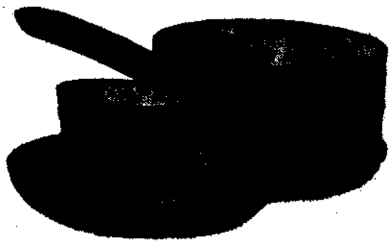

ست، به کلّی زایل شود. توصیه می‌شود، طلا و جواهرات مختلف را در یك قوطی روی هم توده نکنید، زیرا الماس که معمولاً در اغلب آنها به کار رفته، مادّه‌ای سخت است، و امکان دارد، روی جواهرات و وسایل زینتی دیگر شما خطّ بیندازد. روی این اصل اگر از یك قوطی برای چند تکّه جواهر استفاده می‌کنید، هرکدام را در یك برگ دستمال کاغذی بپیچید، و کنار هم در جعبه قرار دهید.

ظروف تفلون در آشپزخانه

تفلون یك مادّه‌ی پلاستیکی مخصوص است، که به سال ۱۹۳۸ به دست انسان

ساخته و پرداخته شده است. این مادّه اوّلاً با هیچ مادّه‌ی شیمیایی ترکیب نمی‌شود، و عملاً چیزی به آن نمی‌چسبد. ثانیاً در مقابل حرارت تا ۲۳۰ درجه‌ی سانتی‌گراد مقاوم است. با توجّه به این امتیازات متخصّصان آن را در ساختن ظروف پخت و پز مورد استفاده قرار دادند، و تابه و قابلمه‌ی تفلونی نچسب در سال ۱۹۶۱ وارد بازار شد، و به تدریج انواع مختلف وسایل پخت و پز را کنار زد، و خود جانشین آنها شد. در این نوع ظروف معمولاً غذا نمی‌چسبد. آنها لکّه نیز برنمی‌دارند. بنابراین نسخه‌های خاصّی برای لکّه‌زدایی آنها وجود ندارد. کافی خواهد بود، که با آب گرم و مایع ظرفشویی آنها را بشویید، و با حوله‌ی نرم خشك کنید. امّا اگر به مرور زمان رنگ آنها کمی کدر شد، یا لکّه‌های کوچکی رویشان ظاهر

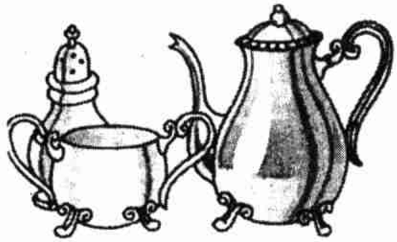

گردید، به روش ساده‌ی زیر از آنها لکّه‌زدایی کنید: داخل آنها کمی آب بریزید، و رویش دو قاشق غذاخوری جوش شیرین، و به همان اندازه مایع رنگبر کلردار بریزید، و مدّت یك ربع ساعت روی اجاق بجوشانید. سپس آنها را با آب نیمگرم بشویید، و با حوله خشك کنید. امّا هر بار پس از شستشو باید کمی روغن خوراکی به سطح تفلون بمالید، تا عمر بیشتری داشته باشد. کار روغن‌مالی در شستشوی روزانه نیز نباید فراموش شود. سرانجام سفارش می‌کنیم، هرگز آنها را با سیم ظرفشویی نشویید، و قاشق فلزّی نزنید، و همواره با ملایمت تمام با آنها رفتار کنید.

ظرفهای نیکل

نیکل فلزّی است، که کمتر اکسیده می‌شود، و رنگ نقره‌ای درخشنده دارد، و امروزه روکش ظرفهای زیادی از آشپزخانه را تشکیل می‌دهد. با وجود اینکه نیکل

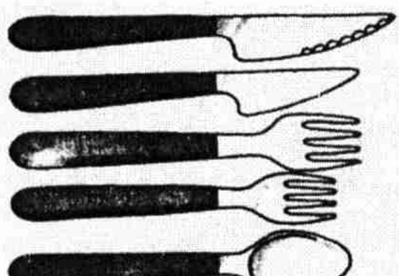
لطف و تازگی خود را می‌تواند سالها حفظ کند، اگر به موقع تمیز نشود، به مرور زمان کدر می‌گردد. خوشبختانه شستشوی ظروف نیکلی خیلی ساده است: فقط کافی خواهد بود، که با آب نیمگرم و مایع ظرفشویی آنها را بشویید، و با حوله‌ی نرم خوب خشك کنید. اگر بخواهید یك ظرف نیکلی درخشندگی خاصّ خود را سالها

حفظ کند، باید در یك قاشق گل سفید چند قطره الکل بریزید، و با آن ظروف نیکلی را خوب مالش دهید. سپس آن را با آب نیمگرم شستشو دهید، و خوب خشك کنید. گفتن ندارد، که هرگز نباید روی آنها سیم ظرفشویی بزنید، و یا از اسیدها و بازهای قوی در شستشوی آنها استفاده کنید. و نیز نباید کاردك و قاشق فلزّی با سطح آن برخورد داشته باشد.

کارد و چنگال میوه‌خوری

این وسایل معمولاً ضدّزنگ هستند، و بعد از هر بار استفاده، فقط نیاز به شستشو در آب نیمگرم و مایع ظرفشویی دارند، که بعد از آبکشی باید به طور کامل خشك

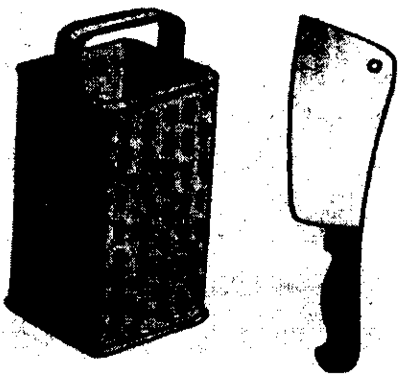

شوند. ولی اگر نمك و اسیدهای موجود در میوه‌ها مدّت زیادی با آنها در تماس باشند، می‌توانند لکّه‌هایی از خود باقی بگذارند. این لکّه‌ها را با اسکاچ نرم و

مستعمل تمیز کنید، و سپس با یك پارچه‌ی نرم جلا دهید. توصیه می‌کنیم، هرگز آنها را در آب خیس نکنید، و همراه با ظرفهای دیگر شستن آنها را به بعد موکول نسازید. زیرا علاوه بر تیغه‌ی آنها دسته‌ی کارد و چنگال، که معمولاً پلاستیکی است، لطف و زیبایی خود را از دست می‌دهد. هنگام شستشوی آنها مخصوصاً به محلّ اتّصال دسته و تیغه‌ی آنها به یکدیگر خیلی توجّه نمایید، و آنها را به دقّت پاک کنید، زیرا وجود یک لایه کثافت، ولو خیلی کم هم باشد، آنها را خیلی زشت نشان می‌دهد.

رنده و ساطور

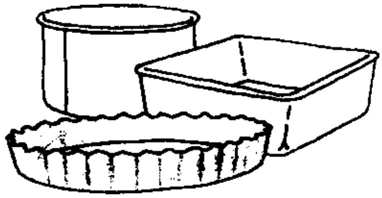
هرگز به آنها سیم ظرفشویی نزنید. همچنان از به کار بردن اسیدها و بازهای قوی به منظور لکّه زدایی از آنها خودداری کنید. فقط کافی است که بلافاصله بعد از هر بار استفاده آنها را درآب نیمگرم که محتوی مایع ظرفشویی نیز هست، فرو برید، و با اسکاچ خیلی نرم آنها را تمیز کنید. و بعد از آبکشی خوب خشک نمایید. گاهی برخی موادّ غذایی وارد سوراخهای ریز رنده می‌شوند، و آنها را پر می‌کنند، که خارج کردن آنها بعد از خشک شدن مشکل است. در این صورت بایدبا چوب کبریت یا خلال دندان آنها را خارج سازید. در اینجا نیز توصیه می‌شود، بعد از

شستشو و خشک کردن، روی آنهاکمی روغن خوراکی بمالید، و با پنبه پاک کنید، و آن گاه سرجایشان قرار دهید.

ظرفهایی که سفید شده‌اند

اگر در خانه ظرفهایی دارید، که با روی یا قلع سفید شده‌اند، شستشوی آنها به ترتیب زیر است: بعد از هر بار استفاده از آنها بلافاصله با آب گرم و مایع ظرفشویی بشوییـد، و با حوله خشک کنید. برای لکهٔ زدایی بهتر است کریستالهای سود را به مقدار کم در آب گرم حلّ کنید، و ظرفها را در آن قرار دهید، و بعد از مدتی کوتاه آنها

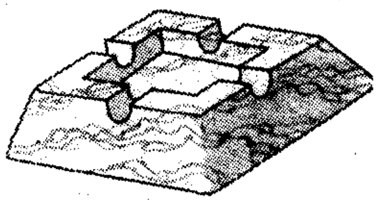

را آب بکشید. اگر لکهٔ قدیمی است، کمی سرکه یا آبلیمو را در آب نیمگرم بریزید، و مدتّی در آن نگه دارید. هرگز به آنها سیم ظرفشویی خشن نزنید. حتّی الامکان غذاهای اسیددار در آنها نپزید، و مخصوصاً اینگونه غذاها را در آنها نگه ندارید.

پاکیزه کردن مرمر

ممکن است این سنگ آهک در انواع مختلف برخی اشیای خانه‌ی شما را تشکیل دهد: از قبیل زیر سیگاری، پایه‌ی چراغ، مجسّمه و .... برای شستشوی آنها هرگز از اسیدها ااستفاده نکنید، بلکه فقط آب نیمگرم همراه با پودر صابون برای نظافت آنها ضروری است. امّا بعضاً شما ناچار خواهید بود، از روشهای دیگری نیز در این مورد استفاده کنید. مثلاً اگر زیر سیگاری مرمر شما لکّه‌ی نیکوتین گرفته است، آن را با جوهر تربانتین زایل کنید. اگر وسایل مرمری شما خراش برداشته است، رویش پودر اکسید قلع بمالید، و به این وسیله پولیش دهید. هرگز ظرف گرم یا اتوی داغ روی مرمر نگه ندارید. برای پاکیزه کردن و شستن مرمر سفید نمک آشپزخانه را در آبلیمو به مقدار زیاد حلّ کنید، و روی سطح مرمر بمالید، تا ضمن

اینکه آن را به طور کامل تمیز می‌کنید، رنگش را نیز متمایل به زرد کنید، و لطف بیشتری به آن بدهد. پس از شستن و خشک کردن با پارچه‌ی فلانل، و چند قطره روغن زیتون، یا روغن بزرک (کتان) آن را برّاق کنید. اگر وسیله‌ی مرمری شما پررنگ و کثیف شده است، پودر سنگ خیلی نرم را با چند قطره سرکه مخلوط کنید، و

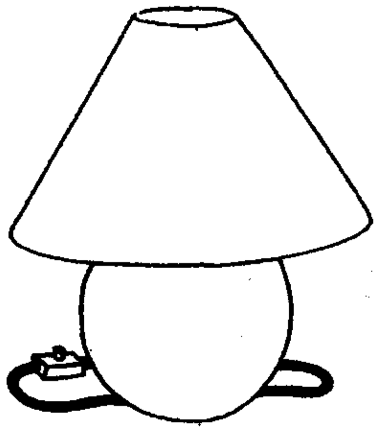

خمیر حاصل را روی آن بزنید، و ۱۲ ساعت در همان حال نگه دارید. سپس روی آن خوب برس بزنید، و با آب گرم بشویید. پس از خشک کردن چند قطره روغن زیتون را روی پارچه‌ی فلانل بریزید، و با آن خوب برّاق کنید.

آباژورها

این کلاهک‌ها، که لامپهای ما را با این همه زیبایی احاطه کرده، و به اتاقهای ما لطف خاصّی می‌بخشند، در اثر عواملی مانند گرد و غبار، و دود سیگار، از طراوت می‌افتند، بنابراین بایستی با اطّلاع از جنس آباژور، همواره از آن به دقّت مواظبت کرد. اگر آباژور شما کاغذی است، هر روز قسمت داخلی و خارجی آباژور را با یک پارچه‌ی نرم پاک کنید. هرگز نباید برای پاکیزه کردن آنها از اسفنج مرطوب یا پارچه‌ی نمدار استفاده نمایید. در مواردی که خیلی کثیف است، آن را از روی لامپ بردارید، و با یک مداد پاک کن سفید و تمیز به آرامی پاک کنید. اگر آباژور شما از پارچه‌ی پلاستیکی است، پارچه‌ی سفیدی را در آب نیمگرم و صابون خیس کنید، و روی آن بکشید. سپس با پارچه‌ای که فقط درآب خیس شده است، تمیز کنید، و بلافاصله خشکش نمایید. درصورتی که آباژور شما از کاغذ مخملی است، گرد و غبار قسمت خارجی آن را با یک برس معمولی، و یا با استفاده از جارو برقی پاک کنید، اگر شما آباژور چرمی دارید، گرد و غبار آن را با پارچه‌ی نرم و تمیزی پاک کنید،

و اسفنجی را که در آب نیمگرم محتوی مایع ظرفشویی مرطوب شده است، روی آن بکشید، و با پارچه‌ی نرم و تمیز فوراً پاک کنید. آباژور شما زیبایی ولطف اوّلیه‌اش را باز خواهد یافت. در مورد آباژورهایی با پارچه‌ی کرکدار برس را یکبار در جهت پرز، و باردیگر در خلاف جهت آن باید بزنید، و داخل آنها را هم با پارچه‌ی نرم و

تمیز پاک کنید. . بالأخره اگر آباژور شما از نوع پارچه‌های قابل شستشو است، باید حتماً پارچه را از اسکلت آباژور جدا کنید، و با آب نیمگرم و صابون بشویید، و نشاسته بزنید، و دور از آفتاب خشک کنید، و خوب اتو بزنید، و با دقّت به محلّ اوّلیّه‌اش بدوزید.

گلهای مصنوعی

گلهای مصنوعی ابتدا لطف و زیبایی خاصّی دارند، ولی معمولاً کمتر کسی به فکر گردگیری و شستشوی آنها می‌افتد. به این جهت به مرور زمان نه تنها طراوت خود را از دست می‌دهند، بلکه نمایانگر بیعلاقگی شما به نظافت خانه و وسایل آن می‌شوند. روی این اصل توصیه می‌کنیم، که گاهگاهی گلهای مصنوعی را نیز بشویید. روش کار چنین است: در یك سطل بزرگ آب نیمگرم پر کنید، و کمی مایع ظرفشویی به آن اضافه نمایید، و به هم بزنید. حال گلهای مصنوعی را به طور وارونه در آن فرو برید، و به آرامی تکان دهید. سپس بیرون بیاورید، و در سطل دیگری، که

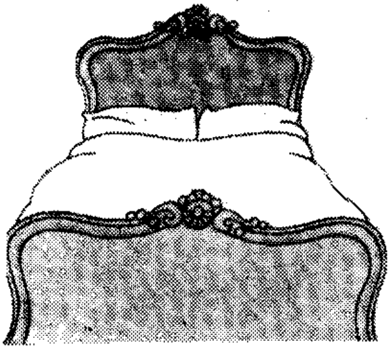

فقط محتوی آب نیمگرم است، فرو برید و جا به جا کنید. آنگاه به طور معکوس آویزان کنید، تا آب آنها آرام آرام پایین بریزد، و پس از خشك شدن کامل سرجایشان در گلدان قرار دهید.

نظافت روتختی‌ها

روتختی‌ها انواع مختلفی دارند: اگر روتختی نخی است، آن را با خیال راحت می‌توانید بشویید. این کار هم با دست، و هم با ماشین لباسشویی، امکان‌پذیر است. بعد از شستشو در هوای آزاد آویزان کنید، تا خشك شود. اگر دور آن ریشه دارد، هنگام خشك شدن شانه کنید، تا باز شود. در صورتی که جنس روتختی شما ابریشم طبیعی است، آن را فقط با دست، و به ملایمت تمام بشویید. در این شستشو از پودر ظرفشویی کمك بگیرید، و هرگز از صابون استفاده نکنید، زیرا قلیایی است، و به نسوج آن آسیب می‌رساند. بعد از شستشو هرگز نچلانید، بلکه روی یك سبد قرار دهید، تا آرام آرام آب آن پایین بریزد، و آنگاه روی طناب بیندازید. اگر روتختی شما از جنس ابریشم مصنوعی است، تا حدّ امکان خشکشویی کنید، و اگر ناچارید با دست بشویید، با ملایمت تمام این کار را انجام دهید، در صورتی که روتختی شما پشمی است، در آب نیمگرم ابتدا کمی مایع ظرفشویی یا شامپوی پشم بریزید، و

خوب به هم بزنید. آنگاه روتختی را در آن خیس کنید، و به آرامی توسط یك برس نرم بشویید، امّا چنگ نزنید، و نچلانید. در هر صورت تا آن‌جا که ممکن است، کمتر به پارچه دست بزنید. بعد از اینکه در مدّت یك ربع ساعت آن را یکی دوبار پشت و

رو کردید، آب شستشو را خالی کنید، و روتختی را دو بار در آن آبکشی کنید، سپس دور از آفتاب یا هر منبع حرارتی دیگر خشك کنید.

کتابها

کتابها دوستان بی‌توقّعی هستند، که احتیاج به مراقبت کمتری دارند. نباید اجازه دهید گرد و خاك بخورند. بایستی گاه و بیگاه طبقه‌های کتابخانه را یك به یك خالی کنید. بهتر است این کار را از بالا شروع کنید. کتابها را به هم بزنید، تا گرد و غباری که

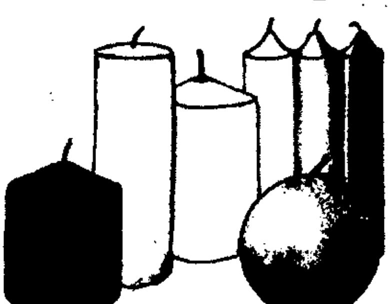

لای آنها انباشته شده است، پاك شود، و با جارو برقی یا برس دستی آنها را گردگیری کنید. به لبه‌ی بالا، و بخشی از جلد که معمولاً بیشتر از سایر قسمتها در معرض گرد و غبار قرار می‌گیرند، باید توجّه بیشتری کنید. کتابهایی را که احتیاج به تعمیر دارند، کنار بگذارید، و پس از گردگیری طبقه‌ها آنها را به جای خود بچینید. **یادآور**

می‌شوییم، هنگام چیدن کتابها نباید آن‌ها را زیاد فشار دهید. بهتر است هوا بتواند تا حدّی به داخل آنها نفوذ کند، و مانع خرابی کتابها به وسیله‌ی رطوبت گردد. اگر جلد چرمی کتابهای شما کثیف شده است، اسفنجی را در آب خیس کنید، و خوب بچلانید، و با این اسفنج چرم جلد کتابها را پاك کنید، و پس از خشك شدن کمی روغنِ وازلین بمالید، و با پارچه‌ی تمیزی صیقل دهید. اگر هنگام تازه بودن جلد کتابِ این کار گاهگاهی انجام شود، خیلی نتیجه‌بخش خواهد بود. در صورتی که صفحات کتاب شما در اثر استفاده‌ی بیشتر یا سایر عوامل چروك شده است، روی صفحه‌ی کتاب یك صفحه کاغذ سفید بگذارید، و اتوی داغ بزنید، تا صاف شود. برای اصلاح صفحات پاره: اگر کتاب معمولی است، از نوار چسب استفاده کنید، در صورتی که نفیس است، نواری از کاغذ ابریشمی ببرید، و به آن چسب بزنید، و پارگی را با آن بگیرید. پس از خشك شدن به وسیله‌ی تیغ صورت‌تراشی اضافی کاغذ ابریشمی را ببرید. اگر کتاب مستعمل خریده‌اید، برای پاك کردن، و همچنین ضدّعفونی نمودن آن، حتماً پنبه را به الکل آغشته کنید، و به قسمتهای دست خورده‌ی آن، مخصوصاً جلد کتاب بمالید.

شمع و شمعدان

گرد و غباری که روی شمع را می‌پوشاند، بعد از مدّتی آن را خاکستری رنگ می‌کند. برای پاك کردن آن: شمع را در آب سرد و صابون فرو برید، سپس با آب سرد

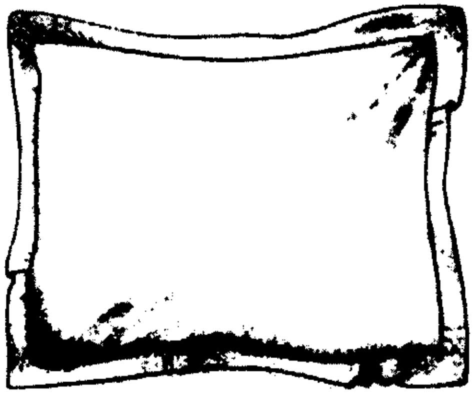

بشویید، و بعد با یك پارچه‌ی نرم خشك کنید، و با یك قلم موی نرم روی ان الکل بمالید. اگر شمع بزرگ است، و در شمعدان جا نمی‌گیرد، کافی است ته آن را در آب

گرم نرم کنید، و یا در شعله‌ی آتش آب کنید، و در شمعدان بگذارید. در مورد شمعدان نیز اگر موم کهنه دور آن را فرا گرفته است، شمعدان را زیر شیر آب گرم بگیرید، تا نرم شود. سپس دور انگشت خود پارچه‌ی نرمی بپیچید، و به آرامی با فشار انگشت موم را جدا کنید. هرگز از کارد حتّی چوب در پاك کردن آنها استفاده نکنید. شمعدانهای کریستال نفیس را در آب نیمگرم و صابون بشوبید، و آنگاه با پنبه صیقل دهید.

بالشها

روبالشی بیش از هر چیزی کثیف می‌شود، و دستکم باید آن را هفته‌ای یکبار

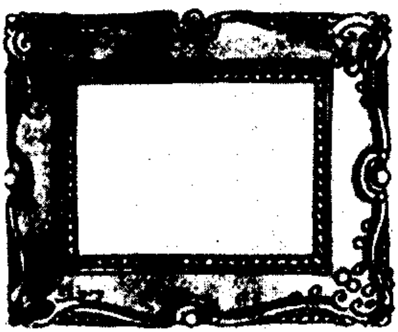

بشوبید. هر روز نیز باید بالش را بتکانید. و ماهی یکبار هم آن را در یك روز در هوای آزاد قرار دهید، تا هوا بخورد. و حدّاقلّ سالی یکبار هم باید پرهای داخل آن را بشوبید. جهت این کار یك کیسه‌ی پارچه‌ای دیگر فراهم کنید، که کمی بزرگتر از بالش باشد. آنگاه دوخت یك طرف بالش را بشکافید، و آن قسمت از بالش را وارد کیسه کنید. و آن را داخل کیسه بتکانید، تا پرها وارد کیسه شوند. سپس سر کیسه را بدوزید. و حالا آن را دو بار در ماشین لباسشویی بشوبید. برای اینکه تعادل ماشین به هم نخورد، معمولاً باید دو کیسه‌ی پر از پر را با هم بشوبید. شستشوی پرها را می‌توانید با دست هم انجام دهید. در یك تشت بزرگ آب نیمگرم و پودر لباسشویی

بریزید، و خوب به هم بزنید. سپس کیسه‌ی پر را وارد آن کنید، و خوب چنگ بزنید. برای آبکشی نیز سه بار همان تشت را از آب نیمگرم پر کنید، و کیسه را چند بار داخل آن فرو برید. و بالا بکشید، تا آب در داخل آن جریان یابد. بعد از شستشو در ماشین یا با دست، کیسه را در سایه آویزان کنید، و مرتباً آن را سر و ته نمایید، تا خشك شود.

قاب عکس

چون قاب عکسها انواع مختلفی دارند، بنابراین آنها را به طور جداگانه مورد بحث قرار می‌دهیم: تابلوهایی که با آب و رنگ، یا مداد رنگی ، یا مرکّب سیاه، و نظایر آن تهیّه شده‌اند، و در قاب شیشه‌دار قرار دارند، هنگام شستن و پاك کردن قاب و شیشه ممکن است مقدار خیلی کم آب در آن نفوذ کند، در این صورت کاغذ نقّاشی چروك خواهد شد، و همچنین رنگها با هم مخلوط خواهند گشت، و منظره‌ی بدی پیدا خواهند نمود. چاره‌ی این کار خیلی ساده است: فقط یك نخ ضخیم پنبه‌ای، هنگام پاك کردن، بین قاب و شیشه دور تا دور آن قرار دهید، تا از

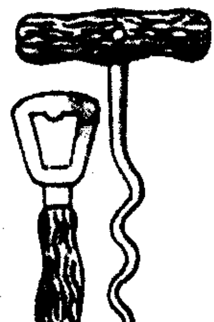

نفوذ رطوبت به داخل آن جلوگیری شود. اگر تابلو به وسیله‌ی شیشه حفظ نشده، و فقط در قاب قرار گرفته است، هنگام پاك کردن قاب امکان کثیف شدن تابلو خیلی زیاد است. برای جلوگیری از آن باید نوارهایی از مقوّا به عرض ۳ یا ۴ سانتیمتر ببرید، و در شکاف بین چهارچوب و تابلو قرار دهید. در این صورت کناره‌های تابلو لکّه‌دار نخواهند شد. در تمام این موارد وسایل پاکیزه کردن قابها عبارتند از: یك قلم

مو، یا اسفنج که موادّ لازم جهت پاك کردن قاب به وسیله‌ی آنها مالیده می‌شود علاوه بر آنها پنبه یا پارچه‌ی بسیار نرم و تمیز جهت پاك کردن، وبالأخره پارچه‌ی ابریشمی یا پشمی برای صیقل دادن آنها ضروری است. امّا نظافت قابها: در حالت کلّی ابتدا پارچه‌ی نرم را در آب نیمگرم و صابون فرو برید، و خوب بچلانید، و قاب را با آن پاك کنید. سپس با پارچه‌ی نرم دیگر خشك کنید. آنگاه روغن بزرك روی آن بمالید. ، بعد صیقل دهید.

بطری بازکن

شاید شما نیز از جمله کسانی هستید، که حتّی سالی یکبار نیز به فکر پاکیزه کردن بطری‌بازکن‌های خانه نیستند. در صورتی که این وسایل متواضع خانگی نیز بایستی گاه و بیگاه تمیز شوند. توصیه می‌کنیم، بعد از هر بار استعمال آنها را با پارچه‌ی مرطوب، که به آب و صابون آغشته شده است، پاك کنید، و بلافاصله با پارچه‌ی نرم دیگری خشك نمایید. در صورتی که قسمت فلزّی آنها زیاد چرك شده است،

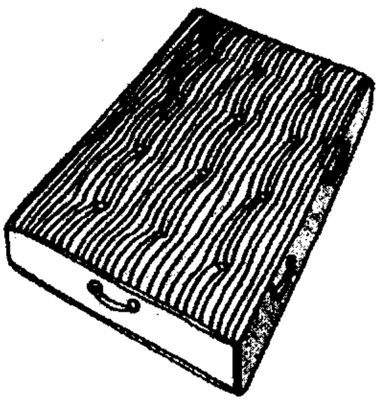

رویش الکل بمالید، و با پارچه‌ی نرمی پاك کنید، امّا سعی نمایید الکل با دسته‌ی آنها تماسّ نیابد. هرگز آنها را همراه با ظروف آشپزخانه خیس نکنید. هیچوقت به آنها سیم ظرفشویی و اسکاچ نزنید. و هرگز از آنها در موارد دیگری استفاده نکنید، مثلاً به جای پیچ‌گوشتی به کار نبرید. و سرانجام سفارش می‌کنیم، هیچوقت بطری‌های نوشابه و سرکه و آبلیمو را با قاشق و چنگال و کارد باز نکنید، زیرا علاوه

بر اینکه وسایل مزبور خراب می‌شوند، دهانه‌ی بطری نیز غالباً می‌شکنند، و دست شما نیز بعضاً زخمی می‌شود.

تشک

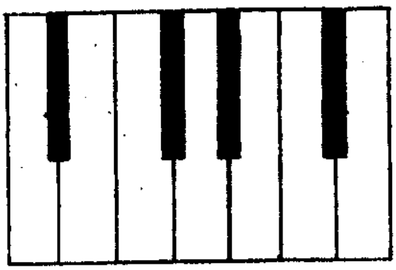
تشک نیز از جمله‌ی وسایلی است، که احتیاج به رسیدگی و نظافت دایم دارد، ولی کمتر مورد توجّه قرار می‌گیرد. تشک را باید هر روز گردگیری کنید. برای این کار از برس جارو برقی استفاده کنید. دستکم باید هر هفته یکبار آن را بیرون اتاق قرار

دهید، تا هوابخورد. اگر تشک شما دارای لکه‌ی خون است، هرگز از آن در حالتی که به طور افقی است، لکّه‌زدایی نکنید، بلکه تشک را قائم نگه دارید، و آن قسمت را با آب سرد و صابون بشویید، و در همان وضع آن قدر نگه دارید، تا خشک شود. در مورد سایر لکّه‌ها هم باید به طور موضعی عمل کنید، و هرگز تمام آن را نشویید، و توی آب نیندازید. سفارش می‌کنیم، بهتر است تشک را دستکم توی دو ملافه بپیچید، تا حتّی‌الامکان از چرک شدن خود آن جلوگیری کنید، زیرا شستن آن کاری واقعاً مشکل است. همچنین تشک را هر هفته پشت و رو کنید، و نیز ماهی یکبار روی تختخواب ۱۸۰ درجه بچرخانید، تا محلّ قرارگرفتن سر و پای شما روی آن عوض شود. و نیز هیچوقت از رختخواب به جای صندلی استفاده نکنید، و در لبه‌ی تشک ننشینید، زیرا لبه‌ی تشک توانایی تحمّل وزن شما را ندارد، و با تکرار این عمل به زودی لطف و تازگی خود را از دست می‌دهد.

مواظبت از پیانو

صندوق آن، که چوبی است، متناسب با رنگش که لاك الکلی است، یا جلادار، و یا از نوع رنگهای موم و لاك الکلی می‌باشد، بایستی با موادّ مخصوص پاك شود. این موادّ در دفترچه‌ی پیانو نوشته شده‌اند. ولی فراموش نکنید، که بعد از هر بار پاك کردن باید روغن کتان روی پنبه بریزید، و روی آن بمالید، و با پارچه‌ی نرمی برّاق کنید. جا انگشتی (باس)های سفید آن را با پارچه‌ی آغشته به الکل تمیز کنید. و در صورتی که زرد رنگ شده‌اند، با استفاده از آب اکسیژنه می‌توانید آنها را سفید کنید. باس‌های سیاه آبنوسی را هم به وسیله‌ی پارچه‌ی آغشته به تربانتین پاك کنید. سپس

با استفاده از روغن آنها را صیقل دهید. پاك کردن نمدهای داخلی آن هم نباید فراموش شود. اگر پیانو کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرد، بایستی هنگام بهار و تابستان به نمدهای آن نفتالین بزنید، تا از بیدزدگی جلوگیری شود. در اوّل هر فصل از سال آن را کوك کنید. زیرا پیانو خواه مورد استفاده قرار بگیرد، یا نه، متناسب با فصل و تغییر دما، ازکوك خارج می‌شود. فراموش نشود، اتاقی که شما پیانو را در آن قرار می‌دهید، باید بدون رطوبت، و به دمای معمولی باشد. اشیای سنگینی نظیر گلدان را روی پیانو قرار ندهید. وقتی از آن استفاده نمی‌کنید، درش را ببندید، و رویش را با پارچه‌ی نسبتاً ضخیم بپوشانید.

رادیاتور شوفاژ

رادیاتورها بیش از هر چیزی دیوار مجاور خود را کثیف می‌کنند. دلیل آن را

می توان این طور بیان کرد: هوای گرم بالای رادیاتور گرم و سبك می‌شود، و در نتیجه بالا می‌رود، و هوای سرد و سنگین جای آن را می‌گیرد. این جا به جایی که به زبان علمی کنوکسیون نام دارد، سبب می‌شود، که هوای اتاق در یك مدار بسته جریان یابد. و چون معمولاً هوای شهرها آلوده به دوده‌ای است، که از بخارهای خانه‌ها، و دود اتومبیلها و کارخانه‌ها تولید می‌شود، این دوده همراه با هوا به اتاقها نیز داخل می‌شود، و در اثر کنوکسیون که بالای رادیاتور بیشتر از سایر جاهاست، با دیوار تماس پیدا می‌کند، و منجر به کثیف و سیاه شدن آن قسمت می‌گردد. با آنکه روشهای مختلف برای جلوگیری از آن ارائه می‌شود، و وسایل گوناگونی نیز ساخته شده است، تا از سیاه شدن دیوار مجاور رادیاتور جلوگیری کند، ولی هیچکدام زیاد نتیجه‌بخش نیستند، و فقط باید دیوار را بشویید، و تمیز کنید. همچنین خود رادیاتور شوفاژ نیز از جمله‌ی وسایلی است، که باید آن را مرتّباً نظیف کنید. این کار هر چند که مشکل است، ولی به ناچار باید هر ازگاهی انجام دهید. توصیه می‌شود، آن را با حوله‌ای که به آب و صابون آغشته شده است، تمیز کنید، و با حوله‌ی دیگری که فقط با اب خالص خیس شده است، آبکشی نمایید، و سرانجام با حوله‌ی نرم خشکش کنید. همچنین برای تمیز کردن وسط پرّه‌ها از برس گرد و درازی که برای شستن داخل بطری به کار می‌رود استفاده نمایید، و آن را مرتّباً بین

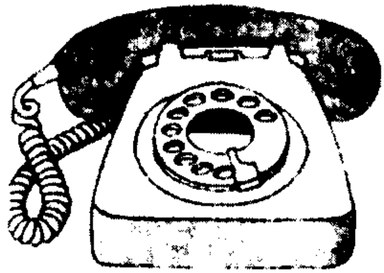

پرّه‌ها بالا و پایین بکشید. فراموش نکنید، هنگامی که رادیاتور را پاك می‌کنید، مخصوصاً وقتی که بین پرّه‌ها برس می‌کشید، از قبل زیر رادیاتور یك صفحه روزنامه پهن کنید، تا از کثیف شدن موکت و فرش جلوگیری شود.

تلفن

این وسیله‌ی بسیار مفید، که گاهی دستگاه مزاحمت در عصر ما به حساب

می‌آید، احتیاج به نظافت دارد، هر چند که غالباً مورد غفلت قرار می‌گیرد. هر روز تمام قسمتهای آن را گردگیری کنید. دستکم هفته‌ای یکبار پنبه را به الکل آغشته کنید، و آن را ضدعفونی نمایید. سالی یکی دو بار صفحه‌ی سفید ان را تمیز کنید. برای این کار پیچ مرکزی آن را باز کنید. پارچه‌ای را در آب صابون فرو ببرید، و

صفحه‌ی سفید را که ارقام روی ان چاپ شده است، به آرامی پاك کنید. همچنین دیسك پلاستیکی سوراخدار را نیز پاك کنید، و بعد به آرامی سوار نمایید. توجّه داشته باشید، که باید سوراخها مقابل شماره‌های مناسب قرار گیرد. هرگز مدّت زیادی گوشی را کنار تلفن روی میز قرار ندهید، زیرا حسّاسیّت میکروفون آن از بین خواهد رفت، و نیز امکان سوختن سیم‌پیچ گوشی نیز می‌رود.

روش پاکیزه کردن چند فلزّ

ابتدا از آلومینیم صحبت می‌کنیم: این فلزّ خاکستری رنگ را همه می‌شناسند، که از بوکسیت (ئیدرات طبیعی آلومین و آهن) به دست می‌آید. آن را به صورت خالص یا آلیاژ به کار می‌برند، و موارد استعمال زیادی دارد. مثلاً اغلب وسایل آشپزخانه را با آن درست می‌کنند. برای شستشوی آن از آب گرم، و پودر ظرفشویی استفاده کنید. هر نوع سیم ظرفشویی، و اسکاچ، روی آن به کار برید. اگر فلزّات آب نقره کاری شده دارید، و رنگ آنها کدر شده است. ابتدا بایک پارچه‌ی آغشته به الکل آنها را پاک کنید. سپس بشویید، .کاملاً خشک نمایید، و بعد با پارچه‌ی نرم آن قدر مالش دهید، تا برّاق شوند. وسایل برنزی هم در خانه کم نیستند. این فلّز آلیاژی است از مس و قلع که گاهی با روی هم ممزوج شده است. وسایل برنزی را

می توانید به روش زیر پاک کنید: اگر مختصر کثیف است، با آب نیمگرم و صابون، که مقداری الکل به آن اضافه کرده‌اید، بشویید، و چند بار آب بکشید. سپس با پارچه‌ی نرم خشک کنید، و با پارچه‌ی پشمی برّاق نمایید. در مواردی که بیشتر کثیف شده است، باید آب و آمونیاک: سرکه، و الکل را به نسبتهای مساوی با هم مخلوط کنید، و برنز را با آن خوب بشویید، و آب بکشید. سپس خوب خشک کنید، و با پارچه‌ی پشمی برّاق نمایید. همچنین می‌توانید پس از شستشوی کامل، آن را در نفت فروبرید، و با پارچه‌ی خشک آن را خوب بمالید، تا برّاق شود. اگر برنز لکّه دارد، یک قاشق سوپخوری الکل را در یک لیتر آب بریزید، و به حدّ کافی در این آب صابون حلّ کنید، و برنز را چند بار با این مایع بشویید. سپس آب بکشید، و خشک کنید. برخی از وسایل زینتی قدیمی، و همچنین تزیینات مبلهای استیل از برنز مطلاّ کاری شده ساخته شده‌اند. این وسایل بدون اینکه برّاق شوند، احتیاج به تمیزکردن دارند. یعنی برّاق کردن از لطف آنها می‌کاهد، امّا زنگ زدگی تدریجی آن را زشت نشان می‌دهد. پس چه باید کرد؟ چاره‌ی آن ساده است، دو قاشق سوپخوری آمونیاک را با یک لیتر آب مخلوط کنید. با استفاده از یک برس نرم، این محلول را

روی برنز مطلاّ کاری شده بکشید. مخصوصاً قسمتهای قلمکاری شده باید بیشتر برس زده شوند. سپس آن را آب بکشید، و با دستمال نرم خشک کنید. اگر وسایل آب کروم داده شده دارید، نظافت آنها خیلی آسان است. چون خوب صیقلی هستند، فقط با نفت و پنبه می‌توان آنها را به خوبی تمیزکرد. و اگر وسایل قلع اندود

در خانه‌ی شما وجود دارد، و به مرور زمان کدر شده است، در صورتی که رویش برگ کلم بکشید، طراوت و تازگی خود را باز می‌یابد. همچنین می‌توانید به جای آن از تره‌فرنگی استفاده کنید. مطابق شکل، با مالیدن قطعات تره‌فرنگی رنگ کدر آن را زایل کنید، و سپس با آب و صابون بشوییدـ و با حوله‌ی نرم پاک کنید، و جلا دهید، و اگر شما ظرف مسی دارید، که زنگ زده، و کبره بسته است، در یک ظرف بزرگ یک مشت نمک، و ۲ لیتر سرکه بریزید، و بجوشانید. سپس ظرف مسی زنگ زده را داخل آن بگذارید، و آن قدر نگه دارید، تا سرکه کاملاً سرد شود. سپس آن را از سرکه دربیاورید، و خوب بشویید. اگر ظرف قلمکاری شده است، برس را به محلول سرکه‌ی جوشان، و نمک، آغشته کنید، و آن را پاک نمایید. در مورد مس مطلاًکاری شده (نظیر تزیینات مبلها، و اشیای زینتی کوچک) محلولی از یک قاشق سوپخوری الکل در یک لیتر آب تهیّه کنید، و یک برس نرم، یا یک دستمال تمیز را در آن خیس کنید، و روی لکّه بمالید، و با اسفنج مرطوب آنها را پاک کنید، و با حوله‌ی نرمی خشک نمایید. و امّا نیکل: این فلزّ سفید مایل به خاکستری، که روکش اغلبّ وسایل آهنی و برنجی و غیره را تشکیل می‌دهد، وقتی جلب نظر می‌کند، که پاکیزه باشد. برای تمیز کردن آن: پارچه‌ای را در روغن سالاد، یا روغن زیتون خیس کنید، و آن را به پودر ظرفشویی فرو برید، تا قسمتی از این پودر به پارچه بچسبد. و آن را روی لکّه‌ها بمالید، و با پارچه‌ی تمیزی خشک کنید، و با حوله‌ی نرمی برّاق نمایید.

پاک کردن فلزّات قیمتی

ابتدا از نقره صحبت می‌کنیم، اکثر وسایل تزیینی را با این فلزّ سفید تهیّه می‌کنند. نقره در اثر اکسیداسیون سیاهرنگ می‌شود. برای پاک کردن، و برّاق نمودن نقره می‌توان از آب صابون، و یک برس استفاده کرد، و بلافاصله آن را شست و خشک نمود. امّا در مورد وسایل تزیینی کوچک نقره‌ای، پس از پاک کردن، و خشک نمودن، بهتر است لاک بیرنگ نیز رویش بمالید. البتّه این کار را به کمک یک قلم موی نرم انجام دهید، تا اثر آن روی اشیای نقره‌ای باقی نماند. واضح است، که لاک

فقط روی اجسامی زده می‌شود، که تنها جنبه‌ی تزیینی دارند. پس کارد و چنگال، و بشقاب، و قاشق، و نظایر آنها، که دایماً مورد مصرف قرار می‌گیرد، نباید لاکی شوند. اگر یک وسیله‌ی نقره‌ای خیلی کثیف است، می‌توانید ابتدا آن را با سرکه‌ی گرم تمیز کنید، سپس با آب و صابون بشویید، و خشک کنید. برخی از وسایل نقره‌ای را، که ندرتاً مورد استفاده قرار می‌گیرند، می‌توانید در ورقه‌های نازک آلومینیمی، که به کاغذ سرب معروف است، بپیچید، و به این وسیله از اکسیداسیون آن جلوگیری کنید. و اگر فلزّات آب نقره‌کاری دارید، و رنگ آنها کدر شده است، باید ابتدا با یک پارچه‌ی آغشته به الکل آنها را پاک کنید. سپس بشویید، و کاملاً خشک نمایید، و بعد نیز با یک پارچه‌ی خشک آن قدر مالش دهید، تا برّاق شوند. اگر وسایلی از طلا و پلاتین دارید، ابتدا با آب نیمگرم، و پودر ظرفشویی خوب بشویید، و برس نرم

بزنید، و خشک کنید. سپس در الکل ۹۰ درجه فرو ببرید، و با یک پارچه‌ی نرم پشمی مالش دهید، و برّاق نمایید. اگر سنگهای قیمتی نظیر لعل و یاقوت کبود، و الماس دارید، برای چرک زدایی از آنها باید چند دقیقه در الکل ۹۰ درجه نگه‌دارید. سپس آنها را در زیر سشوار خشک کنید. توجّه داشته باشید، که هرگز نباید به جای الکل ۹۰ درجه از ادکلن استفاده کنید. زیرا چربی اسانس این قبیل مواد روی جوهر می‌نشیند، و به هیچوجه از بین نمی‌رود. سرانجام کمی هم از طلا صحبت کنیم، تمیز کردن و صیقل دادن طلا خیلی ساده است. پنبه را در آبلیمو خیس کنید، و رویش نمک آشپزخانه بریزید، و طلا را با آن خوب مالش دهید، و با پارچه‌ی پشمی

برّاق کنید. در صورتی که فلزّ طلاکاری شده دارید، آن را باید زود به زود گردگیری نمایید، و با اسفنج مرطوب تمیز کنید، فراموش نکنید، که اگر این گونه اجسام را محکم پاک کنید، به روکش نازک طلایی آنها لطمه وارد می‌شود. امّا در صورت کثیف بودن می‌توانید به طریقه‌ی زیر پاک نمایید: نمك آشپزخانه را در آبلیمو حلّ کنید، و این محلول را به سرعت روی آن بکشید، و بلافاصله آبکشی کنید. سپس پارچه‌ای را به آرد گندم آغشته کنید، و به کمک آن فلزّ را صیقل دهید.

وسایل پلاستیکی را چگونه باید پاکیزه نگه داشت

امروزه وسایل پلاستیکی در تمام خانه‌ها به شکلهای مختلف وجود دارند. از اسباب‌بازی گرفته، تا میز و صندلی، و حتّی پارچه‌های پلاستیکی همه جا در خدمت شما هستند. خوشبختانه شستن و پاکیزه کردن آنها خیلی ساده است؛ کافی خواهد بود، که فقط از آب و صابون استفاده کنید، و با یك اسفنج آنها را شستشو

دهید. امّا باید گردگیری روزانه نیز فراموش نشود. اگر یکی از وسایل پلاستیکی شما خیلی کثیف شده، و دارای لکّه است، ابتدا آن را با آب بشویید، و در حالی که خیس ست، روی لکّه یك قاشق جوش‌شیرین بریزید، و با یك قطعه پلاستیك آن را بپوشانید. بعد از چند ساعت با یك حوله‌ی مرطوب آن قسمت را مالش دهید. اثری ز لکّه باقی نخواهد ماند. امّا توصیه می‌کنیم، هرگز به آنها پودر سنگ نمالید، زیرا هر

چند که این‌گونه موادّ آنها را به ظاهر خیلی زود پاك می‌کنند ولی خراشهایی از خود باقی می‌گذارند، که به مرور زمان منبع کثافت می‌گردند. انواع خوب پلاستیکها همان ملامین‌ها هستند، که سخت‌تر و مقاومتر از پلاستیکهای معمولی می‌باشند. آنها را نیز می‌توانید با آب داغ و صابون بشویید، و با جوش شیرین لکّه‌زدایی کنید. امّا اگر لکّه‌ها مقاومند، می‌توانید از پربورات سدیم استفاده کنید.

پاکیزه کردن آیینه و قاب آن

اگر به آیینه فیکساتور موی سر پاشیده شده است، آن را با الکل پاك کنید. امّا برای پاکیزه کردن آیینه در حالت کلّی، آب و صابون نیمگرم را با اسفنج روی آن بکشید، و با حوله‌ی خیس شده در آب آن را آب‌کشی کنید، و با حوله‌ی نرم دیگر خشکش نمایید. برای تمیز کردن قاب آیینه نیز، اگر جنس آن فلزّ طلاکاری شده است، مقداری تربانتین را در یك کاسه‌ی کوچك فلزّی بریزید، و آن را در ظرفی که محتوی آب گرم است قرار دهید، تا کمی گرم شود، سپس پنبه را کمی به آن آغشته

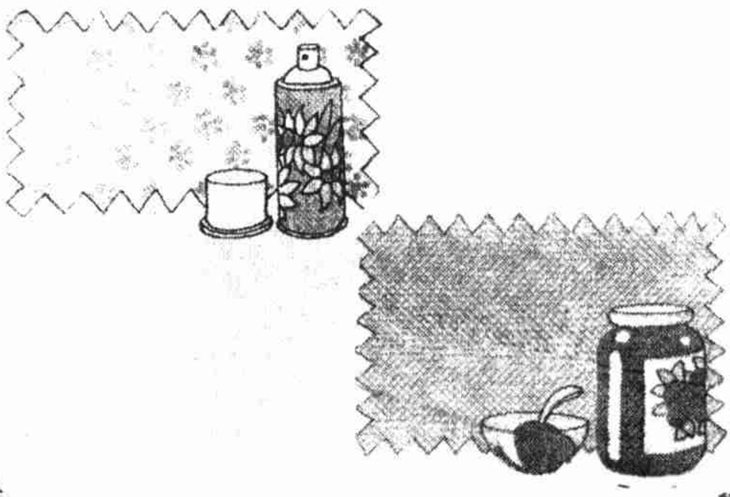

کنید، و روی قاب بمالید. در صورتی که قاب آیینه از جنس چوب طلاکاری شده است، سفیده‌ی تخم‌مرغ را خوب به هم بزنید، تا تبدیل به کف شود. آن را با یك قلم مویی روی قاب بکشید. پس از خشك شدن با پارچه‌ی پشمی برّاق کنید. می‌توان این قابها را با پارچه‌ی آغشته به سرکه نیز پاك کرد. در صورتی که قاب آیینه از نوع چوبی لاکی است، با آب نیمگرم و صابون شستشو دهید، و آب بکشید، و با

پارچه‌ی پنبه‌ای خوب خشك کنید، و رویش پارافین مایع بمالید، و با پنبه صیقل دهید. اگر قاب آیینه‌ی شما نقره‌ای است، هر ازگاهی روی آن پولیش نقره بزنید، و آنگاه با قلم مویی رویش لاك بیرنگ بمالید. از پشت لاك بیرنگ نقش و نگار قاب به خوبی پیداست. فقط هر سال باید این لاك را تجدید کنید. در صورتی که آیینه‌ی شما قاب مخملی دارد، به وسیله‌ی جاروبرقی به آرامی گردگیری کنید. سپس با یك برس نرم تمیز نمایید. و بعد یك برس مرطوب را در جهت مخالف پرز به آرامی بکشید، و بعد با یك برس خشك در جهت پرز چند بار بکشید. به این ترتیب قاب مخملی شما هم پاك، و هم زیبا خواهد شد. سرانجام اگر آیینه‌ی شما قاب مرمری دارد، به آرامی گردگیری کنید. سپس مقداری نشاسته در آب نیمگرم حلّ نمایید، و آن را به وسیله‌ی قلم مویی به قاب آیینه بمالید. پس از خشك شدن نشاسته راکاملاً پاك کنید. قاب مرمری شما لطف و طراوت اوّلیّه‌اش را باز خواهد یافت

بخش ۲

زدودن لکه‌ها

لکّه‌ی شمع

اگر لکّه‌ی شمع روی پارچه است، با لبه‌ی کارد ابتدا شمع را، تا آنجا که ممکن است، از روی پارچه پاك کنید، و آن‌گاه لکّه را بین دو قطعه کاغذ خشك‌کن قرار دهید، و روی آن اتوی گرم بکشید. شمع روی پارچه جذب کاغذ خشك‌کن‌ها می‌شود، و پارچه پاك می‌گردد. ولی اگر ته لکّه‌ای روی آن باقی ماند با آب نیمگرم و پودر لباسشویی بشویید، و آب بکشید. اگر لکّه‌ی شمع روی میز چوبی است، و میز رنگ لاك الکلی دارد، هرگز نباید آن را بتراشید، و یا سنباده بزنید، بلکه کافی خواهد بود، که فقط با آب گرم به آرامی بشویید، و بلافاصله با پنبه خشك کنید، و با پارچه‌ی پشمی صیقل دهید. اگر لکّه‌ی شمع روی تابلوی نقّاشی است، با تیغه‌ی کارد اضافه‌ی شمع را به آرامی پاك کنید. سپس با آب و صابون، و به کمك یك اسفنج، بقایای لکّه را بزدایید، و با یك اسفنج خیس دیگر، که به آب سرد فرو

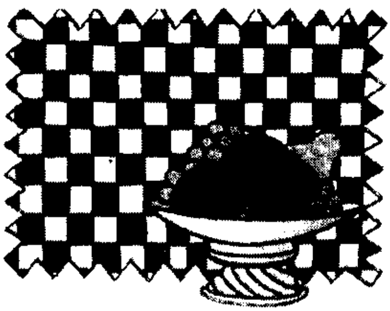

برده‌اید، آن را آبکشی کنید، و بلافاصله با حوله‌ی نرمی به ملایمت آن را خشك کنید. اگر لکّه‌ی شمع روی سیمان و یا موزاییك سیمانی قرار دارد، بعد از پاك کردن شمع اضافی، ابتدا سرکه‌ی گرم روی لکّه بزنید، و بعد با آب نیمگرم و پودر

ظرفشویی آن قسمت را بشویید، و آب بکشید، و فوراً خشك کنید، و آنگاه واکس موزاییك رویش بزنید.

لکّه‌ی میوه

جزو لکّه‌هایی هستند، که به آسانی پاك می‌شوند، مخصوصاً وقتی که تازه باشند. اگر این لکّه روی پارچه‌ی سفید و رنگی است، کافی خواهد بود، که فقط با آب و صابون بشویید، و آب بکشید. امّا اگر روی پارچه‌ی پشمی باشد، روی آب اکسیژنه‌ی ۲۰ درصد چند قطره آمونیاك بریزید، و با آن لکّه را پاك کنید. در صورتی،

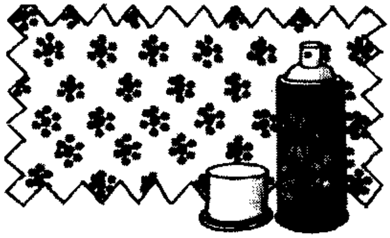

که لکّه‌ی میوه روی پارچه‌ی ابریشمی رنگی یا سفید باشد، آب والکل سفید ۹۰ درصد را به نسبتهای مساوی با هم مخلوط کنید، و با این محلول لکّه را مالش دهید. در مورد لکّه‌ی سیب، که در ضمن کهنه شده است، آب ژاول به کار برید، امّا قبلاً در یك گوشه‌ی بی‌اهمیّت لباس آن را تجربه کنید.

لکّه‌ی تافت

تافت که برای نگه‌داری موهای سر به کار می‌رود، و به صورت اسپری مورد استعمال قرار می‌گیرد، اگر روی لباس بریزد، لکّه‌ی بدی از خود باقی می‌گذارد. به این جهت توصیه می‌شود، ابتدا روی لباس خود روپوش بیندازید، و آن‌وقت تافت بزنید. با وجود این اگر لکّه‌ی تافت روی لباس شما ایجاد شد، یك قطعه پنبه بردارید، آن را در آب گرم فرو برید، و زیر آن قسمت نیز یك پارچه‌ی سفید و تمیز را

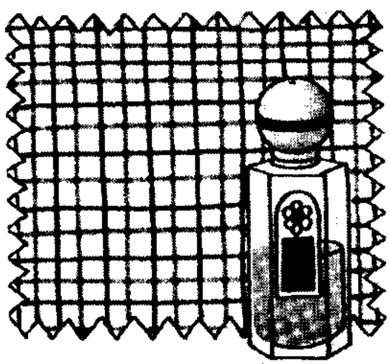
چند لایه کرده، و قرار دهید. آن‌گاه مخلوطی از الکل، و استون، و استات آمیل روی لکّه بمالید، و با پنبه‌ی مرطوب پاك کنید. البته قبلاً باید این مخلوط را در یك

گوشه‌ی نامریی از لباس امتحان کنید، و آن وقت اقدام به لکّه‌زدایی اصلی کنید.

لکّه‌ی عطر روی لباس

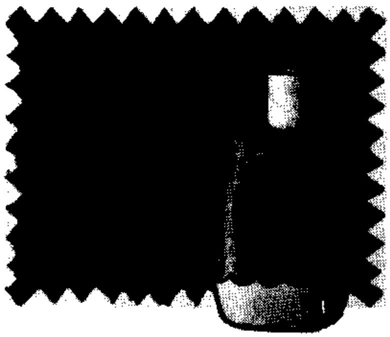
لکّه‌ی عطر نیز روی لباس بسیار ناخوشایند است. به این جهت توصیه می‌شود، عطر را فقط به پوست خود بزنید، نه به لباستان! ولی به هر حال اگر لباس شما لکّه‌ی عطر برداشت، باید خیلی زود پاك کنید. جهت این کار یك قطعه پنبه را در آب سرد فرو برید، و پس از فشار دادن روی آن بکشید، و نیز می‌توانید الکل سفید روی ان

بمالید. اگر پارچه‌ی لباس شما از نوع استات است، الکل رقیق به کار برید. پراکسید ئیدروژن نیز جهت لکّه‌زدایی در این مورد توصیه می‌شود. اگر نتیجه نگرفتید، پربورات سدیم به کار برید. ولی یادآور می‌شویم. که استعمال این‌گونه موادّ کمی سبب رنگ‌پریدگی آن قسمت از پارچه می‌شود، و راه‌حلّ دیگری نیز برای آن وجود ندارد.

لوازم آرایشی و بهداشتی

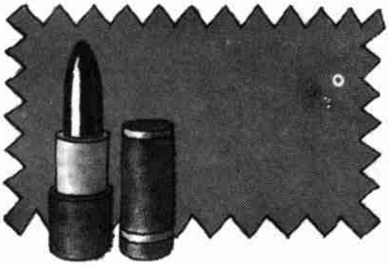
اکثر لوازم آرایشی و بهداشتی و لوسیونهای مختلف لکّه‌های بدی روی لباس باقی می‌گذارند. در برخی موارد نیز به ناچار لباس مستقیماً با آن برخورد می‌کند،

مانند موادّ ضدّعرق، که مسلما لباس را لکّه خواهد کرد. برای از بین بردن این‌گونه لکّه‌ها، اگر پارچه قابل شستشوست، آن را در آب نیمگرم شامل پودر لباسشویی بشویید، و با آب فراوان آبکشی کنید. اگر باز هم نتیجه نگرفتید، پراکسید ئیدروژن به کار برید. در صورتی که باز هم نتیجه نداد، یك قطعه اسفنج را آغشته به آمونیاك کنید، و روی لکّه بمالید. یادآوری می‌کنیم، در حالت کلّی اگر لباسی دارای لکّه است، هرگز آن را اتو نکنید، زیرا لکّه ماندگار می‌شود.

روژ لب

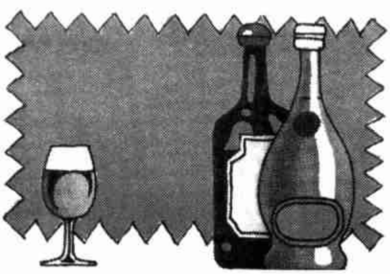
لکّه‌ی روژ لب یکی از لکّه‌هایی است، که غالباً تشکیل می‌شود، و خانمها را بیشتر آزار می‌دهد. و بودن آن روی هر نوع پوشاك یك نوع بی‌سلیقگی به حساب می‌آید. توصیه می‌شود، اوّلاً باید در استفاده از آن کمال دقّت به عمل آید، تا لباسها را لکّه نکنند. ثانیاً در صورتی که به وجود آمد، و پوشاك مزبور از نوع پارچه‌های نخی و کتانی است، بایستی آن را بلافاصله با اتر پاك کنید. مسلّماً این کار باید دور از هر نوع شعله و منبع حرارت انجام یابد، زیرا اتر بسیار آتش‌گیر است. در صورتی که

لکّه‌ی روژ لب روی پارچه‌های حریر تشکیل شود، آن را با تری‌کلراتیلن یا آب اکسیژنه‌ی ۲۰ درصد می‌توانید پاك کنید. به شرطی که قبلاً در گوشه‌ای از همان لباس امتحان کنید، و آثار آن را بررسی نمایید.

لکّه‌های نوشابه

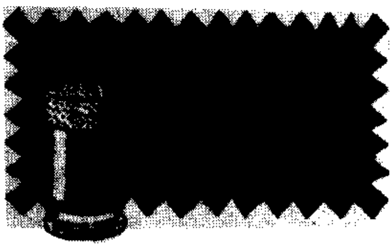
این لکّه‌ها را باید فوراً پاك کنید. اکثر آنها با آب سرد و پودر لباسشویی تمیز می‌شوند. اگر نتیجه نگرفتید، آن را در یك ربع ساعت در آب نیمگرم محتوی پودر لباسشویی بخیسانید. سپس قسمت لکّه‌دار رااز توی ظرف بیرون بکشید، و کمی پودر لباسشویی خشك روی آن بریزید، و با یك قطعه پارچه‌ی خیس مالش دهید، به احتمال زیاد لکّه از بین می‌رود. در صورتی که باز هم موفّق به لکّه‌زدایی نشدید،

آب ژاول به کار برید. اگر پارچه غیرقابل شستشو است، مخلوط آب و الکل را، به نسبتهای مساوی، آماده کنید، و با پنبه روی لکّه بمالید. و با پنبه‌ی تمیز دیگری خشك کنید. پربورات سدیم نیز در این‌گونه موارد خیلی مفید است. گاهی یکی از این روشها لکّه راکمرنگ می‌کند، امّا آن راکلاً از بین نمی‌برد. اگر آن را چند بار تکرار کنید، احتمالاً نتیجه‌ی قطعی خواهید گرفت.

لکّه‌ی آبمیوه

آب برخی میوه‌ها به سادگی تمیز میشوند، مانند آب انگور، ولی آب بعضی میوه‌های دیگر به این سهولت امکان‌پذیر نیست. مانند آب سیب، و آب انار. ولی در هر حال باید به محض ریختن آب میوه روی لباس به پاك کردن آن اقدام کنید. روش کلّی شستشوی آنها با آب سرد و پودر لباسشویی است. برخی از متخصّصان

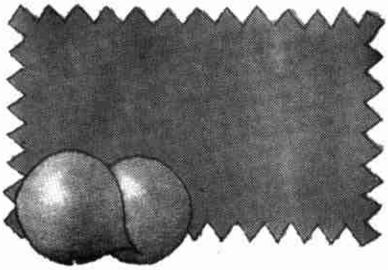

سفارش می‌کنند، که در برخی لکّه‌های سمج یك طبقه نمك آشپزخانه روی لکّه، که خیس کرده‌اید، بریزید و با پنبه مالش دهید، سپس با آب نیمگرم بشویید. امّا برای نتیجه‌گیری قطعی باید با آب گرم و آب ژاول (یك قاشق قهوه‌خوری آب ژاول در یك لیتر آب) شسته شود. در مورد پارچه‌های رنگی آب ژاول را باید همراه با آب سرد به کار برید. و امّا روی پارچه‌های مصنوعی، آب و آمونیاك می‌تواند این‌گونه لکّه‌ها را بزداید.

لیمو و تربچه

برخی میوه‌ها خود لکّه‌بر خوبی به حساب می‌آیند، از قبیل لیمو و پرتقال و تربچه. لیمو در پاکیزگی موارد استعمال زیادی دارد: لکّه‌ی تخم‌مرغ را از ظرف‌های نقره‌ای، و فلزّات آب نقره داده شده، و فولاد پاك می‌کند. عاج زرد شده، و وسایل ساخته شده از استخوان را سفید رنگ می‌کند. اگر با آب مخلوط شود، می‌توان آن را برای پاك کردن کلاههای حصیری به رنگهای سفید و روشن به کار برد. اگر آن را با

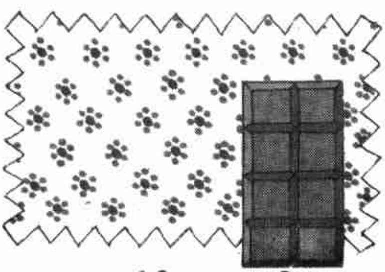
نمك مخلوط کنیم، در پاك کردن مرمرها اعجاز می‌کند. یك مادّه‌ی مخصوص برای جلادادن وسایل طلایی و نقره‌ای است. اگر وسایل چرمی، مانند روکش مبل و نظایر آن را مدّت زیادی با پوست پرتقال یا لیمو مالش دهیم، طراوت از دست رفته‌شان را باز می‌یابند. اگر این پوستها را روی بخاری قرار دهیم، بوگیر مطبوعی

هستند. آب تربچه نیز شامل مادّه‌ی اسیدی است، و برای از بین بردن خیلی از لکّه‌ها می‌توان آن را به‌کار برد. ولی با تمام این ویژگیها اگر آب این میوه‌ها روی لباس یا سفره بریزند، و به مرور زمان خشك شوند، خود عامل ایجاد لکّه به حساب می‌آیند، که با آب و صابون باید شسته شوند.

لکّه‌ی شوکولات

ابتدا عامل ایجاد لکّه را از روی پارچه بردارید، سپس یك پارچه‌ی سفید تمیز را چند لایه کنید، و زیر پارچه در محلّ لکّه قرار دهید. ابتدا محلول آب و الکل به

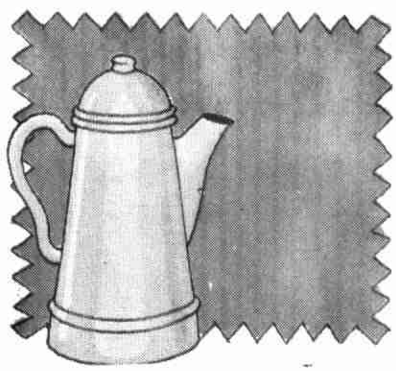

نسبتهای مساوی را روی لکّه‌ی حاصل از شوکولات بکشید. برای این کار از یك قطعه پنبه استفاده کنید. سپس با پنبه‌ی تمیز دیگری خشك کنید. اگر نتیجه نگرفتید،

از آب اکسیژنه استفاده نمایید. و سرانجام پارچه را با آب نیمگرم و صابون شستشو دهید. گاهی یکبار استفاده از آب و الکل، و نیز آب اکسیژنه کافی نخواهد بود. امّا اگر هر کدام از آنها را دو بار تکرار کنید، بیشك نتیجه‌ی لازم را خواهید گرفت.

لکّه‌ی قهوه

اگر پارچه‌ی لکّه شده طبیعی است، به محض اینکه رویش قهوه ریخت، ابتدا آن را در آب خالص بخیسانید، و بعد با آب و صابون، که نیمگرم است، بشویید، و بعد در آبی به همان درجه‌ی حرارت آب بکشید. امّا اگر لکّه کهنه و خشك است، آن را با آب اکسیژنه‌ی ۱۰ درصد از بین ببرید، و سپس آب بکشید. برای احتیاط بهتر است این کار را قبلاً روی قسمتی از پارچه، که کمتر قابل رؤیت است، امتحان کنید. در صورتی که پارچه از نوع مصنوعی باشد، ابتدا لکّه را به وسیله‌ی آب مخلوط با الکل از بین ببرید. برای این کار یك قاشق الکل ۹۰ درجه را در یك لیتر آب بریزید. سپس آن را با یك پارچه‌ی خیلی تمیز، تا وقتی که لکّه از بین برود، رویش بمالید. بعد با آب سرد مخلوط با آمونیاك آب بکشید. برای این امر یك پیمانه آمونیاك را روی ۶

پیمانه آب بریزید، و به هم بزنید. و یا مخلوطی از الکل ۹۰ درجه و سرکه‌ی سفید را به نسبتهای مساوی با هم مخلوط کنید، و لکّه را با آن مالش دهید. سپس قسمت لکّه‌دار را با آب و صابون بشویید. و اگر قهوه علاوه بر لباس شما روی میز هم ریخته شده است، در صورتی که میز رنگ روغنی دارد، و لکّه نیز در همان لحظه ایجاد

شده است، اسفنجی را با آب و صابون خیلی کم خیس کنید، و چوب را فوراً پاك کنید، و اگر رنگ لاك الکلی دارد، لکّه‌ی قهوه‌ی تازه را فقط با پنبه‌ی مرطوب پاك نمایید. در صورت کهنه بودن لکّه باید پارچه‌ی خیلی تمیزی را با آب اکسیژنه‌ی ۱۲ درصد خیس کنید، و لکّه را با آن زایل سازید. برخی‌ها نظر می‌دهند، که لکّه‌ی کهنه‌ی قهوه را از روی میز به روش زیر از بین ببرید:

مقدار زیادی نمك آشپزخانه را در کمی آب‌لیمو حلّ کنید، و با آن لکّه را مالش دهید، و رویش . حوله‌ی خیس بکشید، و با حوله‌ی تمیز دیگری خشکش کنید.

لکّه‌ی تخم‌مرغ

هرگز نباید لکّه‌ی تخم‌مرغ را با آب خیلی گرم بشویید، زیرا این کار سبب ماندگار شدن لکّه می‌گردد. اگر لکّه روی پارچه‌ی سفید قابل شستشو قرار دارد، ابتدا بقایای لکّه را با لبه‌ی یك قاشق فلزّی پاك کنید. سپس یك قاشق سوپخوری آب اکسیژنه را در یك لیتر آب بریزید، و لکّه را با آن بشویید. سپس در آب ولرم شامل پودر لباسشویی خیس کنید، وکمی چنگ بزنید، و با آب فراوان آب بکشید. اگر لکّه روی پارچه‌ی رنگی قرار دارد، فوراً لکّه را با آب سرد وآمونیاك بشویید. برای این کار یك قاشق سوپخوری آمونیاك را در یك لیتر آب بریزید. آنگاه با آب ولرم آب بکشید. در صورتی که لکّه‌ی تخم‌مرغ روی پارچه‌ی پشمی یا حریر قرار دارد، دو قاشق

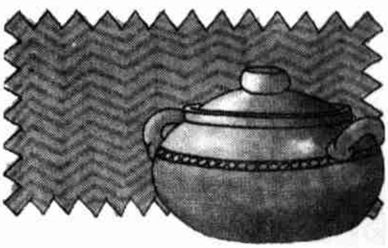

سوپخوری آمونیاك را در یك لیتر آب حلّ کنید، و لکّه را در آن قرار دهید، و با ملایمت تمام چنگ بزنید، و خوب آب بکشید. اگر لکّه روی لباس مردانه قرار دارد، ابتدا با لبه‌ی کارد قسمت اضافی آن را پاك کنید. سپس با پنبه‌ی کوچکی به آن آب مخلوط با آمونیاك بزنید، و با دستمال کاغذی تا می‌توانید آب آن را بگیرید. در این

صورت لکّه باقی نخواهد ماند.

لکّه‌ی آبگوشت با زردچوبه

اگر این لکّه روی پارچه‌ی قابل شستشو قرار دارد، و تازه است، ابتدا تا آنجا که می‌توانید، آن را چند بار با دستمال کاغذی پاك کنید، و هر بار دستمال را عوض نمایید. سپس رویش گلیسرین بمالید. و بعد پنبه را به آمونیاك آغشته کنید، و روی آن بکشید، و چند بار پنبه را عوض کنید، و پنبه‌ی آغشته به آمونیاك دیگری را روی آن بکشید. آنگاه از آب ژاول استفاده کنید. و در آخر با آب نیمگرم و پودر ظرفشویی

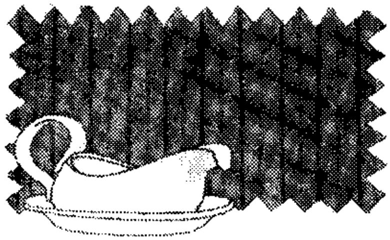

بشویید. اگر لکّه‌ی کمرنگی روی پارچه باقی بماند، به آن اهمیّت ندهید، زیرا در شستشوهای بعدی به تدریج از بین خواهد رفت. در صورتی که لکّه‌ی زردچوبه روی پارچه‌ی غیرقابل شستشو قرار دارد، بعد از آنکه لکّه‌ی تازه را، تا آنجا که توانستید، با دستمال کاغذی پاك کردید، بوراکس به کار برید، تا لکّه تقریباً زایل شود. می‌توانید به جای آن آمونیاك نیز بمالید، و پاك کنید.

لکّه‌ی روغن ماهی

اگر تازه باشد، آن را می‌توانید با آب و صابون نیمگرم خوب بشویید، و آبکشی کنید. و یا برای نتیجه‌گیری بیشتر، ابتدا رویش پودر لباسشویی خشك بریزید، و با پنبه‌ی خیس مالش دهید، و بعد با آب نیمگرم و صابون شستشو دهید. البتّه چون این لکّه هنگام تازه بودن تقریباً بی‌رنگ است، تشخیص پاك شدن آن کمی مشکل

خواهد بود. به این جهت باید دستکم سه بار بشویید، تا خاطرجمع شوید، که پاکیزه شده است. امّا اگر روغن ماهی کهنه شود، رنگش تقریباً قهوه‌ای می‌گردد، و پاك کردنش نیز مشکل است، و شما ناچار خواهید بود پراکسید ئیدروژن به کار برید. به این ترتیب که روی یك لیتر آب ۱۰۰ سانتیمتر مکعّب پراکسید ئیدروژن، و چند قطره آمونیاك اضافه کنید. آن‌گاه کافی است یك پارچه‌ی سفید تمیز را در چند لایه

تا کنید، و زیر قسمت لکّه دار قرار دهید، و مایع مزبور را مرتباً با یك قاشق کوچك روی لکّه بریزید، تا در آن نفوذ کند. و کمی صبر کنید، تا لکّه بیرنگ شود. اضافی مایع لکّه‌بر را از پایین و بالای پارچه پاك کنید، و بعد از خشك شدن با آب و صابون بشویید، و آب بکشید.

لکّه‌ی مرّبای توت‌فرنگی

لکّه‌ی مرّباها را معمولاً می‌توان به طور ساده از روی پارچه‌ها پـاك کـرد. ولی برخی از آنها مانند مرّبای توت‌فرنگی و آلبالو به این سادگی نیست. به هر حال اگر

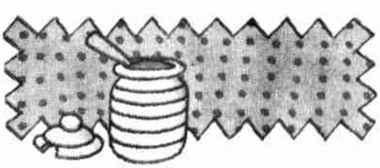

لکّه‌ی مرّبای توت‌فرنگی در لباس شما به وجود آمد، فوراً بایستی آن را با آب سرد و بشویید. به احتمال زیاد لکّه برطرف خواهـد شـد. در صـورتی کـه نـتیجه

نگرفتید، مایع ظرفشویی روی لکّه بمالید، و چند لحظه‌ی دیگر آب بکشید. و اگر نتیجه‌ی مطلوب به دست نیامد، مخلوطی از الکل و سرکه را روی آن بمالید، تا برطرف شود. در صورتی که باز هم لکّه‌ی کمرنگی باقی ماند، آب اکسیژنه به کار برید. البتّه یادآور می‌شویم، اگر نتوانستید این لکّه را به طور کامل بزدایید، نگران نباشید، در شستشوهای معمولی بعدی به تدریج لکّه از بین خواهد رفت.

لکّه‌ی خردل

خردل نیز از جمله‌ی موادّی است، که لکّه‌ی بدی روی لباس می‌گذارد، به‌طوری که برخی‌ها زدودن آن را غیرممکن می‌دانند. ولی با کمی دقّت و تلاش امکان‌پذیر است: اگر پارچه‌ی شما قابل شستشو است، فوراً اضافی خردل را از روی لباس بردارید. سپس آب و صابون غلیظ درست کنید، و پنبه را درآن فرو برید، و روی لکّه

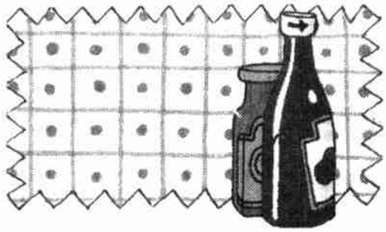

چند بار بکشید، و مرتباً پنبه را عوض کنید. در صورتی که موفّق به پاك کردن آن نشوید، مدّت یك ساعت قسمت لکّه‌دار را توی آب و صابون غلیظ قرار دهید، و سپس آبکشی کنید. و اگر نتیجه نگرفتید، از بوراکس استفاده کنید. در صورتی که پارچه‌ی لباس شما از موادّ پلاستیکی ساخته شده است، برای پاك کردن لکّه‌ی خردل روی آن مخلوط آب و الکل به نسبتهای ۱ و ۲ به کار برید.

سس گوجه‌فرنگی

سس گوجه‌فرنگی نیز ممکن است روزی لباس شما را کثیف کند. چگونه باید این لکّه را از بین ببرید؟ به محض اینکه سس گوجه‌فرنگی روی لباس شما ریخت، فوراً اضافی آن را با لبه‌ی قاشق بردارید، و باقی مانده را با آب سرد و صابون

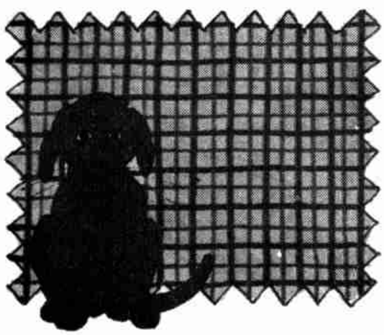
بشویید، و آبکشی کنید. امّا اگر اثری از لکّه باقی ماند، ناچارید از آب اکسیژنه استفاده کنید. در صورتی که لکّه‌ی گوجه‌فرنگی کهنه باشد، کار کمی مشکل می‌شود: زیر پارچه‌ی مزبور در قسمت لکّه‌دار یك قطعه اسفنج قرار دهید، و با یك قاشق کوچك روی لکّه چندبار آب بریزید، و آن را خیس نگه دارید، تا نرم شود.

اضافی آن را بردارید، و رویش پودر لباسشویی بریزید، و با پنبه مالش دهید. سپس مخلوطی از آب و الکل به نسبتهای ۲ و ۱ تشکیل دهید، و لکّه را توی آن قرار دهید، و یك ربع ساعت بعد با آب و صابون بشویید. در صورتی که باز هم نتیجه نگرفتید، ناچارید از آب ژاول استفاده کنید.

کثافت سگ

خوشبختانه ما اجازه نمی‌دهیم سگ وارد اتاقهای ما شود، ولی اگر چنانکه سگی در غیاب ما پرده یا روپوش مبل را کثیف کرد، باید چنین کنیم: در صورت تازه بودن

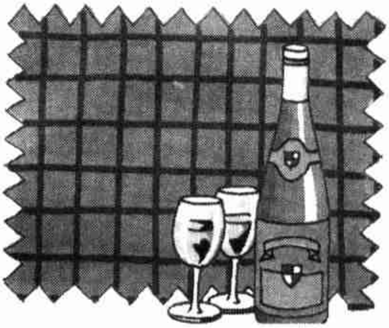

ادرار باید آن را با آب و صابون بشوییم، و آب بکشیم، و جلو آفتاب خشك کنیم. و اگر لکّه‌ی ادرار کهنه است، بعد از شستن و پاك کردن آن قسمت، روی لکّه مخلوطی

از آب اکسیژنه و آمونیاك با پنبه بمالیم، و در صورت لزوم این کار را چند بار تکرار کنیم، و بالأخره با آب سرد فراوان آب بکشیم، و در جلو آفتاب خشك کنیم، همچنین مخلوط الکل و سرکه نیز می‌تواند در این لکّه‌زدایی به درد ما بخورد. در مورد ادرار بچّه روی پارچه‌های مختلف نیز از همین روش می‌توانیم استفاده کنیم.

لکّه‌ی شربت

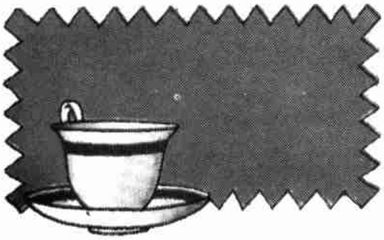
شربتهای مختلف لکّه‌های متفاوت دارند. با وجود این در مورد همه‌ی آنها باید چنین کنید: لکّه‌های تازه را ابتدا با آب سرد بشویید، اگر نتیجه نگرفتید، از آب نیمگرم و صابون استفاده کنید. سپس آب بکشید.در مورد لکّه‌های خشك روی تمام پارچه‌ها باید پنبه را با آب نیمگرم خیس کنید، و روی لکّه بکشید. معمولاً با این طریقه پاك می‌شود. اگر لکّه باز هم باقی بماند، با مخلوطی از الکل و سرکه می‌توانید به کلّی از بین ببرید. گاهی لکّه‌های شربت روی لباس چرمی است، در این

صورت نیز باید با آب نیمگرم، و به کمك پنبه آن را پاك کنید، و بلافاصله خشکش نمایید، و با کرم مخصوص چرم آن را چرب کنید، و با پارچه‌ی پشمی مالش دهید، تا برّاق شود. در روی لباسهایی که در آب قابل شستشو نیستند، لکّه‌ی تازه رابه آرامی، و به کمك پنبه‌ی خیس شده، لکّه‌گیری کنید، و بعد با دستمال کاغذی خشك کنید. در صورتی که لکّه خشك شده است، با آب و کمی الکل، که به پنبه زده‌اید، لکّه را پاك کنید، وبلافاصله باکاغذ خشك‌کن تا می‌توانید آن را خشك کنید. در این صورت اثری از لکّه باقی نخواهد ماند.

لکّه‌ی چای

چون مصرف چای در زندگی روزمرّه زیاد است، بنابراین لکّه‌ی آن نیز بیش از سایر چیزها مطرح خواهد بود. اگر لکّه‌ی چای روی پارچه‌های پنبه‌ای رنگی و سفید قرار دارد، فوراً آن را با آب نیمگرم بشویید. اگر لکّه باقی ماند، قسمت لکّه‌دار را روی دهانه‌ی یك کاسه قرار دهید، و از زیرآن بگیرید، و افقی نگه دارید. آنگاه آب گرم روی لکّه بریزید. سپس آن را با آب و پودر لباسشویی بشویید. در صورتی که باز

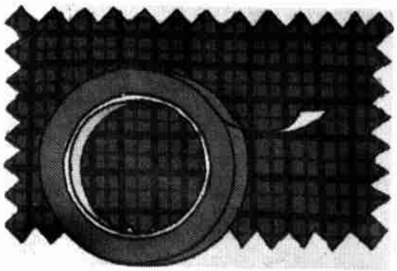

هم لکّه باقی ماند، آن را باید با آب ژاول از بین ببرید. اگر لکّه‌ی چای روی پارچه‌های مصنوعی است، کافی خواهد بود، چند قطره آبلیمو روی لکّه بریزید، و با پنبه پاکش کنید، و آب بکشید. لکّه به کلّی از بین خواهد رفت. در صورتی که لکّه‌ی چای روی پارچه‌ی حریر و پشمی است، ابتدا آن را با آب سرد بشویید، اگر لکّه از بین نرفت، با آب اکسیژنه‌ی ۵ درصد می‌توانید آن را به کلّی از بین ببرید، به شرطی که قبلاً روی تکّه‌ای از همان پارچه آثار آب اکسیژنه را بررسی کنید.

لکّه‌ی نوار چسب

لکّه‌ی نوار چسب (اسکاچ) سمج‌ترین لکّه‌ها به حساب می‌آید. این لکّه اگر تازه باشد، تقریباً بیرنگ است، ولی به مرور زمان تبدیل به زرد بد رنگی می‌شود. برای از بین بردن لکّه‌ی کهنه‌ی نوار چسب از روی کاغذ و پارچه، بهتر است از پودرهای خشك لکّه‌بر استفاده کنید. پودر را روی آن بریزید، و با یك تکّه پنبه آن را پهن کنید،

و روی لکّه مالش دهید. پس از ۱۵ دقیقه با پنبه‌ی مرطوب آن را پاك کنید. هنگام پاك کردن لکّه همیشه از طرف خارج به داخل این کار را انجام دهید. و در ضمن پنبه‌ای را که برای پاك کردن پودر به کار می‌برید، مرتباً عوض کنید. با وجود این

یادآور می‌شویم، که زدودن لکّه‌ی حاصل از نوار چسب مشکل است، و نیاز به تمرین و ممارست و حوصله دارد. در صورتی که لکّه‌ی نوار چسب روی اجسام فلزّی وجود دارد، آن را به کمك پشم فلزّی، و سیم ظرفشویی، می‌توانید به سادگی از بین ببرید.

لکّه‌ی چسب سلّولزی

زدودن این نوع چسبها، وقتی که هنوز خشك نشده‌اند، ساده است. کافی خواهد بود، که فوراً اضافی چسب را از روی پارچه بردارید، لکّه را با پودر لباسشویی، و کمی آب گرم پاك کنید. امّا اگر این چسب مدّتی بماند، و سفت شود، لکّه‌زدایی آن

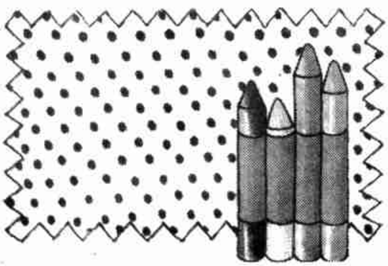

مشکل خواهد بود. هر چند که برخی‌ها عقیده دارند، لکّه‌ی خشك این چسب هرگز پاك نمی‌شود، ولی اگر شما پارچه‌ی محلّ لکّه را در قابلمه قرار دهید، و کمی آب و سرکه‌ی سفید به نسبتهای مساوی را در آن بریزید، و مدّت ۱۵ دقیقه بجوشانید،

سرانجام چسب از پارچه جدا می‌شود. در صورتی که دور و بر لکّه کمی تیره شود، کافی خواهد بود، که آن را در آب نیمگرم و پودر لباسشویی شستشو دهید، و خوب آب‌کشی کنید.

مداد شمعی

اگر این لکّه روی پارچه‌ی قابل شستشو قرار دارد، ابتدا یك قطعه پنبه را در آب خیس کنید، و روی لکّه بکشید، و تا حدّ ممکن لکّه را کمرنگ کنید. سپس مخلوطی از آب و آمونیاك را، که نسبت آنها ۶ و ۱ است، با پنبه چند بار روی آنها بمالید، تا

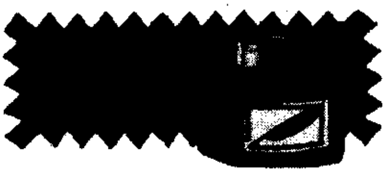

لکّه تقریباً محو گردد. سپس ته مانده‌ی لکّه را با آب نیمگرم و پودر لباسشویی خوب بشویید، و آبکشی کنید. اگر لکّه روی پارچه‌ی غیرقابل شستشو قرار دارد، چند بار پنبه را به مخلوط آب و آمونیاك آغشته کنید، و روی لکّه بمالید، و سپس با پنبه‌ی خیس پاك کنید، و با پنبه‌ی دیگر خشکش نمایید.

لکّه‌ی مرکّب (جوهر خودنویس)

اگر لکّه روی پارچه‌ی سفید است، آب ژاول را با آب خالص سرد به طور مساوی مخلوط کنید، و با آن هر چه زودتر لکّه را تمیز نمایید. در صورتی که لکّه روی پارچه‌های مصنوعی قرار دارد، با آب‌لیموی خالص لکّه را برطرف کنید، و آب بکشید. اگر باز هم لکّه باقی ماند، این کار را چند بار تکرار کنید. بایستی به خاطر داشته باشید، که در چنین موارد فوراً باید از آب سرد استفاده شود. در صورتی که

این لکّه روی قالی و پارچه‌های کرکدار قرار دارد، با یك کاغذ خشك‌کن لکّه‌ی تازه را کمرنگ کنید، و بعد با شیر خام لکّه را خوب خیس کنید، و با پنبه آن را پاك کنید، سپس با آب و صابون لکّه‌ی حاصل از شیر را بشویید. اگر مرکّب سیاه است، با نمك آشپزخانه می‌توان آن را به نحو ساده‌ای پاك کرد: به این ترتیب که لکّه را با آب خیس کنید، و نمك را روی آن بریزید و با پنبه مالش دهید، و مدّتی در همین وضع نگه دارید. چون مرکّبها انواع زیادی دارند، اگر روشهای فوق نتیجه نداد، مخلوطی از گلیسرین و آمونیاك را روی لکّه بمالید. سپس با آب و پودر ظرفشویی خوب

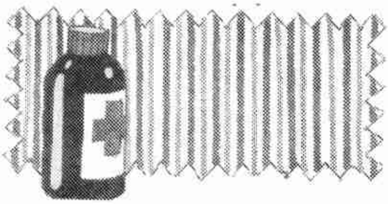

بشویید، و آبکشی کنید، و حتّی می‌توانید از آب ژاول هم استفاده کنید. اگر جوهر خودنویس روی پارچه‌ی چرمی ریخته شده است، پارچه‌ای را در شیر گرم نجوشیده خیس کنید، و لکّه را با آن پاك نمایید. اگر باز هم مقداری از لکّه باقی است، با الکل ۹۰ درجه مالش دهید، نتیجه قطعی است. در مورد مرکّب چین لکّه‌زدایی کمی مشکل است، و به زحمت پاك می‌شود. بهتر است آن را با تتراکلرید کربن بزدایید.

مرکورکروم

اگر لکّه‌ی مرکورکروم روی پارچه‌های حریر و پشمی و کتانی و پنبه‌ای رنگی است، با آب سرد بشویید. سپس لکّه را با الکل ۹۰ درصد خوب مالش دهید، و بعد با آب ژاول نیز بشویید، و خوب آب بکشید، به طور حتم لکّه از بین می‌رود. در صورتی که لکّه روی پارچه‌های مصنوعی است، لکّه را با آب و تری‌کلریداتیلن برطرف کنید. همچنین با آب اکسیژنه‌ی ۲۰ درصد نیز می‌توانید موفّق شوید. امّا بهتر است در هر مورد روی نمونه‌ی پارچه امتحان کنید، و آثارش را ببینید. اگر لکّه‌ی مرکورکروم روی سنگ مرمر و تراورتن قرار دارد، ابتدا با پودر ظرفشویی و پنبه‌ی

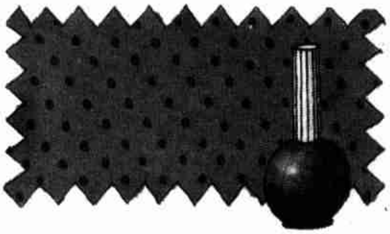
خیس آن را کاملاً بشویید، و بعد لکّه را با آب ژاول از بین ببرید، و خوب خشك کنید. در مورد مرمر واکس مخصوص فراموش نشود. در صورتی که لکّه‌ی مرکورکروم روی قالی و پارچه‌ی کرکدار است، الکل و آب را به نسبتهای ۱ و ۲

مخلوط کنید، و آن را با پنبه چند بار روی لکّه بکشید. اگر لکّه هنوز کاملاً از بین نرفته است، پنبه را به الکل آغشته کنید، و روی لکّه قرار دهید، و یك ساعت در این وضع نگه دارید، لکّه محو خواهد شد. همچنین می‌توانید روی لکّه با پنبه آمونیاك بمالید، و آن را بزدایید.

لاك ناخن

اگر این لکّه خیلی تازه است، پودر لکّه‌بر را همراه با الکل روی آن بمالید، و با پنبه پاك کنید. این کار را چند بار انجام دهید. امّا اگر لکّه‌ی لاك ناخن کهنه و خشك باشد، زدودن آن از روی پارچه‌های پنبه‌ای سفید و رنگی چنین است: با پنبه روی

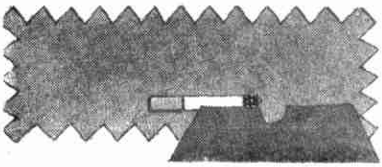

آن استون بمالید، و با پنبه‌ی دیگر پاك کنید. مسلّماً یکبار پاك کردن کافی نخواهد بود، و حتماً باید چند بار این کار را انجام دهید، و هر بار پنبه را عوض کنید. آنگاه پوشاك را با آب و صابون بشویید، اثری از لکّه دیده نخواهد شد. در صورتی که لکّه روی پارچه‌ی مصنوعی قرار دارد، در اینجا نیز مانند روش فوق باید از استون

استفاده کنید. ولی قبلاً روی قسمتی از پارچه، که کمتر به چشم می‌خورد، امتحان کنید. زیرا برخی از پارچه‌های مصنوعی در استون حلّ می‌شوند. در این صورت پارچه سوراخ خواهد شد.

لکّه‌ی نیکوتین

نیکوتین سیگار نیز لکّه‌های بدی روی پارچه می‌گذارد، که روی انواع مختلف پوشاك می‌توانید به روش زیر آن را برطرف سازید: ابتدا پنبه را به الکل ۹۰ درجه آغشته کنید، و روی لکّه بمالید. سپس با پنبه‌ی سفید دیگری آن را پاك کنید. این کار

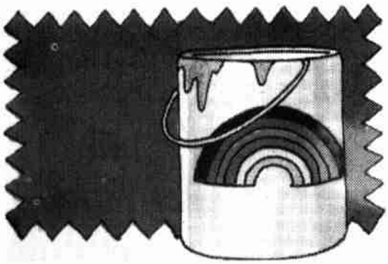

را چند بار تکرار نمایید، و هر بار نیز پنبه‌ها را عوض کنید. به احتمال زیاد لکّه از بین خواهد رفت. در صورتی که لکّه‌ای باقی مانده است، با آب ژاول آن را تمیز کنید. ولی لکّه‌ی نیکوتین غالباً زیر سیگاری‌ها را کثیف و بدمنظره می‌کند. در این مورد توصیه می‌شود، زود به زود آن‌ها را با اسکاچ نرم و آب و صابون بشویید، و خوب پاك کنید.

لکّه‌ی رنگ

سه نوع لکّه‌ی رنگ داریم: ۱ ـ لکّه‌ی مربوط به آبرنگ ۲ ـ لکّه‌ی رنگ پلاستیکی ۳ ـ لکّه‌ی رنگ روغنی. زدودن لکّه‌ی آبرنگ ساده است: کافی خواهد بود، که آن را با آب سرد بشویید. سپس با آب نیمگرم و پودر رختشویی شسته و آب بکشید. اگر خیلی سمج باشد، پنبه را به گلیسیرین آغشته کنید، و روی آن بمالید، سپس با آب گرم و پودر لباسشویی بشویید، و آب‌کشی کنید. و سرانجام اگر نتیجه نگرفتید، از تربانتین استفاده کنید. در مورد رنگهای پلاستیکی، ابتدا اضافی رنگ را حذف کنید.

سپس نفت‌خام بمالید، و با پنبه پاك کنید، و سرانجام با آب گرم و صابون بشویید، و آبکشی نمایید. و امّا در مورد لکّه‌ی رنگ روغنی: اگر کهنه و خشك است، پاك کردن آن تقریباً غیرممکن خواهد بود، امّا در صورتی که هنوز خشك نشده، و یا فقط یکی دو روز پیش اتّفاق افتاده است، باید چنین کرد: از روی هر نوع پارچه اضافه رنگ را با لبه‌ی تیغه‌ی کارد بگیرید. بعد پنبه‌ای را به تربانتین آغشته کنید، و روی لکّه بمالید. سپس با پنبه‌ی دیگری پاك کنید. این کار را چند بار تکرار کنید، وته رنگ را نیز با آب گرم و پودر لباسشویی از بین ببرید. مسلّماً از نتیجه‌ی کار راضی خواهید بود. در صورتی که لکّه‌ی رنگ روغنی روی مرمر است، ابتدا با تربانتین لکّه را پاك کنید،

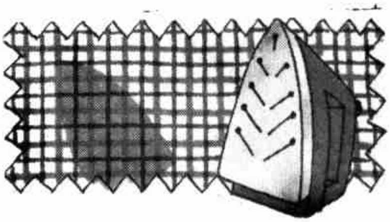

وقتی کمرنگ شد، با آب و صابون نیز بشویید. سپس خوب آب بکشید، و به دقّت با حوله‌ی نرم خشك کنید، و با پارچه‌ی پشمی برّاق کنید. امّا زدودن لکّه‌ی رنگ روغنی از روی قالی و موکت و پارچه‌های کرکدار مشکلتر است. در این موارد نیز چاره‌ای ندارید، جز اینکه پنبه را در تربانتین خیس کنید، وبا پنبه‌ی دیگری آن را خوب پاك کنید. و این کار را تا آن جا ادامه دهید، که تمام لکّه و ته لکّه از بین برود. فراموش نشود، کار با تربانتین باید حتماً دور از شعله انجام پذیرد، زیرا تربانتین مثل بنزین آتشگیر است.

لکّه‌ی اتو

هنگام اتو کشیدن اگر لحظه‌ای غفلت کنید، اثر سوختگی روی پارچه ظاهر خواهد شد، که اگر هم پارچه سوراخ نشود، لکّه‌ی بدی روی آن تشکیل خواهد شد. لکّه‌ی زرد اتو همواره دلیل بر عدم توجّه شما به کارهای خانه‌داری خواهد

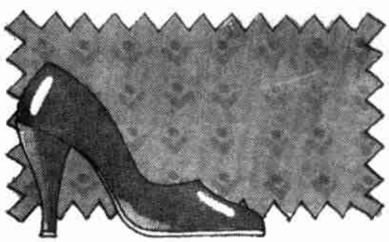
بود، و پیش سر و همسر مایه‌ی خجلت شما خواهد شد. در صورتی که این لکّه را در اغلب پارچه‌ها می‌توانید از بین ببرید. به این ترتیب که محلولی از بوراکس، و آب اکسیژنه، و آمونیاك تشکیل دهید، و آن را به مقدار کم با پنبه روی قسمت زرد شده

بزنید، و با پنبه‌ی دیگر پاك کنید. اگر چند بار آن را انجام دهید، احتمالاً زردی حاصل از اتو رفع خواهد شد. آنگاه پارچه را با آب و پودر لباسشویی بشویید، و خشک کنید، و دوباره اتو بزنید.

لکّه‌ی واکس کفش

لکّه‌ی واکس کفش هم در موارد زیادی روی لباس یا فرش شما تشکیل می‌شود، و منظره‌ی زننده‌ای ایجاد می‌کند. امّا شما به روشهای زیر می‌توانید آن را زایل کنید: یك قطعه پنبه را، که در آب خیس کرده‌اید، روی لکّه بمالید، و رویش مایع ظرفشویی بریزید، ومالش دهید. سپس با پنبه‌ای که در آب خالص خیس شده

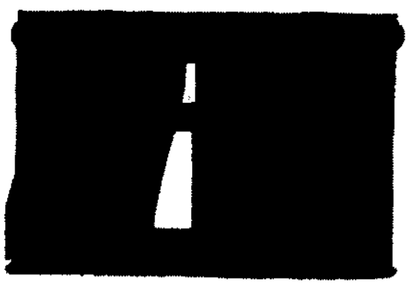

است، آن را تمیز کنید. این کار را چند بار انجام دهید، تا لکّه محو شود. و اگر پارچه قابل شستشو است، بعد از زدودن لکّه آن را در آب نیمگرم و پودر لباسشویی بشویید، و آب بکشید. به احتمال زیاد لکّه‌ی واکس از بین خواهد رفت. در صورتی که این روش مؤثر نشد، باید چنین کنید: پنبه را به الکل آغشته نمایید، و روی لکّه

بمالید. اگر باز هم نتیجه نگرفتید، این بار پنبه را به تربانتین آغشته کنید، و روی لکّه بمالید. و اگر اثر آن باقی ماند، با پراکسید ئیدروژن آن را به طور کلّی از بین ببرید. و این بار نتیجه قطعی است

پرده‌ی داخل اتاق

برخی از پرده‌ها اصولاً قابل شستشو در خانه نیستند، و باید حتماً در خشکشویی شسته شوند. اگر آنها را به موقع، با جارو برقی یا برس، به همان حال آویخته گردگیری کنید، زود به زود احتیاج به خشکشویی نخواهید داشت. در مورد پرده‌های قابل شستشو در خانه نیز تشت‌های معمولی، که برای خیس کردن و شستن لباسهای معمولی به کار می‌برید، کافی نخواهد بود، و حتماً باید تشت بزرگی مخصوص این کار تهیّه کنید. ولی سفارش می‌کنیم، هرگز از ماشین لباسشویی برای شستن آنها استفاده نکنید. امّا پرده‌ها را چگونه باید شست؟ برای شستشوی پرده‌های رنگی و گلدار در یك تشت بزرگ به مقدار کافی آب و سرکه بریزید. برای هر پنج لیتر آب یك قاشق سوپخوری سرکه مناسب است. پرده‌ها را در آن خیس

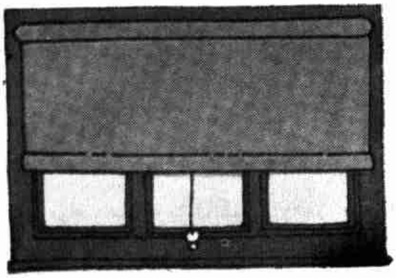
کنید. این کار برای از بین بردن گرد و غبار پارچه، و همچنین برای نگه داشتن رنگ پرده است. سپس از آب و سرکه بیرون بیاورید، و در آب نیمگرم و صابون بشویید. فقط قسمتهای چرك و کثیف آن را چنگ بزنید. آنگاه چند بار با آب سرد آب بکشید، و بار آخر مخلوطی از آب و سرکه تهیّه کنید، به طوری که هر لیتر آب محتوی یك قاشق سوپخوری سرکه باشد. پرده‌ی شسته شده را چند دقیقه در آب و سرکه نگه دارید، و بدون فشار دادن، و چلاندن، آن را روی بند بیندازید، و آن را

زیاد خشك نکنید، بلکه به طور مرطوب اتو بزنید. اگر پرده‌ی پنجره‌ی شما از پارچه‌های مصنوعی است، از قبیل ترگال، و کریلور .... هنگام شستن آنها در تشت بزرگ آب نیمگرم و پودر رختشویی بریزید، و به هم بزنید، و پرده‌ها را به سرعت تمام در آن بشویید. قسمتهای کثیف را با برس نرم بیشتر بشویید. اگر پرده‌ها خیلی کثیف باشند، باید چند بار آبش را عوض کنید. برای از بین بردن زردی، و همچنین تر و تازه نگه داشتن این پارچه‌ها بهتر است از محلولهای سفیدکننده استفاده کنید. البتّه بایستی کاملاً رقیق آنها را به کار برید. این پرده‌ها را پس از شستن اصلاً فشار ندهید، و همان‌طور خیس و مرطوب آویزان کنید. حتّی می‌توانید پرده‌های شسته شده را بلافاصله از میخهای اصلی‌اش آویزان نمایید. در اثر وزن قطرات آبی که می‌چکد، پرده کاملاً صاف خشك خواهد شد. و اگر پلیسه دارد، پیلی‌های آن به خودی خود تشکیل خواهد یافت. دلیل فشار ندادن به پارچه‌های مصنوعی این است، که نسوج این پارچه‌ها گاهی ظریف است، و در اثر فشار دادن قسمتی از آنها از بین می‌روند. در صورتی که پرده‌ی شما توری است، مدّت یك ساعت آن را در آب صابون نیمگرم بخیسانید. سپس چند دقیقه در آب نسبتاً گرم و صابون نگه دارید، و چند بار با آب نیمگرم آب بکشید. اگر به طور افقی روی پارچه‌ی تمیزی آن را پهن نمایید، احتیاجی به اتو نخواهید داشت.

پاکیزه کردن پرده‌ی بیرونی پنجره

آیا تا به حال فکر کرده‌اید، که پرده‌ی بیرونی پنجره را نیز باید هر از گاهی تمیز کنید؟ آیا می‌دانید که آنها همواره گرد و خاك می‌خورند، و پیش از سایر وسایل خانه کثیف می‌شوند، پس باید نظافت آنها بیش از هر چیزی مورد توجّه قرار گیرد؟ متأسفانه با سلیقه‌ترین کدبانوها نیز به نظافت آنها اهمیّت کمتری می‌دهند. پس چه باید کرد؟ اگر این پرده‌ها حصیری هستند، بایستی دو هفته یکبار آنها را باز کنید، و روی موزاییکهای تراس پهن کنید. با آب و صابون بشویید، و با آب فراوان آبکشی کنید. و پارگی‌های آن را بدوزید، و پس از خشك شدن سر جایش آویزان کنید. در

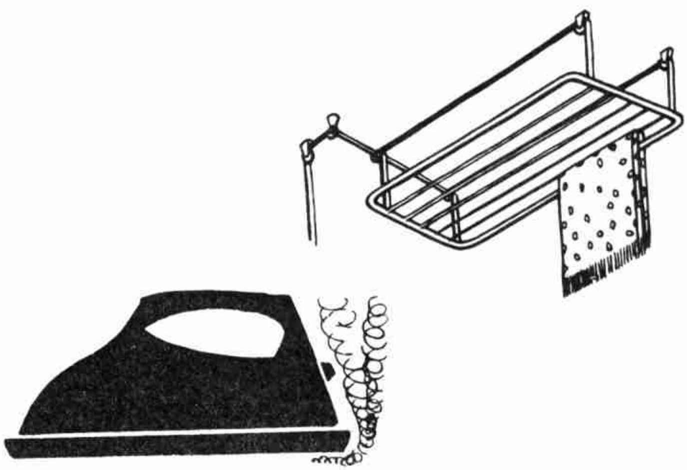
صورتی که پرده‌ها از پارچه‌های ضخیم امپرمابل هستند، باز هم بایستی هر دو هفته یکبار آنها را بازکنید، و با آب و صابون کافی بشویید، ورویش برس بزنید. و نیز این پرده‌ها چون همواره در معرض باد و باران قرار دارند، غالباً میخ آنهاکنده می‌شود، و

یا بند آنها پاره می‌گردد، و معمولاً کج قرار می‌گیرند. وجود این‌گونه منظره‌ها در محیط زندگی شما دلیل بی‌توجّهی کدبانوی خانه است. پس باید از این به بعد، علاوه بر رسیدگی به نظافت پرده، به مرتّب بودن آن نیز توجّه کنید.

بخش ۳

شستن و اتو کردن پارچه‌ها

مفهوم علایم بین‌المللی روی پوشاك

علاوه بر نام کارخانه، و تعیین جنس پارچه، و سایز آن، که به صورت برچسب روی پوشاکهای مختلف دیده می‌شود، علامتهای بین‌المللی مربوط به شستن و توی آن نیز روی پوشاك به چشم می‌خورد. ما معروفترین علایم را در اینجا مطرح می‌کنیم:

در اینجا شکل ظرفی که دارای آب است، مشاهده می‌کنید. مفهوم همین ظرف یا وان لباسشویی این است، که پارچه‌ی پوشاك مزبور قابل شستشو در آب است، و این کار را می‌توان با دست یا ماشین لباسشویی انجام داد. امّا رقم «۱» که در بالا می‌بینید، «کد» یا شماره‌ی کلید ماشین لباسشویی را نشان می‌دهد، که مربوط به این پوست است. عدد پایینی نیز دمای آب را برحسب درجه‌ی سانتیگراد مشخّص می‌سازد. این پوشاك را می‌توانید هنگام شستن خوب چنگ بزنید، و سپس آبکشی کنید، و در هوای آزاد خشك نمایید. معمولاً پارچه‌ی به کار رفته در این پوشاك پنبه‌ای و یاکتانی است. در شستشوی این گونه پوشاك‌ها سفیدها را با هم و رنگی‌ها را با هم بشویید، و هرگز آنها را مخلوط نکنید. در صورت اقتضا هنگام شستن این نوع پوشاکهای سفید مادّه‌ی رنگبر هم می‌توانید به‌کار برید. اگر این نوع پوشاکها لکّه دارند، حتماً باید قبل از شستشو لکّه‌زدایی کنید. یادآور می‌شویم، هرگز در مورد آنها از اسیدهای قوی استفاده نکنید، و هیچوقت برای پاکیزگی پارچه‌های کتانی آب

ژاول به کار نبرید. این پارچه‌ها را کمی مرطوب از روی طناب بردارید، و خوب اتو بزنید.

وقتی این علامت روی پوشاکی نصب شده است، آن را می‌توانید با ماشین لباسشویی، یا با دست بشویید. کُد مربوط به کلید ماشین لباسشویی آن «۲» است، و دمای آب مصرفی حدّاکثر می‌تواند ۶۰ درجه‌ی سانتی‌گراد باشد. می‌توانید آن را خوب چنگ بزنید، و بعد از آبکشی در هوای آزاد خشك کنید. فراموش نشود، که اگر دمای آب بیش از ۶۰ درجه‌ی سانتی‌گراد باشد، ممکن است رنگ لباس از بین برود، یا رنگهای مختلف آن با هم مخلوط شوند. این نوع لباسهای سفید و رنگی را هم جدا از یکدیگر بشویید. در مورد آنها نیز می‌توانید، با احتیاط، از موادّ رنگبر استفاده کنید، به شرطی که قبلاً درگوشه‌ی نامریی پوشاك آن را امتحان کنید. و نیز از اسیدها و بازهای قوی در شستشو و لکّه‌زدایی در آنها استفاده نکنید. جنس این پوشاکها نیز نخی و کتانی است، که گاهی موادّ دیگری نیز به آنها اضافه شده است.

این علامت را معمولاً روی پوشاکهایی می‌زنند، که جنس آنها نایلنی همراه با پولیستر و پنبه است. در شستشوی آنها به کُد ماشین لباسشویی، که ۳ است، توجّه کنید. دمای آب نیز نباید بیش از ۶۰ درجه باشد. این نوع پارچه‌ها را می‌توانید با دست هم بشویید، و امّا آبکشی آن خواه در ماشین لباسشویی باشد، و خواه با دست انجام یابد، بایستی با آب سرد باشد. همواره لباسهای رنگی و سفید را جدا از هم بشویید، و لکّه‌زدایی را قبل از شستشو انجام دهید. اگر جنس این نوع پوشاك فقط نایلنی باشد، متخصّصان توصیه می‌کنند، که شستشو با دست بر ماشین ترجیح دارد. و نیز سفارش می‌کنند، که از به کار بردن آب اکسیژنه، و مادّه‌ی رنگی دیگری روی آن خودداری نمایند.

این علامت معمولاً مخصوص لباسهایی است، که مخلوطی از نایلن، پنبه، پولیستر، آکریلیك ساخته شده‌اند. هنگام شستن آنها ازکد شماره ۴ مربوط به ماشین لباسشویی استفاده کنید، و یا با دست بشویید. البتّه در هر حال دمای آن نباید بیشتر از ۵۰ درجه باشد. این‌گونه لباسها را به طور متوسّط چنگ بزنید، و حتماً با آب سرد آبکشی کنید. لباسهای رنگی و سفید را جدا از هم بشویید. لکّه‌های لباس را قبل از شستن بزدایید. استفاده از رنگبرها روی آنها حتماً باید با امتحان قبلی روی یك پارچه‌ی دیگر از همان جنس انجام یابد. یا درگوشه‌ای از لباس که زیاد به چشم نمی‌زند، ابتدا آثار آن بررسی شود. آب ژاول و استون هرگز نباید به این پوشاك‌ها بزنید. به هیچ عنوان این لباسها را در آب نجوشانید، و مدّت زیادی در آب خیس نکنید.

وقتی این علامت را روی لباسی دیدید، آن را می‌توانید در ماشین لباسشویی بیندازید، و با کد ۵ آن کار کنید، و یا با دست بشویید. ولی در هر دو مورد آب مصرفی باید ولرم باشد. این نوع لباسها را آرام چنگ بزنید، و با آب سرد آبکشی کنید. قبل از استفاده از رنگبرها، آنها را در گوشه‌ای از لباس امتحان کنید. هنگام لکّه‌زدایی با موادّ شیمیایی نیز امتحان قبلی ضروری است. سرانجام سفارش می‌شود، بعد از شستشو آنها را هرگز جلو آفتاب، و یا نزدیك به یك منبع حرارتی قرار ندهید، تا خشك شوند، بلکه این کار باید در سایه انجام پذیرد.

هرگاه روی پوشاك همچو علامتی را مشاهده کردید، آن را باکّد شماره ۶ ماشین لباسشویی بشویید، و یا با دست شستشو دهید، ولی به هر حال دمای آب باید

حدّاکثر ۴۰ درجه باشد. این پارچه را هرگز چنگ نزنید، و هیچوقت نچلانید. جنس پارچه‌ی آن آکریلیک و مداکریلیک مخلوط با استات و تری استات است ، که در ضمن پشم و پولیستر نیز همراه دارند. توصیه می‌شود، که این پارچه رافقط با آب سرد آب بکشید، به این ترتیب که دوبار در آب سرد بیندازید، وکمی جابه‌جاکنید و بیرون بکشید. همچنین متخصصّان سفارش می‌کنند، استون و الکل بـه ایـن نـوع پارچه‌ها نزنید. حتیّ اغلب رنگبرها نیز به زیبایی آنها لطمه می‌زنند.

هرگاه روی یک پوشاک همچون علامتی را مشاهده کردید، هر چند که طبق این علامت می‌توانید آن را در لباسشویی نیز بیندازید، و طبق کد شماره ۷ آن رفتارکنید، ولی چون اینها پارچه‌های ابریشمی و پشمی هستند، توصیه می‌شود آن را فقط با دست بشویید، و به ملایمت تمام رفتار کنید. دمای آب نیز بایستی پایین‌تر از ۴۰ درجه باشد. هرگز آنها را چنگ نرنید، و فشار ندهید، و نچلانید. از رنگبرها وسفید کننده‌ها در مورد آنها استفاده نکنید. در مورد پارچه‌های ابریشمی هرگز صابون به کار نبرید. موادّ قلیایی، آمونیاك، آب ژاول نیز به آن لطـمه مـی‌زنند. هـرگز مقـابل آفتاب، یا نزدیک به یك منبع گرمایی دیگر خشک نکنید. درمورد لباسهای پشمی نیز باید گفت،که مطلقاً با ماشین لباسشویی آنها را نشویید. صابون و آب اکسیژنه، و آمونیاک و آب ژاول نیز به هیچوجه نباید وسیله‌ی شستشو یا چرک زدایی پشـم شود. حتّی الامکان از شامپوی پشم برای شستن آن استفـاده کـنید. و نـیز پس از شستشو آن را روی طناب نیندازید، وبه صورت آویزان خشک نکنید، بـلکه روی صفحه‌ی اسفنجی بزرگ پهن کنید، تا به مرور زمان خشک شود. در غیر این صورت لباس پشمی فرم خود را از دست خواهد داد.و نیز به پشم نباید اتو بزنید. فقط در صورت ناچاری از اتوی بسیار ملایم استفاده کنید.

این علامت را معمولاً روی پوشاک ابریشمی مخصوص ، و پارچه‌های باسمه‌ای

خواهید دید. آنها را تقریباً در آب سرد بشویید، زیرا آب ۴۰ درجه نیز می‌تواند رنگ آنها را زایل کند. کمتر چنگ بزنید. هرگز نچلانید. در مورد آنها از رنگبرها، و سفید کننده‌ها، و موادّ قلیایی استفاده نکنید. هر چند که در ماشین لباسشویی با کد ۸ می‌توانید آنها را بشویید، ولی ترجیحاً باید با دست شسته شوند.

علامت فوق نیز مخصوص پارچه‌هایی از نوع پنبه‌ی مصنوعی است، که می‌توانید آنها را در ماشین لباسشویی با کد ۹ شستشو دهید، یا با دست بشویید. در هر حال دمای آب می‌تواند ۹۵ تا ۱۰۰ درجه باشد. چنگ زدن و چلاندن آزاد است. امّا سفارش می‌شود، لکّه‌های آن را قبل از شستشو بزدایید. و نیز رنگبرها را روی آنها با امتحان قبلی به کار برید.

معمولاً این علامت روی لباسهای زربفت، ابریشم، اطلسی، مخملهای مخصوص، نمد، خز، چرمی و .... نصب می‌شود، و مفهومش این است، که هرگز آنها را در آب نشویید، بلکه به خشکشویی بسپارید، و یا از موادّ مخصوصی استفاده کنید، که به صورت پودر، یاکف، روی پارچه مالیده می‌شود، و بعد از مدّتی باید آن را برس بزنید.

و این علامت نیز مخصوص لباسهایی است، که آنها را هرگز نباید به خشکشویی بدهید. بلکه بایستی آنها را با ماشین لباسشویی یا با دست بشویید، و از آب کاملاً گرم استفاده کنید، و هیچوقت آنها را اتو نزنید. جنس پارچه‌های به کار رفته در این نوع پوشاك‌ها معمولاً پلی‌پروپیلن است.

علامتی که در اینجا مشاهده می‌کنید، مخصوص پوشاك‌هایی است، که روی آنها می‌توانید با خیال راحت آب ژاول و سایر سفیدکننده‌ها را به‌کار برید.

مفهوم علامت فوق روی یك پوشاك این است، که آن را با دست می‌توانید بشویید، زیرا ماشین لباسشویی ممکن است لطف و زیبایی آن را از بین ببرد، و یا متلاشی کند. جنس پارچه‌ی به‌کار رفته دراین پوشاك‌ها معمولاً دانتل، پی وی سی، آنگورا، و لورکس است.

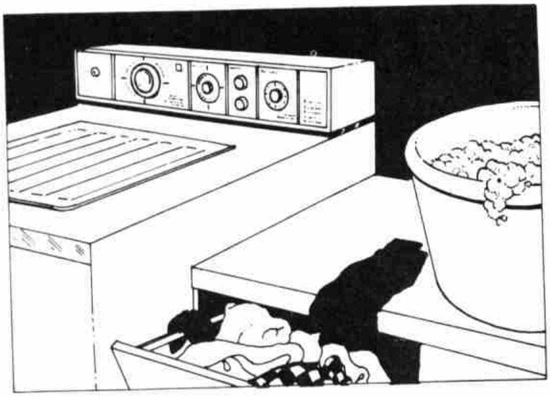

سرانجام این علامت را نیز به خاطر داشته باشید. مفهوم آن این است، که از به کار بردن هر نوع مادّه‌ی سفیدکننده روی آن خودداری کنید.

چرا از ماشین لباسشویی کمتر استفاده می‌شود

هر چند که امروزه ماشین لباسشویی جزو وسایل اوّلیّه‌ی یك خانه به حساب می‌آید، ولی با وجود این اغلب خانمهای خانه‌دار ترجیح می‌دهند، خیلی از لباسها را با دست بشویند. دلیلش این است، که لباسهای کثیف را باید دسته‌بندی کرد: لباسهای زیر، رنگی، سفید، نرم، خشن، پشمی، نایلنی، پنبه‌ای، ابریشمی، و .... و هر دسته را نیز با هم شست. مثلاً هرگز نباید لباسهای رنگی و سفید را با هم بشویید، زیرا لباسهای سفید رنگ می‌گیرند، مخصوصاً اگر لباسهای رنگی تازه و ارزان‌قیمت باشند. و نیز لباسهای پشمی را با لباسهای پنبه‌ای هیچوقت نباید با هم شستشو

دهید، زیرا هرکدام به روش خاصّ، و موادّ پاك کننده‌ی متفاوت نیاز دارد. و چون در یك خانه‌ی ۳ یا ۴ نفری هرگز هیچکدام از این دسته‌ها حجم کافی برای پر کردن ماشین لباسشویی در مدّت کوتاهی ندارند، پس باید لباسهای مختلف را به جای اینکه در یك گوشه تلمبار کنید، تا هر سری به حدّ نصاب جهت به کار انداختن ماشین لباسشویی برسند، سر فرصت با دست بشویید. حسن دیگر شستن لباس با

دست این است، که شما به قسمتهای خاصّی از لباس، که بیشتر چرك شده است، بیشتر چنگ می‌زنید، در صورتی که ماشین لباسشویی همه جا را یکدست می‌شوید. مثلاً در یك پیراهن مردانه، که فقط یقه و سر آستین‌ها بیشتر چرك میشوند، این شستشو کافی نیست، و اگر دو بار بشویید، به دوام لباس لطمه وارد کرده‌اید.

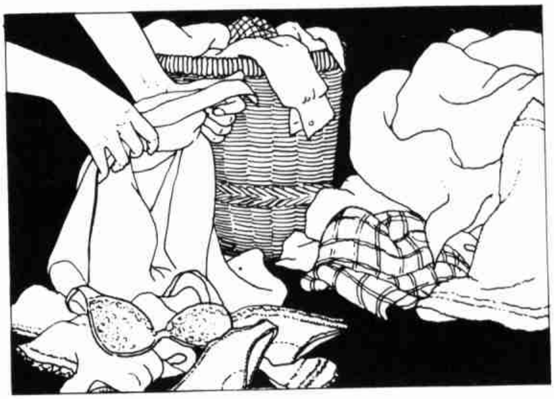
پارچه‌ها و لباسهای کثیف را دسته‌بندی کنید

تا اینجا بارها گفته‌ایم، که لباسهای کثیف را باید دسته‌بندی کنید، و برای شستن آنها، برحسب نوع هر دسته روشهای خاصّ، و موادّ پاك کننده‌ی مناسب به‌کار برید. در اینجا طرز شستشوی چند دسته‌ی مهمّ از پارچه‌ها و لباسها را با شما در میان می‌گذاریم:

۱ - پارچه‌های رنگی و گلدار: در یك تشت بزرگ به مقدارکافی آب و سرکه (یك قاشق سوپخوری برای ۵ لیتر آب) تهیّه کنید. پارچه‌ها را در آن خیس نمایید (بهتر

است در گوشه‌ای از پارچه قبلاً آزمایش شود، زیرا ممکن است رنگ متن پارچه، و یا گلها، تغییر یابند). این کار برای از بین بردن گرد و غبار پارچه، همچنین برای نگه داشتن رنگ پرده است. سپس از آب و سرکه درآورید، و در آب نیمگرم و صابون بشویید. فقط قسمتهای چرك و کثیف آن را چنگ بزنید. چند بار با آب سرد آب بکشید، و آخرین بار مخلوطی از آب و سرکه (به نسبت یك قاشق سوپخوری برای یك لیتر) تهیّه کنید، و پارچه‌ها را مدّت چند دقیقه در آن نگه دارید، و بدون فشار دادن آن را روی بند بیندازید، و بی‌آنکه خیلی خشك کنید، به طور مرطوب اتو بزنید.

۲ ـ شستشوی پارچه‌هایی با نسوج مصنوعی، نظیر ترگال، روویل، کریلور، و .... به روش زیر است: در یك تشت بزرگ آب نیمگرم، و پودر رختشویی بریزید، و به

هم بزنید، و لباسها را با سرعت تمام در آن بشویید. قسمتهای کثیف را با برس نرم بیشتر بشویید. اگر لباسها خیلی کثیف باشند، باید چند بار آبش را عوض کنید. این لباسها را پس از شستن اصلاً فشار ندهید. دلیلش این است، که نسوج این پارچه‌ها اغلب خیلی ظریف هستند، و در اثر فشار دادن قسمتی از آنها از بین می‌رود.

۳ ـ روبانها را چگونه باید شست؟ اگر روبان قابل شستشو است، با آب نیمگرم و صابون رنده شده بشویید، و چند بار با آب نیمگرم آب بکشید. برای آهار دادن آن باید روبان را در محلول آب و قند (۲ حبّه قند در یك لیتر آب) آب بکشید، و پس از خشك شدن با اتوی ملایم باید اتو بزنید. در صورتی که روبان شما مخملی است،

قابلمه‌ای را پر از آب کرده، بجوشانید، و رویان را در بالای بخار نگه دارید. سپس روی میزی قرار دهید، و رویش با برس آب صابون در جهت خواب آن بکشید، و سپس با پنبه‌ی خیس شده در آب نیمگرم آبکشی کنید، و بعد با پنبه‌ی خشك دیگری، در همان جهت، خشك کنید، و یکبار دیگر با برس نرمی در جهت پرز برس بزنید، و پیش از مصرف خشك کنید.

۴ ـ پارچه‌های پنبه‌ای رنگی (یکرنگ ـ گلدار): ثابت بودن رنگ در این پارچه‌ها تضمین نشده است. از این نوع پارچه‌ها می‌توان پارچه‌های پنبه‌ای ارزانقیمت، مخصوص لباسهای تابستانی، همچنین برخی از روتختی‌ها، و پرده‌ی آشپزخانه، و غیره را میتوان نام برد. این پارچه‌ها قبل از نخستین بار شستن وضع ظاهری آبرومندی دارند. امّا ممکن است با یکبار شستشوی بدون احتیاط، لطف و زیبایی خود را به کلّی از دست بدهند. با دقّت بیشتر با آنها رفتار کنید. ابتدا روشی را که برای شستشوی آن انتخاب کرده‌اید، درگوشه‌ای از همان پارچه آزمایش نمایید. امّا طرز شستشوی آنها چنین است: در تشتی آب و سرکه (به نسبت یك قاشق سوپخوری در یك لیتر آب) تهیّه کنید، و لباسها را در آن خیس نمایید. سپس در آب صابون، ونمك آشپزخانه (۱۰ گرم برای هر لیتر) آنها را بشویید، و دو سه بار با آب سرد آب بکشید. آخرین آبکشی نیز باید با آب و سرکه (یك قاشق سوپخوری سرکه برای هر لیتر) انجام یابد. به این ترتیب هم رنگ آنها ثابت خواهد ماند، و هم لطف و زیبایی خود را از دست نخواهند داد. یادآوری می‌کنیم، بدون فشار دادن آنها را خشك کنید.

۵ ـ پارچه‌های نایلن و کریلور (یك نوع پارچه‌ی مصنوعی): این قبیل پارچه‌ها غالباً از «پلی‌آمید» ها تهیّه می‌شوند. برای شستشوی آنها از آب نیمگرم، و پودر رختشویی استفاده کنید. با آب نیمگرم چند بار آب بکشید، امّا فشار ندهید. اگر آنها بلوز و پیراهن شما را تشکیل می‌دهند، توصیه می‌کنیم، همیشه از چوب رخت آویزان کنید. پیراهن مردانه از این نوع را نیز پس از آبکشی بتکانید، و در چوب رخت بیندازید، دوخت‌های آن را با دست صاف کنید، و یقه و سردست‌های آن را مرتّب نمایید، و دکمه‌هایش را ببندید، و در هوای آزاد خشك کنید. معمولاً این نوع پارچه‌ها را اتو نمی‌زنند. اگر شما خیلی باسلیقه هستید، می‌توانید اتوی نیمگرم

تقریباً سرد به آنها بزنید. در صورتی که اتوی ترموستادار به کار می‌برید، درجه‌ی آن را به پایین‌ترین درجه‌ی حرارت تنظیم کنید.

۶ ـ فلانل: این پارچه‌ی سبك پشمی باید به سرعت در آب نیمگرم و صابون شسته شود، و با آب نیمگرم آبکشی گردد، و دور از هر نوع منبع حرارت خشك شود.

۷ - ژرسه: جنس این پارچه‌ها از پشم، یا ابریشم، یا پنبه، یا نسوج مصنوعی است، و باید با توجّه به نوع آنها شسته شوند. به طور کلّی شستشوی پارچه‌ی ژرسه خیلی مشکل نیست، بلکه اشکال کار در اتو کشیدن آن است. چون این پارچه کشدار است، فرم خود را ضمن اتو خوردن از دست می‌دهد. بهترین طریقه‌ی اتو کردن این است، که بعد از خشك شدن، آنها را روی میز اتو با پونز محکم کنید، و روی آن پارچه‌ی تمیزی بیندازید، و از رویش اتو بزنید. و همیشه سعی کنید، که به‌طور مستقیم، و در امتداد طول آن اتو بزنید.

۸ ـ گاباردین: اگر جنس آن پشمی است، در خشکشویی شسته شود، در صورتی که پنبه‌ای است، می‌توانید در خانه مانند پارچه‌های پنبه‌ای معمولی بشویید.

۹ ـ لباس و کهنه‌ی بچّه: ابتدا آنها را با آب نیمگرم آب بکشید، سپس در تشتی پر از آب نیمگرم، که به آن بوراکس افزوده‌اید، خیس کنید. نسبت آن یك قاشق قهوه‌خوری در چهارلیتر آب خواهد بود. سپس آنها را درآورید، و فشار دهید، و مثل تمام پارچه‌های پنبه‌ای با آب و پودر صابون بشویید. توصیه می‌کنیم هرگز لباس و کهنه‌ی بچّه را با پودر ظرفشویی و لباسشویی نشویید، زیرا بدن لطیف بچّه را می‌آزارد. همچنین بهتر است همیشه کهنه‌ی بچّه را نیز اتو بزنید، زیرا علاوه بر صاف شدن، نرم و لطیف می‌گردد، و پاهای بچّه را اذیّت نمی‌کند.

۱۰ ـ پارچه‌های موسلین پنبه‌ای: برای شستن این پارچه‌ها ابتدا به قسمتهای خیلی کثیف آنها صابون بزنید. سپس در آب نیمگرم خیس کنید، و بعد از ۲ ساعت به آرامی چنگ بزنید، و با آب نیمگرم و صابون رنده شده بشویید، و در آبی به همان درجه‌ی حرارت آب بکشید، و نیمه‌ی مرطوب آنها را اتو بزنید.

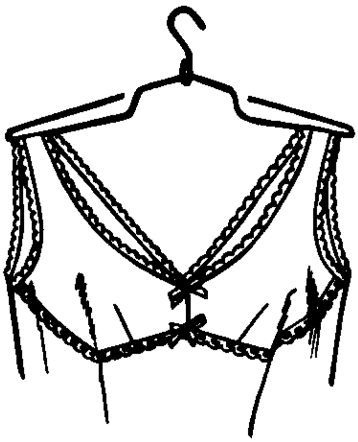
۱۱ ـ ارگاندی ابریشمی: سعی کنید برای شستن آنها از پودر رختشویی استفاده نکنید، بلکه در آبی نیمگرم، که محتوی پودر صابون است، کمی خیس کنید، و

آنگاه با ملایمت، و نوك انگشتان، چنگ بزنید، و چند دقیقه در این محلول نگه دارید، و پس از آب کشیدن، در ظرفی که محتوی آب نیمگرم و کمی صمغ عربی (به نسبت یك قاشق سوپخوری در نیم لیتر آب) است، خیس کنید. این مادّه باعث می‌شود، که پارچه کمی آهاری شود. و قبل از خشك شدن در داخل حوله‌ی اسفنجی به آرامی بفشارید، و پس از خشك شدن بین دو پارچه‌ی سفید و تمیز قرار دهید، و اتو بزنید.

۱۲ ـ رایون: نسوج این پارچه مصنوعی بوده، و ریشه‌ی سلولزی دارد. آن را باید با آب نیمگرم و صابون رنده شده بشویید، و بدون فشار دادن، به چوب رخت بیاویزید، و خشك کنید. پس از خشك شدن کامل با اتوی نیمگرم اتو بزنید. به درجه‌ی اتو باید کاملاً توجه کنید، زیرا اتوی نیمگرم و تقریباً سرد کافی است.

۱۳ ـ رپس: نوعی پارچه‌ی پنبه‌ای است، که معمولاً برای پرده و روتختی و نظایر آن به کار می‌رود. باید زود به زود شسته شود. ولی عیبش این است، که زیاد جمع می‌شود. اگر پرده‌ی شما از همین جنس است، طولش را ۲۰ الی ۳۰ سانتیمتر بیشتر بگیرید، و در پایین کوك بزنید، و پس از هر بار شستشو چند سانتیمتر از آن را باز کنید. برای شستشوی آن از آب نیمگرم و پودر رختشویی استفاده کنید، و با آب سرد آب بکشید، و آخرین بار در مخلوطی از آب و سرکه (یك قاشق سوپخوری برای یك لیتر آب) خیس کنید، و ضمن چلاندن فشار کمی به آن بدهید، و در طناب رخت بیندازید، و دور از آفتاب خشك کنید، و با اتوی داغ اتو بزنید.

۱۴ ـ ابریشم طبیعی: قبل از اقدام به شستشو باید در گوشه‌ای از آن، که دیده نمی‌شود، طریقه‌ی انتخاب شده را آزمایش کنید، تا از ثابت بودن رنگ آن اطمینان حاصل نمایید. برای شستشوی آن ابتدا پارچه را در آب و سرکه خیس کنید (یك قاشق سوپخوری در یك لیتر آب). سپس در آب نیمگرم محتوی پودر صابون آن را بشویید، و آن‌قدر آب بکشید، تا آبی که از آن می‌ریزد، کاملاً پاك و تمیز باشد. برای آنکه رنگ آن ثابت بماند، پس از آخرین بار آب کشیدن، آن را در مخلوطی از آب و سرکه (یك قاشق سوپخوری سرکه برای یك لیتر آب)، یا آب اکسیژنه و آب (یك قاشق سوپخوری آب اکسیژنه‌ی ۱۰ درصد برای یك لیتر آب) مدّت چند دقیقه خیس کنید. سپس بدون اینکه فشار دهید، آب آن را داخل حوله‌ی اسفنجی

بگیرید، و از چوبرختی آویزان کنید، و از پشت پارچه اتو بزنید.

۱۵ ـ پارچه‌ی توری: این پارچه‌ی نرم و لطیف به طریقه‌ی زیر شسته می‌شود: در آب نیمگرم و صابون یك ساعت خیس کنید، و به سرعت و ملایمت آن را بشویید، و در آبی به همان درجه حرارت آب بکشید. سپس بتکانید، تا آب زیادی آن از بین برود. و نیمه خشك اتو بزنید. برای اینکه آهاری شود، کمی نشاسته را در آب حلّ کنید، و بار آخر تور را در آن فرو برید.

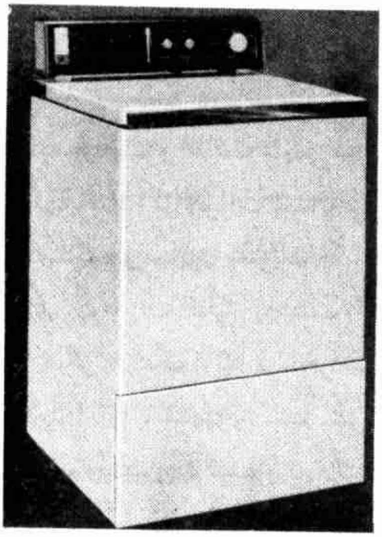
۱۶ ـ جورابها را چگونه باید شست؟ جورابهای ما نیز از نظر اینکه بیشتر در معرض کثیف شدن هستند، به مراقبت و نظافت دایمی نیاز دارند. پاك کردن آنها نیز باید متناسب با جنس موادّ آنها باشد. اگر جوراب شما نخی یا نایلنی است، هر دو را باید یك روز در میان با آب نیمگرم و صابون بشویید. اگر این جورابها را دیر به دیر بشویید، لطف و رنگ اوّلیّه‌ی خود را به کلّی از دست خواهند داد. مخصوصاً رنگهای روشن و سفید آنها هرگز به رنگ اوّلیّه در نخواهند آمد. اگر جوراب شما پشمی است، بهتر خواهد بود آن را با شامپوی پشم بشویید. هر چه می‌توانید به سرعت کار کنید. هیچوقت آنها را فشار ندهید، و نچلانید، و حتماً روی حوله‌ی اسفنجی خشك کنید. یادآوری می‌کنیم، دلیل اینکه جورابهای پشمی پس از شستشو با آب و صابون کوتاه می‌شوند، این است که صابون، یا پودر لباسشویی، چربی را در خود حلّ می‌کنند ، و پشم که همیشه ذاتاً مقداری چربی دارد، با از دست دادن آن کوچك می‌شود، و در نتیجه جوراب نیز به زودی کوتاه و غیرقابل

استفاده می‌گردد.

۱۷ - پارچه‌های اکریلیك: از الیاف مصنوعی تشکیل یافته‌اند، و تحت نامهای تجارتی اکریلان و زفران و غیره به فروش می‌رسد. این پارچه‌ها کیفیّت ممتازی دارند، و طراوت خود را مدّتها حفظ می‌کنند. به طور کلّی وقتی روی پارچه‌ای اکریلیك نوشته شده است، می‌توانید آن را با صابون و پودر لباسشویی و هر مادّه‌ی پاك کننده‌ی دیگر بشویید. سفید کننده‌ها و رنگبرهای مختلف به آنها لطمه نمی‌زنند. امّا اگر دمای اتو از ۱۵۰ درجه بیشتر باشد، ته اتو به آنها می‌چسبند.

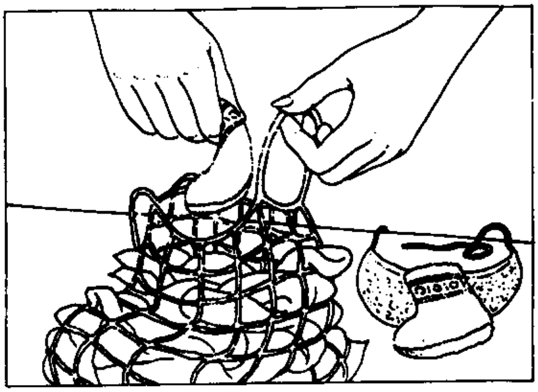
شستشو با ماشین لباسشویی

شما در خانه از یك ماشین لباسشویی نیز بی‌نیاز نیستید، زیرا شستشو با دست وقت‌گیر، و مشکل است. هنگام خرید این دستگاه طرزکار آن را، که به صورت یك دفترچه است، حتماً از فروشنده بخواهید، امّا این دفترچه را به گوشه‌ای نیندازید،

بلکه دقیقاً چند بار بخوانید، و نیز آن را در دسترس خود قرار دهید، تا در صورت لزوم به آن مراجعه کنید. از جمله‌ی مطالب مهمّی که در مورد ماشین لباسشویی باید بدانید. ظرفیّت آن است. یعنی حداکثر وزن لباسهایی که می‌تواند در یك مرحله

برای شما بشوید، بایستی برایتان معلوم باشد، و هرگز از آن بیشتر نشویید، زیرا هم لباسها تمیز شسته نمی‌شوند، و هم عمر ماشین کم می‌گردد. و نیز بیش از اندازه‌ی لازم پودر لباسشویی در آن نریزید، زیرا کف می‌کند، و کف بیش از اندازه وارد قسمتهای داخلی ماشین می‌شود، و ممکن است سبب اتّصال برق، و سوختن

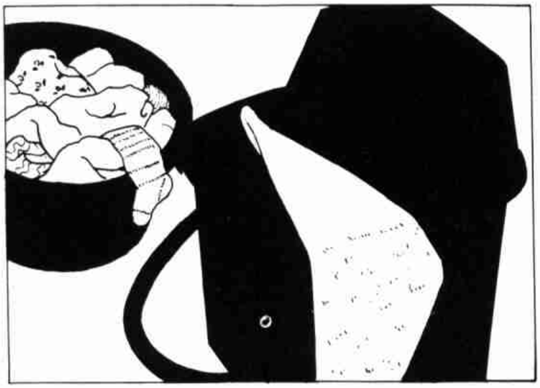

برخی دستگاههای الکتریکی آن گردد. موضوع مهمّ دیگر اینکه ابتدا برنامه‌ی کار ماشین را مشخّص کنید، و سپس به‌کار اندازید، و در وسط کار نیز مرتّباً برنامه عوض نکنید. اگر متوجّه شدید، که ماشین شما هنگام آبکشی لباسها بیش از اندازه تکان می‌خورد، دلیل بر این است که وضعیّت پارچه‌های داخل آن، نسبت به محور اصلی ماشین، دارای عدم تقارن است. در این صورت فوراً ماشین را متوقّف سازید، و لباسها راکه یك طرف جمع شده‌اند، به همه جا پخش کنید، و ماشین را مجدداً به کار اندازید. و نیز یادآوری می‌کنیم، که پارچه‌ها و لباسهای خیلی کوچك را مستقلاً در آن نیندازید، بلکه تعدادی از آنها را در یك کیسه‌ی توری، مطابق شکل، قرار دهید، و در ماشین بیندازید. توصیه‌ی آخر اینکه لباسهای خیلی کثیف را با هم، و لباسهای نسبتاً تمیز را نیز همراه یکدیگر در ماشین بیندازید.

آیا با «کهنه‌شو» فقط کهنه‌ی بچّه را می‌شویند؟

برخی خانمها تصوّر می‌کنند، که با ماشین «کهنه‌شو» فقط کهنه‌ی بچّه را می‌شویند، و وقتی یك بچّه کمی بزرگ شد، و احتیاجی به کهنه نداشت، آن را در

انبار می‌گذارند! در صورتی که این ماشین کوچك بی توقّع همواره در خدمت شماست. هر چند که فقط یك برنامه دارد، ولی با وجود این برخی از لباسهای شما را، در حجم کم، بهتر می‌شوید، و پاکیزه می‌کند. در مدّت ۱۰ دقیقه این «مینی ماشین» می‌تواند ۳ تا ۴ پیراهن مردانه را به نحو احسن بشوید. فقط باید شما آنها را آب بکشید، و به طناب رخت بیندازید. در مورد نتیجه‌گیری بهتر از این ماشین

یادآوری می‌کنیم: اوّلاً لباس زیاد در یك مرحله به آن نیندازید، ثانیاً هرگز بدون آب آن را به کار نیندازید. ثالثاً آب نیمگرم را تا ۵ سانتیمتری دهانه‌ی آن پر کنید (اگر آبش کم باشد، لباسها را زخمی می‌کند). رابعاً پس از پر کردن آب، پودر لباسشویی را بریزید، و آنگاه ماشین را روشن کنید، و سپس لباسها را در آن بیندازید. این ماشین کوچك برای شستن لباسهای زیر شما، و همسر و فرزندانتان ایده‌آل است. البتّه اگر شما تا به حال با این دستگاه کار نکرده‌اید، نمی‌توانید حرفهای ما را باور نمایید. کافی است یکبار امتحان کنید، تا به صحّت گفته‌های ما پی ببرید.

و سرانجام یك تذکرّ مهمّ: وقتی به حمّام رفته‌اید، ضمن شستشو، این دستگاه را در آنجابه کار نیندازید، زیرا خطر برق‌گرفتگی وجود دارد. ولی در صورتی که فقط از محلّ حمّام برای این کار استفاده می‌کنید، و در و پنجره‌ی آن باز است، و هوایش بخار آلود نیست، مانعی ندارد. همچنین برای جلوگیری از خطرات احتمالی، بدنه‌ی آن را حتماً با یك سیم به شیر آب وصل کنید.

شستشوی رختها

قبل از اقدام به شستن یك لباس، ابتدا به علامت مربوط به شستشوی آن حتماً توجّه کنید، تا تشخیص دهید، که آن را باید به خشکشویی بسپارید، یا به ماشین لباسشویی بیندازید، و یا با دست بشویید. معمولاً این اتیکت در یقه‌ی لباس قرار دارد. مخصوصاً به کد مربوط به آن کاملاً دقّت کنید. اگر لباس دکمه‌های مخصوص، یا ملحقات شکننده و بی‌دوام دارد، قبل از انداختن در ماشین لباسشویی، آن را در یك روبالشی قرار دهید، و دهانه‌اش را بدوزید. وقتی شستشوی لباس پشمی مطرح است، حتماً با دست بشویید، و بعد از اتمام شستشو در آب ولرمی، که چند قطره گلیسرین به آن ریخته‌اید، آبکشی کنید. این کار سبب میشود، پشم نرم شود. گفتن ندارد که هنگام شستن لباس پشمی هرگز به آن چنگ نزنید، و نچلانید. بهتر است

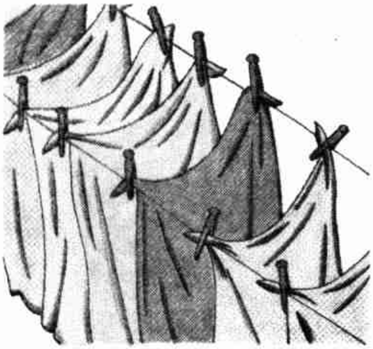

ماشین لباسشویی نه از لباس خیلی انباشته شود، و نه خالی باشد. چون ماشین لباسشویی تا حدّی به نسوج لباس لطمه میزند، توصیه می‌کنیم، هرگز یك لباس را دو بار پشت سر هم با آن شستشو ندهید. در برخی موارد، مثلاً وقتی که پیراهن مردانه را با آن می‌شویید، امکان دارد برخی قسمتهای آن، نظیر یقه‌ی پیراهن، به نحو مطلوب تمیز نشود، مگر اینکه قسمتهای خیلی کثیف آن را قبلاً با دست

بشویید، و سپس در ماشین لباسشویی بیندازید. اگر هنگام آبکشی به آب داخل ماشین کمی سرکه بیفزایید، لباسهای شما لطافت و تازگی خود را حفظ خواهند کرد.

مسئله‌ی طناب رخت

امروزه در حیاطهای کوچك، و یا تراسها مسئله‌ی بستن طناب، جهت خشك کردن رختها، دارای اهمیّت است. مخصوصاً که معمولاً دو انتهای یك طناب به دو میخ رو به رو بسته می‌شود، به دلیل نیروی نسبتاً زیادی که به طناب وارد می‌گردد، میخها کنده می‌شوند. توصیه می‌کنیم، اگر خودتان خانه می‌سازید، جهت حلّ این مسئله میخهای مخصوص، مثلاً به طول ۴۰ سانتیمتر، سفارش دهید، که یك انتهایش دارای حلقه، و انتهای دیگرش به شکل T است. این میخ را در دیوار کار بگذارید، به طوری که حلقه بیرون بماند. تنها در این صورت است، که می‌توانید خاطر جمع شوید، که میخها کنده نمی‌شوند. و امّا ملافه‌ها از جمله‌ی چیزهایی

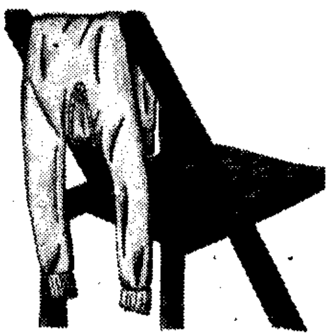

هستند، که بعد از شستشو جهت خشك شدن حتماً به طناب نیاز دارند، و هرکدام قسمت بیشتری از طناب را به خود اختصاص می‌دهند. ما در این مورد یك راه حلّ ارائه می‌کنیم: دو طناب را تقریباً به فاصله‌ی تقریباً زیاد از هم، و به موازات یکدیگر نصب کنید، و ملافه‌ها را به موازات هم، و مطابق شکل، از آنها آویزان کنید. در این صورت، اوّلاً چون ملافه‌ها دو لایه نیستند، زودتر خشك می‌شوند. ثانیاً به فضای

کمی نیاز دارند.

اگر طناب تحمّل لباسهای خیس را ندارد

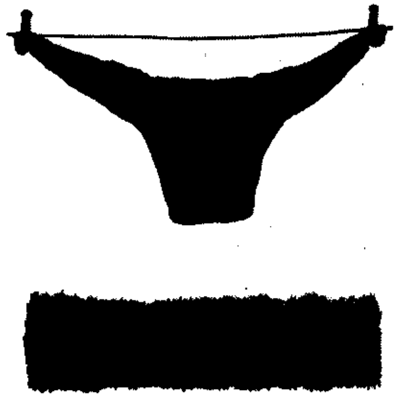
معمولاً وقتی لباسها را پس از شستن آبکشی کرده، و پشت سر هم روی طناب می‌اندازید، ابتدا آب بیشتری با خود همراه دارند، و ممکن است طناب قدرت تحمّل آنها را نداشته باشد، و پاره شود. ما یك راه حلّ ساده در این مورد داریم: اگر صندلیهای کهنه‌ی فلزّی، و چوبی، و مخصوصاً از نوع پلاستیکی در خانه دارید، از آنها برای رفع این مشکل استفاده کنید: لباسهای بزرگ و سنگین را، پس از آبکشی، در پشتی، و یا دسته‌ی صندلیها بیندازید، و مدّتی در این وضع نگه دارید، تا مقداری از آب آنها پایین بریزد، و سبك شوند. در این صورت اگر آنها را روی طناب بیندازید،

تحمّل انها را خواهد کرد. همچنین توصیه می‌شود، که به رختهای واقع روی طناب نیز باید مرتّباً سر بزنید، و آنها را جا به جا کنید، تا بهتر خشك شوند. همچنین در این سرزدنها فرم لازم را هم به لباسها بدهید. برخی‌ها به دلایل مختلف طناب رخت را در یکی از اتاقها نصب می‌کنند، تا لباسها ازگرد و خاك، و باد و باران، در امان بمانند. ما این روش را تأیید نمی‌کنیم. زیرا اگر لباس شسته شده در هوای آزاد قرار نگیرد، بوی آن برطرف نمی‌شود. پس تا آنجاکه ممکن است، طناب را در هوای آزاد نصب کنید، تا لباسها علاوه بر خشك شدن، هوا نیز بخورند. امّا مواظب باشید، باد آنها را به زمین نیندازد. پس استفاده ازگیره‌ی لباس هم هرگز فراموش نشود.

خشك كردن پوليور

متأسّفانه برخی از خانمها نمی‌دانند با پولیور چگونه رفتار کنند، و به این جهت اغلب پولیورها بعد از یکبار شستشو، لطف و طراوت خود را از دست می دهند. زیرا علاوه بر اینکه هرگز نباید آن را در ماشین لباسشویی بشویید، و هیچوقت از آب گرم نیز برای شستشوی آن استفاده نکنید، به هیچوجه نباید ضمن شستشو به آن چنگ بزنید، و یا بچلانید. ما توصیه می‌کنیم، آن را بعد از یك ساعت خیساندن در آب محتوی شامپوی پشم، به ملایمت با دست بشویید، و با آب ولرم آب بکشید، امّا

زیاد فشار ندهید. سپس روی یك صفحه اسفنج پارچه‌ی تمیزی بیندازید، و پولیور شسته را روی آن پهن کنید، تا آرام آرام در سایه خشك شود. و در این صورت است، که بدنه، یا بازو، یا یقه‌ی آن تغییر حالت نمی‌دهند. ولی یك راه دیگر در این مورد وجود دارد، که با شما در میان می‌گذاریم: یك قطعه اسفنج بزرگ را به شکل سینه و بازوها ببرید. بعد از شستشو و آبکشی پولیور، آن را به این اسفنج بپوشانید، و دو سر آن را که از بازوها بیرون آمده‌اند، مطابق شکل، با گیره‌ی لباس از طناب آویزان نمایید. پولیور شما به آسانی خشك خواهد شد، و ضمن اینکه فرم خود را حفظ خواهد کرد، احتیاجی نیز به اتو نخواهد داشت.

پرزهای گلوله شده روی پولیور

اغلب لباسهای پشمی وقتی چند بار شسته شوند، پرزهای آنها به صورت گلوله‌های کوچکی در می‌آیند، و خیلی زشت دیده می‌شوند. برای جدا کردن این گلوله‌ها می‌توانید از برسهای کوچک پلاستیکی استفاده کنید، که برخی آقایان به وسیله‌ی آنها موهای خود را برس می‌زنند. این برس را با حوصله‌ی تمام روی

گلوله‌ها بکشید، و آنها را جدا سازید. سپس اسفنج مرطوب روی این قسمتها بمالید، و اثر گلوله‌ها را زایل سازید. یك راه حلّ دیگر در این مورد استفاده از تیغ صورت تراشی برای زدودن آنهاست. یك تیغ را در خودتراش سوار کنید، و روی آنها بکشید. ولی در این مورد سعی کنید، با فشار کمی که بر تیغ وارد می‌کنید، مانع تراشیده شدن سایر پرزهای معمولی شوید. زدودن پرزهای گلوله شده را می‌توانید با یك صفحه کاغذ سنباده نیز انجام دهید.

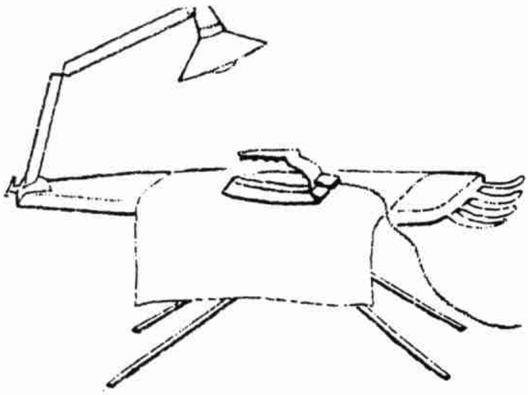
آیا اتو زدن بلدید؟

امروزه اغلب مردم اتو را به عنوان یکی از وسایل اصلی خانه در دسترس دارند، و آن را مرتّباً به کار می‌برند. ولی شاید اکثر آنهایی که از اتو استفاده می‌کنند، از جزئیّات کار اتوکشی بی‌اطّلاعند! ما در اینجا چند نکته‌ی ظریف علمی در مورد اتو

مطرح می‌کنیم:

۱ ـ حدّاقلّ و حدّاکثر دمای اتو باید بین ۱۷۰ و ۲۵۰ درجه‌ی سانتیگراد باشد.

۲ ـ اتوزدن باید حتماً در اتاق کاملاً روشن انجام پذیرد، و حتّی‌الامکان در روز اجرا شود. زیرا در نور مصنوعی، و یا در نور غیرکافی نمی‌توان لکّه‌های کوچکی را

که به وسیله‌ی اتوکردن ایجاد می‌شود، مشاهده کرد، یا چروك کوچك پارچه راهم صاف نمود.

۳ ـ ارتفاع میز اتو ۹۰ سانتیمتر باید باشد، و روی آن بایستی با چند لایه پارچه پوشانده شود. بهتر است، یك پتوی کهنه نیز روی آنها کشیده شود. در این صورت کناره‌های پتو را باید به زیر لبه‌ی میز با میخ محکم کنید، تا هر لحظه جا به جا نشود.

۴ ـ یك پارچه‌ی صاف چهارگوش را، که می‌خواهید اتو بزنید، روی میز اتو

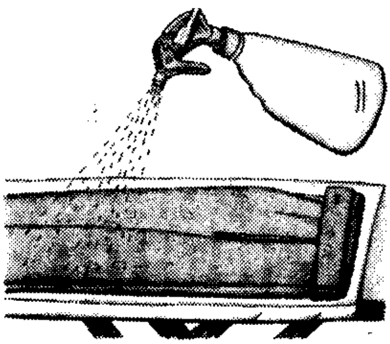

بیندازید. ضمن آنکه لباسهای مختلف را روی آن اتو می‌زنید، این پارچه نیز خود به خود اتو زده خواهد شد.

۵ـ اگر لباس مات است، آن را از طرف داخل اتو بزنید. در صورتی که برّاق است، از بیرون بزنید.

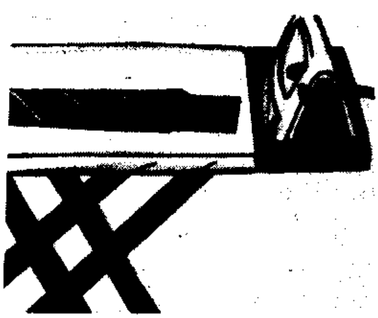
۶ـ چون دمای لازم برای اتو کردن پارچه‌های مختلف با هم متفاوت است، بهتر خواهد بود، لباسها را به دو یا چند دسته (برحسب ضخامت آنها) تقسیم کنید، و درجه‌ی اتو را برای هر دسته حتماً نظیم نمایید.

۷ـ اگر مجبور هستید پارچه‌ی خشکی را فوراً اتو بزنید، مستقیماً رویش آب نپاشید، بلکه دستمال مخصوص اتو را خیس کرده، و رویش پهن کنید، و روی آن اتو بزنید. خیس کردن این پارچه را نیز برای قسمتهای مختلف آن تکرار کنید. گاهی به جای این کار می‌توانید، آب را روی لباسهای ضخیمی نظیر شلوار مردانه اسپری

کنید، و اتو بزنید. امّا به خاطر داشته باشید، که قطره‌های بزرگ آب روی پارچه لکّه می‌اندازند.

۸ـ در برخی موارد، که پارچه دولایه است، برای اینکه اثر محلّ دوخت پارچه

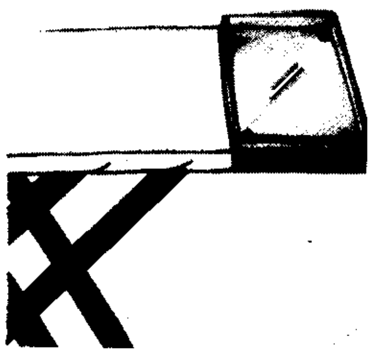
از یك طرف به طرف دیگر نیفتد، بین آنها یك مقوّای سفید قرار دهید.

۹ـ چون معمولاً همه جای یك لباس روی طناب، در هوای ازاد، یکسان خشك

نمی‌شود، بهتر است پس از برداشتن آنها از روی طناب، همه را در یك کیسه‌ی بزرگ پلاستیکی چند ساعت نگه دارید، تا رطوبت موجود به طور یکنواخت به همه جای پارچه پخش شود. مخصوصاً در مورد پارچه‌هایی که به سختی اتو می‌شوند، این مسئله شایان اهمیّت است.

۱۰ ـ در صورتی که برخی پارچه‌ها، بدون اینکه احتیاج به شستشو داشته باشند، نیاز به اتوکشی دارند، ابتدا روی آنها کمی آب بپاشید، و چند ساعت توی یك کیسه‌ی نایلنی نگه دارید، و آنگاه اتو بزنید.

۱۱ ـ در انتهای میز اتو حتماً یك جسم عایق گرما نصب کنید، و اتوی داغ را روی آن قرار دهید. فراموش نکنید، که اگر این جسم خیلی سنگین باشد (نظیر یك تخته

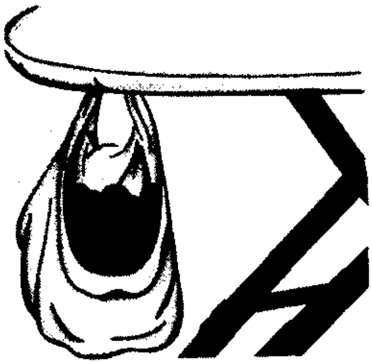

سنگ)، تعادل میز را به هم می‌زند، پس بهتر است، در این مورد یك جعبه‌ی کوچك حلبی انتخاب کنید.

۱۲ ـ برای اطّلاع از میزان گرمی اتو به ته آن یك قطره آب بچکانید. اگر بدون بخار شدن پهن شود، دمایش پایین‌تر از ۱۵۰ درجه است. در صورتی که فوراً بخار گردد، ۱۸۰ تا ۲۰۰ درجه حرارت دارد. و بالأخره اگر به صورت گلوله‌های کوچك درآید، دمایش در حدود ۲۵۰ درجه است.

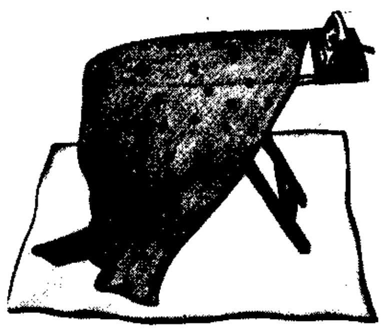
۱۳ ـ توصیه می‌شود، پارچه‌های خیلی نازك را مستقیماً اتو نزنید، بلکه روی آنها پارچه بیندازید، و اتو بزنید.

۱۴ ـ بهتر است یك کیسه‌ی پارچه‌ای نیز زیر میز اتو آویزان کنید، و در آن نخ و سوزن و قیچی قرار دهید، تا ضمن اتو کردن، قسمتهای شکافته شده‌ی لباسها را هم ترمیم کنید.

۱۵ ـ لازم به یادآوری است، که اوّلاً تمام دکمه‌های لباس قبل از اتوکشی، و حتّی قبل از شستشو، باید باز شوند. ثانیاً اتوکشی باید از قسمتهای کم اهمیّت لباس شروع شود، تا در صورت بروز اشکال احتمالی، مثلاً داغ بودن بیش از اندازه‌ی اتو، به لباس شما لطمه‌ی زیادی وارد نشود.

۱۶ ـ بهتر است یك پارچه‌ی تمیز هم زیر میز اتو پهن کنید، تا وقتی لباسهای

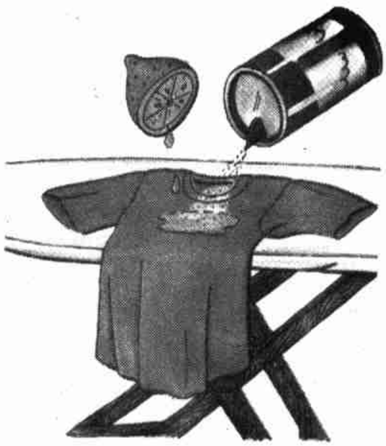

بزرگ را اتو می‌زنید، انتهای آنها با زمین تماس نیابند، و کثیف نشوند.

۱۷ ـ اگر لکّه‌ی سوختگی هنگام اتو کردن در لباس شما ایجاد شد، به روشهای زیر آن را رفع کنید: اوّلاً اگر لکّه کوچك و جزیی بود، آن را با آب و صابون بشویید. ثانیاً در مورد لکّه‌های بزرگ آن را با آب اکسیژنه رنگ‌گیری کنید، و سپس با آب و صابون بشویید. ثالثاً برای لکّه‌های شدیدتر ناچارید از اسید اگزالیك کمك بگیرید، و سپس با آب و صابون بشویید.

۱۸ ـ اگر ضمن اتو زدن متوجّه شوید، که یك لباس لکّه‌ی زنگ فلزّات دارد، که از

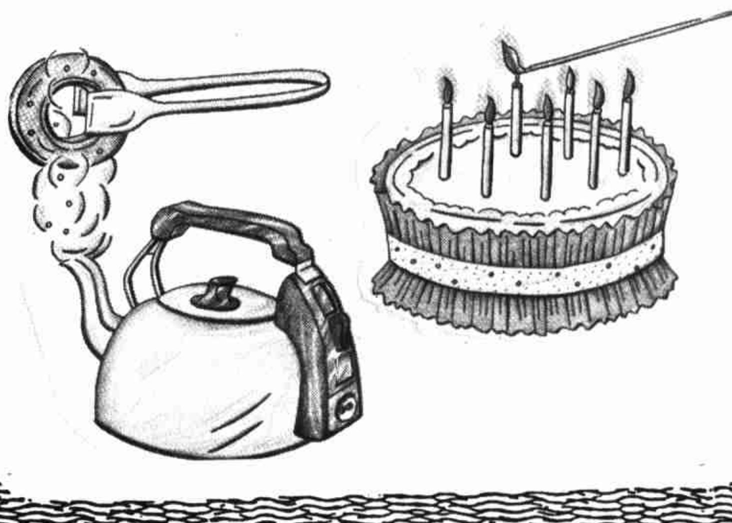
میخ طناب رخت، و یا فنر فلزّی گیره‌ی لباس حاصل شده است، همانجا لکّه‌گیری کنید. برای این کار چند قطره آبلیمو را روی لکّه بریزید، و رویش نمک آشپزخانه

بپاشید، و بعد از ۱۰ دقیقه با پنبه‌ی خیس پاك کنید، و سپس دو قطعه پـارچـه‌ی سفید تمیز را خیس کنید، و یکی را زیر و دیگری را روی لکّه پهن کنید، و اتو بزنید. به طور قطع لکّه برطرف خواهد شد.

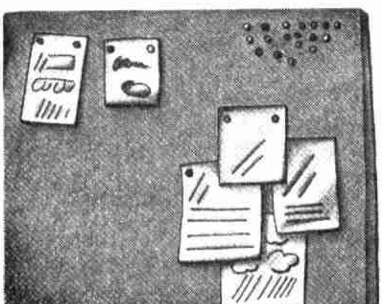
بخش ۴

از خانه‌داری بیشتر بدانیم

نظم و ترتیب لازمه‌ی زندگی است

نظم و ترتیب در زندگی روزمرّه کارها را آسان می‌کند. مثلاً برای شما زن خانه‌دار باید برنامه‌ی هفتگی غذا از پیش مشخّص باشد، و اگر تغییراتی هم در آن می‌دهید، از پیش معیّن کنید، تا مقدمّات لازم را برای انجام آن فراهم سازید. این برنامه را باید همواره پیش چشم داشته باشید، و موادّ اوّلیّه‌ی مورد لزوم برای چند غذای بعدی را همواره بررسی کنید، و در صورتی که برخی از آنها را در خانه موجود ندارید، به

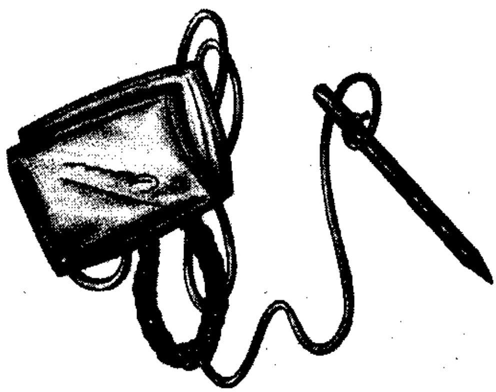

فکر تهیّه‌ی آنها باشید. و وقتی به خرید می‌روید، از قبل باید چیزهایی را که خریداری خواهید کرد، مشخّص سازید، ومغازه‌هایی را، که از آنها خرید خواهید کرد، پشت سر هم به ترتیب فاصله‌ی آنها از خانه‌ی شما یادداشت کنید، و فهرست کارهای دیگری را هم،که در عرض هفته به آنها اقدام خواهید کرد، روی کاغذ دیگر بنویسید. برای اینکه تمام این برنامه‌ریزی همواره پیش چشم شما قرار گیرد، یك صفحه یونولیت تهیّه کنید، و روی آن پارچه‌ی مناسبی بکشید، و به دیوار

آشپزخانه، رو به روی میز کارتان میخ کنید، و این یادداشتها را به ترتیب خاصّ روی آن نصب نمایید. و هنگامی که یکی از این برنامه‌ها راکلاً انجام دادید، آن را باز کنید، و به جایش برنامه‌ی جدیدی بچسبانید. در عمل خواهید دید، که این روش چقدر به شما کمك می‌کند، تا منظّم باشید، و هم در وقت خود صرفه‌جویی نمایید.

دفتر یادداشت روی میز کار شما

شما که یك خانم خانه‌دار منظّم هستید، بایستی یك دفترچه‌ی یادداشت نیز دم دست داشته باشید، و یك مداد را با طناب به گوشه‌ی آن وصل کنید. و مطالب مهمّ را، که می‌توانند فراموش شوند، فوراً در آن بنویسید. به عنوان مثال روز تولّد، و ازدواج، و مرگ افراد فامیل و دوستان نزدیك را در آن بنویسید، تا به موقع تلفنی یا حضوری به خانواده‌ها تبریك یا تسلیت بگویید، و یا در مراسم مخصوص شرکت کنید. و نیز تاریخ انجام کارهای مختلفی راکه باید انجام دهید، از قبیل شرکت در

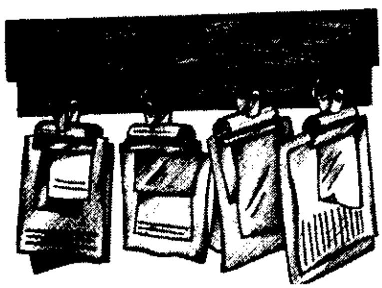

انجمن اولیا و مربیّان، رفتن به عیادت یك بیمار، یا بدرقه‌ی یك دوست، تاریخ تزریق واکسن‌های مختلف بچّه‌ها، و نیز نسخه‌ی جدید آشپزی برای پختن یك نوع غذا، که اخیراً از رادیو، یا تلویزیون دیده و یا شنیده‌اید. سایز لباسهای خود و بچّه‌های‌تان، آدرسهای مختلفی از فروشگاههای شهر، که اجناس مورد نظر شما در آنها به فروش می‌رسند. و همچنین یك شعر، یا ضرب‌المثل، که تازه خوانده‌اید، و در شما تأثیر زیادی گذاشته است، و .... را میتوانید در این دفترچه‌ی یادداشت

بنویسید، و آن را همیشه دم دست نگه دارید.

دسته‌بندی اوراق مختلف

خانم خانه‌داری، که به نظم و ترتیب علاقمند است، هرگز اوراق و نامه‌های مختلف را به امان خدا نمی‌سپارد، بلکه آنها را بر جسب موضوع دسته‌بندی می‌کند. مثلاً صورتحساب برق و تلفن و آب و گاز رادر یك ردیف، و نامه‌های دوستانه را در سری دیگری قرار می‌دهد. نامه‌های اداری را با هم، و دعوتنامه را با یکدیگر دسته‌بندی می‌کند و .... و برای اینکه همه‌ی آنها همواره مقابل چشمش باشد، از گیره‌های بزرگ کاغذ استفاده می‌کند،، و هر کدام را از یك میخ آویزان

می‌سازد. برای این کار یك رخت‌آویز مناسب را در گوشه‌ای از آشپزخانه نصب می‌کند، و مرتّباً به آنها سر می‌زند، و اقدام لازم را در مورد هر یك از آنها به عمل می‌آورد. و اجرای برخی از آنها، و اقدام مناسب در مورد بعضی از آنها را نیز به همسرش وامی‌گذارد. و به هر حال با مراعات نظم و ترتیب انجام خیلی کارها را سهل می‌کند.

دفتر خیلی کوچك برای تلفنهای ضروری

بهتر است شما یك دفترچه فراهم کنید، و گوشه‌ای از آن را سوراخ کرده، و به وسیله‌ی طناب پلاستیکی، که به آن می‌بندید، دفترچه را به انتهای بند تلفن متصّل سازید، و در آنجا ضروری‌ترین شماره تلفن‌ها را یادداشت کنید. این شماره‌ها شامل

نمره تلفن پدر و مادر شما و همسرتان، و دوستان خیلی صمیمی هر دو نفرتان خواهد بود. علاوه بر آنها شماره تلفن‌های محلّ کار همسر شما، و مدرسه‌ی بچّه‌ها، و پزشك خانواده در این دفترچه ضروری به نظر می‌رسد. و نیز شماره تلفن

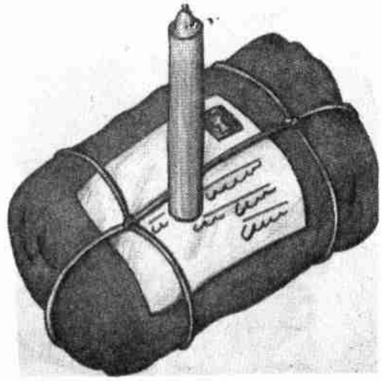

اداره‌های آب، و برق، و تلفن، و گاز، و آتش‌نشانی، و همچنین شماره تلفن یك لوله‌کش آشنا، یك سیم‌کش، و یك متخصّص وسایل خانگی را باید در این دفترچه یادداشت کنید. علاوه بر آنها شماره تلفن‌های خیلی ضروری دیگر نیز، که برای افراد مختلف متفاوت است، می‌توانند در این دفترچه جایی برای خود داشته باشند.

مرسوله‌ی پستی

وقتی شما یك کتاب، یا لباس، یا یك هدیه را با پست ارسال می‌کنید، برای اینکه در راه صدمه نبیند، فقط به یك بسته‌بندی ساده‌ی کاغذی اکتفا نکنید، بلکه دور آن کاغذ روزنامه، یا پارچه‌ی بیمصرف، در لایه‌های مختلف بپیچید. و برای اینکه باران نخورد، و خیس نشود، دورش نیز یك ورق نایلن بپیچید، و یا بسته را در یك پاکت پلاستیکی نسبتاً ضخیم قرار می‌دهید، و دهانه‌ی آن را با نوار چسب محکم ببندید، و مطابق شکل، به وسیله‌ی نخ کلفتی که دورش می‌پیچید، آن راکاملاً محکم کنید، و آدرس گیرنده وفرستنده را نیز روی یك صفحه کاغذ ضخیم و سفید، با قلم ماژیك نسبتاً درشت بنویسید، و روی پوشش پلاستیکی بچسبانید. امّا برای اینکه

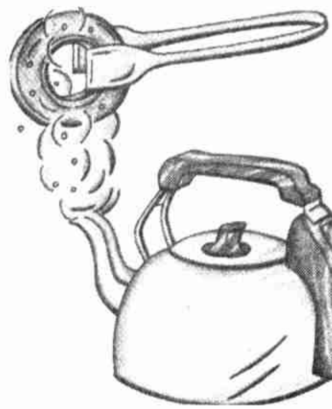
نوشته‌های روی آن در اثر باران، و یا مثلاً دست خیس مأمور پست غیرقابل خواندن نشود، ته یك شمع را روی نوشته‌ها بمالید، تا یك لایه‌ی نازك شمع روی آن بنشیند،

و نوشته‌ها امپرمابل (رطوبت‌ناپذیر) شوند.

اگر نوار چسب شما کثیف شده است

شما که در خانه از نوار چسب هر از گاهی استفاده می‌کنید، معمولاً طیّ هفته‌ها و ماهها خاك خوردن کثیف میشود، که هنگام مصرف مجدّد، ظاهراً اگر لایه‌ی بیرونی

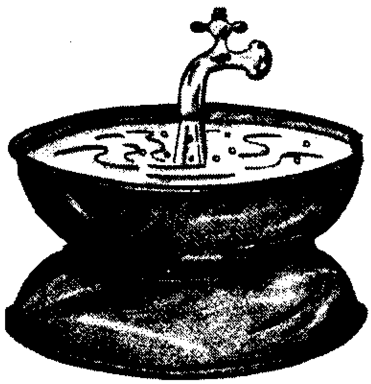

آن را ببرید، و دور بیندازید، مسئله حلّ می‌شود. امّا چنین نیست. در مورد لبه‌های کثیف آن چه باید کرد؟ چرك‌زدایی از آن نیز ساده است: درکتری آب بریزید، و روی

اجاق به جوش آورید. نوار چسب را با یك پنس یا انبرك بگیرید، و مطابق شکل، جلو لوله‌ی آن نگه دارید. آب گرم که از کتری خارج می‌شود، کثافات دور آن را نرم و خیس و قابل زدودن می‌کند. بلافاصله تا سرد و خشك نشده است، با پنبه‌ی تمیز پاکش کنید، و سر جایش قرار دهید.

فاصله‌ی تشت و شیر آب را کم کنید

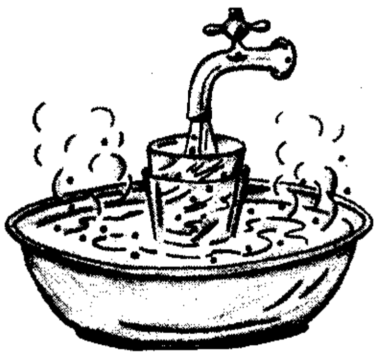
گاهی شما لباسی را با دست می‌شویید، و برای این کار از تشت پلاستیکی استفاده می‌کنید. اگر فاصله‌ی تشت و شیر از یکدیگر بیش از حدّ معیّن باشد، معمولاً آب به اطراف می‌پاشد، و لباس شما را خیس می‌کند. برای کم کردن فاصله می‌توانید زیر تشت آجر یا موزاییك بچینید، تا تشت بالاتر قرار گیرد، و فاصله کم شود. و نیز میز کوچکی را می‌توانید زیر آن قرار دهید، تا فاصله کم گردد. امّا یك راه

حلّ فوری و ساده نیز وجود دارد: مطابق شکل، یك تشت پلاستیکی را وارونه روی زمین قرار دهید، و تشت مورد نظر خود را روی آن بگذارید، و مشکل فاصله را حلّ کنید. کافی است که یك قطعه شیلنگ نیز به قطر و طول مناسب تهیّه کنید، و به سر شیر فرو برید، تا فاصله کم شود. و سرانجام اگر برای هیچکدام از راه‌حلّهای فوق وسیله‌ی مناسب پیدا نکردید، یك سر لنگه جوراب را به شیر ببندید، و سر دیگرش را در آب تشت قرار دهید. آب همراه با جوراب به تشت می‌ریزد، و مسئله‌ی پاشیدن پیش نمی‌آید.

لیوانها در هم فرو رفته‌اند

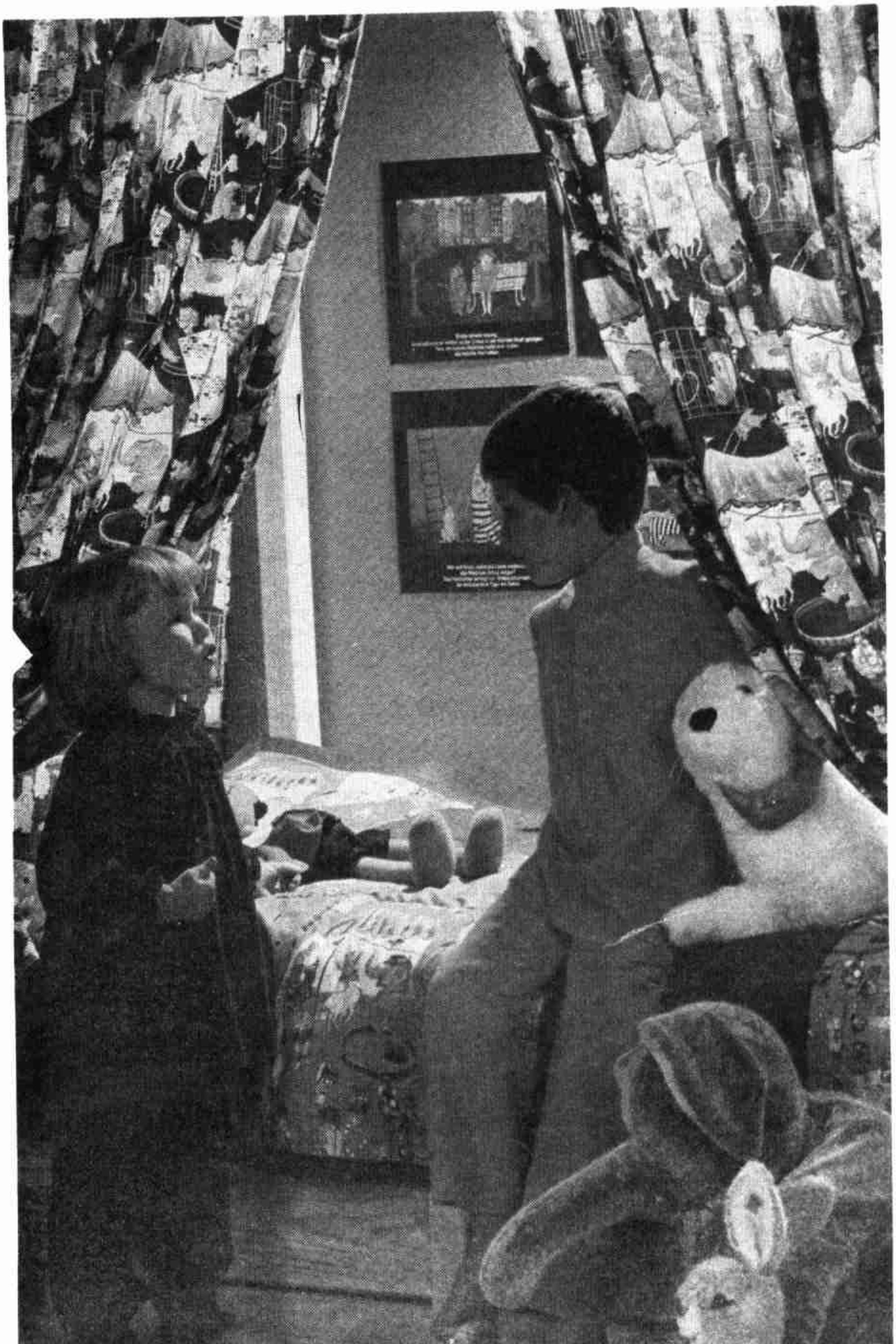
شاید برای شما هم گاهی پیش آمده است، که دو لیوان در هم فرو می‌روند، و جدا کردن آنها از یکدیگر به سادگی انجام نمی‌پذیرد. برای رفع این مشکل از درس فیزیك کمك بگیرید: در یك تشت آب داغ بریزید، و مطابق شکل، دو لیوان به هم چسبیده را توی آن قرار دهید. آنگاه شیر آب سرد را بازکنید، و لیوان داخلی را از آن پر کنید. دو لیوان به سادگی از هم جدا می‌شوند. چرا؟ دلیلش ساده است: لیوان

داخلی در اثر سرما کمی کوچك می‌شود، در حالی که لیوان خارجی به وسیله‌ی آب گرم کمی بزرگ می‌گردد، و در نتیجه آن دو به آسانی از هم جدا می‌شوند. شما نیز در اوّلین بار که این مشکل پیش می‌آید، به روش ما آن را حلّ کنید، و به نتیجه‌ی قطعی آن برسید. امتحانش مجّانی است.

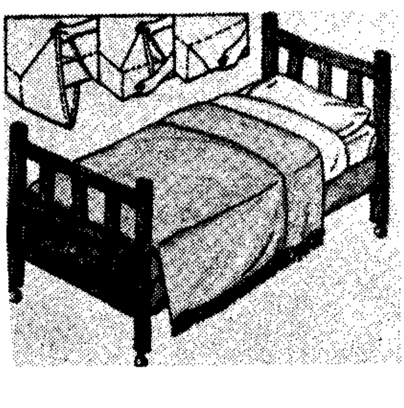
پاکیزگی هوا و نظافت رختخواب در اتاق خواب

«گاندی» رهبر بزرگ هند تعجّب می‌کرد، که مردم چگونه می‌توانند هوای محبوسی را تنفّس کنند، که مرتّباً به وسیله‌ی ششهای دیگران، و حتّی به وسیله‌ی ریه‌ی خودشان کثیف و آلوده به گازکربنیك می‌شود. وی می‌گفت: در عصری که همه اصرار دارند در ظرف تمیز غذا بخورند، و با حوله‌ی تمیز خود را پاك نمایند. آب دست‌نخورده بیاشامند، و با آن خود را بشویند، همین افراد در مورد هوا خیلی

سهل‌انگار هستند. آنها در اتاقهای دربسته ساعتهای متمادی می‌نشینند، و هوای محدودی را مرتّباً استعمال می‌کنند. همین اشخاص در یك اتاق به ابعاد متوسّط، و یـا کـوچك، حتّی بـدون بـاز کـردن دریـچه‌ی کـوچکی، هشت سـاعت مـتوالی می‌خوابند، و هوای آلوده را مرتّباً تنفّس می‌کنند! گاندی در عمرش هرگز در اتاق محدود نخوابید، و همیشه رختخواب محّقرش را به هوای آزاد کشـانید. البـتّه در هندوستان این کار ساده است، و با هوای گرمی که دارد، می‌توان لحاف نازکی را نه تنها از اتاق به تراس، بلکه به یك ده آن طرف‌تر هم برد! امّا در یك کشور دیگر، با فصول متفاوتی که دارد، چگونه این کار همیشه امکان‌پذیر است؟ امّا اگر شما به خواب خوب، و سلامتی حاصله از آن علاقمندید، می‌توانید این مسئله را چنین حّل کنید:

اوّلاً سه چهار ماه از سال را، که هوا گرم و معتدل است، حتماً در زیر گنبد آسمان، و با تماشای ستاره‌ها در هوای آزاد بخوابید. ثانیاً قسمتی از بهار و پاییز را هـم بـا پنجره‌ی باز به خواب و استراحت بپردازید. ثالثاً مدّتی از سال را که ما بین صفر و چند درجه بالای صفر است، به بازکردن دریچه اکتفا کنید. رابعاً فقط یکی دو ماه از سال را که درجه‌ی حرارت هوا معمولاً زیر صفر است، در اتاقی که در و پنجره‌های آن بسته است بخوابید. امّا فراموش نشود، که در این مدّت از سال باید از بزرگترین

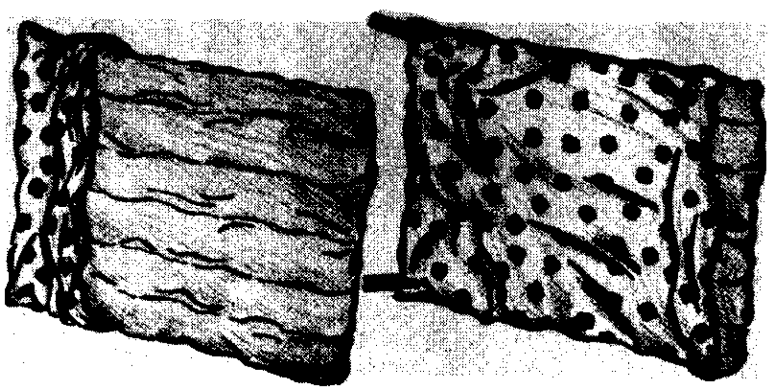
اتاق خانه به عنوان اتاق خواب استفاده کنید. و نیز باید در تمام مدّت روز، که با اتاق خواب کاری ندارید، پنجره‌های آن را باز نگه دارید.

و حالا چند کلمه نیز از نظافت صحبت کنیم: در یك خانه مرتّب بودن تختخواب

از نظر یك تازه‌وارد حایز اهمیّت است، و اوّلین دلیل شلخته بودن یك زن این است، که تختخواب او، و همسرش، و بچّه‌ها نامنظّم باشد. اگر بالش در یك طرف، و لحاف مچاله شده در طرف دیگر، و روتختی روی زمین ولو باشد، منظره‌ی زننده‌ای خواهد داشت. پس یك زن مرتّب نه تنها باید تختخواب خود را همواره مرتّب نگه دارد، بلکه بچّه‌ها را نیز بایستی به این کار عادت دهد. ما یك تختخواب مرتّب را در شکل ارائه کرده‌ایم. به تا کردن گوشه‌های ملافه‌ی تشك، که در بالا نشان داده‌ایم، خوب دقّت کنید، و نیز به چگونگی تا کردن روتختی، و محلّ قرارگرفتن آن توجّه نمایید.

برای اینکه رولحافی را به سادگی عوض کنید

رولحافی یك بچّه را باید زود به زود عوض کنید. هنگام فرو بردن لحاف در یك رولحافی توصیه می‌شود، رولحافی را به طور منظّم جمع کنید، و با توجّه به شکل،

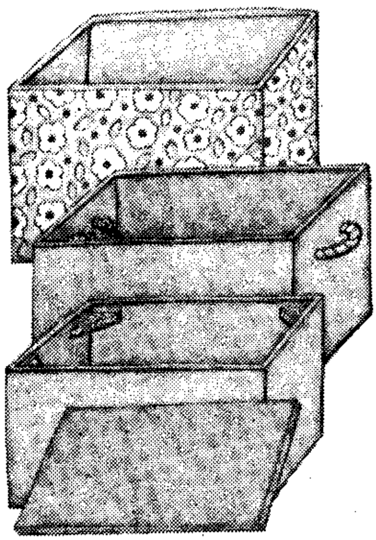

لحاف را در آن وارد نمایید، ودو گوشه‌ی لحاف را به دو گوشه‌ی داخلی آن وارد کنید. سپس دو گیره‌ی لباس به آن دو گوشه بزنید، و آنها را سرجایشان محکم کنید. و از دو گوشه‌ی دیگر رولحافی بگیرید، و به آرامی بلغزانید، و جلو بکشید. و در آخر نیز سفارش می‌شود، هرگز با سنجاق قفلی دو لبه‌ی رولحافی را به هم مربوط نسازید، زیرا در این صورت امکان باز شدن آنها می‌رود. پس دو لبه‌ی رولحافی را به هم بدوزید، و برای اینکه لحاف در داخل نلغزد، و جا به جا نشود، از چهار نقطه‌ی

مناسب نیز رولحافی رااز هر دو طرف به لحاف بدوزید، و محکم کنید، و آنگاه به دست بچّه بسپارید.

استفاده از جعبه‌های چوبی در خانه

برخی وسایل خانگی را در جعبه‌های چوبی نسبتاً محکم به شما تحویل می‌دهند. این جعبه‌ها مناسبترین وسیله برای نگه‌داری برخی وسایل کم مصرف خانه به حساب می‌آیند. مجلّه‌ها و کتابهایی که کمتر به آنها مراجعه می‌کنید، میخ و چکش و انبردست و .... که گاهی گره از زندگی شما می‌گشایند، طناب و سیم اضافی ، چسب، و پاکت پلاستیکی، یونولیت و .... که هر ازگاهی به درد شما

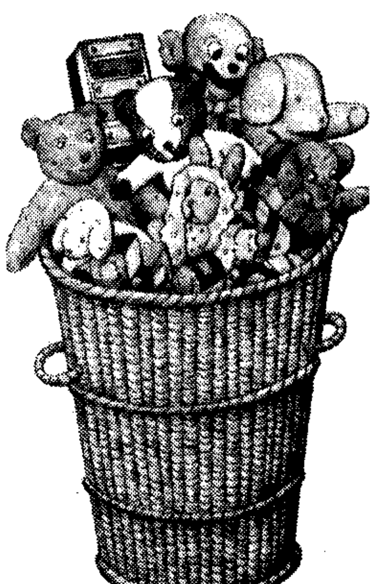

می‌خورند. البتّه بهتر خواهد بود، کمی روی آنها کار کنید، و برای این کار آماده‌تر سازید. برای این منظور، با توجّه به شکل ، اوّلاً دستگیره‌هایی از طناب پلاستیکی به آنها نصب کنید. ثانیاً برای بیشتر کردن استحکام آنها، گونیاهای چوبی درست کرده، و به گوشه‌های آن بچسبانید. و سرانجام دورشان کاغذ کادو، یاکاغذ دیواری، بچسبانید، و آنها را زیباتر سازید، و در یك گوشه از انبار قرار دهید. و اشیای متفاوت را، برحسب نوع مصرف‌شان، ردیف کنید، و داخل آن‌ها بگذارید. این جعبه‌ها

علاوه بر نگه‌داری وسایل شما، نمونه‌ای از ذوق و سلیقه‌ی شما نیز خواهند بود.

استفاده از سبدهای چوبی و پلاستیکی

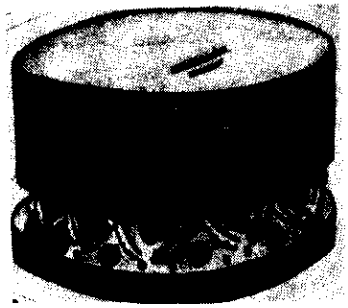
هر قدر شما در نظافت، و نظم و ترتیب خانه بکوشید، اگر بچّه‌ی شما همواره اسباب‌بازیهای مختلف خود را در همه جای خانه رها کند، زحمات شما را به باد خواهد داد. این مشکل راه حلّ ساده‌ای دارد: یك سبد چوبی یا پلاستیکی را به اسباب‌بازی اختصاص دهید. و بچّه را ملزم سازید، همیشه اسباب‌بازیهای خود را، بعد از بازی ، در آن قرار دهد. این کار ابتدا مشکل به نظر می‌رسد، امّا به مرور زمان بچّه آن را قبول خواهد کرد، و به آن عادت خواهد نمود، به شرطی که آن را جدّی بگیرید، و برای ایجاد این عادت در بچّه کمی زحمت بکشید. توصیه می‌کنیم، به جای اینکه بچّه را با تنبیه به این کار عادت دهید، با تشویق او را به انجام این کار

وادارید. و هر بار که اتاق او را مرتّب دیدید، و همه‌ی اسباب‌بازیهایش را در سبد مشاهده کردید، با یك شیرینی، یا شوکولات، و امثال آنها پاداش دهید. به این ترتیب او به تدریج عادت خواهد کرد، در زندگی نظم و ترتیب را مراعات نماید.

برای اینکه کیك تازه بماند

اگر قسمتی ازکیك را خورده‌اید، و می خواهید بقیّه‌ی آن را برای فردا نگه دارید، به طوری که تازگی خود را نیز نسبتاً حفظ کند، به روشهای زیر رفتار کنید: اوّلاً برای کیکهای معمولی، یك قطعه نان را آب بزنید، و همراه با آن در جعبه‌اش قرار دهید، و در یخچال بگذارید. رطوبت نان سبب می‌شود، که کیك تازگی خود را حفظ کند. در صورتی که کیك میوه‌ای است، چند قاچ سیب کنار آن قرار دهید، و در یخچال بگذارید. امّا در مورد کیکهای خامه‌ای چاره‌ای ندارید، جز اینکه بعد از بستن

جعبه‌ی کیك آن را در داخل یك کیسه‌ی پلاستیکی نسبتاً بزرگ قرار دهید، و دهانه‌ی پاکت را نیز با نوار چسب مسدود سازید. و امّا یك مطلب دیگر در همین زمینه: اگر می‌خواهید بیسکویت همیشه ترد و شکننده بماند، و ضمن جویدن صدای مخصوص بدهد، در قوطی آن چند حبّه قند بیندازید، و در ضمن هرگز آن را در قوطی غیرقابل نفوذ، یا پاکت پلاستیکی قرار ندهید.

نگه‌داری سبزیجات و میوه‌ها

کاهو را پس از ضدعفونی کردن ، و شستن، کمی روی صافی قرار دهید، تا آبش پایین بریزد. سپس در یک حوله بپیچید، و در یخچال قرار دهید. جعفری، و تره، و کرفس، و اسفناج، و نعناع را نیز پس از ضدّعفونی کردن، و شستن، روی صافی قرار

دهید، تا بیشترین قسمت آب آن پایین بریزد. آن گاه روی یك پارچه‌ی تمیز پهن کنید، تا کمی خشک شود. سپس آنها رادر حوله بپیچید، و در یخچال قرار دهید.

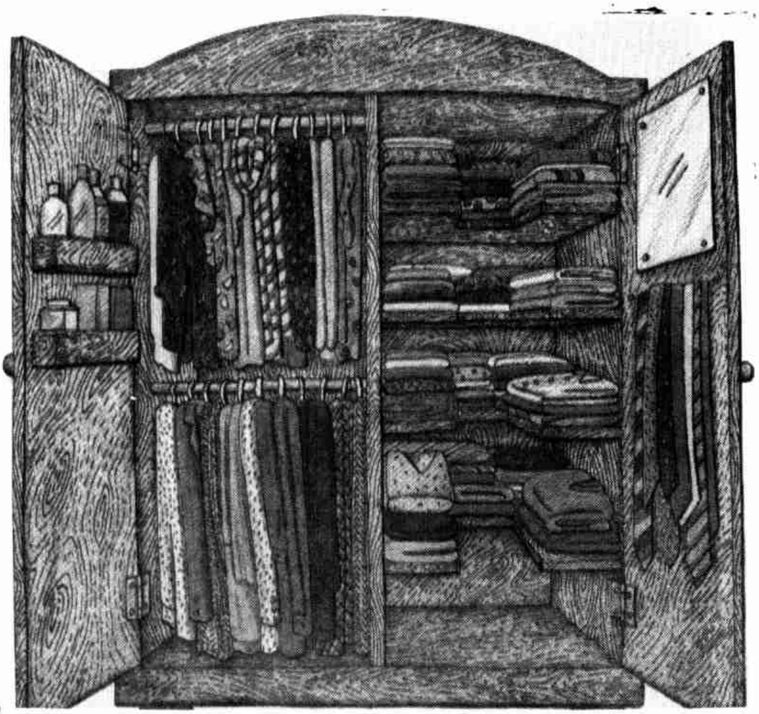

فقط تره شاهی را باید، قبل از قرار دادن در یخچال، در آب سرد فرو برید، و در داخل یک کیسه‌ی نایلنی در یخچال بگذارید. گوجه‌فرنگی‌ها را هم پس از شستن، و خشك کردن، داخل یك پاکت پلاستیکی در یخچال بگذارید، امّا باید این پاکت را از چند جا سوراخ کنید، تا گازهایی که ضمن رسیدن گوجه‌فرنگی متصاعد می‌شوند، باعث خراب شدن خودشان نشوند. اگر چند موز نارس دارید، در یك پاکت پلاستیکی، همراه با یك موز رسیده قرار دهید، و خارج از یخچال نگه دارید، تا موزهای نارس نیز درمدّت کوتاهی برسند. لیموترش را هم در یخچال حتّی به مدّت شش هفته هم می‌توانید تازه نگه دارید، به شرطی که در پاکت کاغذی قرار دهید. اگر می‌خواهید پنیر را مدّت تقریباً زیادی تازه نگه دارید، آن را در کاغذ آلومینیومی بپیچید، و در یخچال بگذارید. امّا اگر در فریزر منجمد کنید، بعد از باز شدن از هم می‌گسلد، و به صورت پودر درشت دانه درمی‌آید.

بیشترین استفاده از کمد لباس

اگر لباس شما زیاد، و حجم کمد شما کم است، یکی از این کمدها را به بلوز، کت، و دامن اختصاص دهید. و به آن یك میله نیز اضافه کنید، و لباسها را در دو ردیف زیر هم آویزان نمایید. همچنین می‌توانید به شمار طبقه‌ها اضافه کنید، تا لباسهای بیشتری را در آنها جا به جا نمایید. مواظب باشید، در کنار درهای کمد قسمتی از لباسها بین در و دیواره‌ی کمد قرار نگیرد، زیرا ایجاد اهرم می‌کند، و در را

می‌شکنند، و یا لولای آن را از جایش می‌کند. از درهای کمد هم استفاده کنید. مثلاً محلّی برای قرار دادن لوازم بهداشتی و آرایشی، مطابق شکل، در آنها نصب نمایید،

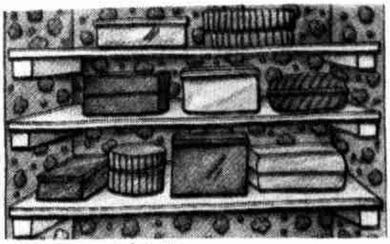

و یا روی درها طناب بکشید، و برخی چیزها را هم از ان آویزان کنید.

جعبه‌های مختلف در داخل کمد

جعبه‌های مختلف، نظیر جعبه‌ی کفش، و جعبه‌ی نقل، و شوکولات و غیره را، خواه از نوع حلبی، و خواه پلاستیکی، و یا مقوّایی (امّا بادوام) باشد، هرگز دور نریزید، بلکه ابتدا آنها را تزیین کنید. مثلاً روی آنها کاغذ کادو، در طرحها و رنگهای مختلف بچسبانید. حتّی دور آنها روبان نصب کنید، و در یك کمد که بر تعداد طبقه‌های آن افزوده‌اید، این جعبه‌ها را قرار دهید، و هر کدام را به چیزهای ویژه‌ای اختصاص دهید. در یکی مثلاً جورابها، و در دیگری روسری‌ها را قرار دهید. به همین ترتیب در یکی طلا و جواهرات، در دیگری لوازم آرایش، و در جعبه‌ی بعدی

«گل‌سر»ها را بچینید. در عمل خواهید دید، که این جعبه‌ها چقدر به شما کمك خواهند کرد، تا هنگام نیاز به آنها، مستقیماً به دنبالشان بروید، و چشم بسته شیئی

مورد نظر را بیابید. و مورد استفاده قرار دهید.

بهره‌گیری مجدّد از ظرف مربّای شیشه‌ای

ظرفهای خالی مربّا وسایل خیلی مناسبی برای نگهداری اشیای خرد و ریز شما می‌توانند باشند. پس هرگز آنها را دور نریزید، و در موارد متعدّدی از آنها استفاده برید. مثلاً سکّه‌های پول خرد را، که همیشه کیف پول یا جیب شما را سنگین می‌کنند، به محض رسیدن به خانه در یك ظرف شیشه‌ای خالی مربّا بریزید، و بعد

از مدّتی که تعداد آنها زیاد شد، به بانك بسپارید، و یا به مغازه‌ای که از آن خرید و فروش می‌کنید، به جای اسکناس تحویل دهید. مسلّماً صاحب مغازه نه تنها از این کار شما ناراضی نمی‌شود، بلکه خیلی خوشحال هم می‌گردد، زیرا او بیش از شما

به آن احتیاج دارد. همچنین در یك ظرف مربّای دیگر انواع دکمه‌های لباس را انبار کنید، و در دیگری میخهای مختلف را بریزید. و نیز مثلاً یکی را به پیچها اختصاص دهید، و .... یادآور می‌شویم، که حسن مهمّ این ظرفها شیشه‌ای بودن آنهاست، که اغلب بدون بازکردن آن ظروف شیئی مورد نظر خود را در آنها بررسی می‌کنید، و سپس برمی‌دارید. محلّ قرارگرفتن این شیشه‌ها نیز در یکی از کابینت‌های آشپزخانه خواهد بود، که مراجعه برای برداشتن، وگذاشتن، چیزی در آنها همواره ساده می‌شود.

ازکشوها استفاده کنید

کشوکمدها و میزها می‌توانند وسایل شما را به نحو احسن در خود جا دهند، به شرطی که ابتدا آنها را برای این کار آماده کنید. بهتر خواهد بود، که ته کشو و دور آن را کاغذ دیواری، و در صورت عدم دسترسی به آن کاغذ کادو بچسبانید. در

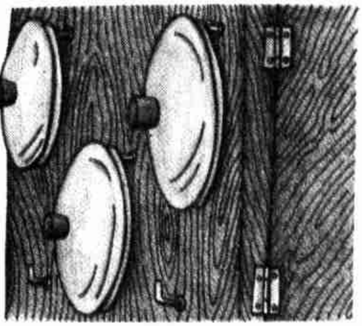

دیواره‌های آن میخ بزنید، و مطابق شکل، کش ببندید، تا برخی وسایل بهداشتی و آرایشی خود را بین کش و دیواره‌ی کشو قرار دهید. سپس حوله‌ها، پیراهن‌ها، و ملافه‌ها و .... را دسته دسته در آن قرار دهید.

سرپوش قابلمه‌ها در پشت درها

یك سری قابلمه‌ها معمولاً به قطرهای متفاوتی هستند، و آنها را به سادگی می‌توان، ازکوچك به بزرگ درون هم جا داد. امّا سرپوشهای آنها راکجا باید قرار دهید؟ ما راه‌حلّ خوبی در این مورد به شما ارائه می‌کنیم: در دیواره‌های کمدهای

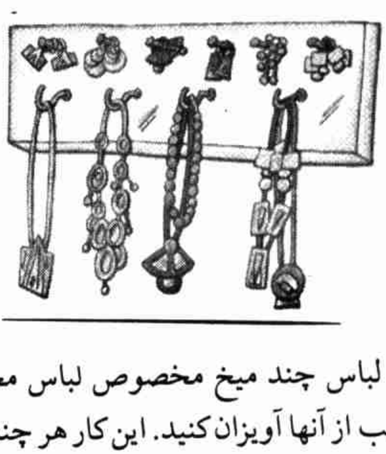
چوبی آشپزخانه میخ پرده بزنید، و مطابق شکل، آنها را از بزرگ به کوچك، و یا بالعکس، به میخها آویزان کنید. اگر ساختمان سرپوش قابلمه طوری باشد، که آویزان شدن از یك میخ امکان‌پذیر نگردد، در این صورت هر سرپوش می‌تواند به

میخ پرده، که در زیر آن قرار می‌گیرند، تکیه کند. به همین روش می‌توان ملاقه‌ها، کفگیرها، و کاردهای بزرگ، و سایر وسایل نظیر آنها را آویزان کرد.

درگوشه‌ای از کمد لباس اتاق خواب

هنگام خوابیدن، گرد نبند، و دستبند، و گوشواره‌ها، و گل‌سر، و انگشتری، و سایر وسایل زینتی را روی کمد کنار تختخواب، و یا روی زمین، ولو نکنید. بلکه در

گوشه‌ای از داخل کمد لباس چند میخ مخصوص لباس محکم کنید، و هر شب اینگونه وسایل را به ترتیب از آنها آویزان کنید. این کار هر چند که کوچک است، ولی مراعات آن شما را انسانی مقیدّ به نظم و ترتیب نشان می‌دهد.

نظافت بطریها و تنگهای شیشه‌ای

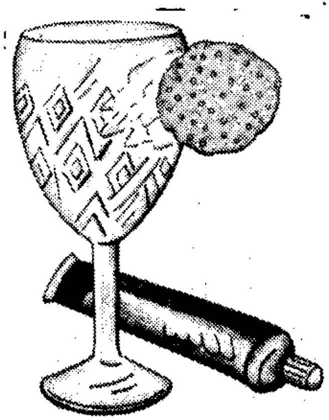
اگر بطری یا تنگ شیشه‌ای کدر شده است، یک مشت نمک آشپزخانه‌ی آسیاب نشده، که فقط خردش کرده‌اید، داخل بطری یا تنگ بریزید، و کمی آب به آن اضافه کنید، و خوب تکان دهید. سپس با آب نیمگرم شستشو دهید، و خشک کنید. امّا متخصّصان عقیده دارند، بعد از لکّه گیری، و شستشوی کامل یک تنگ یا بطری

شیشه‌ای باید آن را با آب مقطّر، یا آب باران، آبکشی کنید. زیرا آب معمولی کمی نمک و آهک دارد، که روی این وسایل شیشه‌ای می‌ماند، وآنها را کمی کدر می‌کند. اگر لکّه‌های داخل یک بطری و یا تنگ کهنه شده‌اند، در آنها آب پر کنید، و رویش آمونیاک اضافه نمایید. با این یادآوری که ۲۰ سانتیمتر مکعّب آمونیاک برای یک لیتر آب کافی است. بعد از ۱۲ ساعت آب و آمونیاک آن را خالی کنید، و مخلوطی از نمک آشپزخانه، و دانه‌های برنج خام، و پوست تخم مرغ کوبیده شده در آن بریزید، و خوب تکان دهید. سپس با آب نیمگرم کافی بشویید، و دور آن را با یک قطعه پارچه‌ی نیمه مرطوب، که به جوش شیرین آغشته کرده‌اید، لکّه زدایی کنید، و سرانجام با آب باران آبکشی کنید. و امّا یک مطلب دیگر: اگر در پوش یک بطری خیلی سفت شده است، و ظاهراً خیال بازشدن ندارد، هرگز با آن زیاد کلنجار نروید، بلکه چند قطره روغن خوراکی مایع، یا گلیسیرین دور آن بریزید، و چندساعت صبرکنید، درپوش بطری به سهولت باز خواهد شد.

لیوانها و نوشابه خوری‌های شیشه‌ای

در مورد لیوانها و نوشابه خوری‌ها توصیه می‌شود، آنها را بلافاصله بعد از استعمال بشویید. اگر فرصت کافی برای این کار ندارید، سفارش می‌کنیم، هرگز لیوانها و نوشابه خوری‌ها را، با ته‌مانده‌ای که داخل آنهاست، در طول شب به حال خود رها نکنید، بلکه دستکم آنها را خالی کنید، و از آب خالص پرکرده، و شستشوی آنها را به سر فرصت واگذارید. این وسایل اگر لکّه‌ی کهنه دارند، در یک تشتک محلول ۲ در صد آمونیاک پر کنید، و آنها را مدت ۱۲ ساعت در آن غوطه‌ور

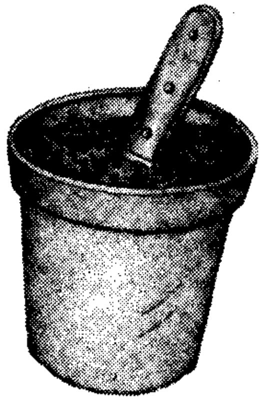

سازید، سپس با اب نیمگرم وصابون بشویید، و در آخر با اب باران آبکشی کنید گفتن ندارد، که به آنها هرگز اسکاچ خشن و سیم ظرفشویی، نباید بزنید. در صورتی که خراش برداشته‌اند، کمی خمیر دندان روی آن قسمت بمالید، و با پنبه مالش دهید. ذرات خمیردندان مانند پودر ساینده عمل می‌کند، ولی خوشبختانه لیوان ر کدر نمی‌کند، در صورتی که خراشهای کوچک را زایل می‌سازد.

اگر کارد زنگ زده است

هر چند که امروزه اغلب کاردها تیغه‌ی زنگ نزن دارند، ولی شمار کاردهایی ک تیغه‌ی آنها زنگ می‌زنند، کم نیستند. پس اگر شما یک کارد را پس از استعمال، بدو

شستن به حال خود رها کنید، ممکن است زنگ بزند.برای رفع زنگ از فولاد تیغه‌ی کارد از سنباده‌ی نرم استفاده کنید، و یا آن را روی سنگ سنباده بکشید، تا ضمن تیز کَردن، زنگ آن را نیز بزدایید. یک راه ساده نیز برای این کار وجود دارد: آن را چند بار در خاک فرو برید، و در آورید. معمولاً در خانه‌ها گلدانهایی هستند، که گل آنها

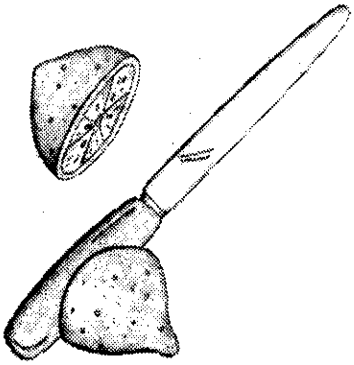

پژمرده و خشک شده است. این گلدانها برای این کار خیلی مناسب به نظر می‌رسند. مطابق شکل، کارد را مرتّباً در آنها فرو برید، و در آورید، تا زنگ زدایی شود. مسلّماً ضمن این عمل کارد کمی کند می‌شود، و باید آن را تیز کنید. یک یادآوری دیگر: هر کاردی را پس از شستن طوری قرار دهید، که تیغه‌ی آن عمودی قرار گیرد، و آبش پایین بریزد. در صورت افقی بودن احتمال زنگ زدنش زیاد است.

مراقبت از دسته‌ی کارد

اگر چه امروزه تیغه‌ی اغلب کاردها فولادی هستند، امّا جنس دسته‌ی آنها بسیار متفاوت است. کاردهایی با دسته‌ی چوبی، پلاستیکی، استخوانی، صدفی و .... داریم. و باید در هر مورد رفتاری مناسب با آنها داشت. امّا در حالت کلّی توصیه می‌کنیم، که هر کاردی را باید بلافاصله بعد از استعمال بشویید، و خشک کنید. خیس کردن کاردهای استفاده شده با سایر ظرفهای غذا، و نگه‌داشتن آنها در همین وضع در طول شب، بیش از هر چیزی به دسته‌ی کاردها لطمه می‌زند. اگر احیاناً دسته‌ی کارد شما از عاج ساخته شده است، هر چند روز یکبار باید روی آن لیمو

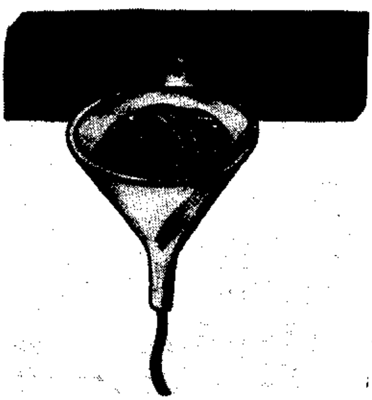
ترش بمالید، و بعد از شستشو با آب نیمگرم خشک کنید، و رویش روغن زیتون بمالید، و با فلانل برّاق کنید. کاردهای دسته پلاستیکی را نیز با آب نیمگرم وصابون

بشویید، و زود خشک نمایید. امّا اگر کاردهای دسته چوبی دارید، حتّی‌الامکان به دسته‌ی آنها آب نزنید، و در صورت شستشو با آب وصابون نیز فوراً خشک کنید.

قیف و موارد استفاده از آن

قیف تنها برای جا به جا کردن مایعات به کار نمی‌رود، بلکه در موارد مختلف می‌تواند به درد شما بخورد. که یکی از آنها را در زیر توضیح می‌دهیم. امّا لازم

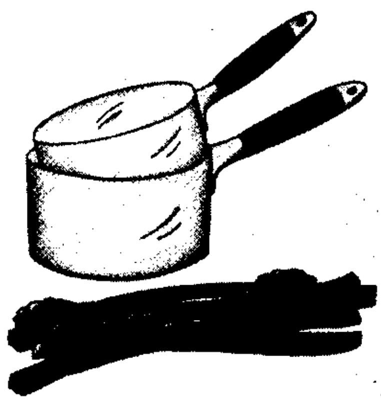

نیست که شما حتماً قیف را از بیرون تهیّه کنید، بلکه به طور قطع از چیزهایی که مرتباً دور می‌اندازید، می‌توانید خودتان بسازید. یکی از آنها بطری پلاستیکی

است، نظیر بطری سرکه، و روغن مایع و.... کافی است، که دور تا دور یک بطری پلاستیکی را کمی بالاتر از وسط آن به طور افقی ببرید، تا قسمت پایین تبدیل به یک لیوان بزرگ پلاستیکی، و قسمت بالایی بدل به یک قیف شود.آن را مطابق شکل، وارونه بگیرید، و به عنوان قیف مورد استفاده قرار دهید. در صورت لزوم می‌توانید این قیف را از میخ یک رخت آویز، مطابق تصویر، آویزان کنید، و مثلاً یک گلوله‌ی کاموا را درون آن قرار دهید، و سر نخ را از لوله‌ی قیف خارج نمایید. حالا شما می‌توانید به آسانی از آن در بافتنی استفاده کنید، بدون آنکه کاموا در زمین ولو بماند، و چرک شود. و شما مجبور باشید لباس بافته شده را قبل از پوشیدن بشویید.

لکّه زدایی از قابلمه‌ی آلومینیمی

اگر قابلمه‌ی آلومینیمی شما لکّه گرفته است، این مشکل راه حلّ ساده‌ای دارد: ریشه‌های ریواس را کمی خرد کنید، و همراه با مقداری آب، که لکّه را فراگیرد، در آن بریزید، و به جوش آورید، و مدّت یک ساعت در آن حالت نگه دارید. لکّه به

آسانی زدوده خواهد شد. نسخه‌ای دیگر برای حل مشکل لکّه‌زدایی در قابلمه: به اندازه‌ی لازم در آن آب بریزید، به طوری که تمام لکّه‌ها داخل آب قرار گیرند. و به ازای هر لیتر آب ۱۵ سانتیمتر مکعّب آب ژاول، و ۱۵ سانتیمتر مکعّب سرکه‌ی سفید روی آن اضافه کنید، و به جوش آورید، و یک ربع ساعت در حال جوش نگه‌دارید. سپس با آب و مایع ظرفشویی بشویید، و آبکشی کنید، و بعد از خشک

کردن، روغن خوراکی با پنبه بمالید. یادآوری می‌کنیم، که بخار حاصل از مخلوط آب ژاول و سرکه هم بد بو، و هم برای سلامتی زیان آور است. پس این کار را باید بیرون از آشپزخانه، و در هوای آزاد انجام دهید.

اگر غذا سوخته است!

اگر غذا سوخته است، خودتان را نبازید، و فوراً با قاشق به جان قابلمه نیفتید، و غذای سوخته را نکنید. بلکه راهش این است، که همان لحظه درپوش قابلمه را سرجایش محکم کنید، و چند ساعت در آن وضع نگه دارید. به احتمال زیاد بخار آبی که در آن باقی مانده است: به تدریج قسمتهای سوخته را هم نرم خواهد کرد، و قابل جدا شدن خواهد شد. روش دیگر نیز این است،که در آن مقداری آب بریزید،

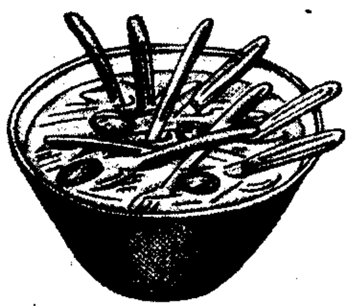

و ۱۲ ساعت نگه‌دارید. سپس آب توأم با غذای سوخته و نرم را بیرون بریزید، و به بقیّه که باقی مانده است، نیم لیتر آب اضافه کنید، و به جوش آورید، و چند دقیقه نگه‌دارید، و قسمتهای سوخته را پاک کنید.اگر محتویات داخل قابلمه آتش گرفته است، دستپاچه نشوید، و خود راگم نکنید، و آب روی آن نریزید! بلکه ابتدا اجاق را خاموش کنید، و سپس با یك پارچه‌ی کهنه روی آن را بپوشانید، و از رسیدن هوا به آن جلوگیری کنید، و تنها پس از سرد شدن، قسمتی از محتویات آن را، که جدا می‌شوند، به وسیله‌ی قاشق چوبی، بیرون بریزید، و قابلمه را از آب پرکنید، و یک

شب نگه دارید. قسمتهایی از موادّ سوخته شده خود به خود جدا خواهند شد. آنها را بیرون بریزید، و بقیّه‌ی موادّ سوخته شده را طیّ چند بار آب ریختن، و به جوش آوردن پاك کنید. امّا هرگز از لبه‌ی قاشق، و کارد، و کفگیر و غیره برای لکّه‌زدایی در این مورد استفاده نکنید.

برّاق کردن وسایل نقره‌ای

اگر قاشقها، و چنگالها، و کاردهای نقره‌ای شما کدر شده‌اند، به روش ساده‌ی زیر آنها را تمیز و برّاق کنید: یك ظرف بزرگ لعابی بردارید، و در آن آب جوشان بریزید، و چند قطعه کاغذ آلومینیم روی آن بیندازید، و به ازای هر لیتر آب ۱۵ گرم کریستالهای سود اضافه کنند، ، به هم بزنید، و قاشقها و چنگالها و کاردهای نقره‌ای

را در آن غوطه‌ور سازید. آن گاه دستکش بپوشید، و این وسایل را خوب به هم بزنید، و احیاناً اگر لکّه دارند، با اسفنج مالش دهید، و پاك کنید. سپس با آب نیمگرم خوب آبکشی کنید، و با حوله‌ی نرم خوب خشك نمایید. و با پنبه پولیش نقره بزنید، و با جیر صیقل دهید.

نگه‌داری قاشقها، و چنگالها، و کاردهای نقره‌ای

این وسایل معمولاً مصرف روزمرّه ندارند، و فقط در موارد خاصّ مورد استفاده قرار می‌گیرند. و چون این وسایل خیلی زود اکسیده می‌شوند، پس برای مدّتهای طولانی نباید آنها را مستقیماً در معرض هوا قرار دهید. بلکه باید خوب بسته‌بندی

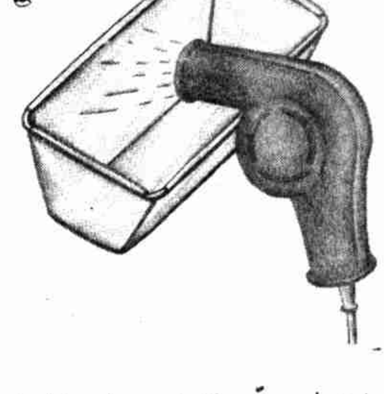
کنید، و در کیسه‌ی پلاستیکی بگذارید، و رویش را با کاغذ آلومینیمی بپوشانید. متخصّصان توصیه می‌کنند، که در بسته‌بندی این وسایل هرگز از کاغذ روزنامه

استفاده نکنید، زیرا خود آن عامل کدرکننده‌ی نقره به حساب می‌آید.

وسایلی از آهن سفید

بین وسایل مختلف آشپزخانه ظرفهایی نیز وجود دارند که از آهن سفید ساخته شده‌اند، از قبیل قالبهای مختلف کیك‌پزی و شیرینی‌پزی. این وسایل خیلی سبك و نازك هستند، و تحمّل اسکاچ خشن، و سیم ظرفشویی را ندارند. پس باید در

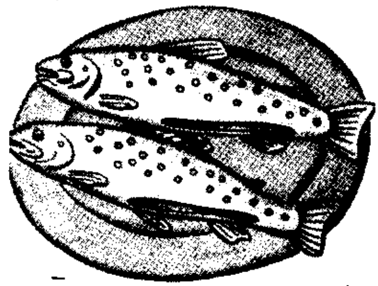

نگهداری و شستشوی آنها خیلی دقّت کنید، و با مدارا رفتار نمایید. حتّی‌الامکان آنها را فقط در آب نیمگرم خیس کنید. سپس با اسفنج و مایع ظرفشویی به ملایمت

بشویید، و آبکشی کنید. و اگر خیلی کثیف شده‌اند، در آب گرمی که کمی کریستالهای سود در آن حلّ شده است، مدّت چند دقیقه قرار دهید. اگر زنگ مختصری زده است، کمی روغن خوراکی روی آن بمالید، و با پنبه مالش دهید. همچنین این وسایل را پس از شستشو خوب خشك کنید، و آنگاه در محلّ دایمی خود قرار دهید. برای خشك کردن کامل می‌توانید از سشوار دستی استفاده کنید، و یا مدّتی کنار بخاری، و یا رادیاتور شوفاژ قرار دهید، و پس از اینکه رویش کمی روغن خوراکی زدید، و با پنبه خوب صیقل دادید، سرجایش قرار دهید.

از بین بردن بوی ماهی

برای زدودن بوی ماهی از ظرفها، کافی خواهد بود، که هنگام شستن آنها ابتدا ظروف را در آب سرد خیس کنید. امّا قبلاً باید به این آب مقدار کمی (مثلاً یك قاشق قهوه‌خوری) پودر خردل بیفزایید، و به هم بزنید. همچنین به تیغه‌ی کاردهایی که با آنها ماهی بریده‌اید، کمی خردل بمالید، و با پنبه پاك کنید. مخصوصاً برای زدودن

بوی ماهی از دستهایتان توصیه می‌شود، کمی سرکه کف دستتان بمالید، و خوب مالش دهید. سپس با آب سرد و صابون بشویید. همچنین برای زدودن بوی ماهی از ظرفها، می‌توانید آنها را ابتدا به طور معمول شستشو دهید، و آبکشی کنید. سپس در یك لیتر آب یك قاشق سوپخوری سرکه اضافه کنید، و با آن ظرفها رابار دیگر آبکشی کنید. برای زدودن بوی ماهی از قابلمه‌ها، بهتر است در آنها تا نصف آب بریزید، وکمی قهوه اضافه کنید، و به جوش آورید.

رفع بوهای دیگر

اگر سیر خورده‌اید، کمی جعفری بجوید، تا بوی بد آن را از دهان شما برطرف سازد. و اگر پیاز خرد کرده‌اید، و دستهای شما بو گرفته است، هم روی دستها، و هم روی تخته‌ی آشپزخانه آبلیمو بمالید، تا بوی پیاز زدوده شود. همچنین برای رفع

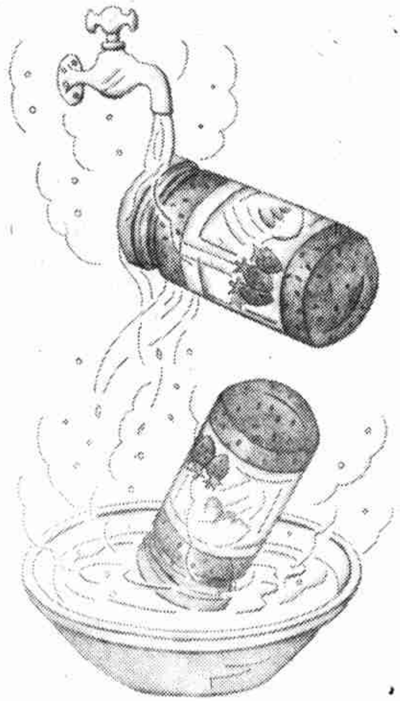

بوی پیاز از دستهایتان می‌توانید از جوش‌شیرین هم استفاده کنید. به این ترتیب که ابتدا دستهایتان را با آب سرد بشویید، و در حالی که خیس است، یك گرم جوش‌شیرین کف دستتان بریزید، و دستها را به هم مالش دهید. سپس با آب سرد بشویید. اگر قابلمه‌ی شما بو گرفته است، در آن آب بریزید، و یك قاشق سرکه بیفزایید، و بجوشانید. معمولاً کلم برگ وکلم قمری هنگام پختن بوی بد از خود متصاعد می‌کنند.در این مورد سفارش می‌شود، به قابلمه کمی آبلیمو بیفزایید، و نیز یک قطعه نان بیات زیر کلمها بگذارید. وسرانجام برای رفع بوهای بد مختلف از ظرف آشغال، یکی دو قطعه لیمو ترش درآن بیندازید.

اگر در ظرف مربّا باز نمی‌شود

بعضاً اتفاق می‌افتد، که در ظرف مربّا، یا ترشی، باز نمی‌شود. در این صورت به

سادگی می‌توانید یک قطعه پارچه را کمی مرطوب کنید، و دور سرپوش بپیچید، و با فشار دست آن را بازکنید. در صورتی که موفّق نشدید، فقط در آن را زیر شیر آب گرم بگیرید، و مدّت نیم دقیقه رویش آب گرم بازکنید. به احتمال زیاد باز خواهد شد. ولی اگر باز هم نتوانستید آن را بازکنید، این بار در یک ظرف آب جوشان بریزید، و در ظرف را مدّت نیم دقیقه در آن قرار دهید، به طور حتم در ظرف باز خواهد شد،

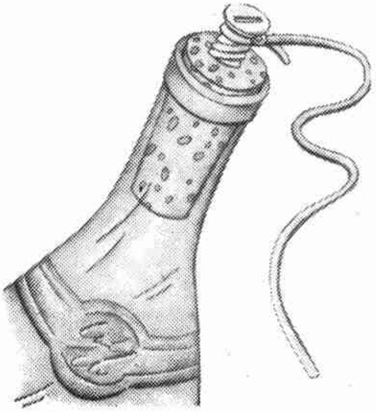

زیرا در اثر حرارت سرپوش ظرف انبساط پیدا خواهد کرد. در صورتی که در پوش کوچک است(مانند در سس گوجه فرنگی)، و باز نمی‌شود، از یک فندق شکن کمک بگیرید، امّا زیاد فشار ندهید، زیرا ممکن است بشکند.

اگر چوب پنبه‌ی سر بطری باز نمی‌شود

در همچو موارد، اگر قسمتی از چوب پنبه در خارج قرار دارد، برای بازکردن آن از فندق شکن کمک بگیرید. در غیر این صورت یک دستمال را در آب گرم خیس

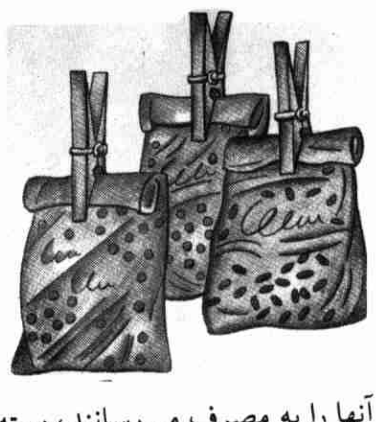
کنید، و دور دهانه‌ی بطری بپیچید، تا کمی بزرگ شود، و چوب‌پنبه به سهولت بیرون بیاید. در صورتی که باز هم موفّق نشدید، یک پیچ مخروطی مناسب را،

مطابق شکل، در آن فرو برید، **و به سرش یک نخ کلفت** بپیچید، و چوب پنبه را بیرون بکشید. با یک انبردست نیز می‌توانید از سرپیچ بگیرید، و آن را به سادگی بیرون بیاورید.

بسته‌ها را همیشه بسته نگه‌دارید

برخی موادّ غذایی در بسته‌های زیبایی فروش می‌رسند، که جنس آنها پلاستیکی، یاکاغذ آلومینیمی و.... است بعضی از خانمها وقتی آنها را باز می‌کنند،

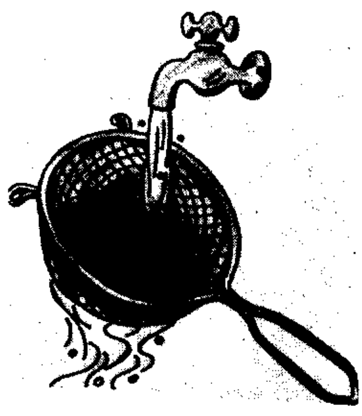

و مقداری از محتویات آنها را به مصرف می‌رسانند، بسته را با در باز به حال خود

رها می‌کنند. در صورتی که اغلب این موادّ غذایی اگر با هوا در ارتباط باشند، یا بو می‌گیرند، یا فاسد می‌شوند، و یا دستکم خشک و غیر قابل استفاده می‌گردند. پس چه باید کرد؟ توصیه می‌شود، اوّلاً برای بازکردن آنها همیشه از قیچی استفاده کنید، و دهانه‌ی آنها را سرتاسر روی خط مستقیم ببرید. ثانیاً پس از مصرف مقداری از آن، مطابق شکل، به طور منظّم آن قسمت را چند بار روی خود تا کنید، و سپس با یک گیره‌ی لباس، که به آن می‌زنید، از تبادل هوا جلوگیری کنید. اگر برخی از آنها را ندرتاً به مصرف می‌رسانید، می‌توانید با نوار چسب به طور کامل ارتباط آن را با بیرون قطع کنید.

روش ساده برای شستن میوه‌های ریزدانه

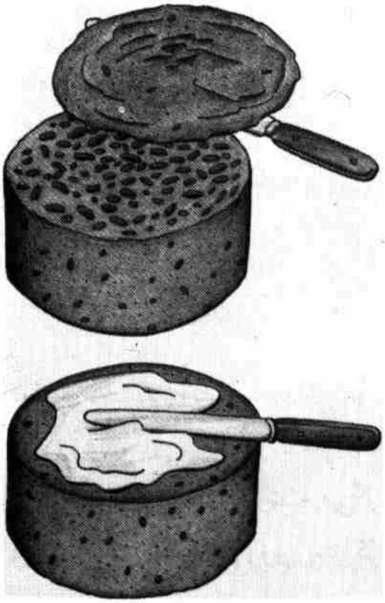
برای شستن میوه‌های ریزدانه، نظیر گیلاس و آلبالو، و انگور و غیره، آنها را در یک صافی بریزید، و داخل یک کاسه‌ی بزرگ قرار دهید، و از آب سرد پر کنید، و خوب به هم بزنید، و با دست جابه‌جا نمایید. سپس صافی را از آب بیرون بیاورید،

و مقابل شیر آب سرد بگیرید، و آبکشی کنید. آن‌گاه کاسه را خالی کنید، و میوه را داخل صافی درون آن قرار دهید، تا آبش به تدریج پایین بریزد. ملاحظه خواهید کرد، که با این روش میوه‌ها کمترین آسیب را می‌بینند، و تازگی خود را حفظ می‌کنند.

کیک کشمشی را با خامه تزیین دهید

این مجموعه صرفاً کتاب آشپزی یا شیرینی‌پزی نیست، بلکه شامل نسخه‌هایی برای بهتر کردن زندگی، و نوآوری در امور خانه‌داری است. شما در کتابهای شیرینی پزی کیک کشمشی را جدا از کیکهای خامه‌ای می‌خوانید، در صورتی که یک خانم خانه‌دار می‌تواند، علاوه بر مطالبی که در کتابهای مختلف می‌خواند، از ذوق و ابتکار خودنیز در موارد گوناگون استفاده کند. مثلاً ما در اینجا تبدیل کیک کشمشی به کیک خامه‌ای را به شما پیشنهادمی‌کنیم: وقتی کیک کشمشی را از فر بیرون

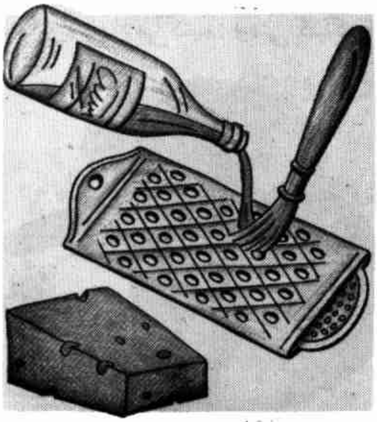

آوردید، برای اینکه ساده‌تر از قالب جدا شود، یک حوله را تا کرده، و چند لایه کنید، و در آب سرد خیس نمایید، و زیر قالب قرار دهید. بعد از ۵ دقیقه کیک شما به سادگی از قالب جدا می‌گردد. آن را روی سینی قرار دهید، تا سرد شود. سپس ۳۵۰ گرم خامه را با ۲۵۰ گرم پودر قند مخلوط کنید، و به هم بزنید، تا فرم بگیرد. کیک را به طور افقی به سه قسمت مساوی تقسیم کنید. روی هر ورقه کمی شربت رقیق قند بپاشید، و سپس خامه بمالید. آن گاه قطعات کوچک کیک را روی هم قرار دهید، و

سطح بیرونی آن را نیز با خامه بپوشانید، و کمی شوکولات رویش رنده کنید.

چند کلمه درباره‌ی پنیر پیتزا

پنیر پیتزا را حتّی‌الامکان تازه مصرف کنید. در صورتی که کمی از آن اضافه ماند، هرگز در فریزر قرار ندهید، بلکه در سردترین قسمت یخچال ودر داخل کاغذ آلومینیمی نگه دارید. قبل از رنده کردن آن، همیشه کمی روغن زیتون با قلم نقّاشی

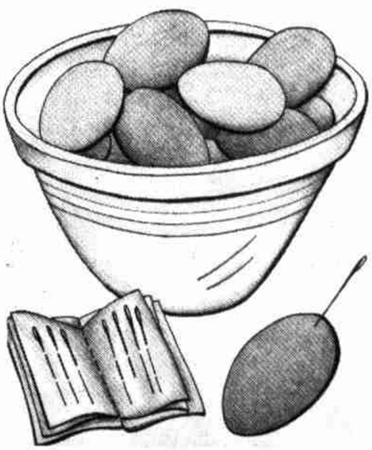

روی رنده بمالید. در این صورت شستن رنده ساده می‌شود. و وقتی پنیر رنده شده را روی غذای پیتزا پاشیدید، روی اجاق در حرارت ملایم نگه دارید، تا ذوب شود. اگر دما از اندازه‌ی لازم بیشتر شود، پنیر رشته رشته می‌گردد، و لطف خود را از دست می‌دهد. اگر همراه با پنیر پیتزا کمی هم روی پیتزا کره رنده کنید، بر لطف آن افزوده‌اید.

تخم‌مرغ را سوراخ کنید

برای تشخیص تخم‌مرغ تازه ازکهنه، در یك ظرف بزرگ آب بریزید، و تخم‌مرغها را یکی یکی در آن بیندازید. هر تخم‌مرغی که ته‌نشین شود تازه است، و اگر در رو بماند کهنه خواهد بود، و باید دور ریخته شود. گاهی یك یا چند تخم‌مرغ به

جاتخم‌مرغی پلاستیکی یا مقوّایی می‌چسبند، که اگر بخواهید، آنها را به زور جدا کنید، می‌شکنند. توصیه می‌کنیم، در این موارد روی آنها کمی آب بریزید، و مدّتی صبر کنید، تا خیس شوند، و به سادگی از آن جدا گردند. وقتی تخم‌مرغها را آب‌پز می‌کنید، ابتدا از یخچال بیرون آورید، و یکی دو ساعت نگه دارید، تا دمای محیط را به خود بگیرند. و آنگاه در قابلمه آب سرد بریزید، و تخم‌مرغها را در آن قرار دهید، و با شعله‌ی ملایم بپزید. در صورتی که آنها را همان لحظه از یخچال بیرون آورید، و در آب خیلی گرم با شعله‌ی شدید بپزید، حتماً خواهند شکست. برای جلوگیری از ترك برداشتن تخم‌مرغ هنگام آب‌پز شدن، توصیه می‌شود، که ابتدا با سوزن دوخت و دوز آنها را سوراخ کنید. همچنین متخصّصان سفارش می‌کنند، اگر در آبی که تخم‌مرغها را می‌پزید، یك قاشق سرکه بریزید، تخم‌مرغها کمتر

می‌شکنند، و محتویات آنها کمتر بیرون می‌ریزند. و سرانجام اینکه بعد از پختن تخم‌مرغها، اگر می‌خواهید به سادگی پوست آنها را بکنید، ابتدا چند دقیقه در آب سرد قرار دهید.

سفیده و زرده‌ی تخم‌مرغ

غالباً در آشپزی و شیرینی‌پزی هر کدام از زرده و سفیده‌ی تخم‌مرغ موارد استفاده‌ی خاصّی برای خود دارند. برای اینکه زرده و سفیده را به سادگی از هم

جدا کنید، تخم‌مرغ را بشکنید، و در یك بشقاب کوچك بریزید. یك لیوان کوچك شیشه‌ای روی آن قرار دهید، و بالای یك کاسه نگه دارید، و مطابق شکل، بشقاب را با یك دست به زاویه‌ی ۴۵ درجه بگیرید، و با دست دیگر از لیوان کوچك بگیرید، و لبه‌ی لیوان را چند میلیمتر از ته بشقاب بلند کنید، و سفیده‌ی تخم‌مرغ را از سوراخ

بین آن دو روی کاسه بلغزانید. معمولاً سفیده یا زرده‌ی تخم‌مر از جدا شدن از یکدیگر، باید خوب به هم زده شوند. زرده‌ی تخم‌مرغ که به مصر- تهیّه‌ی کیکها، وکرمها، و سایر غذاها و شیرینی‌ها میرسد، باید به وسیله‌ی قاشق یا تخم‌مرغ‌زن، آن قدر زده شود، تا سفت گردد. و آن وقتی است، که اگر با نوك قاشق از آن برداریم، کش پیدا می‌کند. سفیده‌ی تخم‌مرغ هم باید به همان اندازه، و بلکه بیشتر از آن زده شود، تا در انواع کیکها وکرمها مصرف گردد. وقتی می‌توان گفت که سفیده واقعاً زده شده، و آماده برای استفاده است، که کاسه‌ی محتوی سفیده پر از کف شود، به طوری که اگر کاسه را کج کنیم، قطره‌ای از سفیده بیرون نریزد.

برای اینکه بهترین کیک را بپزید

برای اینکه کیک شما خوب از آب در آید، نکات زیر را مراعات کنید: آردی که به کار می‌برید، باید از بهترین نوع باشد. موادّ لازم برای کیک را ابتدا خوب به هم بزنید، و در آخر کار آرد را به آن اضافه نمایید، و به هم بزنید، و فوراً داخل قالب بریزید. البتّه قبل از ریختن مایه‌ی کیک در قالب، بایستی ته و دیواره‌ی قالب را با روغن

خوراکی کاملاً چرب کنید. اگر خمیر کیک را بعد از ریختن آرد زیاد به هم بزنید، خوب پف نمی‌کند. یادآوری می‌کنیم، که فر را دستکم از یک ربع ساعت قبل روشن کنید، تا خوب گرم شود، و بعد از گذاشتن کیک در آن سعی کنید هرگز در آن را باز نکنید. وقتی حدس زدید، که کیک پخته است، باز هم آن را امتحان کنید: یک چوب کبریت را در آن فرو کنید، اگر چیزی به آن نچسبید، دلیل برپختن کامل آن است. البتّه

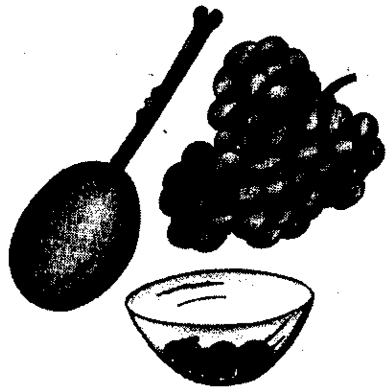

وقتی کیک بالا آمد، و روی آن برشته شد، دلیل ظاهری پختن آن است. و قبل از آن در فر را باز نکنید. و سرانجام اینکه هرگز کیک را قبل از سرد شدن کامل آن از قالب بیرون نیاورید.

پوست کندن میوه‌ها، و درآوردن هسته‌ی آنها

اگر می‌خواهید میوه‌هایی نظیر هلو، و شفتالو، و گلابی، و انگور درشت، و سبزیهایی مانند گوجه‌فرنگی را پوست بکنید، ابتدا در یك ظرف بزرگ آب گرم بریزید، و آنها را مدّت چند دقیقه درون آن نگه دارید. سپس آب یخ تهیّه کنید، و در یك ظرف بزرگ دیگر بریزید، و میوه‌ها را از داخل آب گرم دربیاورید، و بلافاصله در آب سرد فرو برید. پوست آنها ترك برخواهد داشت، و به سادگی با دست کنده خواهد شد. و اگر می‌خواهید هسته‌ی میوه‌هایی نظیر گیلاس، و آلبالو، و تخم انگور درشت را درآورید. ابتدا آنها را، در حالی که دم دارند، در آب سرد کافی بشویید، و درون صافی قرار دهید، تا آب آنها کلاً پایین بریزد. سپس یك سنجاق سر را با آب و

صابون بشویید، و خشك کنید. آن‌گاه چوب این میوه‌ها را حذف کنید، و از محل دم سنجاق را وارد کنید، و به ملایمت هسته، یا تخم، را بیرون بیاورید. دلیل اینکه ابتدا باید میوه را بشویید، و بعد چوبش را جدا کنید، و سپس هسته را درآورید، چنین است: اگر قبلاً چوب آنها را جدا کنید، از سوراخ آن آب وارد میوه می‌شود. و نیز با

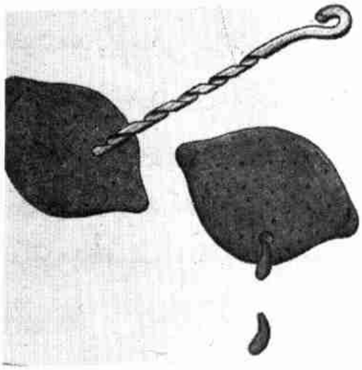

درآوردن هسته، میوه کمی متلاشی می‌گردد، و شیره‌ی آن وارد آب می‌شود. به جای سنجاق سر می‌توانید، نوك قلم آهنی را از قلم معمولی دربیاورید، و به طور معکوس وارد آن نمایید. در این صورت قسمتی از آن‌که خارج می‌ماند، شبیه ناودان است، که آن را به ملایمت وارد میوه می‌کنید، و هسته‌اش را خارج می‌سازید.

چند کلمه، راجع به لیموترش و پرتقال و نارنج

اگر می‌خواهید آب زیادی از پرتقال و لیمو بگیرید، ابتدا مدّت ۱۵ دقیقه در آب گرم قرار دهید. اگر می‌خواهید فقط برای یك استکان چای چند قطره آبلیمو بریزید، یك لیموترش را نبرید، بلکه آن را سوراخ کنید، و با فشردن چند قطره از آب آن را روی چای بریزید. سپس همین لیمو ترش را در کاغذ آلومینیومی بپیچید، و در یخچال بگذارید، و برای چای بعدی ذخیره کنید. اگر می‌خواهید پوست نارنج به سادگی از آن جدا شود، آن را مدّت ۳ دقیقه در فر به دمای ۲۰۰ درجه‌ی سانتیگراد قرار دهید. هنگام پختن مربّای سیب و به، وقتی آنها را رنده می‌کنید، فوراً اکسیده می‌شوند، و به رنگ قهوه‌ای درمی‌آیند. برای جلوگیری از آن راه ساده‌ای وجود

دارد: در ظرف بزرگی آب سرد بریزید، و به ازای هر لیتر آب یك قاشق قهوه‌خوری

نمك آشپزخانه، و یا یك قاشق سوپخوری ابلیمو بریزید، و هنگام شروع به پختن مربّا آنها را خوب آبکشی کنید.

خشك کردن سبزی به روش ساده

اگر سبزیها به صورت دسته هستند، بازکنید، و برگهای پلاسیده، و علفهای هرز را از بین آنها جداکنید. و سبزی پاك شده را با آب بشویید، و در صافی قرار دهید، تا آبش بچکد. سپس روی حوله پهن‌کنید، و مدّت چند ساعت نگه دارید، تا آب آنها

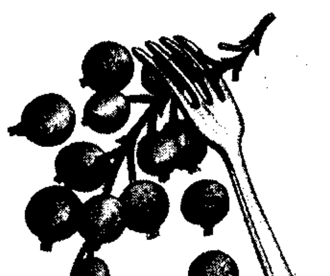

به کلّی خشك شود. و بعد آنها را دوباره دسته کنید، امّا این بار دسته‌ها باید کاملاً شل باشند. هر دسته را در یك پاکت کاغذی قرار دهید، و به صورت وارونه آویزان کنید. در زمستان وقتی به سراغ آنها خواهید رفت، که کاملاً خشك شده‌اند. روی هر

پاکت وردنه بکشید، تا برگها از ساقه‌ها جدا شوند، این کار را با مالش دادن سبزی با دو دست نیز می‌توانید انجام دهید. سپس ساقه‌ها را جمع کنید، و دور بریزید، و برگهای خرد شده را در شیشه‌های خالی مربّا بریزید. البتّه بهتر است این سبزیها را همراه با سبزیهای تازه در زمستان به کار برید. دلیل استفاده از سبزیهای خشك در زمستان این است، که بوی آنها چهار برابر بیشتر از سبزیهای تازه است. سرانجام یك مطلب را هم یادآور می‌شویم: هر چند که برخیها به جای خشك کردن سبزیها، آنها را در فریزر قرار می‌دهند، امّا متخصّصان نظر می‌دهند، که فریزر خاصیّت سبزیها را از بین می‌برد.

دو راه‌حلّ ساده برای پاك کردن میوه

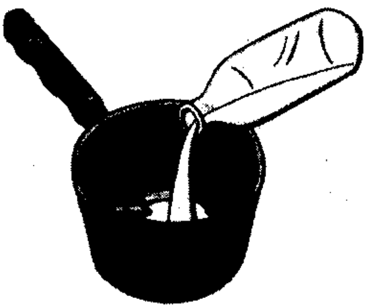
اگر برخی میوه‌های کوچك، نظیر زرشك، و انگور ریزدانه را می‌خواهید از خوشه‌اش جدا سازید، و آنها را خشك کنید، هرگز دانه دانه آنها را با دست جدا نکنید، زیرا راه‌حلّ ساده‌ای برای این کار وجود دارد: از یك چنگال غذاخوری استفاده کنید، و مطابق شکل، آن را در لابه‌لای خوشه‌ی میوه فرو برید، و دانه‌های ریز آن را به سهولت، و در مدّت کوتاهی جدا کنید. برای جدا کردن چوبهای ریز

کشمش نیز هرگز آنها را یك به یك با دست انجام ندهید. بلکه ابتدا کشمش را خوب خشك کنید. آنگاه دستکش پارچه‌ای کارگری بپوشید، و با دو دست آنها را خوب مالش دهید، و سپس الك کنید.

از شیر بیشتر بدانیم

آیا می‌دانید که وقتی شیر می‌جوشد، بیشتر موادّ پروتئینی آن از بین می‌رود، پس تا می‌توانید از شیر پاستوریزه استفاده نمایید، و هنگام خوردن فقط آن را کمی گرم کنید. اگر در موارد خاصّی ناچارید شیر را بجوشانید، مواظب باشید سر نرود. برای جلوگیری از سر رفتن شیر روشهای متفاوتی وجود دارد، که باید خودتان آزمایش کنید، تا به صحّت و سقم آنها پی ببرید: برخیها عقیده دارند، که اگر یك سنگ

کوچك به اندازه‌ی یك گردو را با آب و صابون بشویید، و در قابلمه‌ی محتوی شیر بیندازید، هنگام جوشیدن شیر سر نمی‌رود. برخی خانمها نظر می‌دهند، که اگر یك تور سیمی را، به صورت یك کاسه‌ی کوچك خم کنید، که قطر دهانه‌ی آن کمی بزرگتر از قطر دهانه‌ی شیرجوش باشد، و هنگام جوشاندن شیر آن را در دهانه‌ی شیرجوش قرار دهید، به طوری که ته این تورسیمی کمی داخل شیر باشد، شیر هنگام جوشیدن به هیچوجه سر نمی‌رود. نظر برخی خانمها هم این است، که اگر یك قاشق چوبی بزرگ در داخل شیرجوش قرار دهید، که قسمتی از دسته‌ی آن خارج از شیرجوش قرار گیرد، شیر سر نمی‌رود. بعضی از خانمهای خانه‌دار این مشکل را چنین حلّ کرده‌اند: آنها کمی روغن خوراکی به دیواره‌ی نزدیك به دهانه‌ی شیرجوش می‌مالند، شیر وقتی کف می‌کند، با برخورد به دیواره‌ی روغنی می‌لغزد، و بالا نمی‌رود. امّا کدبانوهای سرد و گرم چشیده می‌گویند، که هرگز شیر را روی شعله‌ی تند نجوشانید، بلکه قابلمه‌ی محتوی شیر را فقط روی شمعك اجاق گاز

قرار دهید، و دنبال کارهای خود بروید، و خاطرجمع باشید، که پس از مدّتی نسبتاً مدید شیر شما خواهد جوشید، امّا سر نخواهد رفت. و حالا شناختن شیر خالص: اگر شیر خالص نیست، و احتمالاً به آن نشاسته مخلوط کرده‌اند، همچنین برای پی بردن به میزان نشاسته در شیر کافی است، که یك قاشق شیر بردارید، و به آن یك قطره تنتور ید بیفزایید، اگر آبی رنگ شود، دلیل بر وجود نشاسته در آن است. و بالأخره چنگال غذاخوری را در شیر فرو ببرید، و بیرون بیاورید، هرقدر شیر بیشتری همراه با آن بالا بیاید، شیر خالص است، و در شیرهای ناخالص به این می‌ماند، که چنگال را فقط در آب سرد فرو برده‌اید.

یخ: مطلوب شما در تابستان

بد نیست چند کلمه هم در باره‌ی یخ بگوییم: اگر می‌خواهید یخهای شما زلال باشند، هرگز جایخی را با آب معمولی پر نکنید، بلکه بهتر است ابتدا آب را

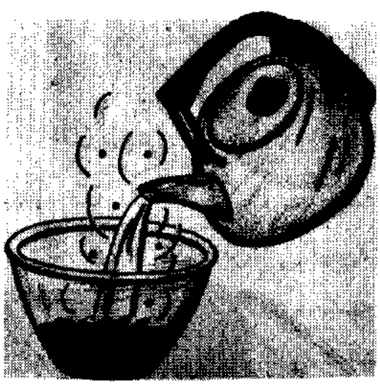

بجوشانید، و بعد از سرد شدن در جایخی بریزید، و مواظب باشید موادّ ته‌نشین شده‌ی آن در کتری باقی بمانند. اگر می‌خواهید یخها به آسانی از قالب جدا شوند، جایخی را معکوس بگیرید، و رویش آب بریزید. خواهید دید، که یخها خود به خود پایین می‌ریزند. اگر می‌خواهید آب در یخچال زودتر یخ ببندد، همه‌ی قطعه‌های یخ را از یك جایخی بردارید، و فقط یکی را باقي گذارید. این کار را در علم شیمی پیوندزدن می‌گویند. همان‌طور که وجود کمی ماست در شیر سبب می‌شود، که همه‌ی شیر به ماست مبدّل شود، همین یك قطعه یخ نیز باعث زود یخ بستن آب

می‌گردد. مطلب دیگر: معمولاً وقتی در یك لیوان محتوی شربت یخ می‌اندازید، آن را هر چند که سرد می‌کند، امّا رقیق می‌سازد. این مشکل راه‌حلّ ساده‌ای دارد: از قبل مقداری از همان شربت را در یك جا یخی بریزید. در این صورت قطعه یخهایی خواهید داشت، که هم خوشرنگ هستند، و هم شربت شما را خنك می‌سازند، بی‌آنکه آنها را رقیق کنند.

گردو، بادام، و فندق

توصیه می‌شود، این میوه‌ها را همواره با پوست سخت شان نگه دارید، و حتّی‌الامکان سر سفره آنها را با فندق‌شکن بشکنید، و قبل از اینکه کهنه شوند، بخورید. زیرا که این میوه‌ها به شدّت روغنی هستند، و اگر پوست بیرونی آنها را حذف کنید، به زودی هوا در آنها تأثیر می‌کند، و بدطعم می‌شوند، و ارزش غذایی خود را نیز از دست می‌دهند. گفتن ندارد، که این میوه‌ها را وقتی از درخت می‌چینند، قبل از اینکه خشك شوند، طعم خاصّ مطبوعی دارند، که بعد از خشك شدن این طعم به کلّی عوض می‌شود. امّا شما می‌توانید آنها را اوّل پاییز، و قبل از خشك شدن تهیّه کنید، و در کیسه‌های پلاستیکی قرار دهید، و در فریزر نگه دارید.

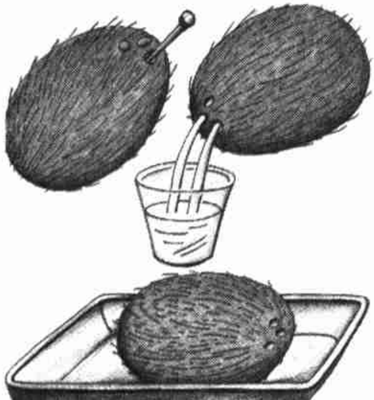

در وسط زمستان و حتّی تابستان بعدی شما همواره گردو، و بادام، و فندق تازه خواهید داشت، که بسیار لذیذ هستند. و در یك مهمانی آنهایی که از طرز نگه‌داری این میوه‌ها بی‌اطّلاع هستند، با خوردن آنها شگفت‌زده خواهند شد. و حالا که

صحبت از فندق، و گردو، و بادام است، اگر شما آنها را به موقع در فریزر نگذاشته‌اید، و اکنون خشك شده‌ی آنها را در دسترس دارید، بهتر است مدّت ۱۲ ساعت آنها را در آب خیس کنید، به شرطی که به این آب کمی هم نمك آشپزخانه اضافه نمایید. در این صورت پوست و مغز آنها کمی نرم خواهند شد، و هنگام شکستن با فندق‌شکن، پوسته ی آنها به اطراف پراکنده نخواهند شد، و مغزها نیز سالم بیرون خواهند آمد. و سرانجام یك مطلب دیگر: غالباً شما در غذاها، و شیرینی‌های مختلف به مغز بادام پوست کنده نیاز دارید. ظاهراً کندن پوست آنها خیلی مشکل است، در صورتی که راه ساده‌ای دارد: مغز بادام را در یك ظرف بریزید، و رویش آب گرم به اندازه‌ی کافی اضافه کنید، و یك ربع ساعت نگه دارید. سپس آنها را از آب خارج کنید، و روی حوله پهن کنید، و در حالی که خیس هستند، به سادگی با دست پوست بکنید.

نارگیل در داخل فر

ابتدا از محلّهای مخصوصی که به طور طبیعی مشخّصی است، دو سوراخ با میخ ایجاد کنید، و شیر نارگیل را در لیوان بریزید. سپس آن را مدّت یك ساعت در داخل

فر به دمای ۱۸۰ درجه‌ی سانتی‌گراد قرار دهید، و از پشت شیشه مراقب آن باشید. ملاحظه خواهید کرد، که در آخر این مدّت نارگیل خود به خود شروع به ترك

برداشتن می‌کند. در این موقع آن را بیرون بیاورید، و بعد از سرد شدن، از محلّ ترکهایی که برداشته است، آن را بشکنید. امّا برخیها عقیده دارند، که این مدّت طولانی در فر ماندن خیلی زیاد است، و بهتر است آن را فقط یك ربع ساعت در فر به دمای ۱۸۰ درجه‌ی سانتی‌گراد نگه دارید. سپس آب یخ فراهم کنید، و یك مرتبه در آن بیندازید. نارگیل خود به خود از چند جا ترك برمی‌دارد.

چند یادآوری کوچك، امّا مهمّ:

گاهی با روشها و وسایل ساده‌ای می‌توان گره از مشکلات کوچك زندگی گشود. ما در اینجا چند نکته، در این زمینه یادآوری می‌کنیم، که به خواندنش می‌ارزد: اگر مربّا شکرك زده، به این دلیل است، که ترشی کم دارد، و نیز زیاد جوشیده است.

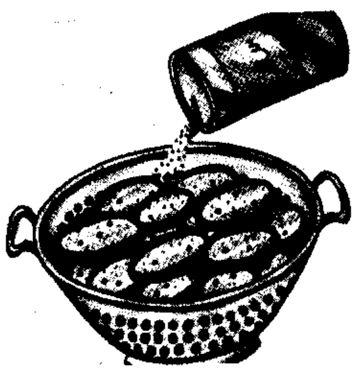

بایستی در داخل آن کمی آب بریزید، و چند قطره آبلیمو اضافه کنید، و به جوش آورید. اگر شما کرم یا کرمهایی دارید، که از بو، یا جنس آنها راضی نیستید، این کرمها را دور نریزید، بلکه جهت نرم کردن کیف یا کفش خود از آنها استفاده کنید. این کرمها را روی چرم بمالید، و سپس با پارچه‌ی مخمل برّاق کنید. اگر در صحرا هستید، و ناچارید با استفاده از اجاق هیزمی غذا بپزید، جهت جلوگیری از سیاه شدن بیش از حدّ قسمت خارجی قابلمه، بهتر است قبلاً آن را گرم کنید، و به همه‌ی قسمتهای آن صابون بمالید. وقتی دستکش آشپزخانه‌ی شما کهنه شده است، و

می‌خواهید آن را دور بیندازید، انگشتهایش را ببرید، و نگه دارید. زیرا از آنها در موارد مختلف می‌توانید استفاده کنید. مثلاً در صحّافی برای مالیدن چسب روی کاغذ آن را به انگشت خود فرو می‌برید. وقتی در آشپزخانه به کارهایی مشغول هستید، که دست شما کثیف است، و امکان شستن ندارید، قبلاً کنار تلفن یك کیسه فریزر قرار دهید، که به محض شنیدن زنگ تلفن کیسه فریزر را مانند دستکش به کار برید. دستتان را در آن فرو کنید، و گوشی را بردارید. هنگام روشن کردن شمعهای مربوط جشن تولّد، از لوله‌ی یك ماکارونی استفاده نمایید. کبریت را در نوك آن فرو برید، و مطابق شکل، به عنوان یك چوب کبریت بلند از آن بهره گیرید.

بادنجان: مادّه‌ی اوّلیّه‌ی یك پیش غذا

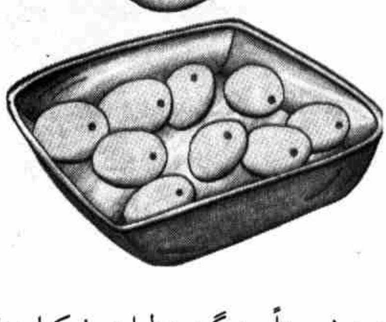
غذای بادنجان هم سبك، و هم خوش‌طعم است. امّا برخی از خانمها نمی‌دانند آن را چگونه بپزند! بهترین روش برای سرخ کردن و پختن بادنجان این است، که ابتدا آنها را پوست بکنید. سپس حلقه حلقه ببرید. ضخامت یك سانتیمتر برای این حلقه‌ها بسیار مناسب است. سپس آنها را در یك ظرف بزرگ بچینید، و روی‌شان

نمك بپاشید، و مدّت یك ساعت نگه دارید، تا حلقه‌های بادنجان آب خود را پس بدهند. اکنون با یك حوله آب آنها را یك به یك خشك کنید. سپس در روغن زیتون سرخ نمایید. حال اگر روی آن کمی پنیر هلندی رنده کنید، وکمی سس سفید بزنید، و چند دقیقه در فر قرار دهید، پیش غذای خوبی خواهد بود، و تمام اهل خانه از دست‌پخت شما راضی خواهند بود.

کمی هم از سیب‌زمینی بگوییم

سیب‌زمینی از سبزیهایی است، که به طور فراوان مصرف می‌شود، و در اغلب غذاها مورد استفاده قرار می‌گیرد. برای اینکه سیب‌زمینی کهنه نشود، و جوانه نزند، بهتر است در قسمت تاریکی از انبار آنها را در یك جعبه‌ی چوبی بریزید، و رویش را با شن بپوشانید. با وجود این اگر سیب‌زمینی شما جوانه زده است، حتماً جوانه‌ها را با کارد ببرید، و حتّی ریشه‌ی جوانه‌ها را نیز، که داخل بدنه‌ی سیب‌زمینی قرار دارند، خارج کنید. اگر سیب‌زمینی را آب‌پز می‌کنید، برای اینکه ترك برندارد، وقتی یکبار جوشید، آنها را بیرون بیاورید، و روی‌شان با قلم نقّاشی کمی روغن بمالید. معمولاً باید سیب‌زمینی پخته را به فردا نگه ندارید، زیرا کیفیّت خود را از دست می‌دهد. امّا اگر شما سیب‌زمینی‌های پخته‌ی روز پیش را دارید، و نمی‌خواهید از آنها صرفنظر کنید، در یك لیتر آب یك قاشق سوپخوری سرکه بریزید، و سیب‌زمینی‌های پخته را چند دقیقه داخل آن نگه دارید. سپس آنها را درآورید، و در فر قرار دهید. احتمالاً لطف و طعم اوّلیّه‌ی خود را باز خواهند یافت. اگر شما می‌خواهید سیب‌زمینی آب‌پز کنید، و فرصت زیادی برای این کار ندارید، در هر

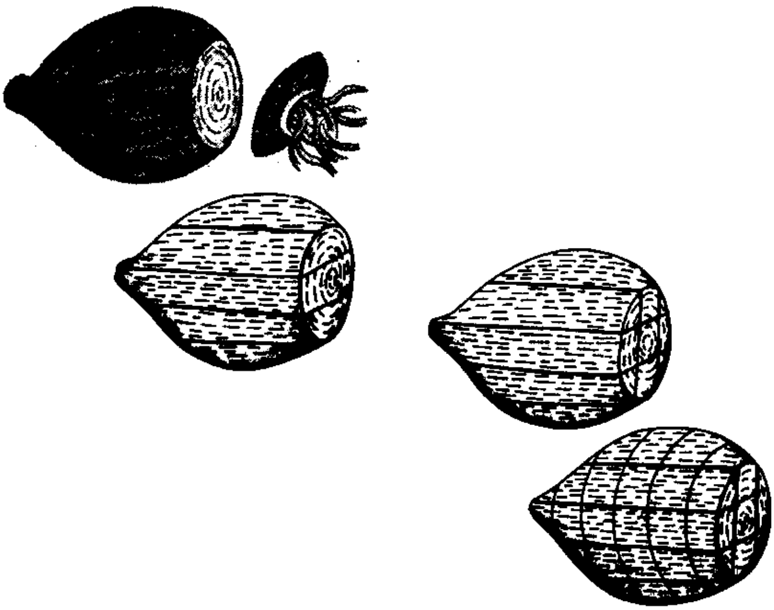
سیب‌زمینی یك میخ یا پیچ نسبتاً بزرگ، مطابق شکل، فرو کنید. آنها سبب می‌شوند، که حرارت بیشتری به داخل سیب‌زمینی انتقال یابد، زیرا آهن جزو هادی‌های خوب حرارت است. و بالأخره اگر شما می‌خواهید سیب‌زمینی را سرخ

کنید، آنها را پوست بکنید، و به قطعات دلخواه ببرید، و مدّت یك ساعت و در یك لیتر آب سرد، که محتوی یك قاشق سوپخوری سرکه است، نگه دارید. سپس یك به یك آنها را با حوله خشك کنید، و در روغن سرخ نمایید. هنگام سرخ کردن نیز ابتدا روغن را داغ کنید، امّا نسوزانید! و در موقع شروع به کار ابتدا روغن را در تابه بریزید، و روی شعله‌ی نسبتاً ملایم قرار دهید، و مرتّباً با یك قطعه سیب‌زمینی، که توی آن می‌اندازید، مناسب بودن دمای روغن رابررسی کنید. هرگاه که یك قطعه سیب‌زمینی را داخل روغن انداختید، و به تابه نچسبید، و دورش کف کرد، دلیل مناسب بودن دمای آن برای شروع به سرخ کردن است. توصیه می‌کنیم، هرگز شعله‌ی اجاق را تند نکنید، زیرا سیب‌زمینی‌ها سرخ می‌شوند، امّا نمی‌پزند.

مطالبی در باره‌ی پیاز

اغلب غذاهای گوشتی بدون پیاز مزه ندارند. بنابراین هر خانم خانه‌دار به طور روزمرّه از پیاز استفاده می‌کند. از پوست کندن پیاز صحبت کنیم: اگر می‌خواهید پیاز را ساده‌تر پوست بکنید، آن را مدّت یك ربع ساعت در آب نیمگرم نگه دارید. امّا در مورد سرخ کردن پیاز: چون این کار تا حدّی وقت‌گیر، وکمی مشکل است، برخی‌ها عادت دارند، پیاز را به میزان خیلی زیاد، و برای مصرف چند ماه، در یك روز خرد کنند، و سرخ نمایند، وپیاز داغ حاصل را در پاکتهای پلاستیکی بریزند، و در فریزر نگه‌داری کنند. مسلّماً ارزش غذایی آن به مرور زمان در فریزر از بین خواهد رفت، و نیز لطف و زیبایی پیاز داغ تازه را نخواهد داشت. پس تا می‌توانید برای هر غذا پیاز داغ تازه درست کنید. مطلب دیگر: شاید شما خواننده‌ی کتاب نیز از آنهایی هستید، که از پوست کندن پیاز، و خرد کردن آن ناراحت می‌شوید، و اشگ از چشمان شما سرازیر می‌شود. حلّ این مشکل ساده است: اگر آشپزخانه‌ی شما هواکش دارد، آن را روشن کنید، و رو به رویش بنشینید، و پیازها را بین هواکش، و خودتان قرار دهید، و در آنجا هم پوست بکنید، و هم خرد کنید. خاطرجمع باشید، بوی پیاز به طرف هواکش کشیده خواهد شد، و شما را زیاد اذیّت نخواهد کرد. امّا در مورد خرد کردن پیاز بهتر است این کار را طوری انجام دهید، که قطعات پیاز به شکل مکعّب باشند.

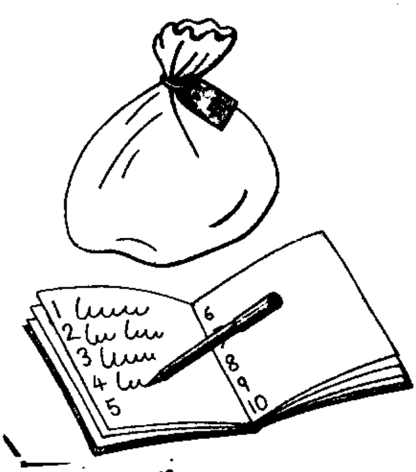
به این جهت ابتدا، مطابق شکل، ته پیاز را ببرید، و با کارد تیز آن را به ضخامتهای مساوی از ته به طرف سر پیاز ببرید، سپس پیاز را در دستتان ۹۰ درجه دوران دهید، و نظیر آن بریدگیها را به طور عمود بر صفحات قبلی ببرید، و آنگاه عمود بر هر دو نوع بریدگی باز هم ببرید. شما قطعات کوچکی از پیاز خواهید داشت، که البتّه آنها نیز به نوبه‌ی خود به قطعاتی با ضخامت کمتر تقسیم خواهند شد. طریقه‌ی پیاز داغ درست کردن هم چنین است: برای ۴ عدد پیاز درشت تقریباً ۲۰۰ گرم روغن را در تابه بریزید، و روی شعله‌ی ملایم قرار دهید، تا داغ شود. آنگاه پیاز خرد شده را در آن بریزید، و در حرارت ملایم تفت دهید. وقتی رنگ آن طلایی شد، از روی اجاق

بردارید، و روغن اضافی آن را بگیرید. این روغن را برای پیاز داغ‌های بعدی می‌توانید به کار برید. یك یادآوری کوچك: پیاز را در اوایل سرخ کردن نباید زیاد به هم بزنید، زیرا آب می‌اندازد. ولی وقتی که پیاز رنگ گرفت، باید آن را مرتّباً به هم بزنید تا طلایی شود. و آن را وقتی از روی اجاق بردارید، که نه سرخ و نه سفید، بلکه طلایی باشد. و سرانجام اگر دست شما بوی پیاز گرفته است، آن را ابتدا با آبلیمو، و سپس با جوش‌شیرین بشویید، و بالأخره با آب نیمگرم و صابون شستشو دهید. و همچنین برای رفع بوی بد پیاز از دهانتان، یك فنجان قهوه‌ی غلیظ بخورید.

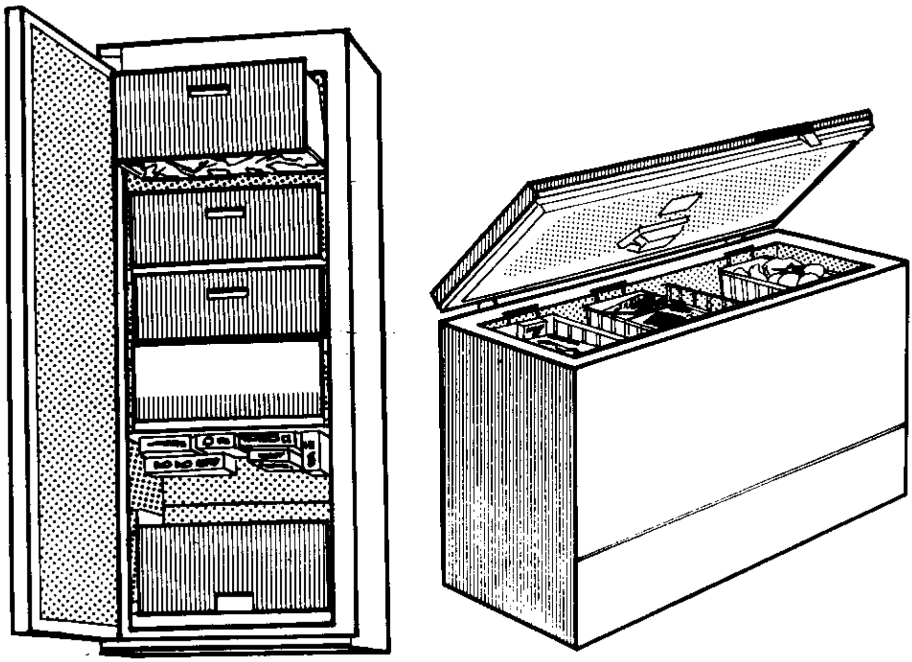
محلّ موادّ مختلف در فریزر

هرگز نباید در فریزر را مدّت زیادی باز نگه داشت، زیرا برفك می‌زند، که سبب کاهش کارایی آن می‌شود. پس باید شما نیز فقط یك لحظه در آن را بـاز کـنید، و بلافاصله ببندید. امّا غالباً محلّ گوشت یا مرغ مورد نظر شما مشخّص نیست، و شما مجبورید، همه‌ی موادّ داخل آن را جا به جا کنید، و به هم بزنید، تا چیزی را کـه می‌خواهید پیدا کنید. این مشکل نیز راه‌حلّ ساده‌ای دارد: وقـتی مـوادّ غـذایـی مختلف را درکیسه‌های پلاستیکی قرار می‌دهید، روی هرکدام نیز یك شماره بزنید. سپس در یك در یك دفتر یادداشتی، که به همین منظور تهیّه کرده‌اید، آن شماره را

بنویسید، و جلویش آن را توضیح دهید. مثلاًگوشت برّه ـ بدون چربی ـ چهار صد گرم. این پاکت‌ها را به ترتیب شماره از بالا به پایین، و از چپ به راست قرار دهید. و هر بارکه مطالب مربوط به یك شماره عوض شد، آن را خطّ بزنید، و مشخّصات جدید را جلوی همان شماره بنویسید، ولی آن شماره را در محلّ قبلی خود قـرار دهید. و حالا وقتی مادّه‌ی غذایی خاصّی مورد نظر شماست، دفتر یادداشت را باز کنید، و توضیحات مربوط به شماره‌های مختلف را بخوانید، و یك مرتبه در فریزر را بازکنید، و فوراً مادّه‌ی غذایی مورد لزوم را بردارید، و سریعاً در آن را ببندید. گاهی نیز این دفتر را فقط به منظور شناسایی موادّ کهنه ورق بزنید، تـا در مـراجعه‌هـای

بعدی حتّی‌الامکان آنها را بردارید. زیرا متخصّصان عقیده دارند، موادّ گوشتی نباید بیش از سه ماه در فریزر بمانند. اگر یك وقت برق شهر قطع شود، خیلی هم ناراحت نباشید، زیرا اگر داخل فریزر از موادّ غذایی پر باشد، تا ۴۰ ساعت بعدی بدون برق

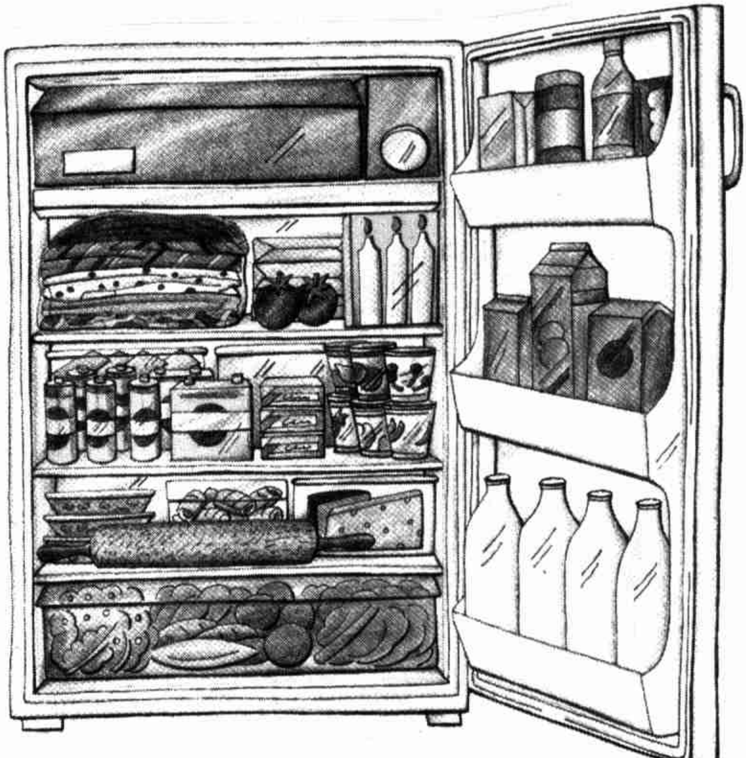
نیز دمای آن از صفر پایین‌تر خواهد بود، و با وصل جریان در این مدّت اشکالی پیش نخواهد آمد. فقط سعی کنید، در طول این مدّت اصلاً در فریزر را باز نکنید.

ازیخچال چه می‌دانید؟

هرگز نباید روی طبقه‌های سیمی یخچال ورق پلاستیکی پهن کنید،یا با سینی‌های مناسب آنها را بپوشانید،زیرا باید هوا به آزادی در آن جریان داشته باشد. برای جلوگیری از منتشر شدن بوهای مختلف، باید غذا، و سبزی، و کره، و شیر، و نظایر آنها را در ظرفهای سربسته، یا پاکتهای پلاستیکی، و یا کاغذ آلومینیمی در یخچال قرار دهید. میوه‌ها را بدون اینکه بشویید، در یخچال قرار دهید. ازگذاشتن موز در داخل یخچال خودداری کنید، زیرا این میوه تاب و تحمّل سرما را ندارد،

هرگز غذای گرم را در یخچال نگذارید، بلکه منتظر باشید، تا کاملاً سرد شود. فراموش نکنید، که سس مایونز را نباید فوراً در یخچال قرار دهید، زیرا امکان دارد ته‌نشین شود. داخل یخچال را هفته‌ای یکبار تمیز کنید. هرگز در یخچال را، جز در مواقعی که می‌خواهید یخ آن آب شود، باز نگذارید. زیرا اگر در باز باشد، موتور کار خواهد کرد، و سیم‌های آن به شدّت گرم خواهد شد. هنگام تمیز کردن یخچال تمام محتویات آن را خالی کنید، و با اسفنج و آب صابون نیمگرم دیوارها، طبقه‌ها، پشت در، داخل در، قسمت بیرونی، و کشو سبزی را بشوبید. ضمن پاك کردن یخها را نیز بردارید، امّا برای این کار هرگز از کارد و قاشق فلزّی استفاده نکنید، زیرا ممکن است، لوله‌ها سوراخ شوند، و گاز یخچال خارج شود. پس از شستشو با آب و صابون، بار دوّم باید با استفاده از اسفنج و آب خالص، اضافه صابون را پاك کنید. سپس با جوش شیرین، که به کمك اسفنج می‌مالید، و با حوله‌ی نرم خشك می‌کنید، بوزدایی نمایید. اگر مدّت زیادی از خانه غیبت می‌کنید، برق یخچال را قطع کنید، و آن را خوب تمیز نمایید، و درش را باز بگذارید. برای اطمینان خاطر از اینکه در بسته نخواهد شد، جلو در آن جسم بزرگی قرار دهید. به طور کلّی وقتی مدّت زیادی یخچال خاموش با در بسته بماند، یخچال بوی نامطبوعی خواهد گرفت. اگر فراموش کرده‌اید، در یخچال را باز بگذارید، و یخچال بوی بد گرفته است، قبل از وصل کردن برق، و چیدن موادّ غذایی فوراً کارامل (قند سوخته) تهیّه کنید، و ظرف محتوی کارامل داغ را داخل یخچال بگذارید، و در آن را ببندید. این عمل را چند بار تکرار کنید، و پس از شستشوی کامل با آب صابون، و جوش شیرین، موادّ غذایی را درون آن بچینید. همین کار را دستکم سالی یکبار انجام دهید، بدون اینکه مسئله‌ی خاصّی پیش آمده باشد. علاوه بر آن بهتر است همیشه در یخچال بوگیر ساده داشته باشید، که عبارت است از ظرف پلاستیکی کوچك سوراخدار،که در داخل آن خرده‌های زغال چوب قرار دارد. گاه و بیگاه باید این خرده زغالها را درآورید، و کاملاً گرم کنید، و دوباره داخل ظرف سوراخدار بریزید. به این ترتیب یخچال شما بوی نامطبوعی نخواهد گرفت. و سرانجام نباید تصوّر کنید، که در یك یخچال فقط موادّ غذایی، و لبنیّات، و میوه، و سبزی قرار می‌دهند. بلکه علاوه بر آنها شما میتوانید، این وسایل را نیز در یخچال نگه‌داری کنید: ۱ -

فیلمهای عکّاسی را بهتر است در یخچال نگه دارید، زیرا گرما واکنشهای شیمیایی را تسریع می‌کند، و در یخچال از آن جلوگیری می‌شود. ۲ ـ پیل (باتری) های رادیو، و ساعت دیواری، و اسباب‌بازی‌ها را وقتی یکجا می‌خرید، حتماً داخل یخچال قرار دهید، تا چند ماه بعد وقتی سراغ آنها می‌روید، تازه باشند. ۳ ـ وردنه‌ی شیرینی‌پزی را هم همیشه در یخچال نگه دارید، و همواره آن را سرد به کار برید، تا خمیر به آن نچسبد. ۴ ـ نوار چسب، اسکاچ اضافی را هم در یخچال نگه دارید، تا لابه‌لای آن به هم نچسبند. ۵ ـ بهتر است شمعها را هم در یخچال بگذارید. در این

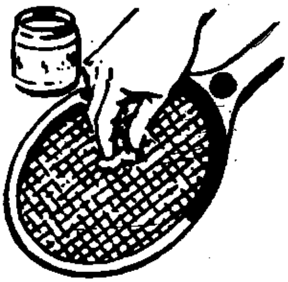

صورت نرم نمی‌شوند، و خم نمی‌گردند، و شکل خود را همیشه حفظ می‌کنند. ۶ ـ مغز بادام، و فندق، و گردو، و آرد گندم، و آرد برنج، و پودر نارگیل و .... را هم همیشه داخل پاکت پلاستیکی، و در یخچال نگه دارید، تا فاسد نشوند. ۷ ـ لباسهای شسته شده را وقتی از طناب برمی‌دارید، برخی قسمتهای آنها بیشتر، و

برخی کمتر خشك شده است. بهتر خواهد بود، همه‌ی آنها را در کیسه‌ی پلاستیکی قرار دهید، و در یخچال بگذارید، و بعد از یك روز، که به طور یکنواخت نیمه مرطوب شده‌اند، بردارید و اتو بکشید. این روش مخصوصاً برای لباسهای ابریشمی خیلی ضروری است.

روغن زدن به وسایل چرمی

اشیای گوناگون چرمی، که وسایل شخصی و خانگی ما را تشکیل می‌دهند، در معرض خشك شدن و از بین رفتن هستند، مگر اینکه مرتّباً به آنها واکس چرم زده شود. صندلی چرمی، کیف چرمی، و لباس چرمی از جمله‌ی وسایلی هستند، که واکس زدن به آنها نباید فراموش شود. همچنین برخی راکتهای تنیس، که نوعی کاردستی محسوب می‌شوند، و با ظرافت تمام از چرم ساخته شده‌اند، مخصوصاً

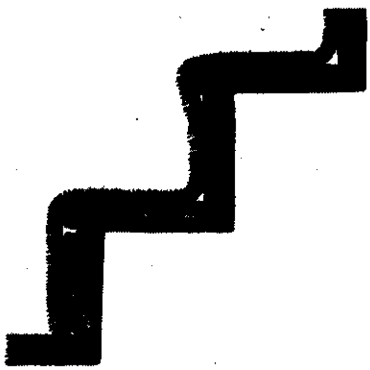

در فصلهای گرم، باید به‌طور مرتّب واکس‌کاری شوند. اگر شما همچو واکسی در دسترس ندارید، حتّی از وازلین هم برای این کار می‌توانید کمك بگیرید: پنبه را به‌طور خیلی جزیی آغشته به وازلین بکنید، و روی تار و پود آن بمالید. سپس با مقداری پنبه‌ی تمیز دیگر به خوبی پاك کنید. در این صورت بر عمر و زیبایی آنها خواهید افزود.

اگر مجبور شدید قالی را بشویید

در این کتاب بارها گفته‌ایم، که حتّی‌الامکان قالی را با آب نشویید، بلکه با

استفاده از شامپوی مخصوص قالی روی آن کف درست کنید، و بعد از خشك شدن با جارو برقی پاك کنید. امّا در مورد قالیهای کوچك که در راهرو می‌اندازید، و غالباً خیلی کثیف می‌شوند، گاهی ناچارید شخصاً آنها را با آب بشویید. البتّه شستشوی قالی کوچك را نیز باید به یکی از روزهای گرم تابستان موکول نمایید. جهت این کار باید قالی را در تراس پهن کنید، و خوب جارو بزنید. سپس با شیلنگ آبی که به دست می‌گیرید، خوب خیس کنید. بلافاصله رویش پودر ظرفشویی بریزید، و جارو دستی رویش بکشید، تا همه جای آن ازکف پوشیده شود. فوراً با آب و جارو کفها را بشویید، و کنار بزنید، و با شیلنگ آبکشی کنید، و اضافی آب را با لبه‌ی بشقاب، و یا به وسیله‌ی یك پارو از آن دور بریزید. و آنگاه قالیچه را روی پلّه‌هایی

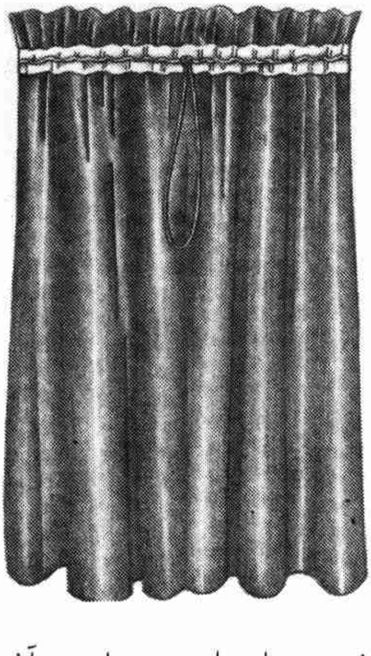

که جلو آفتاب قرار دارند، پهن کنید، و مرتّباً به آن سر بزنید، و سر و ته کنید، تا همه جای آن یکسان خشك شود. وقتی نیمه مرطوب است، با یك برس به پرزهای آن فرم بدهید، و بعد از خشك شدن سرجایش بیندازید. یادآوری می‌کنیم، که اگر شستشوی قالیچه را طول بدهید، رنگهای آن با هم مخلوط می‌شوند و ارزش آن کم می‌گردد. همچنین اگر در مدّت زمان طولانی خشك شود، همین اشکال پیش می‌آید.

چند کلمه در باره‌ی پرده‌ی ضخیم

ابتدا باید یادآور شویم، که پرده‌های توری هر چند که روزها بسیار زیبا دیده می‌شوند، و ضمن اینکه در مقابل نور مانع بزرگی به حساب نمی‌آیند، اجازه

نمی‌دهند داخل اتاق از بیرون قابل رؤیت باشد. امّا در شب به هیچوجه نمی‌توانند «حاجب ماورا» گردند. بنابراین هیچ اتاقی نمی‌تواند با داشتن پرده‌ی توری از پرده‌ی ضخیم بی‌نیاز باشد. وقتی شما پرده‌ی ضخیم برای یك اتاق انتخاب می‌کنید، قبل از هر چیز باید به فکر شستن آن باشید. پس باید دنبال پارچه‌ای بگردید، که قابل شستشو در تشت، یا ماشین لباسشویی باشد. رنگ آن نیز باید با رنگ دیوار، و مبلها، و فرش، و موکت غیرهمرنگ، امّا هماهنگ باشد. به این پرده باید چین هم بزنید.

جهت این کار نوار مخصوص ایجاد چین را روی آن بدوزید، و پس از ایجاد چین‌های یکدست، دو سر نخ آن را در وسط (نه در کنار پرده) به هم گره بزنید. توصیه می‌کنیم، وقتی چراغ اتاق را روشن کردید، با پرده‌ی ضخیم جلوی پنجره را بگیرید، تا اوّلاً نور از آن خارج نشود، ثانیاً اتاق شما از بیرون دیده نشود. فراموش نکنید، که اگر پرده را زود به زود نشویید، به تدریج رنگ کثافت به خود می‌گیرد، و پاك کردن آن مشکل می‌شود. و حرف آخر اینکه وقتی قالی یا موکت اتاق را جارو می‌کنید، جارو کردن پرده نیز فراموش نشود، و با برس جارو برقی گرد و خاک آن را حتماً تمیز کنید.

دو مطلب دیگر در مورد پرده‌های خارجی و داخلی پنجره‌ها

اوّل اینکه معمولاً باز کردن و بستن، و نظافت و شستشوی پرده‌های خارجی پنجره تقریباً مشکل است، و خانمها معمولاً کاری به کار آن ندارند، و آقایان نیز فرصت رسیدگی به آن را پیدا نمی‌کنند. در صورتی که اگر پرده‌های خارجی را به صورت باریکه‌هایی، مثلاً به عرض نیم متر، با غلتك‌های مستقلّ از هم سفارش دهید، به سادگی می‌توانید، آنها را باز کنید، و بشویید، و اتو بزنید، و خشك کنید، و سر جای خود بزنید.

دوّم اینکه پرده‌های داخلی پنجره معمولاً دوام بیشتری دارند، و کمتر پاره می‌شوند. اگر دررفتگی، و پارگی کوچکی در آنها مشاهده کردید، قبل از بزرگ شدن می‌توانید، با نخ و سوزن آنجا را رفو کنید، و با لاك ناخن که رویش می‌کشید، از ادامه‌ی پارگی و دررفتگی آنها جلوگیری کنید. مسلّماً هر بار بعد از شستشو و اتو زدن باید قسمتهای ترمیم شده‌ی قبلی را بررسی کنید، و در صورت لزوم لاك آنها را تجدید نمایید.

الکل و تلفن!

تلفن وسیله‌ای است، که مورد استفاده‌ی تمام افراد خانه، و حتّی مهمانان شماست. به این جهت بیش از هر چیزی کثیف می‌شود. پس این وسیله‌ی ظریف را باید هر روز نظیف کنید. اگر تلفن را به حال خود رها کنید، وضعیّت نامطلوبی به خود خواهد گرفت. و مخصوصاً وقتی به گوشی آن دست می‌زنید، مشمئز خواهید شد. بنابراین باید یك بطری کوچك پر از الکل همیشه کنار آن باشد، و شما دستکم روزی یکبار پنبه را به الکل آغشته کنید، و روی تلفن بمالید، و با حوله‌ی نرم پاك کنید. و لااقلّ هفته‌ای یکبار نیز با اسفنجی، که در آب صابون خیس کرده‌اید، به پاکیزه کردن کلّی آن اقدام نمایید. سپس با اسفنج دیگری که در آب نیمگرم خیس

کرده‌اید، آبکشی کنید. و آن گاه با حوله‌ی نرم خشکش کنید. چند یادآوری دیگر نیز درباره‌ی تلفن در اینجا ضروری به نظر می‌رسد: ۱ ـ سعی کنید مطالب خود را خیلی فشرده، و در مدّتی کوتاه به مخاطب خود بیان کنید. ۲ ـ در مورد افرادی که اشتباهاً شماره تلفن شما را گرفته‌اند، باادب برخورد نمایید. ۳ ـ اگر کسی مزاحم تلفنی شماست، اجازه‌ی مزاحمت بیشتری برایش ندهید، و بی‌آنکه یك کلمه حرف بزنید، گوشی را زمین بگذارید. ۴ ـ به محض ایجاد ارتباط، و حتّی قبل از سلام، خود را معرّفی کنید. ۵ ـ یك کیسه‌ی پلاستیکی هم کنار تلفن قرار دهید، تا وقتی که شما کار می‌کنید، و دستهایتان مثلاً آغشته به گوشت، و خمیر، و پیاز و .... است، با بلند

شدن صدای گوشی دستپاچه نشوید. بلکه از پاکت پلاستیکی به عنوان دستکش استفاده کنید، و گوشی را بردارید. ۶ـ سعی کنید هنگام صحبت کردن با تلفن، متکلّم وحده نشوید، و به طرف نیز اجازه‌ی حرف زدن بدهید.

شمعدانها را تمیز نگه داریم

در عصر ما، که روشنایی حاصله از لامپهای الکتریك، شبهای تار را به روز روشن مبدّل کرده است، باز هم باید قبول کنیم، که هیچ نوری نمی‌تواند جای جاذبه و افسون روشنایی شمعها را بگیرد. و این شمعها هر چند که کمتر روشنایی می‌بخشند، باز هم لطف و ظرافت خود را حفظ کرده‌اند. از طرف دیگر وقتی نیروی جادویی الکتریسیته برای مدّت کوتاهی ما را ترك می‌کند، این شمعها هستند، که با لطف و جاذبه‌ی همیشگی‌شان شمع محفل ما می‌گردند، و در محیطهای بیروح ما منظره‌ای شاعرانه می‌آفرینند. و شمعدانهای گونه‌گون، که گاهی از ذوق و قریحه‌ی شگفت‌انگیز سازندگان آن حکایت می‌کنند، ما را به تحسین وامی‌دارند، و در زیباتر

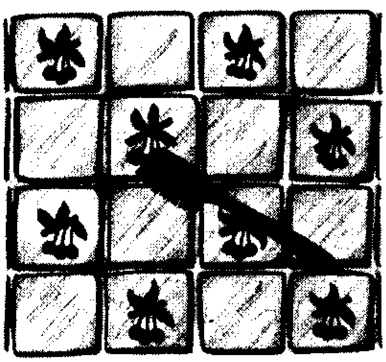
کردن شمعها سهم بزرگی به عهده می‌گیرند. پس باید به نظافت شمعدان نیز توجّه شایان کرد.

وقتی مدّت کوتاهی از یك شمعدان استفاده می‌کنید، معمولاً اشگ شمع زیادی روی شمعدان نمی‌ریزد. ولی موقعی که یك شمع مدّت زیادی می‌سوزد، بدنه‌ی آن نیز گرم می‌شود، و مخصوصاً قسمت فوقانی آن بیشتر ذوب می‌گردد، و در بدنه‌ی

شمعدان می‌ریزد. گفتن ندارد، که این شمعدان برای دفعه‌ی بعد هرگز نمی‌تواند مورد استفاده‌ی مجدّد قرار گیرد، مگر اینکه کاملاً پاك شود. برای پاکیزه کردن شمعدانها، اوّلاً آنها را به مدّت ۲ ساعت در فریزر قرار دهید. وقتی بیرون آوردید، بلافاصله با انگشت یا یك قطعه چوب اشگ شمع را از بدنه‌ی آنها جدا سازید. ثانیاً می‌توانید، به جای این کار، آب خیلی گرم رویشان بازکنید، و با پارچه‌ی زبری مالش دهید، و اشگها را جدا کنید. سپس با آب داغ و صابون پاکیزه نمایید. و سرانجام با پارچه‌ی نرمی پولیش دهید، و برّاق کنید.

شستشوی دیوار حمّام

اگر به نظافت حمّام اهمیّت داده نشود، به تدریج محلّ تولید عفونت می‌گردد. برخیها گاه و بیگاه برای ضدّعفونی کردن این محلّ از محلول پرمنگنات پتاسیم استفاده می‌کنند. ما این روش را به هیچوجه تجویز نمی‌کنیم. زیرا به مرور رنگ بدی از خود باقی میگذارد، که بسیار زننده است. در صورتی که آب ژاول، و سود، و

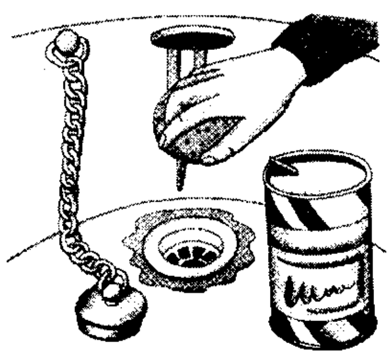

نظایر آنها ضمن کثافت‌زدایی، عفونت را نیز زایل می‌سازند. اگر کاشیهای حمّام شما به مرور کثیف شده‌اند، ابتدا دوش آب گرم را باز کنید، تا تمام فضای حمّام را بخار فرا گیرد. سپس با آب نیمگرم بشویید، و آنگاه اسفنج را در سرکه‌ی سفید خیس کنید، و به تمام دیوارها، و کف حمّام بکشید، و ۱۰ دقیقه صبر کنید. سپس آب بکشید. توجّه نمایید، که وقتی به این کارها مبادرت می‌کنید، حتماً برق حمّام را

قطع نمایید، زیرا خطر برق‌گرفتگی وجود دارد. اگر بتونه‌ی بین کاشیها به مرور زرد شده است، با یك برس کوچك روی آنها آب ژاول بمالید، و خوب مالش دهید، و سپس آبکشی کنید. فراموش نشود، که اگرگاه و بیگاه دیوارها وکف حمّام را با آب و صابون بشویید، و آب بکشید، نیازی به شستشوهای اختصاصی نخواهید داشت. علاوه بر دیوارها، وکف حمّام باید وسایل نظافت، وکفش حمّام را، که در آنجا قرار دارند، با آب صابون بشویید، و آب بکشید، و آنها را چند ساعت در جلو آفتاب قرار دهید، و بوی حمّام را از آنها بزدایید.

ظرفشویی را هم بشویید

برخی از خانمها کمتر به نظافت ظرفشویی فکر می‌کنند، و آن را معمولاً به حال خود رها می‌سازند، در صورتی که تمیزکردن ظرفشویی هم شایان اهمیت است. هر چند که امروزه جنس اغلب ظرفشویی‌ها استیل است، و ظاهراً لکّه پذیر نیستند، ولی اگر به موقع پاکیزه نشوند، درگوشه وکنار آنها چربی و آهک می‌نشینند، که زدودن آنها هم خیلی ساده نخواهد بود. توصیه می‌کنیم، بعد از شستشوی ظرفها،

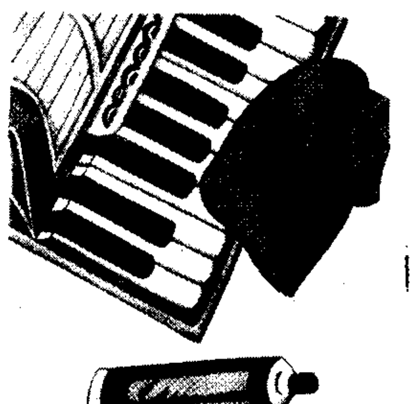

قسمتهای مختلف ظرفشویی را با آب و پودر ظرفشویی خوب بشویید و آب بکشید. و حتّی سینی آن را با حوله‌ی نرم خشک کنید. امّا در مورد لکّه‌هایی که تازه به وجود آمده‌اند، می‌توانید با یک لیمو ترش، که از وسط به دو نیم کرده‌اید، آنها را بزدایید. اگر لکّه‌ها قدیمی‌تر هستند، یک قاشق سوپخوری بوراکس در یک ظرف

کوچک بریزید، و روی آن کمی سرکه اضافه کنید. خمیری که حاصل می‌شود، روی لکّه‌ها بمالید، و مدّتی صبر کنید، و سپس با اسکاچ بشویید، و آبکشی کنید. نمک آشپزخانه و لیمو ترش نیز یک وسیله‌ی بسیار مؤثری برای لکّه زدایی در این مورد است. لیمو ترش را از وسط ببرید، و هر جا که لکّه است، رویش نمک آشپزخانه بریزید، و لیموترش را به آنجا بمالید، و آبکشی کنید.

آکاردئون را نیز تمیز نگه دارید

این وسیله‌ی حسّاس و ظریف نیز احتیاج به نظافت و مراقبت کامل دارد. اغلب شستی‌های آن از عاج ساخته شده است، اگر شستی‌های سفید کمی زرد شده‌اند، نمک آشپزخانه را در آبلیمو حلّ کنید، و پنبه را با آن کمی مرطوب کنید، و روی شستی‌ها بکشید. به جای آنها آب اکسیژنه‌ی ۲۰ درصد هم می‌توانید به کار ببرید. در هر دو مورد باید بعداً یک قطعه اسفنج را در آب خیس کنید، و پس از چلاندن

کامل روی شستی‌ها بکشید، و با پارچه‌ی ابریشمی برّاق کنید. اگر شستی‌ها بیش اندازه سفید هستند، به طوری که از لطف آنها کاسته می‌شود، هر از گاهی قهوه‌ی غلیظ و پررنگ را با قلم مویی روی آنها بکشید، و با پارچه‌ی تمیزی حشک کنید، و با پارچه‌ی ابریشمی مالش دهید، تا برّاق شوند. برای تمیزکردن بدنه‌ی آکاردئون نیز کمی آمونیاک و جوش شیرین را در مقداری آب بریزید، و یک قطعه پنبه را به

وسیله‌ی آن مرطوب کنید، و روی بدنه‌ی آکاردئون بکشید، و بلافاصله با پنبه‌ی دیگری که در آب مرطوب شده است، آن را آبکشی کنید، و بعد با پنبه‌ی خشک دیگری صیقل دهید. امّا گذشته از اینها آب نیمگرم و کمی پودر ظرفشویی نیز مناسبترین وسیله برای پاکیزه‌کردن آکاردئون به شمار می‌رود، به شرطی که همواره پنبه را فقط کمی با آن مرطوب کنید، و هرگز امکان ندهید، آب صابون بین شستی‌ها و یا درزهای آکاردئون نفوذ کند.

روش ساده برای حذف اتیکت

برخی از اتیکتها، که روی اشیای مختلف می‌چسبانند، به سادگی کنده می‌شوند، ولی برخی دیگر چنین نیستند. امّا باید به هر حال اتیکت را بکنید، و حذف کنید. توصیه می‌شود، هرگز با لبه‌ی کارد این کار را نکنید، زیرا شیئی مورد نظر را خراش خواهد داد. و حتّی با سیم ظرفشویی و اسکاچ نیز موفّق به انجام آن نخواهید شد.

البتّه به وسیله‌ی آب گرم و پودر ظرفشویی نیز این کار ممکن نیست. پس چه باید کرد؟ راه‌حلّ آن ساده است: کمی الکل روی آن بمالید، و کمی صبر کنید. سپس از یك گوشه‌ی آن بگیرید، و کمی بالا بکشید. حالا به آن گوشه که کمی جدا شده است، دوباره الکل بمالید، و اتیکت را باز هم بکشید. به این ترتیب شما خواهید توانست به سادگی اتیکت را بکنید. سپس بایستی با آب و صابون محلّ اتیکت را

بشویید، و آب بکشید. برچسب عوارض اتومبیل هم، که به شیشه نصب می‌کنید، به سادگی کنده نمی‌شود، امّا شما می‌توانید به همین روش آن را نیز از شیشه جدا کنید، و برچسب دیگری را جانشین آن سازید.

پاك كردن اثر مداد

اگر بچّه‌ها روی میز، یا دیوار خطّ کشیده‌اند. ابتدا سعی کنید، با مداد پاك کن آنها را پاك نمایید. اگر موفّق نشدید، پنبه را مرطوب کنید، و روی آن کمی پودر ظرفشویی بریزید، و روی خطّها بکشید. به احتمال زیاد موفّق خواهید شد، آنها را پاك کنید. در صورتی که مداد شمعی روی میز یا دیوار مالیده شده است، آب و

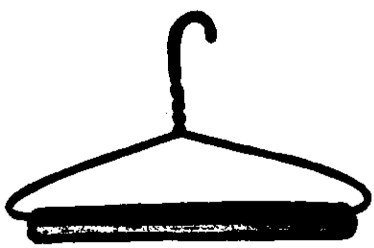

آمونیاك را به نسبتهای مساوی مخلوط کنید، و روی خطّها بمالید، و با دستمال مرطوب پاك کنید، و در صورت لزوم با آب و صابون کار خود را کامل کنید، و با پنبه‌ی خیس آبکشی نمایید. اگر دیوار، یا میز، صاف و صیقلی باشد، می‌توانید خاکستر سیگار را با پنبه رویش بکشید، و خوب بمالید، تا خطوط را پاك کنید.

چند راه حلّ برای برخی مشکلات

اگر دامن پشمی شما، و یا شلوار مردانه برق انداخته است، وکهنه به نظر می‌رسد، اوّلاً دلیل بر این است، که آن را زیاد اتو زده‌اید. ثانیاً اتوی داغ به کار

برده‌اید. ثالثاً روی یك صندلی فلزّی یا چوبی زیاد نشسته‌اید. ولی حالا چه باید کرد؟ یك قاشق قهوه‌خوری آمونیاك را روی نیم لیتر آب اضافه کنید، و با اسفنج روی قسمتهای برق انداخته‌ی لباس بکشید، و با اسفنج دیگر آبکشی کنید، و پس از خشك شدن کامل اتو بزنید. مطلب دیگر: هرگاه دامن شما و شلوار مردانه مدّت زیادی از چوب رخت آویزان بمانند، و از وسط تا شوند، از محلّ تاشدگی خطّ برمی‌دارند، و زشت دیده می‌شوند. توصیه می‌کنیم، اوّلاً از چوب رختهای سیمی در این مورد استفاده نکنید، و تا می‌توانید چوب رخت‌های ضخیم پلاستیکی به کار برید. ثانیاً یك مقوّای نسبتاً ضخیم را لوله کنید، و مطابق شکل سیم چوب رخت را داخل آن قرار دهید، و به دو سر آن لوله نخ بپیچید، تا مقوّا باز نشود. به جای این کار می‌توانید یك لوله‌ی پلاستیکی تهیّه کنید، و به طور طولی سرتاسر آن را ببرید، و

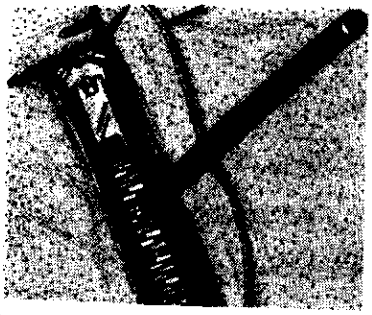

سیم چوب رخت را داخل آن بیندازید. سرانجام توصیه می‌کنیم، حتّی در داخل کمد نیز وقتی لباسها را از چوب رخت آویزان می‌کنید، پوشش پلاستیکی آن فراموش نشود، زیرا به هر حال روی قسمتهای فوقانی لباس گرد و خاك می‌نشیند.

اگر زیپ به سختی باز و بسته می‌شود

زیپ از وسایلی است، که به مراقبت دایم نیاز دارد. اگر تا بخورد، خراب می‌شود. همچنین اگر به خشونت با آن رفتار شود، به سختی باز و بسته می‌گردد. توصیه می‌کنیم گاهگاهی صابون خشك رویش بمالید، تا روان شود. هنگام بازکردن زیپ نیز سعی کنید، زاویه بین دو نیمه‌ی آن، هر قدر ممکن است، کوچکتر باشد.

گر می‌خواهید زیپ شما همواره به سادگی باز و بسته شود، از یك روش ساده نیز
ی‌توانید کمك بگیرید: هر ازگاهی نوك مداد به آن بمالید. دانه‌های گرافیت کار یك

بولبرینگ را انجام خواهند داد، و زیپ خیلی روان خواهد شد.

استفاده‌ی دیگری از لاك ناخن

اگر جوراب شما از یك نقطه دررفته است، و این نقطه در محلّی است، که زیاد به چشم می‌خورد، و نمی‌توان این اشکال را با دوختن مرتفع ساخت. از طرف دیگر اگر این جوراب را یکی دو بار بپوشید، و درآورید، همین سوراخ کوچك خیلی بزرگ خواهد شد، و جوراب دورانداختنی خواهد گشت. در صورتی که با یك روش ساده

می‌توانید این شکاف را در اوّلین فرصت درز بگیرید، و مانع بزرگ شدن آن شوید. چگونه؟ از لاك ناخن برای ترمیم آن کمك بگیرید، و مطابق شکل، دور این سوراخ کوچك لاك بمالید، و از ادامه‌ی شکافته شدن جلوگیری کنید. برای اینکه پارگی به

چشم نزنند، با اضافه کردن خطوط اضافی، امّا مناسب، دیگری به دور سوراخ، آن را به یك نقش و نگار هنری تبدیل کنید. مسلّماً باید نظیر آن را نیز باید در لنگه‌ی دیگر به وجود آورید. به این ترتیب یك جفت جوراب دور انداختنی تا مدّتی دیگر باز هم در خدمت شما خواهد بود.

برای اینکه موهایی لطیف داشته باشید

وقتی موهای سر خود را با صابون، یا شامپو شستید، و خوب آب کشیدید، یك قاشق سوپخوری آبلیمو، یا سرکه‌ی سفید را در یك لیتر آب بریزید، و آخرین بار با آن موهای خود را آبکشی کنید. در این صورت موهای شما لطیف و فرم‌پذیر خواهند بود. همان‌طور که اگر سرتان را به موقع نشویید، به سلامت موها لطمه زده‌اید، شستشوی روزانه با آب و صابون، و یا شامپو نیز موهای شما را خشك و شکننده می‌سازد. متخصّصان توصیه می‌کنند، هفته‌ای دو بار به موهای خود شامپو

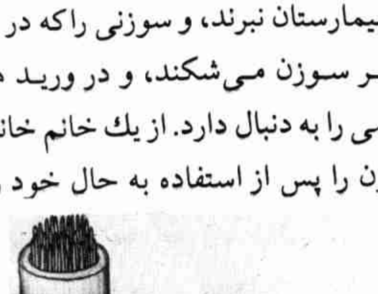

یا صابون بزنید. وقتی برای فرم دادن به موهای خود از بیگودی استفاده می‌کنید، حتماً باید موهای سر شما خیس باشند، و بعد از پیچیدن موها به بیگودی، هر قدر زودتر آنها را خشك کنید، نتیجه بهتر است. امّا در صورتی که ناچارید به موهای خشك خود بیگودی بزنید، بعد از این کار یك حوله را در آب گرم خیس کنید، و به سرتان بپیچید. بعد از مدّتی نسبتاً کوتاه آن را باز کنید، وکمی صبر نمایید، تا موهای مرطوب شما خشك شوند. آنگاه بیگودی‌ها را باز کنید. اگر به موهای دختر شما

آدامس چسبیده است، روی آن قسمت کمی روغن زیتون، یا کره بمالید، و بعد از نیم ساعت به طور معمول شستشو دهید.

نگه‌داری سوزنهای دوخت و دوز

سوزنهای دوخت و دوز نیز از جمله‌ی چیزهایی هستند، که اگر روی زمین ولو بمانند، ممکن است خطراتی را به دنبال داشته باشند. در شهرهای بزرگ روزی نیست، که بچّه‌ای را به بیمارستان نبرند، و سوزنی را که در پایش فرو رفته است، در نیاورند. گاهی نیز که سر سوزن می‌شکند، و در ورید همراه خون به گردش درمی‌آید، عواقب وخیمی را به دنبال دارد. از یك خانم خانه‌دار منظّم و نظیف هرگز انتظار نمی‌رود، که سوزن را پس از استفاده به حال خود رها کند. ما در این مورد

توصیه می‌کنیم، اوّلاً هر بار پس از استفاده از یك سوزن، آن را در مقوّای مخصوص خود سرجایش فرو برید. ثانیاً ممکن است آنها را کلاً در یك استوانه‌ی کوچك آلومینیمی مخصوص فیلم عکّاسی جمع کنید، و همواره دهانه‌اش را محکم ببندید. ثالثاً در یك لوله‌ی مخصوص روژ لب، که آن را خالی کرده‌اید، تمام سوزنها را جمع کنید. علاوه توصیه می‌کنیم، که این مقوّای مخصوص سوزن، و یا ظرفهای ویژه‌ای را که به آن اختصاص داده‌اید، همیشه دور از دسترس بچّه‌ها قرار دهید.

چند کلمه‌ی دیگر در باره‌ی لاك ناخن و روژ لب

اگر شما فقط گاهگاهی از لاك ناخن استفاده می‌کنید، و به مرور زمان در آن

محکم می‌شود، و در بازکردنش عاجز می‌مانید، وگاهی از انبردست کمك می‌گیرید، که منجر به شکستن در آن می‌گردد. امّا راه دیگری برای این کار وجود دارد: لحظه‌ای آن را در آب جوش فرو برید، تا به سهولت باز شود. امّا اگر بخواهید به مرور زمان هرگز محکم نگردد، کمی روغن چرخ دور دهانه‌ی آن بزنید، سپس درش را ببندید. در این صورت همیشه به سهولت باز خواهد شد. و امّا روژ لب: اگر

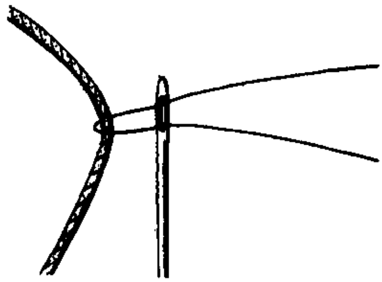

روژ لب شما شکسته است، ناراحت نباشید، بلکه مطابق شکل، یك کبریت مشتعل کنید، و قسمتهای شکسته را در شعله‌ی آن گرم کنید، و یك لحظه به هم فشار دهید، و با فوت دهان سرد کنید، تا از هم جدا نشوند. سپس مدّت نیم ساعت در یخچال نگه دارید، و بعد مورد استفاده قرار دهید، و خاطرجمع باشید، که از محلّ شکستگی هرگز دوباره نخواهد شکست.

نخ کردن سوزن وکار با آن

نخ کردن سوزن، مخصوصاً برای مادر بزرگ‌هایی که از بینایی کافی بهره‌مند نباشند، کار ساده‌ای نیست، وگاهی آنها از افراد دیگری می‌خواهند، که در نخ کردن سوزن آنها را یاری دهند. در صورتی که سوزن ظریف باشد، نخ کردن آن تقریباً برای همه مشکل است. ما برای حلّ این مسئله‌ی کوچك راه حلّ ساده‌ای را پیشنهاد می‌کنیم: یك ورقه کاغذ ضخیم، یا مقوّای نازك، را از وسط تا کرده، و باز نمایید، تا دو نصفه‌ی کاغذ با هم تقریباً زاویه‌ی ۹۰ درجه‌ای تشکیل دهند. و آن وقت سوزن را در محلّ تا شده فرو برید، به طوری که فقط سوراخ آن در داخل زاویه بماند. و حالا

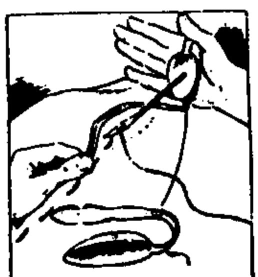
مطابق معمول نخ را تاب بدهید، و در سوراخ فرو برید. در اینجا اوّلاً نخ روی محلّ تاشدگی به سهولت می‌لغزد، و به سوزن می‌رسد. ثانیاً به علّت سفید بودن زمینه‌ی

کاغذ، سوراخ به سهولت دیده می‌شود. به هر حال سوزن نخ کردن با این وسیله‌ی ساده بسیار سهل می‌شود. شما هم می‌توانید آن را آزمایش کنید، چون امتحانش مجّانی است.

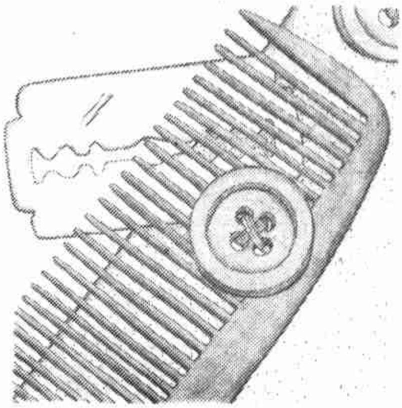
اگر یك نخ نسبت به سوراخ سوزن کلفت به نظر می‌رسد، مطابق شکل، یك قطعه نخ نازك بردارید، و آن را از نخ بگذرانید، و دو سرش را در سوراخ سوزن فرو برید، و بکشید، تا نخ ضخیم نیز در سوراخ فرو رود.

برای دوختن چرم و برزنت، با سوزنهای درشت، همیشه این اشکال وجود دارد، که به چه وسیله بر آن فشار وارد کنیم، تا در جسم مورد نظر فرو رود، امّا دست ما را زخمی نکند. ما راه حلّ ساده‌ای برای حلّ این مشکل در اختیار شما قرار می‌دهیم: دسته‌ی یك قاشق فلزّی (غیرآلومینیمی) را خم کنید، به طوری که دست شما بتواند

در خمیدگی آن قرار گیرد. در این صورت پشت گودی قاشق به کف دست شما منطبق خواهد شد. و چون در این وضعیّت مساحت سطح اتّکا بیش از حدّ زیاد می‌شود، در موقع دوختن صفحات ضخیم به یکدیگر، فشار ته سوزن به دست شما

کمی پررنگ، یاکمرنگتر از لباس خیلی زیبا دیده می‌شود. و نیز توصیه می‌کنیم، قبل از اینکه سوراخهای دکمه را در یك لباس آماده سازید، ابتدا دکمه را تهیّه کنید، و بعد سوراخ دکمه را متناسب با آن بدوزید. چون معمولاً احتمال کنده شدن و گم شدن دکمه زیاد است، سفارش می‌شود، هنگام خریدن دکمه از تعداد لازم دو تا بیشتر بگیرید. مخصوصاً در مورد دکمه‌ی لباس بچّه این یادآوری فراموش نشود. همچنین نخی که برای دوختن دکمه به کار می‌برید، حتماً باید از نوع بسیار خوب و با دوامتر از نخ معمولی باشد، تا به سادگی باز نشود. و نیز باید نخ دکمه را دو رشته

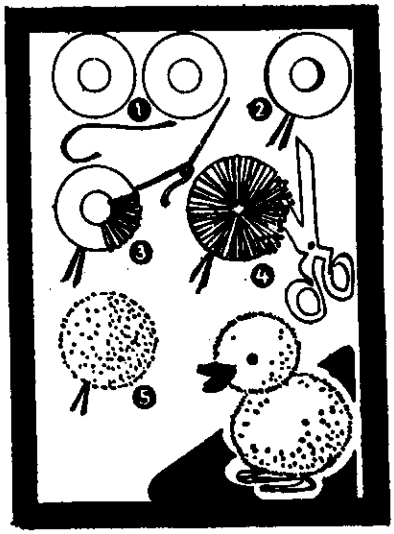

بگیرید، و بدوزید. تا اگر یکی پاره شود، دیگری دکمه را حفظ کند. وقتی لباسی کهنه شده است، و می‌خواهید دور بیندازید، دکمه‌های آن را ببرید، و پیش خود نگه دارید، شاید در لباسهای بعدی به دردتان بخورد، زیرا معمولاً تازه و کهنه بودن دکمه زیاد مشخّص نمی‌شود. اگر شما معمولاً این کار را می‌کنید، مسلّماً هنگام نیاز به یك سری دکمه ابتدا به آرشیو دکمه‌تان سری می‌زنید، و در صورتی که مناسب نباشند، به مغازه مراجعه می‌کنید. و بالأخره اگر می‌خواهید دکمه‌ی لباستان را طوری ببرید، که به پارچه‌ی آن لطمه وارد نشود، مطابق شکل، یك شانه‌ی سر را بین پارچه‌ی لباس و دکمه‌ی آن قرار دهید، و با تیغ ژیلت نخهای مربوط به آن را ببرید.

منگوله‌ای به شکل اردك

برای خوشحال کردن کوچولوهای خانه، شما می‌توانید منگوله‌های کوچکی به

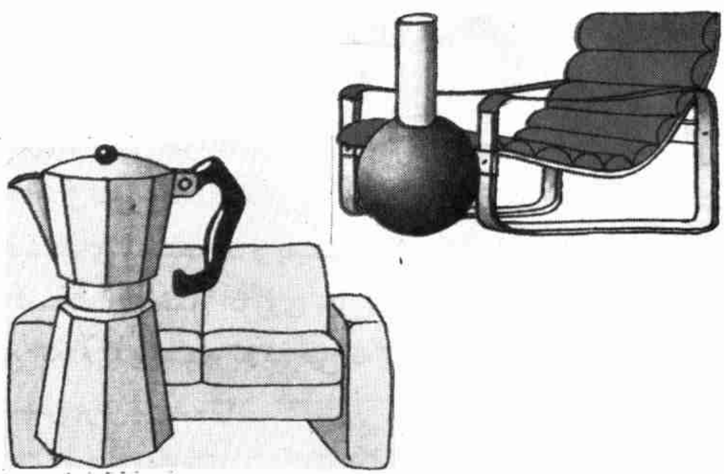
شکل اردك بسازید. برای این کار شما به چند مترکاموای زرد، و مقداری سیم و مقوّا احتیاج دارید. ابتدا دو مقوّا را، به شکل دایره، مساوی یکدیگر ببرید، و وسط آنها را سوراخ کنید. آن دو را روی هم بگذارید، و مطابق شکل، دور آنها کاموا بپیچید، و وسط آنها را با نخ به هم ببندید. سپس کامواها را دور تا دور ببرید، و مقوّاها را خارج کنید، و با دست فرم لازم را به کامواها بدهید، تا کروی شود. این بدن اردك خواهد

بود. اکنون دو مقوّای دیگر نیز، به شکل دایره، کمی کوچکتر از قبلی‌ها ببرید، و به آنها نیز به همان ترتیب کاموا بپیچید، و سر اردك را بسازید. حالا از یك پارچه‌ی آهاردار به رنگ نارنجی دو قطعه، مانند تصویر، ببرید، و منقار اردك را هم بسازید، و به آن وصل کنید. دو دکمه را نیز، به جای چشم، به سر اردك بدوزید. سپس با یك سیم، که دور آن کاموا پیچیده‌اید، بدن اردك را به سر آن وصل کنید، و پاهای اردك را تشکیل دهید. اردك کوچولوی شما آماده است.

بخش ۵

نظافت مبل و میز و صندلی

مبل مخملدار

برخی مبلهای مخملی در خانه‌ها وجود دارند، که متعلّق به سالهای گذشته هستند. سعی کنید این مبلهای عتیقه کمتر در معرض گرد و غبار قرار بگیرند. و توصیه می‌شود روی آنها را، در مواردی که مورد استفاده قرار نمی‌گیرند، با یک

صفحه‌ی بزرگ نایلنی بپوشانید.و اگر مخمل آنها چرک شده است، هرگز جهت شستشوآن را از مبل جدا نکنید، زیرا احتمال دارد آب برود، و کوچک شود، و نیز اتوکردن قسمتهای مختلف آن و پلیسه‌هایش به آسانی ممکن نگردد. بنابراین بهتر است که شستشوی مخمل آن روی مبل انجام یابد.این کار به وسیله‌ی شامپوهای مخصوص انجام پذیراست، به شرطی که به کمک یک سشوار دستی زود خشک کنید، و سپس برس بزنید.

مبل از چوب خیزران

اگر شما همچو مبلی دارید، باید مرتّباً آن راگردگیری کنید، و با حوله‌ی آغشته به

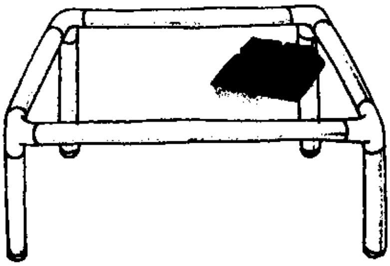
آب و صابون بشویید، و بلافاصله با حوله‌ی نرم پاکش کنید. در صورتی که کمی چرک شده است، بایستی از آب گرم و بوراکس استفاده کنید. برای لکّه‌های قدیمی‌تر آن محلولی از آب و آمونیاک مناسبتر است. اگر لکّه‌ها باز هم روی آن باقی

مانند، بایستی ۲۵۰ سانتیمتر مکعّب جوهر تربانیتن را با ۵۰۰ سانتیمتر مکعّب روغن کتان مخلوط سازید، و اقدام به لکّه زدایی کنید. همچنین مخلوطی از ۱۰۰ سانتیمتر مکعّب سرکه و ۹۰۰ سانتیمتر مکعّب آب نیمگرم مایع مناسبی برای لکّه زدایی از این گونه مبلهاست.

میزهای شیشه‌ای

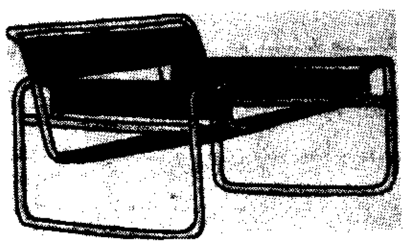
معمولاً این میزها شامل لوله‌های کرومی و شیشه هستند. برای تمیزکردن لوله‌ها فقط از پنبه‌ی مرطوب استفاده کنید، و بلافاصله با حوله‌ی نرم خشک نمایید. گاهی می‌توانید پنبه را به نفت آغشته کنید، و روی آنها بمالید، و با پارچه‌ی نرمی صیقل دهید. امّا اگر این لوله‌ها به مرور زمان کدر شده‌اند، می‌توانید پولیش نقره بمالید، و جلا دهید. در مورد شیشه‌ی این میزها می‌توانید از فیکساتورهایی که برای شیشه‌های پنجره به کار می‌برید، استفاده کنید. سپس با حوله‌ی نرم و خشک آن را تمیز کنید. حتّی به طور خیلی ساده یک قاشق غذا خوری سرکه یا آبلیمو را در یک لیتر آب بریزید، و شیشه‌ی میز را با آن بشویید، و آبکشی کنید، و با حوله‌ی نرم خشکش نمایید، و نیز محلولهای قلیایی مانند جوش شیرین و آمونیاک، همراه با آب، برای شستشوی شیشه‌ی میز خیلی مناسب هستند. و سرانجام اگر شیشه‌ی

روی میز خیلی کثیف است، آن را با بوراکس بشویید. امّا در تمام موارد مواظب باشید مواد شوینده‌ی شیشه به لوله‌ها اصابت نکنند. و اگرهمچو موردی پیش آمد،بلافاصله با آب بشویید و خشک کنید.

مبل فلزّی

اگر مبل شما فلزّی است، مواظبت از آن بایستی متناسب با نوع فلزّ به‌کار رفته در مبل باشد. مثلاً در صورتی که جنس آن آلومینیمی است، می‌توانید با آب و صابون بشویید، وخشک کنید. و اگر خیلی کثیف باشد، با پشم فلزّی در یک جهت مالش دهید. همچنین می‌توانید آن را با بوراکس تمیز کنید. اگر مبل شما از نوع فولادی است، برای پاک کردن لکّه‌های آن ابتدا از پشم فلزّی استفاده کنید. سپس با آب

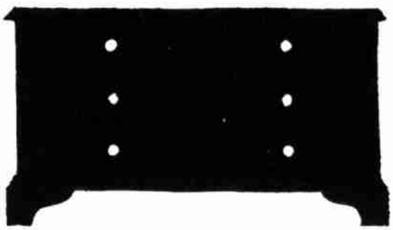

بشویید، و خشک نمایید. و آن گاه پنبه را به الکل صنعتی آغشته کنید، و روی آن بمالید. امّا برای حفظ فلزّ از زنگ زدگی بهتر است گاهگاهی روی آن با پنبه وازلین بمالید، و خوب پاک کنید. در صورتی که شما مبل فلزّی از نوع فولاد زنگ نزن دارید، پاك کردن آن خیلی ساده است: با آب داغ و پودر ظرفشویی آن را بشویید، و با آب گرم آب بکشید، و پاک کنید. و برای از بین بردن لکّه‌های مهمّ آن از اسید

اگزالیک استفاده نمایید.

مبلمان رنگی

برخی وسایل خانگی رنگهای روغنی دارند. این وسایل به مراقبت خاص نیازمندند: آنها را مرتباً گردگیری کنید. در شستشوی هفتگی حوله‌ای را که به آب نیمگرم و مایع ظرفشویی آغشته شده است، روی آن بکشید، و با حوله‌ی دیگری که در آب نیمگرم خیس شده است، آبکشی کنید، و زود خشك نمایید. استفاده از سیم ظرفشویی و سنباده، و همچنین اسیدها و بازها و رنگبرها برای لکّه‌زدایی از

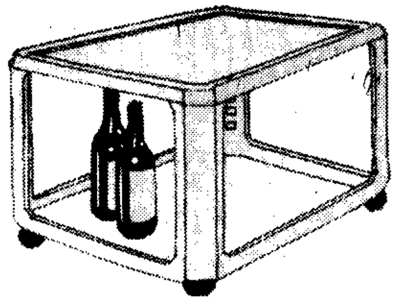

آنها، مبلمان را خراب می‌کند، و شما ناچار از رنگ کردن مجدّد آنها خواهید بود. و نیز توصیه می‌شود، هرگز روی این‌گونه مبلها اشیای سنگین را این طرف و آن طرف نکشید، و در صورت امکان پس از انداختن یك پارچه‌ی مناسب روی آنها، اشیایی نظیر شمعدان و گلدان و غیره قرار دهید.

میزهای پلاستیکی

اگر شما میز پلاستیکی دارید، نظافت آن ساده است: کافی خواهد بود، که یك حوله‌ی مرطوب روی آن بکشید، تا تمام لکّه‌های آن زدوده شوند. و نیز می‌توانید با خیال راحت آن را با آب گرم و مایع ظرفشویی بشویید، و با یك حوله‌ی خیس آبکشی کنید، و با یك حوله‌ی نرم دیگر خشکش نمایید. امّا توصیه می‌شود، هرگز از اسیدها و بازهای قوی برای پاکیزه کردن آنها استفاده نکنید. و نیز هیچوقت سیم ظرفشویی، و سنباده، و اسکاچ روی آنها نکشید. ازگذاشتن اشیای خیلی گرم روی

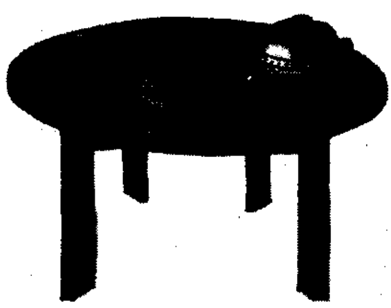
آنها پرهیزکنید. مطلب آخر اینکه اگرگرد و غبار روی این گونه میزها نشسته است، و شما پارچه‌ی خشك روی آنها می‌کشید، تا گردگیری کنید، این کار یکنوع سنباده زدن به حساب می‌آید، وگرد و غبار به میزهای پلاستیکی خراشهای کوچکی وارد

می‌سازد. تکرار مداوم این کار سبب می‌شود، که سطح میزکدر شود. برای جلوگیری از این کار بهتر است همیشه با آب و صابون گرد و غبار آن را بزدایید.

میزهای چوبی

این‌گونه میزها معمولاً رنگ لاك الکلی دارند. شما برای تمیزکردن آنها می‌توانید از آب نیمگرم، و مایع ظرفشویی استفاده نمایید، و حوله‌ی نرمی را توی آن خیس کنید، و خوب بچلانید، و میز چوبی لاك الکلی را با آن تمیز کنید. بلافاصله با

حوله‌ی دیگری که در آب خالص نیمگرم خیس شده است، آبکشی نمایید، و بعد از آن با حوله‌ی نرم دیگری خشکش نمایید. و آن وقت برای اینکه لطافت و زیبایی میز حفظ شود، کمی روغن کتان هم روی آن بمالید، و با پنبه مالش دهید، و با حوله‌ی

نرم خشکش کنید. برخیها ترجیح می‌دهند، که برای حفظ زیبایی میز لاك الکلی از محلول زیر استفاده نمایند: به مقدارهای مساوی سرکه و تربانتین و روغن کتان را با هم مخلوط کنند، و آن را با پنبه روی قسمتهای مختلف میز بمالند، و با حوله‌ی نرم صیقل دهند. در این صورت مبل چوبی سالها طراوت و تازگی خود را حفظ خواهد کرد.

صندلیهای چوبی و پارچه‌ای

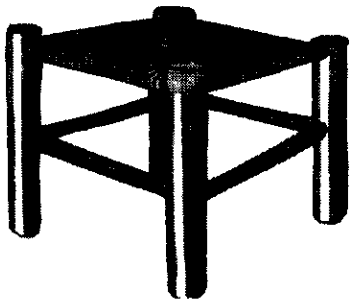
امروزه اغلب صندلی‌های چوبی تشك پارچه‌ای دارند. هر چند که گرد و غبار نشسته شده روی پارچه‌ی این صندلی‌ها کمتر به چشم می‌زند، امّا در عمل این تشکها جاذب کثافات و گرد و غبار هستند، و باید مرتباً به نظافت آنها توجّه کنید. مثلاً هر بار که اتاق را جارو می‌زنید، حتماً باید با برس گردگیری جاروبرقی از آنها غبارروبی کنید. برای پاکیزه کردن آنها دستکم هر شش ماه یکبار از شامپوی مخصوص استفاده نمایید. در این صورت باید آب هم به کار برید. سعی کنید آب مصرفی شما در این مورد حتّی‌الامکان کم باشد. برای خشك کردن سریع آنها

می‌توانید از سشوار برقی نیز استفاده نمایید. یك نوع مایع خشك شویی هم در بازار وجود دارد، که برای این کار بسیار مناسب است. کافی خواهد بود، که آن را روی تشك بمالید، و بعد از چند ساعت برس بزنید، و جارو کنید. برای پاکیزه کردن قسمتهای چوبی صندلی‌ها، که معمولاً رنگ لاك الکلی دارند، آب نیمگرم شامل مایع ظرفشویی را با یك حوله به آنها بمالید، و با حوله‌ی دیگری که در آب خالص خیس شده است، آبکشی کنید، و فوراً با حوله‌ی نرم دیگر خشك نمایید. سپس روی آنها روغن کتان بمالید، و با حوله‌ی نرم صیقل دهید.

مبلمان حصیری

این‌گونه مبلمان‌ها معمولاً گرد و غبار هوا را جذب می‌کنند. برای نگه‌داری آنها هر روز با دستمال نرم به طور کامل گردگیری کنید. سالی دو بار با برس، و به کمك آب صابون بشویید، و یك قطعه اسفنج را در آب خالص فرو برید، و آب صابون را از روی حصیرها پاك کنید، و با حوله‌ی نرمی به سرعت خشك نمایید، و در معرض

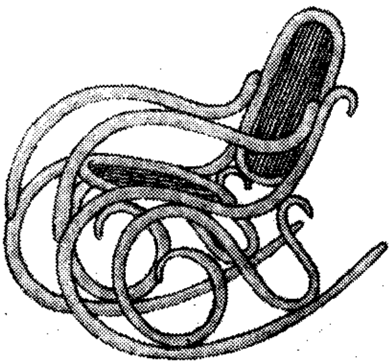

جریان هوا قرار دهید. وقتی به طور کامل خشك شد، واکس بیرنگ بزنید. این واکس مانع خشك شدن حصیر در هوای گرم، و شکستن آن می‌شود. همچنین لطافت و زیبایی خاصّی به آنها می‌بخشد.

صندلی‌های راحتی با قسمتهای پارچه‌ای

از چوب خیزران، یا لوله‌های کرومی، صندلی‌های راحتی زیبایی ساخته می‌شود، که قسمتهای پارچه‌ای نیز دارند. برای نظافت بخشهای چوبی یا فلزّی بهتر است از حوله‌ی نرمی، که با آب و صابون خیس شده است، استفاده کنید، و بعد از آبکشی با حوله‌ی خیس دیگر، فوراً خشك کنید، و صیقل دهید. ولی در مورد پارچه‌های به کار رفته در آن باید توجّه کنید، که هر چند که ممکن است، پارچه‌ها قابل شستشو باشند، ولی لوازم به کار رفته جهت نصب آنها شاید مناسب این کار نباشند. از طرف دیگر اگر این پوشش‌ها را بیرون بیاورید، و مانند یك لباس در تشت بشویید، احتمال دارد جزیی کوچك شوند، و نصب مجددّ آنها به آسانی ممکن

نگردد. بنابراین بهتر است، که شستشوی آنها روی صندلی انجام یابد. و برای اینکه قسمتهای دیگر خیس نشوند، باید لوله‌ها یا میله‌های مجاور این پارچه را با ورقه‌ی

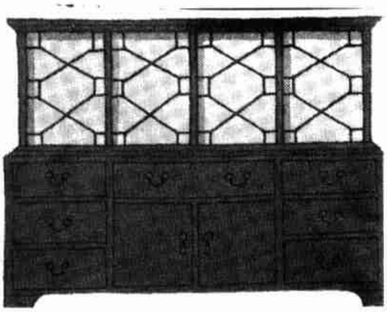

نایلنی بپوشانید، و پارچه‌ها را با استفاده از آب و مایع ظرفشویی بشویید، و فوراً خشك کنید.

کمد چوبی

کمدهای چوبی معمولاً رنگ لاك الکلی دارند. برای نظافت آنهاکافی است که از آب و صابون استفاده کنید. به این ترتیب که حوله‌ی نرمی را در آب نیمگرم شامل مایع رختشویی فرو برید، و خوب بچلانید، و قسمتی ازکمد چوبی را با آن بشویید. فوراً با حوله‌ی دیگری که در آب خالص خیس شده است، آبکشی کنید، و بلافاصله با حوله‌ی نرم خشکش نمایید. آن‌گاه پنبه را به روغن کتان آغشته کنید، و روی آن بمالید، و با یك پارچه‌ی نرم صیقل دهید. اگر به روغن کتان مقداری تربانتین هم اضافه کنید، پولیش خوبی برای کمدهای چوبی لاك الکلی خواهید داشت. خراشیدگیهای کوچك روی کمدهای چوبی لاك الکلی را می‌توانید با جلا دادن کامل از بین ببرید. در صورتی که موفّق به این کار نشدید، روی آن قسمت مغز گردو بمالید، تا لکّه‌ی تیره‌ای روی خراشیدگی ایجاد شود، و آن را نامشخّص کند. توصیه می‌شود، هنگام نظافت کمدهای چوبی لاك الکلی از آب خیلی کم استفاده کنید، و آن را هم زود خشك نمایید. امّا در مورد قسمتهای داخلی کمد نیز باید نظم و نظافت

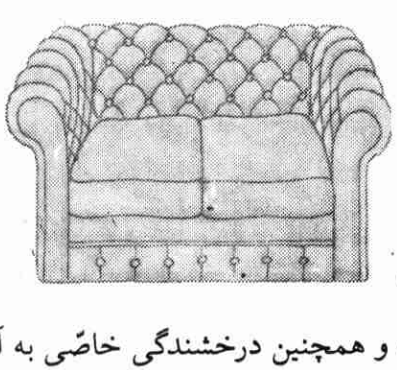
را مراعات نمایید: دستکم سالی دوبار وسایل داخل آن را مرتّب کنید. وقتی این وسایل را بیرون می‌ریزید، شاید از مشاهده‌ی چیزهای غیرضروری زیادی در داخل آن تعجّب کنید. سپس با جارو برقی تمام گوشه و کنار آن را خوب گردگیری کنید، و

آنگاه اسفنج را در مخلوطی از آب و آمونیاك خیس کنید، وکمد را به اصطلاح آب بکشید، و پس از خشك شدن وسایل را داخل آن بچینید.

مبل و صندلی‌های چرمی

طرز نگه‌داری چرم بستگی به جنس آن دارد. همچنین تمام انواع مختلف چرم، قبل از استعمال و ضمن آن، احتیاج به یك کرم تغذیه‌ی سیلیکون‌دار دارند، که انواع مختلف آن ساخته شده است. این کرم هم به دوام آنها می‌افزاید، و هم آنها را نرم و

قابل انعطاف می‌سازد، و همچنین درخشندگی خاصّی به آنها می‌دهد. ضمناً از نفوذ رطوبت به داخل آنها، که منجر به خشك شدن و شکستگی آنها می‌شود، جلوگیری می‌کند. برای زیباتر کردن چرم نیز بایستی از همان کرم بزنید. برای

لکّه‌زدایی از چرمها نیز در حالت کلّی می‌توانید الکل و گلیسرین را به نسبت‌های ۱ و ۲ با هم مخلوط کنید، و این مایع را با سرعت زیاد به چرم بمالید. و وقتی خوب جذب شد، با یك پارچه‌ی تمیز یا مخمل آن را برّاق کنید. چون جنس چرمها با هم فرق کلّی دارند، پس روشهای پاکیزه کردن آنها نیز متفاوت خواهد بود، که در اینجا چند نوع آن رامطرح می‌کنیم:

چرم ورنی در صندلی یا مبل شما به کار رفته است: با آنکه ورنی از چرمهای کاملاً قابل انعطاف است، ولی باز هم مالیدن مادّه‌ی سیلیکون‌دار قبل از استعمال آن نباید فراموش شود. برای تمیز کردن آن هرگز برس به کار نبرید، بلکه با یك پارچه‌ی لطیف آغشته به شیر باید آن را پاك کنید، سپس با پنبه‌ی تمیز آن را خشك نمایید. اگر وقتی ناچار شدید، برای پاکیزه کردن اساسی آن از آب و صابون استفاده کنید، بلافاصله خشکش کنید، و رویش مخلوط الکل و گلیسرین بمالید، و صیقل دهید.

اگر چرم به کار رفته در مبلهای شما از نوع گلاسه است، بایستی کرم مخصوص

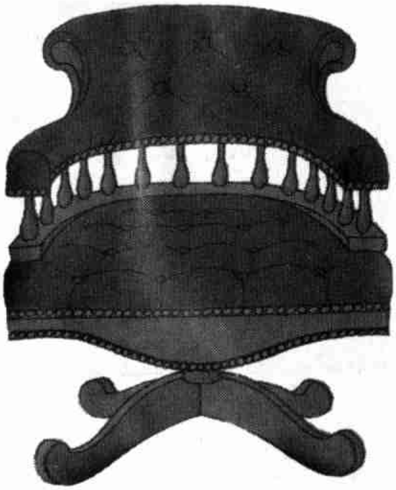

گلاسه به کار برید. برای دوام و زیبایی بیشتر، این کرم را وقتی به چرم بزنید، که تازه است. این کرم در ضمن باعث خواهد شد، که از لك شدن آن تا حدّ مقدور جلوگیری شود. برای تمیز کردن آنها از واکسهای مخصوص دیگری استفاده کنید، که به همین منظور ساخته شده است.

اگر پوشش مبل شما را جیر تشکیل می‌دهد، باید هر روز آن را برس بزنید. برای تمیز کردن آن به دو برس احتیاج دارید: اوّل برسی که در جهت پرز به کار می‌رود. دوّم برسی که در خلاف جهت برس مصرف خواهد شد. گاهگاهی آن را با کاغذ سنباده نیز می‌توانید پاك کنید. اگر فقط قسمتی از آن چروك شده است، با کف

دستتان به آرامی ماساژ دهید، تا صاف شود.

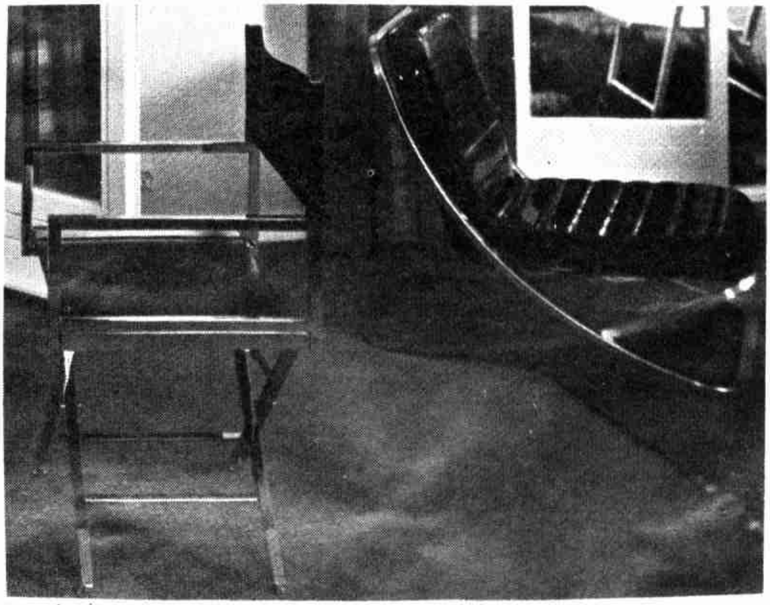
در صورتی که مبل چرمی شما خیلی کثیف شده است، با پارچه‌ی آغشته به تربانتین آن را پاك کنید، و بعد از خشك کردن واکس بزنید. هر چند که تربانتین کمتر از بنزین قابل اشتعال است، با وجود این در به کار بردن آن باید خیلی دقّت کنید. و

دور از هر منبع حرارتی آن را به کار برید، چون ممکن است مشتعل شود. حتّی سعی کنید، ته سیگاری هم در دور و بر شما روشن نباشد. همچنین بخار تربانتین برای تنفّس مناسب نیست، و بهتر خواهد بود این نظافت‌ها را در بیرون اتاق انجام دهید.

نظافت مبلهای شما

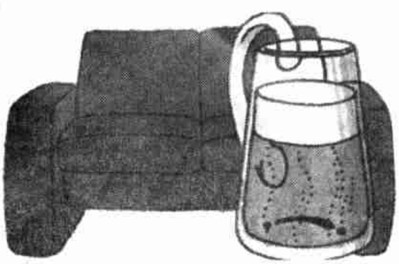
مبلهای شما چون بیش از هر چیزی مورد استفاده قرار می‌گیرند، به همان نسبت نیز بیشتر کثیف می‌شوند. و بایستی از آنها مواظبت بیشتری به عمل آورید. اگر چنانکه گرد و خاك روی میزهای لاك الکلی زیاد به چشم می‌خورند، و مرتباً باید گردگیری شوند. همین گرد و خاك روی مبلهای مخملی قابل رؤیت نیستند، هر چند که وجود دارند. پس باید مبلها را نیز دستکم هر دو روز یکبار با برس جارو برقی نظیف کنید، و به کمك یك اسفنج مرطوب لکّه‌های عمومی آن را برطرف سازید. اگر ضمن این کار روی آن کمی خیس شود، تا کاملاً خشك نشده است، رویش

ننشینید. برای خشک کردن سریع آن بهتر است از سشوار دستی استفاده کنید. ممکن است مبلهای شما لکّه‌های مختلف دیگری نیز داشته باشند، که در زیر به پاك کردن چند نوع مهمّ آن اشاره می‌کنیم:

لکّه‌ی آب روی پارچه‌ی مبل

وقتی یك قطره آب روی پارچه‌ی مبل ریخت، به ظاهر لکّه‌ی بدی روی آن می‌گذارد، امّا واقعیت این‌طور نیست. غالباً این‌گونه لکّه‌ها با برس زدن، یا مالیدن با

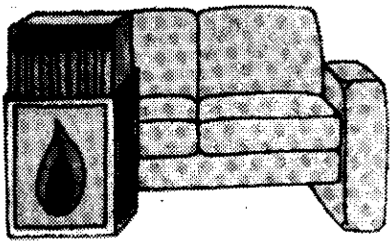

دست، از بین می‌روند. گاهی نیز لازم خواهد شد، شما روی آن اسفنج مرطوب بکشید، و بعد از خشك شدن اتوی ملایمی به آن قسمت بزنید. اگر لکّه خیلی کهنه

است، برای زدودن آن از آب و آمونیاك استفاده کنید، و آن را با پنبه‌ی تمیز روی لکّه بزنید، و پنبه‌ی دیگری را که با آب مرطوب کرده‌اید، رویش بکشید، و لکّه گیری را کامل کنید، و بعد از خشك شدن رویش برس بزنید.

اثر سوختگی روی مبل

با کوچکترین غفلت لکّه‌ی حاصل از سوختگی روی مبل پیش می‌آید. اگر این سوختگی روی پارچه‌ی مبل عمیق باشد، جز رفو کردن چاره‌ی دیگری وجود ندارد. امّا در صورت سبك بودن لکّه می‌توانید روی آن پراکسید ئیدروژن بمالید، و

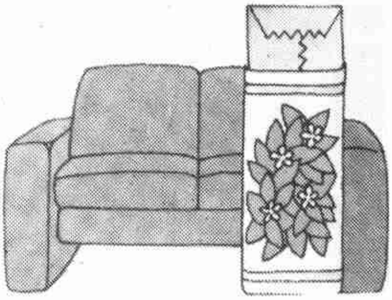

رویش پنبه‌ی خیس بکشید، و این کار را چند بار تکرار کنید. در برخی موارد با مالیدن الکل لکّه به سادگی برطرف می‌شود، که باید روی آن پنبه‌ی خیس بکشید، و با دستمال کاغذی خشك کنید. در صورتی که ته لکّه باقی بماند، از آب اکسیژنه استفاده کنید. به هر حال بعد از خشك شدن این قسمت از پارچه، برس زدن روی آن، و یا مالیدن با دست فراموش نشود.

لکّه‌ی اسپری‌های مختلف

لکّه‌ی حاصل از اسپری‌های مختلف، نظیر حشره کش، و تافت، و ضدّ عرق، و .... نیز روی پارچه‌ی مبل منظره‌ی زننده‌ای دارند، که باید به فکر زدودن آنها هم باشید. برای از بین بردن این لکّه‌ها در کمی آب گرم به اندازه‌ی کافی پودر لباسشویی بریزید، و به هم بزنید، و آن را با پنبه روی لکّه بمالید. در صورتی که نتیجه نداد، پربورات سدیم رویش بمالید، و با پنبه‌ی تمیز پاك کنید. همچنین مالیدن آمونیاك

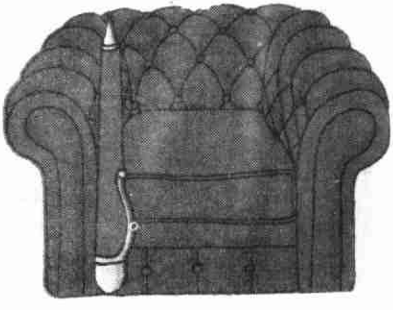
روی این لکّه‌ها نیز در برخی موارد نتیجه‌بخش است. در صورتی که رو مبلی شما پشمی است، آب و آمونیاك را به مقدارهای مساوی با هم مخلوط کنید، و با پنبه روی لکّه بکشید. در هر صورت بعد از لکّه‌زدایی، روی آن قسمت با پنبه آب خالص

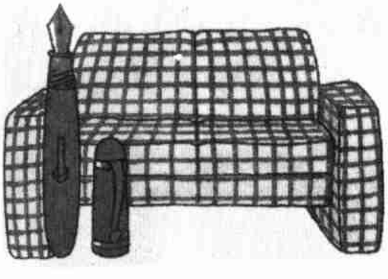

بمالید، و با دستمال کاغذی خوب پاك کنید، و بعد از خشك شدن برس بزنید، و یا با دست مالش دهید، تا دست‌خوردگی معلوم نشود.

لکّه‌ی خودنویس و خودکار روی مبل

لکّه‌ی جوهر خودنویس را با آب ژاول مخلوط با آب سرد، به نسبتهای مساوی، از روی مبل پاك کنید، و یا آب‌لیمو را با پنبه روی لکّه بمالید، و با پنبه‌ی خیس آب بکشید، و با دستمال کاغذی پاك کنید. در صورت لزوم این کار را چند بار تکرار

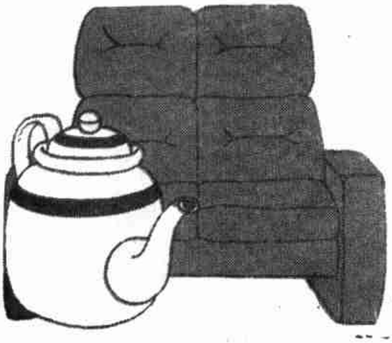

نمایید، و لکّه‌ی خودکار را با الکل ۹۰ درصد بزدایید. اسید سولفوریك ۶ درصد نیز این لکّه را پاك می‌کند. با تری کلراتیلن هم لکّه‌ی خودکار پاك می‌شود، ولی بهتر است قبلاً آزمایشهایی روی گوشه‌ی بی‌اهمیّت آن انجام دهید. با آب‌لیمو هم می‌توانید به این لکّه‌زدایی موفّق شوید، به شرطی که اوّلاً آبلیموی خالص داشته

باشید، ثانیاً به یکبار لکّه‌گیری اکتفا نکنید. در صورتی که با هیچکدام از این روشها موفّق به لکّه‌زدایی جوهر خودکار نشدید، این بار محلولی از آب اکسیژنه‌ی ۲۰ درصد، و چند قطره آمونیاك درست کنید، و لکّه را آن‌قدر مالش دهید، تا از بین برود. و نیز اگر خاطرجمع هستید، که استون بر پارچه‌ی مبل بی‌تأثیر است. آن را با پنبه روی لکّه بکشید.

لکّه‌ی چای روی مبل

لکّه‌ی چای را هم باید فوراً بشویید، و تمیز کنید. برای این منظور ابتدا پنبه را در آب سرد خیس کنید، و روی آن بمالید. در صورت عدم نتیجه‌گیری آب و صابون را با پنبه روی لکّه بمالید. و اگر لکّه خیلی سمج باشد، باید با آب ژاول از بین ببرید. امّا

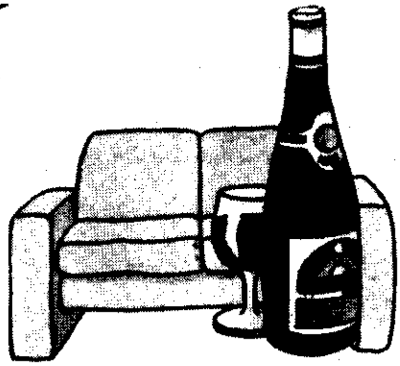

در اغلب موارد می‌توانید با آب‌لیمو هم لکّه‌گیری کنید. و سرانجام توصیه می‌کنیم، اگر لکّه‌ی چای کهنه باشد، ناچارید آن را با آب اکسیژنه‌ی ۵ درصد از روی مبل برطرف سازید.

لکّه‌ی شربت روی مبل

ابتدا آن را با پنبه‌ی خشك پاك کنید. سپس پنبه را درآب خیس نمایید، و روی لکّه بکشید. اگر نتیجه نگرفتید، پنبه را در آب و صابون خیس کنید، و به کمك آن لکّه‌گیری نمایید. امّا در صورت عدم نتیجه‌گیری، یك قاشق نمك آشپزخانه را روی

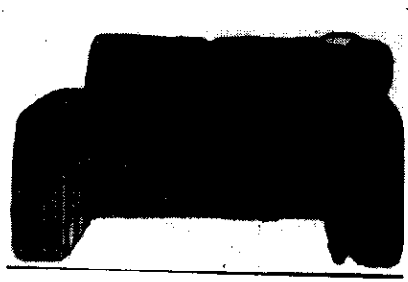
لکّه پهن کنید، و یك طبقه نمك تشکیل دهید. سپس پنبه را در آب گرم خیس کنید، و روی نمك بمالید. و اگر باز هم نتیجه‌ی قطعی نگرفتید، باید یك قاشق آب ژاول را در یك لیتر آب حلّ کنید، و آن را با پنبه چند بار روی لکّه بکشید، و با پنبه‌ای که در آب سرد خیس کرده‌اید، آبکشی کنید. و سرانجام اگر لکّه کهنه باشد، ناچارید از آب

و آمونیاك استفاده کنید. امّا در هر حال باید بعد از لکّه‌زدایی با پنبه‌ی خیس آبکشی نمایید، و با دستمال کاغذی تا آنجا که ممکن است آب اضافی آن را بگیرید، و با سشوار دستی در کمترین مدّت خشك کنید، و بالأخره برس بزنید، یا با دست مالش دهید، تا آن قسمت از رومبلی هم به حالت عادی درآید.

لکّه‌ی بستنی روی مبل

فوراً اضافی بستنی را از روی مبل بردارید، و بقایای آن را با استفاده از مایع

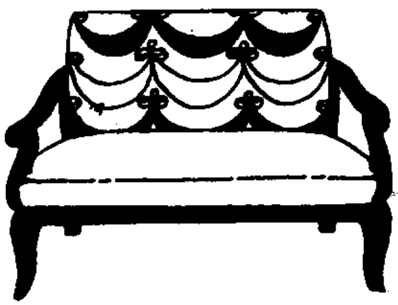

ظرفشویی پاك کنید. سپس پنبه‌ی تمیز را در آب سرد خیس کنید، و به کمك آن محلّ لکّه را آبکشی نمایید. در صورت نیاز این کار را دو بار انجام دهید، و با دستمال

کاغذی خشك کنید. اگر ته لکّه باقی بماند، ناچارید از پراکسید ئیدروژن برای زدودن آن استفاده نمایید. و بعد از آب‌کشی مجدداً با دستمال کاغذی پاك کنید، و با سشوار دستی خشك نمایید. آنگاه محلّ لکّه را برس بزنید، و یا با دست مالش دهید، تا زیاد معلوم نباشد.

ترمیم مبل با پارچه‌ی متفاوت

گاهی پشتی مبل بعد از سالها خدمت سالم می‌ماند، در صورتی که تشك نشیمن آن احتیاج به تعویض پارچه دارد. در این موارد شما سعی می‌کنید، که حتماً از همان پارچه پیدا کنید، و مبل خود را ترمیم نمایید. امّا در عمل این کار مشکل است، و حتّی اگر خود همان پارچه را داشته باشید، به علّت اینکه تازه مانده، و رنگش تندتر از سایر قسمتهای مبل است، به درد شما نمی‌خورد. ما راه‌حلّ دیگری برای این کار

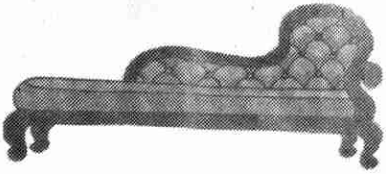

داریم: توصیه می‌کنیم، یك پارچه‌ی دیگر که کاملاً متفاوت با پارچه‌ی اصلی مبل، امّا هماهنگ با آن باشد، پیدا کنید، و در آن قسمت نخ‌کش شده، یا وا رفته‌ی مبل به کار برید. در این صورت نه تنها مبل شما ایرادی نخواهد داشت، بلکه این کار نمونه‌ای از ذوق و ابتکار شما نیز خواهد بود.

لکّه‌ی خون روی مبل

ابتدا باید لکّه را با آب سرد تمیز کنید، و آب بکشید. سپس با آب نیمگرم و صابون خوب بشویید. و با آب نیمگرم آب بکشید، و با دستمال کاغذی پاك کنید، و

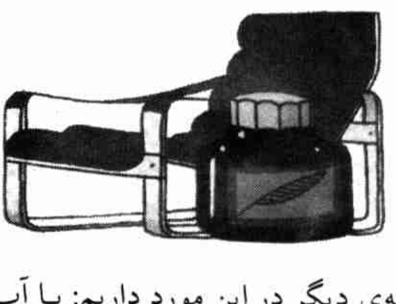
با سشوار دستی خشك نمایید. اگر لکّه‌ی خون روی پارچه‌ی پشمی مبل قرار دارد، بعد از شستن با آب سرد، خمیری از نشاسته درست کنید، و روی لکّه بمالید، و بعد از خشك شدن برس بزنید. اگر خوب پاك نشود، این کار را دوباره تکرار کنید. گاهی با لکّه‌ی سمج خون روبه رو هستید، در این صورت اوّل لکّه را با آب سرد بشویید،

سپس با آب اکسیژنه‌ی ۲۰ درصد پاك کنید. اگر لکّه‌ی خون خیلی تازه است، با کاغذ خشك‌کن قسمتهای اضافی آن را پاك کنید. و بعد پنبه‌ای را در سرکه‌ی سفید خیس کنید، و روی باقی مانده‌ی لکّه بکشید. آنگاه با آب سرد آبکشی کنید، و با دستمال کاغذی پاك کرده، و با سشوار دستی خشك کنید.

لکّه‌ی مرکّب سیاه

اگر لکّه‌ی مرکّب سیاه روی مبل پارچه‌ای شما قرار دارد، در مخلوطی از آب ژاول و آب خالص پنبه را خیس کنید و چند بار روی لکّه بکشید، و هر بار پنبه را

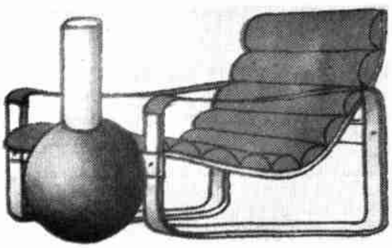

عوض کنید. یك نسخه‌ی دیگر در این مورد داریم: با آب‌لیموی خالص لکّه را برطرف کنید، و پنبه‌ی خیس شده در آب خالص را چند بار به محلّ لکّه بکشید. امّا برخی از متخصّصان نیز نظر می‌دهند، که باید روی لکّه‌ی مرکّب شیر خام بمالید، و مالش دهید. لکّه‌ی جدیدی حاصل می‌شود، که آن را نیز باید با پنبه‌ای، که خیس

شده در آب و صابون‌است، پاك کنید. پنبه را مرتّباً روی آن بکشید، و این کار را چند بار تکرار کنید، و آنگاه پنبه‌ی خیس شده در آب نیمگرم را روی آن کشیده، و محلّ لکّه را با دستمال کاغذی پاك کنید.

لکّه‌ی لاك ناخن روی مبل

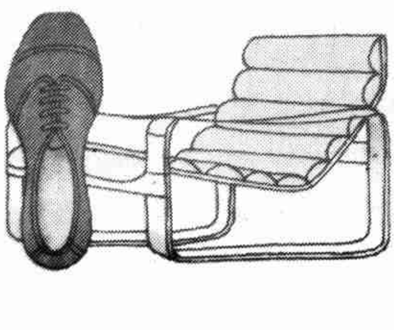
چاره‌ای ندارید، جز اینکه رویش با پنبه استون بمالید. امّا اثر آن را روی گوشه‌ی بی‌اهمیّتی از آن امتحان کنید. شاید جنس پارچه‌ی آن طوری باشد، که استون آن را سوراخ کند. در صورتی که اشکالی پیش نیامد، چند بار مالیدن استون را تکرار کنید،

و هر دفعه پنبه را عوض کنید. حالا می‌توانید محلّ لکّه را با پنبه‌ای، که در آب و صابون خیس کرده‌اید، بشویید. و بعد با پنبه‌ی خیس شده در آب نیم‌گرم آبکشی کنید. سپس مطابق معمول با دستمال کاغذی پاك کنید، و با سشوار دستی خشك نمایید.

لکّه‌ی واکس کفش روی مبل

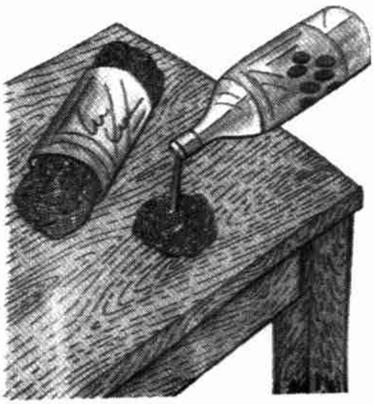
اگر مبل شما به این لکّه آغشته شده است، پنبه را در الکل فرو برید، و روی آن

بمالید. چند بار این کار را انجام دهید، و هر بار پنبه را عوض کنید. اگر نتیجه نگرفتید، ناچارید از تربانتین کمك بگیرید. این بار پنبه را به تربانتین آغشته کنید، و روی لکّه‌ی واکس کفش بمالید، و چند بار با پنبه‌های دیگر این کار را تکرار کنید. و سرانجام آثار باقی مانده از این موادّ روی پارچه را با بوراکس از بین ببرید، و پس از آبکشی به وسیله‌ی پنبه‌ی مرطوب، با دستمال کاغذی خشکش کنید.

تخته و میز چوبی آشپزخانه

شاید شما نیز فقط یك تخته‌ی چوبی هم برای آشپزی، و هم برای شیرینی‌پزی دارید، که روی آن گوشت را قیمه می‌کنید، و یا پیاز و سیر را خلال می‌کنید، و نیز خمیر شیرینی را پهن می‌کنید، و .... در این صورت توصیه می‌شود، که حتماً یکی از وجه‌های آن را به آشپزی، و دیگری را به شیرینی‌پزی اختصاص دهید، و هرگز آنها را به جای هم به کار نبرید. برای پاك کردن ذرّات خمیر، کافی است که نمك

آشپزخانه را رویش بریزید، و اسفنج خیس روی آن بکشید، و سپس با اسفنج دیگر که در آب نیمگرم فرو می‌برید، پاکش کنید. در طرف دیگر تخته نیز هر بار که گوشت، یا پیاز و سبزی را خرد می‌کنید، بعد از استفاده رویش پودر جوهر لیمو بریزید، و با اسکاچ خوب مالش دهید، و سپس با اسفنج خیس آب بکشید. در مورد میز چوبی آشپزخانه نیز، که کارهای مختلفی را روی آن انجام می‌دهید، علاوه بر

تمیزکردن آن بعد از انجام هرکار، دستکم هر هفته یکبار نظافت کامل کنید: برای این کار روی مقداری پشم فلزّی کمی روغن زیتون بریزید، و تمام سطوح آن را خوب مالش دهید. و بعد، با پنبه‌ی مرطوب پاك کنید. و هنگامی که با تخته و میز چوبی آشپزخانه کاری ندارید، سطح آنها را با یك صفحه پلاستیك بپوشانید، تاگرد و غبار روی آنها ننشیند

میزهای قدیمی را نو کنید

برخی میزهای کهنه و قدیمی نیز در بعضی خانه‌ها وجود دارند، که در رنگ آنها از موم نیز استفاده شده است. ما آن میزها را «مومی» می‌نامیم، اگر شما نیز از این‌گونه میزها دارید، به عنوان اشیای عتیقه از آنها حفاظت کنید. مسلّماً به مرور زمان سطح این میزها لکّه شده، و رنگ آنها خشك، و رویشان دارای ترکهای ریزی شده است. چگونه می‌توان آنها را دوباره تازه ساخت، و لطف و زیبایی اوّلیّه‌شان را به این میزها بازگرداند؟ این کار ساده است، و در چهار مرحله انجام می‌پذیرد: اوّلاً

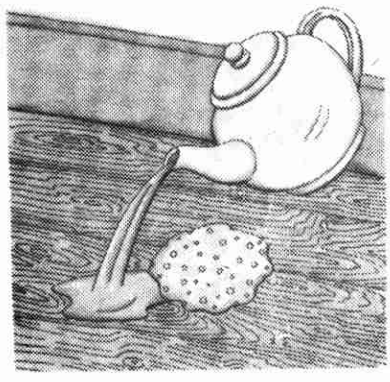

باید مقداری تری کلرو اتیلن، و یا بنزین، تهیّه کنید، و پنبه را به آن آغشته نمایید، و روی قسمتی از میز بکشید. و وقتی پنبه کثیف شد، آن را دور بیندازید، و پنبه‌ی تمیز دیگری به بنزین آغشته کرده، و به پاك کردن ادامه دهید. و این کار را تا آن حدّ انجام دهید، که اصل چوب ظاهر شود. ثانیاً مقداری موم طبیعی تهیّه کنید، و آن را رنده کرده، و به صورت ذرّات کوچك درآورید، و در مقداری بنزین، که وزن آن سه برابر

وزن موم است، حلّ کنید، و روی میز بکشید. ثالثاً بعد از یك ساعت پودر سنگ روی آن بپاشید، و با چوب پنبه در جهت خطوط چوب مالش دهید، تا سطح میز صافتر گردد. رابعاً اضافی پودر را با برس پاك کنید، و سطح میز را با جیر صیقل دهید. میز قدیمی شما زیبایی خاصّ اوّلیّه‌اش را پیدا خواهد کرد. امّا یادآوری می‌کنیم، که تمام اعمال فوق باید در هوای آزاد، و با سرعت تمام، انجام پذیرد، تا گازهایی که از آنها متصاعد می‌شوند، و برای سلامت شما مضرّند، کمترین ناراحتی را برای شما فراهم سازند.

میز چوبی در آشپزخانه

معمولاً میزهای چوبی آشپزخانه ابتدا رنگ لاك الکلی دارند، هر چند که آنها میز کار محسوب می‌شوند، و به مرور تبدیل به میز چوبی بیرنگ می‌گردند. به هر حال میز آشپزخانه را مرتّباً گردگیری کنید. اگر به تدریج جلای خود را از دست داده است، برای اعاده‌ی آن روغن کتان و الکل را به نسبتهای مساوی با هم مخلوط کنید،

و به وسیله‌ی پنبه روی میز بمالید. سپس با حوله‌ی نرم برّاق کنید. توجّه داشته باشدی، که روی میز لاك الکلی هرگز بشقاب گرم قرار ندهید. همچنین به همان نسبت گذاشتن اجسام سرد نیز بر زیبایی میز لطمه می‌زند. پس هرگز پارچ پر از آب سرد را هم روی آن قرار ندهید. امّا در صورت لزوم باید زیر اجسام خیلی گرم، یا خیلی سرد، زیربشقابی قرار دهید. و حالا از یك میز کار در آشپزخانه صحبت

می‌کنیم، که چوبی است، و اگر چه قبلاً رنگ لاك الکلی، و یا رنگ دیگری داشته، حالا از بین رفته است. برای پاك کردن آن باید از پشم فلزّی استفاده کنید، و با آب گرم، و آب ژاول، و به کمك برس زبری آن را بشویید. و به سرعت، و بدون اینکه زیاد خیس شود، با پارچه‌ی تمیزی خشکش کنید. و در و پنجره‌ی آشپزخانه را باز کنید، که در معرض جریان هوا قرارگیرد، و به طور کامل خشك شود. و در صورتی که رنگهای مایل به قهوه‌ای در برخی قسمتهای آن دیده می‌شود، می‌توانید با ریختن چای پررنگ سرد روی آن، و مالش دادن با پنبه، سطح میز را یکدست کنید. اگر هر چند روز یکبار این کار را انجام دهید، در واقع شما میز خود را رنگ زده‌اید.

میز و صندلی چوبی را برّاق کنید

اگر شما در خانه میز و صندلیهای چوبی دارید، که اغلب رنگ لاك الکلی دارند، بایستی مرتّباً به آنها رسیدگی کنید، و نگذارید طراوت، و شفّافیّت، و زیبایی خود را از دست بدهند. ما توصیه می‌کنیم، ابتدا محلولی به روش زیر تهیّه کنید:به

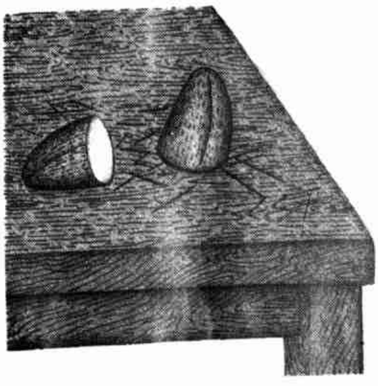

اندازه‌های مساوی سرکه‌ی سفید، و پارافین مایع را در یك ظرف شیشه‌ای دهن‌گشاد بریزید. سپس یك دستال نرم پنبه‌ای را در آن خیس کنید، و خوب فشار دهید، و بچلانید. و بعد مدّت یك ساعت در تراس آویزان کنید، تا کمی خشك شود. این دستمال مرطوب را بر روی میزها، و دسته، و پایه‌های صندلی‌ها بکشید، و مواظب باشید با پارچه‌ی صندلی‌ها تماس پیدا نکنند. آنگاه روی‌شان پنبه بمالید،

و برّاق کنید. این کار را هر هفته یکبار انجام دهید، و در فاصله بین دو استفاده‌ی متوالی از این محلول، دستمال مربوطه را داخل محلول بیندازید، و سرش را ببندید. برخیها نیز ترجیح می‌دهند، در یك لیتر آب ۵۰ سانتیمتر مکعّب تربانتین، و ۵۰ سانتیمتر مکعّب روغن کتان بریزند، و به کمك یك دستمال که در آن خیس کرده، و بعد از چلاندن، کمی در هوای آزاد خشك کرده‌اند، میز و صندلی را صیقل دهند. یادآور می‌شویم، که در هر دو مورد باید محلول مصرفی خیلی کم باشد، و چاشنی به حساب آید. بعد از مالیدن نیز با پنبه کاملاً پاك شود، تا فقط میز و صندلی برّاق شوند. و اگر آن را به وفور به کار برید، میز و صندلی شما منبع گرد و خاك خواهد شد.

چند مطلب دیگر در باره‌ی میز و صندلی

اگر جنس آنها چوب بلوط، یا آکاژو است، و رنگ لاك الکلی دارند، هر از گاهی روی آنها مخلوطی از چای پررنگ، و آبلیمو، و پارافین مایع به مقدارکم بمالید، و با پنبه خوب صیقل دهید، اگر لکّه‌های کهنه‌ای دارند، در مقداری آب کمی سرکه

اضافه کنید، و با پنبه روی آنها بکشید، و خوب مالش دهید، و بعد از خشك شدن با روغن کتان برّاق نمایید. اگر ترکهای کوچکی دارند، روی آنها بادام، یا فندق، و یا گردو بمالید، و با پنبه خوب صیقل دهید، و به طور موقّت هم که باشد، آنها را نامریی سازید. حتّی اگر مداد شمعی روی خراشها بمالید، و با پنبه خوب جلا

دهید، می‌توانید آنها را به ظاهر ترمیم کنید. اگر جسم گرمی روی آنها گذاشته شده، و قسمت کمی تیره شده است، خاکستر سیگار را با کمی روغن کتان مخلوط نمایید، و با پنبه روی آن مالش دهید، و برّاق کنید. مواظب باشید، که پنبه را فقط در جهت خطوط بمالید. و سرانجام اگر صندلی‌هایی از جنس چوب خیزران دارید، می‌توانید آنها را با استفاده از سود، که در آب حلّ کرده‌اید، تمیز کنید، و با سشوار دستی خشك نمایید، آن‌گاه روی آنها کمی روغن کتان بمالید، و خوب جلا دهید.

رومبلی را تمیز نگه دارید

چگونگی وضعیّت رومبلی‌ها معرّف میزان سلیقه‌ی یك خانم خانه‌دار است. رنگ برخی رومبلی‌ها، و نوع آنها طوری است، که به ظاهر گرد و غبار را روی خود نشان نمی‌دهند، ولی شما باید آنها را یك روز در میان جارو بزنید. و اصولاً هر لکّه‌ای که رومبلی‌ها می‌گیرند، باید روی مبل اقدام به لکّه‌گیری آنها شود. این تصوّر

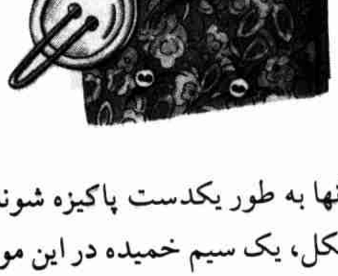

غلط است، که چون برخی از رومبلی‌ها قابل شستشو هستند، می‌توانید آنها را گاه و بیگاه مانند رولحافی بشویید، و سرجایشان نصب کنید. به طور کلّی وقتی یك رومبلی را در تشت یا ماشین لباسشویی شستید، و بعد اتو زدید، هرگز طراوت اوّلیّه را باز نخواهد یافت. وانگهی ممکن است، عرضش کم و طولش بیشتر شود، و بالعکس. و در نتیجه فرم خود را از دست خواهد داد. مخصوصاً اگر شما رومبلی

مخملی دارید، هرگز به فکر آبشویی آن نباشید. برخیها عقیده دارند، رومبلی مخملی را به این طریق می‌توانید پاکیزه کنید: سبوس گندم را خوب گرم کنید، و روی آن پهن نمایید. پس از یک ساعت با جارو برقی آنها را جارو کنید. اگر رومبلی قلاّب دوزی شده دارید، پنبه را مرتّباً به اتر آغشته کنید، و روی آن بمالید، و مرتّباً پنبه را دور بیندازید. و در ضمن مواظب اشتعال هم باشید. البته باید این کار را در هوای آزاد انجام دهید. و سرانجام رومبلی‌ها را با روکش قابل شستشو بپوشانید. اگر روی کاناپه کوسن قرار می‌دهید، هر چند روز یکبار اوّلاً کوسن‌ها را پشت و رو کنید، تا هر دو طرف آنها یکسان چرک شوند. ثانیاً محلّ آنها را تغییر دهید، تا به همان نسبت قسمتهای مختلف کاناپه نیز یکسان کهنه شوند.

اگر رومبلی خود را به خشک شویی می‌سپارید

اگر رومبلی شما قابل شستشو نیست، نظافت آن را به متخصّص‌ها واگذار کنید، که در خانه‌ی شما با شامپوی مخصوص، که روی آن می‌کشند، کف زیادی درست کنند، و بعد از خشک شدن با جاروبرقی ویژه آن پاك نمایند. ولی توصیه می‌شود، که قبل از مالیدن شامپو، تمام دکمه‌های مخصوص آنها را ـ در صورت وجود داشتن ـ

خودتان باز کنید، تا سطح آنها به طور یکدست پاکیزه شوند. باز کردن و بستن آنها خیلی ساده است: مطابق شکل، یک سیم خمیده در این مورد به کار رفته است، که دو سر آن را در پشت مبل به هم می‌پیچید.

به فکر پرده‌ها نیز باشید

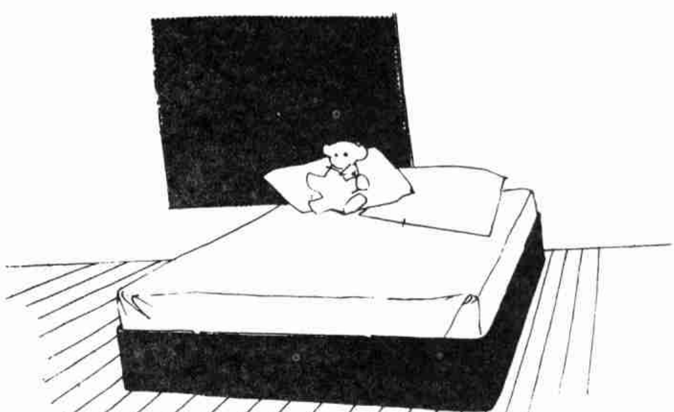
چون پرده‌ها بیشتر در معرض جریان هوا هستند، به همان نسبت بیشتر از سایر وسایل خانه گرد و غبار را به خود جذب می‌کنند. در صورتی که اگر مرتّباً هنگام جارو کردن اتاق پرده‌ها را هم با جاروبرقی برس بزنید، آنها نیاز کمی به شستن خواهند داشت. و حالا اگر پرده‌ی شما کثیف شده است، امّا قابلیّت شستشو دارد، تا می‌توانید آن را در تشت بشویید. برای اینکار تشت بزرگی انتخاب کنید، و به روش زیر شروع به شستشو کنید: ابتدا پرده‌ها را خوب تکان دهید، تا گرد و غبارشان به کلّی کنار روند. سپس در آب نیمگرم مدّت یك ساعت خیس کنید. سپس آب آن را دور بریزید، و این بار در آب نیمگرم محتوی پودر لباسشویی به همان مدّت خیس

نمایید، و در آخر با ملایمت تمام چنگ بزنید، و آب صابون را خالی کنید. این کار را سه بار تکرار نمایید. و آخرین آب صابون را وقتی بیرون ریختید، پرده‌ها را خوب آبکشی کنید، و روی طناب بیندازید. و سرانجام آنها را، در حالی که کمی مرطوبند، اتو بزنید. پرده‌های پلاستیکی را نیز به همین ترتیب بشویید، ولی آنها ساده‌تر پاکیزه می‌شوند. و در اینجا یادآور می‌شویم، وقتی پرده را می‌خواهید بشویید، حتماً تمام چنگالها و سربهای آنها را خارج کنید. برای اینکه محلّ چنگالها عوض نشود، روی نوار پرده در محلّهای مربوط به هر چنگال با لاك ناخن علامت بگذارید. و نیز پرده‌ی مربوط به طرف راست، و طرف چپ، را با لاك ناخن علامتگزاری کنید.

بخش ۶

ایده‌هایی نو در تدبیر منزل

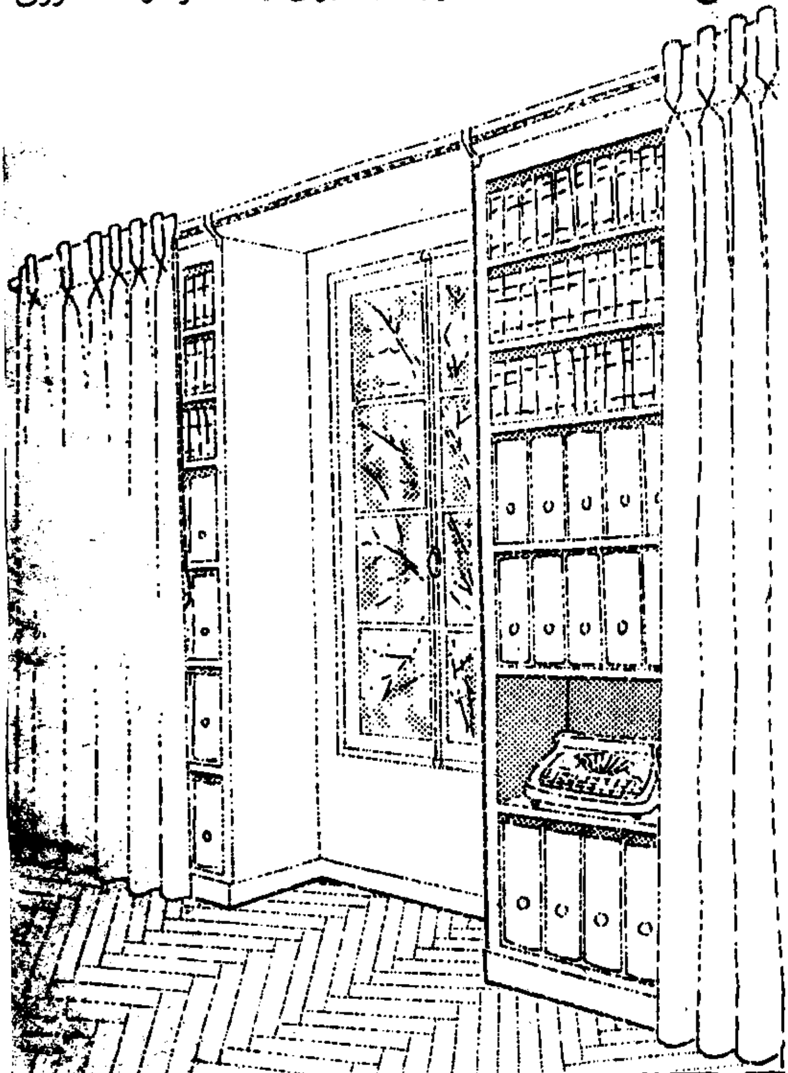
ایده‌هایی نو برای زندگی بهتر در خانه

در این بخش از کتاب طرحهایی کاملاً جدید، برای افرادی که می‌خواهند محیط زندگی خود را خوشایند سازند، ارائه کرده‌ایم، و نیز برای آنهایی که در آپارتمانهای کوچك امروزی با کمبود جا مواجه هستند، راه‌حلّهای مناسبی مطرح ساخته‌ایم، که بیشك مورد توجّه‌شان قرار خواهند گرفت. لازم نیست شما یکی از طرحهای ما را عیناً، و مو به مو، اجرا کنید، بلکه مطالعه‌ی آنها به شما امکان خواهد داد، که متناسب با وضع موجود خانه و آپارتمان خود طرح دیگری را، که تلفیقی از راه‌حلّهای ماست، اجرا کنید. و شاید مطالعه‌ی این مطالب سبب شود، که شما با الهام از طرحهای پیشنهادی ما شیوه‌های دیگری ـ احتمالاً مناسبتر از آنها ـ برای بهتر کردن زندگی در خانه‌ی‌تان ابداع کنید.

قفسه‌های کتابخانه در طرفین پنجره

در آپارتمانهای کوچك و مدرن امروزی معمولاً تعداد اتاقها محدود است، و بعید به‌نظر می‌رسد، که افراد تحصیل کرده، با درآمد متوسّط، اتاق کتابخانه نیز داشته باشند. جهت جلوگیری از اتلاف انرژی حرارتی نیز در اکثر آپارتمانها پنجره‌ها کوچکند، و در وسط دیوار اتاق قرار دارند، و شما می‌توانید، با استفاده از این ویژگی، در طرفین پنجره‌ی هال، یا یکی از اتاقها، دو سری قفسه‌ی کتابخانه تشکیل دهید، که بلندی آنها از کف اتاق تا سقف آن باشد. عمق هر یك از آنها فقط ۳۰

سانتیمتر کافی به‌نظر می‌رسد. ارتفاع طبقه‌ها را می‌توانید متناسب با طول کتابهایی که در آن خواهید چید، تنظیم کنید. در این قفسه‌ها ممکن است اشیایی نظیر ماشین تحریر، و چرخ خیّاطی، و غیره نیز قرار دهید. برای اینکه گرد و خاك روی آنها

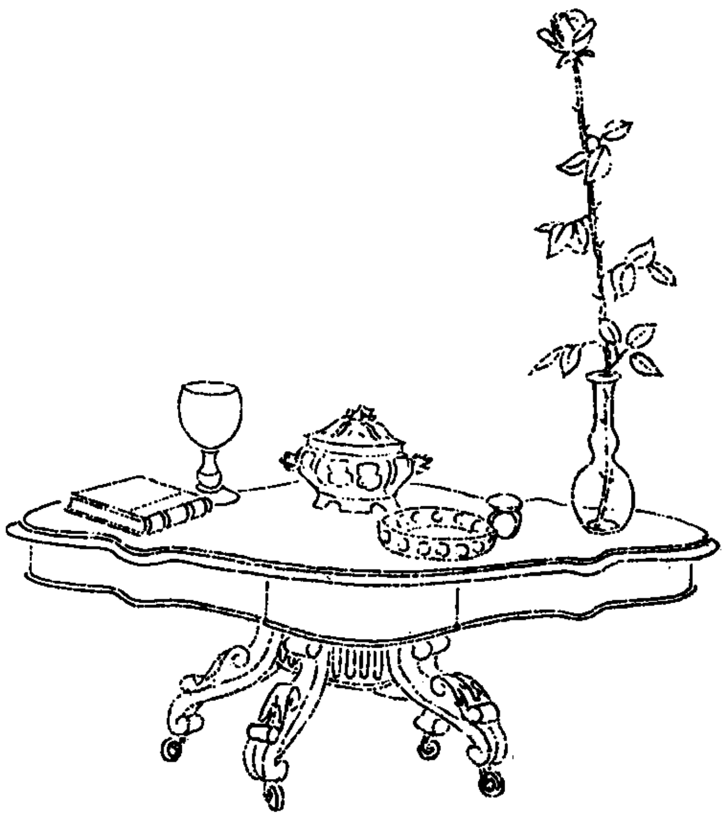

ننشیند، و هم منظره‌ی زیبایی داشته باشند، می‌توانید دو پرده‌ی بزرگ و چین‌دار هم برای آنها پیش‌بینی کنید، که به طرفین باز شوند، و در وسط به همدیگر برسند. و روزها معمولاً پرده‌ها را آن‌قدر کنار بکشید، که در دو طرف پنجره قرار گیرند، و فقط کتابخانه‌ها را از گرد و غبار حفظ کنند، و شبها نیز آن دو را به‌طور کامل می‌کشید، تا

در وسط به‌هم برسند، و پنجره و کتابخانه‌ها را توأماً بپوشانند. اجرای این کار ساده است، و با هزینه‌ی کمتری انجام می‌پذیرد.

میز کوتاه برای کاناپه

گاهی در خانه‌های قدیمی میزهایی مربوط به سالهای گذشته وجود دارند، که در گوشه‌ی انبار خاك می‌خورند. این میزهای بلند، که روزی میز تحریر، یا میز ناهارخوری کوچك بودند، معمولاً با تعادل ناپایداری که دارند، امروزه نمی‌توانند

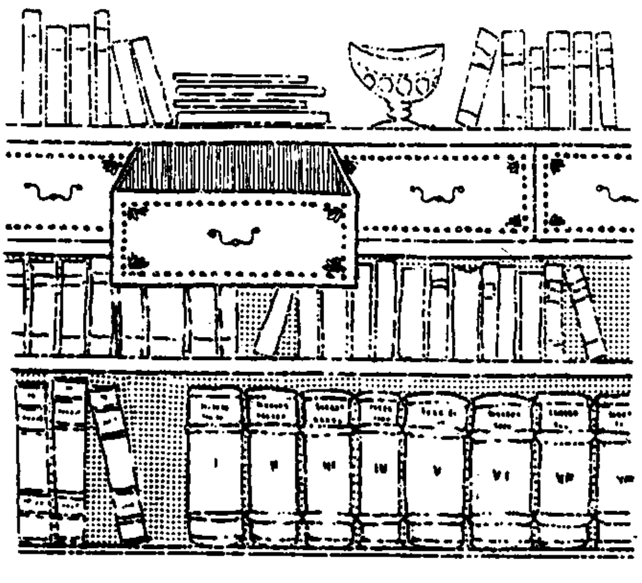

باز هم در همان موارد به‌کار روند. امّا شما می‌توانید، با تغییرات کوچکی که در آنها می‌دهید، بار دیگر مورد استفاده‌ی مجدّد قرار دهید. در شکلی که ملاحظه می‌کنید، پایه‌ی یك میز بلند صبحانه‌خوری را ارّه کرده، و چرخهای کوچکی نیز به آن اضافه

نموده‌اند، تا یك میز نفیس جلو کاناپه را تشکیل دهد. یك گلدان بلند در گوشه‌ی آن نیز لطفش را صد چندان کرده است.

کتابخانه‌ی عریض، امّا کوتاه

با هزینه‌ی کمی شما نیز می‌توانید در یکی از دیوارهای اتاق، که فاقد پنجره است، و یا پنجره‌ی آن از کف اتاق بیش از یك متر فاصله دارد، قسمتی از دیوار را به یك کتابخانه‌ی عریض، امّا کوتاه، اختصاص دهید. موادّ اوّلیّه‌ی آن را «نبشی» های

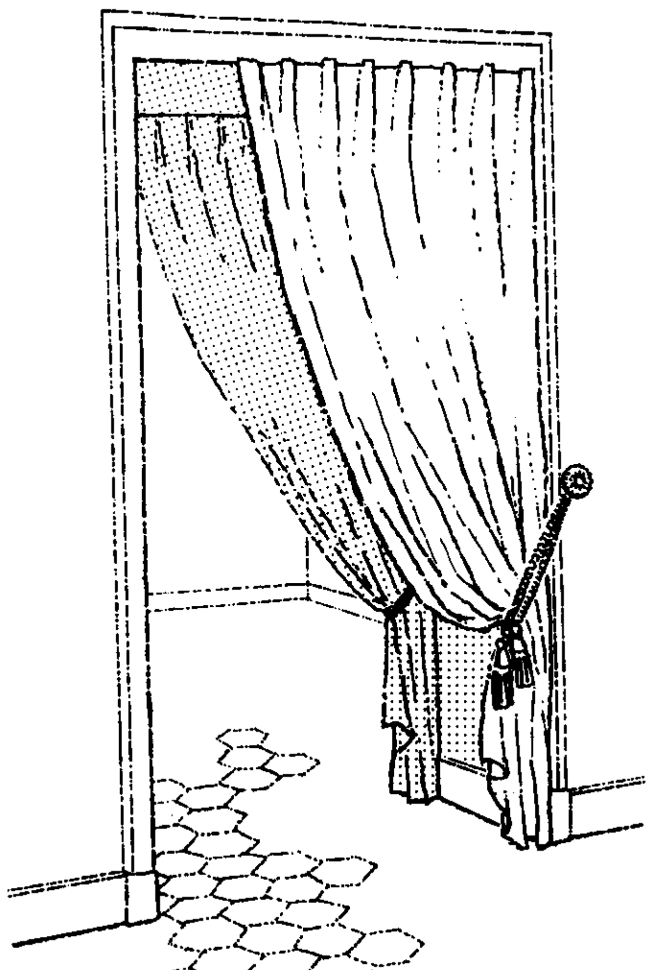

مخصوص فلزّی سوراخدار تشکیل می‌دهند، که برای این منظور ساخته شده‌اند، و در قفسه‌بندی مغازه‌ها بیشتر از آنها استفاده می‌کنند. مطابق شکل، آنها را روی هم سوار کنید، و ارتفاع طبقه‌ها را طوری تنظیم نمایید، که مجموع آنها از یك متر بیشتر نباشد. وسط نبشی‌ها تخته‌ی نئوپان، و جلو آنها چوبهای مخصوص گلدار پیش ساخته نصب کنید، و کتابهای خود را در این طبقه‌ها، و نیز در سطح فوقانی آن، مانند تصویر، قرار دهید. اگر یك طبقه را نیز به کشوهای پیش‌ساخته اختصاص دهید، معمولاً اشیای خرد و ریز خود را هم می‌توانید در آن جای دهید. این روش

مخصوصاً در مواردی که سکونت شما در یك آپارتمان موقّتی است، خیلی مناسب به‌نظر می‌رسد، زیرا بازکردن و حمل این کتابخانه نیز خیلی سهل است.

از دو پرده استفاده کنید

گاهی هال و پذیرایی یك آپارتمان، یا دو اتاق دیگر آن، با یك «درگاه» فاقد در به

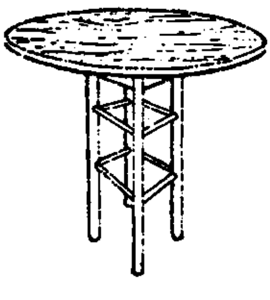

هم مربوطند. ما این نوع ارتباط را هرگز تأیید نمی‌کنیم، زیرا هیچکدام از این اتاقها استقلال کامل نخواهند داشت، و مخصوصاً در خانواده‌های بچّه‌دار وجود این

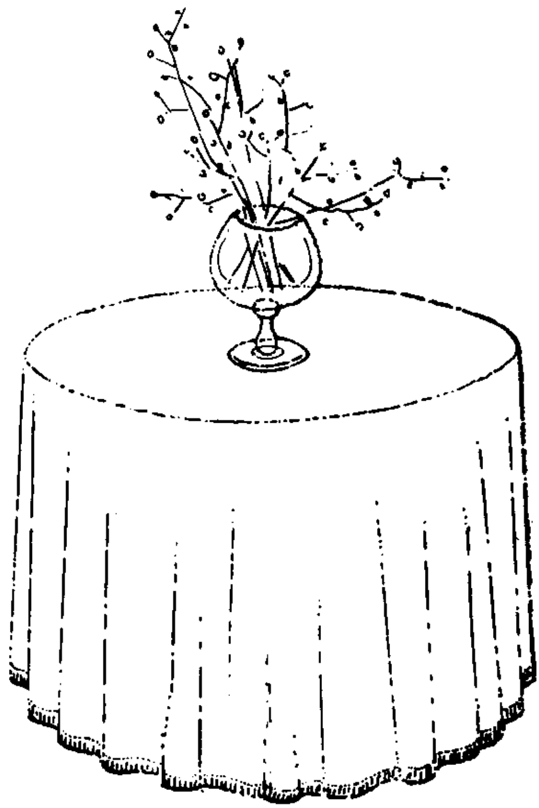
درگاه سبب خواهد شد، که بچّه‌ها در هر دو اتاق جولان کنند، و همه جا را به‌هم بریزند. به هر حال اگر آپارتمان شما همچو درگاهی دارد، ما توصیه می‌کنیم، دست‌کم با دو پرده آنها را از همدیگر جدا کنید. مطابق شکل، هر یك از این دو پرده در یك طرف دیوار قرار دارند. بهتر است جنس آنها از نوع ضخیم باشد، تا عایق صدا شوند. مخصوصاً در فصلهای سرد گاهی شما ناچار می‌شوید، که یکی از این دو اتاق را سرد نگه دارید، که تنها دو پرده‌ی ضخیم می‌توانند مانع انتقال حرارت از یك اتاق به دیگری باشند. زیرا هوای محبوس بین دو پرده عایق حرارت است، و مانع از این می‌شود، که گرما از یك اتاق به اتاق دیگر منتقل شود. گفتن ندارد، که رنگ و طرح این دو پرده می‌توانند متفاوت با یکدیگر شوند، تا هر کدام با رنگ دیوار، و فرش، و مبلمان اتاق مربوط به خود هماهنگی داشته باشد.

میز گردی که با پارچه پوشیده می‌شود

برای زیبا کردن محیط زندگی شما نیازی به تهیّه‌ی وسایل لوکس، و پرداخت هزینه‌های گزاف ندارید. حتّی شما با یك صفحه‌ی گرد، که از یك تخته‌ی نئوپان بریده شده، و با چهارپایه‌ی مربوط به‌هم افقی قرار گرفته است، می‌توانید در گوشه‌ی اتاق خود یك دنیا زیبایی به وجود آورید، و هر ناظری را به تحسین وادارید. در شکلی که ملاحظه می‌کنید، این میز ارزان‌قیمت با یك پارچه‌ی ساتن، و

کتان، و نظایر آنها پوشیده شده، و یك گل خشك ـ نه مصنوعی ـ درگلدان شیشه‌ای روی آن را تزیین داده است. این رومیزی باید کاملاً گرد بریده شود. قطر آن مساوی است با قطر میز، به اضافه‌ی دو برابر ارتفاع آن از سطح زمین، که ۶ سانتیمتر نیز باید

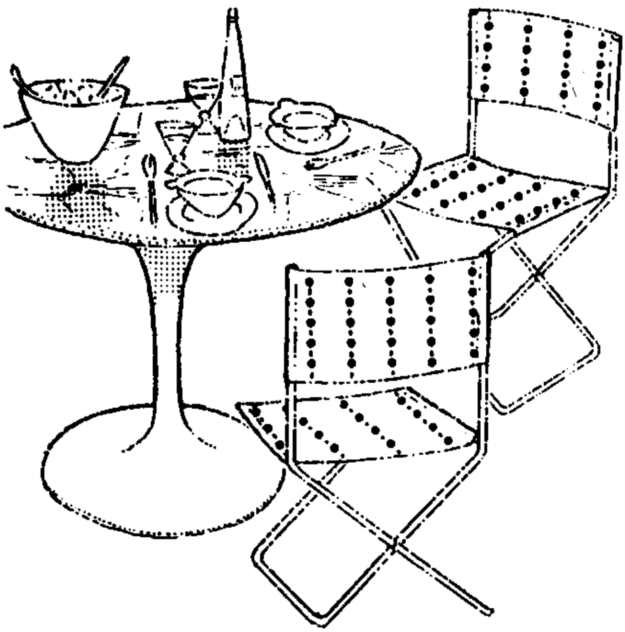

برای توگذاشتگی لب پارچه به آن افزوده شود. و تنها در این صورت است، که لبه‌ی رومیزی دور تا دور آن با سطح زمین تماس پیدا می‌کند، و هرگونه کوتاه و بلند بودن آن از لطف موضوع می‌کاهد.

از صندلیهای سبك غفلت نکنید

چند صندلی پارچه‌ای سبك از وسایل ضروری هر خانه به شمار می‌روند. این صندلی‌ها موارد استفاده‌ی زیادی دارند. مثلاً در شبهای بهار و تابستان می‌توانید روی آنها بنشینید، و شام و صبحانه در تراس آپارتمان، و یا حیاط خانه میل کنید، و هر بار بعد از استفاده آنها را به محلّ اوّلیّه‌اش انتقال دهید. همچنین وقتی شمار مهمانها از تعداد مبلهای خانه‌ی شما بیشترند، با این صندلی‌ها می‌توانید کمبود آنها را جبران کنید. اگر آشپزخانه‌ی شما کوچك است، و با وجود این اتاق غذاخوری

شما را نیز تشکیل می‌دهد، می‌توانید این صندلی‌ها را فقط در مواقعی که به آنها نیاز دارید، دور میز کوچك آشپزخانه قرار دهید. به هر حال موارد استفاده‌ی زیادی به این صندلی‌های ساده و ارزانقیمت پیش خواهد آمد، که غیرقابل پیش‌بینی است. فقط توصیه می‌کنیم، هرگز آنها را در هوای آزاد به حال حود رها نکنید، زیرا کثیف

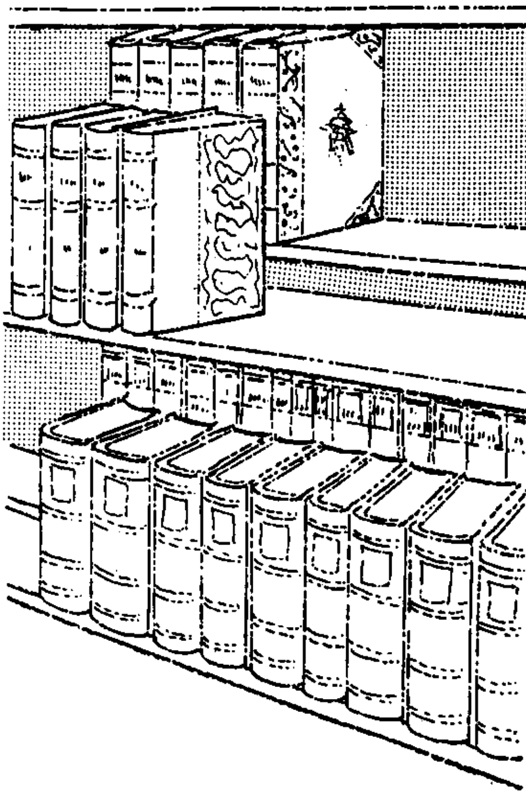

خواهند شد، و شستشوی آنها نیز به سادگی امکان‌پذیر نیست. گفتن ندارد، که نوع «تاشو» ی آنها بر انواع دیگر ترجیح دارند، زیرا در محوّطه‌ی کوچکی می‌توان آنها را انبار کرد.

اگر اتاق قدیمی شما دارای طاقچه است

اگر اتاق قدیمی شما دارای طاقچه است، هرگز به فکر پر کردن آن نباشید، بلکه آن قسمت از دیوار اتاق را به کتابخانه تبدیل کنید. به این ترتیب که، مطابق شکل، دو سه طبقه‌ی دیگر از چوب یا فلزّ جلوی آن تشکیل دهید، که هر کدام پشت دیگری

قرارگیرد. ارتفاع آنها را نیز طوری تنظیم کنید، که در دو ردیف متوالی نصف هر کتاب بالاتر ازکتاب دیگر قرارگیرد، و نام آن قابل خواندن باشد. ملاحظه خواهید کرد، که به این ترتیب کتابخانه‌ی کوچك شما لطف خاصّی دارد، و هر چند که در

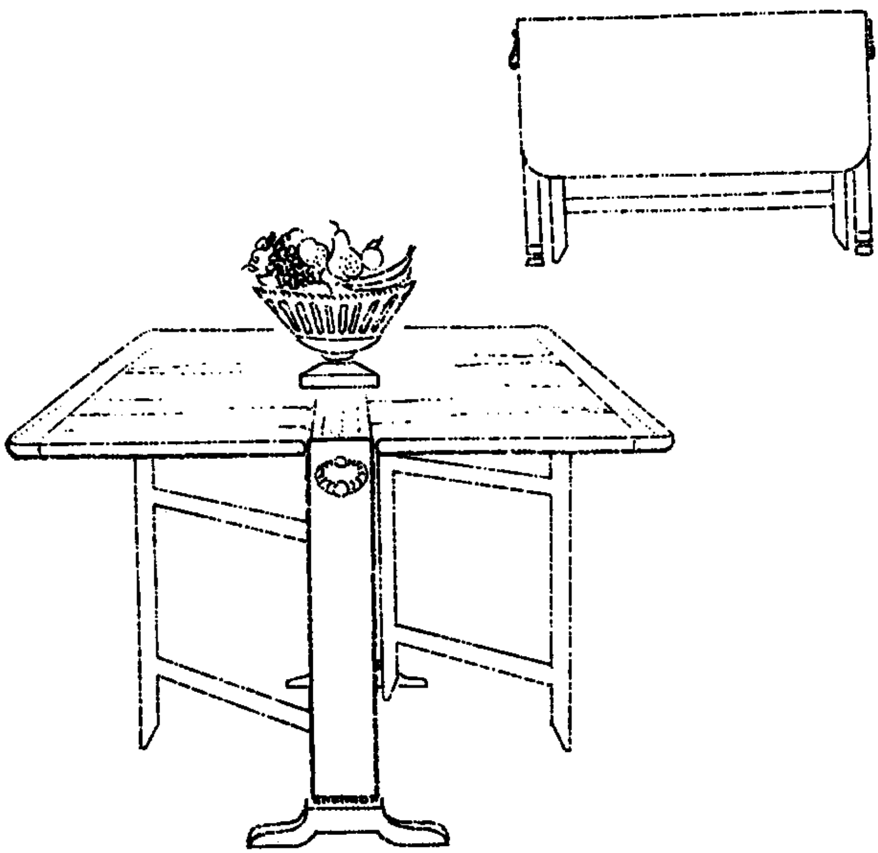

حجم کم آن کتابهای زیادی جاگرفته‌اند، انتخاب کتابهای مختلف نیز در آنجا آسان است.

یك میز «تاشو» ی کامل

میزی که آن را در شکل ملاحظه می‌کنید، به‌طور کامل «تاشو» است. این میز می‌تواند به صورت دونفری مورد استفاده قرارگیرد، و به سادگی تبدیل به میز ناهارخوری چهارنفره شود. و در مواردی که به آن نیازی نیست، دو نصفه‌ی آن قائم قرار می‌گیرد، و کلیّه‌ی میز جلو پنجره، یا کمد لباس، حجم بسیار کمی از اتاق را

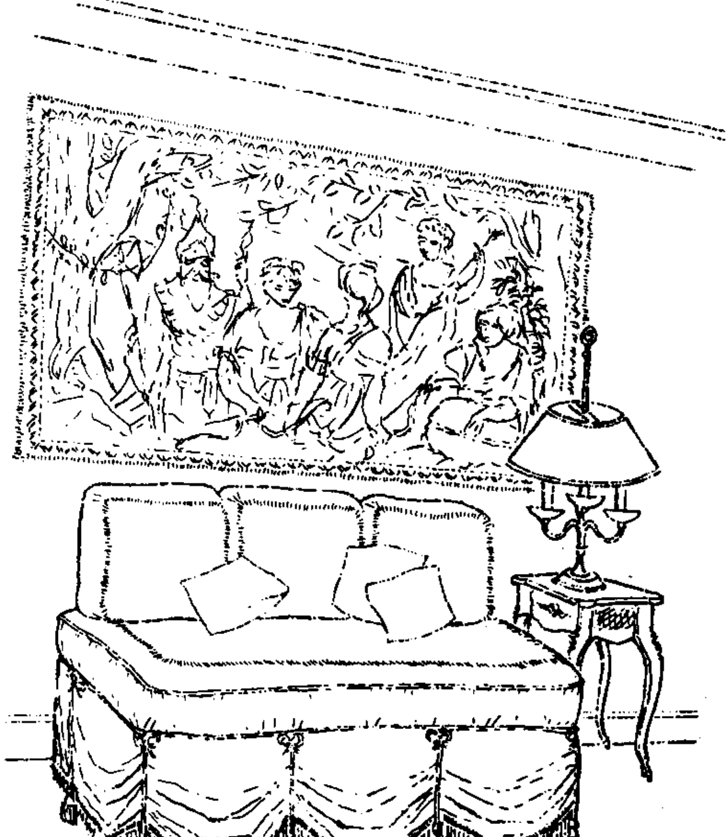
اشغال می‌کند. این میز عجیب از یك پایه‌ی اصلی وسطی تشکیل یافته است، که به تنهایی می‌تواند روی زمین به‌طور قائم قرار گیرد. به طرفین پایه دو نصفه‌ی رویه‌ی میز با لولا مربوط شده‌اند، که می‌توانند افقی یا قائم قرار گیرند. هر یك از آنها نیز به نوبه‌ی خود دارای یك پایه است، که هرکدام از این پایه‌ها به وسیله‌ی لولا به پایه‌ی اصلی مربوط شده است. هر پایه‌ی فرعی می‌تواند به یك طرف تا شود،، و روی پایه‌ی اصلی منطبق گردد. گفتنی است، که دو پایه‌ی فرعی با نصفه‌های سطح میز ارتباط ندارند، و این نصفه‌ها فقط می‌توانند روی آنها قرار گیرند. در آپارتمانهای

کوچك این دستگاه می‌تواند در صورت نیازگاهی به میز مطالعه، وگاهی به میز ناهارخوری ، وگاهی به میز آشپزخانه‌ی کوچك یا بزرگ تبدیل شود، و در صورت عدم احتیاج به آن درگوشه‌ای قرار گیرد.

تختخواب فرزند شما، یا یك کاناپه‌ی زیبا

اگر شما در آپارتمانی زندگی می‌کنید، که مساحت آن نسبت به شمار اهل خانه اندك است، با تدابیر خاصّ می‌توانید مسئله‌ی کمی جا را تا حدّی حلّ کنید. مثلاً در شکلی که مشاهده می‌کنید، تختخواب یك نوجوان بـه‌طور ساده از یك نیمکت نسبتاً عریض، با یك تشك آبرومند، کنار دیوار هال قرارگرفته است. دور این نیمکت

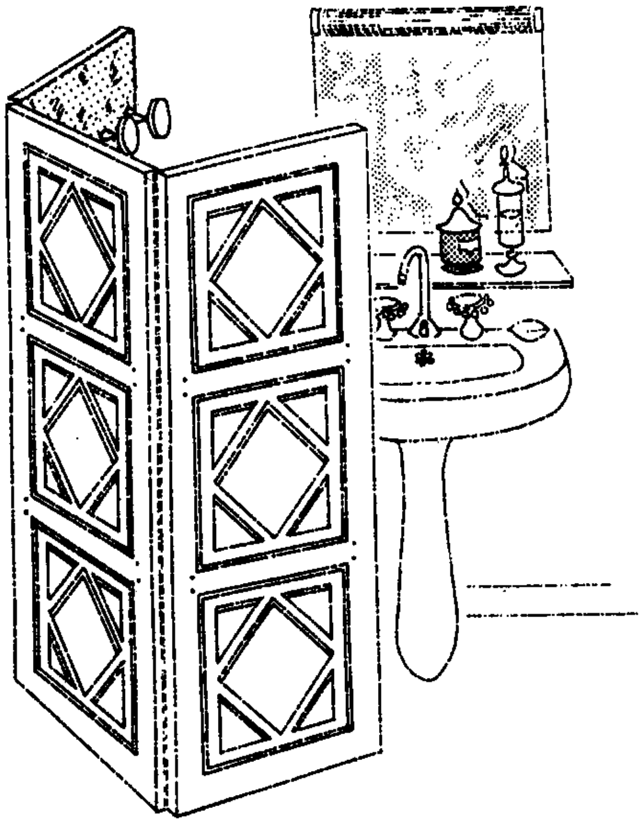

با پارچه‌ی ساتن، به رنگ و طرح مناسب، پوشیده شده است، و زیر آن محلّ قرار گرفتن چمدان لباس، و کتابهای مدرسه، و لوازم تحریر همین نوجوان است. سه پشتی مناسب، و سه کوسن زیبا، که روی آن گذاشته‌اند، مجموعه را به یك کاناپه‌ی

زیبا مبدّل کرده‌اند، که می‌تواند محلّ نشستن شما و مهمانان شما باشد، و هنگام خواب نیز فقط کافی خواهد بود، که فرزند شما کوسن‌ها و پشتی‌ها را کنار بگذارد، و روی تشك ملافه بیندازد، و به خواب و استراحت بپردازد.

برای خانه‌ی شما یك «پاراوان» نیز ضروری است

به‌طور خیلی ساده از سه تخته‌ی نئوپان، که با لولا دو به دو به هم مربوط

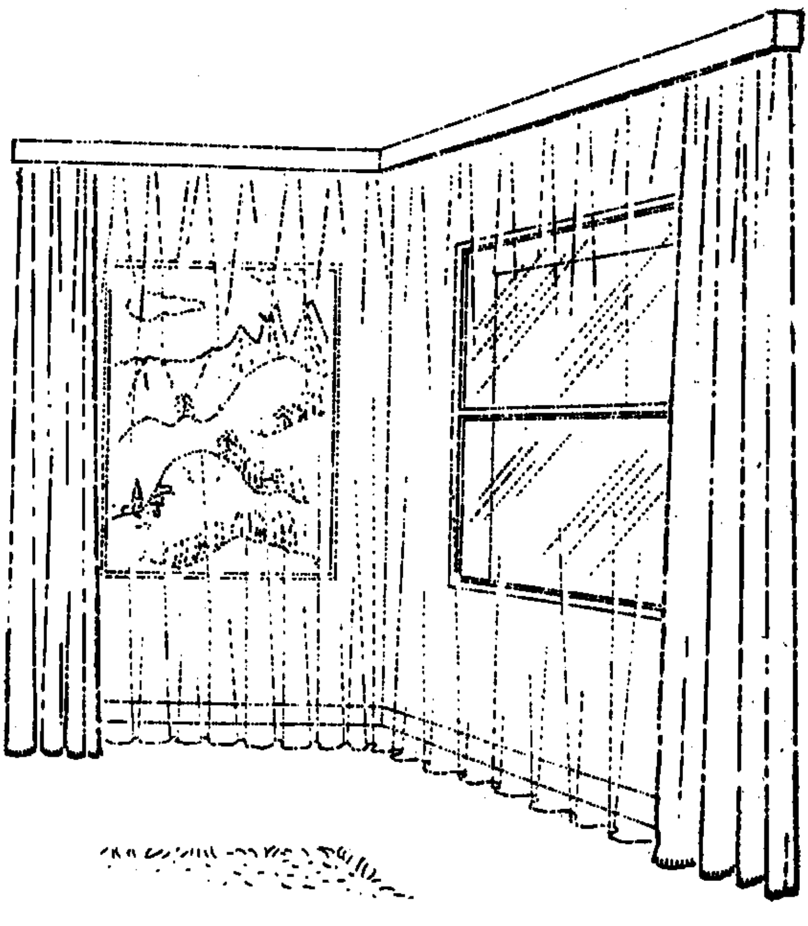

شده‌اند، شما می‌توانید ساده‌ترین پاراوان را بسازید. ارتفاع هر تخته ۱/۵ متر، و عرض آن ۵۰ سانتیمتر مناسب است. وقتی سه تخته را فراهم کردید، و با لولا به هم وصل نمودید، رنگ سفید به آن بزنید، و روی هر تخته یك طرح ساده نقّاشی کنید،

و مطابق شکل، چند گل میخ به آن وصل کنید. این پاراوان در گوشه‌ای از خانه‌ی شما قرار می‌گیرد، که می‌توانید در پشت آن لباس عوض کنید. در تراس و حیاط خانه آن را مانعی در مقابل چشمان کنجکاو همسایه‌ی مزاحم قرار دهید، و یا به‌طور ساده در بهار و تابستان از سایه‌ی آن استفاده کنید، و صندلی خود را پشت آن قرار دهید، و به کار و مطالعه بپردازید.

اگر پنجره‌ی اتاق در گوشه‌ی آن قرار دارد

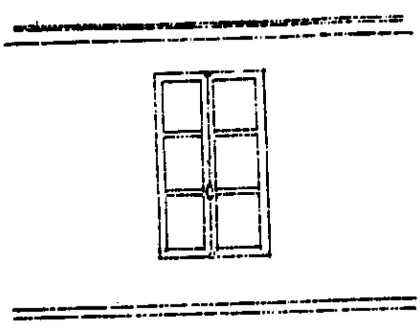
وقتی به دلایلی پنجره‌ی اتاق در گوشه‌ی آن قرار گرفته است، منظره‌ی ناخوشایندی دارد، که اگر در دیوار مجاور نیز نظیر همان پنجره، با همان شرایط،

قرار داشته باشد، می‌توان با استفاده از یك پرده‌ی توری بزرگ، و یك پرده‌ی ضخیم به همان اندازه، آن دو را به هم مربوط ساخت، و اتاق را زیباتر نشان داد. امّا در صورتی که پنجره‌ی منحصر به فرد اتاق درگوشه واقع است، شما می‌توانید از ذوق خود کمك بگیرید، و یك تابلوی بزرگ کاغذی، که معمولاً انواع مختلف چاپی آن در اندازه‌های گونه‌گون به فروش می‌رسد، تهیّه کنید. امّا این تابلو باید درست به عرض و طول پنجره باشد. در صورتی که کمی بزرگ است، دور آن را با قیچی ببرید، و اندازه کنید، و به‌طور قرینه نسبت به پنجره‌ی اتاق، به دیوار مجاور بچسبانید (به شکل توجّه نمایید). آنگاه پرده‌های توری و ضخیم را طوری نصب کنید، که آن دو را به هم مربوط سازند. یك چراغ مهتابی نیز در پشت چوب پرده نصب نمایید، به‌طوری که فقط تابلو نقّاشی کاغذی را روشن نماید. در این صورت محلّ نابجای یك پنجره نه‌تنها اتاق را زشت نشان نخواهد داد، بلکه منظره‌ی جالبی درگوشه‌ی اتاق ایجاد خواهد کرد.

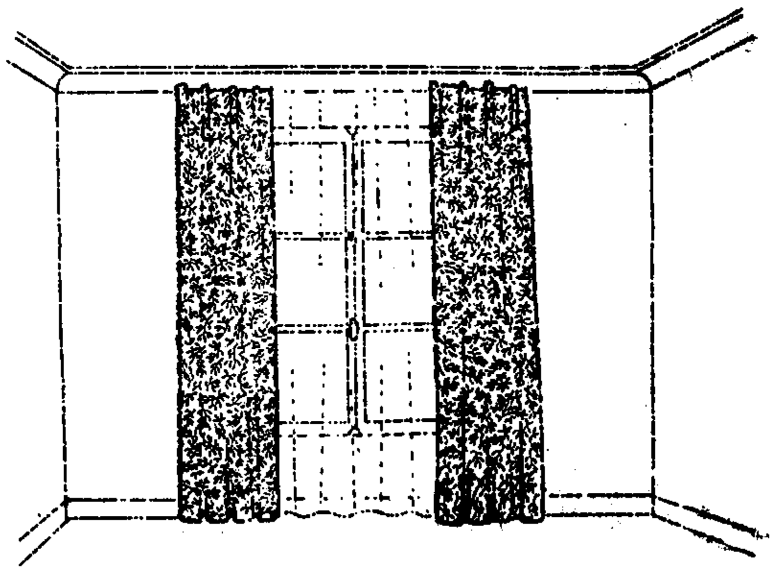
اگر پنجره‌ی اتاق شما خیلی کوچك است

در صورتی که پنجره‌ی اتاق شما خیلی کوچك است، و زشت دیده می‌شود، و امکان بزرگ کردن آن نیز وجود ندارد، می‌توانید با استفاده از پرده‌ی بزرگ مانع از آن

شوید، که خیلی محقّر دیده شود. مطابق تصویر، دو پرده در این مورد لازم دارید، که طول هرکدام از سقف تا کف اتاق است. یکی از آنها توری و دیگری ضخیم خواهد بود. امّا عرض پرده‌ی توری کمی بیش از عرض پنجره است، در صورتی که عرض

پرده‌ی ضخیم تقریباً سه برابر آن است. پرده‌ی ضخیم را طوری نصب خواهید کرد، که نیمه‌های آن به طرفین آن قدر کشیده شوند، که فقط پنجره بیرون بماند. در این شکل حداکثر بازشدگی پرده‌ی ضخیم را مشاهده می‌کنید. ولی پرده‌ی توری هنگام باز شدن در طرفین پنجره، مطابق معمول، قرار می‌گیرد. مسلّماً در صورت نیاز دو قسمت پرده‌ی ضخیم همدیگر را در وسط پنجره تلاقی می‌کنند، و آن را کلاً

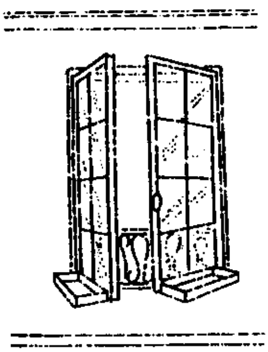

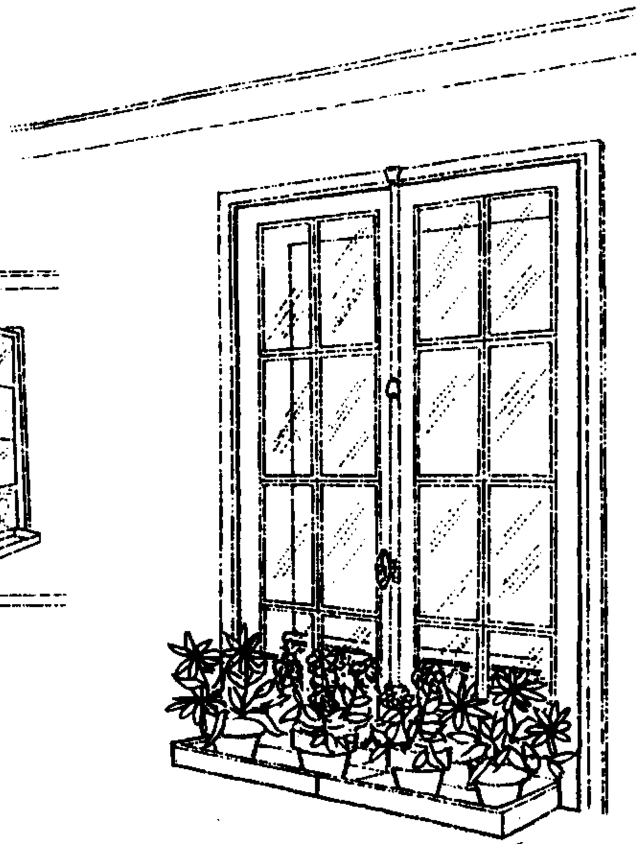
می‌پوشانند. با این روش مسئله‌ی کوچك بودن پنجره حلّ می‌شود، به شرطی که با نور مصنوعی کمبود روشنایی را نیز جبران کنید.

جاگلدانی فلزّی در پشت پنجره

اغلب گلها و گیاهان خانگی نورکافی را دوست دارند، و به این جهت است، که در خیلی از خانه‌ها گلدانها فقط پشت پنجره قرار دارند. امّا آب اضافی گلدانها، و برگها و گلهای پلاسیده‌ای که مرتّباً به زمین می‌ریزند، دور و بر پنجره را کثیف می‌کنند. روی این اصل توصیه می‌کنیم، دو جاگلدانی بزرگ فلزّی، به شکل مستطیل، در این مورد سفارش دهید، و آنها را پشت پنجره بگذارید، و گلدانها را داخل آنها قرار دهید. گاهی نیز، مطابق شکل، آنها راکمی کنار می‌کشید، تا پنجره را

اندکی بازکنید. وجود این جاگلدانی‌ها سبب می‌شود، که پنجره بیش از اندازه‌ی دلخواه باز نشود. در پنجره‌هایی که دریچه ندارند، به همین روش می‌توان دریچه‌ای

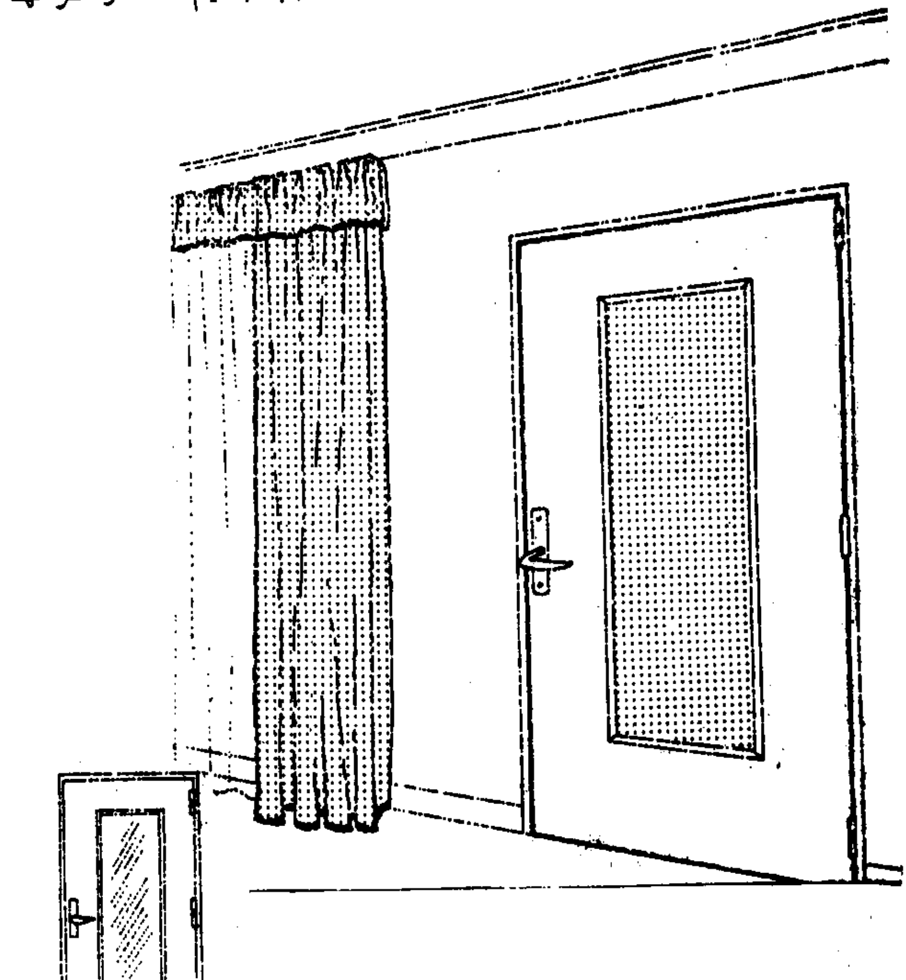

به عرض دلخواه از پنجره را بازکنید، و به این وسیله در صورت لزوم هوای محدود اتاق را با خارج ارتباط دهید.

درهای شیشه‌دار

در برخی آپارتمانها هنوز هم درهای شیشه‌دار وجود دارند. البتّه این درها معمولاً مخصوص اتاقهایی است، که به بیرون پنجره ندارند، و روشنایی آنها از همین جا تأمین می‌شود. مسلمّاً این گونه اتاقها مستقلّ به حساب نمی‌آیند، زیرا در معرض دید همه قرار دارند. اگر بخواهیم، که از این شیشه‌ها نور تا حدّی بتابد، ولی

اجسام از پشت آن دیده نشود، می‌توانیم از چند روش استفاده کنیم: اوّلاً روی شیشه‌ها سنباده بزنیم، تا به شیشه‌ی مات بدل شوند. این کار هر چند مشکل، ولی امکان‌پذیر است. ثانیاً روی آنها چسب صحّافی رقیق بزنیم، و برای این کار از یك قلم مویی استفاده کنیم. ثالثاً یك صفحه کاغذ کالك بچسبانیم، که در طرحها و

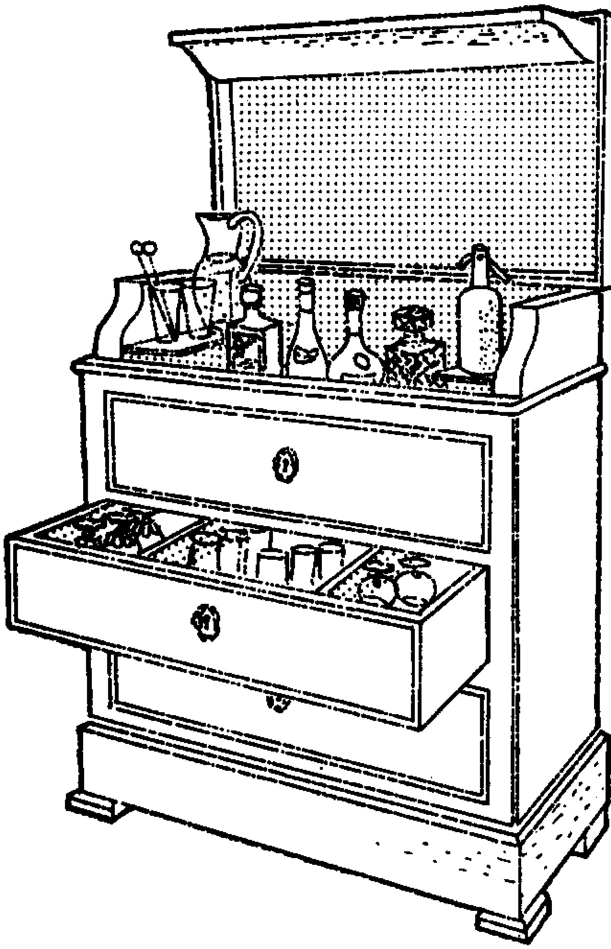

رنگهای مختلف ساخته شده‌اند. البتّه باید نوعی از آن را انتخاب کنیم، که زمینه‌اش سفید مات باشد. رابعاً پرده‌ی توری آویزان کنیم. چون فضای این اتاق معمولاً تاریکتر از محیط بیرون است، اشیا از پشت آن به وضوح دیده نمی‌شوند، مگر اینکه

در این اتاق چراغ روشن کنیم.

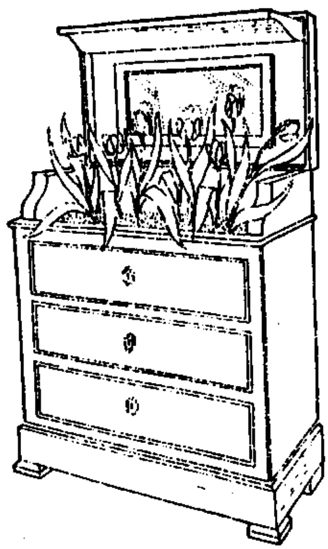
استفاده‌های مجدّد از یك میز توالت قدیمی

سابقاً میزهای توالت از چند کشو بزرگ تشکیل می‌یافتند، که در یك میز بلند و باریك قرار داشتند، و یك آیینه‌ی کوچك در بالای میز آن راکامل می‌کرد. به مرور که

میزهای آرایش در طرحهای مختلف وارد معرکه شدند، به‌تدریج این میزها لطف خود را از دست دادند، وبه انبارخانه‌ها منتقل شدند، که شاید شما نیز نوعی از آن را

هم‌اکنون در انبار دارید. ما دو نوع استفاده‌ی مجدّد از آن را برای شما پیشنهاد می‌کنیم، و شاید انواع استفاده‌های دیگر را هم شما ابداع کنید: اولاً کشو بالایی را حذف کنید، و فقط تخته‌ی جلو آن را به میز بچسبانید، و مطابق شکل، سطح میز بالای این کشو را به همان ابعاد ببرید. درکشوهای باقیمانده فنجان و نعلبکی و لیوان و بشقابهای کوچك و ... بچینید، و در کشو بالایی بریده شده چند نوع شربت و نوشابه قرار دهید. این کمد را درگوشه‌ای از هال قرار دهید، تا در مواردی که مهمانی

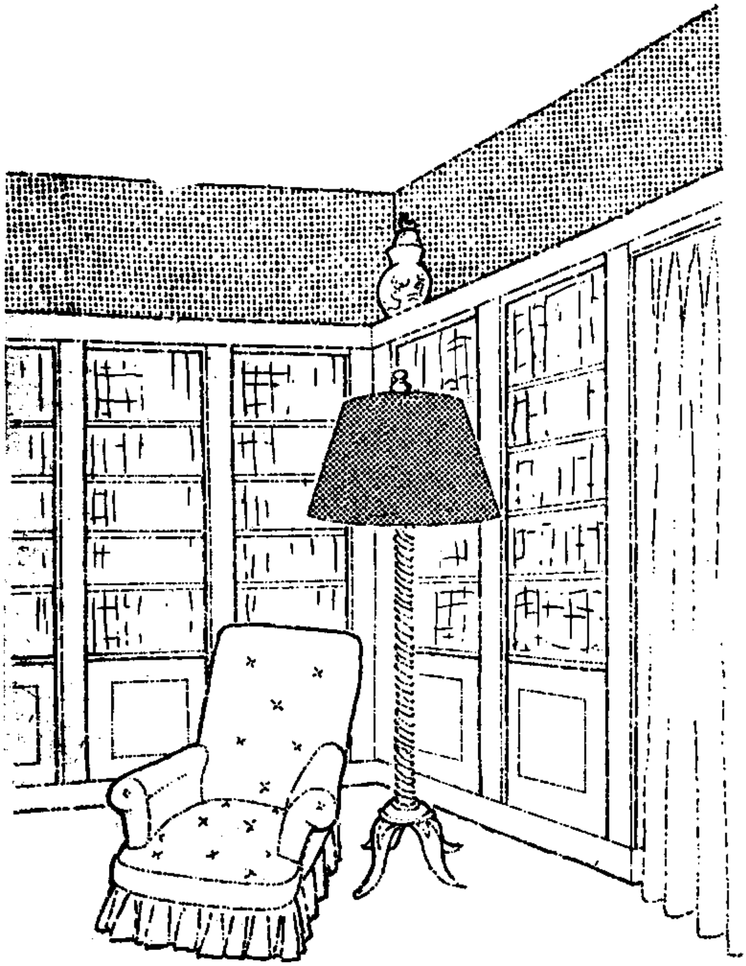

بدون اطّلاع قبلی به خانه‌ی شما آمد، دستپاچه نشوید، وبی‌آنکه به آشپزخانه بروید، و مهمان را تنها بگذارید، با وسایل موجود در آن، مثلاً نوشابه و شربت و شیرینی، از وی پذیرایی کنید. ثانیاً در کشو بالایی چند گل وگیاه خانگی در گلدانهای کوچك قرار دهید، تا با تصویری که در آیینه خواهند داشت، انبوه جلوه کنند، وگوشه‌ای از هال شما را زینت دهند.

اگر ارتفاع اتاق شماکمتر از حدّ معمول است

اگر ارتفاع اتاق شما کمتر از حدّ معمول است، می‌توانید با کمك گرفتن از روشهای خاصّ آن راکمی بلندتر از واقعیّت نشان دهید. استفاده ازکاغذ دیواری با

خطوط عمودی موازی یکدیگر آن را بلندتر از آنچه که هست نشان خواهد داد. و نیز می‌توانید آنجا را به کتابخانه بدل کنید، به شرطی که کمدهای بلند و باریك کنار هم مجاور دیوار قرار گیرند. و یا اگر با چوب آکاژو در محلّ آن را درست می‌کنید، باریکه‌های چوب به موازات هم، و به فاصله‌ی معقول از یکدیگر، مطابق شکل،

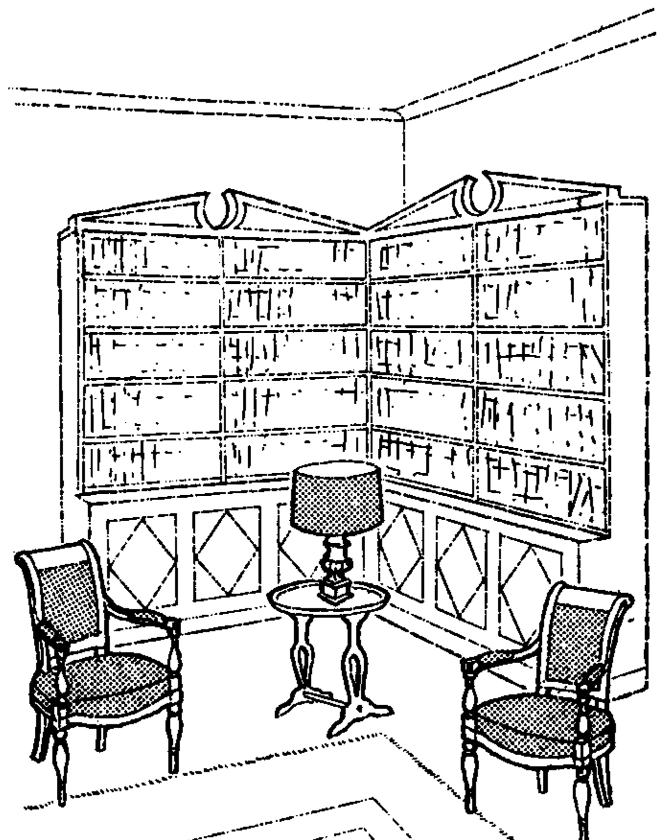

قرار گیرند. وجود یك آباژور با پایه‌های بلند در همین اتاق به بلندتر جلوه کردن آن کمك می‌کند. و اگر بخواهید دیوارهای این اتاق را فقط رنگ روغنی بزنید، توصیه می‌کنیم، رنگهای زرد و کرمی را به صورت باریکه‌هایی به عرض ۱۵ سانتیمتر یك در میان مجاور هم بزنید. این نوع رنگ زدن هر چند که معمول نیست، ولی اتاق شما

را خیلی بلندتر، و نیز زیباتر، نشان می‌دهد. اگر خطهای عمودی آبی رنگ در حدّ فاصل این رنگها ایجاد کنید، بر لطف آنها خواهید افزود.

کمدهای مخصوص برای گوشه‌ی اتاق

معمولاً وقتی شما یك کمد کتابخانه، یاکمد وسایل تزیینی می‌خرید، و یا سفارش می‌دهید، همواره می‌خواهید آنها طوری باشند، که جلو یك دیوارکنار هم

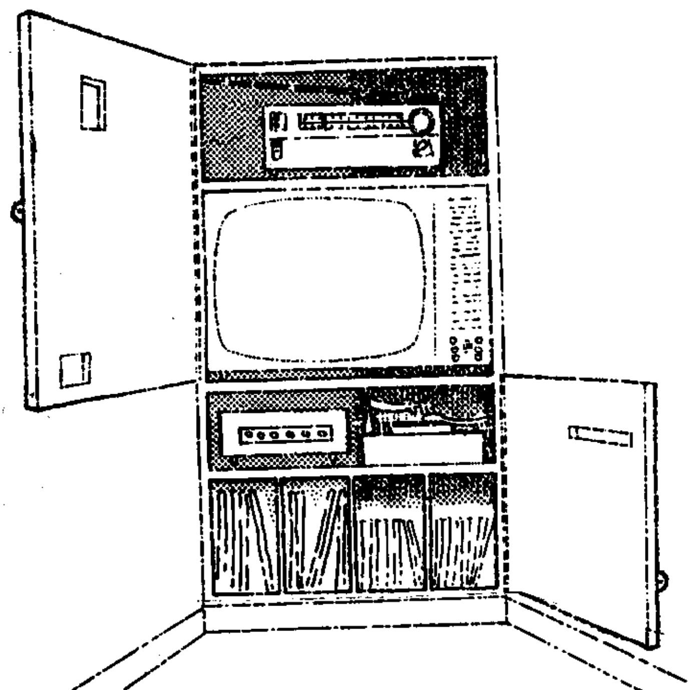

قرارگیرند. در صورتی که اگر دو کمد مجاور هم درگوشه‌ی اتاق، هرکدام در یك دیوار، واقع شوند، و با هم زاویه‌ی ۹۰ درجه تشکیل دهند، لطف زیادی خواهند داشت. مسلّماً شما در این مورد بلافاصله به فکر نصب آنها به یکدیگر، و مشکلاتی

که در هنگام حمل و نقل آنها پیش خواهد آمد، فکر می‌کنید، در صورتی که حلّ این مشکل ساده است: در شکلی که مشاهده می‌کنید، دو کمد به هیچوجه به هم مربوط نیستند، و حتیّ یك پیچ هم آنها را به یکدیگر متصلّ نمی‌سازد، بلکه به سادگی آنها از دو کمد مستقلّ از هم تشکیل یافته‌اند، که یك گوشه‌ی آنها ۴۵ درجه است. و وقتی آن دو مجاور هم قرار می‌گیرند، یك قطعه به نظر می‌رسند، و زیبایی آنها صد چندان می‌شود.

کمد مخصوص برای تلویزیون و رادیو و ضبط صوت

وسایل صوتی و تصویری در یك خانه هر چند که ما را از آنچه که در کشور ما، و

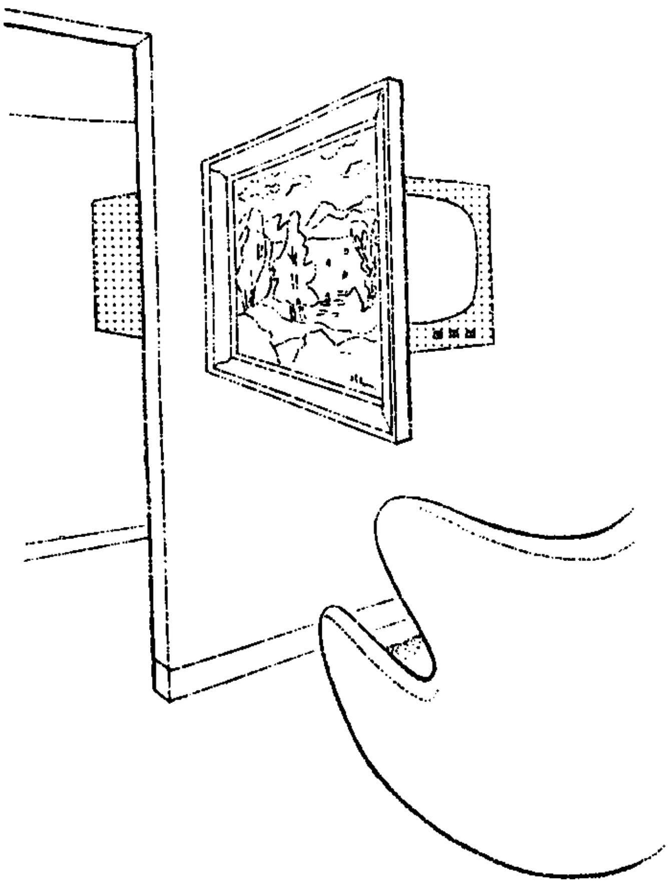

یا خارج آن، اتّفاق می‌افتد، آگاه می‌سازند، اطّلاعات علمی و فنّی و بهداشتی و سیاسی و ادبی و ... ما را بالا می‌برند، امّا در عین حال به انجام صحیح مطالعه، و پرداختن به درس و مشق بچّه‌ها لطمه می‌زنند، و آنها را از کار باز می‌دارند. اگر

می‌خواهید، از این وسایل مدرن استفاده‌های صحیح شود، و فقط مدّت محدودی از روز به آنها اختصاص داده شود، روشی به کار برید، که برای تمام ساعات روز این وسایل در اختیار بچّه‌های خانه قرار نگیرند. راه حلّ این مشکل ساختن یك کمد مخصوص وسایل صوتی و تصویری، و یا کار گذاشتن آن در دیوار است. در نمونه‌ای که ما ارائه کرده‌ایم، تلویزیون و رادیو در نصف بالایی کمد، و ضبط صوت، و گرامافون، و نوارها و صفحات مربوط به آنها در نصف پایینی قرار دارند، که هر کدام با یك در قفلدار مستقلّ از یکدیگر هستند. در این صورت کنترل استفاده از این وسایل در دست پدر و مادر خانواده خواهد بود، و بچّه‌ها تمام اوقات خود را با آن تلف نخواهند کرد. فقط باید یادآوری کنیم، که تلویزیون خواه در کمد، و خواه در طبقه‌ای که در دیوار کارگذاشته شده است، قرارگیرد، بایستی به وسیله سوراخهایی به خارج راه داشته باشد، تا تبادل حرارتی بین آن و محیط بیرون وجود داشته باشد. در غیر این صورت گرمای شدید آن ممکن است باعث آتش سوزی شود.

تلویزیون در پشت تابلو نقّاشی

اگر پشت اتاق نشیمن شما انباری، یا دستشویی، و یا یك اتاق بلااستفاده قرار دارد، می‌توانید قسمتی از دیوار را درست به اندازه‌ی تلویزیون سوراخ نمایید، و یك جعبه‌ی فلزّی سوراخ سوراخ به همان بزرگی درست کنید، و در دیوار کار بگذارید، به طوری که قسمت اعظم آن در پشت دیوار باقی بماند. وقتی تلویزیون را در این قوطی فرو کنید، صفحه تصویر آن همسطح با دیوار اتاق خواهد بود. اگر نکات فنّی لازم را مراعات کنید، تلویزیون داخل این جعبه از استحکام کافی برخوردار خواهد بود، و در ضمن تبادل حرارتی هم توسط سوراخها انجام خواهد یافت. شما می‌توانید یك در مخصوص قفلدار هم برای این تلویزیون بسازید، و به وسیله‌ی لولا به جعبه‌ی مخصوص مربوط نمایید. مطابق شکل، وقتی که از تلویزیون استفاده می‌کنید، کافی خواهد بود، که آن را باز کنید، تا به دیوار منطبق شود. و هرگاه با تلویزیون کاری نداری، در آن را ببندید. این نوع کارگذاشتن تلویزیون در دیوار وقتی لطف زیادی خواهد داشت، که روی در مخصوص را به

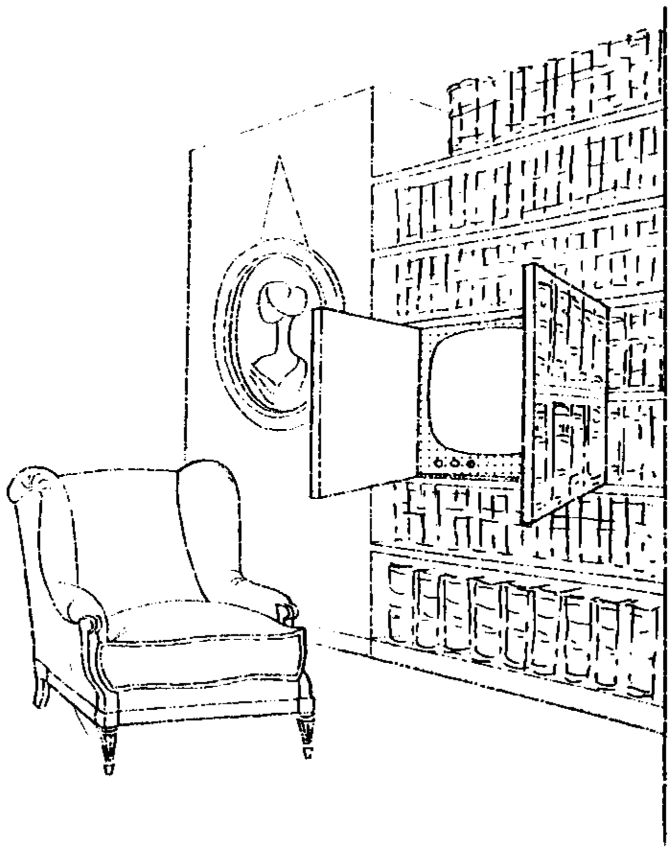

شکل تابلو نقّاشی در آورید، تا هر کس به ظاهر تصوّر کند، که فقط یك تابلوی نقّاشی به دیوار نصب شده است.

تلویزیون در قفسه‌ی کتابخانه

گاهی افراد با ذوق با انجام کارهای ظریف، امّا غیر عادی، هر ناظری را به شگفتی وا می‌دارند. نمونه آن گنجاندن یك تلویزیون در قفسه‌ی کتابخانه است، که با دو لنگه در قفلدار می‌توان اختیار آن را به دست گرفت، و به بچّه‌ها هرگز اجازه نداد، که به جای پرداختن به درس و مشق همیشه ناظر صحنه‌های خوب و بد آن باشند. در اینجا روی درها نیز پشت چند جلد کتاب به دقّت تمام نقّاشی شده

است، تا هر بیننده در نظر اوّل تصوّر کند، که چند جلد کتاب معروف نیز مجاور هم در این بخش از قفسه‌ها قرار دارند. بد نیست یادآور شویم، که پشت تلویزیون یك

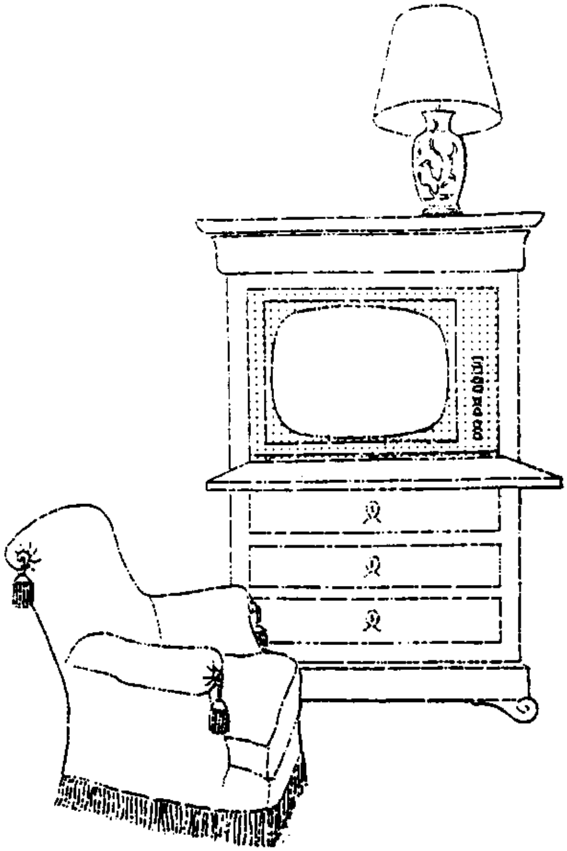

سوراخ دودکش بخاری قرار دارد، تا همواره حرارت حاصله از تلویزیون را به پشت بام انتقال دهد.

ساده‌ترین کمد تلویزیون

در بازار کمدهای مختلفی برای تلویزیون وجود دارد، که هر چند خیلی زیبا هستند، ولی معمولاً هیچ کدام از آنها برای دور نگه‌داشتن تلویزیون از دسترس بچه‌ها ساخته نشده‌اند. در مدلی که اینجا مشاهده می‌کنید قسمت فوقانی کمد فقط

به بزرگی تلویزیون ساخته شده، که پشت آن باز است، تا تلویزیون تبادل حرارتی با خارج داشته باشد. در چوبی جلو تلویزیون نیز می‌تواند افقی قرار گیرد، یا آویزان بماند. امّا هر گاه که اراده نمایید، می‌توانید آن را قفل کنید. پس این کمد ساده و زیبا ضمن این که از تلویزیون محافظت می‌کند، اختیار آن را به شما وامی‌گذارد، که وقتی

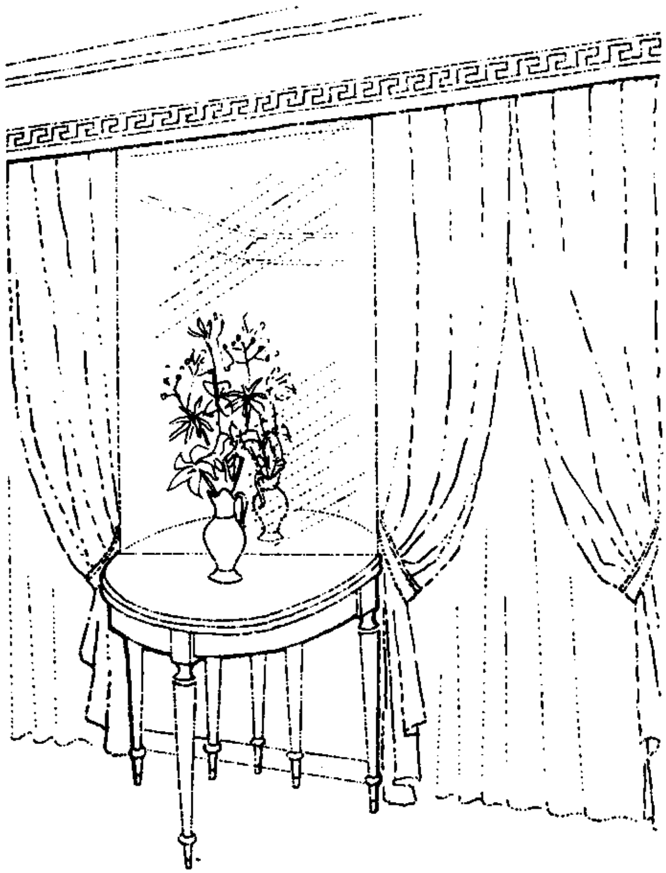

برنامه‌های کودکان و نوجوانان پخش می‌شود، به فرزندان خود اجازه‌ی استفاده از آن را بدهید.

آیینه برای بزرگتر نشان دادن اتاق

اگر هال یا اتاق پذیرایی شما کمی کوچك است، با استفاده از یك آیینه‌ی بزرگ می‌توانید آن را بزرگتر نشان دهید. کافی خواهد بود، که بین دو پنجره به دیوار یك

آیینه نصب کنید، که طول آن از سقف اتاق تا کف اتاق باشد، و عرض آن درست اندازه‌ی عرض دیوار بین دو پنجره گردد. در این صورت آیینه عمق اتاق شما را دو برابر نشان خواهد داد. اگر یك میز مخصوص با رویه‌ی نیم دایره جلو آن بگذارید، و

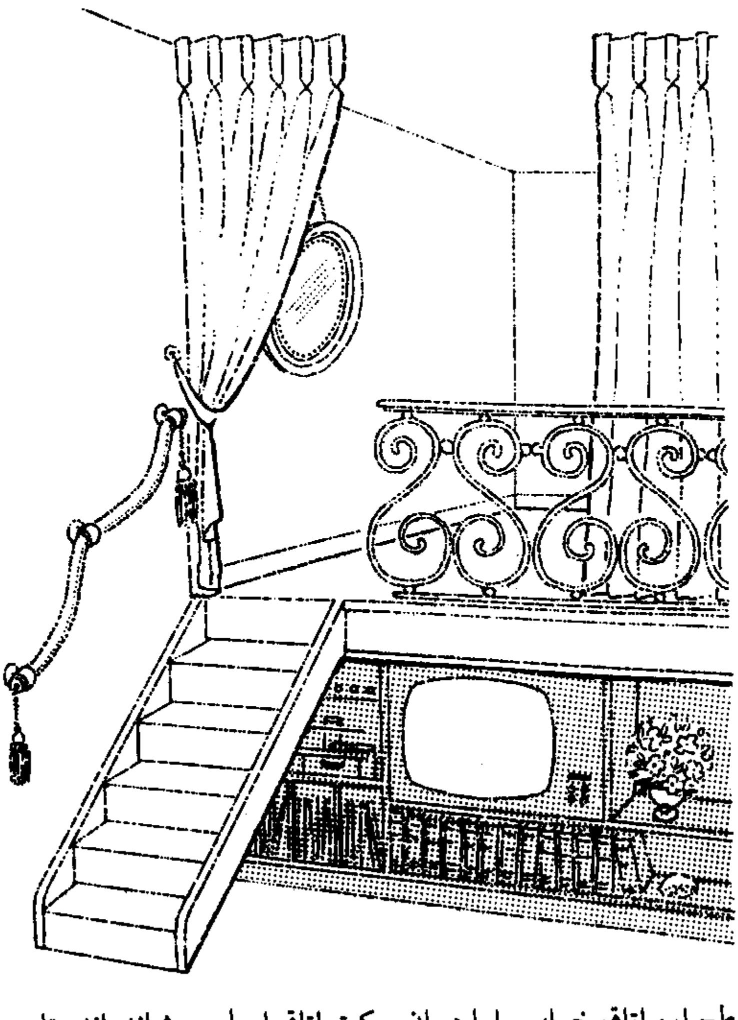

یك گلدان مطابق شکل روی آن قرار دهید، در اثر انعکاس یك میزگرد، با دو گلدان در این قسمت مشاهده خواهید کرد. در صورتی که تعداد این گونه آیینه در همچو اتاقی دو یا سه تا باشد، بسیار تماشایی خواهد بود.

اتاق خواب و پذیرایی در یك محوّطه

و اینجا محلّ زندگی یك زن و شوهر جوان است، که هنوز صاحب بچه نشده‌اند.

اتاق خواب و پذیرایی آنها در یك محوّطه قرار دارد. این اتاق کلاً ۸×۴ متر است، که ۳ متر نیز ارتفاع دارد. آنها یك انتهای اتاق را به خواب اختصاص داده‌اند، که ۲/۵ متر عرض و ۴ متر طول دارد. این قسمت با ستونها و تخته‌های چوبی درست شده، و از سطح اصلی یك متر بلندتر است، که با نرده‌ها و پرده‌ها از اتاق اصلی جدا شده است. پلّه‌های ظریفی هم برای این اتاق خواب کوچك پیش بینی شده است. آنها

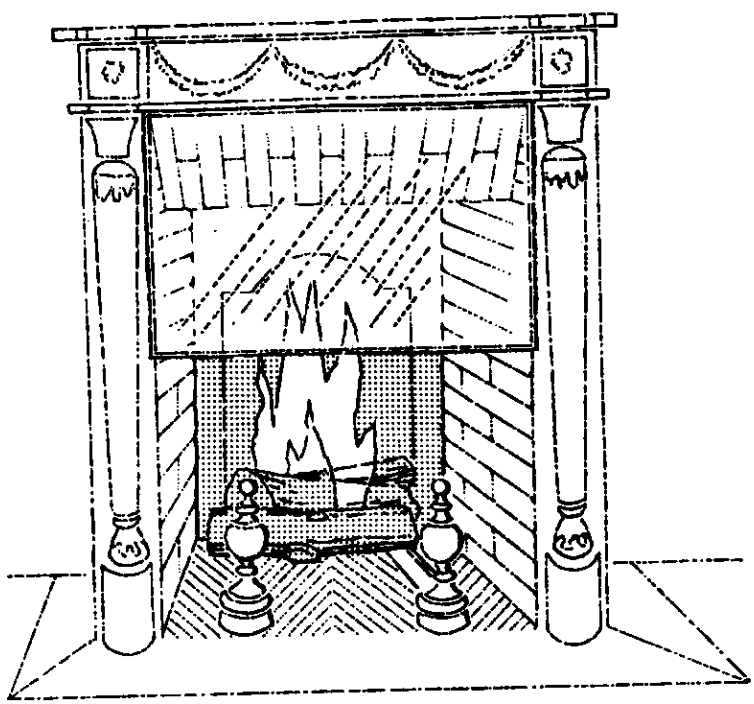

پلّه‌ها و سطح این اتاق خواب را با همان موکت اتاق اصلی پوشانده‌اند، تا مجموعه یکدست شود. زیر این اتاق کوچك نیز به انباری اختصاص دارد، که وسایل اضافی این زن و شوهر جوان، و همچنین چمدانها و کفشهای آنها را در برگرفته است. امّا

قسمتی از دیوار چوبی جلو این انباری هم به تلویزیون و رادیو، و ضبط‌صوت، و کتابهای آنها مخصوص است، که با ظرافت خاصّ محلّ مخصوص برای هر یك از آنها روی دیوار چوبی جاسازی شده است. به طوری که مشاهده می‌کنید، در اینجا ذوق و سلیقه خاصّی حکمفرماست، که شاید خیلی از آپارتمانهای وسیع و گرانقیمت فاقد آن هستند. شاید شما، با خواندن این مطالب بلافاصله بگویید: ولی اتاق ۸ × ۴ متر در اختیار ما نیست، تا این طرح را در آن پیاده کنیم، اما تصدیق می کنید، که از این طرّاحی می توانید کمك بگیرید، و متناسب با اتاقی که هم اکنون در اختیار دارید، تغییرات خاصّ دیگری انجام بدهید، که مطبوع و خوش آیند باشد، و بر زندگی شما لطف ببخشد.

اگر شومینه دود می‌کند

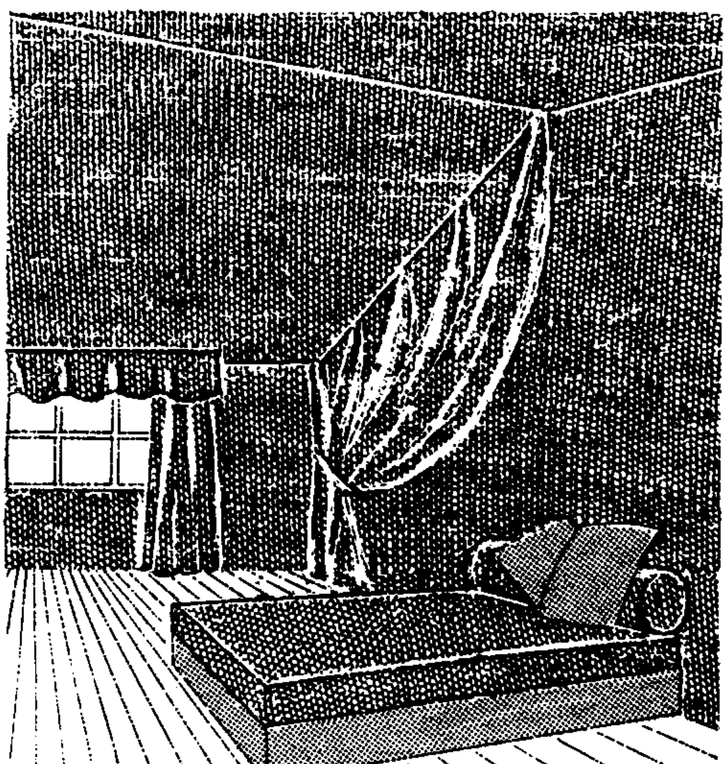
اگر شومینه دود می‌کند، و دود آن وارد اتاق می‌شود، لازم نیست حتماً پیش

متخصّص بروید، تا بیاید، و این اشکال را رفع کند، بلکه راه حلّ ساده‌ای دارد، که خودتان نیز می‌توانید به آن اقدام کنید: نصف فوقانی دهانه‌ی شومینه را در قسمت جلو با شیشه بپوشانید. نه تنها دود شومینه وارد اتاق نخواهد شد، بلکه مسئله‌ی دود کردن نیز به کلّی از بین خواهد رفت، و شما از پشت شیشه شاهد شعله‌ی خوشایند شومینه خواهید بود. فقط یادآوری می‌کنیم، که این شیشه حتماً باید در مقابل حرارت مقاوم باشد. امروزه معمولاً شیشه‌ی مقاوم در انواع مختلف برای جلو شعله‌ی بخاریهای گازی ساخته می‌شود، که می‌تواند در این مورد هم به کار رود.

اگر می‌خواهید تمام فضای اتاق خواب تاریک باشد

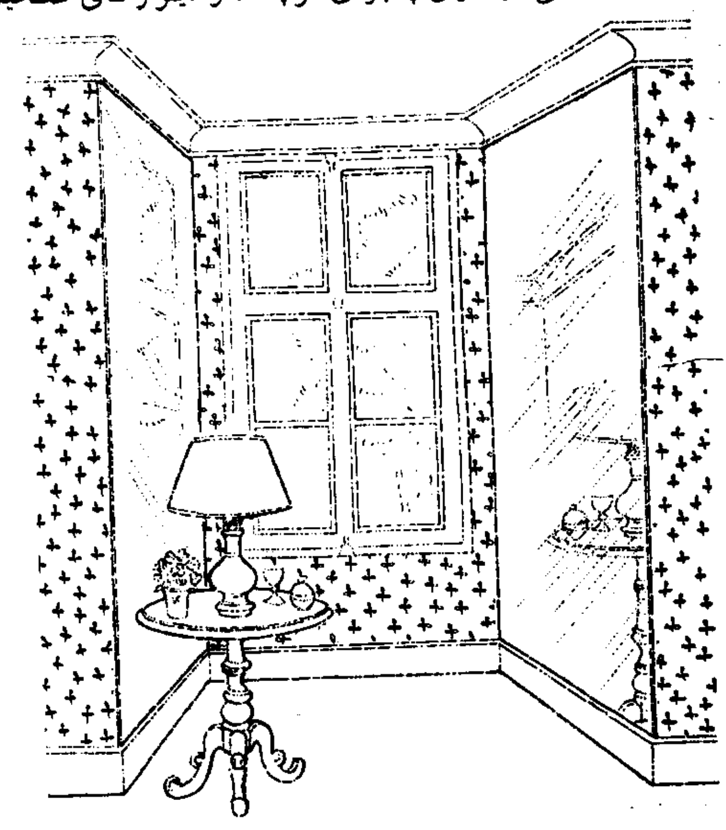
اگر می‌خواهید تمام فضای اتاق خواب تاریک باشد، در این صورت بایستی از

فیزیك کمك بگیرید: اجسامی به رنگهای تیره تمام پرتوهای نورانی را جذب می‌کنند، در صورتی که اجسامی به رنگهای روشن پرتوهای نورانی را برمی‌گردانند، و پخش می‌کنند. روی این اصل برای این که اتاق خواب شما چه در روز، و چه در شب تاریك باشد، ناچارید دیوارهای آن را رنگ خاکستری بزنید. مخصوصاً کاغذ دیواری‌هایی با رنگهای تند و تیره به دیوارها و سقف اتاق بچسبانید، و نیز پرده‌ها و ملافه‌ها را هم از پارچه‌هایی به همین رنگها انتخاب کنید، تا نوری که به آنها می‌رسند، جذب شوند. البتّه شاید این نوع تزیین برای شما قابل قبول نباشد، ولی برای آنهایی که تاریکی را برای خوابیدن ترجیح می‌دهند، چاره‌ای جز این نیست.

پنجره‌ی کوچك را با آینه‌ها بزرگ نشان دهید

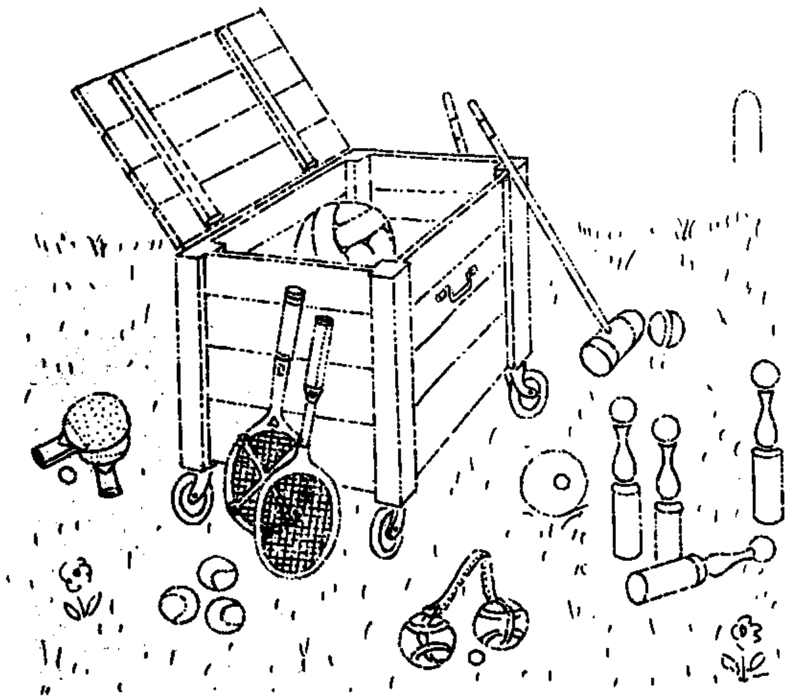
اگر اتاق شما قدیمی، و دارای پنجره‌ی کوچك، و دیوارهای ضخیم است،

می‌توانید با استفاده از آیینه‌ها، نه تنها پنجره، بلکه اتاق را نیز بزرگ نشان دهید. جهت این کار کافی است، که دو آیینه تهیّه کنید، که طول آنها از سقف اتاق تا کف آن باشد، و عرض آن نیز درست اندازه‌ی ضخامت دیواره‌های کنار پنجره شود. مطابق شکل، وقتی این آیینه‌ها را نصب کردید، تصویر پنجره روی هر کدام از آنها تشکیل خواهد شد، و پنجره را خیلی بزرگتر مشاهده خواهید کرد. اشیای واقع در جلو آیینه‌ها نیز چند بار منعکس خواهند شد، و فضای اتاق را خیلی بزرگتر از واقعیّت نشان خواهند داد.

صندوق وسایل ورزشی در گوشه‌ی حیاط

برخی از نوجوانان بعد از پرداختن به ورزش، وسایل مختلف ورزشی را در

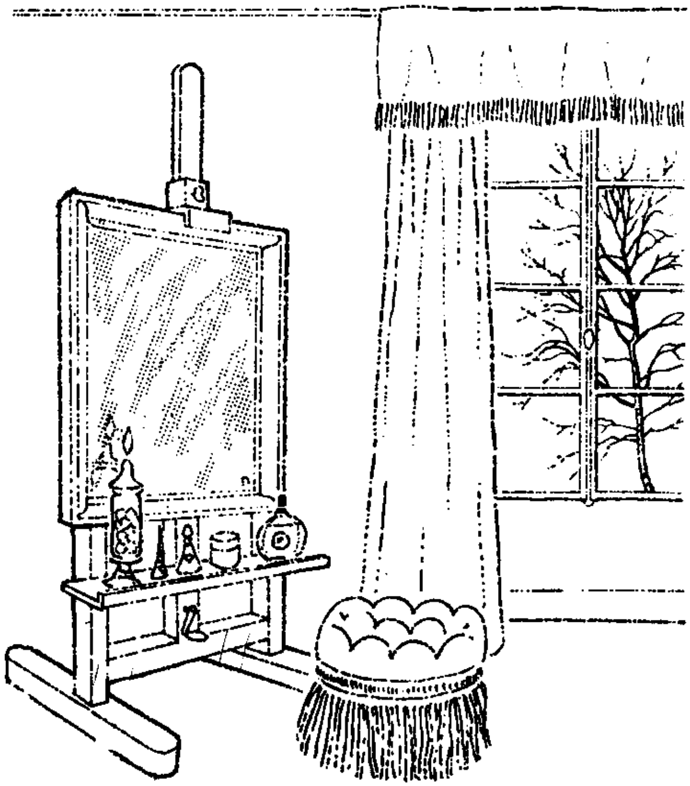

حیاط ولو می‌کنند، و دنبال کار خود می‌روند، و مادر خانواده ناچار می‌شود، آنها را از گوشه و کنار حیاط جمع کند، و در انبار قرار دهد. در صورتی که اگر شما یک صندوق برای قرار دادن تمام وسایل ورزشی فرزندان خود آماده کنید، و آن را در

گوشه‌ی حیاط بگذارید، به آنها امکان خواهید داد، که بعد از ورزش و سرگرمی وسیله‌ی مربوط به آن را در صندوق مزبور قرار دهند. به این ترتیب نوجوانان شما به نظم و ترتیب نیز عادت خواهند کرد.

اگر سر فرزندان خود را اصلاح می‌کنید

اگر شما سر فرزندان خود را اصلاح می‌کنید، از یك سه پایه‌ی نقّاشی استفاده نمایید. یك آیینه به شکل مستطیل، به ابعاد مناسب نیز لازم دارید، که دارای قاب

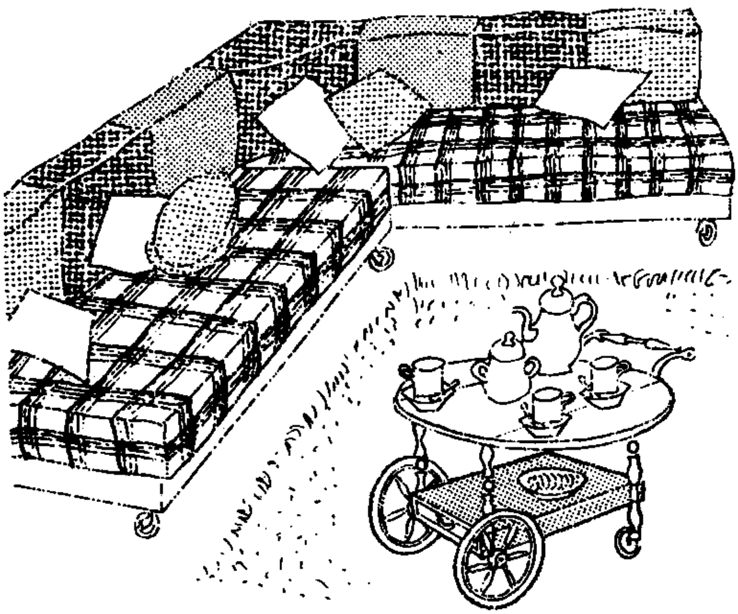

چوبی باشد، آن را، مطابق شکل، به جای تابلوی نقّاشی به سه پایه مربوط سازید. وسایل لازم برای اصلاح سر را هم در محلّ مخصوص رنگها و قلم موها قرار دهید، و مجموعه را کنار پنجره، و در روشن‌ترین نقطه‌ی اتاق بگذارید، و مشغول کار

شوید. در اینجا چون می‌توانید محلّ آیینه را به دلخواه تنظیم کنید، و آن را بالا و پایین ببرید، برای افراد مختلف، و در سنّهای متفاوت قابل استفاده است. فراموش نشود، که وقتی می‌خواهید به این کار بپردازید، قبلاً روی فرش یا موکت اتاق یك ملافه‌ی بزرگ بیندازید، زیرا موهای ریزی، که در موقع اصلاح سر می‌ریزند، ممکن است لای پرزهای فرش و موکت پنهان شوند، و به سادگی قابل جارو کردن نباشند.

اگر شما اتاق خواب ندارید

ممکن است امروزه شرایط مالی شما اجازه ندهد، که اتاق خواب هم داشته باشید. و یا از طرف اداره‌ای در یك شهر کوچك موقتاً مأمور خدمت هستید، و ناچارید فعلاً در یك خانه‌ی شامل فقط یك اتاق پذیرایی و یك آشپزخانه و سرویس

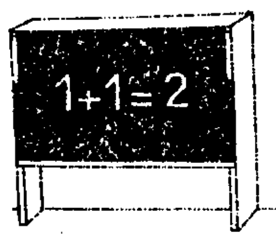

زندگی کنید. در همچو موقعیّت نیز اگر ذوق و سلیقه داشته باشید، می‌توانید در همین اتاق پذیرایی تختخواب هم داشته باشید، و از آنجا روزها به عنوان پذیرایی، و شبها به عنوان خواب استفاده کنید. اگر به شکل توجّه نمایید، خواهید دید، که دو تختخواب یکنفره، با چرخهای مربوطه، در گوشه‌ی اتاق عمود برهم قرار گرفته، و

یك کاناپه‌ی بزرگ گوشه‌دار تشکیل داده‌اند. و برای آنکه عریض بودن کاناپه‌ها به چشم نخورند، پشتی‌ها را کمی ضخیم انتخاب کرده‌اند. و علاوه بر آن در گوشه نیز یك پشتی مخصوص گوشه‌دار به زاویه‌ی قائم قرار داده‌اند. از طرف دیگر وجود چند کوسن به رنگهای مناسب در نقاط مختلف کاناپه بیننده را زیاد متوجّه عریض بودن آنها نمی‌کند. روی این تختخوابها در روز می‌توان از چند نفر مهمان پذیرایی کرد، و شب نیز آنها را کنار هم قرار داد، و به استراحت پرداخت. پس ذوق و سلیقه‌ی صاحبخانه گاهی می‌تواند خیلی کمبودها را جبران کند.

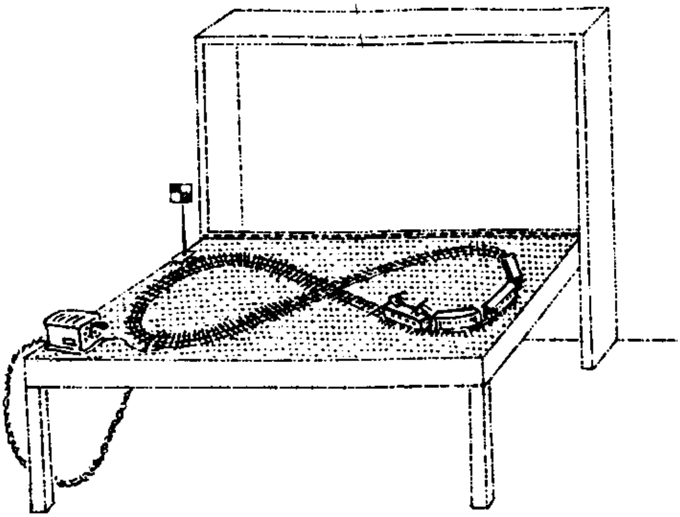
میز بازی یا تخته سیاه؟

در اتاق یك بچّه‌ی دبستانی وجود یك تخته‌سیاه ضروری است، تا درسهای خود را روی آن تمرین کند، و مخصوصاً به حلّ مسائل ریاضی بپردازد. مسلّماً فرزند شما به بازی نیز نیاز دارد. به دلیل کوچك بودن آپارتمانها و اتاقهای امروزی، و به علّت کمی جا، شما می‌توانید تخته‌سیاه و میز بازی را با هم تلفیق کنید، تا فضای کمی را اشغال کند. مطابق شکل یك چهار چوبه‌ی عریض اساس این طرح را تشکیل می‌دهد، که یك تخته‌ی نئوپان در یك سوّم ارتفاع آن ـ از طرف پایین ـ با لولا

وصل شده است. یك روی آن، که در طرف خارج است، رنگ سیاه دارد، و تخته‌سیاه محسوب می‌شود. این تخته اگر قائم قرارگیرد، و داخل چهارچوبه محکم شود، فرقی با تخته‌سیاه معمولی نخواهد داشت. امّا روی دیگر آن، که به طرف داخل است، رنگ کرمی دارد. وقتی آن را باز می‌کنند، تا افقی قرار گیرد، دوپایه‌ای کوتاه هم ضروری است، تا تکیه‌گاه آن را کامل کند. این دوپایه‌ی کوچك نیز با لولا به

تخته وصل شده‌اند، که کنار تخته‌سیاه در حالت قائم به صورت آویزان قرار می‌گیرند، تا هنگام تبدیل شدن به میز بازی تکیه‌گاهها را بسازند. در شکلی که

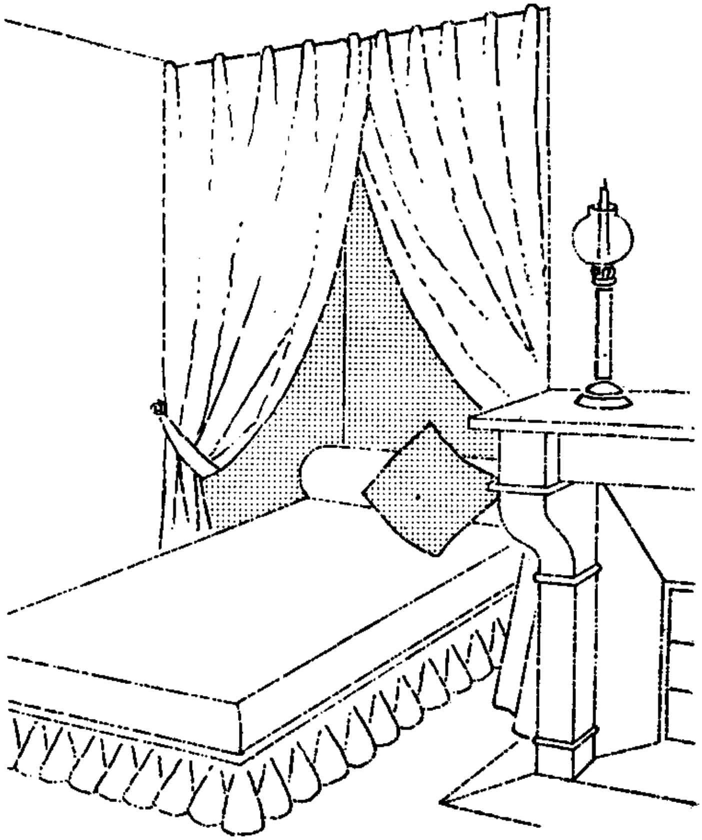

مشاهده می‌کنید، ریل یك ترن برقی مینیاتور از قبل روی آن نصب شده است، و فقط در این مورد از آن استفاده می‌شود. ولی شما می‌توانید آن را به طور ساده به عنوان میز تحریر و مطالعه‌ی فرزندتان هم به کار برید.

آیا شما نیز خوابیدن در اتاق ظلمانی را ترجیح می‌دهید؟

برخیها علاقه دارند، در محیطی کاملاً ظلمانی بخوابند. حتیّ بعضیها در موقع خواب از چشم بند سیاه استفاده می‌کنند. در هر حال اگر شما ترجیح می‌دهید در اتاق تاریك بخوابید، به روش ساده‌ای می‌توانید این مسئله را حلّ کنید: یکی از اتاقهای خانه را انتخاب کنید، که شامل یك «درگاهی» است. انتهای تختخواب را در آن فرو برید، و از جلو درگاهی پرده‌ی ضخیم آویزان کنید، تا مانع ورود نور به آنجا شود. بالش خود را پشت پرده قرار دهید، و پرده را بیندازید، و با خیال راحت بخوابید. حتیّ اگر شما از جمله‌ی افرادی باشید، که در اتاق روشن هم خوب

می‌خوابید، خوابیدن در این وضعیّت را لذّت بخش خواهید یافت، و اعصاب شما با این نوع خوابیدن آرامش پیدا خواهند کرد. مخصوصاً در مواقع روز، که تاریك

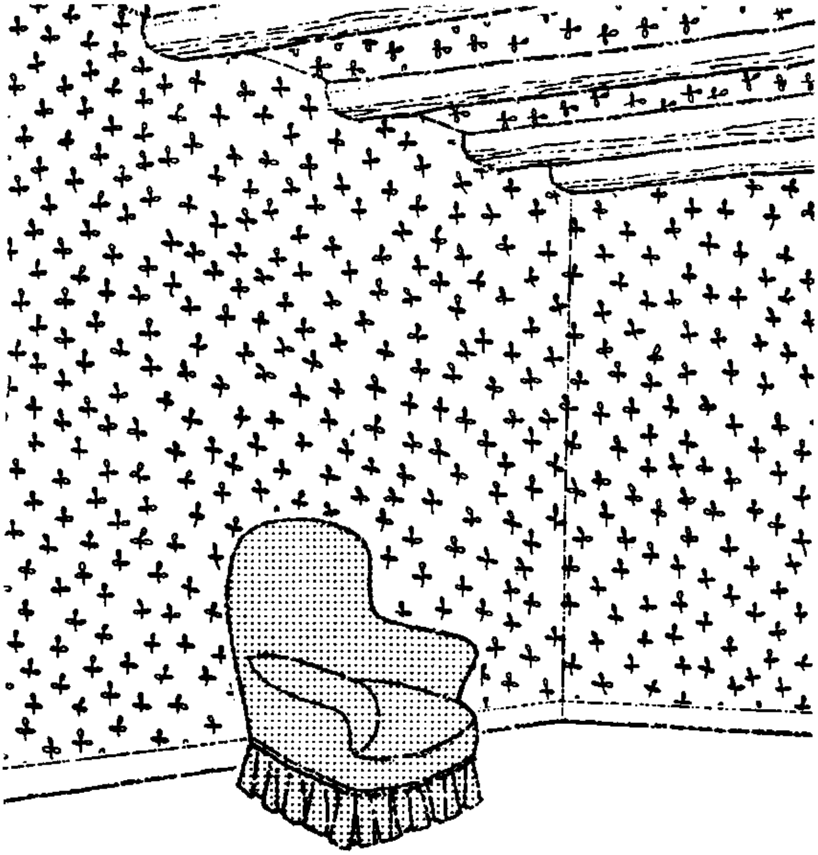

کردن اتاق خیلی مشکل است، با خوابیدن در همچو تختخوابی، و در تاریکی خوشایند آن، احساس لذّت خواهید کرد.

پوشش کاغذ دیواری در اتاقهای قدیمی

اگر شما مجبور شده‌اید،به طور موقّت در یك اتاق قدیمی زندگی کنید، که تیرهای چوبی، یا آهنی، هنوز در سقف آن به طرز زننده‌ای خودنمایی می‌کنند، و دیوارهای آن نیز خیلی صاف نیستند، ما برای پوشش سقف و دیوارهای همچو

اتاق کاغذ دیواری را توصیه می‌کنیم. مخصوصاً اگر آن را با گلهای ریز انتخاب کنید، برجستگی‌ها و فرو رفتگی‌های دیوار زیاد معلوم نمی‌شوند. همچنین قسمتهایی از سقف را نیز، که بین تیرها واقعند، اگر با همان کاغذ دیواری بپوشانید، خیلی قشنگ دیده می‌شوند. امّا بعد از اتمام چسباندن کاغذ دیواری، روی تیرهای چوبی یا آهنی

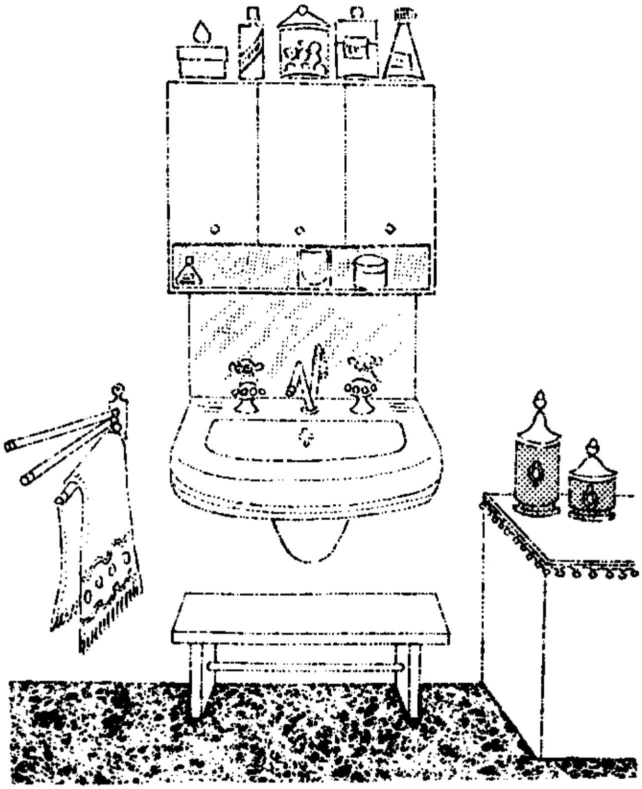

نیز رنگ پلاستیکی همرنگ متن کاغذ بزنید، تا هماهنگی بین تیرها و دیوارها حفظ شود. در عمل خواهید دید، که این اتاق قدیمی بعد از این تزیین ساده چقدر زیبا و دل‌انگیز خواهد شد.

نیمکت کوچک جلو دستشویی

اگر شما درخانه بچّه‌ی زیر دبستانی دارید، مسئله‌ی شستن کامل دست و

صورت برای او حلّ نشده است، و شما باید در این مورد با او همکاری کنید. زیرا دو دستش با هم به آسانی به دستشویی نمی‌رسند، و او مجبور می‌شود دستهایش را

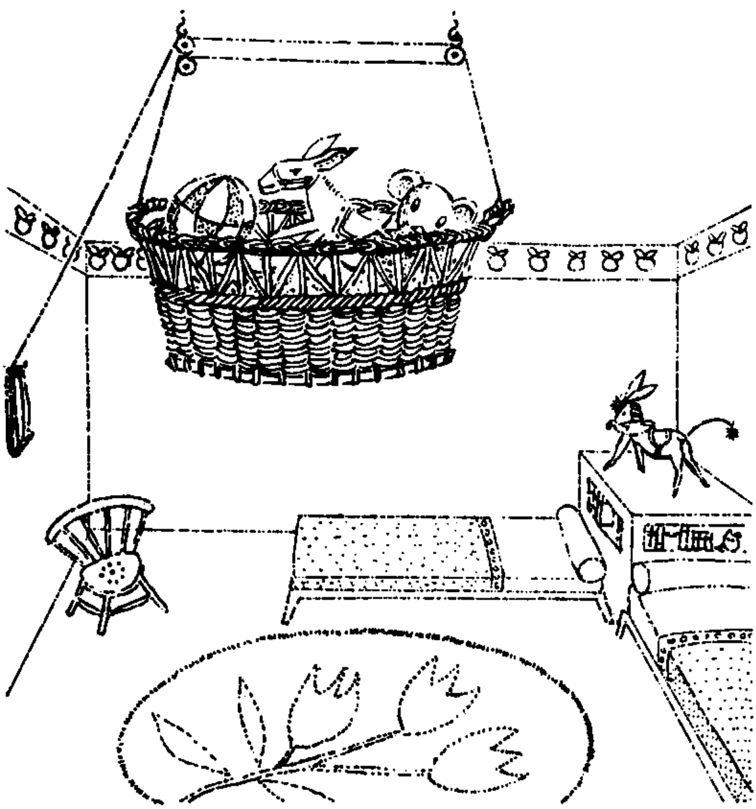

یکی یکی زیر شیر بگیرد، و موقع شستن صورت نیز آب را به همه جاپاشد. این مشکل راه حلّ ساده‌ای دارد: یك نیمکت کوچك و سبك، مطابق شکل، برایش تهیّه کنید، و زیر دستشویی قرار دهید، تا بچه‌ی شما هنگام شستن دست و صورت آن را جلو بکشد، و رویش بایستد. فقط باید یادش دهید، که بعد از استفاده حتماً آن را زیر دستشویی قرار دهد، تا مزاحم دیگران نشود. امّا باید به تعادل پایدار نیمکت هم فکر کنید، و آن را طوری بسازید، که سطح تکیه‌گاهش به اندازه‌ی کافی بزرگ باشد، تا امکان سقوط به حدّ اقل برسد. این نیمکت در موارد دیگری نیز به درد مادر خواهد خورد. مثلاً وقتی که لوازم دارویی و بهداشتی را از روی کمد بالای دستشویی برمی‌دارد، و نیز هنگامی که وسایل موجود در طبقه‌های کابینت بالایی

آشپزخانه را جابه‌جا می‌کند.

اسباب بازی‌ها را از سقف آویزان کنید!

در اتاق بچّه اگر تمام اسباب‌بازی‌ها دم‌دست باشند، بچّه تمام آنها را در اتاق ولو می‌کند، و نظم آنجا را کلاً به هم می‌زند. اگر کمد مخصوص در اختیار ندارید، می‌توانید آنها را در یك سبد بریزید، و به وسیله‌ی طناب و قرقره، مطابق شکل، از

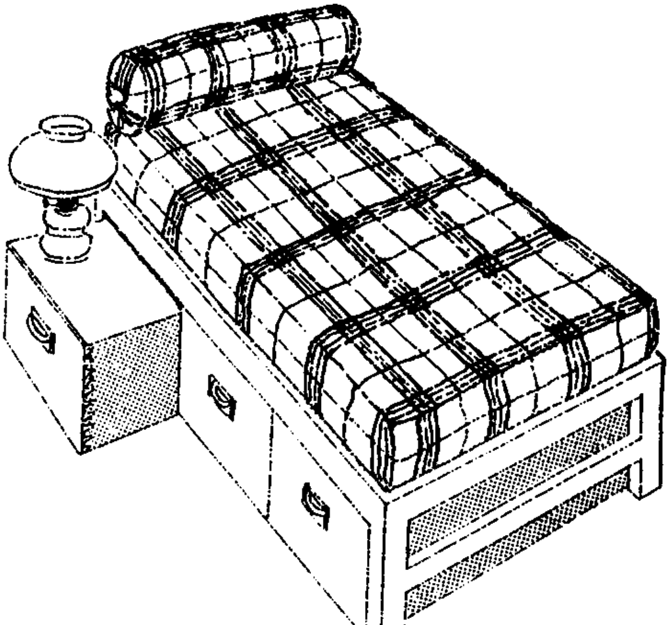

سقف آویزان کنید. برای نصب قرقره‌ها در سقف از پیچهای مخصوص پرّه‌دار استفاده کنید، که ضمن پیچیدن پره‌ها باز می‌شوند، و خیلی محکم می‌گردند. با این ابتکار شما می‌توانید اسباب بازی‌ها را از دسترس بچّه‌ها دورنگه دارید، و هر از گاهی فقط یك یا دو تا از آنها را در اختیارش قرار دهید. با این روش شما خواهید

توانست بر عمر اسباب بازی‌ها بیفزایید، و نیز بچه را به نظم و ترتیب عادت دهید. و حالا که صحبت از اسباب‌بازی است، نکته‌ای را نیز مطرح می‌کنیم: اسباب بازی‌هایی که برای بچّه انتخاب می‌کنید، باید حتماً قابل شستشو، و نیز ضدّ عفونی کردن باشند. اسباب‌بازی‌هایی که از پشم یا پنبه ساخته شده‌اند، و پرزدار هستند، به هیچوجه مناسب به نظر نمی‌رسند، زیرا به تدریج منبع کثافت می‌شوند، و اگر هم آنها را بشویید، لطف و زیبایی خود را از دست می‌دهند.

تختخواب چوبی کشودار

امروزه مسئله‌ی کمی جا در آپارتمانهای کوچك مشکل‌آفرین است، و شما باید با راه‌حلّ‌های ظریف آن را حلّ کنید. اگر کمد به حدّ کافی ندارید، می‌توانید با

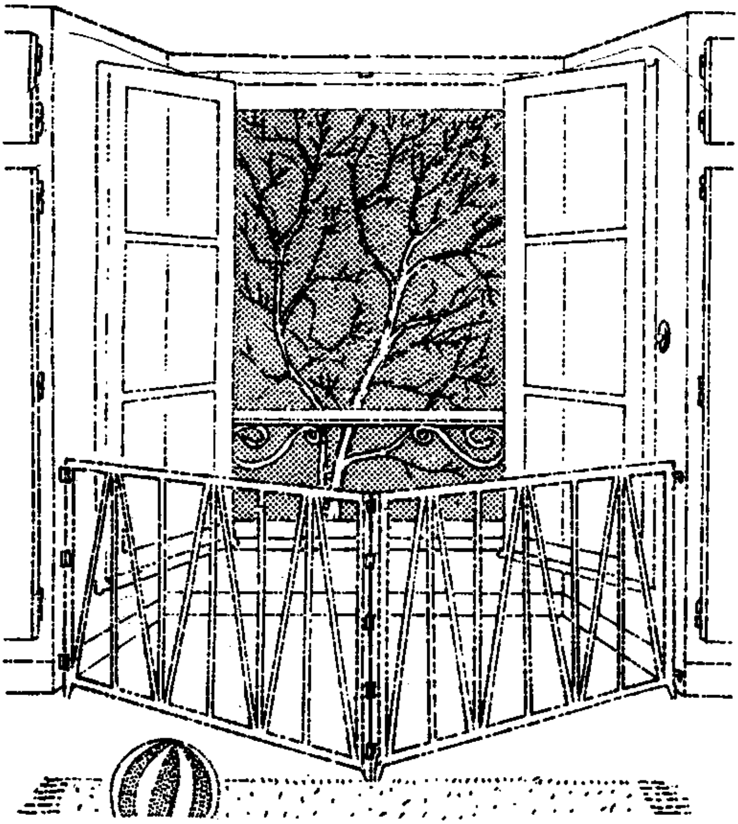

پیش‌بینی کشوهای متعدّد، در دو طرف یك تختخواب چوبی، خیلی از خرده ریزها را در آنها جا دهید. در شکلی که ملاحظه می‌کنید، این موضوع به خوبی مراعات شده است. این تختخواب به فرزند نوجوان شما تعلّق دارد، که کشوهای متعّددی

دور آن قرارگرفته است. شما با تهیّه‌ی این تختخواب فرزند خود را موظّف خواهید کرد، تمام لباسها و کتابها، و وسایل شخصی خود را در آنها قرار دهد. یك مطلب جالب: در این تصویر حتیّ یکی ازکشوها کمد کنار تختخواب را نیز تشکیل می‌دهد! که شب بیرون کشیده می‌شود، و چراغ خواب فرزند شما روی آن قرار می‌گیرد. ساختمان این کشو با بقیّه فرق دارد، و به شکل مکعّب مستطیل با شش وجه کامل ساخته شده است، که وجه جلوی آن دارای لولاست، وکشو خواه در داخل، وخواه در خارج باشد، در جلوی کشو به سهولت قابل باز و بسته شدن خواهد بود.

جلو پنجره نرده کشی کنید

اگر شما در خانه یك یا دو بچّه‌ی کوچك دارید، بایستی جهت حفظ جان آنها

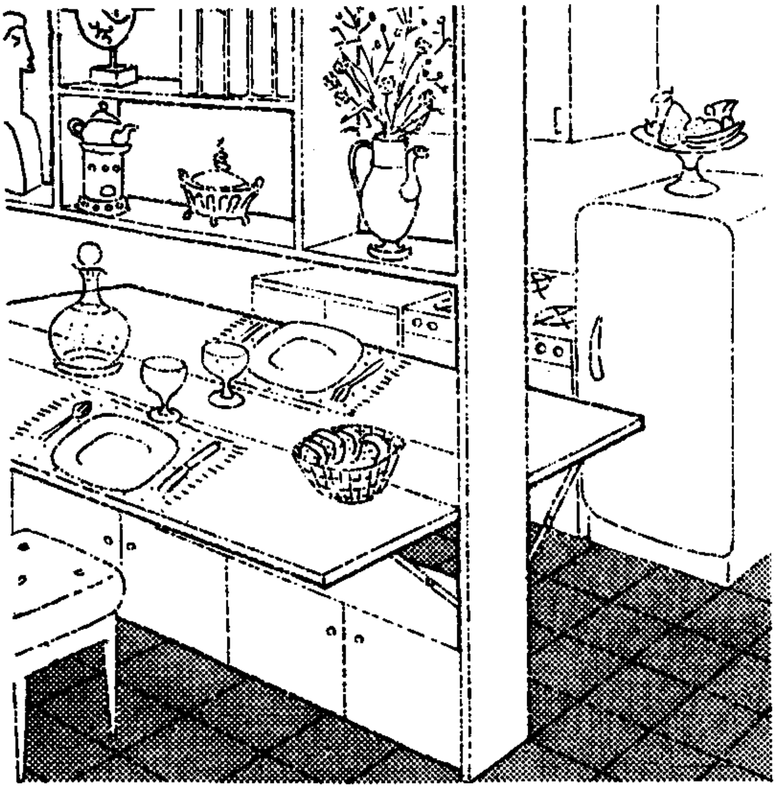

مواظب پنجره‌ی اتاق باشید، مخصوصاً اگر اتاق مستقلّی را به بچّه‌ها اختصاص داده‌اید، باید مواظبت خود را بیشتر کنید، زیرا بچّه‌ها معمولاً اسباب بازیهای خود را به پنجره می‌زنند، و با شکستن شیشه‌ی آن، خود نیز زخمی می‌شوند. اگر در فصلهای گرم پنجره را باز کنید، آنها از راه پنجره به بالکن و تراس و حیاط می‌روند، و دست و پای خود را کثیف می‌کنند. پس چه باید کرد؟ یك راه حلّ ساده در این مورد وجود دارد: جلو پنجره نرده کشی کنید! این نرده که از فلزّ سبك ساخته شده است، بین ۸۰ تا ۱۰۰ سانتیمتر ارتفاع دارد، و فاصله‌ی میله‌های آنها از یکدیگر طوری است، که بچّه‌ها نمی‌توانند از آن عبور و مرور کنند. در شکلی که ارائه کردیم، وضعیّت پنجره و دیواره‌های کنار آن طوری است، که با دو قطعه نرده این کار امکان پذیراست، ولی در حالت کلّی باید از سه نرده استفاده کنید، و پنجره را با آنها محصور نمایید.

یك میز تاشوی بزرگ بین آشپزخانه و اتاق ناهارخوری

در اغلب آپارتمانهای کوچك امروزی آشپزخانه و اتاق ناهارخوری را یك دیواره‌ی زیبای چوبی از هم جدا می‌کنند، که وسط آن خالی است، و بالای آن را به قسمتهای کوچك تقسیم کرده، و در آنها اشیای تزیینی قرار می‌دهند. اگر همچو دیواره‌ی چوبی در آپارتمان شما وجود دارد، و در ضمن آشپزخانه و ناهارخوری هر دو کوچکند، می‌توانید قسمت پایین آن را با تغییرات کوچکی تبدیل به میز آشپزخانه و یا ناهارخوری کنید. که هرگاه بخواهید، طرفین آن به پایین تا شده، و جزیی از دیواره شوند. موضوع ساده است: در سطحی که می‌خواهید میز تشکیل شود، ابتدا یك تخته، مثلاً به عرض ۳۰ سانمتیمتر (مساوی با ضخامت دیوار) به‌طور افقی نصب کنید. این تخته قسمت وسطی میز را تشکیل می‌دهد. دو تخته‌ی محکم نیز به عرض نیم متر به طرفین آن با لولای سرتاسری مربوط نمایید. به وسیله‌ی چهار تسمه‌ی آهنی لولادار، که به چهارگوشه‌ی میز، مانند تصویر، وصل می‌کنید، خواهید توانست در صورت نیاز تخته‌ها را افقی نگه دارید، تا میز تشکیل شود. و هرگاه که با این میزکاری ندارید، و دست و پاگیر است، طرفین آن را به پایین

تاکنید، تا جزیی از دیوار چوبی شوند. این میز می‌تواند گاهی برای ناهارخوری، و گاهی برای میز کار آشپزخانه مورد استفاده قرار گیرد. و ضمناً در صورت لزوم

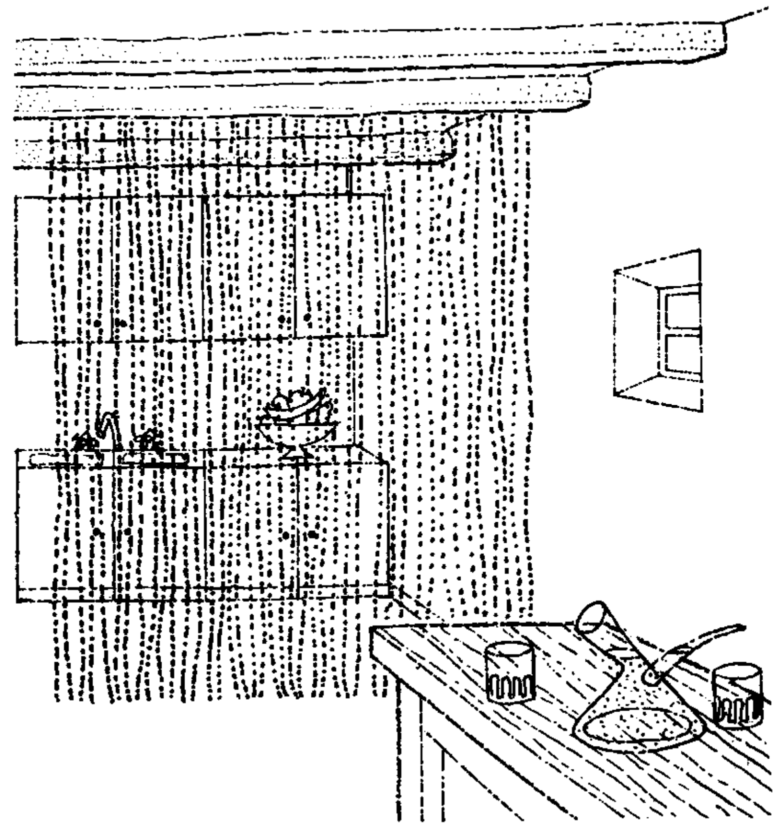

می‌توانید فقط یك نصف آن را در طرف آشپزخانه، یا اتاق ناهارخوری، باز کنید، و روی آن کار بکنید، یا غذا بخورید.

یك پرده‌ی ابتکاری از منجوقهای پلاستیکی

اگر آشپزخانه‌ی شما تا حدّی وسیع است، و در ضمن گوشه‌ای از آن نیز اتاق غذاخوری شما را تشکیل می‌دهد، می‌توانید با یك پرده‌ی ابتکاری، که طول آن از سقف تاکف اتاق بوده، و عرضش مساوی نصف عرض آشپزخانه است، برای این قسمت از محیط زندگی خود لطف ببخشید، و ضمن اینکه گوشه‌ای از آشپزخانه را

به صورت نیمه‌مستقلّ به غذاخوری اختصاص می‌دهید، هر بیننده‌ای را به تحسین وادارید. موضوع ساده است: این پرده از منجوقهای پلاستیکی تشکیل یافته، که در مغازه‌های عمده‌فروشی پلاستیك آنها را کیلویی می‌فروشند. کافی خواهد بود که رنگهای مناسبی از آنها را انتخاب کنید، و پس از نخ کردن آویزان کنید. برای این کار

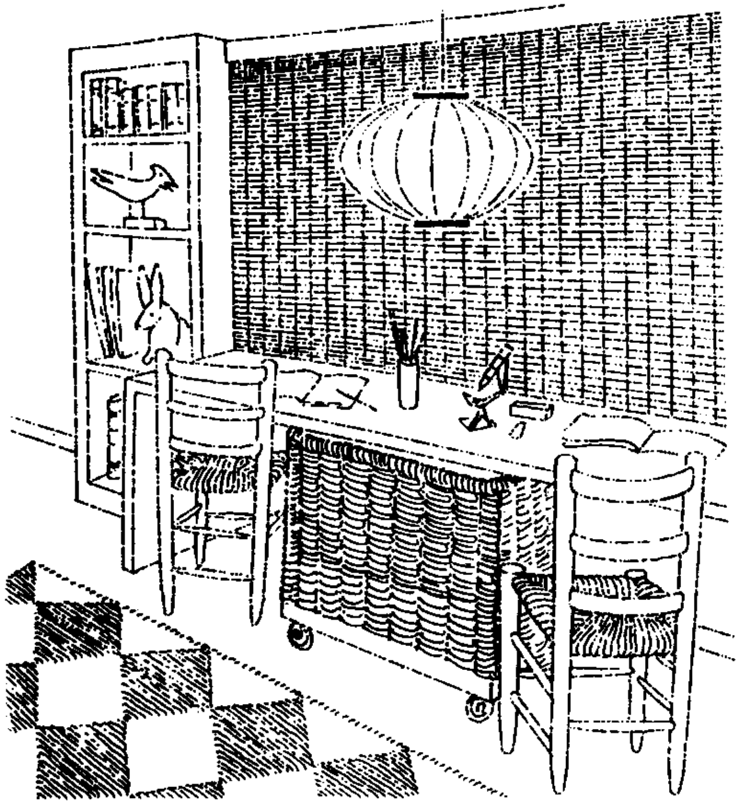

باید یك میله‌ی چوبی هم به سقف نصب کنید، و در آن میخهایی به فاصله‌های مناسب بزنید، و سر نخها را به آن ببندید. با این یادآوری که حتماً باید نخ به‌کار رفته در این مورد از نوع نخهای پلاستیکی نسبتاً ضخیم باشد، تا به آسانی پاره نشود.

میز کار و مطالعه برای دو فرزند دانش آموز

اگر دو فرزند دانش‌آموز دارید، که در کلاسهای راهنمایی یا دبیرستان درس

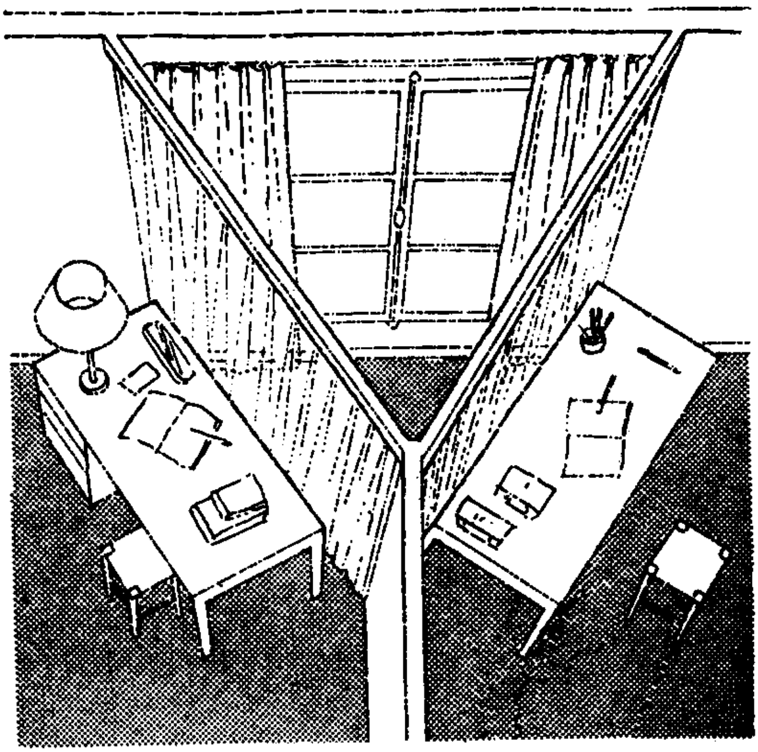
می‌خوانند، و در ضمن اتاق مخصوص مطالعه ندارند، می‌توانید قسمت بسیار کوچکی از هال را به این کار اختصاص دهید، که هم جای کمی می‌گیرد، و هم قابل استفاده برای آنهاست: یك میز به ابعاد ۶۰ × ۲۰۰ سانتیمتر، و به ارتفاع ۸۵ سانتیمتر تهیّه کنید، و آن را جلو پنجره چسبیده به دیوار قرار دهید. دو صندلی مناسب نیز در طرفین آن بگذارید، و وسط آنها هم یك سبد چوبی چرخدار به شکل مکعّب مستطیل قرار دهید، تا وسایل شخصی دو فرزند شما را در خود جای دهد. مطابق شکل، معمولاً این سبد و صندلی‌ها زیر میز قرار می‌گیرند، و فضای اتاق را اشغال نمی‌کنند. دو کتابخانه‌ی باریك و بلند و کم عمق هم در دو طرف میز

بگذارید، تا کتابهای درسی آنها را شامل شود. روزها نوری که از پنجره وارد می‌شود، روشنایی لازم را برای آنها تأمین می‌کند، و شبها نیز یك چراغ مناسب که از سقف آویزان است، روشنایی مصنوعی را برای دو نوجوان شما فراهم می‌سازد.

اگر شما دو فرزند دانشجو دارید

اگر شما دو فرزند دانشجو دارید، که توانسته‌اید یك اتاق به هر دوی آنها اختصاص دهید، بهتر است این اتاق را با دیوار پیش‌ساخته، و یا با تخته دو نصف کنید. و حتّی اگر اتاق مزبور تنها یك پنجره دارد، باز هم می‌توانید همین طرح را اجرا کنید. در این صورت باید دو پرده‌ی توری را به شکل ۷، مطابق تصویر، علاوه بر

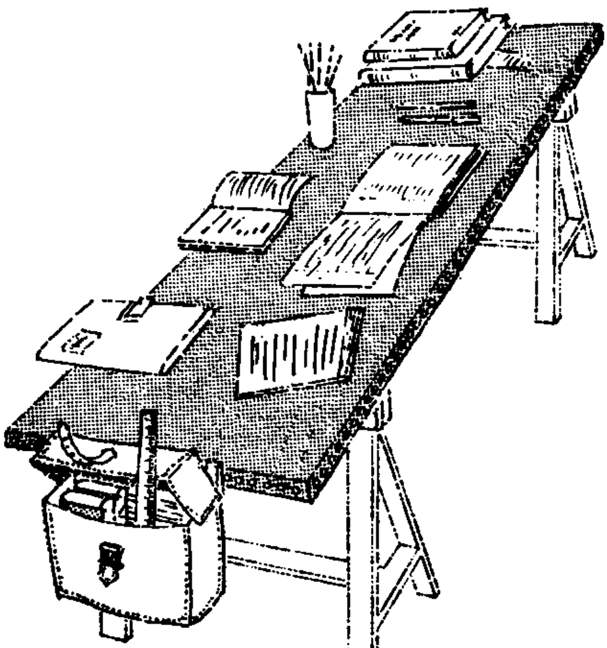

پرده‌ی اصلی به پنجره آویزان کنید، تا روزها هر دو از نور طبیعی به طور یکسان استفاده کنند. این نوع تقسیم‌بندی همچنین سبب خواهد شد، که آنها احساس تنهایی نکنند، و هر گاه که یکی به مطالعه و نوشتن بپردازد، دیگری نیز به این کار تشویق خواهد شد. محلّ در اتاق در این تقسیم‌بندی اصلاً مهمّ نیست، زیرا هدف این است، که هر یك از آنها در این نیمه اتاق خود استقلال نسبی داشته باشند. در هر

یك از این قسمتها می‌توان، علاوه بر پرده‌ی توری، پرده‌ی ضخیم نیز آویزان کرد. تا موقع شب وقتی یکی در حال مطالعه است، مزاحم خواب دیگری نشود. مسلّماً باید روزها پرده‌ی ضخیم را کنار بزنید.

یك میز موقّتی برای مطالعه و نوشتن فرزندان شما

اگر شما در یك آپارتمان موقّتاً سکونت دارید، به تهیّه‌ی میز معمولی کار و مطالعه برای فرزندانتان نیازی ندارید، زیرا حمل و نقل آن مشکل است. ما یك نوع ساده از آن را برای شما طرّاحی کرده‌ایم، که هم تهیّه و حمل و نقل آن آسان است، و هم با هزینه‌ی کمتری می‌توان آن را آماده کرد. دو چهارپایه‌ی چوبی، مطابق شکل،

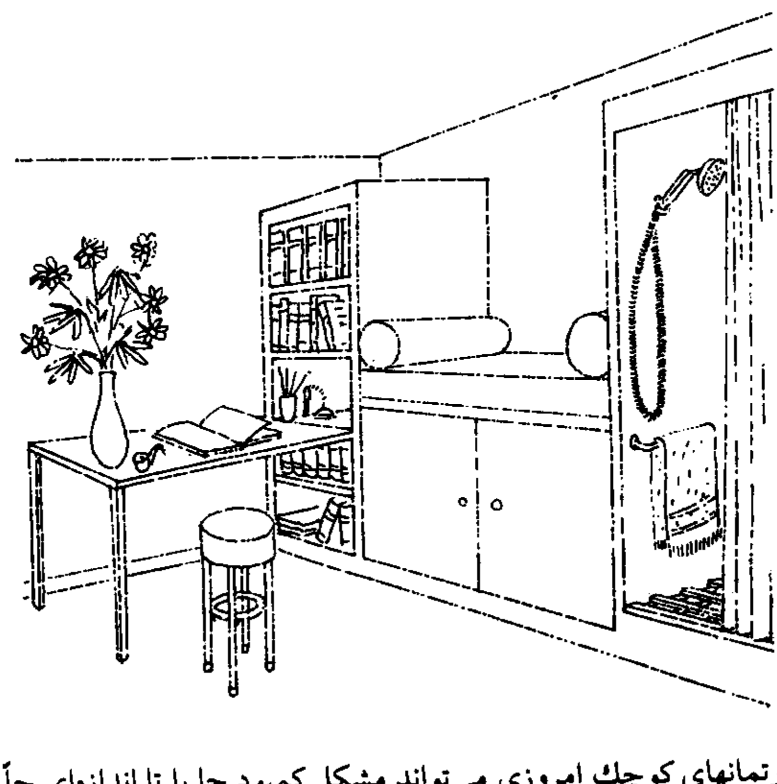

به عرض ۸۰، و ارتفاع ۸۵ سانتیمتر تهیّه کنید. یك تخته‌ی نئوپان به ابعاد ۸۰ × ۲۰۰ سانتیمتر نیز ببرید. اگر این تخته خیلی نازك است، و احتمالاً روي چهارپایه‌ها خمیده می‌شود، دور تا دور آن از پشت، نبشی سوراخدار مخصوص قفسه‌بندی

پیچ کنید. پایه‌ها را به فاصله‌ی ۱/۵ متر از هم، و به موازات یکدیگر، قرار دهید، و این تخته را روی آنها بگذارید. برای حلّ مسئله‌ی کشو هم یك کیف چرمی یا مقوّایی، مانند تصویر، به یك انتهای آن نصب کنید. میز شما آماده است، تا فرزندان شما دور آن بنشینند، و به درس و مشق بپردازند. قطعات این میز می‌توانند در تابستان هم درگوشه‌ای از تراس به دیوار تکیه کنند، تا هرگاه بخواهید آنها را به هم سوار کنید، و به عنوان میزناهارخوری به کار برید.

طرحی از یك اتاق کوچك برای دختر دانشجو

در اینجا طرحی از یك اتاق کوچك برای یك دختر دانشجو را ارائه کرده‌ایم، که

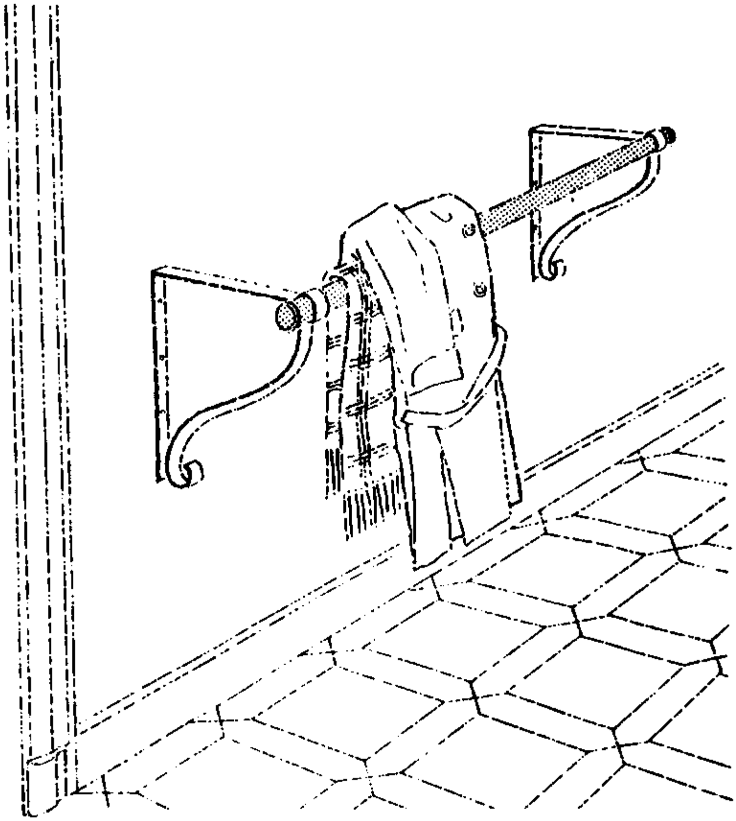

در آپارتمانهای کوچك امروزی می‌تواند مشکل کمبود جا را تا اندازه‌ای حلّ کند. این اتاق فقط به ابعاد ۳ × ۲ متر است. در طول دیوار ۳ متری آن از چپ به راست

جزئیات طرح پیشنهادی ما چنین است: اوّلاً یك کمد فلزّی به عرض ۷۰سانتیمتر، و طول ۱۹۰ سانتیمتر تهیّه شده، که عمق آن نیز ۸۰ سانتیمتر است. این کمد با طبقات مختلفی که دارد، تمام کتابها و جزوه‌ها، و وسایل تحریر و رسم این دختر دانشجو را در برمی‌گیرد. ثانیاً یك کمد مخصوص لباس، وکفش، و وسایل شخصی به عرض ۱۶۰، و ارتفاع ۱۲۰، و عمق ۸۰ سانتیمتر قرار دارد، که در آن می‌توان خیلی چیزهای دیگر را هم انبار کرد. ثالثاً از سطح فوقانی این کمد به‌عنوان تختخواب استفاده شده است، و تشك مخصوص ۱۶۰ × ۸۰ سانتیمتری روی آن قرار دارد، که دختر دانشجو شبها روی آن، به خواب و استراحت می‌پردازد. رابعاً یك دوش و توالت به ابعاد ۱۹۰ × ۷۰ سانتیمتر، و به عمق ۸۰ ساتیمتر، که از فلزّ زنگ‌نزن ساخته شده، مطابق شکل، کنار آنها قرار دارد، و مجموعه را کامل می‌کند. خامساً یك میز کوچك ۷۰ × ۹۰ سانتیمتری هم جلو کتابخانه، کنار دیوار کوچك قرار دارد، که صندلی مخصوص آن، علاوه بر نشستن، به عنوان پلّه مورد استفاده قرار می‌گیرد، تا دختر دانشجو به کمك آن بالای تختخواب برود، و یا از آن پایین بیاید.

میله‌ای برای نگه‌داری لباسها

معمولاً اعضای خانواده، مخصوصاً آقایان، وقتی به خانه رسیدند، پالتو و شال‌گردن خود را، به جای آنکه در کمد لباس آویزان کنند، آنها را روی دسته‌ی مبل و صندلی‌ها رها می‌سازند، که منظره‌ی بسیار زننده‌ای دارد. و این کار را بیشتر هنگامی انجام می‌دهند، که زمان توقّف آنها کوتاه است، و می‌خواهند بعد از ساعتی دوباره خانه را ترك گویند. برای حلّ این مشکل شما می‌توانید میله‌ای، مطابق تصویر، کنار در ورودی ساختمان به دیوار نصب کنید. جهت این کار دوپایه‌ی مخصوص از تسمه‌ی آهنی باید درست کرده، و مثلاً به فاصله‌ی ۱/۵ متر از همدیگر به دیوار متصّل نمایید. سپس یك میله‌ی چوبی را، در حلقه‌ی این پایه‌ها، که به همین منظور آماده کرده‌اید، محکم سازید، و به مجموعه رنگ سفید بزنید. حالا پدر خانواده، و فرزندان پسر شما، بی‌آنکه به آنها تذکر دهید، خود به خود پالتو، و شال،

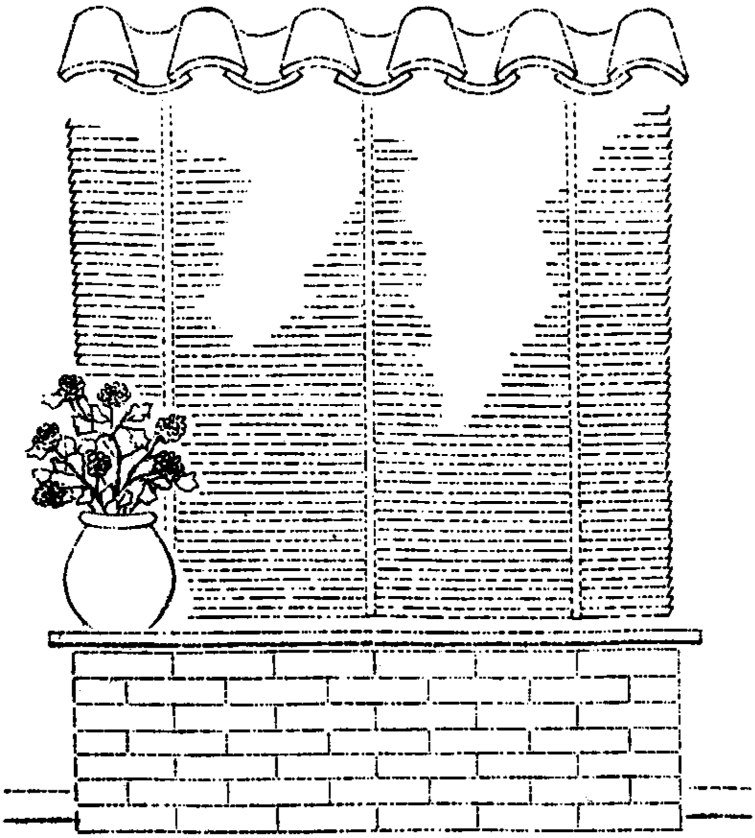

و سایر لباسهای مربوط به بیرون از خانه را روی آن خواهند انداخت، و در دسته‌ی صندلیها ولو نخواهند کرد.

یك پنجره‌ی دروغی در اتاقهای بدون روشنایی

در برخی از آپارتمانها یکی از اتاقها نیز متأسّفانه بدون پنجره است، و روشنایی ضعیف آن فقط از هال یا کریدور تأمین می‌شود. اگر شما مجبور باشید، از همچو اتاقها برای نشیمن و خواب استفاده کنید، بهتر است یك پنجره‌ی دروغی را برای آنها طرح و اجرا کنید: مطابق شکل، وسط یکی از دیوارها ازکف اتاق ۴۰ الی ۵۰ سانتیمتر ارتفاع آجرچینی کرده، و روی آن یك سنگ جلو پنجره‌های معمولی را نصب کنید. آنگاه یك پرده کرکره از نوع افقی، مانند تصویر، آویزان نمایید. و یك

سایبان مناسب نیز با شیب ۴۰ درجه بالای آن نصب کنید. این سایبان یك یا چند چراغ مهتابی را در پشت خود از نظرها پنهان خواهد کرد، که نور آنها سطح پرده کرکره و اطراف آن را روشن می‌کنند، و چنین به‌نظر می‌رسد، که روشنایی واقعی روز

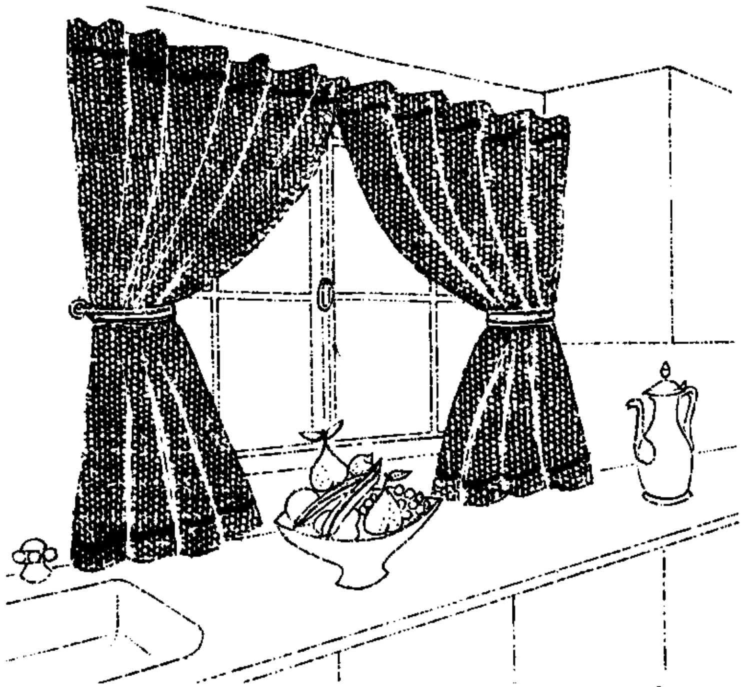

از پشت پرده کرکره به درون می‌تابد! امّا برای روشنایی اصلی اتاق باید چراغ یا لوستر مناسب آویزان شود. یك گلدان پرگل نیز اگر جلو پنجره قرار گیرد، روشنایی آن را صد چندان خواهد کرد.

پرده‌ی ضخیم از جنس گونی

اغلب خانمها وقتی به پرده‌ی ضخیم فکر می‌کنند، پارچه‌های گرانقیمتی در ذهن آنها مجسّم می‌شود، که به بهای گزافی از مغازه‌های لوکس‌فروشی می‌توان آنها

را خریداری کرد، و به وسیله‌ی کارگران فنّی مخصوص آنها را نصب نمود. در صورتی که حتّی از پارچه‌های گونی ارزانقیمت نیز می‌توان یك پرده‌ی ضخیم آماده کرد.و اگر این پرده با چینهای مناسب دوخته شود، و در محلّ مناسبی آویزان گردد، هر چند که هزینه‌ی کمتری دارد، نمونه‌ای از ذوق و سلیقه‌ی طرّاح آن خواهد بود. مثلاً در شکلی که ملاحظه می‌کنید، یك نوع از این پرده‌ها به پنجره‌ی آشپزخانه دوخته شده، که خیلی زیبا دیده می‌شود. شاید شما وجود پرده در آشپزخانه را غیرضروری می‌دانید، در صورتی که چنین نیست، و عدم پرده در آشپزخانه سبب

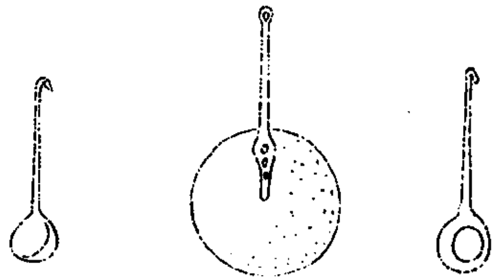

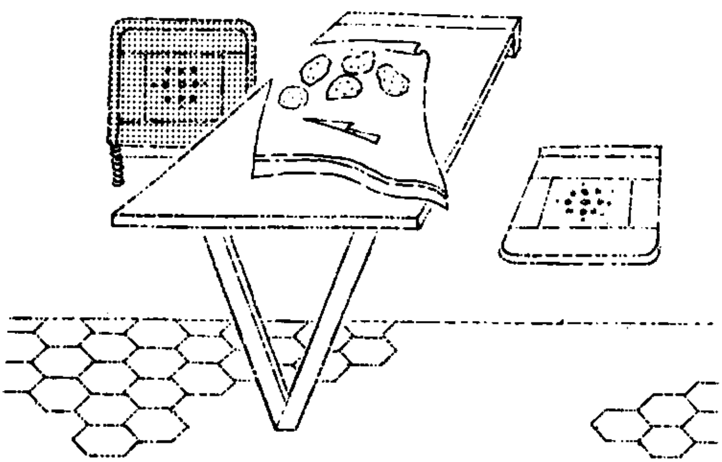
می‌شود، که هنگام شب پرتوهای نورانی لامپها از راه پنجره بیرون بروند، و با وجود لامپهای پرنور آشپزخانه نیمه‌روشن بماند. گفتن ندارد، که بایستی روزها این پرده را به کناری بزنید، تا روشنایی طبیعی وارد آشپزخانه شود.

میز و صندلی تاشو در آشپزخانه‌ی کوچك

اگر آشپزخانه‌ی شما خیلی کوچك است، و میز و صندلی معمولی فضای آن را

به کلّی اشغال می‌کنند، می‌توانید به سادگی یك میز و دو صندلی کوچك را با لولا به دیوار وصل کنید. آنها به طور ساده فقط از یك صفحه‌ی نسبتاً بزرگ، و دو صفحه‌ی کوچك چوبی یا آهنی تشکیل یافته‌اند، که در ارتفاع مناسبی به دیوار مربوط هستند. وقتی روی آنها کار می‌کنید، و یا غذا می‌خورید، آنها را بازکنید، تا افقی قرارگیرند، و هنگامی که کاری با آنها ندارید، به دیوار تکیه دهید. پایه‌ی آنها نیز با لولا به میز یا

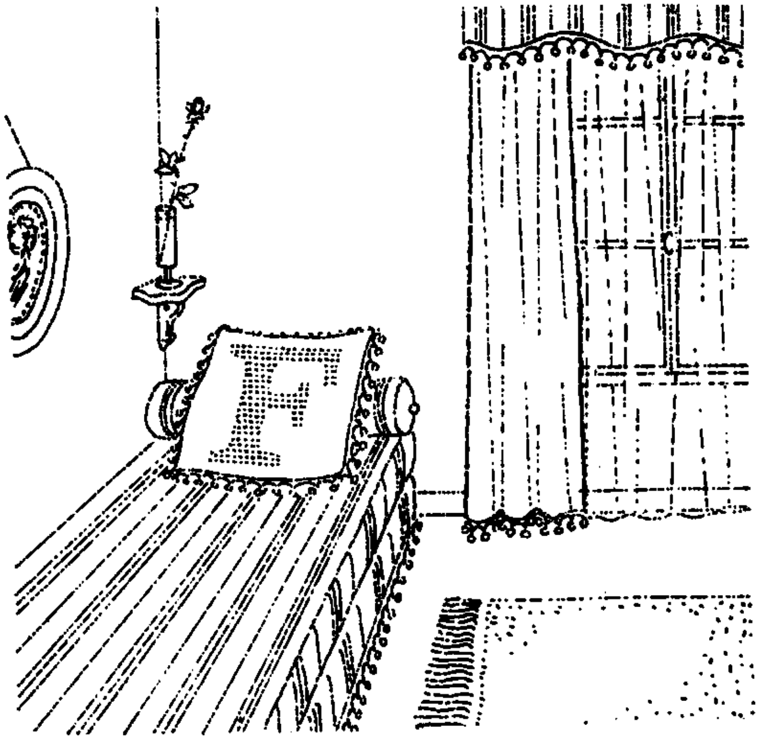

صندلی وصل شده‌اند، که وقتی میز یا صندلی به دیوار تکیه داده شده‌اند، پایه‌ها نیز به‌صورت آویزان کنارشان قرار می‌گیرند، ولی هنگام افقی قرارگرفتن میز یا صندلی پایه‌ی آنها نیز قائم قرارگرفته، و به زمین تکیه می‌کنند. این نوع میز و صندلی برای زوجهای جوان، که هنوز فرزند ندارند، و در ابتدای زندگی‌شان در آپارتمانی کوچك زندگی می‌کنند، ایده‌آل است.

نظافت تشك نباید فراموش شود

تشك نیز از نوع وسایلی است، که بیشتر مورد استفاده قرار می‌گیرد، وبیشتر کثیف می‌شود. بنابراین باید هر روز آن را با جارو برقی گرد گیری کنید، و هر چند روز یکبار آن را جلو آفتاب قرار دهید. توصیه می‌شود، هرگز از تشك بدون ملافه استفاده نکنید، زیرا شستن پارچه‌ی تشك به آسانی ممکن نیست، و در صورت نیاز باید آن

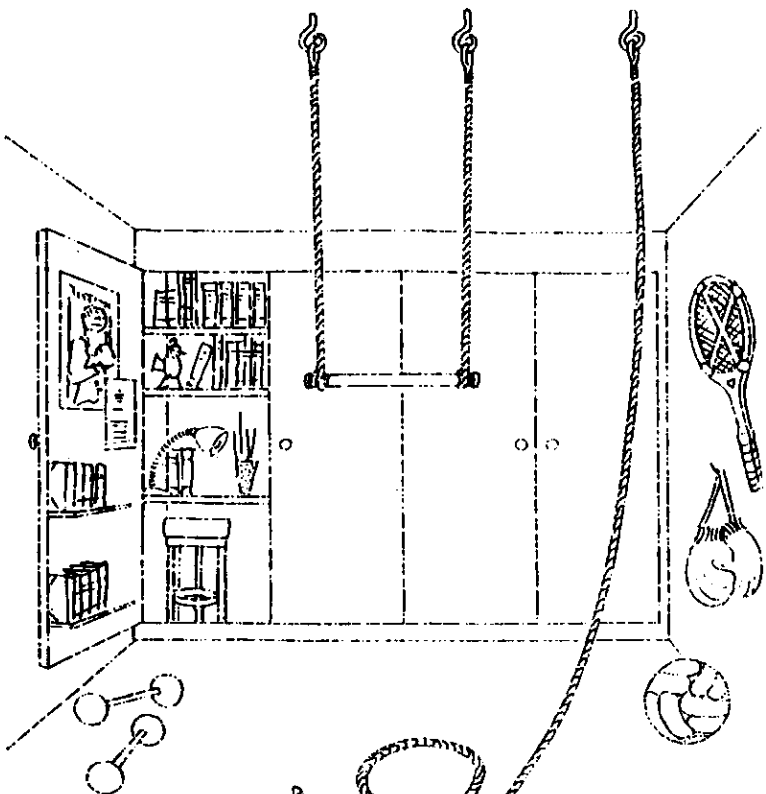

رابا شامپوی مخصوص مبل و فرش، بدون آبکشی، نظیف کنید. همچنین باید مرتّبا هر روز آن را پشت و رو کنید، و علاوه بر آن گاه‌و بیگاه سرونه نمایید. اگر تشك مزبور به فرزند شما تعلّق دارد، انجام این کارها را به عهده‌ی وی واگذارید. در صورتی که بالشهای شما در یك خانه شبیه همدیگرند، اسم هر کس، یا حرف مخفّف آن را روی بالش بدوزید، تا هنگام شستشو از همدیگر مشخّص شوند. در تمام فصلها، هر روز حتماً مدّتی پنجره‌ی اتاق خواب را باز بگذارید، تا هوای تمیز وارد آن شود. در

مورد محلّ تختخواب هم باید بگوییم، اگر تختخواب یکنفره است، بهتر خواهد بود در گوشه‌ی اتاق قرار گیرد، امّا تختخواب دو نفره ممکن است از آن فاصله داشته باشد.

اگر یك نوجوان ورزشکار در خانه دارید

اگر فرزند شما ورزشکار است، حتماً او را به این کار تشویق کنید، و در خانه امکان تمرینات ورزشی را برایش فراهم سازید. در اینجا اتاق یك نوجوان ورزشکار

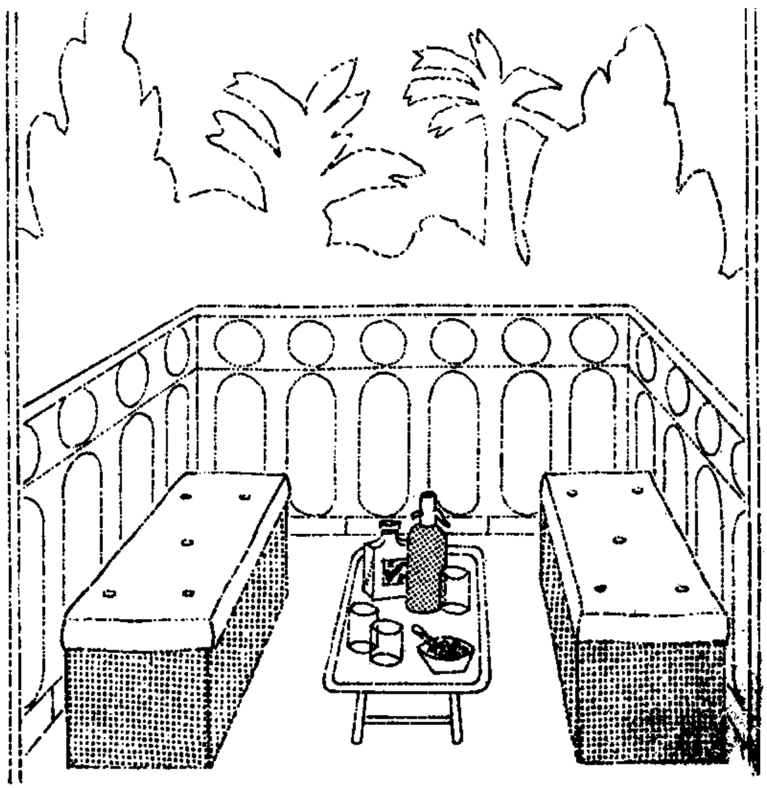

را برای شما طرّاحی کرده‌ایم، که در آن تختخواب داخل کمد قرار دارد، و به دیوار تکیه کرده است. کافی خواهد بود، که درکمد را بازکرده، و تختخواب راکه با لولا به پشت کمد مربوط است، به جلو بازکنید. این اتاق فاقد موکت و فرش است، و

کفپوش پلاستیکی قابل شستشو دارد. در این اتاق وسایل ورزش‌های مورد علاقه‌ی فرزندتان با مراعات نکات فنّی آماده است، تا فرزندتان بتواند زیر نظر شما ورزش کند. البتّه باید او را راهنمایی کنید، که درتمام فصول، هنگام پرداختن به ورزش در این اتاق حتماً باید پنجره را باز نگه دارد، و بعد از ورزش نیز به نظافت اتاق بپردازد. و نیز باید مواظبت کنید، به موازات تمرینات ورزشی، مسئله‌ی اصلیِ او که درس و مشق است، مورد غفلت قرار نگیرد.

استفاده از بالکن در تابستان

تابستانها هنگام عصر بالکنهای آپارتمانها لطف دیگری دارند، و مکان دنجی

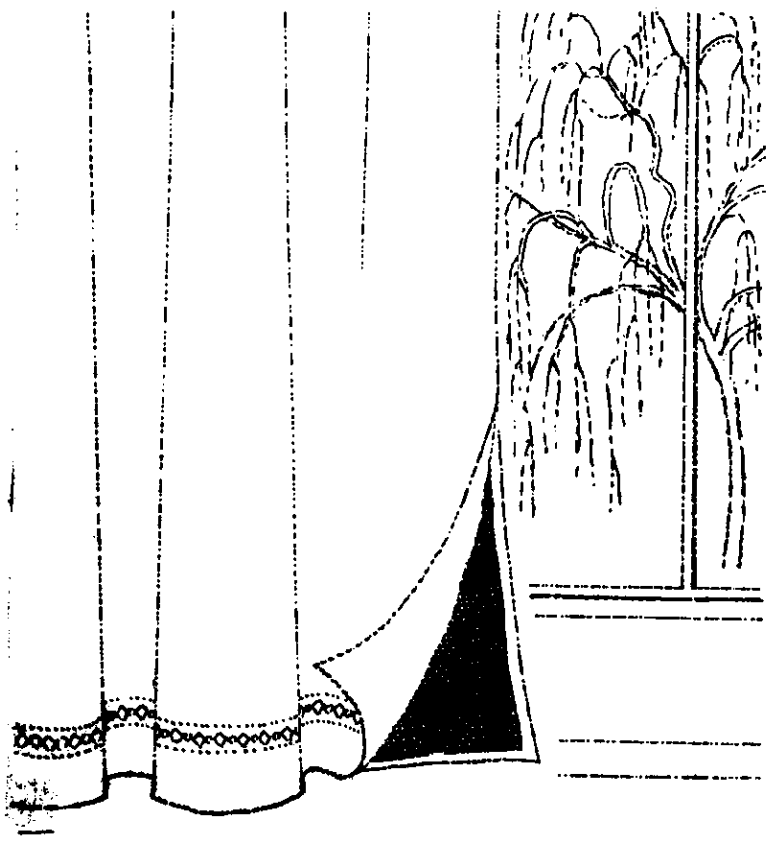

برای صحبت و مطالعه و کار و سرگرمیهای مختلف در خانه است. لازم نیست، که شما هر روز حتماً صندلی‌های اتاق را نیز به بالکن بکشید، و پس از آنکه مورد

استفاده قرار دادید، سرجایشان برگردانید. در قوطی چوبی که دور آنها را به سلیقه‌ی خودتان با صفحه‌های پلاستیکی پوشانده‌اید، بهترین صندلی‌ها در این مورد هستند. در این جعبه‌های چوبی همچنن می‌توانید کتابها، و وسایل کار و سرگرمی خود را نیز قرار دهید، تا در موقع نیاز از آنها استفاده نمایید. حالا که صحبت از بالکن است، یادآور می‌شویم که کشیدن پرده دور نرده‌ی بالکن نیز فراموش نشود، تا نگاه احتمالی همسایه‌های کنجکاو آزارتان ندهد.

پرده‌ای که واقعاً مانع عبور نور است

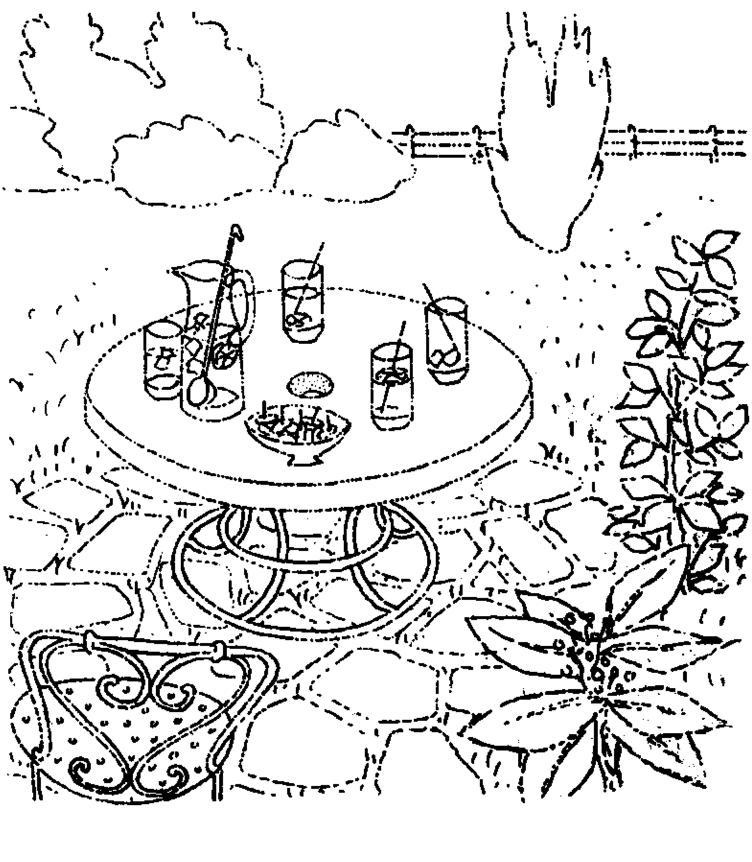
برخی‌ها که خواب و استراحت را در اتاق کاملاً تاریك دوست دارند، پرده‌های ضخیم معمولی نمی‌تواند، آن‌طور که لازم است، این افراد را راضی کند. استفاده از

دو پرده‌ی ضخیم نیز گران تمام می‌شود، و هم به دلیل سنگین بودن ممکن است چوب پرده را از دیوار بکند. یك راه‌حلّ ساده در این مورد داریم: برای این منظور از دو پرده‌ی خوشرنگ نازك، مثلاً از نوع کتانی، یا چلوار استفاده کنید. یك پرده‌ی نازك دیگر به رنگ سیاه، مثلاً از نوع ساتن را انتخاب کرده، و وسط آن دو قرار دهید، و دور تا دور بدوزید. این پرده‌ی سه لایه، ضمن سبك و زیبا بودن، نظر شما را تأمین می‌کند. زیرا پارچه‌ی سیاه نور و روشنایی را از خود عبور نمی‌دهد، و در این اتاق تاریك شما خواهید توانست، با اعصاب راحت به خواب و استراحت بپردازید.

مناسبترین میز برای حیاط در فصلهای مختلف

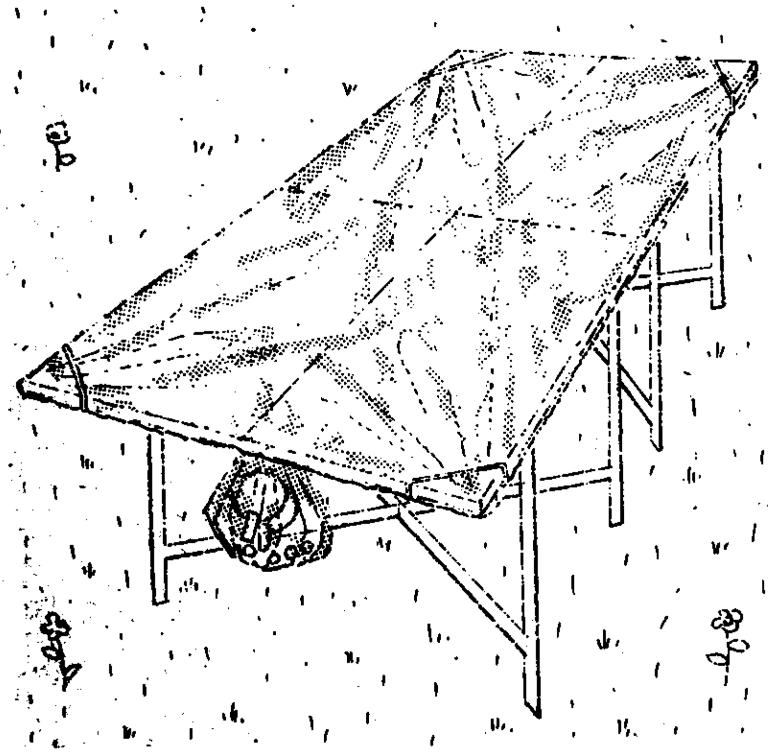
معمولاً میزهای چوبی و فلزّی اگر در حیاط باقی بمانند، در مقابل باد و باران و

آفتاب لطف و زیبایی خود را به زودی از دست می‌دهند. روی این اصل توصیه می‌کنیم، بهتر است رویه‌ی میز حیاط را حتماً از نوع سنگ انتخاب کنید، که مقاوم است، و در صورت کثیف شدن نیز به سادگی پاك می‌شود. مخصوصاً میله‌ی پایینی آن، که تکیه‌گاه میز را تشکیل داده است، بایستی به شکل دایره بوده، و به قطر کافی باشد، تا تعادل این میز سنگین از نوع پایدار گردد. برای اینکه میله‌ی مزبور، که با سطح زمین تماس دارد، زنگ نزند، و سنگفرش حیاط را کثیف نکند، توصیه می‌شود، یك شیلنگ به طول و قطر مناسب را نیز سرتاسر ببرید، و دور آن فرو برید، و از چند جا با سیم آلومینیمی محکم کنید. این میز همواره در گوشه‌ای از حیاط باقی خواهد ماند، تا در فصلهای مناسب به خدمت شما در آید.

میز پینگ‌پونگ در هوای آزاد

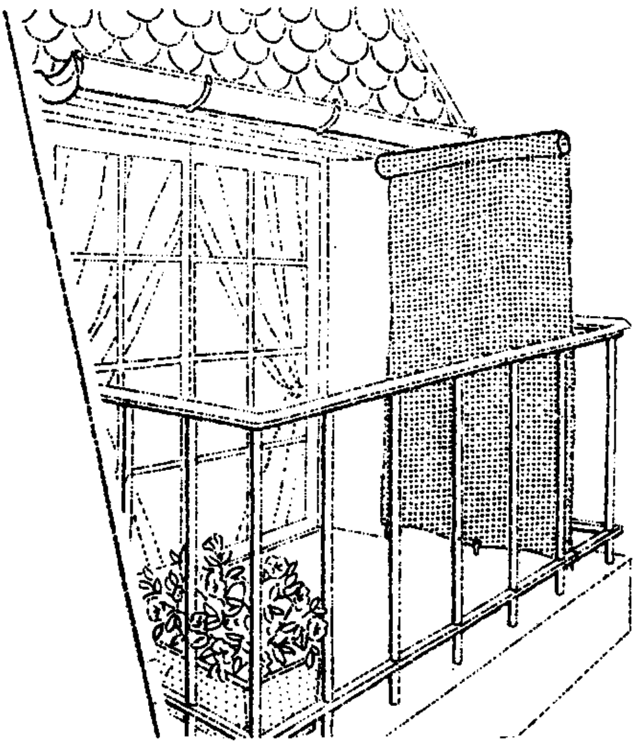
بازی پینگ‌پونگ در تراس یا حیاط، در فصل بهار و تابستان واقعاً لطف دیگری

دارد. ولی کشاندن میز پینگ‌پونگ به حیاط هر بار هنگام بازی، و جمع کردن و درآوردن آن به داخل ساختمان بعد از خاتمه‌ی بازی، واقعاً مشکل است، و انسان را از بازی بیزار می‌کند. و اگر این میز همواره در حیاط بماند، باد و باران و گرد و خاك به زودی آن را رنگ و رورفته می‌کند. یك راه ساده برای این کار وجود دارد: همان‌طورکه برخیها وقتی اتومبیل خود را در هوای آزاد قرار می‌دهند، با روکش آن را از عوامل جوّی حفظ می‌کنند، شما نیز می‌توانید به سادگی یك صفحه‌ی بزرگ پلاستیکی را روی آن بکشید، و مطابق شکل، چهارگوشه‌ی آن را با کش ببندید، تا باد آن را کنار نزند. در این صورت هر وقت که صفحه‌ی پلاستیکی را از رویش بردارید، میز نظیف پینگ‌پونگ آماده‌ی استفاده خواهد بود. توصیه می‌کنیم، توپها و راکتها را نیز در یك کیسه‌ی پلاستیکی قرار دهید، و در زیر میز آویزان کنید، تا آنها نیز همواره تازه بمانند.

پرده‌ی بادشکن در بالکن

گاهی شما متوجّه می‌شوید، که وقتی گلها را از اتاق به بالکن منتقل می‌کنید، خیلی زود طراوت و شادابی خود را از دست می‌دهند. در وهله‌ی اوّل شما تصوّر می‌کنید، که تغییر آب و هوا آن را سبب شده است، در صورتی که چند هفته‌ی بعد نیز می‌بینید، که اوضاع به همین منوال است. این مسئله به باد مربوط می‌شود. اصولاً گلها و گیاهها کلّا از باد بیزارند، و قدرت مقاومت در برابر آن را ندارند. پس چه باید کرد؟ راه‌حلّ آن ساده است: یك پرده‌ی حصیری در طرف غربی بالکن آویزان کنید، و در بالا و پایین آن را محکم سازید. وجود آن سبب خواهد شد، که باد برگلهای شما زیاد تأثیر نگذارد. اگر قدرت مالی شما اجازه می‌دهد، ما طرح دیگری برای شکستن سرعت باد در بالکن داریم: از پروفیلهای مناسب آلومینیمی یك دیواره‌ی شیشه‌ای در طرف غربی، و نظیر آن را در دیواره‌ی شرقی بالکن نصب کنید، تا گلها و گیاهان خانگی شما در بالکن به وسیله‌ی باد آسیب نبینند. اصولاً خوابیدن در بالکن نیز، وقتی هوا بادی است، باعث سردرد می‌شود. وجود بادشکن پرده‌ای و شیشه‌ای سبب خواهد شد، که در شبهای بادی با آرامش اعصاب در

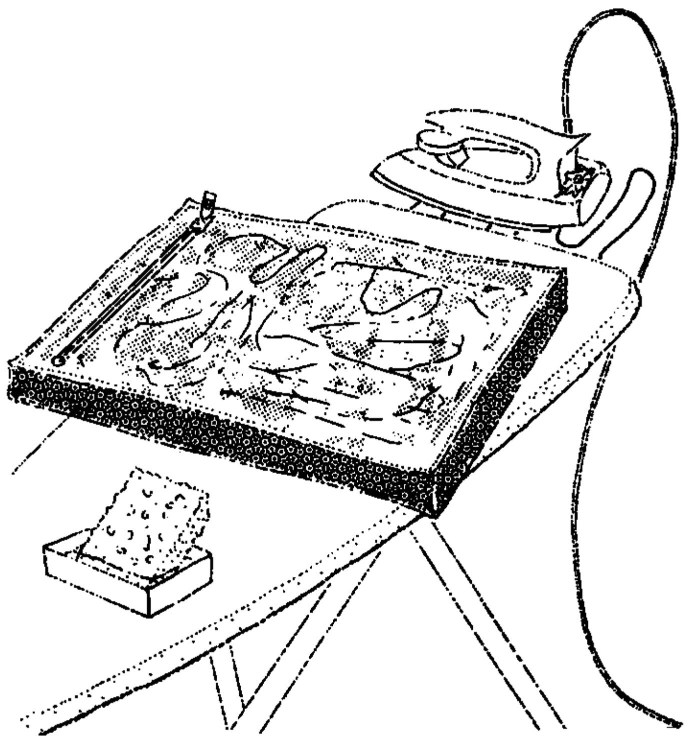

بالکن بخوابید.

کیف مخصوص برای مرطوب نگه‌داشتن لباسها

قبلاً نیز در همین کتاب گفته‌ایم، که لباسهای شسته شده را، قبل از اینکه به‌طور کامل خشك شوند، بایستی از طناب رخت برداشت، و اتو زد. امّا در این شرایط نیز چون قسمتهای مختلف یك لباس به طور یکنواخت خشك نمی‌شوند، نتیجه زیاد مطلوب نیست. و برای اینکه تمام قسمتهای یك لباس به‌طور یکدست نیمه‌خشك شوند، توصیه می‌کنند، که آن را در سایه (نه در جلو آفتاب) روی طناب پهن کنید، امّا می‌دانیم که ضخامت یك لباس در نقاط مختلف آن یکسان نیست، و در نتیجه همه‌ی قسمتهای مختلف آن آماده‌ی اتو نمی‌شوند. ما یك راه حلّ ساده، امّا مهمّ، در این مورد ارائه می‌کنیم: یك کیف مخصوص نسبتاً بزرگ، با توجّه به شکل از

مشمّع پلاستیکی بدوزید. این کیف که با زیپ باز و بسته می‌شود، به شکل مکعّب مستطیل بوده، و ابعاد ۱۰ × ۵۰ × ۷۰ سانتیمتر برای آن مناسب است. لباسهای شسته شده را در حالی که برخی از آنها به‌طور کامل خشك، و برخی نیمه‌خشك هستند، در این کیف قرار دهید، و آن را مدّت ۱۲ ساعت نگه دارید، تا همه‌ی لباسها

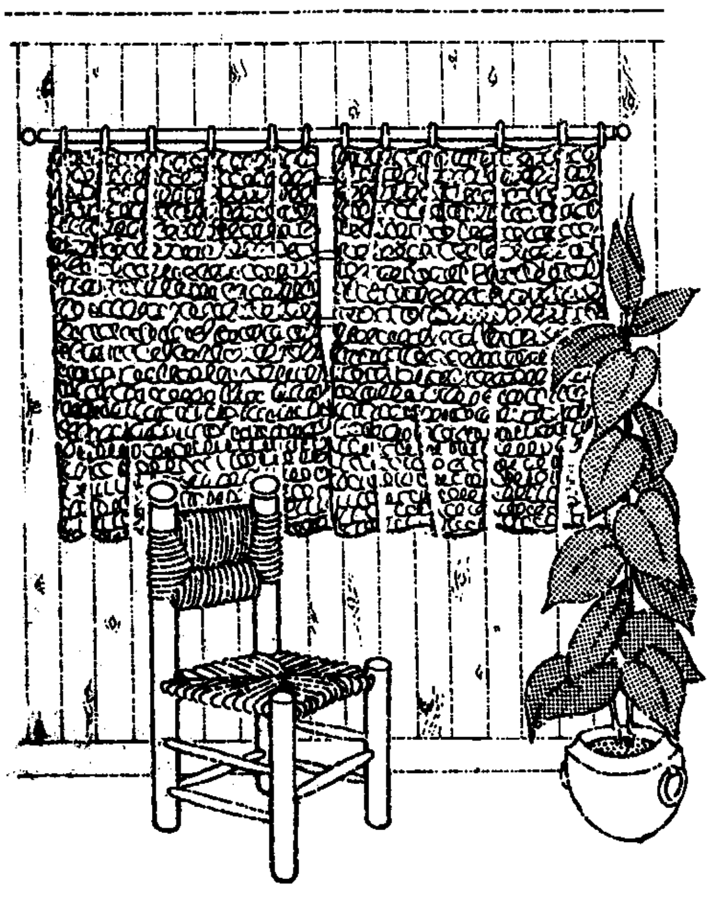

رطوبت کم و یکسان داشته باشند. و آن وقت شروع به اتو زدن کنید. اگر یك سری لباسهای کاملاً خشك اتو نزده هم دارید، که مربوط به روزهای قبل هستند، آنها را نیز می‌توانید با ابر مرطوب سازید، امّا بلافاصله اتو نزنید، بلکه در همین کیف پلاستیکی مدّت ۱۲ ساعت نگه دارید، و بعد اتو بزنید، تا نتیجه‌ی کاملاً مطلوب از کار خود بگیرید.

با کاموا پرده‌ی پنجره ببافید

اگر شما در یك شهر سردسیر زندگی می‌کنید، در زمستان استفاده از پرده‌های

نازك و حتّی ضخیم معمولی برای حفظ انرژی حرارتی در داخل اتاق، مخصوصاً شبها، کافی به نظر نمی‌رسند. امّا پشم عایق حرارتی کاملاً مناسبی است، که مانع انتقال حرارت به وسیله‌ی پنجره می‌شود. همان‌طور که پولیور پشمی و کلاه پشمی شما را گرم نگه می‌دارد، اگر برای پنجره نیز پرده‌ی پشمی ببافید، از اتلاف گرمایی جلوگیری خواهید کرد. لازم نیست حتماً برای این کار کاموای تازه بخرید. ممکن

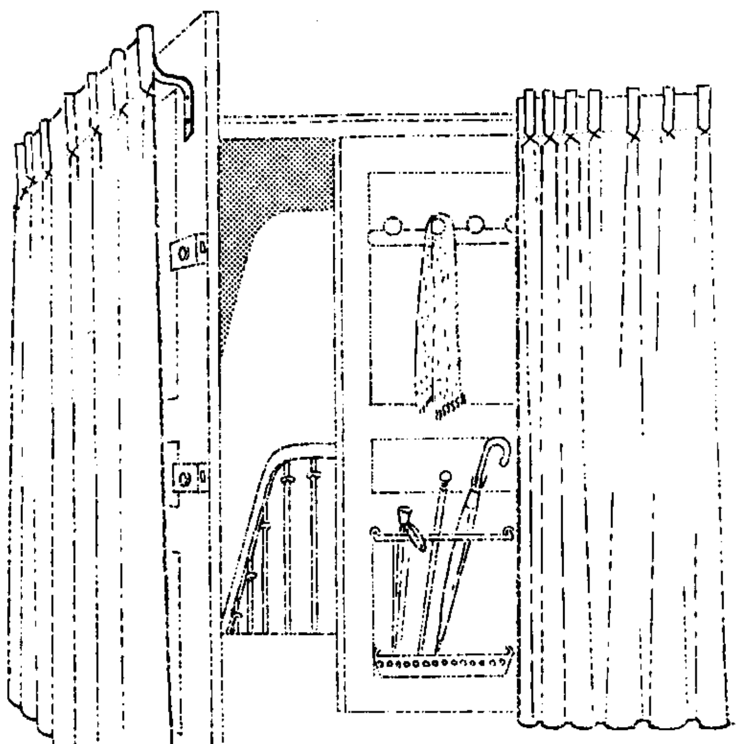

است شما و سایر افراد خانواده چند پولیور پشمی داشته باشید، که از مد افتاده‌اند، یا رنگ و مدل آنها مورد پسند شما نیست. می‌توانید آنها را بشکافید، و در بافتن این پرده از آنها استفاده کنید. چون پرده ساده‌ترین مدل از انواع بافتنی به حساب می‌آید، ممکن است خانمهایی که تازه اقدام به بافتن می‌کنند، با آن تمرین نمایند، و

مهارت و سرعت لازم را در این هنر ظریف کسب نمایند. گفتن ندارد، که در فصلهای گرم وجود این پرده در یك پنجره ناخوشایند خواهد بود، پس در بهار و تابستان باید آن را کنار بگذارید.

استفاده از پشت در ورودی آپارتمان

بارها در این کتاب از کمبود جا در آپارتمانهای کوچك امروزی صحبت کرده‌ایم، و ایده‌هایی نو در مورد رفع این مشکل، و چگونگی حدّاکثر استفاده از امکانات

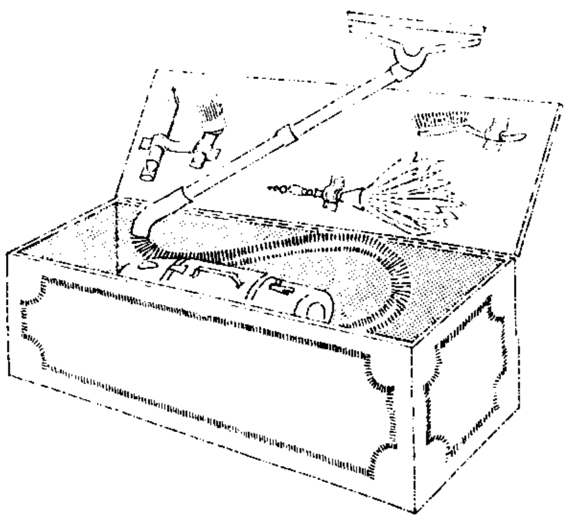
موجود با شما در میان گذاشته‌ایم. امّا مثل اینکه بهره‌گیری از پشت در ورودی ساختمان از قلم افتاده است. معمولاً در ورودی هر آپارتمانی نسبتاً بزرگ است. شما می‌توانید در پشت این در طبقه‌بندی کوچکی با استفاده از میله‌های ظریف

فلزّی تشکیل دهید، و یا انواع پلاستیکی آن را تهیّه کرده، و پشت در نصب کنید، و در آنها اشیای مختلفی نظیر چتر و عصا آویزان کنید، و کفش، و واکس، و دستمال کفش، و چراغ قوه، و .... قرار دهید. مسلّماً در این صورت منظره‌ی ناخوشایندی به وجود خواهد آمد، که آن را نیز می‌توانید با آویختن یك پرده‌ی نازك حلّ کنید، به شرطی که اشیا از پشت آن قابل رؤیت نباشد. مخصوصاً یکی از لنگه‌های در که اصلاً باز نمی‌شود، و همواره ثابت است، برای این کار خیلی مناسب به نظر می‌رسد. یك پیشنهاد جالب: صورت خرید چیزهایی که قرار است در اوّلین فرصت بخرید، و لیست کارهایی را نیز که باید هر چه زودتر انجام دهید، سر فرصت روی کاغذ کوچکی بنویسید، و در پشت پرده، در محلّ مخصوصی که کنار کفشهای شماست، قرار دهید، تا صبح هنگام خروج از خانه، که حتماً برای برداشتن کفش سری به آنجا خواهید زد، یادداشتها را بردارید، و اجرا کنید.

برای جاروبرقی نیز محلّ مشخّص تعیین کنید

در اغلب خانه‌ها جاروبرقی محلّ مشخصّی ندارد، و در جاهای مختلف ولو است. گاهی آن را زیر میز غذاخوری قرار می‌دهند. گاهی در گوشه‌ی هال یا اتاق خواب جا می‌گیرد، و یك وقت نیز خرطوم پلاستیکی آن زیر پا می‌ماند، و له می‌شود. در صورتی که یك خانم خانه‌دار امروزی باید برای این وسیله‌ی اصلی و مفید خانه نیز باید جایی در نظر بگیرد و در مواقع غیرضروری در آنجا قرار دهد. معمولاً صندوقهای چوبی و فلزّی در هر خانه می‌توان یافت، که یك وقت عهده‌دار نگه‌داری چیزی بودند، و حالا در انبار خاك می‌خورند. یکی از این صندوقها را بیرون بیاورید، و داخل و خارج آن را رنگ بزنید، و در صورتی که از ذوق کافی بهره دارید، طرحهای ساده‌ای روی آن نقّاشی کنید، و دم دست قرار دهید، تا جاروبرقی شما را حفظ کند. این صندوق مسلّماً باید دارای حجم کافی باشد، تا خرطوم آن را بدون باز کردن در آن قرار دهید. همچنین در قسمتهای مختلف آن با نوار باریك حلبی، مطابق شکل، محلّهایی برای فرو بردن برسهای گوناگون آن نصب کنید. اگر برای این صندوق در آپارتمان جای مناسبی وجود ندارد، می‌توانید آن را به سادگی

در هال یاگوشه‌ای از آشپزخانه قرار دهید، و به عنوان صندلی از آن استفاده کنید. در این صورت باید یك تشك مخصوص نیز برای آن آماده کنید، و رویش قرار دهید.

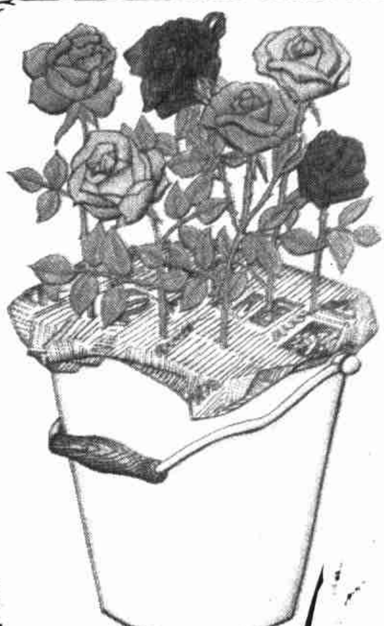
اگر صندوق مناسب در اختیار ندارید، می‌توانید یك صندوق چوبی به ابعاد مناسب به نجّار سرکوچه سفارش دهید، امّا در این صورت نیز باید خودتان رنگ و نقّاشی آن را به عهده بگیرید.

بیشتر کردن حجم کابینت‌های فوقانی آشپزخانه

اگر آشپزخانه‌ی شما کوچك است، وکابینت‌های معمولی هرگز نمی‌توانند برای نگه‌داری اشیای شما کافی باشند، توصیه می‌کنیم، کابینت‌های ردیف فوقانی را بلند سفارش دهید، به طوری که آنها به سقف ختم شوند. امّا چگونه می‌توان از طبقه‌های خیلی بالایی استفاده کرد؟ در این صورت باید یك نردبان ظریف فلزّی هم تهیه کنید، و از آن بالا بروید. و برای آنکه نردبان سر نخورد، انتهای بالایی میله‌های آن را به شکل عصا سفارش دهید، تا در یك ملیه‌ی افقی که برای این منظور به ته کابینتهای فوقانی نصب کرده‌اید، گیر کنند، و امکان زمین خوردن شما نباشد. گفتن ندارد، که در طبقات خیلی بالا اشیایی را قرار می‌دهید، که مصرف روزمرّه ندارند. در این صورت احتیاجی نخواهید داشت، که از نردبان استفاده کنید.

بخش ۷

گل آرایی در خانه

چیدن و حمل گل

اگر شما از باغچه گل می‌چینید، بهترین موقع برای این کار دو ساعت قبل از طلوع آفتاب است. اگر شما نمی‌توانید دراین ساعت از رختخواب بلند شوید، دستکم یك ربع ساعت قبل از برآمدن آفتاب گلها را بچینید. زیرا از نظر علمی گلها فقط در این موقع دارای شیره‌ی مغذّی کافی هستند، که در طول شب به‌وسیله‌ی گیاه برای آنها فراهم شده است، تا در طیّ روز آنها را به مصرف تغذیه برسانند، در موقع ناچاری می‌توان تا یك ساعت بعد از طلوع آفتاب هم گل چید، ولی متخصّصان فنّ توصیه می‌کنند، که هرگز در وسط روز، و مواقع گرم اقدام به چیدن گلها نکنید، زیرا به طور حتم بعد از مدّت کوتاهی پلاسیده می‌شوند. در اینجا بد نیست یادآور شویم، که برخی‌ها پس از آبپاشی، یا باریدن باران، شروع به چیدن گل می‌کنند. این روش نیز بسیار غلط است، زیرا رطوبت زیاد در لابه‌لای گلبرگها، آنها ضایع کرده، و به پلاسیده شدن گلها کمک می‌کند.

برای چیدن گل نیز حتماً از یك قیچی باغبانی بسیار تیز استفاده کنید، و پس از تعیین طول شاخه، که بستگی به بزرگی، و نوع گلدان دارد، آن را از نزدیك جوانه قطع نمایید، زیرا این عمل باعث می‌شود، که بوته‌ی گل به سادگی از کنار برگ جوانه‌ی تازه‌ای بریدگی را جبران کند، و به فاصله‌ی چند روز ساقه‌ی جوانی جانشین شاخه‌ی قبلی شود. همچنین بهتر است، بریدگی به زاویه‌ی ۴۵ درجه، و شبیه به قلم‌نی، انجام یابد، تا امکان جذب آب بیشتر و بهتر باشد. پس از چیدن گل، بلافاصله باید برگهای اضافی پایین ساقه را پاك کنید، و فوراً در آب قرار دهید. این عمل باعث می‌شود، که اوّلاً گلها به همدیگر فشار وارد نکنند، و یکدیگر را له

نسازند. ثانیاً در کار آوندهای آبکش وقفه حاصل نشود. متخصّصان به تجربه دریافته‌اند، که بهتر است ارتفاع آب در سطل به اندازه‌ی دو سوّم طول شاخه‌ها باشد. اگر گلها در داخل این سطل، و در اتاق تاریك، یا نیمه تاریك، مدّت چند ساعت در دمای پایین بمانند، آماده برای قرارگرفتن در دسته گل خواهند بود، و از عمر نسبتاً درازی بهره‌مند خواهند گشت. و حالا می‌توانید گلها را ادر توی سلوفان،

یا پاکت پلاستیکی بزرگ قرار دهید، و دهانه‌ی کیسه را دور انتهای ساقه‌ها بپیچید، و با چسب اسکاچ محکم کنید، تا بخار آب حاصله از گلها و برگها آنها را تر و تازه نگه‌دارد. ولی توصیه می‌کنیم، که در این کیسه نباید گلها به یکدیگر کوچکترین فشار وارد کنند.

اگر می‌خواهید گلها را در کاسه قرار دهید

گاهی از طرف یك دوست، دو یا سه شاخه گل بسیار زیبا به شما هدیه می‌شود، و هوس می‌کنید که آنها را در گلدان قرار دهید. ولی گلدان مناسب در اختیار ندارید، وگذاشتن آنها در یك گلدان بزرگ نیز باعث می‌شود، که خیلی محقّر دیده شوند. در صورتی که راه حلّ خوبی برای این مسئله دارید: به سادگی از یك کاسه‌ی کوچك استفاده کنید. امّا چگونه می‌توان آنها را در توی کاسه‌ی کوچك کم عمق عمودی نگه داشت؟ حلّ این مسئله نیز آسان است: یك سیب‌زمینی بردارید. یك طرف آن

را ببرید، تا یك پایه‌ی گل بسازید، و در طرف مقابل سوراخهایی جهت فرو بردن ساقه‌ی گل ایجاد کنید، و مطابق شکل، گلها را در آنها فرو برید، درکاسه قرار دهید،

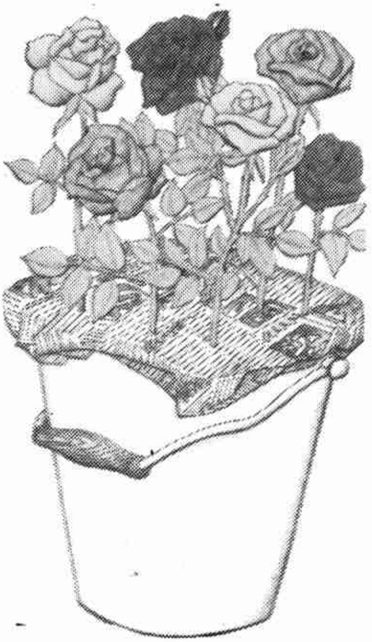
و رویش آب اضافه کنید. به جای سیب‌زمینی می‌توانید چند متر سیم نازك آلومینیمی را مچاله کنید، و با توجّه به تصویر، گلها را در آن فرو برید، و توی کاسه قرار دهید.

روشهای خاصّ برای بیشتر کردن عمر گلها

متخصّصان فنّ تلاش می‌کنند، که به هر وسیله‌ای است، دوام گلها را بیشتر کنند، تا زحمتی که صرف آراستن دسته گلها می‌شود، طیّ مدّت کوتاهی هدر نرود. آنها به تجربه ثابت کرده‌اند، که به یکی از دو روش زیر می‌توان بر دوام گلها افزود:

الف: در مورد گلهایی نظیر رُز، آب را روی اجاق به جوش بیاورید. پس از آنکه انتهای ساقه را توی آب سرد با قیچی باغبانی به طور مورّب بریدید، یکی دو سانتیمتر از انتهای آن را در توی آب جوشان فرو برید، و مدّت کوتاهی که می‌توان از ۱ تا ۱۰ شمرد، در آن نگه دارید. چون همان قدر که آب گرم در برخورد با انتهای ساقه‌ی گل عمر آن را بیشتر می‌کند، به همان میزان بخار آب گرم نیز، که به گلها و برگها می‌رسد، آنها را پلاسیده می‌کند، برای جلوگیری از این کار بهتر است، آب جوشان را در یك سطل بریزید، که ارتفاع آب در آن از لبه‌ی سطل یکی دو سانتیمتر

پایین باشد. سپس دهانه‌ی سطل را با کاغذ روزنامه بپوشانید، و مطابق شکل، انتهای ساقه‌ها را، که مورّب و نوك‌تیز هستند، در آن فرو برید. تا ضمن اینکه انتهای ساقه گرم می‌شود، گلها و برگها از بخار آب آن مصون بمانند. آنگاه گلها را در سطل پر آب دیگری، که دمای آن در حدود ۵ درجه‌ی سانتیگراد است، قرار دهید، و آن را

مدّت چند ساعت در اتاق تاریك نگه دارید. در این صورت به طور قابل ملاحظه‌ای بر عمر و دوام گلها افزوده خواهد شد.

ب: گلهایی نظیر داودی و شقایق را نیز می‌توانید به روش مشابهی با دوام سازید: کافی است، که پس از بریدن ته شاخه، محلّ بریدگی را مطابق تصویر، چند لحظه روی شعله‌ی شمع یا کبریت بگیرید، و سپس مدّت چند ساعت در محّل تاریکی توی آب سرد نگه دارید. دلیل علمی هر دو روش فوق چنین است: چون در اثر گرما آوندهای ساقه‌ی گل بازتر می‌شود، امکان ورود آب بیشتر می‌گردد، و غذای لازم به سادگی در دسترس گلها و برگها قرار می‌گیرد. سرانجام در هر دو مورد، وقتی می‌خواهید گلها را دسته کنید، و به کسی هدیه بدهید، بعد از آوردن از آب سرد، مدّت نیم ساعت روی روزنامه‌ی مرطوب پهن کنید، تا آب آنها گرفته شود.

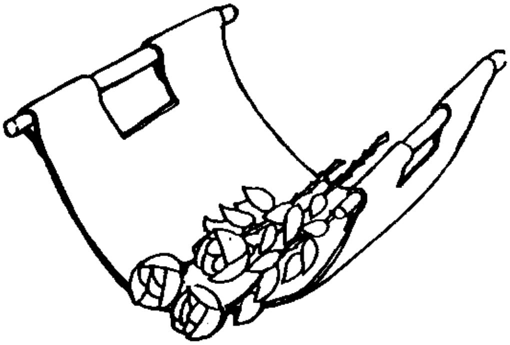
دسته‌گل وحشی

در بهار و تابستان، ضمن گردش در باغ و صحرا، گاهی به گلهای زیبایی برمی‌خورید، که دهها مرتبه از گلهای گلفروشی‌ها جذّاب و فریبنده‌اند، و آرزو می‌کنید، که آنها را به خانه بیاورید، و محیط زندگی خود را با آنها تزیین دهید. امّا تصوّر می‌کنید، که تارسیدن به شهر آنها پلاسیده خواهند شد. ولی شما به سادگی می‌توانید، با مراعات روشهای زیر آنها را به خانه بیاورید: قبل از هر چیز باید گلهایی را بچینید، که در سایه قرار دارند، زیرا گلهای جلو آفتاب زود پلاسیده می‌شوند. سپس در یك سطل به مقدارکم آب بریزید، و گلهای وحشی را در آن به طور قائم

قرار دهید. تعداد آنها باید تا آن حدّ زیاد باشد، که به همدیگر فشارکمی وارد کنند، و همگی سر پا قرار گیرند. دهانه‌ی این سطل را با کاغذ روزنامه، یا یك پارچه‌ی خیس بپوشانید، تا تبادل هوا کم (امّا نه صفر) باشد. امّا اگر سطل در اختیار ندارید، چند صفحه روزنامه را روی هم قرار دهید، و آخری را خیس کنید، وگلها را روی آن قرار دهید، و از دو کناره‌ی روزنامه‌ها که به هم منطبق می‌کنید، گلها را حمل نمایید. اگر یك پارچه‌ی مستطیلی شکل داشته باشید، و دو چوب در دو لبه‌ی رو به روی آن نصب کنید، و یك صفحه کاغذ روزنامه را خیس کرده، و روی آن پهن نمایید، وسیله‌ی مناسب‌تری برای حمل گل خواهید داشت: در موقع قرار دادن گلها روی

آن نیز گلها را از دو طرف روی آن بچینید، به طوری که انتهای ساقه‌ها در وسط روی هم واقع شوند. و آن وقت از چوبها بگیرید، و گلها را با دست حمل کنید. وسیله‌ی مهمّ دیگر استفاده از پاکت پلاستیکی است. این پاکت باید حتّی‌المقدور بزرگ

باشد، و شما نیز هنگام قرار دادن آنها در داخل پاکت، سعی کنید زخمی نشوند. در کیسه را نیز با نخ ببندید. پس از رسیدن به خانه نیز ابتدا از هر ساقه‌ی گل یکی دو سانتیمتر، به طور مورّب، با قیچی ببرید، و در آب سرد در اتاق تاریك قرار دهید، و بعد از چند ساعت محل زندگی خود را با آنها تزیین دهید.

هنر گل آرایی در خانه

برای آفریدن دسته گلهای زیبا، و بیشتر کردن عمر آنها، علاوه بر داشتن ذوق و ابتکار، مراعات ۲۰ نکته‌ی زیر ضروری است:

۱ ـ گلها را حتماً باید خودتان انتخاب کنید. با موادّ اوّلیه‌ی محدود و موجود آرایش یك دسته گل زیبا و دوست داشتن مشکل است.

۲ ـ هنگام قرار دادن گل در گلدان، آن را در دستتان بچرخانید، و زیبایی آن را از زوایای مختلف بررسی کنید، و در بهترین وضعیّت قرار دهید.

۳ ـ هرگز گل را کوتاه نچینید، مخصوصاً اگر گلی به صورت غنچه، یا نیم شکفته است، باید آن را باساقه‌ای به حدّ کافی بلند انتخاب کنید. زیرا این گل عمر درازی در پیش دارد، و به احتمال زیاد شما چند بار انتهای ساقه‌ی آن را خواهید برید، و

مجدداً در گلدان قرار خواهید داد.

۴ ـ بالعکس گلهای بزرگ و کاملاً شکفته را می‌توانید با ساقه‌ی کوتاه ببرید. زیرا این گل در اطراف پایین دسته گل قرار خواهد گرفت، و پایه‌ی آن را تشکیل خواهد

داد. به طور کلّی ساقه‌ی گلهای بزرگ و بلند زود خمیده می‌شوند، و لطف دسته گل را از بین می‌برند.

۵ ـ اصولاً باید ساقه‌ی گلها در خارج از آب یك گلدان همدیگر را قطع نکنند، تا وضع طبیعی خود را حفظ نماید.

۶ ـ هر گلی را وقتی در کنز، یا اسفنج مخصوص قرار می‌دهید، استحکام آن را بررسی کنید. چه‌بسا که امکان دارد پس از ساختن و پرداختن دسته گل، ضمن جابه جا کردن گلدان، یا در اثر جریان هوا، زحمتی که برای آراستن آن کشیده‌اید، هدر برود، و گلها یکی پس از دیگری بیفتند، و یا وضع خود را عوض کنند.

۷ - پس از تکمیل دسته‌گل، با یك قیچی قسمتهای اضافی، و غیر لازم آن را ببرید. برای این کار دسته‌گل را بچرخانید، و قسمتهای گونه‌گون آن را از زوایای مختلف بررسی نمایید.

۸ - و حالا روی دسته‌گل آب بپاشید، و به فواصل زمانی معیّن این کار را تکرار

کنید، تا گلها طراوت و تازگی خود را حفظ نمایند. برای این منظور بهتر است آب را روی گلها اسپری کنید.

۹ - توصیه می‌کنیم، که هرگز گلهای یك گلدان را هم طول انتخاب نکنید، بلکه گلهای بلند و کوتاه را کنار هم قرار دهید، تا دسته‌گل شما زنده و جالب گردد.

۱۰ - برخلاف آنچه که برخی از مردم فکر می‌کنند، گلدانی که شامل گلهای خیلی زیاد باشد، لطفی نخواهد داشت، و بالعکس فقط چند گل تر و تازه، همراه با چند برگ و شاخه‌ی مناسب، توجّه همه را به خود جلب خواهد کرد.

۱۱ - در موارد خاصّی، که گلدان فقط از یك طرف در معرض دید قرار خواهد گرفت، گلهایی را انتخاب کنید، که طبیعتاً به سمت خاصّی خمیدگی پیدا کرده‌اند، تا از نور حداکثر استفاده را داشته باشند.

۱۲ - هر قدر می‌توانید، گلهایی به رنگهای مساوی انتخاب کنید. ضدّ و نقیض بودن آنها دسته‌گل را زشت می‌سازد.

۱۳ - به رغم آنچه که معمول است، نباید گلها به طرف خارج گلدان خمیده شوند، بلکه بهتر است، حتی‌الامکان به مرکز دسته‌گل متوجّه گردند.

۱۴ ـ دسته گلی که عمق نداشته باشد، زشت دیده می‌شود. پس گلها را حتماً طوری در گلدان قرار دهید، که سه بعدی باشند. در ضمن حتّی‌المقدور از قرینه‌سازی خودداری نمایید.

۱۵ ـ هنگام چیدن یك گل، باید آن را از ابتدای شاخه‌ی فرعی (جایی که از شاخه‌ی اصلی جدا می‌شود) ببرید.

۱۶ ـ سعی کنید، دسته گلهایی که برای یك محوطّه می‌سازید، حتماً با یکدیگر متفاوت باشند. مانند آهنگسازی باشید، که هر آهنگی را یکبار می‌سازد.

۱۷ ـ هرگز یك گلدان را مستقیماً در معرض نور آفتاب، یا کنار رادیاتور شوفاژ، قرار ندهید، زیرا خیلی زود طراوت و زیبایی خود را از دست می‌دهد.

۱۸ ـ در گلدانهای کوتاه، امّا با دهانه‌ی وسیع، مناسبترین طول برای ساقه دو یا سه برابر قطر گلدان است.

۱۹ ـ شاید تصوّر کنید، که در هماهنگی گلدان و گلها، همرنگ بودن آنها نیز ضروری است. در صورتی که بالعکس اگر رنگ گلدان و گلها مکمّل یکدیگر باشند، بر لطف دسته گل افزوده می‌شود.

۲۰ ـ جریان هوا، و تغییرات دما دشمن دسته گل به حساب می‌آیند. بنابراین

هرگز دسته گلها را کنار در ورودی سالن، و همچنین پنجره‌ی باز قرار ندهید. همچنین لحظه به لحظه آنها را از داخل اتاق به هوای آزاد، و بالعکس، نبرید. و نیز جلوی بادبزن، و کولر، و شبکه‌ی تهویه‌ی مطبوع قرار ندهید.

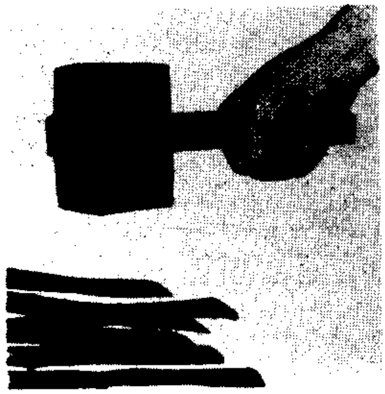
از برخی گلها با چکّش پذیرایی کنید!

در صورتی که ساقه‌ی گل چوبی است (نظیر ساقه‌ی رُز)، قبل از قرار دادن در گلدان، انتهای ساقه را با چکّش له کنید، تا آب بتواند در آن نفوذ کند. این عمل در ازدیاد عمر رز تأثیر فراوان دارد. و اگر گلهای شما خیلی خسته‌اند، و راه درازی را

پیموده‌اند، و مثلاً از شهری دور، و به وسیله‌ی اتومبیل، یا هواپیما، به دست شما رسیده‌اند، به طوری که قبلاً گفتیم، قبل از هر چیز انتهای آنها را در آب گرم فرو برید (به شرطی که ساقه‌ی آنها چوبی باشد)، و سپس با چکّش له کنید. در صورتی که گلهای خسته‌ی شما ساقه‌ی نسبتاً نرم دارند، انتهای آنها را در داخل یك ظرف بزرگ

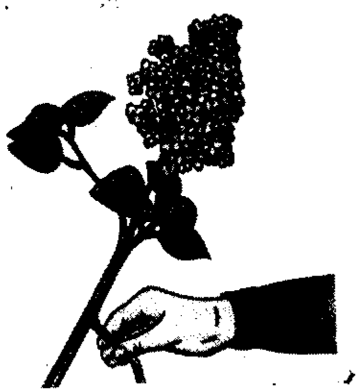
پر آب باکارد تیز به طور مورّب ببرید. هنگام قرار دادن گلها در گلدان اصلی نیز ابتدا باید تمام برگهایی را، که داخل گلدان توی آب واقع خواهند شد، بـه دقّت تمـام

ببرید، و دور بیندازید. زیرا برگهای مزبور در داخل آب به زودی خراب می‌شوند، و آب را کثیف می‌کنند.

بر عمر گلها بیفزایید، و آنها را شاداب نگه دارید

برای افزایش عمر گلها به نکات ظریفی باید توجّه نمایید. و این ممکن نیست، مگر اینکه از راز و رمز انواع مختلف آنها باخبر شوید. مثلاً وقتی گل یاسمن را در

گلدان می‌گذارید، بایستی پوست ساقه‌ی آن را، مطابق شکل، جدا کنید، زیرا بـه شدّت سمّی است، و آب گلدان را تلخ می‌کند، که حتّی برای خود گل نـیز قـابل

استفاده نیست. و نیز برگهای یاسمن خیلی زود پلاسیده می‌شوند، پس تا حدّ امکان برگهای آن، مخصوصاً برگهای بزرگش را جدا کنید. اگر گل «صد تومانی» در گلدان می‌گذارید، چون به آب زیاد احتیاج دارد، باید زود به زود آب آن را عوض کنید، و نیز رویش آب اسپری کنید. وقتی گل پامچال را در گلدان قرار می‌دهید، در ساقه‌ی آن به فاصله‌ی یك سانتیمتر از گل آن، سوزن فرو برید، و این کار را به فاصله‌های یك سانتیمتری در تمام طول ساقه تکرار کنید. برای افزایش عمر گلها به یادآوریهای زیر هم توجّه نمایید:

۱ ـ اگر به آب گلدان یك حبّه قند بیفزایید، گلوکز لازم را به گلها فراهم کرده‌اید. امّا در این مورد نباید افراط کاری شود.

۲ ـ یك قرص آسپیرین به علت داشتن قدرت دفع باکتری، بر عمر گلهای شما در گلدان اضافه می‌کند. یك قطره آب ژاول هم می‌تواند در این مورد مفید واقع شود.

۳ ـ وجود یك قطعه زغال چوب در آب گلدان، سبب می‌شود، که آب به کندی کثیف شود، به شرطی که زغال نرم و قابل نفوذ باشد.

۴ - قرص‌های مخصوصی از گل‌فروشی‌ها می‌توانید تهیّه کنید، که همه‌ی خصوصیّات فوق را توأماً دارند.

تنها اضافه کردن موادّی به آب گلدان، برای افزایش عمر گلها، کافی نیست، مگر اینکه به یادآوریهای زیر هم توجّه شود:

۱ ـ شبها هنگام خواب یك پارچه‌ی نازک پنبه‌ای را در آب خیس کنید، و فشار دهید، تا قسمت اعظم آب آن خارج شود. این پارچه‌ی مرطوب را به آرامی روی گلها بیندازید، و صبح باز کنید.

۲ ـ پس از اتمام جلسه‌ی مهمانی، که هوای اتاق به وسیله‌ی دود سیگار، و تنفّس هوا به وسیله‌ی مدعوّین کثیف شده است، فوراً پنجره‌ها را باز کنید، زیرا گلها نیز مانند انسان به اکسیژن هوا نیاز دارند.

۳ ـ میزان آب گلدان با حجم گلهای داخل آن نسبت مستقیم دارد. و هر چه طول ساقه‌ی گل بیشتر باشد، به آب زیادی نیاز دارد. به این مطلب هم باید توجّه کنید.

۴ ـ در برخی گلها، مانند کوکب، از محّل بریدگی مادّه‌ی لزج و چسبنده‌ای خارج می‌شود. این مادّه آب را کثیف می‌کند، و از عمر گلها می‌کاهد. در مورد این‌گونه گلها

توصیه می‌شود، انتهای ساقه را با آب نیمگرم خوب بشویید، و سپس درگلدان قرار

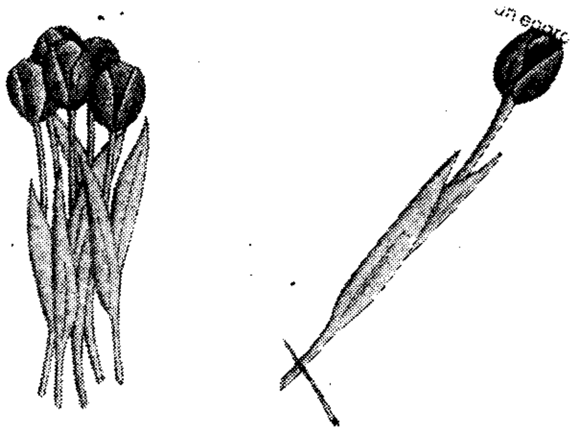
۵ ـ ظاهراً چنین به نظر می‌رسد، که برخی گلها نظیر لاله، که دارای پیاز هستند، اگر پیاز همراه گل درگلدان باقی بماند، سبب می‌شود، که گل مرتّباً از آن تغذیه کند، در صورتی که این کار نتیجه‌ی عکس می‌دهد، و باید حتماً از ساقه جدا شود.

رفتارِ شما با چند گل مخصوص دیگر

اگر می‌خواهید، دوام گلهای «دلفینیا» درگلدان بیشتر باشد، اوّلاً قسمت اعظم برگهای آن را بچینید. ثانیاً از انتهای ساقه به طور عمودی (نه اریب) ببرید. ثالثاً آب سرد در لوله‌ی داخل ساقه پر کنید، و دهانه‌اش را با یك پنبه‌ی خیس ببندید، و آن گاه درگلدان پرآب قرار دهید.

لاله‌ها نیز وقتی عمر بیشتری دارند، که تعداد انها در کلدان تقریباً زیاد باشد. انتهای ساقه‌ی لاله‌ها را هم باید به طور اریب ببرید. سپس شیره‌ی لزجی را، که از آنها خارج می‌شود، خوب بشویید، تا آب را کثیف نکند. آنگاه یك سوزن در طول ساقه، به فاصله‌ی یك سانتیمتری از همدیگر مرتّباً فرو برید، دربیاورید، و عمل

سوراخ کردن را، تا یك سانتیمتری گل ادامه دهید. و سپس درگلدان قرار دهید.

انتهای ساقه‌ی گل عنبر، و زنبق را باکارد به هر طرف برش دهید، و سپس شیره‌ی خارج شده از این قسمتها را، که آب را کثیف می‌کند، خوب بشویید، و درگلدان قرار دهید.

شاخه‌ی برخی ازگلها خیلی نرم هستند، و پس مدت کوتاهی که از چیدن آنها می‌گذرد، قادر به نگهداری گل نیستند، در صورتی که هنوز گل آنها سرزنده و

شاداب است. در این موارد باید ساقه‌ها به وسیله‌ی سیم قائم نگه داشته شوند. به این ترتیب که بایستی یك سر سیم نازك را به دم گل مربوط کنید، و خود سیم را به ساقه‌ی گل به ملایمت بپیچید.

مسئله‌ی آب گلدانها

پس از آرایش دسته گل، مسئله‌ی مهمّ این است، که چگونه باید آن را مدّت زیادی تازه و شاداب نگه داشت. برای این منظور بایستی آب کافی به آن برسد. برای آب دادن به گلها معمولاً باید از آبپاش مخصوص، که لوله‌ی درازی دارد، استفاده کنید. علاوه بر آن باید آبپاش دیگری هم، که آب را به صورت پودر

درمی‌آورد، به کار برید، و به گلهای ظریف مخصوصی که تحمّل بی‌آبی را به هیچوجه ندارند، مرتّباً اسپری کنید، و رطوبت لازم را برای آنها فراهم سازید. یکی از این‌گونه گلها، که در شکل نشان داده‌ایم، گل ابریشم است، که به دلیل داشتن کرکهای نرمش به اتمسفر مرطوب نیاز دارد. ولی یادآوری می‌کنیم، که اگر در پاشیدن آب افراط شود، لکّه‌هایی بر روی برگها و گلبرگها ظاهر می‌شود، و از زیبایی دسته گل می‌کاهد.

خشك کردن برخی گلها و برگها

در سرمای سخت زمستان، که دسترسی به گلهای زنده مشکل است، و قیمت

سرسام‌آوری دارند، یك دسته‌گل خشك (نه مصنوعی!) در صورتی که به دقّت تمام انتخاب، و از قبل به روش مخصوص خشك شده باشد، در گوشه‌ای از ویترین کتابهای شما، کنار اشیای دکوراتیف دیگر، لطف بیشتری دارد. هر چند که این گلها شادابی و طراوت گلهای زنده را ندارند، ولی با زیبایی خاصّ خود می‌توانند تا حدّی جانشین آنها شوند. این گلها امتیاز دیگری هم دارند، و آن اینکه به دلیل سبك بودن می‌توانند، در یك گلدان وضعیّت دلخواه شما را داشته باشند. از طرف دیگر شما می‌توانید به آنها روغن جلا بزنید، و بر زیبایی آنها بیفزایید. به هر حال دسته‌گل سازی با گلهای خشك قلمرو دیگری است برای شما، که می‌خواهید با این گلهای

جاویدان احساسات خود را بازگو کنید. تنها توصیه‌ی ما این است، که هرگز اجازه ندهید، گرد و غبار روی آنها بنشیند، که در این صورت عدم آنها به ز وجودشان خواهد بود. پس مرتّباً باید به پاکیزه کردن، و گردزدایی آنها اقدام کنید.

هر گلی قابلیّت خشك شدن ندارد، برخی از انواع رز، و دلفینیا، و تعداد زیادی از گلهای صحرایی برای این کار مناسب هستند. کپسولهای شقایق را می‌توانید خشك کنید، و توأم با گلها و برگهای خشک دیگر در گلدان قرار دهید. گل آفتابگردان را اگر از انواع کوچك، و خوش‌طرح، انتخاب کنید، و با اصول صحیح خشك نمایید،

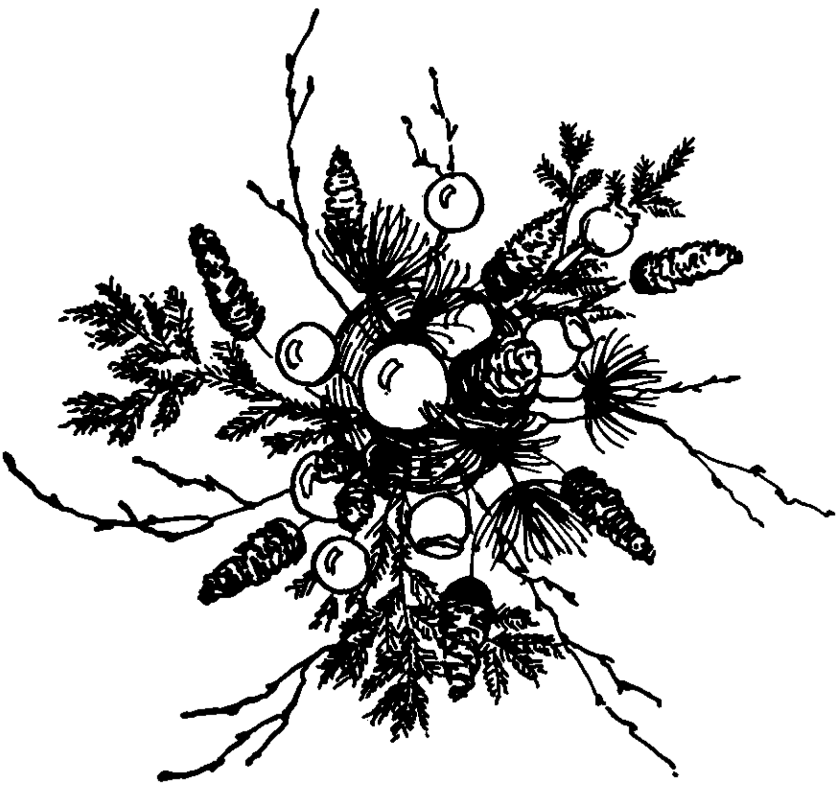

می‌توا ند وسیله‌ای برای تزیین دسته گلهای خشك به حساب آید. تاج خروس را، قبل از اینکه تخمهایش بریزد، بچینید و خشك کنید. انواع مختلف آن در شکلهای متفاوت می‌تواند دسته گلی زیبا، و خیال‌انگیز را تشکیل دهد. گل پیاز، و حتّی گل سیر را نیز می‌توانید خشك کنید، و در گل‌آرایی مورد استفاده قرار دهید.

امّا چگونه باید گلهای خشك شدنی را خشك کرد؟ قبلاً یادآور می‌شویم، که گلها و برگهای خشك شدنی را هرگز در صبح، و در هوای مرطوب جمع‌آوری نکنید، بلکه بعد از ظهر، و در گرمترین ساعت روز به این کار اقدام کنید، تا دارای رطوبت کمتری باشند. سپس قسمتهای اضافی آنها را بچینید، و دور بریزید، و پس از دادن يك حالت زیبا، و مناسب، به ساقه و گلبرگهای آنها، در محلّ تاریکی به صورت معکوس، مطابق شکل، آویزان کنید، و مدّت ۲ هفته در این حالت نگه دارید، و پس از خشك شدن کامل در سطلهای کوچك خالی دسته دسته قرار دهید، تا کوچکترین فشار به هم وارد نکنند.

با موادّ شیمیایی نیز می‌توانید گلها و برگها را خشك کنید. به این ترتیب که در يك ظرف شیشه‌ای یا پلاستیکی مقداری بوراکس به صورت کریستال، یا پودر، بریزید، و گل یا گلهای مورد نظر را روی آن قرار دهید، و باز هم آن‌قدر بوراکس روی آن بریزید، تا پنهان شوند. سرپوش ظرف را رویش قرار دهید، و چند روز صبر کنید، تا گل مزبور خشك شود

اگر بخواهید، گلها و برگهای خشك شما تا حدودی نرم و قابل انعطاف بوده، و همچنین درخشندگی داشته باشند، می‌توانید محلولی از گلیسرین و آب گرم به نسبتهای ۱ و ۲ تهیّه کنید، و پس از آنکه خوب به هم زدید، هرکدام ازگلها و برگهای خشك را یك لحظه فرو برید، و مجدداً در محلّی هواگیر، و در ضمن تاریك، به طور وارونه آویزان کنید. لازم به یادآوری است، که گلیسرین و آب باید به حدّ کافی بوده، و در یك ظرف استوانه‌ای در حدود ۱۰ الی ۱۵ لیتر ریخته شود، تا هر شاخه‌ای با

یکبار فرو رفتن در آن، خیس شود. مسلماً این مایع را می‌توان سالها نگه داشت، ولی هر بار باید تقریباً به دمای ۶۰ درجه رسانده شود، و سپس مورد استفاده قرار گیرد.

دو مطلب دیگر در مورد خشك کردن گلها و برگها

مطلب اوّل اینکه شما می‌توانید سرخس، و سایر برگهای زیبا را نیز خشك کنید،

و برای زمستان نگه دارید. این کار ساده است: در اتاقی دور از دسترس بچّه‌ها یك صفحه کاغذ روزنامه روی زمین پهن کنید، و روی آن برگهای مورد نظر خود را کنار آن بچینید، و یك صفحه کاغذ روزنامه‌ی دیگری روی آن پهن کنید، و روی آنها نیز یك پتو را چهارلا کنید، و بیندازید، و از استفاده از وزنه‌ی سنگین خودداری نمایید. بعد از یك الی دو هفته به سراغ آنها بروید، و در این مدّت هرگز آنها را جا به جا نکنید. شما برگهای خشك خوش فرمی خواهید داشت، که در زمستان می‌توانید

آنها را همراه گلهای خشك دیگر در گلدانها قرار دهید.

مطلب دیگر خشك کردن یك شاخه‌ی درخت بلوط، با برگها و میوه‌های آن است، که طراوت و زیبایی خود را به طور شگفت‌انگیزی حفظ کنند. جهت این کار در اواخر تابستان یك شاخه‌ی مناسب به طول دلخواه، از این درخت زیبا فراهم کنید. سپس در یك ظرف تقریباً بلند گلیسرین و آب گرم به نسبتهای ۱ و ۲ بریزید، و خوب به هم بزنید. در حدود ۵ الی ۱۰ روز شاخه را داخل این مایع قرار دهید، و هر روز چند بار آن را با یك چوب به هم بزنید، زیرا گلیسرین در این مخلوط تمایل دارد، که در سطح آب قرار گیرد. برای اینکه مخلوط آب و گلیسرین به طور مطلوب به شاخه‌های بلوط جذب شود، و بالا رود، بهتر است، قبل از قرار دادن آن در مایع، انتهای پایینی ساقه را با چکّش خرد کنید. طیّ این چند روز به تدریج گلیسرین در ساقه بالا می‌رود، و به برگها می‌رسد. وقتی آن را از گلیسرین خارج کردید، انتهای پایینی ساقه را مجدّداً ببرید، و قسمت له شده را دور بیندازید. سپس مقداری موم،

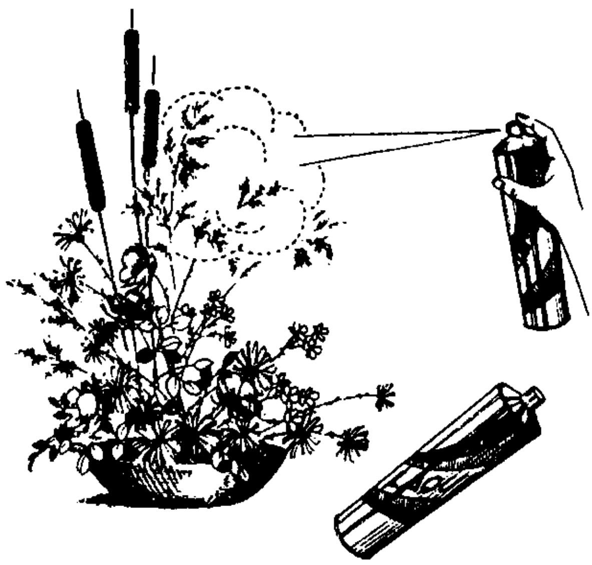
یا پارافین جامد را ذوب کنید، و ته شاخه را با آن مسدود سازید، تا منفذها گرفته شده، و مانع از تبخیر مجدّد آن شوند. حال این شاخه را، در یك اتاق تاریك، رو به پایین آویزان کنید، تا گلیسرین مرتّباً به نوك برگها نیز نفوذ کند. به تجربه ثابت شده است، که مناسبترین درخت دیگر، غیر از بلوط، چنار است. شما می‌توانید یك شاخه از هرکدام را، به ترتیب فوق، خشك کنید، و درگوشه‌ی اتاق قرار دهید، تا حال و هوای تابستان را در سردترین روزهای زمستان داشته باشید. یادآوری می‌کنیم، که چون برگها به گلیسرین آغشته شده‌اند، در حالی که نرم، و لطیف، و باطراوت هستند، گرد و خاك را نیز به خود جذب می‌کنند، و در مدّت کوتاهی

کثیف می‌شوند. روی این اصل حتّی‌الامکان باید همچو شاخه‌ی خشك را در اتاقی بدون گرد و غبار قرار دهید، و یا در پشت ویترین شیشه‌ای بگذارید، تا سالها طراوت و زیبایی خود را حفظ کند.

فیکساتور برای گلهای خشك

می‌دانیم که گلهای خشك هر چند زیبا و دلفریب باشند، یك نقطه‌ی ضعف بزرگ دارند، و آن اینکه به سهولت حالت خود را از دست می‌دهند. همچنین به مرور زمان کمرنگ می‌شوند، و گرد و غبار لطف آنها را به کلّی کم می‌کند، و به طور کلّی گلهای خشك طبیعی بیش از چند ماه در خانه‌ی شما دوام نمی‌آورند، امّا متخصّصان گل‌آرایی اخیراً یك راه حلّ ساده برای این مشکل یافته‌اند: اگر به گلهای خشکی که هنوز زیبایی خود را از دست نداده‌اند، فیکساتور موی سربانوان را

بپاشید، یك ورقه‌ی نازك لاك روی آنها می‌نشیند، و این کار سبب می‌شود، که هم رنگ گلها دوام بیشتری پیدا می‌کنند، و هم در صورت نشستن گرد و خاك به روی گلها و برگها، با یك فوت کردن تمیز می‌شوند. بالأخره با پاشیدن فیکساتور روی گلهای خشك، آنها بادوامتر و زیباتر می‌شوند، و به محیط زندگی شما سالها لطف می‌بخشند.

بخش ۸

رفتار شما با گلها و گیاهان خانگی

گلهای شاداب در خانه و کاشانه‌ی شما

شاید شما نیز از جمله‌ی آنهایی باشید، که می‌خواهید گلهایی شاداب در خانه و کاشانه‌ی خود داشته باشید، ولی از اینکه قادر به نگهداری آنها نیستید، متأسف

هستید. و عقیده دارید، که وقتی گلی را ازگلفروشی به خانه می‌آورید، فقط چند روز باطراوت و دلفریب است، امّا خیلی زود شادابی خود را از دست می‌دهد. دلیلش این است، که شما با ویژگیهای آن گل، و راز و رمزش، آشنایی ندارید، و مثلاً نمی‌دانید، که این گل از یك منطقه‌ی گرم و مرطوب افریقایی با هواپیما به کشور شما آمده، و کاملاً غیربومی است. و یا اطّلاع ندارید، که این گل مخصوص هوای آزاد است، و بیش از چند هفته نمی‌تواند در آپارتمان شما زندانی شود، و سرانجام می‌میرد! .... معمولاً وقتی شما می‌خواهید گلی بخرید، به سادگی وارد مغازه‌ی گلفروشی می‌شوید، و هر گلی را که چشم شما انتخاب کند، و قدرت مالی شما اجازه دهد، برمی‌دارید، و به خانه می‌آورید، بی‌آنکه از ویژگیها، و مراقبتهای مخصوص آن اطّلاع داشته باشید، و یا حتّی نامش را بدانید. از این به بعد هر جا، در خانه‌ی دوست و آشنا، که گل شادابی را دیدید، از او بپرسید، که چند سال است

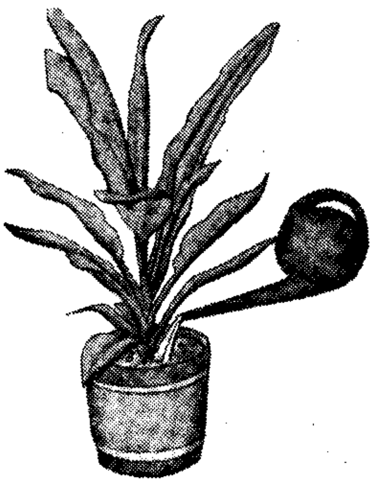
این گل را در اختیار دارد. و اگر پاسخ شنیدید، که بعد از سالها همان‌طور شاداب مانده است، ویژگیها و روش مواظبت آن را هم یاد بگیرید، و شما هم از آن تهیّه کنید. همین گل ولو که محقّر، امّا اگر شاداب و باطراوت باشد، به محیط زندگی شما

لطف خواهد بخشید. مثل معروفی است که: افسرده دل افسرده کند انجمنی را!.... پس تصمیم بگیرید، گلهای گرانقیمتی را که در گلدانهای درشت و نفیس دارید، امّا پژمرده و افسرده‌اند، همین امروز دور بریزید، و با هزینه‌ی کم ساده‌ترین و پیش پا افتاده‌ترین گلها را دور و بر خود قرار دهید، که به یقین می‌دانید با آب و هوای شهر شما سازگارند. روش نگه‌داری آنها را نیز خوب یاد بگیرید، و آنها را همواره تر و تازه نگه دارید، تا به جای نشان دادن قدرت مادّی شما، نمایانگر ذوق و احساسات لطیف شما باشند....

آبیاری گلهای آپارتمانی

اگر شما در اتاق خود گلدان دارید، قبل از هر چیز به آبیاری آن توجّه کنید. وقتی به گلدان باید آب بدهید، که خاك آن خشك شده است. پس باید به طور دایم خاك آن را بررسی نمایید، و مقدار آبی که هر بار به آن می‌دهید، باید حتّی‌الامکان کم باشد، تا اضافی آن پایین نریزد، زیرا معمولاً خاك گلدان دارای مقداری موادّ غذایی

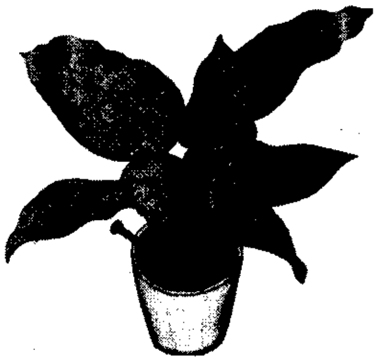

لازم برای گل است، که با آب اضافی گلدان بیرون می‌ریزد. تمام گلدانها را باید از رو آب بدهید، غیر از «سیکلامن» ها، که هنگام آبیاری گل اخیر، معمولاً در یك تشتك به ارتفاع ۵ سانتیمتر آب می‌ریزند، و گلدان را توی آن قرار می‌دهند، تا مقداری آب جذب ریشه شود.

چگونه می‌توان فهمید، که گل به آب نیاز دارد؟

گفتیم که به یك گل وقتی باید آب داد، که خاکش خشك شده است، ولی ممکن است، تنها با نگاه به سطح خاك گلدان به اشتباه بیفتیم. زیرا خشك شدن خاك سطح گلدان، مثلاً به ضخامت ۲ میلیمتر، نمی‌تواند دلیل بر این باشد، که گلدان نیاز به آب

دارد. پس باید یك میخ درشت نیز دم دست داشته باشیم، تا هر وقت گلدان را خشك احساس کردیم، با فرو بردن میخ در خاك آن نیز صحّت موضوع را امتحان کنیم. اگر میخ را در گلدان فرو بردیم، و بیرون کشیدیم، و چیزی به آن نچسبید، دلیل

بر خشك بودن خاك گلدان است، و بایستی آبیاری شود. این میخ یك مورد استفاده‌ی دیگر هم دارد: سطح خاك گلدان را نیز هر ازگاهی به وسیله‌ی آن جا به جا می‌کنیم، تا هوا به خاك نفوذ کند.

اگر گلی از تشنگی له‌له می‌زند!

در روزهای گرم تابستان هرگاه از آب دادن به یك گلدان غفلت نمودید، و آن را در حالی پیدا کردید، که برگهایش پلاسیده، و ساقه‌هایش خم شده‌اند، فوراً این

گلدان را در لگن ظرفشویی، و یا یك سطل نسبتاً بزرگ قرار دهید، و آن‌قدر در آن آب بریزید، که تمام گلدان داخل آب غوطه‌ور شود. حبابهای هوا از آن خارج می‌شوند. وقتی آخرین حباب خارج شد، گلدان را از توی آب بیرون بیاورید، و در سایه قرار دهید، تا به تدریج حالت عادی خود را بازیابد. امّا در موارد عادی هرگز چنین نکنید، زیرا منجر به پوسیدگی ریشه‌ی گلها می‌شود.

اگر به مسافرت می‌روید؟

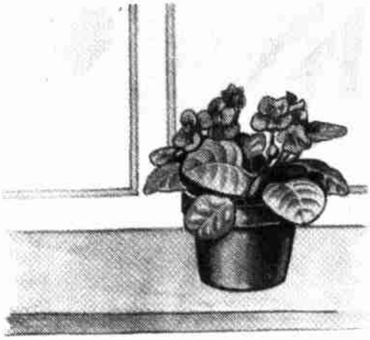
اگر به مسافرت می‌روید، و احساس می‌کنید، که گلدانها بی‌آب خواهند ماند، یك تشت بزرگ پلاستیکی، و یا به سادگی وان حمّام را به گلدانها اختصاص دهید. در کف آن حوله و پارچه‌های پنبه‌ای کهنه پهن کنید، و رویش آب بریزید، تا آن حدّ که آب پارچه‌ها را احاطه کند. و تمام گلدانها را روی آن بچینید، و آب کافی بدهید،

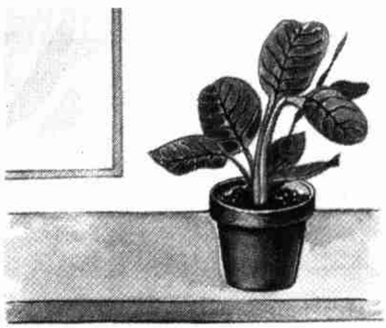
و به حال خود رها کنید. در غیاب شما به تدریج آب از سوراخ پایین گلدانها جذب آنها خواهد شد، و بی حضور شما گلها به طور خودکار آبیاری خواهند شد.

نور لازم برای گلها و گیاهان خانگی

از این نظر سه نوع گل و گیاه داریم: برخیها باید در نور شدید قرار گیرند. برخیها به روشنایی متوسّطی نیاز دارند، و بعضیها نیز سایه‌دوست به حساب می‌آیند. مثلاً این بنفشه افریقایی به شدّت نور را دوست دارد، و آن را باید حتّی‌الامکان جلو پنجره قرار دهید، با وجود این، در تابستان اگر نور خورشید از پشت شیشه‌ی پنجره

به طور شدید، و در مدّتی زیاد، رویش بتابد، امکان دارد، طاقت نداشته باشد. زیرا در افریقا وقتی محیط زندگی این گل بزرگ و مناسب است، و ریشه‌ی قوی در خاك کافی و مناسب دارد، تحمّل گرما و نور افتاب را خواهد داشت، ولی در خانه‌ی شما

که ریشه‌اش در گلدانی کوچك و خاك کمی قرار گرفته است، امکان دارد در گرمای شدید تلف شود.

از گیاهانی که میزان علاقه‌ی آن به نور در حدّ متوسّط است، می‌توان «مارانتا» را

نام برد، که برخیها آن را «گیاه دعاگزار» می‌نامند. این گیاه را باید جلو پنجره‌ای قرار دهید، که رو به شمال باز می‌شود. و در آنجا هر چند روشنایی زیاد است، امّا نور آفتاب وجود ندارد. گیاه مزبور در این وضعیّت رشد کافی دارد. پس می‌توان گفت «مارانتا» از اشعّه‌ی مستقیم آفتاب، و نیز از تاریکی بیزار است.

و امّا گیاه «آسپیدیسترا» که به گیاه چدنی معروف است، سایه روشن را دوست دارد. اگر در اتاق بزرگی که فضایش روشن است، آن را دور از پنجره قرار دهید،

شاداب خواهد ماند. امّا یادآوری می‌کنیم، به هر میزانی که این گیاه از روشنایی شدید، و نور آفتاب بیزار است، گرما را نیز دوست ندارد. البتّه منظور ما صفر درجه نیست، بلکه دمای بین ۷ و ۱۳ درجه‌ی سانتیگراد ایده‌آل است.

گل و گیاه خانگی را از کجا باید خرید؟

گاهی شما کنار کوچه و خیابان گلها و گیاهان نسبتاً زیبایی را می‌بینید، که روی زمین چیده شده‌اند، و به قیمت نسبتاً کم نیز فروخته می‌شوند، و علاقمند می‌شوید، برخی از آنها را بخرید. ما این نوع خرید را توصیه نمی‌کنیم، زیرا در حالت کلّی این گلها و گیاهان مدّت زیادی در خارج از محیط مناسب، و در هوای آزاد، بدون رطوبت کافی، و دمای لازم، در معرض باد و گرما و سرمای شدید قرار گرفته‌اند، که اگر هم به ظاهر لطف خود را هنوز از دست نداده‌اند، امّا به احتمال زیاد بعد از چند روز در خانه‌ی شما، پژمرده خواهند شد. در گلفروشی نیز، با صرفنظر از

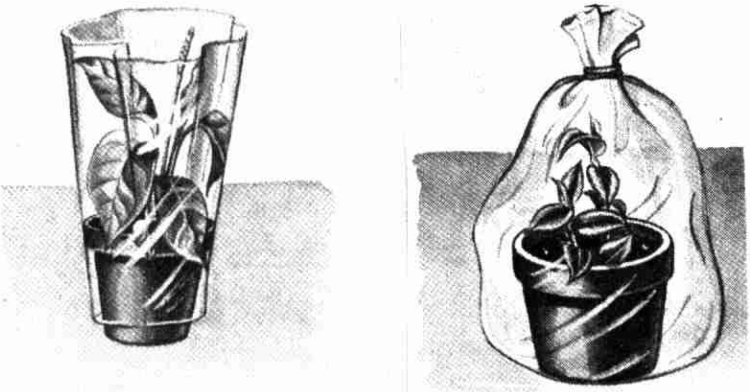
زرق و برق مغازه، وضع کمی بهتر از آن است. زیرا گلهای مختلف، که برخی نور را دوست دارند. بعضیها از رطوبت هوا بیزارند، و بعضیها به آن شدیداً نیازمندند و .... همه و همه در یك محیط مدّت کم یا زیادی مانده‌اند، که شما از آن اطّلاعی ندارید. و باز هم ممکن است، یك گل به ظاهر شاداب که می‌خرید، بعد از چند روز در خانه‌ی شما طراوت خود را از دست بدهد. پس ازکجا باید گل وگیاه بخرید؟ پاسخ ساده است: به باغ گل مراجعه کنید، و مستقیماً از باغبان گل بگیرید. او مشخّصات

گل، و نیازمندیهای آن‌را نیز به شما بازگو خواهد کرد. در آنجا ازگل مطلوب شما انواع زیادی نیز وجود دارد، که مسلّماً شما زیباترین و شادابترین آنها را انتخاب خواهید کرد. از طرف دیگر قیمت آن نیزکمی مناسبتر ازگلفروشی خواهد بود، زیرا از دست تولید کننده مستقیماً به دست مصرف کننده می‌رسد.

گلها و پوشش سلّوفانی

گاهی شما در مغازه‌های گلفروشی گل و یا گیاه زیبایی را در داخل پوشش سلّوفانی می‌بینید، که خیلی فریبنده است، و تصمیم می‌گیرد، که آن را بخرید، ولی ما توصیه می‌کنیم، بهتر است بدون مطالعه آن را نخرید، زیرا اوّلاً امکان دارد، که این گل شکسته است، یا ریشه‌ی نامحکمی دارد، و موقّتاً به وسیله‌ی سلّوفان آن را سر پا نگه داشته‌اند. ثانیاً ممکن است این گل به فضای بیش از حدّ مرطوب نیاز دارد، که ایجاد آن در مغازه مشکل است، و به ناچار این اتمسفر را در یك محفظه‌ی کوچك و مستقلّ برایش فراهم ساخته‌اند. در هر صورت اگر مجبور شدید همچو گلی را

بخرید، توصیه می‌کنیم از صاحب مغازه بخواهید، آن را باز کند، تا شما از نزدیک سالم بودن آن را بررسی کنید، و بعد دوباره برای شما بسته‌بندی نماید.

در انتخاب گل و گیاه دقّت کنید

وقتی یك گل یا گیاه آپارتمانی را انتخاب کردید، قبل از پرداخت پول به گلفروش، یا باغبان، آن را با چشم باز به دقّت بررسی کنید. اوّلاً باید کاملاً سالم

باشد. اگر احساس کردید کمی افسرده است، یا لکّه‌هایی در برگها و ساقه‌های آن وجود دارد، از خرید آن صرفنظر کنید. ثانیاً گل انتخابی شما باید موزون باشد. اگر بی‌قرینگی نامطلوب در آن ملاحظه کردید، که مثلاً یك شاخه‌ی آن خیلی بلند و ناموزون، و یکی کوتاه و نامتناسب است، آن را انتخاب نکنید. ثالثاً حجم گلدان با بزرگی گل و گیاه باید متناسب باشد. اگر گلدان کوچك است، و ریشه‌های آن به هم

بافته شده‌اند، و گاهی نیز از سوراخهای گلدان بیرون آمده‌اند، نباید تصوّر نمایید، که اگر در خانه گلدانش را عوض کنید، مشکل حلّ می‌شود، بلکه بهتر است به طور ساده از خرید آن منصرف شوید. رابعاً اگر گیاه گلدار انتخاب می‌کنید، سعی نمایید،

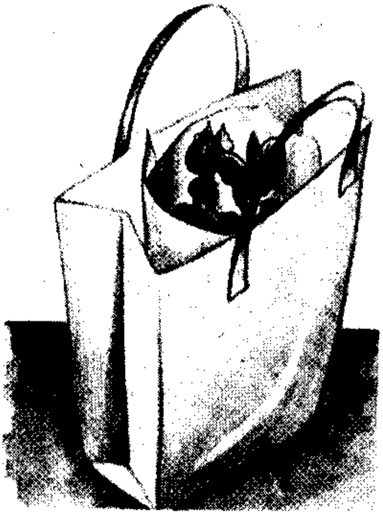

در گل انتخابی شما، از بین غنچه‌های متعدّد آن فقط یکی دو تایش باز باشد. خامساً از خریدن گلها و گیاهانی که ریشه‌ی آنها نامحکم هستند، و با کوچکترین حرکت گلدان، ساقه‌ی گل به یك طرف خم می‌شود، صرفنظر نمایید.

حمل گل و گیاه از مغازه به خانه

سرانجام وقتی گل و گیاه را انتخاب کردید، از فروشنده بخواهید آن را حتماً در کاغذ بپیچد. ارتفاع پوشش کاغذی نیز بایستی دستکم دو سه سانتیمتر از ارتفاع گل و گیاه بیشتر باشد. علاوه بر آن بایستی گل و گیاه را در یك سبد پلاستیکی قرار دهید، که ارتفاع آن هم از بلندی گل بیشتر گردد، تا وقتی شما آن را در راه حرکت می‌دهید، باد ایجاد شده به وسیله‌ی جابه‌جایی هوابه آن نرسد، و پژمرده‌اش نسازد. و نیز توصیه می‌شود، هرگز گل و گیاه را در پشت اتومبیل، و در باربند آن، حمل نکنید، زیرا گلها و گیاهان معمولاً در این مرحله بیشتر لطمه می‌خورند. وقتی گل و

گیاه را به خانه آوردید، فوراً پوشش آنها را باز نمایید، و رویشان کمی آب اسپری کنید. و مدّتی در اتاق نسبتاً سرد و تاریك نگه دارید، تا جانی بگیرند. بعد از چند

ساعت، متناسب با ویژگیهای آنها، محلّ اصلی را برای‌شان انتخاب کنید.

اهمیّت آبیاری گلها و گیاهان خانگی

چگونگی آبیاری گلها و گیاههای خانگی اغلب سبب از بین رفتن آنها می‌شود. زیرا یك خانم خانه‌دار به ظاهر تنها خدمتی که می‌تواند به گلها و گیاهان خانگی بکند، آب دادن به آنهاست. و او به دلیل علاقه‌ی بیشتری که به گلها و گیاهان محیط زندگی خود دارد، تا می‌تواند به آنها آب می‌دهد! در حالت کلّی می‌توان گفت، که علّت اصلی پژمردن و خشکیدن گلها و گیاهان خانگی، غالباً در اثر آب زیاد دادن به آنهاست، نه تشنه نگه داشتن آنها! ما توصیه می‌کنیم، تا گلی به آب احتیاج ندارد، آب به گلدان آن نریزید. امّا چگونه؟ سعی کنید فقط روزهای مشخّصی از هفته را به آب دادن اختصاص دهید. مثلاً روزهای شنبه و سه‌شنبه‌ی هر هفته. ولی مقدار آبی که هر بار می‌ریزید، باید متناسب با فصل باشد. در تابستان بیشتر، و در زمستان کمتر. راه دیگر تعیین موقع آبیاری، تشخیص تشنگی گل با امتحان کردن خشك و مرطوب بودن خاك گلدان با نوك انگشت است، که آن را یکی دو سانتیمتر در خاك

گلدان فرو می‌برید. ولی اگر بخواهید دقیقاً تشخیص دهید، که خاك گلدان مرطوب است یا نه، بایستی از نم‌سنج مخصوص خاك استفاده کنید. این وسیله را به بهای مناسب می‌توانید ازگلفروشی‌ها تهیّه نمایید، و هرگاه که خواستید نوك میله‌ی آن را، مطابق شکل، در خاك گلدان فرو برید، تا حرکت عقربه‌ی آن شما را از میزان رطوبت خاك مطّلع سازد. امّا اگر شما مدّتی با گل و گیاه سر و کار داشته باشید، با زبان آنها آشنایی پیدا خواهید کرد، و وضعیّت گلها و برگها برای شما میزان رطوبت خاك را

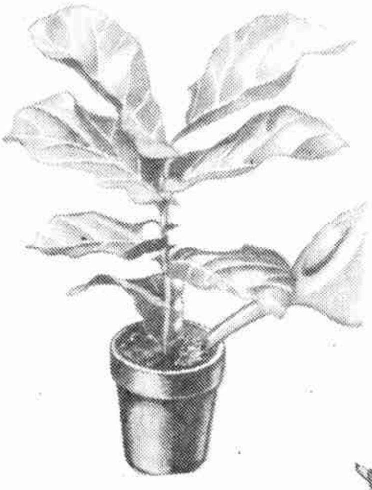

دقیقاً معلوم خواهند کرد، و شما خواهید فهمید، که باید به کدام گل و گیاه آب بدهید، و به دیگری ندهید. هر چند که آن دو مجاور هم قرار دارند، و قبلاً با هم و در یك لحظه، به یك میزان، آبیاری شده‌اند.

روش آب دادن به گلها و گیاهان خانگی

در حالت کلّی با یك آبپاش لوله‌دراز، که شبیه آفتابه است، باید گلها را آبیاری کرد. مقدار آب لازم برای یك گلدان در فصلهای مختلف، وگلهای متفاوت، و حجم خاك با هم فرق دارند، ولی به طور خیلی خلاصه می‌توان گفت، آن‌قدر باید آب بدهید، که سطح خاك گلدان را یك ورقه‌ی نازك آب بپوشاند. معمولاً گلها و برگها آب ولرم را دوست ندارند. مخصوصاً در تابستان باید سعی کنید، اب نیمگرم به انها ندهید، و در صورت امکان حتّی یك قطعه یخ هم داخل آب بیندازید. گاهی اتّفاق

می‌افتد، که شما ملاحظه می‌کنید، هر قدر آب به گلدان می‌ریزید، تقریباً همه‌ی آن به «زیرگلدانی» ریخته می‌شود، و مثل این است که اصلاً خاکی در گلدان وجود ندارد! که آب را جذب کند. و این وقتی است که به دلایلی خاك گلدان از بدنه‌ی ظرف فاصله گرفته است. در این صورت چاره‌ای ندارید، جز اینکه گلدان را، مطابق شکل، داخل تشتکی قرار دهید، و در آن تا یکی دو سانتیمتر مانده به دهانه‌ی گلدان

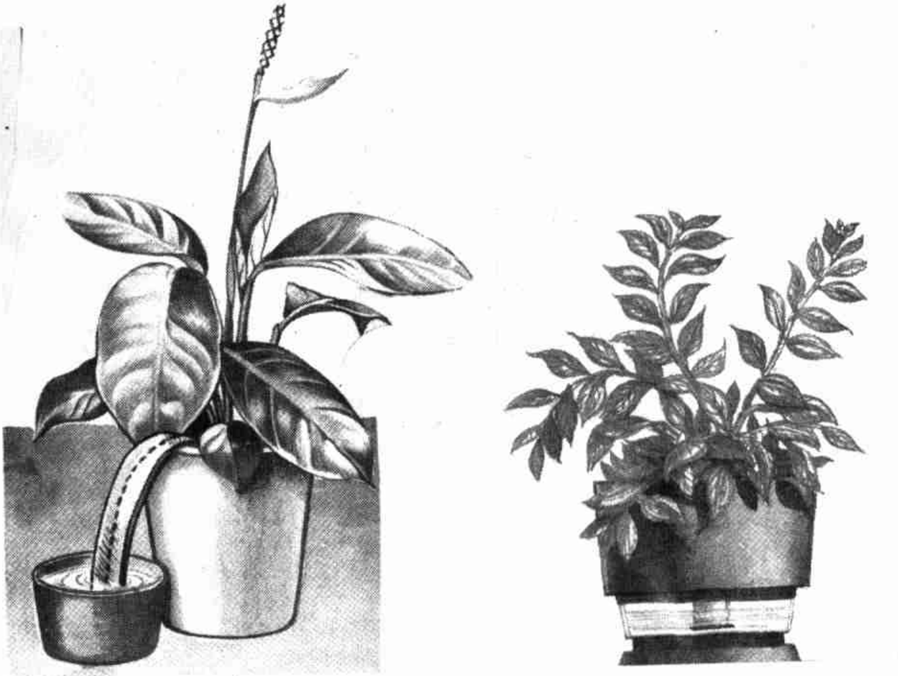

آب بریزید. به سادگی آب از سوراخهای گلدان در آن نفوذ می‌کند، و گل و گیاه شما آبیاری می‌شود. ولی مسلّماً در صورتی که شمار گلدانها زیاد باشد، این کار وقت‌گیر است. پس بهتر خواهد بود با یك میله‌ی فلزّی نوك‌تیز، که دور گلدان فرو می‌برید، و مرتّباً خاك را جا به جا می‌کنید، این اشکال را از بین ببرید، تا بتوانید مطابق معمول آنها را از بالا آبیاری کنید.

ایجاد رطوبت با فتیله‌های حصیری

در مواردی که شما کمتر فرصت آبیاری گلها و گیاهان خانگی دارید، و یا گل و گیاه شما در محلّی قرار دارد، که شما چند روز در میان به آنجا سر می‌زنید، می‌توانید از گلدانهای فتیله‌دار استفاده کنید. این‌گونه گلدانها را می‌توانید از گلفروشی‌های بزرگ تهیّه کنید. آنها دارای یك فتیله‌ی مخصوص حصیری هستند، که آب در آنها بنا

به خاصیّت لوله‌های موبین، و کشش سطحی، آرام آرام بالا می‌رود. یك سر این فتیله در توی یك تشتك پلاستیکی بیرنگ داخل آب قرار دارد، و مطابق شکل، سر دیگر آن در گلدان اصلی روی تشتك واقع شده است. اگر این تشتك پر از آب باشد، این فتیله به تدریج آب را می‌مکد، وگل و گیاه داخل گلدان را آبیاری می‌کند. مسلّماً گل و گیاه شما در این صورت نیز از آبیاری با آبپاش معمولی بی‌نیاز نخواهد بود، و سر فرصت باید آن را نیز مانند سایر گلدانها آبیاری کنید. فقط این فتیله سبب می‌شود، که گل و گیاه داخل گلدان در غیاب شما از بی‌آبی هلاك نشود. با داشتن

فتیله‌ی مخصوص، می‌توانید در یك کاسه آب بریزید، و یك سر فتیله را داخل آب قرار دهید، و سر دیگر فتیله را از هم توی خاك گلدان فرو کنید. نتیجه همان است.

راه دیگر برای مرطوب نگه داشتن خاك گلدان

اگر به گلدانهای فتیله‌دار دسترسی ندارید، و با وجود این می‌خواهید گلدان در غیاب شما مرطوب بماند، و گل و گیاه داخل آن از تشنگی هلاك نشود، در یك

ظرف بزرگتر مقداری شن و ماسه، یا تورب، بریزید، و گلدان را روی آنها در وسط ظرف قرار دهید، و دورش را با همان موادّ پر کنید، تا مطابق شکل، گلدان شما کاملاً با موادّ مزبور احاطه شود. وقتی می‌خواهید در غیاب شما چند روزی خاك آن مرطوب بماند، علاوه بر آبیاری معمولی آن، اجسام دور و بر گلدان را نیز کاملاً خیس کنید، و در سطح آن دورتا دور گلدان ورقه‌های کوچك پلاستیکی بچینید، که با هوای آزاد ارتباطش تقریباً قطع شود، و به زودی خشك نگردد. با این روش خاك گلدان شما تا چند روز مرطوب خواهد ماند، وگل وگیاه شما بی‌آنکه پژمرده شود، انتظار شما را خواهد کشید، که سر فرصت آن را به روش معمول آبیاری کنید.

آب را روی برخی گلها اسپری کنید

برای گلهای مخصوصی نیز راه دیگری برای مرطوب ساختن وجود دارد: هر روز دو سه مرتبه آب را روی آنها اسپری کنید. این روش مخصوصاً در تابستان برای

برخی گلها بسیار سودمند است، و آنها را تر و تازه و شاداب می‌کند، به شرطیٌ که مقدار آن تا آن حدّ کم باشد، که حتّی یك قطره آب نیز روی زمین نریزد. امّا توصیه می‌کنیم، روی گلها و گیاهانی که برگهای کرکدار دارند، این شیوه‌ی مرطوب ساختن را به‌کار نبرید، زیرا روی آنها تشکیل لکّه می‌شود. سفارش دیگر ما این است، که این

کار را در سایه انجام دهید، زیرا اگر جلو نور شدید و گرم آفتاب روی یك گل به طریقه‌ی فوق آب بپاشید، ذرّات آب عدسی‌های محدّب کوچکی تشکیل می‌دهند، که هر کدام نور و حرارت خورشید را در یك نقطه جمع می‌کنید، که سبب سوختن گلبرگها و برگها می‌شود.

نور مایه‌ی زندگی گیاهان و گلهاست

شاید برای شما خانم خانه‌دار توضیح «فتوسنتز»، و آن هم در این کتاب، خارج از انتظار باشد، ولی برای اینکه دلیل لزوم نور را برای گیاهان بدانیم، آن را به طور خیلی ساده مطرح می‌کنیم: مادّه‌ی سبز رنگ موجود در برگهای گیاهان «کلروفیل» نام دارد، که این مادّه در صورت وجود انرژی نورانی در محیط، آن را جذب می‌کند، و در اثر پدیده‌ی «فتوسنتز» به انرژی شیمیایی مبدّل می‌سازد، و به سبب این انرژی «دی‌اکسید کربن» و آب تبدیل به گلوکز می‌شود، که قند ساده است. ضمن این واکنشهای شیمیایی اکسیژن نیز در محیط متصاعد می‌گردد، که برای پاکیزه کردن

محیط بسیار مناسب است. گیاه نیز از این قند ساده مقداری را به نشاسته مبدّل می‌سازد، و برای آینده‌اش ذخیره می‌کند، و مقداری را نیز صرف ساختن سلّولهای جدید خود می‌کند. مسلماً برای گیاهانی که برگهای سبز دارند، اگر نور خورشید به حدّ کافی نرسد، عمل «فتوسنتز» متوقّف می‌گردد. با وجود این برخی گیاهان هستند، که طیّ قرنها به نورکم قانع شده‌اند، و می‌توانند در سایه نیز به این عمل ادامه دهند، امّا هیچ گل و گیاهی تاریکی را دوست ندارد، و از آن بیزار است. و به

همین دلیل است، که گلها و گیاهان هر خانه معمولا جلو پنجره ردیف می‌شوند. مطلب دیگر آنکه اگر گلها و گیاهان خانگی شما در یك وضعیّت جلو پنجره قرار گیرند، چون فقط از یك سو نور به آنها می‌تابد، اوّلاً گیاه فقط در یك جهت، و رو به آفتاب، رشد خواهد کرد. و این سبب می‌شود، که برخی شاخه‌ها به طور ناموزون خم شوند، تا بهتر از آفتاب بهره گیرند، که در دراز مدّت گل و گیاه شما قرینگی خود را از دست خواهد داد. ثانیاً برخی شاخه‌ها، که جلو آفتاب هستند، از رشد خوب

برخوردار خواهند شد، و برخی شاخه‌ها نیز که از نور آفتاب بی‌بهره‌اند، طراوت و زیبایی خود را از دست خواهند داد. روی این اصل توصیه می‌شود، گلدانهای جلو

پنجره را به طور منظّم بچرخانید، تا قسمتهای مختلف یك گل و گیاه به طور یکسان از نور آفتاب بهره‌مند شوند.

گیاهان را پاکیزه نگه دارید

گاهی در خانه‌ها به گیاهان و گلهایی برخورد می‌کنیم، که هر چند شاداب و باطراوت هستند، ولی به مرور زمان گرد و خاك روی آنها نشسته است، و به این دلیل لطف و زیبایی خود را به کلّی از دست داده‌اند. در صورتی که علاوه بر آب و کود دادن به گلدان، قرار دادن آن در محیطی با نور و دمای مناسب، بایستی به پاکیزه کردن آنها نیز اقدام کنید. این مسئله در مورد گیاهانی با برگهای بزرگ پیش می‌آید، که جا به جایی آنها نیز معمولاً مشکل است، و اسپری کردن آب روی آنها نیز به هیچوجه برای پاکیزگی آنها هم کافی نیست، و هم امکان ندارد. پس چه باید کرد؟ به

طور خیلی ساده باید یك سطل آب نسبتاً سرد، و یك اسفنج فراهم سازید. مرتّباً اسفنج را در آب فرو برید، و خوب بچلانید، و با ملایمت روی برگها بکشید، و به طور مرتّب نیز اسفنج را بشویید، و تمیز کنید. هر چند که روغنهای مخصوص نیز

برای این کار ساخته شده است، و به بهای نسبتاً زیادی نیز به فروش می‌رسند، ولی ما فقط روش ساده‌ی فوق را توصیه می‌کنیم. در مورد گلها و گیاهانی به حجم کم، و با گلدانی کوچك، کافی است که آنها را دو هفته در میان به تراس، و یا حیاط خانه ببرید، و رویشان آب به حدّ کافی بپاشید، تا ضمن آبیاری، آنها را شستشو دهید، و پاکیزه کنید، و پس از خشك شدن تقریبی به اتاق بیاورید.

گل وگیاه شما به کود نیز احتیاج دارند

یکی از دلایل مهمّ پژمرده شدن گلها و گیاهها در خانه‌ی شما این است، که به آنها کود نمی‌دهید. کمتر خانه‌ای می‌توان یافت، که گل در آن وجود نداشته باشد، امّا به

جرأت می‌توان گفت، که در اغلب خانه‌های شامل گلها و گیاهها اصلاً مسئله‌ی کود مطرح نیست. در صورتی که وقتی شما از یك باغبان گل می‌خرید، ضمن کسب اطّلاعات مختلف در مورد آن، معلوماتی نیز در نوع کود، و فاصله‌ی زمانی بین دو کود دادن متوالی باید اخذ کنید. در حالت کلّی چهار نوع کود برای گلها و گیاهان خانگی در بازار وجود دارد: اوّلاً نوع مایع آن، که به سادگی مخلوط با آب به گلها داده می‌شود. ثانیاً کودهایی به صورت پودر هم داریم، که قبل از آبیاری باید به سطح گلدان بپاشیم، و سپس آب بدهیم. ثالثاً برخی کودها به صورت قرص هستند، که در سطح گلدان کمی خاك را جا به جا می‌کنیم، و قرص را در آن قرار می‌دهیم، و رویش را با خاك می‌پوشانیم. رابعاً یك نوع کود دیگر هم وجود دارد، که به صورت یك میله‌ی کوچك است. آن را نیز، مطابق شکل، به سادگی در خاك گلدان فرو می‌کنیم. بد نیست یادآور شویم، که بهترین زمان برای کود دادن ماههای اردی‌بهشت و مهر است، زیرا در آن ماهها رشد گیاهان سریع است. و مسلّماً در فصل زمستان، که رشد گل و گیاه اندك است، به کود کمتری نیاز دارد. توصیه

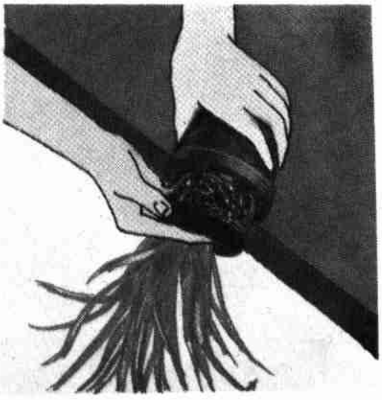

می‌کنیم، وقتی به یك گل، یا گیاه خانگی کود دادید، در چند روز آینده مقدار آب آن را، هنگام آبیاری، کمی بیشتر کنید، و نیز فاصله‌ی زمانی بین آب دادنها را کمی کوتاه کنید. و آخرین سفارش ما اینکه در دادن کود نیز هرگز زیاده‌روی نکنید، زیرا سبب از بین بردن گل و گیاه می‌شود.

عوض کردن گلدان کاری ساده است

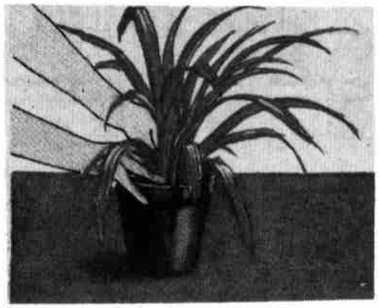
وقتی یك گل یا گیاه مدّت زیادی در یك گلدان بماند، به تدریج ریشه‌اش نیز، همانند شاخ و برگهای آن رشد می‌کند، و سرانجام تمام گلدان را فرا می‌گیرد. در این موقع اگر گلدان را وارونه کنید، و لبه‌ی آن را به کنار یك میز کهنه، یا پلّه‌ی سنگی محکم بزنید، خاك گلدان که سفت شده است، از گلدان جدا خواهد شد، و یکی دو سانتیمتر بیرون خواهد آمد، و شما ریشه‌های آن را، که در دور خاك گلدان به هم پیچیده‌اند، خواهید دید. از طرف دیگر وقتی ریشه‌ی گل از سوراخ پایین گلدان بیرون بیاید، دلیل بر این است، که گلدان گنجایش آن گل را ندارد. در این صورت باید گلدان را عوض کنید. جهت این کار یك گلدان پلاستیکی، یا سفالی، بزرگتر از آن فراهم سازید. سوراخ ته گلدان جدید را با یك تکه گلدان سفالی شکسته بگیرید،

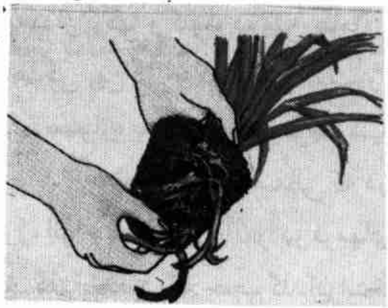

به طوری که از کناره‌ی آن آب اضافی به سوراخ گلدان راه یابد، و از آنجا پایین بریزد. سپس مقداری خاك مرطوب، که به آن کمی کود مخلوط کرده‌اید، در ته گلدان تازه بریزید، و با دست فشار دهید. آن گاه گل یا گیاه را همراه با خاکش، از گلدان قبلی بیرون بکشید. برای این منظور ، مطابق شکل، با یك دست گلدان را بگیرید، و با دست دیگر از خاك گلدان و خود گل مواظبت کنید، و از یك نفر بخواهید، که با دسته‌ی یك چکش به بدنه‌ی گلدان ضربه بزند. به سادگی خاك گلدان، و گل آن، در کف دست شما خواهند بود. اگر چنانکه خاك گلدان محکم به بدنه‌ی آن چسبیده

است، با یك کارد نازك که بین خاك گلدان و دیواره‌ی داخلی آن می‌لغزانید، آن را عملی سازید. در این موقع با دست خود اوّلاً تکّه سفال کوچکی را که در ته خاك گلدان بین انبوه ریشه‌ها قرار دارد، خارج کنید، و دور بیندازید. ثانیاً ریشه‌های دور خاك گلدان را، که به هم بافته شده‌اند، از یکدیگر جدا کنید. سپس آن را در گلدان

جدید روی خاك مرطوبی که به ته آن ریخته‌اید، قرار دهید، و با خاك مرطوب کوددار دور آن را پر کنید، و با دست ضربه‌هایی به آن بزنید، تا خاك در آن فرو رود، و با انگشتان دست نیز به خاك دور آن فشار وارد کنید، و سرانجام سطح خاك را صاف نمایید. این سطح باید از لبه‌ی گلدان در حدود ۲ سانتیمتر پایین باشد اکنون آن را خوب آبیاری کنید، و پس از اینکه آب اضافی آن پایین ریخت، گلدان جدید را به محلّ اصلی‌اش منتقل کنید. برخی از باغبانهای دقیق روش زیر را در این مورد به کار می‌برند: بعد از آنکه روی سوراخ گلدان بزرگ تکه سفال قرار دادند، و رویش خاك

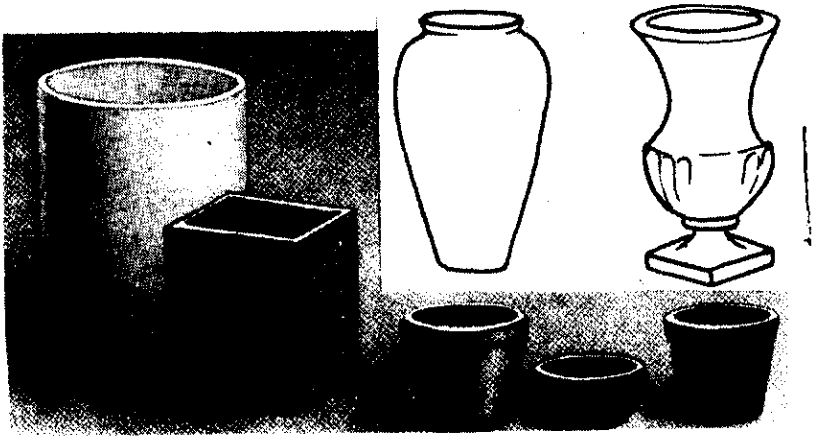

مرطوب توأم با کود ریختند، گلدان کوچك را وسط آن قرار می‌دهند، و دورش را با همان خاك پر می‌کنند، و با دست ضربه می‌زنند، و فشار وارد می‌کنند، تا خاك بین دو گلدان تقریباً محکم شود. سپس گلدان کوچك را خارج می‌کنند، و گل آن را همراه با خاکش ازگلدان قبلی خارج می‌کنند، و در محفظه‌ای که حاصل شده است،

قرار می‌دهند، و ضربه می‌زنند، و فشار می‌دهند، و بعد آبیاری می‌کنند.

کدام گلدان بهتر است، سفالی یا پلاستیکی؟

بعد از برگها و گلها، دوّمین عامل زیبایی :ر یك گیاه خانگی گلدان آن است، و هماهنگی بین گل و گلدان بر لطف و زیبایی مجموعه می‌افزاید. پس هنگام خرید گلدان همواره به این مطلب توجّه کنید. گلدان را برای کدام گل و گیاه می‌خواهید به کار برید؟ علاوه بر گلدان سفالی که در حجمها و شکلهای مختلف ساخته می‌شود، امروزه انواع پلاستیکی آن را در فرمهای گونه‌گون، و رنگهای متفاوت، می‌توانید تهیّه کنید. گفتن ندارد، که حجم گلدان انتخابی شما باید کاملاً متناسب با حجم گل و گیاه

مورد نظر باشد. مسلّماً هرکدام از انواع سفالی و پلاستیکی گلدان امتیازات، و نکات ضعفی، نسبت به دیگری دارد. برتری‌ها و کاستی‌های گلدان سفالی را می‌توان چنین خلاصه کرد: اوّلاً منظره‌ی طبیعی یك گلدان سفالی، که حالت روستایی دارد، در اغلب موارد، مخصوصاً وقتی که انواع کاکتوسها را در خود جای می‌دهد، لطف خاصّی دارد. ثانیاً به علّت متخلخل بودن جداره‌ی آن، اکسیژن هوا به خاك گلدان می‌رسد. ثالثاً چون وزن گلدان خالی به حدّ کافی سنگین است، تعادل گل پایدار می‌ماند. رابعاً این گلدانها در اثر ضربه به سادگی می‌شکنند، که این ویژگی نقطه‌ی ضعف به حساب می‌آید.

امّا نکات مثبت و منفی گلدانهای پلاستیکی چنین خلاصه می‌شود: اوّلاً سطح این گلدانها خیلی صاف هستند، و به سادگی می‌توان آنها را شست، و پاکیزه کرد. ثانیاً انواع آنها زیاد است، و در رنگها و شکلها و حجمهای مختلف ساخته می‌شوند، که شما می‌توانید متناسب با رنگ دیوار و مبلمان و فرش خود آنها را انتخاب کنید، ثالثاً به دلیل وزن سبکی که دارند، حمل و نقل گل و گیاه در گلدانهای پلاستیکی سهل و ساده است. رابعاً چون متخلخل نیستند، آب فقط از سطح خاك تبخیر می‌شود، و به این جهت گل و گیاه شما کمتر به آب نیاز دارد.

تکثیر گلها و گیاهها کاری ساده است

علاوه بر قلمه زدن، که معمولی‌ترین وسیله‌ی تکثیر اغلب گلها و گیاهان خانگی است، شما می‌توانید تخم گلهای خیلی نفیس را نیز از گلفروشی‌ها تهیّه کنید، و خودتان آنها را بکارید. ولی اغلب این دانه‌ها برای جوانه زدن علاوه بر خاك مناسب، به دما و رطوبت خاصّی نیز نیاز دارند. برای سهولت کاشت تخم گلها در خانه‌ها «اتاقك تکثیر» برقی ساخته شده است، که دما را در ۲۱ درجه‌ی سانتیگراد ثابت نگه می‌دارد، و بخار آب کافی را در این محیط کوچك برای گلها فراهم

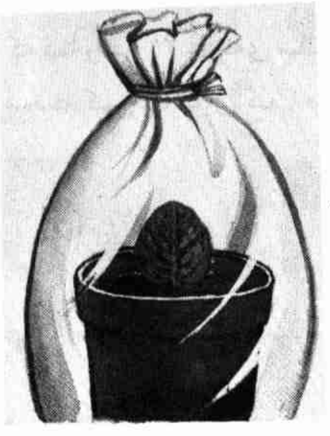

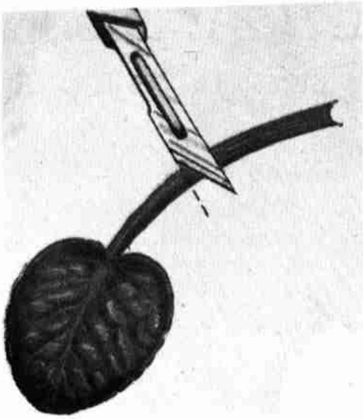
می‌سازد. اگر شما این وسیله را ندارید، می‌توانید، مطابق شکل، یك گلدان را داخل یك کیسه‌ی پلاستیکی شفّاف قرار دهید. تخم گلها را در خاکی مناسب بکارید، و

دهانه‌ی کیسه‌ی پلاستیکی را با نخ ببندید، و آن را در محلّی افتابگیر و گرم قرار دهید، و هر روز نیم ساعت دهانه‌ی آن را باز کنید، تا آب کمی بخار شود. ملاحظه خواهید کرد، که بعد از چند روز تخم گلها جوانه خواهند زد، و به تدریج بوته‌ی کوچکی تشکیل خواهند داد، که بعدها آنها را از هم جدا می‌کنید، و هر کدام را در گلدان مستقلّی قرار می‌دهید.

تکثیر گیاهان و گلهای خانگی به وسیله‌ی برگ

در برخی از گلها و گیاهان خانگی، همچون بنفشه‌ی افریقایی، تکثیر فقط با استفاده از برگ آنها انجام می‌یابد. جهت این کار ابتدا در یك گلدان خاك مناسب کوددار بریزید، و آن را درون یك کیسه‌ی پلاستیکی نسبتاً بزرگ قرار دهید. آن گاه یك برگ بزرگ، امّا تازه و شاداب را انتخاب کنید. انتهای دمبرگ را، مطابق شکل، ببرید، به طوری که فقط ۴ الی ۵ سانتیمتر از آن باقی بماند. این کار را با یك کارد

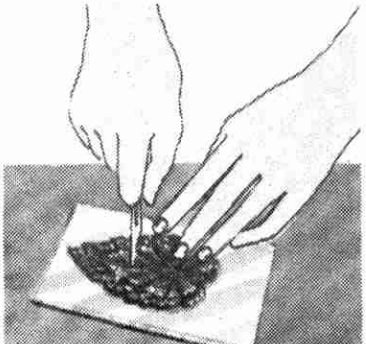

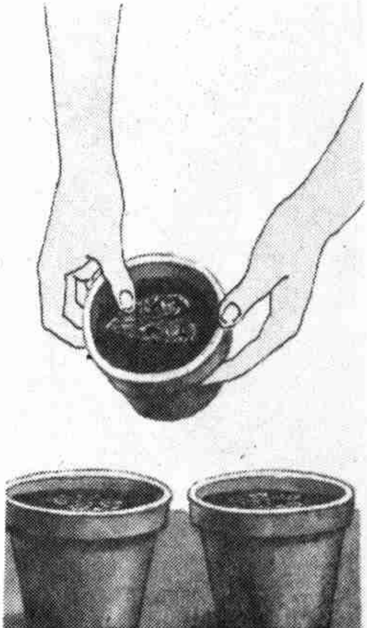
خیلی تیز انجام دهید. اکنون محلّ بریدگی را در پودر هورمون ریشه فرو برید، و سپس یك مداد، یا چوب کوچك را در وسط خاك گلدان کمی فرو برید، و خارج سازید، و در سوراخی که حاصل می‌شود، دمبرگ را تا آن حدّ فرو کنید، که انتهای پهنای برگ با خاك گلدان تماس پیدا کند. وحالا دهانه‌ی کیسه‌ی پلاستیکی را ببندید، و آن را در محلّی گرم و روشن نگه دارید. اگر برگ مورد استفاده‌ی شما خیلی

بزرگ است، می‌توانید نصف فوقانیِ آن را ببرید، و فقط نیمه‌ی دمبرگ دار آن را به کار برید. به این ترتیب شما بعد از یکی دو هفته شاهد جوانه زدن این برگ خواهید شد.

برگ افقی، با رگبرگهای بریده شده

در برخی موارد، جهت تکثیر گلها و گیاهان خانگی، فقط یك برگ آن را به طور افقی روی خاك قرار می‌دهند! نمونه‌اش اغلب «بگونیا» ها، مخصوصاً بگونیای رکس است. برای شروع به کار یك برگ تازه و شاداب انتخاب کنید. دمبرگ، یا ساقه‌ی، آن را کلاً ببرید. آنگاه برگ را وارونه روی تخته‌ی گوشت‌بری آشپزخانه قرار

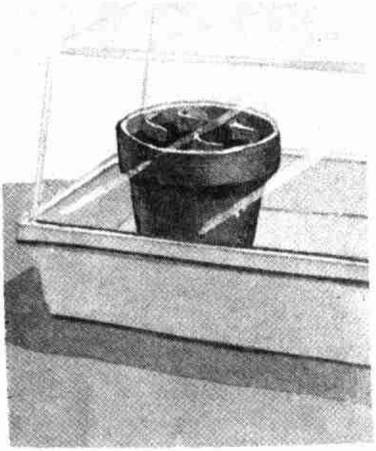
دهید، و مطابق شکل، با نوك یك کارد تیز در رگبرگهای اصلی آن برش ایجاد کنید. سپس آن را روی خاك گلدان طوری قرار دهید، که سطح برش‌دار آن در پایین واقع شود. برای اینکه برگ کاملاً به خاك بچسبد، روی آن چند سنگریزه نیز قرار دهید، و مجموعه را در داخل کیسه‌ی پلاستیکی بزرگ بگذارید، و در محلّی گرم و روشن

نگه دارید. بعد از یکی دو هفته ریشه‌های جدیدی از محلّ بریده شده حاصل می‌شوند، و در خاك فرو می‌روند. چند روز بعد شمانخستین جوانه‌ها را روی برگ مشاهده خواهید کرد.

تکثیر گیاه به وسیله‌ی برش برگ آن

«سانسویریا» یا «زبان مادر شوهر» گیاهی است زیبا، و بادوام، که نگه‌داریش آسان، و تکثیر آن نیز ساده است. کافی خواهد بود، که شما یك برگ بالغ آن را انتخاب کنید (کناره‌ی برگهای تازه‌ی آن هنوز زرد نشده‌اند). آن را وارونه بگیرید، و نوکش را در خاك تقریباً سخت فرو برید، و با یك کارد تیز به قطعات ۳ الی ۴ سانتیمتری ببرید. سپس در یك گلدان خاك مناسب کوددار و مرطوب بریزید، و

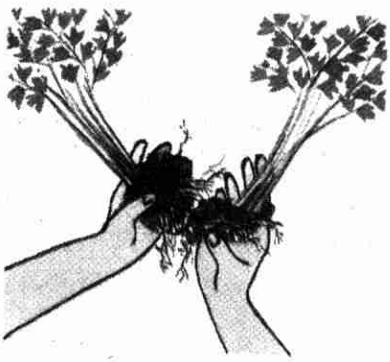

قطعه‌های برگ را، مطابق شکل، در این خاك نرم فرو برید. به طوری که نصف آنها خارج بمانند. این گلدان را در داخل «اتاقك تکثیر برقی»، یا به طور ساده در داخل کیسه‌ی پلاستیکی قرار دهید و دهانه‌اش را ببندید، و در محلّی گرم و روشن نگه دارید، و گاه و بیگاه دهانه‌ی کیسه را باز کنید، تا بخار اضافی خارج شود. چند روز بعد رویش برگهای جدید آغاز می‌شود. وقتی برگهاکمی بزرگ شدند، هر بوته را در گلدان مستقّل قرار دهید.

تکثیر گلها و گیاهان به وسیله‌ی تقسیم

در برخی گلها و گیاهان، نظیر سرخسها، به موازات رشد ساقه و ریشه‌ی‌شان، تعداد ساقه‌هاو ریشه‌های آنها نیز افزایش می‌یابد. بنابر این می‌توانید آنها را، سر فرصت، به دو، یا چند گیاه مستقلّ دیگر تبدیل کنید. برای این‌کار ماه اردیبهشت را

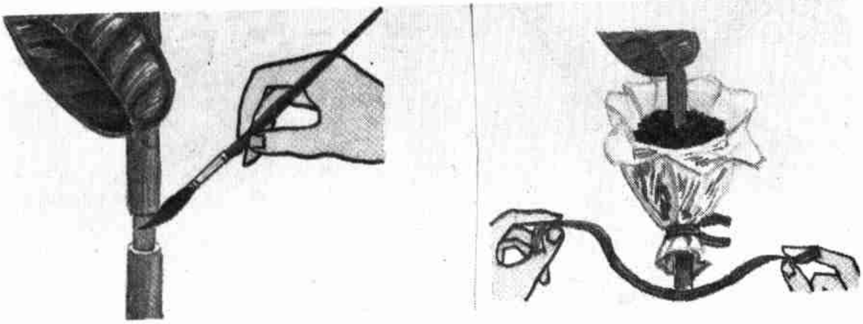

انتخاب کنید، که گیاه در حال رشد است. هنگام تقسیم گل و گیاه، آنها را از گلدان بیرون بیاورید، و خاکش را کمی بتکانید. آنگاه با کارد برش، یا برشهای، کوچکی بدهید، و تقسیم معقولی انجام دهید. هر قسمت را به یك دست بگیرید، و با ملایمت تمام، و بدون اینکه ریشه‌ها زیاد زخمی شوند، آنها را از هم جدا کنید، و هر کدام را در یك گلدان قرار دهید. گفتن ندارد، که قبلاً سوراخ ته هر گلدان را با یك قطعه سفال بپوشانید. سپس کمی خاك مرطوب کوددار روی آن بریزید، و بعد از قرار دادن ریشه‌ی جدید، دورش از همان خاك بریزید، و به گلدان ضربه بزنید، تا خاك همه جا را اشغال کند. سپس آبیاری کرده، و در گلخانه یا اتاق قرار دهید. مسلّماً در نخستین روزها این گلها و گیاهها کمی پژمرده خواهند شد، ولی به مرور وضع قبلی خود باز می‌یابند.

ایجاد ریشه‌های جدید در روی ساقه!

شما می‌توانید روی ساقه‌ی یکی از گلها و گیاهان بلند خانگی ریشه‌های جدیدی ایجاد کنید، و یك گیاه مستقلّ، جدا از گیاه اصلی، تشکیل دهید. این عمل اصطلاحاً «خوابانیدن هوایی» نام دارد، که در انجیرها، و فیکوس، و کرچك هندی،.... قابل اجرا است. البتّه نمی‌توان این روش را نوعی تکثیر نامید، بلکه هدف اصلی کوتاه کردن گلها و گیاهان بلندی است، که بیقواره رشد کرده، و به سقف رسیده‌اند. برای این منظور از ۳۵ سانتیمتری انتهای یك شاخه‌ی بلند، زیر یك برگ، پوست گیاه را به طول ۴ سانتیمتر دور تا دور ببرید، تا ساقه‌ی چوبی آن نمایان شود.

مطابق شکل، روی این قسمت را با یك قلم مویی به هورمون ریشه آغشته کنید. و حالا یك ورقه‌ی پلاستیکی بردارید، و با توجّه به تصویر، کمی پایین‌تر از محلّ پوست گرفته شده، به ساقه ببندید. بهتر است به جای نخ سیم روپوشدار نازك به‌کار برید، تا آب را جذب نکند. در توی این ورقه‌ی پلاستیکی شفّاف کمی خزه‌ی «اسپاگنوم» بریزید، و انتهای فوقانی ورقه‌ی پلاستیکی را دور شاخه بپیچید. و با سیم روپوشدار آن را محکم کنید، تا خزه به شکل یك کره دور آن قرار گیرد، و قسمت پوست کنده شده نیز به طور تقریبی در مرکز آن واقع شود. اگر این گل و گیاه را در محیطی گرم و روشن نگه دارید، بعد از چند ماه از پشت ورقه‌ی پلاستیکی مشاهده خواهید کرد، که ریشه‌های جدید، دور آن تشکیل شده، و تمام خزه را فرا گرفته است. آن‌گاه ورقه‌ی پلاستیکی را باز کنید، و این شاخه را از زیر خزه‌ها با یك

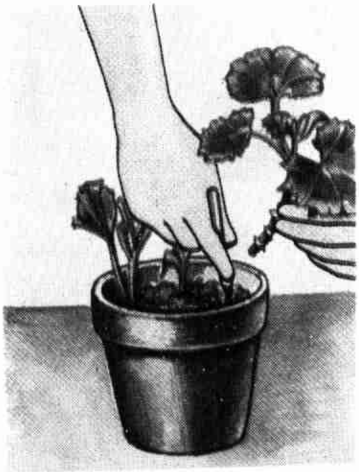

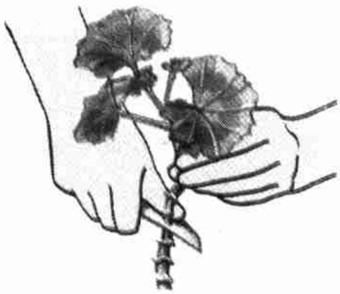
کارد تیز ببرید. و آن را در گلدان مستقلّ دیگری قرار دهید، و دورش خاك مرطوب کوددار بریزید. هر چند که این گیاه مدّت چند روز زیاد شاداب و سرحال نخواهد بود، ولی به زودی به وضع عادی خواهد رسید.

ساده‌ترین نوع تکثیر: قلمه‌زدن

قلمه‌زدن نیز یکی از ساده‌ترین روشهای تکثیر گلها و گیاهان خانگی است. **مثلاً گل شمعدانی را معمولاً به همین روش تکثیر می‌کنند. جهت این کار ابتدا ساقه‌ی جوان و شاداب یك گل، به طول ۸ الی ۱۰ سانتیمتر را با کارد تیز ببرید. برگهای پایینی آن را جدا کنید. آنگاه در یك گلدان مخلوطی از خاك و ماسه و کود بریزید. یك مداد را در خاك گلدان فرو کنید، و در سوراخی که ایجاد می‌شود، ساقه را فرو برید، و دورش را با دست فشار دهید. لازم نیست حتماً قلمه‌ی شما دارای برگهایی در نوکش باشد. می‌توانید قسمتهای دیگر ساقه را نیز، که دارای جوانه‌اند، در همین خاك فرو برید. سعی کنید قسمت پایینی هر ساقه در خاك قرار گیرد، تا ریشه در خاك فرو رود. این روش تکثیر هر چند که در هوای گرم داخل پاکت پلاستیکی

شفّاف قرار گیرد، نتیجه بهتر خواهد بود. در هر صورت چند هفته‌ی دیگر شما شاهد رشد جوانه‌هایی روی قلمه‌ها خواهید بود. ولی در انتقال این گلها و گیاهان

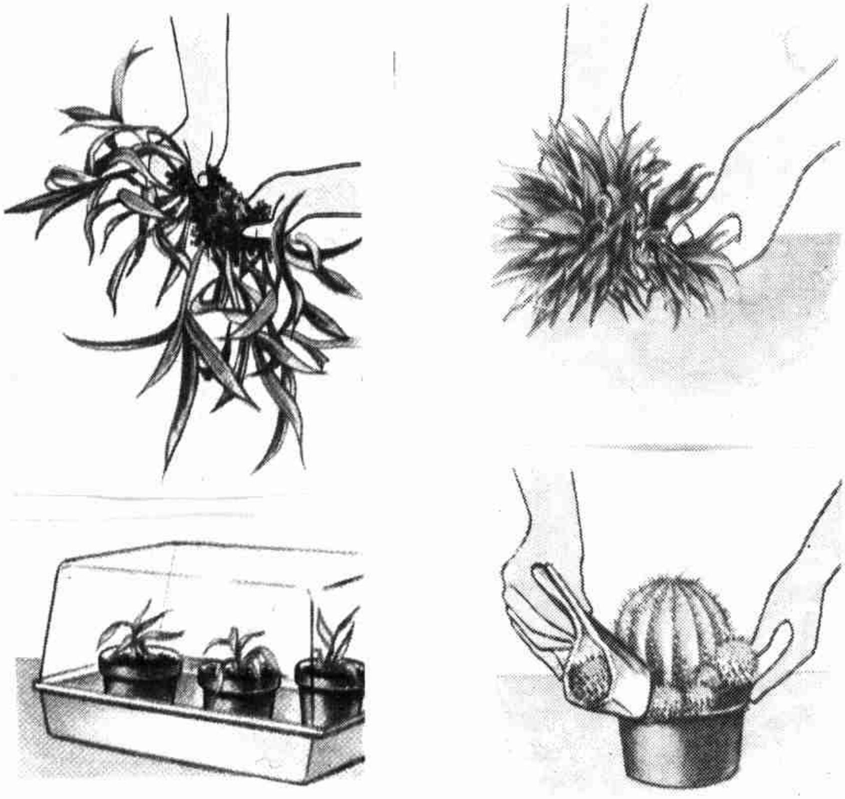

جدید به گلدانهای دیگر عجله نکنید، زیرا ریشه‌ی آنها کمی دیرتر از جوانه‌ها تشکیل می‌یابد.

تکثیر به وسیله‌ی پیازهای جدید

برخی گلها و گیاهان خانگی وجود دارند، که ریشه‌ی آنها به شکل پیازهایی هستند، که معمولاً به موازات رشد و نمو گیاه بر تعداد آنها نیز افزوده می‌شود. و اگر به آنها رسیدگی نکنید، و پیازهای اضافی را هراز گاهی جدا نسازید، خاك گلدان اصلی برای تغذیه‌ی این همه پیاز کافی نمی‌شود، و در نتیجه گل و گیاه اصلی شادابی خود را از دست می‌دهد. امّا وقتی شما این پیازهای اضافی را جدا می‌کنید، آنها را دور نریزید، بلکه در گلدانهای دیگر بکارید. هر چند که معمولاً این پیازها در هوای معمولی اتاق نیز جوانه می‌زنند، و تبدیل به بوته‌های جدید می‌شوند، ولی اگر در «اتاقك تکثیر برقی» یا در داخل کیسه‌ی پلاستیکی شفّاف قرار گیرند، در مدّت کوتاهی تبدیل به گیاهان و گلهای شادابی می‌شوند. کاکتوس را نیز می‌توان از این سری گیاهان دانست. وقتی مشاهده کردید، که کاکتوس های کوچك زیادی دور

کاکتوس اصلی به وجود آمده‌اند، و از شادابی آن کاسته‌اند، یك صفحه روزنامه را چند بار روی خود تاکنید، و مطابق شکل، آن را دور کاکتوس‌های کوچك بپیچید، و

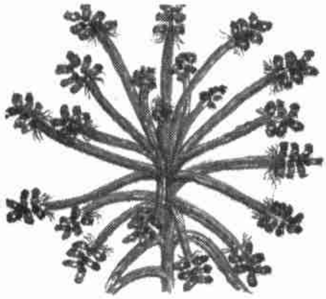

آنها را جدا کنید، و در گلدانهای مستقلّ بکارید، و داخل «اتاقك تکثیر برقی»، و یا پاکت پلاستیکی شفّاف نازك قرار دهید، تا به‌تدریج ریشه بدهد، و تبدیل به بوته‌ی مستقلّی گردد.

تکثیر گیاهان مخصوص

برخی گیاههای دیگر نیز داریم، که تکثیر آنها خیلی هم ساده نیست. مانند گیاه «بریوفیلوم» که از خانواده‌ی خزه‌هاست. نطفه‌ی این گیاه، که در کنار بزگها قرار دارد، در همانجا رشد کرده، و شروع به نیش زدن می‌کند، و می‌ریزد، و به تدریج ریشه

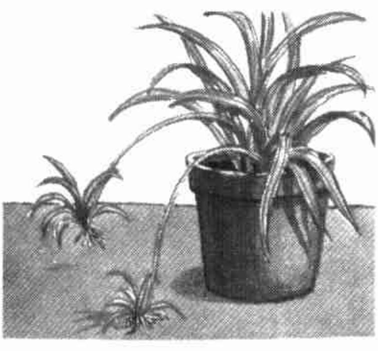
می‌دهد، و جوانه می‌زند، به شرطی که دما و رطوبت کافی باشد. امّا اگر شما به تکثیر این گیاه علاقه دارید، کافی است که به برگهای آن دقّت کنید، اگر متوجّه

شدید، که تخمهایی در کناره‌ی برگها نیش زده‌اند، آنها را در گلدانی با خاك مرطوب کوددار قرار دهید، و رویش کمی خاك بریزید، و در کیسه‌ی پلاستیکی بگذارید، و در جای گرم نگه دارید، تا گیاهانی جدید به وجود آورید.

گیاهی جدید بر روی ساقه تشکیل می‌شود

برخی گیاهان نیز داریم، که تکثیر آنها به طور خودکار انجام می‌پذیرد. نمونه‌ی کامل این گیاه «کلروفیتوم»، یا «گندمی» است، که جزو گلهای رایج در اغلب خانه‌هاست. در انتهای ساقه‌های این گیاه، که خیلی نازك و بلند هستند، گیاه کوچکی به وجود می‌آید، که دارای ریشه نیز هست. این گیاه کوچك به ساقه‌ی نازك

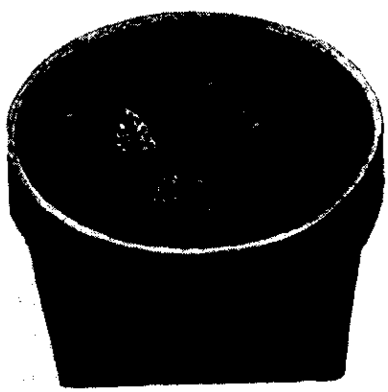

سنگینی می‌کند، و پایین می‌آید، تا در خاك گلدان بنشیند، و در آنجا ریشه‌ی خود را محکم کند، و گیاه مستقلّی تشکیل دهد. امّا اگر گلدان کوچك است، شما می‌توانید

گلدان یاگلدانهای دیگری، که دارای خاك مرطوب کوددار هستند، کنارگلدان اصلی قرار دهید، و این گیاه کامل کوچك را در سطح آنها بگذارید، و رویش کمی خاك بریزید، و یا یك سیم نازك را به شکل U خم کنید، و در انتهای فوقانی ساقه‌ی نازك به طور معکوس در خاك فرو کنید. یکی دو هفته‌ی بعد شما گیاه جدیدی خواهید داشت، که می‌توانید ارتباط آن را با گیاه اصلی قطع کنید.

گاهی برگها دارای گیاهان کوچك و کاملند

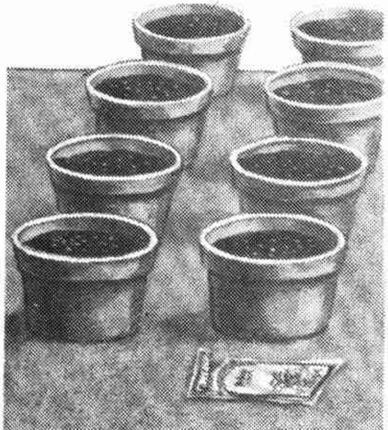
نحوه‌ی تکثیر گیاهان، همانند خود آنها بسیار متنوّع است. مثلاً در گیاهانی نظیر «کالانکوئه» برگها گیاهان کامل کوچکی را در برگهایشان دارند، که اگر این برگها به زمین بیفتند، و در خاك مناسب، با دما و رطوبت کافی قرار گیرند، گیاهچه‌های روی آنها به تدریج در خاك ریشه می‌دوانند، و ساق و برگهای کوچکی تشکیل می‌دهند،

و به گیاهانی جوان و شاداب مبدّل می‌شوند. شما نیز می‌توانید این گیاه خانگی را به روش ساده‌ی زیر تکثیر کنید: برگ شاداب و باطراوتی، که دارای گیاهچه نیز هست، بچینید، و در سطح گلدانی که دارای خاك کوددار مرطوب است، طوری قرار دهید، که گیاهچه‌ها در بالا قرار گیرند. چند سیم را هم به شکل U خم کنید، و در نقاط مناسب روی آن فشار دهید، و در خاك فرو برید، تا برگ کاملاً منطبق بر خاك شود. سپس آن را توی «اتاقك تکثیر برقی»، یا داخل پاکت پلاستیکی بگذارید، و در محیط گرم نگه دارید، تا بعد از چند روز گیاه مستقلّ شادابی داشته باشید.

گلهای باغچه را نیز خودتان آماده کنید

در اوایل بهار، وقتی شما برای تهیّه‌ی گلهای ساده‌ای نظیر بنفشه، و اطلسی، و میمونی، و مینا و .... به گلفروشی مراجعه می‌کنید، چون فصل کاشت و تزیین باغچه‌هاست، آنها را به بهای گزافی به شما می‌فروشند، که به هیچوجه متناسب با قیمت سایر اجناس نیست. در صورتی که شما نیز در اسفند ماه خودتان می‌توانید به تولید آنها اقدام کنید: تخم این گلهای معمولی را به قیمت کم بخرید. در گلدانهایی مخلوط خاك و ماسه و کود بریزید، تا آن حدّ که سطح خاك در گلدانها در حدود ۳ سانتیمتر پایین‌تر از لبه‌ی آنها باشد. تخمها را در آن بپاشید، و رویشان کمی خاك پهن کنید، که ضخامت آن دو برابر قطر دانه‌ها باشد. سپس گلدانها را در یك تشت قرار دهید، و در آن آب بریزید، تا ارتفاع آب کمی پایین‌تر از سطح خاك گلدانها باشد. بعد از این آبیاری، آنها را جلوی پنجره‌ی اتاق بچینید، و رویشان را با شیشه‌ی پنجره بپوشانید، تا بخار خارج نشود. اگر گاهی متوجّه شدید، که نور آفتاب شدید

است، موقّتاً روی شیشه‌ها را با مقوّا بپوشانید. شما در اواخر اسفند ماه گلهای کوچك تر وتازه‌ای خواهید داشت، که ابتدا آنها را به گلدانهای کوچك دیگری پخش کنید، و دراتاق جلوپنجره قرار دهید، واواسط فروردین به‌باغچه‌منتقل سازید.

بیماریها و آفت‌ها در کمین گیاهان و گلهای شما

اگر برای گلها و گیاهان خود رطوبت کافی ایجاد نکنید، اگر آنها را در معرض جریان هوا قرار دهید، اگر به موقع آبیاری نکنید، و اگر آب بیش از اندازه بدهید، و اگر نور به اندازه‌ی کافی به آنها نرسد، و یا نور مستقیم آفتاب از پشت شیشه به آنها بتابد، و آزارشان دهد، و اگر در وسط روز، و در مقابل نور خورشید آنها را آبیاری کنید.... آنها بیمار می‌شوند، و لطافت و شادابی خود را از دست می‌دهند. علاوه بر آن حشرات مختلف، قارچها، و ویروسهای گونه‌گون زیادی درکمین گیاهان و گلهای شما هستند، که باید با آنها مبارزه کنید. در اینجا بیماریها و آفت‌های مهمّ را بیان می‌داریم، و روشهای مبارزه با آنها را نیز نشان می‌دهیم:

۱ ـ ریختن میوه‌های قبل از موعد: ممکن است در اثر دمای بالا، یا رطوبت غیرکافی، و یا عدم آبیاری به موقع باشد. برای جلوگیری از ادامه‌ی آن باید به هر سه مورد توجّه کنید.

۲ ـ زرد شدن برگها: معمولاً گلها و گیاهان خانگی خاك آهکی، و آب آهکدار را دوست ندارند. پس باید خاك آنها را عوض کنید، و به جای آب چاه، با آب شهر آبیاری کنید. و در صورت امکان آب باران را، که از ناودانها پایین می‌ریزند، در بشکه‌ها انبار کنید، و به گلها و گیاهان بدهید.

۳ ـ حشره‌ی قرمز: این حشره‌ها روی ساقه‌ها و برگها و دمبرگها قرار می‌گیرند، و شیره‌ی آنها را می‌مکند. اگر حوصله و فرصت دارید، با قلم مویی کوچك الکل صنعتی روی آنها بکشید. تأثیرش قطعی است. همچنین می‌توانید حشره‌کشهایی با پایه‌ی «دی‌متوآت» روی آنها بپاشید.

۴ ـ شته: این حشره‌ها دو نوعند: برخی بالدار و برخی بی‌بال هستند، که‌به سرعت نشو و نما می‌کنند. رنگ آنها سبز یا سیاه است. اگر غفلت کنید، تمام ساقه‌ها و برگها را می‌پوشانند. مخصوصاً به جوانه‌ها و غنچه‌ها حمله‌ور می‌شوند، و شیره‌ی گیاهی را می‌مکند. با آنها به وسیله‌ی حشره‌کش «پریمفوس متیل» مبارزه کنید.

۵ ـ سوختگی: دور برگها به رنگ قهوه‌ای درمی‌آید. دلیلش نور شدید آفتاب، و

پژمردن و ریختن برگها

آبپاشی در برابر نور مستقیم خورشید است.

۶ ـ امراض ویروسی: نوع این بیماریها زیاد است، و علایم آنها لکّه‌دار شدن برگها، و پدید آمدن رگه‌های زرد رنگ روی آنهاست، و روش معالجه‌ی آنها هنوز شناخته نشده است.

۷ ـ لکّه‌های خرمایی رنگ: گاهی روی برگهای گلها و گیاهان خانگی لکّه‌های خرمایی رنگ مشاهده می‌شود. عامل ایجاد این لکّه‌ها باکتریها، و قارچهای مخصوص هستند. حتّی‌الامکان آن برگها را بکنید، و اگر فرصت این کار را ندارید، روی آنها «تیوفانات متیل» بپاشید.

۸ ـ قشر سیاه روی برگها: این قارچهای سیاه به وسیله‌ی شته‌های مخصوص، و یا مگسهای سفید، روی برگها می‌نشینند. آنها را با دستمال مرطوب پاك کنید، و روی حشرات سمپاشی کنید. مناسبترین سمّ در این مورد «بنومیل» است.

۹ ـ قهوه‌ای شدن کامل برگ: در اثر حرارت شدید آفتاب، و عدم آبیاری به موقع پیش می‌آید، که در هر دو مورد می‌توانید آنها را جبران کنید. از جلو آفتاب بردارید، و زود به زود آبیاری کنید.

۱۰ ـ ریختن برگها: در اثر باد، سرما، گرما، آبیاری زیاد یا کم، هوای کثیف و یا خیلی خشك، و اختلاف دما در ساعات مختلف شبانه‌روز سبب این عارضه می‌شوند، که ابتدا برگها زرد شده، سپس می‌ریزند.

۱۱ ـ ریختن غنچه‌ها: علّت اصلی آن اتمسفر خیلی خشك، و خیلی گرم، یا تغییر ناگهانی دما، و همچنین جا به جا کردن محلّ گل بعد از تشکیل غنچه‌هاست.

۱۲ ـ حشره‌ی عنکبوت قرمز: به سختی به چشم دیده می‌شود. با مکیدن شیره‌ی گیاهان، لکّه‌های بیرنگی در برگها پدید می‌آورد. به وسیله‌ی سمّ «پرمترین» با آنها مبارزه کنید.

۱۳ ـ مگسهای سفید: به شکل مگس معمولی، امّا سفید رنگ، با جثّه‌ی خیلی کوچك هستند. لارو آنها سبز رنگ است. معمولاً در پشت برگها قرار می‌گیرند. روی آنها سمّ «پرمترین» بپاشید.

۱۴ ـ حشره‌های سفید: کاملاً سفید رنگ هستند، و در پشت برگها قرار می‌گیرند. شیره‌ی برگها را می‌مکند، و شیره‌ای از خود ترشّح می‌کنند، که چسبناك است. با

«دی‌متوآت» آنها را سمپاشی کنید.

۱۵ - پوسیدگی خاکستری رنگ: چنین به نظر می‌رسد، که قسمتی از گلبرگ، یا برگ، سوخته، و به رنگ خاکستری درآمده است، برای جلوگیری از ادامه‌ی آن باید برگها و گلهای سوخته رابچینید، وگل وگیاه رابا «بنومیل تیوفانات متیل» سمپاشی کنید.

۱۶ - پژمردن و ریختن برگها: این عارضه نیز وقتی پیش می‌آید، که گل و گیاه یك‌مرتبه در هوای سرد قرارگیرند، و یا تغییر دمای ناگهانی پیش آید، یا مدّت زیادی آبیاری نشود.

مجموعه‌ای از گلها و گیاهان در یك گلدان

اگر شما به گلها و گیاهان خانگی بسیار علاقمندید، و نیز فرصت کافی برای پرداختن به آنها را دارید، ما توصیه می‌کنیم مجموعه‌ای از گیاهان و گلها را، که با هم

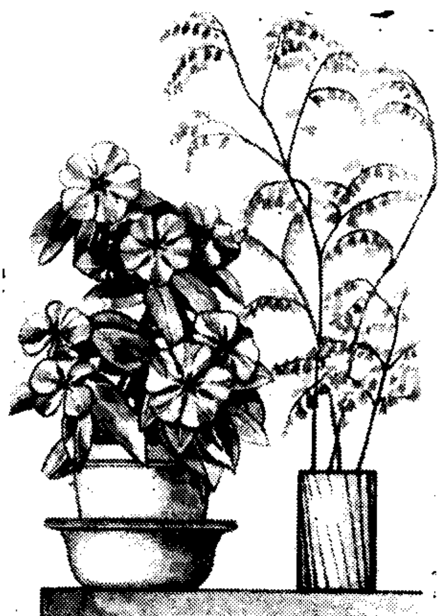

هماهنگی دارند، در یك جاگلدانی بزرگ قرار دهید. انواع مختلف این جاگلدانی را می‌توانید از گلفروشیهای بزرگ بخرید، و در آن گلها و گیاهان مورد نظر خود را، در

گلدان کوچکشان کنار هم قرار دهید. توصیه می‌کنیم هرگز آنها را در این گلدان بزرگ نکارید، زیرا ریشه‌های مختلف به هم می‌پیچند، و برای یکدیگر مزاحمت ایجاد می‌کنند. فاصله بین گلدانها را هم با شن و ماسه، مخصوصاً با تورب و خزه بیارایید، تا ایجاد رطوبت کنند. در انتخاب گلها و گیاهان نیز باید سعی کنید، علاوه بر هماهنگی‌های لازم، ویژگیهای یکسان هم داشته باشند. مثلاً یك گل سایه‌دوست را، با یك گیاه دیگر که به نور مستقیم خورشید نیازمند است، هرگز نباید در یك جا گلدانی بگذارید، و گلهایی که به رطوبت و دمای بالا نیاز دارند، نباید با گیاهانی که هوای سرد و خشك را دوست دارند، مجاور هم در مجموعه‌ی شما قرار گیرند.

گلها و گیاهان منفرد، در جا گلدانی‌های مناسب

علاوه بر یك گروه گل و گیاه در یكِ جاگلدانی، که بسیار خوشایند به نظر می‌رسند، یك گیاه یا گل منفرد نیز لطف خاصّ خود را دارد، به شرطی که در

انتخاب این گل و گیاه ذوق و سلیقه نشان دهید. علاوه بر انتخاب گل، و یا گیاه منفرد، عامل دیگری نیز در زیبایی آن تأثیر دارد، و آن انتخاب یك جا گلدانی

هماهنگ با آن است. وقتی کسی به یك گل و گیاه نظر می‌اندازد، در یك لحظه هم بوته و هم گلدان را می‌بیند. مسلّماً یك گل و گیاه خیلی زیبا نیز در گلدانی نازیبا لطفی نخواهد داشت. توصیه می‌کنیم، حتماً گلدانهای پلاستیکی و سفالی معمولی را درون جاگلدانی نفیس قرار دهید، تا مجموعه‌ی گل و گلدان چشم نواز شود. امروزه در گلفروشی‌های بزرگ جاگلدانی‌های خیلی زیبا و متنوع به فروش می‌رسند، امّا قیمت آنها سرسام‌آور است، در صورتی که شما می‌توانید ظرفهای نفیس و قدیمی مختلف را به عنوان جاگلدانی مورد استفاده‌ی مجدّد قرار دهید. مثلاً یك سوپخوری، و یك کاسه‌ی بزرگ قدیمی، و حتّی یك تنگ مسی عتیقه می‌تواند به درد شما بخورد. و همچنین می‌توانید از سبدهای مختلف چوبی و پلاستیکی نیز به عنوان جاگلدانی استفاده کنید. در این صورت باید یك زیرگلدانی در ته سبد قرار دهید، تا آب اضافی گلدان بیرون نریزد. آخرین مطلب قابل بحث در این مورد انتخاب محلّ مناسب برای گذاشتن گلهای منفرد است: آنها را حتّی‌الامکان نزدیك هم قرار دهید، زیرا گلها و گیاهان دوست دارند، که با هم رویانده شوند، و آب و هوای مناسب را برای همدیگر پدید آورند. مخصوصاً اگر گلها و گیاهانی که مجاور هم قرار می‌گیرند، از هیچ نظر به هم شباهت نداشته باشند، لطف مخصوصی به محیط زندگی شما خواهند بخشید.

گیاهی بزرگ درگوشه‌ای از هال شما

اگر یك گیاه بزرگ، که ۱/۵ الی ۲ متر طول دارد، گوشه‌ای از هال شما را تزیین دهد، دلیلی بر ذوق و سلیقه‌ی شما خواهد بود، و هم با تولید اکسیژن محیط زندگی شما را بهداشتی خواهد کرد. البتّه گیاهان بزرگ قیمت بالایی دارند، ولی شما می‌توانید از نوع کوچك آنها بخرید، و با رسیدگی و مواظبت مداوم خودتان بزرگ کنید. این گیاه بزرگ نیز درگلدانهای معمولی لطفی ندارد، و باید حتماً در جاگلدانی مناسب قرارگیرد. و چون مجموعه‌ی سنگینی را تشکیل می‌دهد، باید حتّی‌الامکان درگوشه‌ی فاقد قالی و موکت، درکف اتاق قرارگیرد. در صورتی که ناچارید روی فرش قرار دهید، باید حتماً و حتماً جای آن را زود به زود عوض کنید، تا فشار

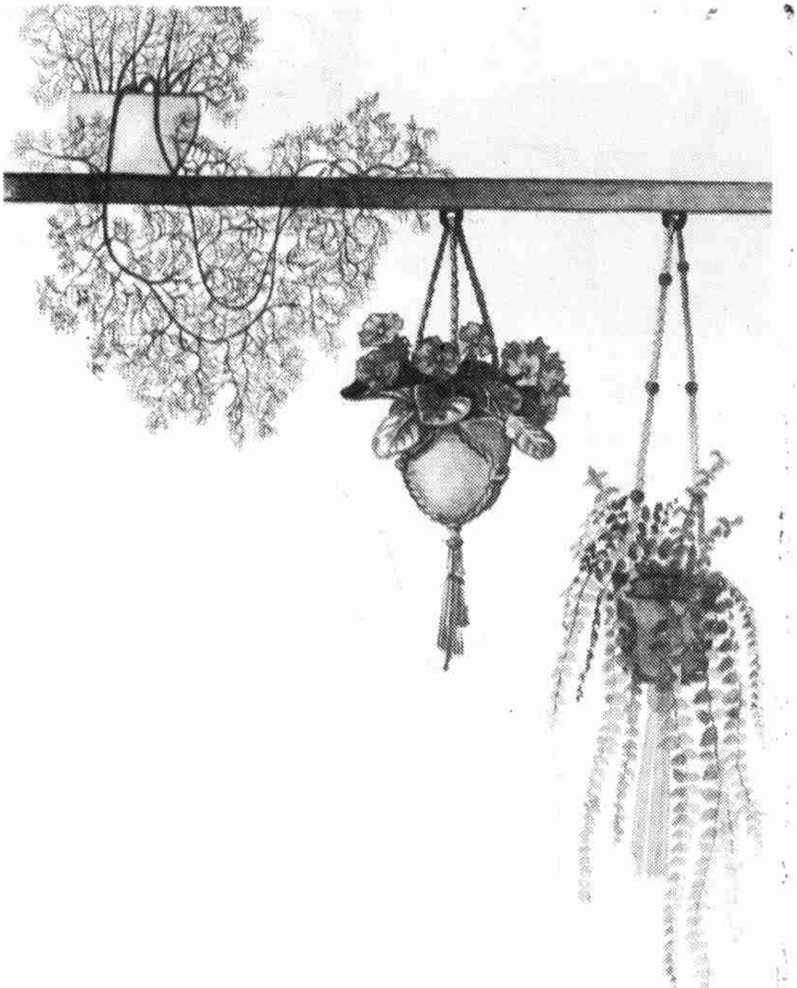
بیشتری در مدّتی زیاد، به کفپوش شما وارد نشود. چون این گیاه سالها همراه شما خواهد بود، توصیه می‌کنیم، به آبیاری به موقع آن دقّت کنید. کود مورد نیاز آن را، با نظرخواهی از متخصصّان، فراهم سازید. برگهای پژمرده‌ی آن را گاه و بیگاه بچینید

و آن را مرتّباً چند روز یکبار دوران دهید، تا یك طرف آن به نور متمایل نشده، و بیقواره نشود. و مخصوصاً نظافت آن نباید فراموش گردد: هر دو هفته یکبار برگها و ساقه‌های آن را با آب خالص، به کمك اسفنج بشویید، و با حوله‌ی نرم خشك کنید.

گیاهان و گلهای آویز هم لطف دیگری دارند

اگر در خانه‌ی شما محلّی برای آویزان کردن گلها و گیاهان وجود دارد، بایستی از آن استفاده کنید (در آپارتمانهای مدرن محلهای مخصوص برای این کار پیش‌بینی

شده است). گلها و گیاهانی نیز وجود دارند، که شاخ و برگهای آنها نمی‌توانند بدون کمك گرفتن از داربست بالا روند، و یا باید به وسیله‌ی میخهایی به دیوار مربوط شوند. این‌گونه گیاهان و گلها را به صورت آویزان زینت‌بخش محیط زندگی خود

سازید. امّا نکته‌های ظریفی باید در این مورد مراعات شوند: اوّلاً طول طناب یا زنجیر آویز باید طوری باشد، که گلدان فاصله‌ی معقولی از سقف و کف اتاق داشته باشد، و مخصوصاً در نقطه‌ای از فضای اتاق قرار گیرد، که روزانه چند ساعت نور آفتاب به آن بتابد. ثانیاً گلدان این نوع گلها و گیاهها باید در نوع خود زیبا باشند، زیرا بیش از خود گلها و گیاهان در معرض دید قرار می‌گیرند. ثالثاً آبیاری آنها هم دارای اهمیّت است. باید آن‌قدر آب بدهید، که روی کفپوش اتاق نریزد. امّا برای احتیاط هنگام آب دادن، یك سطل کوچك نیز درست در زیر سوراخ گلدان روی فرش قرار دهید، تا قطرات احتمالی آب درون آن بیفتند. برخیها جهت پرهیز از کثیف شدن قالی به وسیله‌ی آبیاری این گلها و گیاهان، گلدانهای آنها را درون یك ظرف مناسب قرار می‌دهند، و آن را آویزان می‌کنند. و سرانجام گفتنی است، که به جای استفاده از طناب آویز، شما می‌توانید این نوع گلها و گیاهان را در محلّ مناسبی از اتاق، مثلاً لبه‌ی میز، یا جلو پنجره، یا روی تیرك مخصوص آویختن گلها، مطابق شکل، قرار دهید، تا شاخها و برگهای آن آویزان شوند.

گیاهان کوچك در محفظه‌های شیشه‌ای

خانمهای باذوق گاهی باغ کوچکی، پر از گیاهان مینیاتور در داخل یك ظرف شیشه‌ای تشکیل می‌دهند، و هر بیننده‌ای را به تحسین وامی‌دارند. هر چند که این کار به ظاهر غیرعادی به نظر می‌رسد، ولی با کمی حوصله و دقّت شماهم این گلدانهای شیشه‌ای را می‌توانید آماده کنید. اوّلین وسیله‌ی لازم برای این کار یك شیشه‌ای بزرگ دهن‌گشاد است. یك تنگ شیشه‌ای بزرگ، ظرفهای شیشه‌ای مخصوص، که در مغازه‌های آجیل‌فروشی و قنّادی وجود دارند، وسایل شیشه‌ای تزیینی بزرگ دیگر که مصارف گونه‌گون دارند، در این مورد می‌توانند به درد شما بخورند، به شرطی که جنس آنها کاملاً شفّاف، و بدون حباب باشد. شیشه‌های رنگی نیز اصلاً مناسب این کار نیستند. وقتی شیشه‌ی مناسب را آماده کردید، ابتدا در ته آن شن شسته بریزید. هدف از ریختن شن را می‌توان چنین توضیح داد، که چون این ظرف سوراخی در ته ندارد، اضافی آب باید در شن جمع شود، تا ریشه

نپوسد. بعد از شن یك لایه نیز زغال چوب کوبیده در آن بریزید، تا بوهای مزاحم را جذب کند. و بالأخره روی آنها خاك گلدان کوددار، مخلوط با تورب، بریزید، و لایه‌ی اصلی را تشکیل دهید. سفارش می‌کنیم، که همه‌ی این موادّ را طوری در داخل ظرف بریزید، که دهانه و دیواره‌ی آن به هیچوجه کثیف و خاکی نشود. توجّه کنید، که جهت این کار از قیف لوله دراز استفاده کنید. اکنون نوبت انتخاب گیاه مناسب است: گیاه دعاگزار، پرسیاوشان، سرخس دکمه‌ای، بنفشه‌ی آتشین،

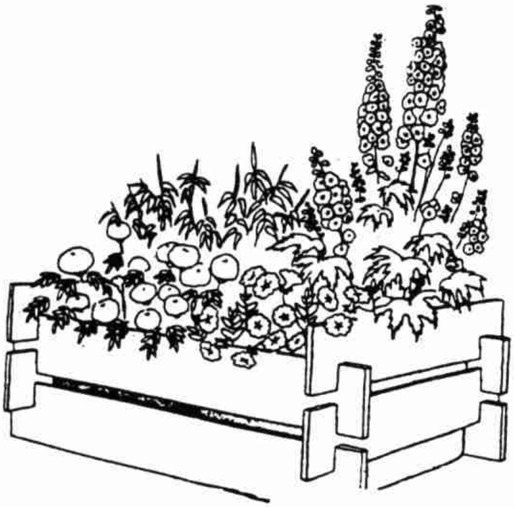
سرخس خزه‌ای، نخلهای کوتاه، بگونیای بواریبی برای کاشته شدن در محفظه‌ی شیشه‌ای بسیار مناسبند. زیرا به دما و رطوبت کافی نیاز دارند. برای کاشتن آنها از انبر مخصوص آتش، که سابقاً کنار بخاریها و شومینه‌های هیزمی قرار می‌دادند، استفاده کنید: ابتدا خاك را با نوك انبر کمی جا به جا نمایید. سپس یکی از انواع گیاهان فوق را ازگلدان اصلی درآورید، و خاکش را بتکانید، و در آنجا بکارید. ابتدا

گلها را در دور آن بکارید، و آخر از همه گل و گیاه وسطی را. اکنون سطح خاك را با خزه بپوشانید، تا زیباتر دیده شود. بعد از آبیاری، چوب‌پنبه‌ی بطری را سرجایش قرار دهید. این گلدان شیشه‌ای چون با بیرون ارتباط ندارد، و بخار آب از آن خارج نمی‌شود، هر چند ماه یکبار به آبیاری نیاز دارد، و آبی که به آن می‌دهید، باید کاملاً اندازه باشد، و حتّی‌الامکان در ته بطری جمع نشود. اگر چنین موردی پیش آمد، چند ساعت دهانه‌ی آن را باز نگه دارید، تا تبادل هوا و رطوبت انجام پذیرد. برای بریدن گلها و برگهای پژمرده، یك کارد تیز را به یك میله‌ی آهنی ببندید، و با آن قطع کنید، و با انبر بردارید. سرانجام یادآوری می‌کنیم، که نباید تعداد گلها و گیاهان در آن خیلی زیاد باشد، تا گلها در هم فرو نروند. در صورت امکان گیاه نسبتاً بزرگ را در وسط، و کوچکترها را دور آن بکارید. تشکیل همچو مجموعه‌ی زینتی در داخل یك بطری بزرگ، امّا گردن باریك، نیز هنری است که از عهده‌ی هر کسی برنمی‌آید. شما نیز می‌توانید، با تشکیل باغ کوچکی درون شیشه، در این زمینه ذوق‌آزمایی کنید.

گلدان خیلی بزرگ، امّا قابل حمل و نقل

یك گلدان بزرگ، شبیه به باغچه‌ی پرگلی، عظمت و ابهت خاصّی به سالن پذیرایی شما می‌بخشد. ولی گلدان هر چه بزرگتر باشد، به همان نسبت حمل و نقل آن مشکلتر، و حتّی غیرممکن می‌گردد. ما راه حلّ ساده‌ای برای این کار ارائه می‌دهیم: به جای اینکه باغچه‌ی متحرّك شما یك قطعه انتخاب شود، آن را چند تکّه بسازید. به این ترتیب که گلها را در چند حلبی ۴/۵ کیلویی روغن‌نباتی بکارید، و آنها را کنار هم به طور مرتّب بچینید. مثلاً ۱۵ گلدان را در سه ردیف پنج‌تایی کنار هم، و چسبیده به هم قرار دهید. البتّه بایستی مجموعه‌ی آنها را نیز در یك زیرگلدانی بزرگ از نوع حلبی قرار دهید، تا آب اضافی در آن جمع شود. مسلماً آنها با گلدانهای حلبی خیلی زشت دیده خواهند شد. امّا برای اینکه به مجموعه فرم زیبایی بدهید، ۸ قطعه تخته‌ی چوبی، به شکل مستطیل، از نوع نئوپان لازم دارید، که مطابق شکل، در هر یك از آنها دو، یا چهار، شکاف ایجاد کند، تا از تلفیق آنها

چهار وجه جانبی گلدان حاصل شود. این تخته‌ها مجموعه‌ی گلدانهای شما را یك قطعه،و همانند یك باغچه، نشان می‌دهند، و هنگام حمل و نقل کافی خواهد بود، که این تخته‌ها را به سهولت از هم جدا کنید، و گلدانها را جا به جا نمایید. این تخته‌ها باید خوب روغنکاری و رنگ شوند، زیرا در غیر این‌صورت، در اثر رطوبت،

امکان خم شدن و پوسیدگی زیاد است. شما هر رنگ دلخواه را می‌توانید به این تخته‌ها بزنید، ولی کرمی یا سفید مناسبتر است، و به باغچه‌ی شما لطف بیشتری می‌بخشد. باغچه‌ی متحرّك شما وقتی جلوه‌ی خوبی خواهد داشت، که حتماً گلها و برگها از کناره‌ی آن آویزان شوند، و با پوشاندن قسمتی از دیواره‌ها، باغچه را یك قطعه نشان دهند.

تشخیص علفهای هرز

وجین علفهای هرز در باغچه ضروری است، ولی اغلب اتّفاق می‌افتد، که تشخیص علفهای هرز، با گلها و گیاهان کاشته شده، مخصوصاً وقتی که کوچك هستند، مشکل می‌شود. و اگر شما تخمهایی ناشناس کاشته‌اید، تشخیص آنها از علفها گاهی غیرممکن است. ما برای این مشکل شما نیز راه‌حلّ ساده‌ای داریم: برای اینکه گلها و گیاهان مورد نظر با علفهای هرز اشتباه نشوند، یك گلدان «شاهد»

آماده کنید، و کنار باغچه قرار دهید. خاکی که در گلدان می‌ریزید، باید از نوع خاك باغچه باشد. همزمان با آبیاری باغچه، به این گلدان هم آب بدهید. آنچه که در گلدان به شکلهای مختلف سبز می‌شود، علف است، و شما می‌توانید نظایر آنها را

در باغچه بچینید، و فقط آنهایی را نگه دارید، که در گلدان وجود ندارند. نتیجه بسیار رضایت‌بخش خواهد بود، و شما موفّق خواهید شد، علفهای هرز را قبل از رشد کافی شناسایی کرده، و به موقع وجین کنید.

ریشه‌ی خشك و پوسیده وسیله‌ی تزیین سالن!

در یك گوشه از سالن شما می‌توانید ریشه‌ی خشك درختی را مادّه‌ی اصلی یك منظره‌ی جالب دکوراتیف قرار دهید، که ارتفاع آن می‌تواند حتّی به ۱ الی ۲ متر برسد، تا بدون احتیاج به مواظبت، و ریختن آب به پای آن، همیشه به محیط زندگی شما لطف ببخشد، و نمایانگر ذوق لطیف شما باشد. برای این کار شما به یك ریشه‌ی بزرگ کج و معوج احتیاج دارید، که به مرور زمان در زیر خاك پوسیده، و حالت خیال‌انگیزی به‌خود گرفته است. معمولاً پیدا کردن این گونه ریشه خالی از اشکال نیست، و هنرمندان گل‌آرا خود مصنوعاً این حالت را به ریشه می‌دهند. برای این کار قسمتهایی از آن را می‌سوزانند، یا با قلم می‌تراشند، و در محلولهای خاصّی نگه می‌دارند، تا نرم شده، قابل دستکاری باشند. به هر حال شکل و حالت این ریشه از هر لحاظ قابل اهمیّت است، و زیبایی این وسیله‌ی تزیینی شما بستگی کامل به آن دارد. در نمونه‌ی ما دو شاخه‌ی درخت خشك نیز، که با ریشه هماهنگی دارند، با آن تلفیق شده‌اند، تا علاوه بر زیبا کردن دسته‌گل، سطح اتّکا را بزرگتر سازند، و مسئله‌ی سقوط حلّ شود. این شاخه‌ها طوری به ریشه نصب شده‌اند، که

به هیچوجه در نقاط اتّصال میخها دیده نمی‌شوند. تعدادی حلبی دایره‌ای نیز گود شده، و به صورت قارچ درآمده‌اند، که به وسط آنها نیز میخی لحیم شده، و در چوب و ریشه فرو رفته‌اند. این قارچها به طرز جالبی رنگ شده، و حالت طبیعی به خود گرفته‌اند. تعدادی گل خشخاش نیز، که به نحو مطلوب خشک شده، و وضع عادی خود را به خوبی حفظ کرده‌اند، با مهارت تمام طوری به ریشه‌ها و شاخه‌های

خشک نصب شده‌اند، که محلّ اتّصال آنها مشخّص نیست. امّا مجموعه، با وجود اختلاف کامل اجزای تشکیل دهنده‌ی آن، یکپارچه به نظر می‌رسد. البتّه ما هرگز به شما تکلیف نمی‌کنیم، که عیناً نظیر آن را بسازید. بلکه با مشاهده‌ی این وسیله‌ی دکوراتیف شما می‌توانید، متناسب با ذوق و ابتکار خود، و با توجّه به موادّ اوّلیّه‌ای که می‌توانید تهیّه کنید، به آفرینش هنری دست بزنید، و ذوق و سلیقه‌ی خود را نشان دهید.

بخش ۹

گلها و گیاهان معروف را بشناسیم

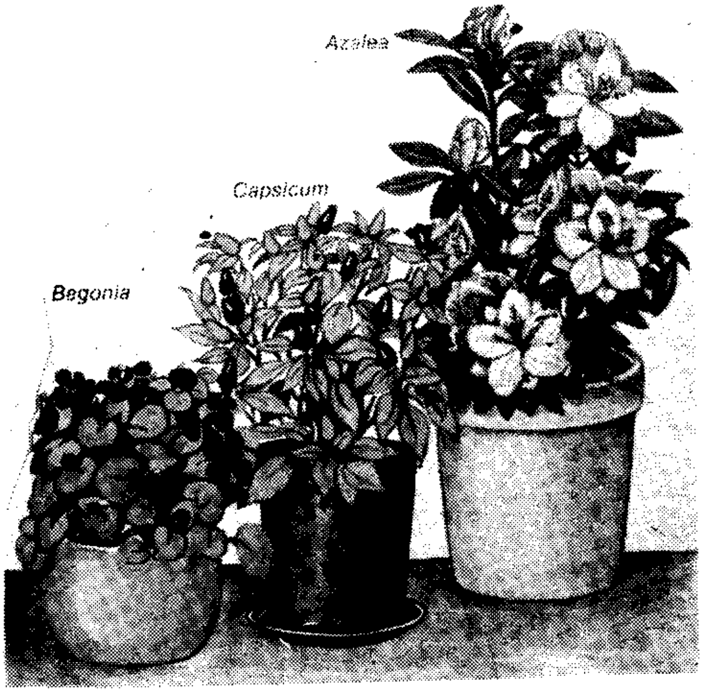

«بگونیا» معروفترین گیاه گلدار خانگی

این گیاه زیبا را تقریباً همه می‌شناسند. سالی چند بار گل می‌دهد، و شمار گلهایش فراوان است، و به این جهت هنگام پر گل بودن، بین گیاهان و گلهای یك خانه بیش از همه جلب نظر می‌کند. ریشه‌ی آن غدّه‌دار است. به دمای بین ۱۶ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد نیاز دارد، و تا ۱۲ درجه را نیز می‌تواند تحمّل کند. رطوبت را در حدّ متوسّط دوست دارد. در هوای خیلی مرطوب «زنگ گیاهی» به سراغ آن می‌آید. در نورکافی ببیشتر سرحال است، ولی به شرطی که نور گرم و شدید آفتاب تابستان، از پشت شیشه آزارش ندهد. به وسیله‌ی کاشتن تخم تکثیر می‌شود. در نگه‌داری این گل مسئله‌ی مهمّی وجود ندارد، شما هم می‌توانید بگونیای پرگل داشته باشید.

«کاپسیوم» یا «فلفل فرنگی»

فلفل فرنگی را، که بیشتر جنبه‌ی تزیینی دارد، خودتان نیز می‌توانید کشت دهید. کافی است، که تخم آن را در گلدانها بکارید، و توی پاکت پلاستیکی در دما و رطوبت مناسب نگه دارید، تا جوانه بزنند، البتّه گیاه آماده را از گلفروشیها نیز می‌توانید بخرید. برگهای زیبایی دارد، ولی زیباتر از آنها خود فلفل فرنگی‌ها به رنگهای قرمز، یا زرد، یا ارغوانی است. وقتی گیاه شما فلفل دارد، باید هر روز آبیاری کنید. روشنایی را زیاد دوست دارد، و با محیط خشك، و رطوبت کم، نیز

سازگار است. جزو گیاهان یکساله به حساب می‌آید، بنابراین وقتی میوه‌هایش ریخت، باید حذف کنید. اگر خوب آبیاری کنید، و خوب کود بدهید، فلفهای زیبا و خوشرنگ خود را ماهها حفظ خواهد کرد.

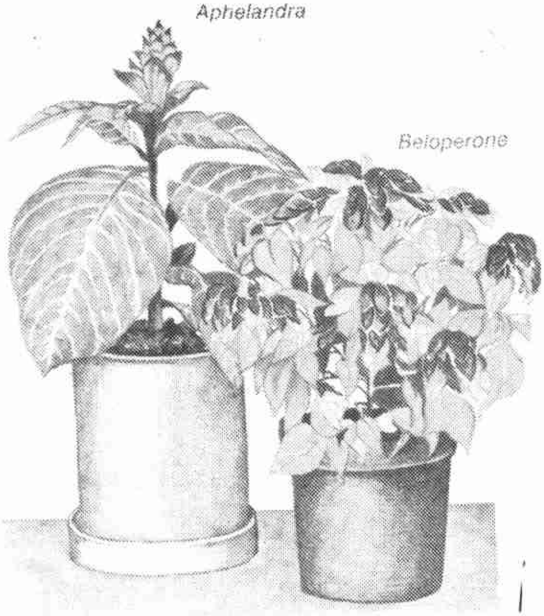
گلی زیبا به نام «آزالیا»

به طور معمول در اعیاد و جشنها این گل را به عنوان هدیه می‌برند. گلی است بسیار زیبا، که به روشنایی کافی، و رطوبت زیاد نیاز دارد. دمای بین ۱۰ و ۱۵ درجه را دوست دارد. هر روز باید به مقدار کم آبیاری شود. گلهای آن به رنگ قرمز، صورتی، نارنجی، و سفید می‌تواند باشد. وقتی آن را از گلفروشی می‌خرید، سعی کنید، گلی را انتخاب کنید، که غنچه‌های زیادی داشته باشد. به طور کلّی باید خاك آن را همیشه مرطوب نگه دارید. اواخر بهار آن را به تراس یا حیاط خانه منتقل کنید، و اواخر تابستان به اتاق برگردانید. اگر با آب آهکدار، مثلاً آب چاه، آن را آبیاری کنید، برگهایش به زردی می‌گرایند. توصیه می‌شود، آن را حتماً با آب باران یا آب

مقطّر آبیاری کنید. و اگر به آنها دسترسی نداشتید، از آب لوله‌کشی استفاده کنید. تکثیر آن مشکل است، و به گلخانه نیاز دارد، روی این اصل ما انجام آن را به شما توصیه نمی‌کنیم.

«بلوپرون» یا «گیاه چروکیده»

این گیاه گلدار زیبا را «گیاه میگو» نیز می‌گویند. برگهای آن صورتی رنگ است، و گلهای سفید یا قرمز دارد. تقریباً دایم گل است، قسمت اعظم سال آن را پر گل می‌بینید. به رطوبت معمولی، و دمای بین ۱۰ تا ۲۰ درجه‌ی سانتی‌گراد نیاز دارد. هر چندکه به نور کافی علاقمند است، با وجود این اشعّه‌ی مستقیم آفتاب، از پشت

شیشه، آزارش می‌دهد. در اواخر زمستان باید آن را هرس کنید. هفته‌ای دوبار در زمستان، و هفته‌ای سه بار در تابستان باید آن را آبیاری نمایید. به کود نیز نیاز مبرم دارد، که در فصلهای رشد باید کود مناسب برای این گیاه تأمین کنید. هر سال یکبار خاك گلدانش را عوض کنید. تکثیر این گیاه گلدار به وسیله‌ی قلمه‌زدن است. تغییر

ناگهانی دما، و وجود باد، و جریان هوا در محیط این گیاه زیبا، آن را پژمرده می‌کند.

«آفلاندرا» یا «گیاه گورخر»

یکی از گیاهان گلدار بسیار زیبای خانگی است. با برگهای بزرگ سبزش، که رگبرگهای آن رنگ زرد دارند، به گورخر شباهت دارد. این گیاه به دمای ۱۰ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد، و رطوبت کافی نیاز دارد. هر چند که نور آفتاب را دوست دارد، ولی روزی چند ساعت نیز باید در سایه، امّا محلّ روشنی، قرار گیرد. وقتی گل یا برگ آن پژمرد، فوراً بکنید، و سالی یکبار باید آن را کوتاه کنید. و در ضمن هر بهار خاك آن را عوض نمایید. برای تکثیر آن می‌توانید از قلمه‌زدن استفاده کنید. شته آن را تهدید می‌کند، به محض دیدن شته روی آن فوراً سمپاشی کنید.

«سیکلامن» گل خانگی معمولی ساده و زیبا

معمولاً «سیکلامن» در اغلب خانه‌ها به عنوان یك گل زیبا، و در عین حال کم

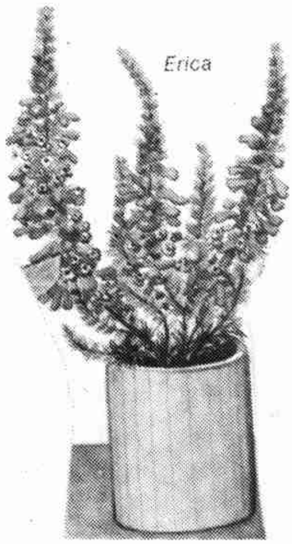

توقّع و ساده، جایگاهی خاصّ دارد. به رطوبت معمولی فضای خانه قانع است، و فقط به دمای ۱۰ تا ۱۵ درجه نیاز دارد. بهترین موقع گل‌افشانی سیکلامن اوایل

زمستان است. هنگامی که در پشت پنجره‌ی اتاق برف و کولاك حکمفرماست، این گل در عین شادابی و شکوفایی است. به آب زیادی نیاز ندارد. وقتی بـه آن آب بدهید، که خاك گلدانش خشك شده است. امّا مواظب باشید، آب را به وسط گلدان نریزید، زیرا امکان دارد، سیکلامن شما بخشکد. پس با آبپاش مخصوص لوله دراز دور گلدان کمی آب بدهید. وقتی دوره‌ی گل دادن تمام شد، از دور خارج سازید، و کمتر آبیاری کنید، بلکه آن را در حال استراحت نگه دارید. تکثیر این گل با کاشتن تخم آن انجام می‌پذیرد. در اواخر تابستان تخم آن را بکارید، تا سال آینده به گل بنشیند. امّا وقتی تخمهایش کامل شده، و قابل رویش خواهند بود، که گلهایش قوی باشند. و نیز بعد از کاشتن تخم سیکلامن در یك گلدان، بایستی آن را در گلخانه قرار دهید، و یا در داخل پاکت پلاستیکی شفّاف بگذارید، تا جوانه بزنند.

«اریکا» ی زیبا، با نگه‌داری مخصوص

این گیاه گلدار به مواظبت خاصّی نیاز دارد، و نگه‌داری آن کمی مشکل است.

همواره باید خاك آن را مرطوب نگه دارید، و در غیر این‌صورت به زودی برگهایش زرد خواهند شد. در محیط گرم و خشك پژمرده می‌شود، پس باید رطوبت هـوا

بیشتر، امّا دمایش کم باشد، و ایجاد همچو محیطی ساده نیست. این گل روشنایی را دوست دارد، امّا این کار در خانه ممکن نیست، و بایستی به متخصّصان واگذار شود. پس از گل دادن باید ساقه‌هایش را ببرید، تا به تدریج برای گل دادن در سال بعد آماده شود.

«اگزاکوم» گلی که نگه‌داریش ساده است

این گیاه گلدار فقط یك سال عمر می‌کند، امّا بسیار زیبا و دلفریب است، و عطر مطبوعی نیاز دارد. بوته‌ی آن به صورت انبوهی از برگها و گلها درمی‌آید. گلهای

کوچك آن به رنگ گل کاسنی هستند، و پرچمهای زرد آنها در وسط لطف خاصّی به این گل می‌بخشند. معمولاً وقتی به گل می‌نشیند، در معرض فروش قرار می‌گیرد، در صورتی که به سادگی می‌توان در خانه تخم آن راکاشت، و در شرایط معمولی دهها گلدان پرگل تهیّه کرد. این گل به روشنایی متوسّط نیاز دارد، و رطوبت متوسّط و معمولی نیز برای آن کافی است. در دمای ۱۰ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد می‌تواند به نشو و نمای خود ادامه دهد. به تدریج که گلهایش پژمرده می‌شوند، باید آنها را جدا کنید، تا بقیّه شاداب جلوه کنند. و سرانجام بعد از آخرین گل آن را کنار بگذارید. معمولاً شته‌ها به آن حمله‌ور می‌شوند، و لطفش را به کلّی از بین می‌برند. پس باید همواره مواظبش باشید، وگاه و بیگاه سمپاشی کنید.

«گلوکسینا» گلی که رطوبت را زیاد دوست ندارد

ظاهر زیبای این گیاه، بعد از به گل نشستن، توجّه هر بیننده را به خود جلب می‌کند. به‌صورت پیاز نیز فروخته می‌شود، که اوایل بهار می‌توانید آن را به قیمت نسبتاً کم بخرید، و در گلدانها بکارید. از راه برگ هم تکثیر می‌شود. ولی شما معمولاً آن را وقتی از گلفروشی می‌خرید، که به صورت خرمنی از گل است. در صورتی که تخم آن را هم به قیمت نازلی می‌توانید بخرید، و حتّی خودتان تخمهای آن را

بچینید، و در بهار بکارید. وقتی پیاز آن را کاشتید، در اوایل باید آب به مقدار کم بدهید، ولی به مرور که غنچه‌ها ظاهر شدند، آبیاری را کم کنید، و به حدّاقلّ برسانید. این گل دمای بین ۱۲ و ۲۲ درجه را دوست دارد. هر سال بر تعداد پیازهای آن نیز افزوده می‌شود، و یك گل بعد از دو سه سال به دهها گل دیگر تبدیل می‌گردد. فراموش نشود، که اگر آن را زیاد آبیاری کنید، ریشه و پیازهای آن می‌پوسند.

«رزاسیننسیز» یا «رُز چینی»

گلهای آن هر چند که خیلی بزرگ و زیبا هستند، امّا هر کدام بیش از دو روز عمر ندارند. ولی مرتّباً با پژمردن یك گل، گلهای دیگری جانشین آن می‌شوند، و این گیاه خانگی چند ماه پرگل می‌ماند. روشنایی را بسیار دوست دارد، ولی آفتاب شدید تابستان آزارش می‌دهد. به رطوبت معمولی، و هوای ۱۰ تا ۲۲ درجه‌ی سانتیگراد نیاز دارد. به رُز چینی در دورانی که گل می‌دهد، باید مرتّباً کود هم بدهید. به این گل شته و مخصوصاً حشره‌های قرمز حمله می‌کنند، و در مدّت کوتاهی از بین می‌برند. بایستی از این نظر به طور مرتّب آن را بررسی کنید، و در صورت لزوم سمپاشی نمایید. وقتی گلهای آن تمام شدند، خوب هرس کنید، و دستکم نصف ساقه‌ها را ببرید، و دور بیندازید. و بعد آن را مدّتی کنار بگذارید، تا سال بعد دوباره به گل بنشینند. ولی در این مدّت نیز خاك آن را کمی مرطوب نگه دارید، تا ریشه‌اش نخشکد. این گیاه گلدار خانگی با قلمه‌زدن تکثیر می‌شود، ولی چون مشکل است، آن را به باغبانها واگذارید، تا در گلخانه‌ها آن را انجام دهند.

«یاسمن ماداگاسکار» با گلهای خوشبو و زیبا

گیاهی است زیبا، با گلهایی زیباتر، که عطر مطبوعی دارند. گلهای آن سفید بوده، و دارای گلبرگهای ضخیم هستند. به گل نشستن آن اوایل اردیبهشت شروع می‌شود، و ماهها دوام می‌یابد. روشنایی را بسیار دوست دارد و روزی چند ساعت به نور مستقیم آفتاب نیازمند است، ولی در تابستان گرم نباید مدّتی مدید در مقابل نور و گرمای شدید آفتاب قرار گیرد. رطوبت متوسّط برایش کافی است، و بایستی یك روز در میان آبیاری کنید. دمای بین ۱۳ و ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد برایش ایده‌آل است. تکثیر آن به وسیله‌ی قلمه‌زدن انجام می‌پذیرد، که شما نیز می‌توانید از عهده‌اش برآیید، به شرطی که از «اتاقك تکثیر برقی» و یا کیسه‌ی پلاستیکی استفاده کنید. از ویژگیهای عجیب یاسمن ماداگاسکار این است، که مطابق شکل، می‌توانید

در یك گلدان نسبتاً بزرگ آن را بکارید، و به کمك یك میله‌ی چوبی ساقه‌ی پیچی آن را بالا ببرید، و به کمك یك میله‌ی چوبی دیگر آن را پایین بیاورید، و انتهایش را در خاك فرو کنید. در این صورت یك گیاه با دو ریشه خواهید داشت، که بسیار

Stephanotis floribunda

تماشایی است. حشرات قرمز و سفید معمولاً به آن حمله می‌کنند، و در مدّت کوتاهی از پا درمی‌آورند. در این مورد باید مواظبت کامل کنید، و هر از گاهی سمپاشی نمایید.

«پونستیا» گیاهی پرگل، امّا یکساله

چون این گیاه اوایل زمستان به گل می‌نشیند، و در طول همین فصل گل دادن آن دوام می‌یابد، ارزشی خاصّ دارد. اگر مواظبت کافی شود، تا اواسط بهار نیز گل می‌دهد. ولی از آن به بعد باید حذف شود. زیرا در سال آینده لطف، و زیبایی، و

پرگلی سال پیش را نخواهد داشت. روشنایی را زیاد دوست دارد، ولی رطوبت در حدّ متوسّط برایش کافی است. دمای ۱۳ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد برای زندگی آن مناسب به نظر می‌رسد. از تغییرات ناگهانی دما، و همچنین از جریان هوا بیزار

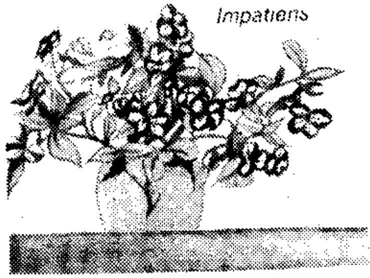
Poinsettia

است. آن را هفته‌ای دو بار آبیاری کنید. آفت مخصوص این گیاه خانگی عنکبوت قرمز است، که در صورت اوّلین مشاهده آن را سمپاشی کنید.

«امپاسیانس» یا «گل حنا»

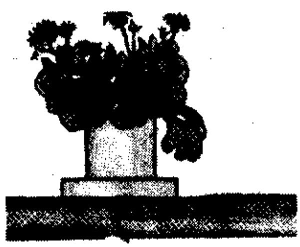
گل حنا محبوب خانواده‌هاست، زیرا بسیار بادوام بوده، و در سال در حدود ۶ ماه گل می‌دهد. معمولاً به بهای مناسب نیز فروخته می‌شود. هر سال پس از پایان دوران گل دادنش، بهتر است آن را حذف کنید، و به جایش نهالهای دیگری را، که از طریق قلمه‌زدن به دست می‌آیند، مورد استفاده قرار دهید. نوع پیوندی «گینه‌ای» آن بسیار معروف است، که گلهایی در رنگهای متنوّع دارد. در محیطی به دمای ۱۳ تا ۲۱ درجه‌ی سانتیگراد به خوبی رشد می‌کند، وگل می‌دهد، امّا به رطوبت کافی نیاز دارد. هر چند که روزی چند ساعت به نور مستقیم آفتاب علاقمند است، امّا از گرمای شدید نور آفتاب، مخصوصاً در فصل تابستان، و از پشت شیشه، بیزار است. در دوران گل دادنش باید مرتّباً آبیاری کنید، به طوری که هرگز خاک گلدانش خشک نماند. برای تکثیر آن بهترین راه این است، که ساقه‌ی آن را چند روز در آب قرار

دهید، تا ریشه بدهد. سپس آن را در گلدان بکارید، و در جایی نسبتاً گرم و مرطوب قرار دهید.

«کالانشو» یا «گیاه پاندایی»

این گیاه زیبا دارای برگهای سبز و گوشتالو است، که دور آنها کمی قهوه‌ای رنگ بوده، و گلهایی به رنگ قرمز، یا نارنجی ، و گاهی زرد دارد. گیاه پاندایی در بهار و تابستان دمای ۱۵ تا ۲۲ درجه‌ی سانتیگراد را به خوبی تحمل می‌کند، امّا در پاییز و زمستان دمای ۷ تا ۱۰ درجه را نیز متحمل می‌شود. این گیاه با رطوبت سازگار نیست، و هوای خشك را ترجیح می‌دهد. در مورد نور، مانند اغلب گیاهان خانگی

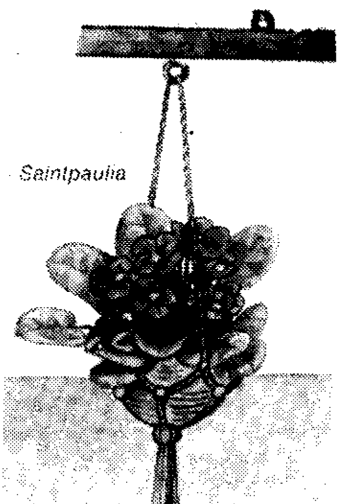

به روشنایی کامل نیازمند است، و روزانه چند ساعت نور مستقیم آفتاب آن را سرحال نگه می‌دارد، امّا از نور شدید آفتاب تابستان بیزار است. این گیاه نه تنها بی‌آبی را تحمل می‌کند، بلکه آبیاری کمتر مخصوصاً برایش سازگار است. هنگامی که گل دارد، وقتی آب بدهید، که گلدانش خشك شده است، و موقعی که فصل گل دادنش تمام شد، جیره‌ی آب آن را باز هم کمتر کنید. در بهار خاك گلدانش را عوض

نمایید، و در صورت نیاز با قلمه‌زدن تکثیرش کنید. این کار را در طول فصل بهار، و حتّی در اوایل تابستان می‌توانید انجام دهید. حشره‌ی قرمزگاهی مزاحم آن است، که بایستی با سمپاشی نجاتش دهید.

«سنتپولیا» یا «بنفشه‌ی آفریقایی»

بنفشه‌ی آفریقای بیش از هر نوع گل وگیاه دیگر شناخته شده است، و حضور آن را در اغلب خانه‌ها می‌توان شاهد بود. برگهایی برّاق به شکل قلب دارد، وگلهای آن بنفش، قرمز، ارغوانی، سفید، و .... است، که نوع مرغوب آن گلهای آبی یا صورتی دارد. متخصّصان زیادی روی این گل کارکرده‌اند، و با اصلاح بذر، انواع جدیدی از

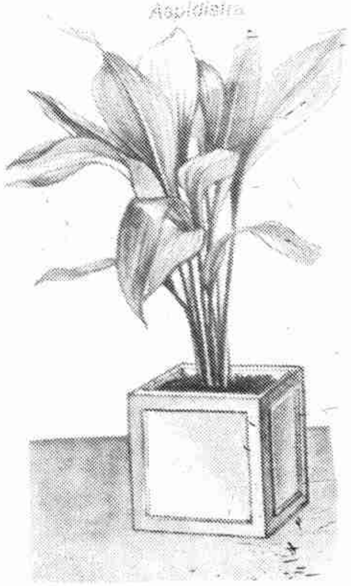

آن را به‌وجود آورده‌اند. مخصوصاً نوع مینیاتوری آن نمونه‌ای زیبا، و تحسین‌برانگیز، و شگفت‌آوری از بنفشه‌های جدید به شمار می‌آید. این گیاه گلدار به رطوبت کافی نیازمند است. در دمای بین ۱۵ تا ۲۰ درجه شاداب می‌ماند. روشنایی را بسیار دوست دارد، امّا از روشنایی شدید حاصله از نور آفتاب گرم تابستان بیزار است. بنفشه‌ی آفریقایی در گلدانهای کوچك قشنگتر دیده می‌شود. برای آویختن نیز بسیار مناسب است. در بهار و تابستان به آبیاری نسبتاً کافی نیاز

دارد، امّا در پاییز و زمستان به آن آب کمتری بدهید. به وسیله‌ی قلمه‌زدن برگهایش می‌توانید آن را تکثیر کنید. حشره‌ی قرمز گاهی به آن حمله‌ور می‌شود، که با سمپاشی باید گل را نجات دهید.

«آسپیدیسترا» یا «گیاه چدنی»

اسمهای دیگر آن «برگ عبایی» و «زبان مادر شوهر» است. برگهای سبز، و بزرگ، و درازی دارد، که خطوط تقریباً موازی آنها از برگهای سایر گیاهان خانگی متمایز کرده است. این گیاه متواضع و قانع، هر چند که روشنایی را دوست دارد، ولی در کریدورها، و راه‌پلّه‌ها، و گذرگاهها، و راهروهای نیمه‌تاریک، و سایر مکانهای کم نور

می‌تواند به زندگی ادامه دهد، ولی مسلّماً لطف و شادابی زیادی نخواهد داشت. تحمّل دمای ۱۰ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد را به خوبی دارد. اگر گرد و غبار رویش بنشیند، عدمش به ز وجود آن خواهد بود. پس در فصلهای گرم روی برگهای آن هر روز آب اسپری کنید. هر دو هفته یکبار نیز با پارچه‌ی نرم، و مرطوب برگهایش را پاکیزه نمایید. وقتی در حال رشد است، فرصت را مغتنم شمارید، و مرتّباً کود

بدهید، و بیشتر آبیاری کنید. امّا در فصول سرد کمتر به آبیاری و کود نیاز دارد. بهتر است هر سال خاك گلدان آن را عوض نمایید. عنکبوت قرمز، و حشره‌ی سفید دشمن آن به حساب می‌آیند. به محض رؤیت این انگلها، آن را سمپاشی کنید. تکثیر آن ساده است: همان‌طور که برگهایش بزرگ می‌شوند، و تعدادشان بیشتر می‌گردد، ریشه‌اش نیز انبوه می‌شود، که به سهولت می‌توانید آن را ازگلدان دربیاورید، و به دو یا سه گیاه جدید، و حتّی بیشتر، تبدیل کنید. انواع کمیاب گیاه چدنی به رنگهای مختلف نیز وجود دارد، که قیمت بیشتری دارند.

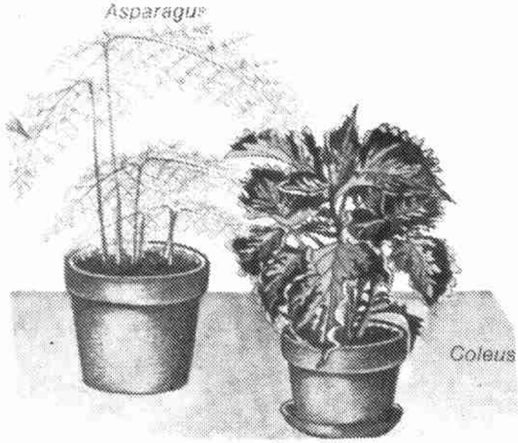
«اسپاراگوس» یا «مارچوبه‌ی نرمه»

این گیاه خانگی به سرخس شباهت دارد. بسیار زیبا و خیال‌انگیز است، و با برگهای سوزنی ظریف، و حالتی که از آن تواضع و فروتنی می‌بارد، به مجموعه‌ی گیاهان و گلهای شما لطف خاصّی می‌بخشد. آن را می‌توانید آویزان کنید، و یا یك سری از آنها را دور سایر گلها و گیاهان خانگی بچینید، و یا به سادگی وسط میز قرار دهید. دمای ۱۲ تا ۱۸ درجه برایش سازگار است، و رطوبت را هم دوست دارد. بهتر است، هر ازگاهی روی آن آب اسپری کنید. هر چند که روشنایی را زیاد دوست دارد، امّا از نورگرم خورشید، مخصوصاً در تابستان بیزار است. در زمان رشد، که به بهار و تابستان مربوط می‌شود، به آبیاری و کود آن بیشتر توجّه کنید، امّا در فصول سرد آب کمتری به آن بدهید. تکثیر آن به وسیله‌ی تقسیم ریشه‌اش انجام می‌گیرد. این کار را به هنگام تعویض خاك گلدان، در اوایل بهار انجام دهید. سرانجام یادآوری می‌کنیم، که عنکبوت قرمز دشمن این گیاه ناتوان است. به محض اطّلاع از وجود آن روی برگها و ساقه‌ها، سمپاشی کنید.

«کولوز» یا «گزنه‌ی آتشین»

در این گیاه خانگی به هیچوجه گل مطرح نیست، هر چند که آن را نیز دارد، بلکه برگهای رنگ به رنگ آن، در انواع مختلف، مخصوصاً در برخی از آنها که کنتراست

زیاد است، واقعاً هر ناظری را به شگفتی وامی‌دارد. این گیاه زیبا تا زمانی که جثّه‌اش کوچك است، خیلی زیبا به نظر می‌رسد، ولی به طور بیقواره بزرگ می‌شود، و خیلی زود لطف خود را از دست می‌دهد. پس در بهار و تابستان قلمه‌های آن را در آب قرار دهید، تا ریشه بگیرند، و آن وقت در گلدانها بکارید، و گیاهان بدقواره را آخر سال دور بیندازید. به سادگی تخم آن را هم می‌توانید بکارید. این گیاه دمای ۱۰ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد را تحملّ می‌کند، ولی دمای ۱۵ درجه برایش ایده‌آل است. به رطوبت کافی هم نیاز دارد، و باید زود به زود آبیاری کنید. هر چند که نور و روشنایی را نیز زیاد دوست دارد، و در همچو محیطی است، که برگهای زیباتری به

شما عرضه می‌کند، ولی مانند اغلب گلها و گیاهان خانگی از نور خورشید گرم تابستان، که از پشت شیشه به آن می‌تابد، بیزار است. به مواظبت خاصّی نیاز ندارد، جز اینکه باید کود هم به آن بدهید، و برگهای پژمرده‌اش را مرتّباً بچینید.

«کلروفیتوم» یا «گندمی»

ساده‌ترین گیاه زیبایی است، که در هر خانه، و با هر شرایطی می‌توان آن را نگه داشت. با وجود اینکه به قیمت نازلی می‌توانید آن را تهیّه کنید، با برگهای مخصوص سبز و سفید راه راهش لطف خاصّی دارد، و خیلی بانشاط جلوه می‌کند. در دمای ۷ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد می‌تواند زندگی کند. هر چند که نور کافی را

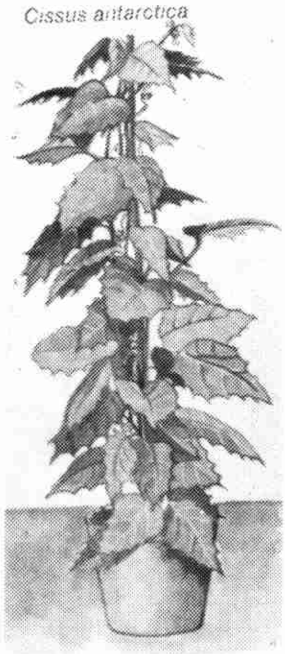
دوست دارد، سایه هم می‌تواند برایش سازگار باشد. در فصل بهار و تابستان، که در حال رویش است، به آب و کود کافی نیاز دارد، ولی توصیه می‌کنیم در زمستان به آن کود ندهید، و کمتر آبیاری کنید. تکثیر آن به دو طریق انجام می‌پذیرد: اوّلاً

گیاهچه‌هایی در انتهای ساقه‌ی نازك آن تشکیل می‌شوند، که دارای ریشه نیز هستند. کافی خواهد بود، که چند گلدان کوچك را کنار گلدان اصلی قرار دهید، و این گیاهچه را در خاك گلدان فرو کنید، به طوری که ریشه‌ها در خاك، و برگها در بیرون باشند. به این گلدانها نیز آب بدهید. چند هفته بعد ساقه‌ی رابط را قطع کنید، تا گیاهی مستقلّ داشته باشید. ثانیاً همان‌طور که برگهای آن طیّ یك سال زیاد می‌شود، در داخل خاك نیز ریشه‌ی آن انبوه می‌گردد، و شما بایستی هر سال اوایل بهار آن را از گلدان درآورید، و چند قسمت کنید، و در چند گلدان مستقلّ قرار دهید. حتّی اگر هدف شما تکثیر این گیاه نباشد، سال به سال بایستی خاك آن را عوض کنید، و ریشه‌اش را خلاصه نمایید. این گیاه زیبای خانگی را می‌توانید بیاویزید و یا کنار پنجره قرار دهید. در بهار نیز می‌توانید آن را در باغچه‌ی حیاط بکارید، و در زمستان به داخل آپارتمان منتقل کنید. معمولاً انگلها کاری به کار آن ندارند، و به سمپاشی نیازی نیست.

«سیسوس آنتارکتیکا» یا «مو آپارتمانی»

برخیها به این گیاه خانگی «پیچ کانگورو» نیز می‌گویند. اگر از آن مواظبت کنید، طولش از ۲ متر نیز تجاوز می‌کند. این گیاه همواره به یك میله‌ی چوبی نیاز دارد، تا

سرپا قرار گیرد. نگه‌داری آن ساده است. هم در نور کافی و هم در سایه می‌تواند به زندگی خود ادامه دهد. امّا اگر در معرض نور شدید آفتاب تابستان قرار گیرد، برگهایش لکّه می‌شوند، و گیاه ارزش خود را از دست می‌دهد. دمای مناسب برای آن بین ۱۵ تا ۲۰ درجه است، ولی حدّاقلّ دمایی را که می‌تواند تحملّ کند، ۷ درجه‌ی سانتیگراد است. به آن وقتی آب بدهید، که خاکش خشك شود. و در فاصله‌ی بین دو آبیاری در گلدان آن آب نریزید. بهتر است در فصل بهار و تابستان هر از گاهی روی آن آب اسپری کنید. این گیاه به کود هم نیاز دارد، که مخصوصاً در فصل رشد و نموّ بایستی از آن غفلت نکنید. تکثیر آن هم ساده است، و از اوایل بهار، تا اواسط تابستان می‌توانید با قلمه‌زدن آن را زیاد کنید. برای جدا کردن قسمتی

از اتاق پذیرایی، مثلاً برای مطالعه، چند تا از این گیاه زیبا و پربرگ می‌توانند به عنوان پاراوان به کار روند.

«فیکوس الاستیکا» یا «گیاه کائوچویی»

این گیاه برای تمام دوستاران گل و گیاه آشناست. در خیلی از خانه‌ها گیاهی جز آن وجود ندارد. گیاهی است با ساقه‌ی چوبی، و برگهایی پهن، و بزرگ، و نسبتاً ضخیم به رنگ سبز تیره، که به نظر روغنی می‌رسند. گیاهی بادوام است، و خود را با محیطهای گونه‌گون سازش می‌دهد. اگر آن را هرس نکنید، طیّ مدّت چند سال نوك آن به سقف می‌رسد. نوع معمولی آن را به بهای نسبتاً کم از تمام گلفروشیها

می‌توانید بخرید، ولی انواع رنگ به رنگ و ابلق آن خیلی جالب هستند، و قیمت زیادی نیز دارند. این گیاه در دمای ۱۵ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد می‌تواند بهتر زندگی کند. هر چند که در رطوبت هوای معمولی اتاق قادر به ادامه‌ی زندگی است، ولی

رطوبت بالا را بیشتر دوست دارد، و در این صورت از رشد کافی برخوردار خواهد بود. همچنین برای این گیاه نور کافی لازم است، امّا در سایه‌روشن، و حتّی در اتاقهای نیمه‌تاریك، و در راهروهای کم‌نور نیز می‌تواند زندگی کند. حسن عمده‌ی این گیاه صبور بودن آن است. اگر تغییرات دما پیش بیاید، و اگر جریان هوا ایجاد شود. اگر بی‌آب بماند، اگر کود به آن داده نشود، در کوتاه مدّت خم به ابرو نمی‌آورد، و ناراحتی‌ها را تحملّ می‌کند.

وقتی آن را آبیاری کنید، که خاکش خشك باشد. در فصل بهار و تابستان ماهی یکبار نیز به خاك گلدان کود اضافه کنید. در زمستان کود ندهید، و کمتر آبیاری نمایید. برخیها به برگهای آن روغن می‌مالند، در صورتی که برای زدودن گرد و غبار آن، هر دو هفته یکبار باید پارچه‌ی نرم و مرطوب روی برگها بمالید. هر سال نیز خاك گلدان را عوض نمایید. تکثیر آن به وسیله‌ی قلمه‌زدن برگهاست، که به گلخانه نیاز دارد، امّا خواباندن هوایی، که توضیح آن را در این کتاب دیده‌اید، ساده‌ترین وسیله‌ی تکثیر آن است.

«هدرا» یا «پیچك»

این گیاه «پاپیتال» نیز نام دارد. گیاهی است، که در محیطهای مختلف می‌تواند به زندگی ادامه دهد. مثلاً هر چند که نور و روشنایی را خیلی دوست دارد، ولی در سایه نیز می‌تواند دوام بیاورد. نوع ساده‌ی آن دارای برگهایی سبز رنگ است، که معمولاً گیاهی سایه‌دوست به حساب می‌آید. امّا انواع دو رنگ آن، که برگهایی به رنگ سبز و کرمی هستند، به نور بیشتر علاقه نشان می‌دهند. پیچکهای رنگارنگ دیگری نیز وجود دارند، که موسوم به پیچکهای جزایر قناری هستند، و لطف بیشتری دارند. پاپیتالهای نوع اخیر در نور و روشنایی کافی بهتر رشد می‌کنند. در حالت کلّی انواع پیچکها دمای ۷ الی ۱۸ درجه‌ی سانتیگراد را به خوبی تحملّ می‌کنند، در مورد رطوبت هوا، انواع مختلف آن به رطوبت متوسّط احتیاج دارند، ولی به رطوبت کم نیز قانع هستند. پیچکها را یك روز در میان آبیاری کنید، و دستکم دو هفته یکبار برگهای آنها را با پارچه‌ی نرم و مرطوب تمیز کنید. یادآوری می‌کنیم،

که این برگها هرگز نباید مستقیماً در معرض پرتوهای گرم آفتاب تابستان قرارگیرند، زیرا این گرما را نمی‌توانند تحمّل کنند. این گیاه می‌تواند به کمك میخهایی در دیوار بالا رود، و حتّی سقف را نیز بپوشاند، و یا محوطّه‌ای از اتاق را، از قسمتهای دیگر جدا کند. افراد باذوق می‌توانند، با چند گلدان از پیچکها یك آلاچیق کوچك نیز در گوشه‌ای از هال تشکیل دهند. در فصلهای گرم، که گیاه در حال رویش است، کود

دادن گاه و بیگاه به آن فراموش نشود. تکثیر آن نیز خیلی ساده است: کافی خواهد بود، که در فصل بهار با قلمه‌زدن ساقه‌های آنها، گیاهان جدید دیگری به دست آورید. سرانجام یادآوری می‌کنیم، که عنکبوت قرمز به آن حمله‌ور می‌شود، و از پای درمی‌آورد. به محض مشاهده‌ی آن سمپاشی نباید فراموش شود.

«پیله آ کادیری» یا «گیاه آلومینیمی»

گیاه برگدار متداولی است، که به دلیل ساده بودن نگه‌داری و تکثیر آن، به اغلب خانه‌ها راه یافته است. چون برگهای زیبای این گیاه لکّه‌های نقره‌ای دارد، آن را «گیاه آلومینیمی» می‌نامند. این گیاه فقط سه چهار سال دوام دارد، و پس از آن باید کنار گذاشته شود. روشنایی ملایم را دوست دارد، امّا در زمستان به نور خورشید از پشت پنجره نیز نیازمند است. رطوبت کم برایش سازگار است، بنابراین در فصل

بهار و تابستان بیش از هفته‌ای دوبار به آن آب ندهید، و در زمستان نیز فقط هفته‌ای یکبار آب دادن برایش کافی است. در روزهای گرم تابستان نیز بهتر است، روزی یکبار آب کمی روی آن اسپری کنید. به دمای بین ۱۰ تا ۱۸ درجه‌ی سانتیگراد علاقمند است. در فصل تابستان هر دو هفته یکبار نیز به آن کود بدهید. کود

Pilea cadierei

مخصوص آن باید دارای منیزیم باشد، در غیر این‌صورت برگها کمرنگ می‌شوند. اگر می‌خواهید گیاه آلومینیمی شما انبوه و پرپشت گردد، نوك ساقه‌های آن را هر از گاهی قیچی کنید. وقتی گیاه سه ساله شد، با قلمه‌زدن آن را تکثیر کنید، و گیاهان جوان را جانشین گیاه اصلی نمایید.

«فیلودندرون» پیچك معروف پربرگ

این گیاه معروف خانگی، که از نوع پیچکهاست، به دلیل داشتن برگهای خیال‌انگیز، و ساده بودن نگه‌داریش، مورد علاقه‌ی خانواده‌هاست. چون بدون تکیه‌گاه نمی‌تواند خود را سر پا نگه دارد، معمولاً در وسط گلدان تیرکهایی قرار می‌دهند، که خزه اندود شده‌اند، یا به‌طور ساده یك، یا چند، میله‌ی چوبی نصب می‌کنند. این گیاه ریشه‌های هوایی نیز دارد، که آنها را در تیرك خزه‌اندود فرو می‌برند. انواع مختلف آن از یك تا یك و نیم متر طول دارند. معمولاً برگهایشان ضخیم است. برخی انواع آن بزرگ با بریدگی عمیق، و برخی کمانی شکل، و بعضی کوچك و به شکل قلب، و حتّی برخی به شکل سپر می‌باشند. این گیاه به نور متوسّط و یا کم نیاز دارد، امّا نور آفتاب زمستان برایش خوشایند است، در صورتی

که اشعه‌ی مستقیم و گرم آفتاب تابستان آن را آزار می‌دهد. در عوض محیطهای مرطوب بیشتر برایش سازگار است. به این جهت در بهار و تابستان باید آن را تقریباً هر روز آبیاری کنید، و در زمستان نیز آب نسبتاً کافی به آن بدهید. در ماههایی که رشد آن زیاد است، هر دو هفته یکبار هم باید به آن کود داده شود. دمای بین ۱۵ تا

۲۰ درجه‌ی سانتیگراد برایش خیلی مناسب است. در صورت تغییرات مداوم دما، یا نامنظّم بودن اوقات آبیاری، و یا جریان هوا در مدّتهای مدید، پژمرده می‌شود، و برگهایش می‌ریزد. آن را با خوابانیدن هوایی، و یا به‌طور ساده با قلمه‌زدن می‌توانید تکثیر کنید. انگلهای خاصّی مزاحم آن نیستند، و به سمپاشی احتیاج ندارد. در روزهای خیلی گرم روی آن آب سرد اسپری کنید.

«مارانتا لوکونورا» یا «گیاه دعاگزار»

به دلیل اینکه شبها برگهای آن از وسط تا می‌شوند، و نیز تغییر وضعیّت می‌دهند، و تقریباً عمودی قرار می‌گیرند، مثل این است، که دستهایش را به عنوان

دعا به بالا بلند کرده است، و روی این اصل آن را «گیاه دعاگزار» می‌نامند. برگهای بسیار زیبایی دارد، که به رنگ ارغوانی تمایل دارند، در حالی که رگبرگهای آن مایل به آبی هستند! انواع دیگر با رگبرگهای قرمز، و یا زرد و قرمز هم وجود دارند. این گیاه به دمای نسبتاً بالا بین ۱۵ و ۲۲ درجه علاقمند است، و نیز رطوبت را بیشتر دوست دارد. به روشنایی بیشتری هم نیازمند است. امّا پرتوهای خورشید گرم تابستان آزارش می‌دهد. توصیه می‌کنیم، این گیاه را در بهار و تابستان بیشتر آبیاری کنید، و در پاییز و زمستان نیز آب نسبتاً کمتری بدهید. همین‌طور به این گیاه زیبا در فصلهای رشد باید دو هفته یکبار کود داده شود. هر سال باید خاکش را عوض کنید، که ضمن

Maranta leuconeura

این کار در صورت انبوه شدن ریشه‌اش می‌توانید آن را تقسیم کنید، تا از یك گیاه چند گیاه حاصل شود. در ضمن با قلمه‌زدن می‌توان آن را تکثیر کرد، که کمی مشکل است. گاهی حشرات و عنکبوت قرمز به آن حمله‌ور می‌شوند، که از این نظر باید بیشتر رسیدگی کنید، و در صورت نیاز سمپاشی نمایید.

«کامه‌دورآ» یا «نخل پاکوتاه»

این گیاه خانگی یکی از زیباترین نخلهای پاکوتاه است، که ارتفاعش به ۷۰ سانتیمتر می‌رسد. گیاهی است، که با زحمت کمتر، و رسیدگی مختصر می‌توان آن را در هر خانه‌ای نگه‌داری کرد. می‌توان گفت که با هر محیطی سازش دارد، ولو که متناسب با ویژگیهای آن نباشد. در دمای ۱۰ تا ۲۱ درجه‌ی سانتیگراد به خوبی رشد

می‌کند. و نیز رطوبت را دوست دارد. در صورتی که رطوبت کافی نباشد، نوک برگهای آن زرد می‌شود. طالب نور کافی است، امّا در سایه‌روشن نیز می‌تواند به زندگی ادامه دهد. مانند اغلب گیاهان و گلهای خانگی از نور شدید آفتاب تابستان بیزار است. بنابراین بهتر خواهد بود، آن را به فاصله‌ی ۲ الی ۳ متری در جلو پنجره‌ی رو به آفتاب قرار دهید. در روزهای گرم تابستان، که طاقتش طاق می‌شود، روزی یکی دوبار آب سرد رویش اسپری کنید، و دو هفته یکبار کود بدهید، و دو روز در میان آبیاری کنید. ولی در فصلهای سرد آبیاری آن را نسبتاً کم کنید. مانند اغلب گیاهان خانگی سالی یکبار، در اوّل بهار خاك گلدان آن را عوض کنید، و ضمناً در صورتی که ریشه‌اش به وضع انبوه رسیده است، آن را دو یا سه قسمت کنید، و

تکثیر نمایید. حشرات قرمز نیز گاهی به آن راه پیدا می‌کنند، که به سادگی می‌توانند آن را از پا درآورند. با سمپاشی از آن جلوگیری کنید. این گیاه در مجموعه‌ی گیاهان خانگی شما لطف خاصّی دارد، که تهیّه و نگه‌داری آن را به شما توصیه می‌کنیم.

«پاترس» یا «سرخس نواری»

مطلب عجیب در این گیاه خانگی متفاوت بودن برگهای آن است. زیرا برخیها بزرگ، و بعضیها کوچکند. اگر در محیط مناسب رشد کند، ارتفاعش به نیم متر نیز می‌رسد. برگهای آن سبز مایل به کرمی راه‌راه است. گرما را دوست دارد، و به دمای ۱۵ تا ۲۱ درجه‌ی سانتیگراد نیازمند است. از آفتاب مستقیم، و گرم تابستان، خوشش نمی‌آید، و در سایه‌روشن سرحال است. رطوبت را بیشتر دوست دارد. به این جهت اوّلاً در روزهای گرم رویش آب اسپری کنید. ثانیاً آن‌قدر به آن آب بدهید، که خاکش همیشه مرطوب بماند. مسلّماً در این صورت باید دفعات آبیاری را بیشتر، و مقدار آن را کمتر کنید. البتّه در فصلهای سرد میزان آب را کمتر، و فواصل آبیاری را بیشتر کنید. گفتنی است، که در فصلهای رشد و نموّ به کود نیز نیاز دارد. در اوایل بهار، که خاکش را عوض می‌کنید، اگر ریشه‌اش قابلیّت داشته باشد، نصف کنید و تکثیر نمایید. خوشبختانه انگلهایی آن را تهدید نمی‌کنند، و احتیاجی به سمپاشی ندارد.

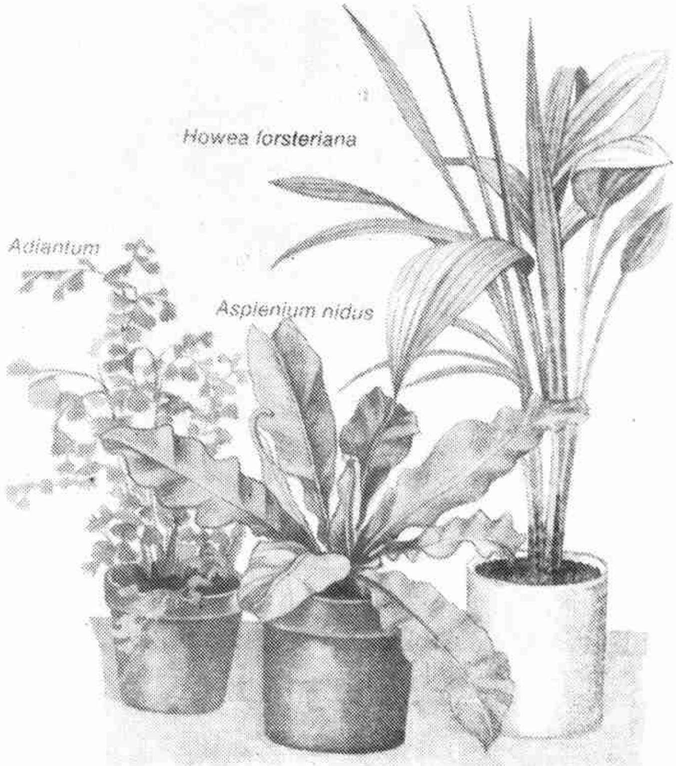
«آدیانتوم» یا «سرخس پرسیاوشان»

گیاهی است بسیار زیبا، که برگهای کوچك بادبزنی دارد. پرسیاوشان برگهای سبزرنگی دارد، که اندکی کمرنگ هستند. این گیاه به رطوبت بیشتری نیاز دارد، و از جریان هوا سخت بیزار است. توصیه می‌شود، از آبیاری آن غفلت نکنید، و خاك گلدان را همواره مرطوب نگه دارید. امّا از ریختن آب بیشتر، که قسمتی از آن در جاگلدانی بریزد، پرهیز کنید. و نیز اسپری کردن آب نیز از لطف برگهای آن می‌کاهد، و متخصّصان انجام این کار را توصیه نمی‌کنند. دمای ۱۵ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد را دوست دارد، و به کود مختصری در هنگام رشد نیازمند است. در اوایل بهار می‌توانید آن را از راه تقسیم ریشه تکثیر نمایید. لازم به یادآوری است، که این گیاه سایه‌روشن را دوست دارد، امّا به نور کم نیز می‌سازد. و نیز انگلها آن را تهدید

نمی‌کنند. این گیاه اگر به‌طور منفرد در گوشه‌ای از اتاق قرار گیرد، لطف خاصّی خواهد داشت.

«آسپلنیوم نیدوس» یا «سرخس لانه‌ی پرندگان»

وضع قرار گرفتن برگهای بزرگ و زیبای این گیاه، آن را به آشیانه‌ی پرندگان شبیه کرده است. به این جهت به آن «سرخس لانه‌ی پرندگان» نام گذاشته‌اند. این گیاه رطوبت را دوست دارد. روی این اصل، علاوه از آبیاری مداوم، امّا با آب کم، در ماههای گرم به اسپری کردن روزانه نیز نیازمند است. گرمای بیشتر هم موافق حال آن است، و در دمای ۱۶ تا ۲۲ درجه‌ی سانتیگراد بهتر رشد می‌کند. شته و سایر انگلها

آن را تهدید نمی‌کنند، فقط تغییرات ناگهانی دما، و ایجاد جریان هوا آن را پژمرده می‌سازد. این گیاه به کود هم نیاز مبرم دارد، که هر ماه دو بار باید داده شود. البتّه در

فصلهای سرد، که گیاه در حال آرامش است، احتیاجی به کود ندارد. تکثیر آن سخت است، و این کارها را به باغبانها محوّل کنید، تا در گلخانه‌های گرم و مرطوب انجام دهند. هر سال خاك گلدان آن را عوض کنید، و هر بار مخلوطی از خاك برگ و تورب و خاك معمولی را جانشین موادّ قبلی نمایید.

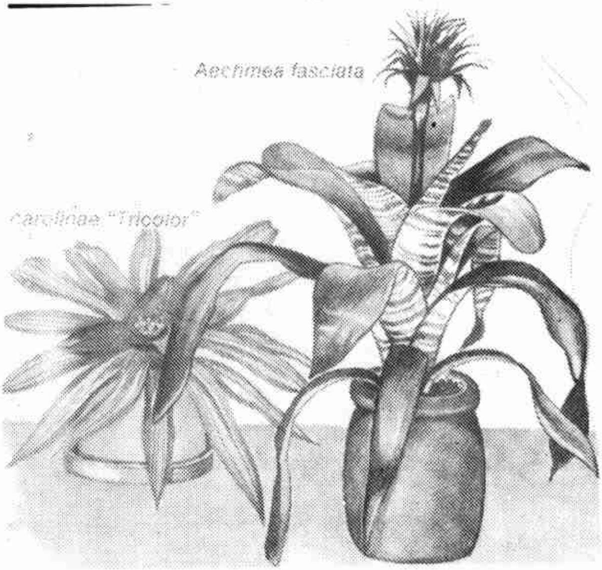
«هووآ فوستر یانا» یك نخل زیبای آپارتمانی

این نخل خیلی زیبا به مواظبتهای خاصّ نیاز دارد: اوّلاً باید در گلدانی بزرگ، پر از خاکبرگ خوب، و کمی ماسه قرار گیرد. ثانیاً با آب مقطّر باید آبیاری شود. ثالثاً دمای اتاق باید بین ۱۶ و ۲۰ درجه باشد، و زیاد تغییر پیدا نکند. به این جهت اگر شما حوصله‌ی نگه‌داری آن را ندارید، بهتر است از تهیّه‌ی آن صرفنظر کنید. ولی برای آنهایی که همیشه بهترین‌ها را دوست دارند، این یك گیاه ایده‌آل است، که با برگهای سبز و کرمی راه‌راه، و دمبرگهای دراز، که از ساقه تشکیل یافته‌اند، لطف خاصّی به گوشه‌ای از هال می‌دهد، که برای هر ناظری تحسین‌برانگیز است. هر چند که رشد و نموّ آن کند است، ولی در شرایط خوب همیشه شاداب می‌ماند. نور مستقیم خورشید را دوست ندارد، و همواره به سایه روشن و حتّی نور کم محتاج است. بنابراین می‌توانید آن را در فاصله‌ی دو سه متری از پنجره قرار دهید. همیشه به رطوبت کافی نیاز دارد، و گاه و بیگاه بایستی برگهای آن را با دستمال نرم و مرطوب پاك کنید.

«کارولینای سه رنگ» یك گل زیبا و عجیب

این گیاه ساقه ندارد، و از تعدادی برگهای دراز تشکیل یافته، که یك گل کوچك را در برگرفته‌اند. رنگ این برگها تلفیقی از سبز، و کرمی، و قرمز هستند، که از خارج به داخل رنگهای سبز و کرمی به تدریج کم می‌شوند، و قرمز بیشتر می‌گردد. می‌توان مجموعه‌ی این گیاه را فقط یك گل تصوّر کرد، و برگهای دراز و رنگی را گلبرگ به حساب آورد. این گیاه کمیاب در دمای ۱۵ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد شاداب

می‌ماند. اگر در محلّ روشن، با نور کافی، قرار گیرد، رنگهای آن خیلی زنده می‌شوند. امّا در نیمه‌ی تاریکی برگها کمرنگ می‌گردند. با این یادآوری که، مثل اغلب گلها و گیاهان خانگی، از اشعّه‌ی آفتاب گرم و مستقیم تابستان نیز بیزار است. شته و انگلهای دیگر کاری با آن ندارند، پس سمپاشی نیز لازم نیست. رطوبت را دوست دارد، و باید به آبیاری آن اهمیّت دهید. گلدان آن نیز فقط باید محتوی خاکبرگ، و ماسه باشد. تکثیر آن مشکل است، و به متخصّصان باید واگذاشته شود.

نوع گلدان در زیبا دیده شدن این گلدان خیلی مهمّ است، و بایستی گلدان مناسب انتخاب کنید.

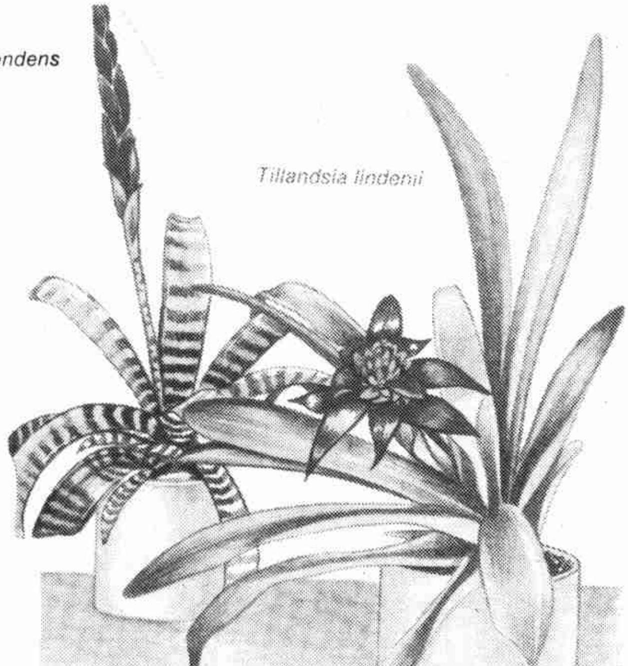
«آکمئا فاسیاتا» یا «گیاه راه‌راه رنگی»

گیاه زیبایی است، که برگهایش بزرگ، و بلند، و تقریباً ضخیم، به رنگهای سبز و خاکستری هستند، که به شکل قسمتی از استوانه درآمده‌اند، و به نحو جالبی به پشت خمیدگی پیدا کرده‌اند. آنها یک گل نسبتاً کوچک زیبا را نیز در میان گرفته‌اند، که به رنگ یاسی، یا قرمز، یا آبی است. این گل عجیب نیز در حدود ۶ ماه دوام دارد. این گیاه به نور علاقمند است، امّا نمی‌تواند آفتاب گرم تابستان را تحمّل کند.

بنابراین وقتی ملاحظه کردید، که در معرض تابش مستقیم آفتاب است، آن را کمی کنار بکشید. دمای ۱۴ تا ۱۸ درجه‌ی سانتیگراد را دوست دارد. و نیز رطوبت بیشتری را می‌طلبد، به‌طوری که خاك گلدان آن باید همواره مرطوب باشد. البتّه نباید آن‌قدر در گلدان آب ریخته شود، که منجر به پوسیدن ریشه‌ی آن گردد. گاه و بیگاه به کود نیز احتیاج دارد. مطلب مهمّ اینکه گلدان این گیاه فقط باید از مخلوط خاکبرگ، و ماسه، و تورب پر باشد. برگهای آن نیز باید هر هفته یکبار با پارچه‌ی نرم و مرطوب شسته شود.

«وریزیا اسپلندنس» یا «شمشیر آتشین»

شبیه گیاه فوق است، جز اینکه اوّلاً گل آن خیلی بلندتر و زیباتر است. ثانیاً

برگهای آن به رنگ سبز تیره، با نوارهای قهوه‌ای، شبیه گورخر می‌باشد. وسط این برگهای ضخیم به شکل گلدانی درآمده، و گل را در برگرفته‌اند. شما باید علاوه بر

آبیاری گلدان، در این گودی کاسه مانند برگها هم آب بریزید. این آب مصرفی شما باید حتماً آب مقطّر، یا آب باران باشد، تا لایه‌ی آهکی روی آن تشکیل نشود. این گیاه به رطوبت نسبتاً بالا نیز سخت نیاز دارد،که در صورت عدم توجّه به آن، برگها و گلهای شمشیر آتشین پژمرده خواهند شد. خاك گلدان آن نیز مخلوطی از خاکبرگ، و تورب، و خاك معمولی بوده، و بایستی همیشه مرطوب باشد. میزان دمای مناسب برای این گیاه هم باید دستکم ۱۶ درجه، و حدّاکثر ۲۲ درجه باشد. هر چند که با تقسیم ریشه‌ی آن می‌توانید نهالهای جدیدی به دست آورید، ولی این کار مشکل است، و آن را باید به حرفه‌ایها واگذار کنید.

«تیلاندزیا لیندنی» گیاهی با برگهای دل‌انگیز

این گیاه کمی گرانقیمت است، ولی با برگهای بلند، وکم عرض، و ضخیم، که به رنگ سبز مایل به کرمی هستند، و گلی بسیار زیبا را در برگرفته‌اند، خیلی قشنگ و خوش‌آیند است، که در صورت انتخاب یك گلدان مناسب بزرگ، در گوشه‌ای از هال لطف خاصّی خواهد داشت. طول برخی از برگهای آن به ۶۰ سانتیمتر نیز می‌رسد. این گل روشنایی را دوست دارد، امّا از پرتوهای آفتاب مستقیم نیز بیزار است. دمای ۱۷ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد برایش مناسب است، و به رطوبت نسبتاً زیاد علاقه دارد. گلدان آن باید بزرگ، و محتوی خاکبرگ و تورب باشد. به کود مناسب نیاز مبرم دارد. گل یك نوع از آن به رنگ گل‌کاسنی، و دیگری سبز مایل به خاکستری، و نوعی نیز قرمز است. امّا در هر حال یك گل آن در شرایط مناسب دستکم سه ماه دوام می‌آورد. به وسیله‌ی تقسیم ریشه تکثیر می‌شود، که کاری مشکل است. خاك گلدان را همیشه مرطوب‌نگه دارید، امّا از ریختن آب زیاد، که به جا گلدانی بریزد، خودداری کنید. توصیه‌ی آخر اینکه هر از گاهی برگهای آن را با پارچه‌ی نرم مرطوب به آرامی پاك کنید.

«آلوئه واریگاتا» یا «صبر زرد»

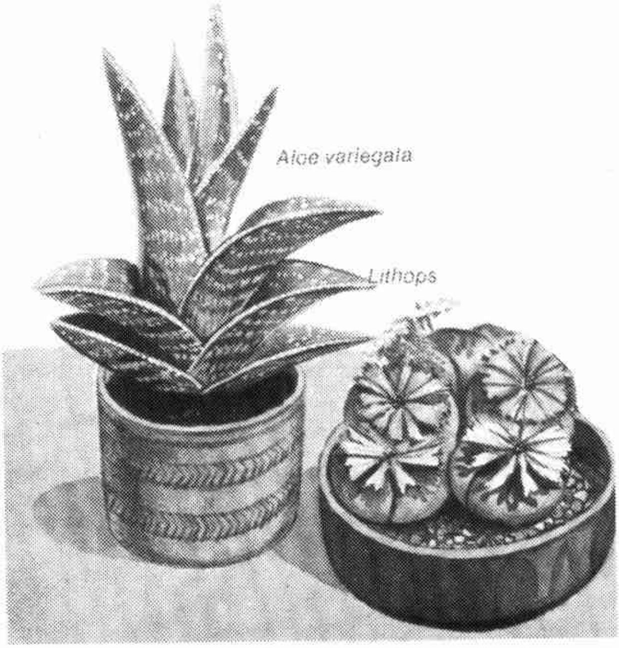
این گیاه را حتماً در خیلی از خانه‌ها دیده‌اید. برگهای ضخیم بلند، و نوك تیز

دارد، که ته آنها روی هم سوار شده‌اند. رنگ آنها سبز تیره، و دارای لکّه‌های کوچك سفید هستند. این لکّه‌ها در بدنه‌ی برگ نامنظّم بوده، در صورتی که دور برگ کاملاً ردیف شده‌اند. هوای معمولی ۱۵ تا ۲۰ درجه برایش سازگار است. رطوبت را دوست دارد، و خاك گلدانش باید همیشه نسبتاً مرطوب باشد. با وجود این اگر آب زیاد بریزید، به پوسیده شدن تهدید می‌گردد. مخصوصاً در زمستان هرگز در آب دادن زیاده‌روی نکنید. هر چند که آبیاری به مقدار کم نیز نباید فراموش شود. مانند اغلب گلها و گیاهان خانگی سایه‌روشن را دوست دارد، و از فضای نیمه‌تاریك خوشش نمی‌آید، همان‌طور که از پرتوهای مستقیم آفتاب گرم نیز بیزار است. این گیاه به کود هم احتیاج دارد. انگلها تهدیدش نمی‌کنند. اسپری کردن آب روی آن لکّه‌هایی باقی می‌گذارد. این گیاه نیز باید حتّی‌المقدور با آب باران آبیاری شود. برخی از انواع این گیاه دارای گل نیز می‌شوند. این گلها در بهار به وجود می‌آیند، که رنگشان از صورتی تا سرخ آتشین تغییر می‌کند. اگر شما نیز می‌خواهید آن را تهیّه کنید، توصیه می‌شود، صبر زرد کهربایی رنگ را انتخاب نمایید، که در بهار برای مدّت طولانی گل می‌دهد.

«لی‌توپ» یا «گیاه سنگی!»

این گیاه به سنگهای کوچك گرد شباهت دارد، که در رنگهای متفاوت هستند. و گلهایی به رنگهای متنوّع دارند، که معمولی‌ترین آنها زرد و سفید است. این گیاه در نظر اوّل به دونیم دایره‌ی سنگی می‌ماند، که کنار هم قرار گرفته، و یك دایره‌ی سنگی را تشکیل داده‌اند، که در فصلهای سرد خشك می‌شوند. امّا در فصلهای گرم به گیاه جوانی مبدّل می‌گردند، و به گل می‌نشینند. در دوران استراحت، که مربوط به فصلهای سرد است، به دمای ۵ تا ۱۰ درجه‌ی سانتیگراد احتیاج دارند، امّا در زمان گل دادن دستکم به دمای ۱۸ درجه نیازمند هستند. این گیاه از فضای مرطوب بیزار است، و رطوبت را دوست دارد. همچنین حداکثر نور برای آن مناسب است. حتّی آفتاب گرم و سوزان آفتاب را نیز دوست دارد. پس بهتر است آن را جلو پنجره، و پشت شیشه‌ی آن قرار دهید. هنگام گل دادن به آبیاری منظّم نیاز مبرم دارد، ولی

در هنگام استراحت فقط گاه و بیگاه آب خیلی کم به آن بدهید. برای این گیاه عجیب یك گلدان به قطر بیشتر، امّا ارتفاع کم، نیاز دارید. داخل آن را از خاکبرگ و ماسه پر کنید، و بعد از کاشتن گیاه، رویش یك ردیف سنگریزه بچینید، تا سطح

گلدان با گل هماهنگی کامل داشته باشد. هر چند که از راه تقسیم ریشه می‌توانید آن را تکثیر کنید، ولی توصیه می‌شود، دور این کار خطّ بکشید، و از آن صرفنظر کنید. خوشبختانه حشرات آن را تهدید نمی‌کنند، و احتیاجی به سمپاشی ندارد.

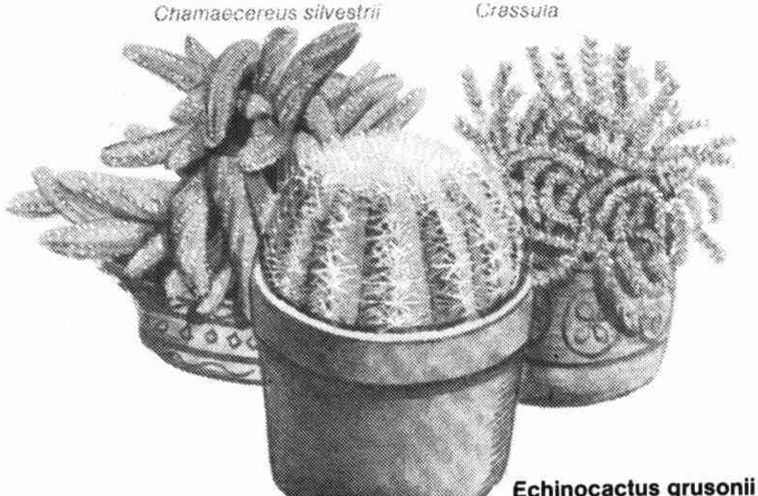
«کاماستوس سیلوستری» کاکتوسی با ساقه‌های شگفت‌انگیز

ساقه‌های این گیاه عجیب بیشتر به خیار چنبر شباهت دارد. رشد و نموّ آن خیلی سریع است. ساقه‌هایش به سهولت، و در اثر کوچکترین ضربه می‌شکنند، ولی ساقه‌های شکسته را دور نیندازید، بلکه هر یك از آنها را در گلدان دیگری، که پر از خاکبرگ و ماسه است، فرو کنید، تا به زودی ریشه بدواند، و به یك گیاه جدید مبدّل شود. امّا توصیه می‌کنیم، که احتیاجی نیست آن را بیشتر در خاك فرو برید، فقط

یکی دو سانتیمتر کافی است، که گیاه از رطوبت آن استفاده کند، و رشد نماید. این گیاه در بهار و تابستان به آب نسبتاً کافی نیاز دارد، و در این فصلها باید خاك گلدان آن مرطوب بماند. ولی در پاییز و زمستان به آب کمتری محتاج است. اگر در فصلهای گرم و معتدل هر دو هفته یکبار کود بدهید، رشدش بیشتر می‌گردد. این گیاه شگفت‌انگیز به نور بیشتری نیز علاقمند است، هر چند که نور مستقیم آفتاب گرم تابستان را دوست ندارد، ولی در فصلهای معتدل و سرد حتماً باید جلو پنجره، و پشت شیشه قرار دهید. دمای ۱۵ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد برای زندگی آن مناسب است، ولی تا دمای ۵ درجه را نیز تحملّ می‌کند.

«کراسولا» با برگهایی ریز، امّا زیبا

گیاه عجیبی است، که ساقه‌های آن از برگهای ریز پوشیده شده‌اند. این برگها دو به دو مقابل هم قرار گرفته، و ساقه را به طور کامل پوشانده‌اند. ظاهر عجیب و

خیال‌انگیز این گیاه سبب شده است، که بین گیاهان و گلهای خانگی دیگر، این گیاه نیز برای خود جایی داشته باشد. «کراسولا» به روشنایی شدید نیاز دارد. به غیر از آفتاب خیلی گرم وسطهای تابستان، که تحمّلش کمی سخت است، در بقیّه‌ی موارد همواره پشت پنجره می‌ماند، تا از خورشید حدّاکثر استفاده را ببرد. در دمای ۱۰ تا

۲۰ درجه‌ی سانتیگراد می‌تواند به زندگی ادامه دهد. این گیاه به کود هم نیاز دارد، که معمولاً در فصلهای گرم و معتدل باید به آن داده شود. دو فصل بهار و تابستان به آبیاری مداوم هم محتاج است، تا خاك گلدانش هرگز خشك نماند. با قلمه‌زدن به سادگی می‌توان آن را تکثیر کرد. عنکبوت قرمز، و حشره‌ی سفید دشمن آن به حساب می‌آیند، و لای برگها را جولانگاه خود قرار می‌دهند، پس باید به‌طور مداوم سمپاشی شوند.

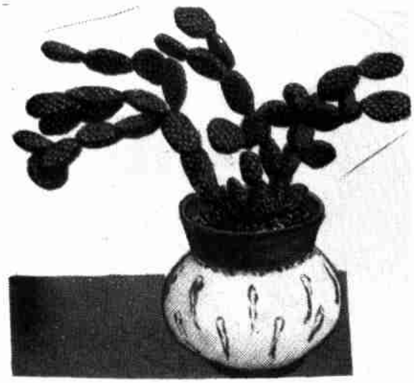
«اکینوکاکتوس گروسونی» یا «بالش مادر شوهر!»

یکی ازکاکتوسهای خیلی معمول است،که به عمل آوردن، و نگه‌داری آن نیز از عهده‌ی هر کسی برمی‌آید. به شکل کره می‌باشد،که اگر در آب و هوای مناسب، و رطوبت کافی قرار گیرد، قطر بیشتری پیدا می‌کند. روی آن را خارهایی در ردیفهای منظّم پوشانده‌اند، و در لابلای خارها گلهای خیلی ظریفی نیز وجود دارند، که از تارهای نرم خوشرنگی تشکیل یافته‌اند. می‌توان گفت، که کلکسیون گیاهان و گلهای خانگی شما بدون این کاکتوس لطفی نخواهد داشت. این گیاه عجیب در روشنایی زیاد، و مقابل نور آفتاب بیشتر رشد می‌کند، امّا در سایه روشن، و حتّی در فضای نیمه‌تاریك هم می‌تواند زنده بماند، ولی رشدش متوقّف می‌گردد. به دمای ۱۲ تا ۱۸ درجه‌ی سانتیگراد نیازمند است، و در دماهای کمتر از آن هم به زندگی ادامه می‌دهد، امّا سرحال نخواهد بود. برای این گیاه نیز باید گلدانی مناسب تهیّه کنید، و آن را با خاکبرگ و ماسه پر کنید، وگاه و بیگاه به آن کود هم بدهید، و به ابیاری آن نیز دقّت کنید. به سمپاشی نیازی ندارد، چون حشره‌ای آن را تهدید نمی‌کند.

«اوپونتیا» یا «گوش خرگوش»

قطعات ساقه‌ی این کاکتوس گلها و برگهای فیلمهای کارتنی را در پیش چشم انسان مجسّم می‌سازند، و شکلشان واقعاً عجیب است. به خاطر داشته باشید، که نباید به گلهای آن دست بزنید، زیرا خارهای این گیاه واقعاً در دست فرو می‌روند، و

درآوردن آنها ساده نیست. اگر از این مطلب بگذریم، گیاهی در نوع خود زیباست، که کلکسیون گل و گیاه خانه‌ی شما راکامل می‌سازد. هوای خیلی روشن را دوست دارد، و حتّی در تابستان نیز اشعّه‌ی سوزان آفتاب را به سادگی تحمّل می‌کند. دمای ۱۵ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد برایش ایده‌آل است. در بهار و تابستان به آب نسبتاً

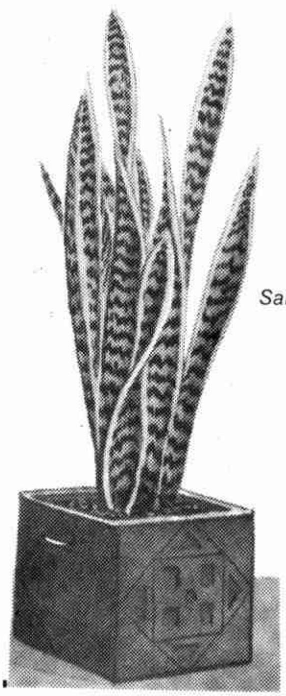

زیادی نیاز دارد، **امّا نه تا آن حدّ** که تا دهانه‌ی **گلدان** آب بریزید. ولی در ماههای سرد کمتر به آن آب لازم است. به کود هم احتیاج دارد، که در بهار و تابستان هر دو هفته یکبار باید به خاك گلدان اضافه کنید. هوای رطوبی و خشك برایش یکسان است. اگر یکی از قطعات آن را جدا کنید، و بکارید، بعد از مدّتی گیاه مستقلّ دیگری خواهید داشت. انتخاب گلدان مناسب برای این گیاه لطف آن را صد چندان خواهد کرد.

«سانسویریا» یا «زبان مادر شوهر»

این گیاه زیبا نیز، به دلیل ساده بودن نگه‌داری و تکثیر آن،، به مرور زمان در خانه‌ها برای خود جایی بازکرده است. برگهای آن به شمشیر نوك‌تیز شباهت دارند، که متن آنها سبز و خاکستری، و رویشان کرمی است. این برگهای ضخیم را اگر به قطعات کوچك تقسیم کرده، و در گلدان بکارید، گیاه جدیدی خواهید داشت به همان رنگ و ویژگیهایش، امّا دیگر دور برگهای آن کرمی نخواهند بود، و تنها در صورتی می‌توانید گیاهی نظیر گیاه اوّلی را داشته باشید، که از انبوهی ریشه استفاده

کنید، و آن را از راه تقسیم ریشه تکثیر نمایید. توصیه می‌شود برای این گیاه حتماً گلدان سفالی، و از نوع ضخیم و سنگین آن استفاده کنید، تا تعادلش پایدار بماند. گیاهی است، که گرما را دوست دارد، و در دمای بین ۱۷ و ۲۲ درجه‌ی سانتیگراد بهتر رشد می‌کند، امّا در دمای پایین تا ۷ درجه‌ی سانتیگراد نیز می‌تواند مقاومت کند. این گیاه کم‌توقّع هم در روشنایی آفتاب، و هم در سایه روشن، و هم در فضای

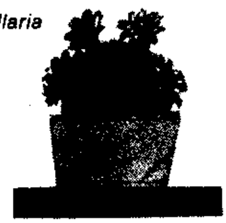
Sansevieria

نیمه‌تاریك می‌تواند ادامه‌ی زندگی دهد، و از این نظر خیلی مقاوم است. با آب میانه‌ی خوبی ندارد. فقط وقتی به آن آب بدهید، که خاکش خشك شده است. در فصل بهار، که گیاه در حال رشد است به آن گاه و بیگاه کود نیز بدهید.

«مامیلاریا» گیاه کروی با گلهای زیبا

این گیاه کروی، با گلهای زیبا، و منظره‌ی غیرعادیش، به مجموعه‌ی گلها و گیاهان خانگی شما لطف خاصّی می‌بخشد. «مامیلاریا» نور و روشنایی و گرما را

دوست دارد. آن را جلو پنجره قرار دهید، و اگر فرصت دارید، با حرکت نور آفتاب، و تغییر جهت پرتوهای آن، گیاه را نیز جا به جا کنید، تا همیشه حدّاکثر استفاده را از نور ببرد. دمای ۱۵ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد برایش بسیار سازگار است، ولی تا ۷ درجه‌ی سانتیگراد را هم تحمّل می‌کند. هر چند که معمولاً کروی شکل است، ولی نوع استوانه‌ای آن هم وجود دارد، که کمیاب، و گرانقیمت است. این گیاه از محیط رطوبی تنفّر دارد، و هوای خشک را دوست دارد. به آن زیاد آب ندهید، و فقط در فصلهای بهار و تابستان آن‌قدر آب در گلدان بریزید، که خاکش خشک نماند. در پاییز

Mammillaria

و زمستان ندرتاً به آب نیازمند است. «ماميلاريا» به کود نیز احتیاج دارد، و ماهی یکبار باید خاك آن را تقویت کنید. وقتی که خیلی سرحال است، کره‌های کوچکی نیز از همان گیاه تشکیل می‌شود، که جهت تکثیر گیاه می‌توانید آنها را جدا کنید، و درگلدان دیگری بکارید. خاك این گلدان را نیز باید خاکبرگ و ماسه و تورب تشکیل دهد، تا گیاه بتواند رشد کند.

«ربوتیا» گیاه کروی دیگر با گلهای شیپوری

این گیاه نیز نظیر گیاه فوق است، جز آنکه گلهای شیپوری دارد، که به رنگهای سفید، و زرد، و نارنجی و قرمز می‌باشند. استعداد گل دادنش بیشتر از گیاه قبلی است. نور و حرارت را دوست دارد، امّا به آب کمی نیازمند است. اگر در گلدانی مناسب قرار دهید، زیباتر دیده می‌شود. خاکش را باید هر سال عوض کنید. با گیاههای کوچك کروی شکل، که کنار گیاه اصلی ظاهر می‌گردند، تکثیر آن به سادگی امکان‌پذیر است. این گیاه نیز به خاك مخصوص کاکتوس، که خاکبرگ و ماسه و تورب است، نیاز مبرم دارد. اگر شرایط محیط مناسب باشد، مرتّباً گل می‌دهد. تمام

Rebutia

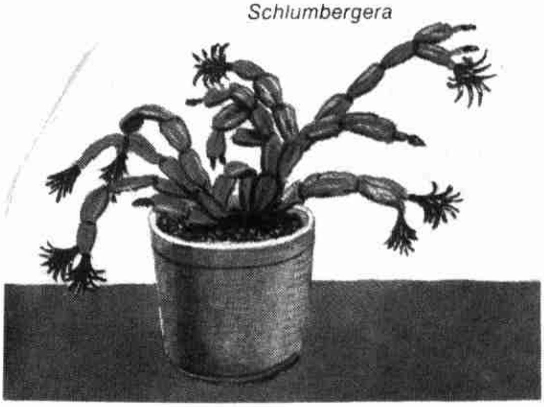

انواع این گیاه زیبا ارزش پروراندن دارند، و شما نیز با تهیّه و تکثیر این گیاه محیط زندگی خود را زیباتر خواهید کرد.

«شلومبرژرا» یا «کاکتوس نوئل»

چون این گیاه در عید نوئل به گل می‌نشیند، برخیها آن را کاکتوس نوئل، و بعضیها نیز «گل ژانویه» نام نهاده‌اند. وضع ظاهری آن چنین است: از برگهای ضخیمی تشکیل یافته‌اند، که به دنبال هم قرار گرفته، و ساقه را نیز تشکیل داده‌اند. کمی مانده به اوّل ژانویه گلهای قرمز و زیبا و خوشرنگی در انتهای آخرین برگها ظاهر می‌شوند، و به صورت آویخته قرار می‌گیرند. این گیاه گرمادوست است. بین دمای

Schlumbergera

۱۸ تا ۲۳ درجه‌ی سانتیگراد به خوبی رشد می‌کند، امّا در دماهای پایین نیز به حالت استراحت باقی می‌ماند، و حتّی در دمای ۶ درجه نیز به زندگی ادامه می‌دهد. به نور بیشتری نیاز دارد. توصیه می‌شود، آن را در اواخر پاییز و تمام زمستان در مقابل نور مستقیم خورشید قرار دهید. خاك آن باید ترکیبی از خاکبرگ و

تورب و ماسه باشد. عیب مهمّ این گیاه در کوتاه بودن دوران گل‌دهی آن است، که فقط به چند روز قبل، و چند روز بعد از عید نوئل خلاصه می‌شود. امّا بدون گل نیز این گیاه دیدنی است، و گوشه‌ای از محیط شما را لطف می‌بخشد. تکثیر آن از راه قلمه‌زدن انجام می‌پذیرد. یك یادآوری: اگر در زمانی که غنچه دارد، محیط آن را عوض کنید، یا دمای محیط را تغییر دهید، و یا آن را در معرض جریان هوا قرار دهید، غنچه‌هایش می‌ریزند!

«هیپاستروم» یك نوع نرگس

این گیاه از پیاز بزرگ و غیرعادی حاصل می‌شود، که کاشت آن خیلی ساده است. آن را گلفروشی‌ها معمولاً در شرایط خاصّی نگه می‌دارند، و اوایل پاییز می‌فروشند. اگر شما در همچو روزهایی آن را بخرید، و در گلدان قرار دهید، در نخستین روزهای زمستان به گل می‌نشیند. امّا در حالت عادی هنگام بهار، یا اوایل تابستان، گل می‌دهد، و برگهای آن ظاهر می‌شوند. گلهای آن شیپوری است، و به رنگهای سفید، و قرمز، و صورتی، و نارنجی وجود دارند. برگهای آن نسبتاً بلند، و باریك، و ضخیم هستند. پیاز آن در خارج از خاك به هوای خشك و نسبتاً سرد نیازمند است، در صورتی که هنگام رشد به دمای ۱۵ تا ۲۰ درجه‌ی سانتیگراد احتیاج دارد. همین‌طور در دوران استراحت به نور کمتر قانع است. امّا وقتی که پیاز را کاشتید، باید آن را در نور کافی، و مخصوصاً جلو پرتوهای مستقیم خورشید قرار دهید. وقتی پیاز را در گلدان می‌کارید، اوّلاً باید نوك پیاز در خارج از خاك قرار گیرد. ثانیاً به خاك گلدان آب زیادی نریزید، فقط آن را کمی مرطوب نگه دارید. اگر این گیاه در محیط مناسب رشد کند، بر تعداد پیازهایش هم افزوده می‌شود، و هر گیاه می‌تواند پیاز مستقلّی شود. به این ترتیب تکثیر آن هم خیلی ساده است.

«اتیکولاتا» نوعی زنبق

از پیازی کوچك گیاه دلفریبی به وجود می‌آید، که اواسط زمستان سرد به گل

می‌نشیند. دمای دلخواه آن بین ۱۵ تا ۱۹ درجه‌ی سانتیگراد است، امّا در زمان استراحت فقط ۱۰ درجه برایش کافی است. با وجود این به رطوبت کمی نیاز دارد، امّا روشنایی شدید و نور کافی، و حتّی پرتوهای مستقیم خورشید برایش ضروری است. وقتی گیاه شروع به ایجاد ساقه‌ی گلدار کرد، گلدانش را عوض کنید. معمولاً

بر شمار پیازهای آن هر سال اضافه می‌شود، و تکثیر به سهولت انجام می‌پذیرد. این گیاه باید در گلدانی پر از خاکبرگ و ماسه قرار گیرد، و همواره خاك گلدان مرطوب نگه داشته شود. امّا آب بیش از اندازه سبب پوسیدن آن می‌گردد.

«کولشیکوم» نوعی پیاز سمّی با گلهای زیبا

هر چند که آن را نیز، مانند همه‌ی گیاهان، در گلدان می‌کارند، ولی در صورتی که پیاز این گیاه جلو پنجره روی زمین بماند، بی‌آنکه به خاك یا رطوبت دسترسی داشته باشد، خود به خود ساقه می‌دهد، و به گل می‌نشیند. در این موقع است، که بهتر

خواهد بود آن را در گلدان بکارید، تا گل آن دوام بیشتری داشته باشد. برای کاشتن این پیاز فقط در وسط گلدان به ارتفاع ۵ سانتیمتر خاك را کنار بزنید، و پیاز را در آن قرار دهید. این کار را در آخر تابستان انجام دهید. در این گلدان به جای خاك فقط

Colchicum

ماسه بریزید، و آن را مرطوب نگه دارید، و همین برایش کافی است. این گیاه روشنایی را دوست دارد، و هوای مرطوب یا خشك برایش یکسان است.

«هیاسینتوز» سنبلی معروف و زیبا

گلهای آن علاوه بر زیبایی بیش از حدّی که دارند، عطری مطبوع و ملایم نیز از خود متصاعد می‌کنند. برای اینکه سنبلی قوی و شاداب داشته باشید، پیازهای آنها

Hyacinthus

را در گلدان بکارید، و در اتاقی سرد، مثلاً به دمای ۵ درجه‌ی سانتی‌گراد نگه دارید. وقتی ساقه‌های آن ظاهر شد، و طولشان از ۳ تا ۵ سانتیمتر گردید، اتاقش را عوض

نمایید، و دما را به تدریج زیاد کنید، و سرانجام بعد از چند روز به دمای ۲۱ درجه‌ی سانتیگراد برسانید. امروزه گلفروشی‌ها پیازهای سنبل را در شرایط خاصّی نگه می‌دارند، و وقتی را برای کاشتن آنها انتخاب می‌کنند، که در اوایل زمستان گل بدهند. سنبل هر سال فقط یکبارگل می‌کند. وقتی سنبل گل داد، پیاز آن را از گلدان درآورید، و در خارج از خانه بکارید. این گیاه هنگام گل دادن به نور فراوان نیاز دارد.

«لیلیوم» یا «گل سوسن»

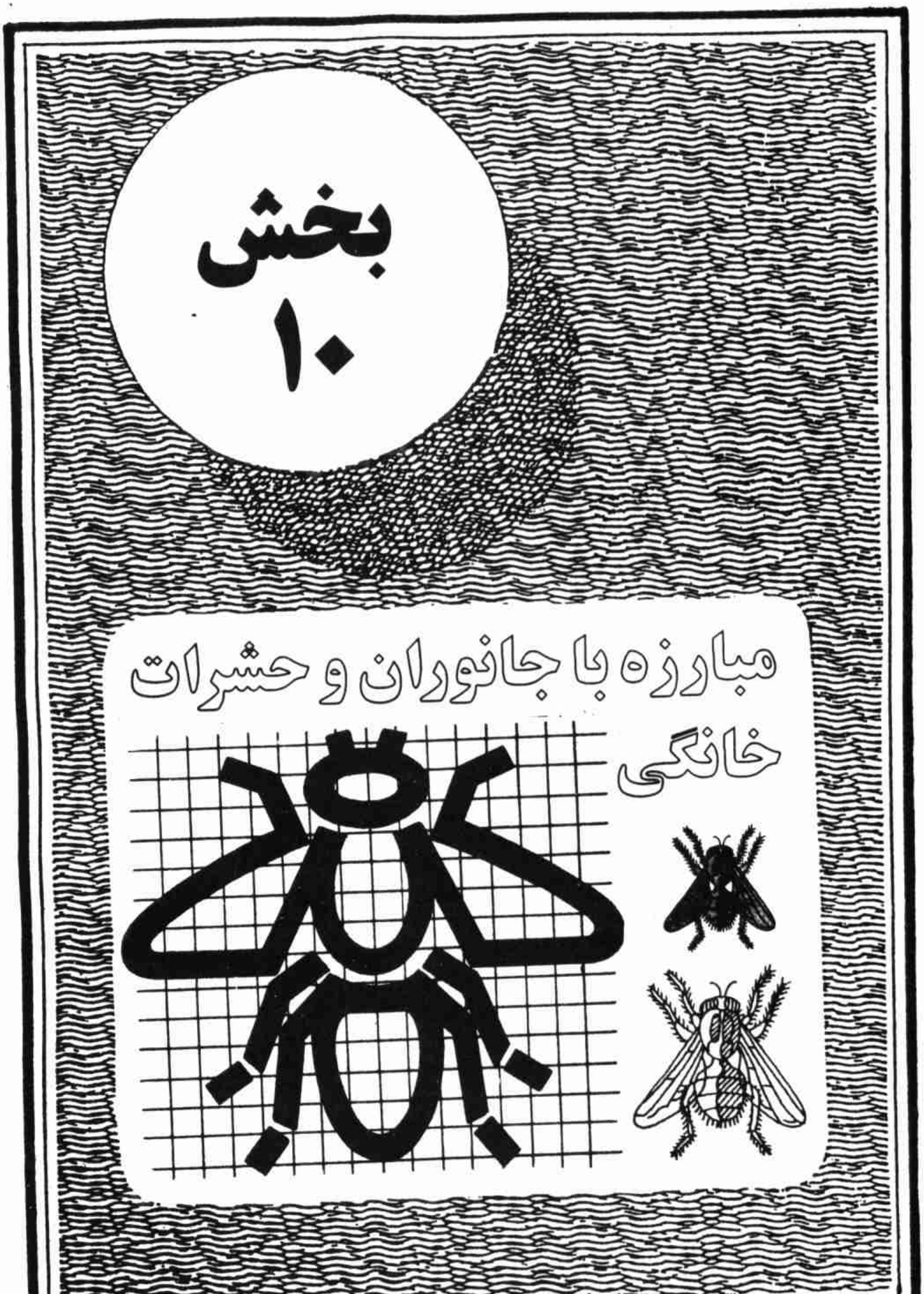
پیاز آن را در عمق ۱۵ سانتیمتری گلدان بکارید، و آن را نیز در اتاقی نسبتاً سرد، امّا روشن، قرار دهید، تا به تدریج ساقه‌هایش بزرگ شود، و غنچه‌ها روی آن ظاهر

Lilium

گردند. در این موقع آنها را به هال یا اتاق پذیرایی بیاورید، که دمای معمولی را دارند. امّا بهتر است، قبل از آن نیز در اتاقی که دمایش از حدّ معمول کمی پایینتر است، قرار دهید، و سپس به اتاق گرم بیاورید. تنها در این صورت است، که گل

سوسن شما پژمرده نخواهد شد. گل سوسن در زمان گل دادن، علاوه برگرما به نور شدید وکافی نیز نیازمند است. عیب مهمّ گلهای اخیر این است که: اوّلاً سالی یکبار گل می‌دهند، و بعد ازگل دادن نیز وضع ظاهری آنها به هیچ‌وجه خوشایند نیست، که مثلاً مانند «گل ژانویه» جای خود را در بین گلها وگیاهان خانگی دیگر حفظ کند. ثانیاً گلهای آنها نیز دوام ندارند. البتّه در بین گیاهان آپارتمانی برخیها هستند، که فقط یك گل آنها تا شش ماه نیز دوام بیاورد، ولی متأسفانه درگل سوسن، و سنبل، و زنبق چنین نیست.

بخش
۱۰
مبارزه با جانوران و حشرات
خانگی

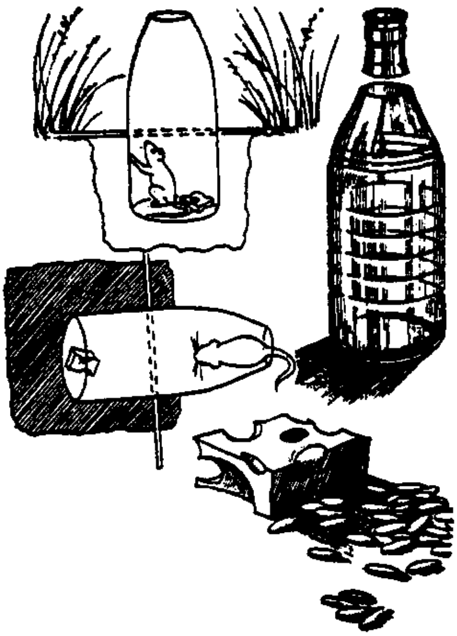
چگونه باید با موش مبارزه کرد؟

موش، این جانور کوچك مزاحم، وقتی در انباری رخنه کند، در کوتاهترین مدّت زیانهای بزرگی وارد می‌سازد. گاهی نگه‌داری گربه نیز خالی از اشکال نیست، معمولی‌ترین روش برای مبارزه با موش استفاده از سمّهای مخصوص است. امّا این سمّ‌ها نیز جانوران دیگر، و مخصوصاً بچّه‌ها را تهدید به مرگ می‌کند. کم ضررترین آنها داروهای ضدّ انعقاد خون، نظیر «پی ام پی» و «فومارین» و «وارفارین» و «دی‌فاسین»است. روش دیگر استفاده از تله‌های مختلف است، ما یك تله‌موش

ساده و عملی برای شما پیشنهاد می‌کنیم، که ساختمان تازه‌ای دارد، و خودتان نیز می‌توانید آن را بسازید: برای ساختن تله‌موش ساده، یك بطری پلاستیکی را، مطابق شکل، به فاصله‌ی چند سانتیمتر از دهانه‌اش ببرید. سپس توی آن کمی بیسکویت، یا مغز بادام، و یا حبوبات بو داده بریزید، با قرار دادن بطری روی لبه‌ی یك خط کش گرانیگاه آن را بیابید، و یك میل بافتنی از آن عبور دهید. در این صورت بطری شامل طعمه به حالت آزاد افقی قرار می‌گیرد. اکنون دو پایه‌ی مناسب انتخاب کنید، و دو

سر میله را روی آن قرار دهید، و اگر امکان دارد، زمین را به ارتفاع تقریبی ۲۰ سانتیمتر بکنید، و بطری را توی گودال قرار دهید. باز هم بطری که از گرانیگاهش روی میله واقع شده است، وضعیّت افقی به خود می‌گیرد. در صورتی که بطری

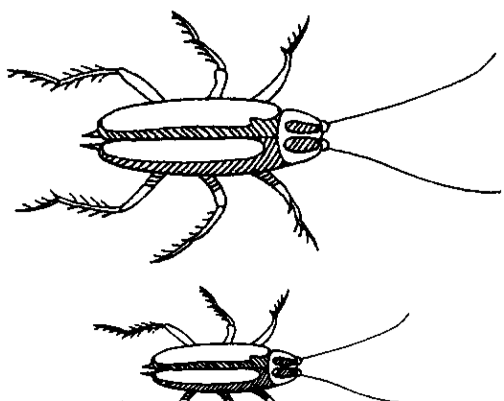

روی پایه‌ها گذاشته شده است، جلوی آن پارچه، یا کاغذ مچاله شده، یا پوشال قرار دهید، تا به عنوان نردبان موش باشد! وقتی موش به طرف این موادّ خوراکی کشیده می‌شود، با ملاحظه‌ی آنها در توی بطری کوچکترین احتمالی به تله بودن آن نمی‌دهد. امّا به محض ورود به داخل بطری، و رسیدن به موادّ خوراکی، وزن آن قسمت سنگین شده، و ته بطری به پایین می‌رود، و بطری قائم قرار می‌گیرد، و خروج موش غیرممکن می‌شود.

این تله موش به همین ترتیب در مدّت کوتاهی موشهای زیادی راگرفتار خواهد کرد، به شرطی که پس از محبوس شدن هر موش، باقیمانده‌ی موادّ غذایی را دور بریزید، و بطری را با آب و صابون بشویید، و جلوی آفتاب خشک کنید، و دوباره موادّ غذایی تازه و دست نخورده‌ی دیگری در آن قرار دهید.

سوسك، حشره‌ی موذی و سمج

این حشره‌ی مزاحم معمولاً روزها در گوشه‌ای کز می‌کند، و شبها بـه فعـالیّت می‌پردازد، و چون به فاضلاب، و توالت، و سطل زباله، و سایر جاهای کثیف مرتّباً سر می‌کشد، بنابراین ناقل کثافت و بیماری به‌حساب می‌آید. این حشره معمولاً در ماههای گرم سال بیشتر فعالیّت می‌کند، و زاد و ولد سریع آن مربوط به این دوره از سال است. خوشبختانه امروزه به وسیله‌ی سمّهای مختلفی، که به نامهای متفاوت در دسترس همه است، می‌توان به سهولت با آن مبارزه کرد. این کار به مداومت نیاز دارد. ولی راه ساده‌ای نیز برای از بین بردن این حشره‌ی مزاحم وجود دارد، و آن استفاده از اسید بوریك است، که آن را به قیمت مناسب می‌توانید از فروشندگان

موادّ شیمیایی تهیّه کنید. اسید بوریك را در مخفیگاههای سوسك، بریزید، اگر چه نتیجه‌ی آن خیلی سریع نیست، ولی در دراز مدّت تأثیر آن بـاور نکـردنی است. اسیدبوریك در این مورد دو حسن عمده دارد: اوّلاً برای بچّه‌ها، و جانوران خانگی، زیاد مضرّ نیست، و خطر مرگ به دنبال ندارد. ثانیاً چون سوسکها از بو و طعم آن زیاد بدشان نمی‌آید، از آن فرار نمی‌کنند، بلکه بدون اینکه خیلی عـلاقمند هـم باشند، دور و بر آن وول می‌خورند، و احیاناً آن را به تدریج می‌خورند، تـا کشـته شـوند. بـه هـر حـال وجـود سوسکهـا را در یك خـانه سـرسری نگـیرید. اگـر بـا

حشره‌کشهای مختلف، و اسیدبوریك به‌طور مداوم با آنها مبارزه نکنید، روز به روز بیشتر خواهند شد، و از افراد خانه سلب آسایش خواهند کرد.

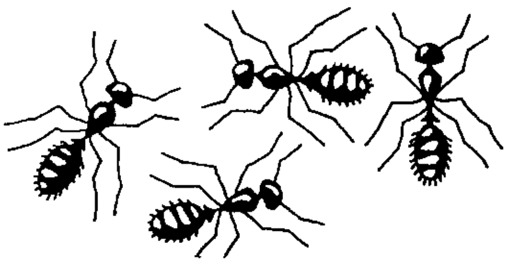
با مورچه‌ها چکار کنیم؟

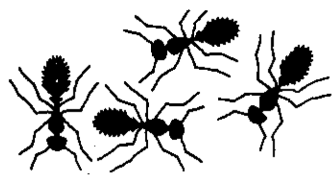
هر چند که معمولاً مورچه‌ها محلّ سکونت خود را در خارج از محیط خانه‌ها، و در فضای آزاد، انتخاب می‌کنند، با وجود این اغلب به داخل خانه‌ها نیز راه می‌یابند، و به دنبال غذا همه جای خانه را جولانگاه خود قرار می‌دهند. راه اصلی مبارزه با مورچه‌ها نظافت است. سعی کنید خرده‌های غذا در اتاق ناهارخوری و

آشپزخانه به زمین ریخته نشوند. پس همواره با موادّ پاك کننده کف آنها را تمیز نگه دارید. ولی با وجود این اگر ملاحظه کردید، که مورچه‌ها به خانه و کاشانه‌ی شما راه یافته‌اند، با حشره‌کشهای مختلف که در بازار فراوانند، قبل از اینکه تعدادشان بیش از حدّ زیاد شود، با آنها مبارزه کنید. معمولاً مورچه‌ها عاشق موادّ قندی هستند.

خرده‌های شیرینی، قند، مربّا، باقیمانده‌ی غذاهای شیرین آنها را به سوی خود جذب می‌کنند. شما می‌توانید با استفاده از این علاقه‌ی آنها برای از بین بردن‌شان استفاده کنید. مثلاً هر شب یك صفحه کاغذ روزنامه در محلّ تجمّع آنها پهن کنید، و با قلم مویی مقداری شیره‌ی غلیظ قند روی آن بمالید. صبح متوجّه خواهید شد، که هزاران مورچه روی آن جمع شده‌اند، و مشغول خوردن هستند. این کاغذ روزنامه را، همراه مورچه‌ها، مچاله کنید، و در یك پاکت نایلنی بگذارید، سرش را ببندید، و در ظرف آشغال بیندازید. اگر مرتّباً به این کار ادامه دهید، مسلّماً آنها را ریشه‌کن

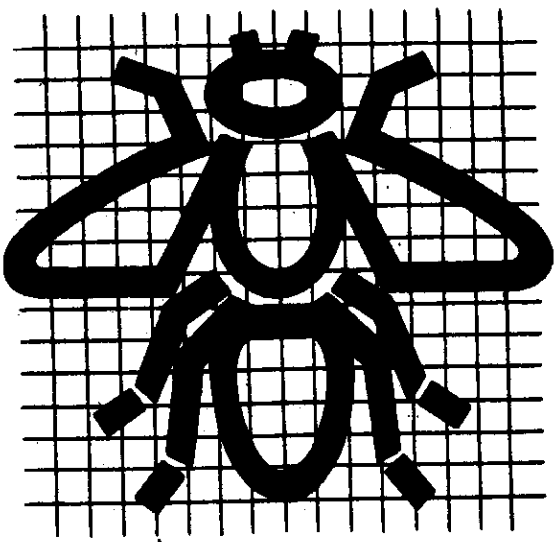
خواهید کرد. به جای کاغذ روزنامه، می‌توانید یك اسفنج را آغشته به شیره‌ی غلیظ قند بکنید، و وقتی مورچه‌هاروی آن جمع شدند، بشویید، تا مورچه‌ها به فاضلاب بروند، و دوباره به شیره آغشته کنید. مورچه‌ها همین‌طور به چربی نیز علاقه دارند. این بار به همان روش می‌توانید روی یك صفحه روزنامه موادّ غذایی چربی‌دار بمالید، و به این وسیله نیز آنها را به دام اندازید. نفت و گازوئیل نیز دشمن موچه‌ها هستند. اگر کفپوش آشپزخانه، و اتاق غذاخوری شما طوری است، که نفت و گازوئیل آن را خراب نمی‌کند، گاه و بیگاه کمی نفت، یا گازوئیل رویشان بمالید، و پاك کنید، تا ضمن نظافت این محیط‌ها مورچه‌ها را نیز فراری دهید.

چون در باغچه اغلب شته‌ها را مورچه‌ها از درختی به درخت دیگر منتقل می‌کنند، تا آنجا زادوولد کنند، و مورچه‌ها نیز از شیره‌ی آنها استفاده نمایند، برای جلوگیری از بالا رفتن مورچه‌ها در ۲۰ سانتیمتری ساقه‌ی هر درخت مقداری پشم

با نخ بپیچید، و روی آن پودر حشره‌کش بریزید، و به این ترتیب مانع رفت و آمد مورچه‌ها شوید، و نیز برای آنکه مورچه‌ها از تختخواب بچّه‌ها بالا نروند، هر پایه‌ی آن را داخل یك کاسه قرار دهید، و در آنها آب بریزید، تا مورچه‌ها در آب بیفتند، و نتوانند از پایه‌ها بالا بروند.

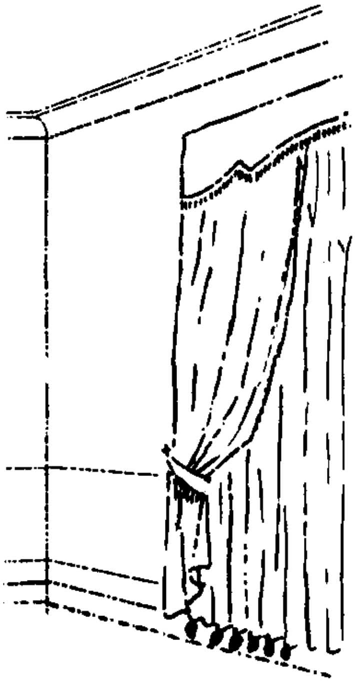
مگس ناقل میکروب و کثافت

مگسها بیش از حشرات دیگر مزاحم انسان هستند. زادوولد آنها بسیار سریع است. و اگر با آنها مبارزه نشود، همه جا را فرا می‌گیرند. معمولاً از آشغالها، و باقی مانده‌ی غذاها تغذیه می‌کنند. در اینجا نیز توصیه می‌شود برای مبارزه با مگس باید همه جا نظافت را مراعات نمایید. هرگز آشغالها را بدون کیسه جابه‌جا نکنید. در

محیط زندگی خود هرگز موادّ غذایی و میوه‌ها را روباز قرار ندهید. در صورت لزوم از حشره‌کشهای مختلف استفاده نمایید. زیرا اگر به این حشره امکان داده شود، میکروبهای مختلف را به انسانها و جانوران منتقل خواهد کرد، و عامل سرایت بیماریهای گوناگون خواهد شد، یکی از بدترین ویژگیهای این حشره نشستن آن روی مدفوع انسان و حیوان است. مگس ضمن این عمل خودش را به آن آلوده می‌کند، و

بعد از آن روی چیزهای مختلف، مثلاً غذای انسان می‌نشیند! برای مبارزه با مگس توصیه می‌کنیم، قبل از هر چیز، به پنجره‌های خانه خود توری فلزّی نصب کنید. امّا مگس می‌تواند از درهای ساختمان نیز وارد خانه‌ی شما شود. در این مورد هم از

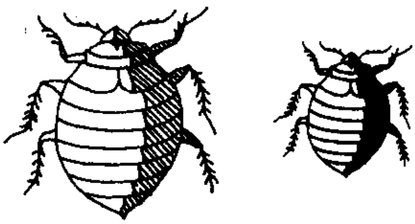

پرده‌های توری پارچه‌ای استفاده کنید. برای اینکه پرده‌های توری همیشه عمودی قرارگیرند، و جابه‌جا نشوند، زیر آنها یك ردیف وزنه‌ی سربی، مطابق شکل، آویزان کنید. برای درهای معمولی یك پرده کافی است، ولی برای درهای عریض دو پرده آویزان کنید. این در و پرده باید دستکم ۳۰ سانتیمتر در وسط روی هم قرارگیرند.

ساس، حشره‌ی خون‌آشام

حشره‌ای است کوچك، که طول بدن آن ۴ تا ۵ میلیمتر است. رنگ آن قهوه‌ای مایل به قرمز بوده، و در مکانهای کثیف فراوان است. ولی حتّی درخانه‌ها و مهمانخانه‌های پاکیزه هم دیده می‌شود. ساس فقط در تاریکی فعالیّت دارد، و روزها را در شکافهای در و دیوار، در تختخوابهای چوبی، و یا لای تشك و لحاف و بالش

پنهان می‌شود. این حشره از خود مایع روغنی شکلی ترشّح می‌کند، که بوی نامطبوعی دارد. ساس از خون انسان و دام و پرندگان تغذیه می‌کند، خرطوم نازك و بسیار تیز خود را وارد بدن میزبان می‌کند، و خونش را می‌مکد. بعضی‌ها ساس را ناقل بیماریهای متعدّد، مانند طاعون و جذام و تبهای مختلف می‌دانند. لکّه‌های بسیار کوچك قهوه‌ای و سیاه که در قسمتهای مختلف یك اتاق دیده می‌شوند،

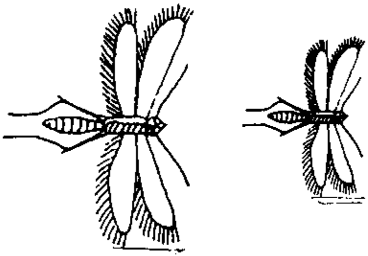

مخفیگاه‌های این حشره را مشخص می‌کنند. برای مبارزه با این حشره‌ی خون آشام امروزه اکثر حشره کش‌ها مفیدند، ولی آنهایی که شامل مالاتیون، وگزاتیون هستند، زودتر و بهتر تأثیر می‌کنند. مبارزه را باید به طور خستگی ناپذیر ادامه دهید، و چند هفته یکبار به این منظور قسمتهای مختلف خانه را سمپاشی نمایید.

بید، آفت لباسهای پشمی شما

بید حشره‌ی مزاحمی است به طول ۱ الی ۱/۵ سانتیمتر، که رنگ زرد، یا خرمایی دارد.نوزاد این حشره بیشتر از پشم و پوست، و سایر محصولات حیوانی تغذیه می‌کند. پس لباسهای پشمی شما فقط به وسیله‌ی نوزادان بید مورد تهاجم قرار می‌گیرند. از واسط بهار تا اواخر تابستان، که این نوزادان در حال رشد ونمو هستند، لباسهای پشمی شما را درکمدها می‌خورند، و سوراخ سوراخ می‌کنند، و غیر قابل استفاده می‌سازند. مهمّترین وسیله‌ی مبارزه با آن، قرار دادن گلوله‌های نفتالین درکمد مربوط به این گونه لباسهاست، ولی متأسّفانه بوی بد آن به سادگی از لباس زایل نمی‌شود، و مشمئزّکننده است. امروزه مواد دیگری در این مورد به بازار آمده‌اند، که ضد بید به حساب می‌آیند، ولی بوی بد نفتالین را ندارند، راههای دیگری نیز برای مبارزه بابیدها وجود دارند: اوّلاً اگر مقداری اسید بوریك را درکمد

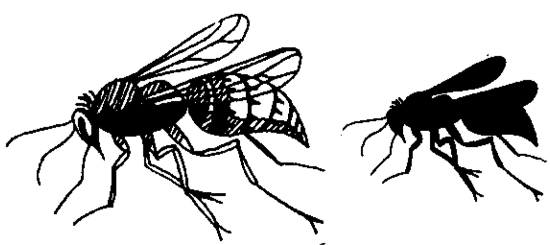
لباسهای پشمی بریزید، بیدها در آنجا نشوونما نمی‌کنند. ثانیاً از میخك نیز به همین منظور می‌توان استفاده کرد. ثالثاً اگر یك پارچه‌ی پشمی را در اوایل بهار خوب

بشویید، وخشك کنید، و پس از تاکردن، درپاکتهای پلاستیکی قرار دهید، و دهانه آن را طوری ببندید، که ارتباطش با بیرون قطع شود، بیدها نخواهند توانست به آن نفوذ کنند.

مواظب نیش زدن زنبور هم باشید

زنبورها معمولاً کمتر مزاحم خانواده‌ها هستند، و حتّی آنها خیلی از حشرات موذی را هم از بین می‌برند. امّا گاهی همین حشره‌ی بی‌آزار درگوشه‌ای از تراس، یا زیر شیروانی شما لانه می‌سازند، و هنگامی که کودکان شما مشغول بازی هستند، آنها را نیش می‌زنند. در این صورت باید به لانه‌ی آنها سمپاشی کنید. اکثر حشره کشها زنبورها را هم از بین می‌برند، امّا حشره کشهایی که شامل موادّ «کلردان» «دیلدرین» هستند، در این مورد تأثیر بیشتری دادند، بدنیست بدانیم، که فقط

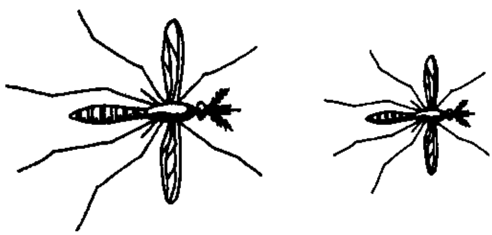

زنبورهای ماده می‌توانند نیش بزنند. گاهی زنبور عسل نیز بچّه‌ها را به نیش تهدید می‌کنند، امّا نیش آنها خیلی آزار دهنده نیست. نیش زنبور عسل درانتهای شکمش

قرار دارد، و دارای ضمایمی است، که پس از فروکردن درگوشت انسان یا حیوان، دیگر بیرون نمی‌آید، وپس از یکبار نیش زدن، زنبور عسل می‌میرد، پس بهتر است زنبور عسل را فقط از دور بر خود برانید، تا هم شما از نیش آن ناراحت نشوید، و هم این حشره‌ی زحمتکش را به کشتن ندهید.

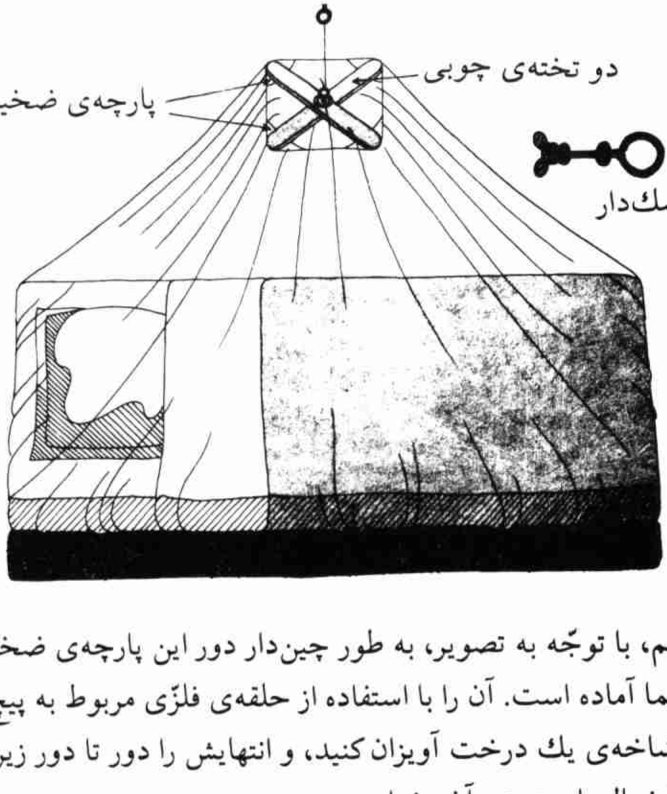
امان از دست پشه‌ها

حشره‌ی کوچکی است، از تیره‌ی مگسها، که در همه جای کره‌ی زمین فراوان است. به وسیله‌ی خرطومی که دارد، پوست بدن را سوراخ می‌کند، و آب دهان خود را در آن تزریق می‌کند، و خون انسان وحیوانات را می‌مکد. علاوه بر آن مالاریا، تب زرد، و بیماریهای دیگر را از یکی به دیگری منتقل می‌سازد. پشه

خطرناکترین دشمن انسان و حیوان است. آن طور که در تاریخ می‌خوانیم، انقراض برخی از تمدّنهای قدیم اطراف مدیترانه به سبب پشه‌های ناقل بیماری بوده است. پشه‌ها عموماً در آب راکد تخم می‌گذارند. بنابراین باید در حوض و استخر موادّ مخصوص ضدّ پشه اسپری کرد. یادآوری می‌کنیم، اسپری کردن این موادّ نیز باید تا آن حدّ باشد، که هر چند پشه را بکشد، نسبت به انسان، و ماهیها، و جانوران دیگر بی‌ضرر باشد. راه حلّ مشکل پشه در خانه، اوّلاً استفاده از پرده‌های توری است. به طور کلی در مناطقی که پشه زیاد است، حتماً باید تمام پنجره‌ها و درها با تور پوشیده شوند، ثانیاً اسپری کردن حشره‌کشهای مختلف به طور مداوم است. البتّه باید سعی کنید. هنگام اسپری کردن، کسی در اتاق نباشد، و تا ۱۰ الی ۲۰ دقیقه نیز درها و پنجره‌ها را ببندید، تا پشه‌ها کلاً از بین بروند. ثالثاً خوابیدن در زیر پشه‌بند است. انواع مختلف پشه‌بندها با طرز نصب گوناگون وجود دارند. ما در اینجا نوعی

از آنها را معرفی می‌کنیم، که نصبش ساده، و نتیجه‌اش بسیار خوب است: مطابق شکل، دو تخته‌ی چوبی را به طور عمود بر یکدیگر روی هم قرار دهید، و با یك پیچ خروسك‌دار، که انتهایش به صورت حلقه درآمده است، آنها را به هم محکم سازید. یك پارچه‌ی ضخیم را به شکل مربّع ببرید، و به آنها میخ کنید، و پارچه‌ی

توری را هم، با توجّه به تصویر، به طور چین‌دار دور این پارچه‌ی ضخیم بدوزید. پشه‌بند شما آماده است. آن را با استفاده از حلقه‌ی فلزّی مربوط به پیچ، از سقف تراس، یا شاخه‌ی یك درخت آویزان کنید، و انتهایش را دور تا دور زیر تشك قرار دهید، و با خیال راحت زیر آن بخوابید.

کیك، یك حشره‌ی موذی خیلی کوچك

این حشره را «کك» یا «شبگز» نیز می‌نامند، که از ۲ تا ۴ میلیمتر طول دارد. کك بال ندارد، ولی پاهای عقبی آن خیلی بلند است، و به سادگی می‌تواند به جای پریدن جست بزند. این حشره اجزایی سخت در دهان دارد، که برای سوراخ کردن، و مکیدن خون انسان و حیوان به کار می‌رود. نوزاد كك‌ها از موادّ آلی تغذیه می‌کنند.

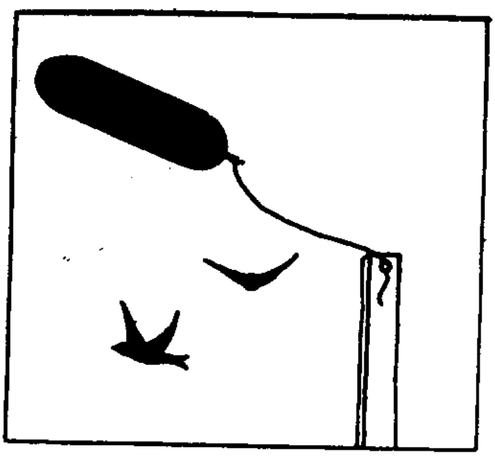
علاوه بر کك مخصوص انسان، کك سگ، و کك موش هم وجود دارد. کك موش سبب انتقال تیفوس، وطاعون به انسان است. نوعی دیگر مایه‌ی انتقال تب‌خرگوش

می‌شود. برای مبارزه با کك حتماً از پودرهای حشره‌کش، و اسپری‌های مخصوص ضد کك استفاده کنید، و به طور کلی مسئله‌ی کك را جدی بگیرید، زیرا علاوه بر سلب آسایش ممکن است افراد خانه، مخصوصاً بچه‌ها را به بیماریهای مختلف مبتلا سازد. در این مورد مسئله‌ی نظافت محیط مطرح نیست، و پیشگیری وجود ندارد.

گنجشکها، و تخم‌گلها و سبزیها

گنجشکها معمولاً جزو بی‌آزارترین پرنده‌ها هستند، که کمك به آنها در فصل زمستان، و گذاشتن دانه در دسترس آنها، احسانی نسبت به این موجودات ظریف

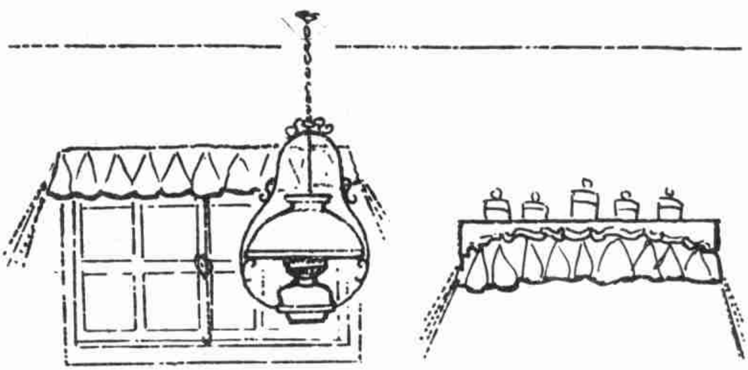

است. باوجود این در اوایل بهار تخم‌گلها و سبزیهایی، که در باغچه می‌کاریم، غالباً توسط گنجشکها بیرون کشیده می‌شوند. همچنین شکوفه‌های درختان میوه نیز از

نوك زدن آنها در امان نمی‌مانند. برای جلوگیری از این یورش گنجشکها، و سایر پرندگان، کافی است که چند بادکنك را پر از گاز ئیدروژن بکنیم، و در نقاط مختلف محوّطه‌ی باغچه میله‌های چوبی در زمین فرو ببریم، و این بادکنك‌ها را با نخ نازك و محکم به آنها ببندیم. در این صورت معمولاً هیچ پرنده‌ای جرأت نزدیك شدن به همچو محوّطه را نمی‌کند، و تخمها و جوانه‌ها از دستبرد پرندگان درامان می‌مانند.

بخش ۱۱

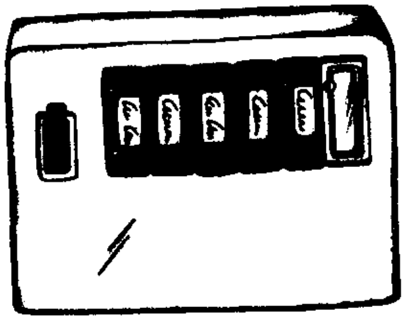
الکتریسیته و روشنایی در خانه

الکتریسسته در خانه

برق یکی از اشکال انرژی است، که به سادگی می‌تواند به انرژیهای دیگر تبدیل شود. و ما امروزه در تمام شئون زندگی از آن بهره می‌بریم. این انرژی که موارد استعمال فراوان دارد، امروزه به حدّی در اطراف ما حضور خود را نشان می‌دهد، که اغلب وجود آن را فراموش می‌کنیم، و وقتی به اهمیّت آن پی می‌بریم، که موقّتاً قطع شده است. در اینجا هدف ما این نیست، که چگونگی سیم‌کشی برق را با شما در میان می‌گذاریم، بلکه منظور ما این است، که از الکتریسیته در خانه حداکثر استفاده را بکنید، بی‌آنکه خطری متوجّه شما بشود. برخی از متخصّصان برق را به فرشته تشبیه کرده‌اند، که اگر نتوانیم رفتاری مناسب با آن داشته باشیم، تبدیل به یک شیطان خواهد شد.

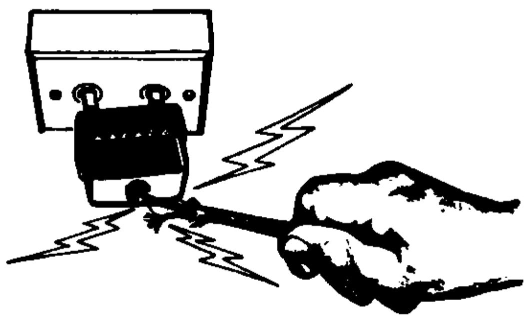
قبل از هر چیز به فیوزها فکر کنید: فیوزها برای قطع جریان در شرایط کاملاً

مشخّص ساخته شده‌اند. هرگز نباید خودتان یك فیوز ضعیف را دور بیندازید، و فیوز قوی دیگری را جانشین آن سازید. هیچوقت نباید به جای فیوز از یك سیم

مسی، و سیم آهنی، و میخ، و پیچ‌گوشتی استفاده کنید. همیشه باید از سفت بودن پیچها، و واشرهای داخل فیوزها اطمینان کامل داشته باشید. اگر فیوزها زیاد گرم می‌شوند، یا می‌پرند، بایستی از یك کارگر فنّی برای رفع این اشکال کمك بگیرید، امّا خودتان در فواصل زمانی کم، و به طور منظّم از آنها بازدید کنید. علاوه بر آنها به توصیه‌های کوچکی نیز که در زیر نوشته‌ایم، همواره توجّه کنید:

۱ ـ وقتی یك وسیله‌ی برقی، نظیر اتو، یا رادیو را از مدار خارج می‌کنید، هرگز

برای خارج کردن دو شاخه از پریز سیم آن را نکشید، بلکه به سادگی از خود دو شاخه بگیرید، و آن را از پریز خارج کنید.

۲ ـ بچّه‌ها خیلی کنجکاو هستند. ممکن است یك میل بافتنی، یا یك میخ، و نظایر آنها را در سوراخ پریز فرو کنند. جهت جلوگیری از خطر برق‌گرفتگی، بهتر است برای هر پریز یك کلید مخصوص دور از دسترس بچّه‌ها نصب کنید، و همیشه برق پریز را قطع کنید، مگر وقتی که خودتان به آن نیاز دارید.

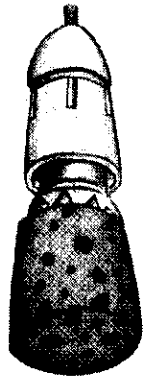
۳ ـ در داخل حمّام هرگز از یك وسیله‌ی برقی استفاده نکنید، زیرا خطر برق‌گرفتگی وجود دارد.

۴ ـ در داخل حمّام فاصله‌ی شیرها و دوش از کلید و پریز نباید کمتر از ۱/۵ متر باشد.

۵ ـ وقتی می‌خواهید لامپ یك چراغ را عوض کنید، حتماً برق را قطع کنید.

۶ ـ به طور مداوم سیم سماور، بند اتو، سیم جاروبرقی، و .... را بررسی کنید. در صورتی که روکش آنها زخمی شده‌اند، با نوار چسب پانسمان نکنید! بلکه کلاً سیم آنها را عوض نمایید.

۷ـ گاهی یك لامپ برق خراب می‌شود، و هنگام بازکردن آن، شیشه‌ی لامپ جدا می‌شود، و سرپیچ آن داخل می‌ماند. در این صورت یك چوب پنبه را به آن

فشار دهید، تا یکی دو میلیمتر از دهانه‌ی سرپیچ توی چوب‌پنبه فرو رود. و آن وقت چوب‌پنبه را در خلاف جهت پیچ بپیچید، و سرپیچ را خارج کنید.

۸ ـ هرگز وسایل برقی مربوط به مدار الکتریسیته را با دستهای خیس، یا در محیط خیس، لمس نکنید.

۹ ـ در بند اتو، و سماور باید سیمهای به کار رفته، تا آنجا ممکن است، کلفت باشند. در غیر این صورت گرم، و خطر آفرین خواهند شد.

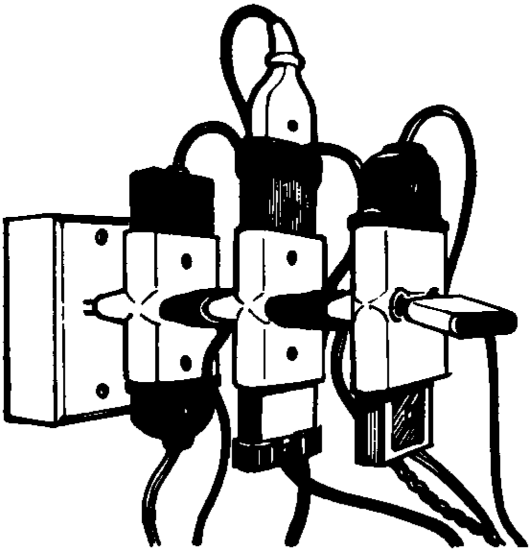
۱۰ ـ کلیدها و پریزهای معیوب و فرسوده خطر ساز هستند. این گونه وسایل برقی را فوراً عوض کنید، و به جای آنها از کلیدها و پریزهای سالم و استاندارد استفاده کنید.

۱۱ ـ هرگز از یك پریز، به کمك سه شاخه‌ها، چند وسیله‌ی برقی را به کار نیندازید.

با وجود مراعات تمام نکات ایمن، اگر خدای ناکرده یکی از افراد خانه با خطر برق گرفتگی مواجه شود، په باید بکنید؟ در این صورت بدون اینکه خود را ببازید، و دستپاچه شوید، باید اعمال زیر را انجام دهید:

۱ ـ برای این که خودتان در خطر نیفتید، با یك چیز عایق دم دست، مثلاً یك تخته، یك کت، یك پتو، و نظایر آنها فوراً اتّصال مصدوم را از جریان برق قطع کنید.

۲ ـ اگر مشاهده کردید، که مصدوم نفس نمی‌کشد، بلافاصله به او تنفّس مصنوعی بدهید، و از یك نفر بخواهید، که پزشك را خبر کند.

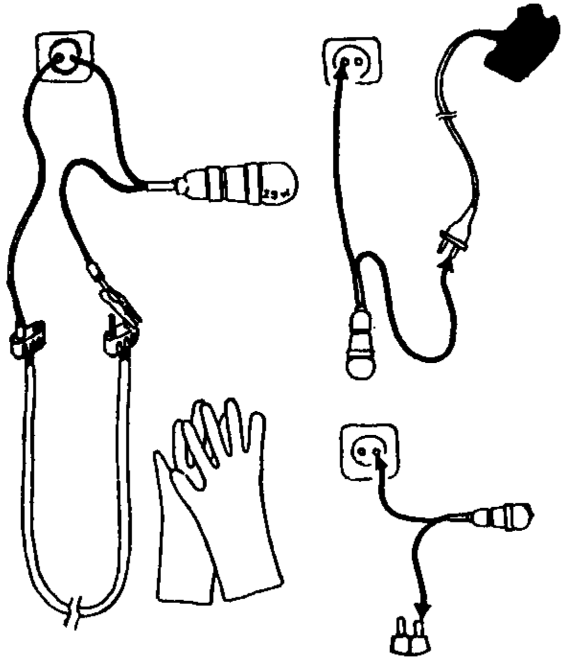
۳ ـ اگر به مصدوم تنفّس مصنوعی می‌دهید، هرگونه اشیای خارجی، نظیر آدامس، و دندان مصنوعی را از دهان او خارج سازید.

۴ ـ اگر مصدوم نفس می‌کشد، او را گرم و بدون حرکت نگه دارید، و از دادن داروهای مسکّن، و خواب آور جلوگیری کنید.

اگر با زدن دو شاخه‌ی اتو به پریز، جریان قطع می‌شود

اگر دو شاخه‌ی اتو را به پریز می‌زنید، و فیوز می‌پرد، در این صورت حتم بدانید، که در بند اتو، یعنی در دو سیمی، که جریان برق را به داخل اتو می‌رسانند، اتّصالی روی داده است. وجود این اشکال در بند اتو را می‌توان به طریقه‌ی ساده‌ای بررسی کرد: مطابق شکل، یك طرف لامپ برق را مستقیماً به یك را قطب پریز مربوط کرده، و طرف دیگر آن را به یك رشته سیم از بند اتو ببندید، و هرکدام از دو سر سیم را در طرف دیگر بند به قطب پریز ببندید. در صورتی که هر دو بار روشن شود، دلیل براین است، که در بند اتو اتصّالی روی داده است. امّا در صورتی که هرکدام از سیمهای بند اتو را به طور مجزّا امتحان کرده، و به سالم بودن هرکدام پی بردید، این بار بند را به اتو مربوط کنید، و یك لامپ را با اتو به طور سری ببندید. در صورتی که

چراغ روشن شد، باز هم دلیل براین است، که اتّصالی در مدخل جریان در اتو می‌باشد، که این بار باید اتو را بازکنید، تا محّل اتّصالی معلوم شود. توصیه می‌کنیم،

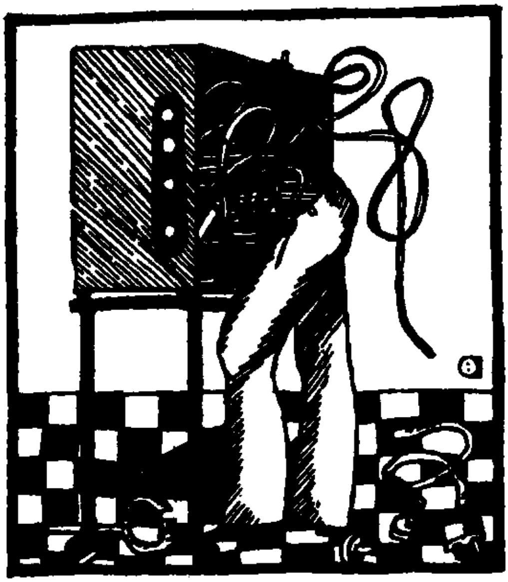

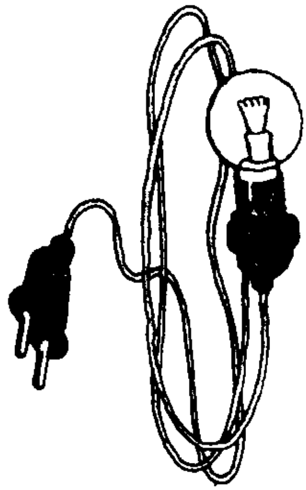
که هنگام این بررسی‌ها حتماً دستکش لاستیکی بپوشید.

لامپ آزمایش کار شما را ساده می‌کند

گاهی رادیو، یا تلویزن، و یا اتو، و یا آب میوه‌گیری، و سایر و سایل الکتریکی شما به ظاهر از کار می‌افتند، و شما وقتی کلید آنها را می‌زنید روشن نمی‌شوند. بلافاصله نباید این دستگاهها را به دست تعمیرکار بسپارید، و یا خودتان دل وروده‌ی آنها را بیرون بریزید! بلکه ابتدا به پریز جریان، و همچنین سیمهای رابطی که دستگاه را به پریز مربوط می‌سازد، فکر کنید. این کار خیلی ساده است: کافی خواهد بود، که با یك لامپ وجود عیب را در پریز، یا سیمهای رابط جریان بررسی کنید. شما فقط به یك «دوشاخه» و یك «سرپیچ» نیاز دارید، که آنها را با دو سیم روپوشدار، یا دو سیم با روپوش مشترك، به هم مربوط سازید، و یك لامپ ۲۲۰

ولتی مثلاً ۱۰۰ واتی را به سرپیچ محکم کنید. این وسیله را باید همشیه در خانه داشته باشید، تا در همچو موارد بلافاصله به پریز مورد نظر مربوط سازید. روشن

شدن آن دلیل سالم بودن پریز است. بعد از این مرحله باید به طریقه‌ی زیر سالم بودن سیمهای اتّصال دستگاهها را هم تحقیق کنید.

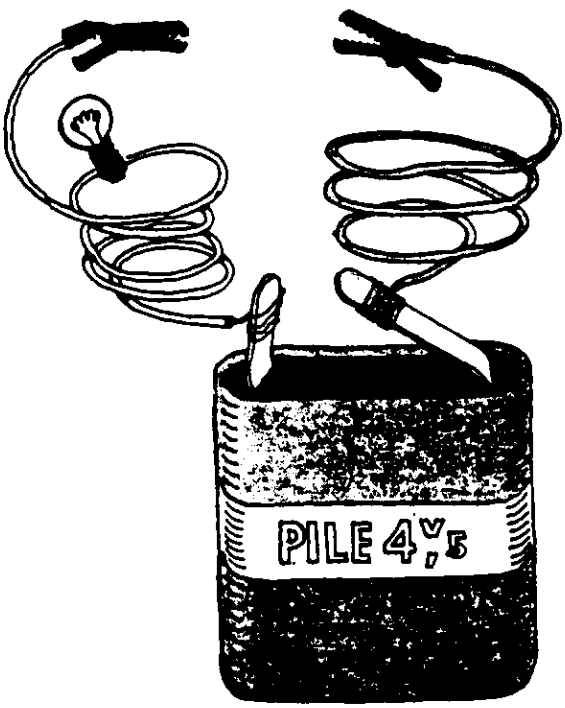
بررسی سیمهای برق موجود در کابلهای خانه

گفتیم که بعد از تحقیق سالم بودن پریز، باید سیمهای رابط یك دستگاه برقی معیوب را هم بررسی کرد. برای این کار نیز وسیله‌ی ساده‌ی زیر را باید در دسترس داشته باشید: یك پیل ۴/۵ ولتی بردارید، و به یك قطب آن سیم روپوشدار در حدود ۳ متر ببندید. گفتن ندارد، که در محّل اتّصال باید روپوش حذف شود. سپس به انتهای آزاد این سیم یك گیره‌ی فلزّی ببندید، و به قطب دیگر به همان ترتیب در حدود ۲ متر سیم روپوشدار متصّل کنید. ولی در ضمن یك لامپ چراغ جیبی در این مدار قرار دهید، و به انتهای آزاد سیم گیره‌ی فلزّی مربوط سازید.

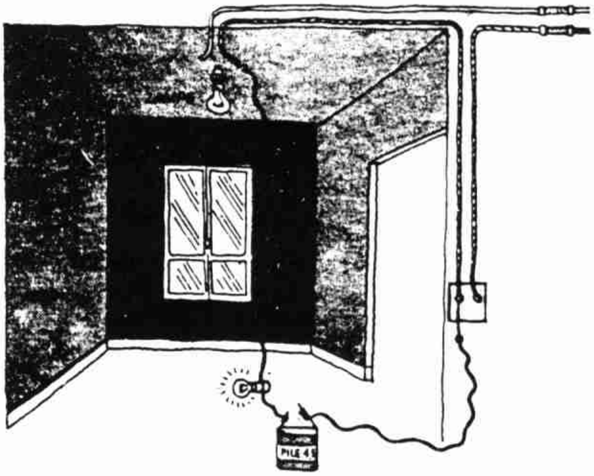
اگر شما دو گیره‌ی فلزّی را مستقیماً به هم بزنید، مدار بسته تشکیل شده، و لامپ

روشن می‌شود. در صورتی که بین دو گیره‌ی فلزّی یك جسم هادی، مثلاً یك قاشق فلزّی قرار دهید، باز لامپ روشن می‌شود، به اصطلاح قاشق در مدار واقع می‌شود.

و حالا به ترتیب زیر سیمهای رابط اتو، و رادیو، و سایر دستگاههای برقی معیوب را بررسی کنید: می‌دانیم که هر سیم رابط به یك فیش از دوشاخه، و یك پیچ هادی در دستگاه ختم شده است. کافی خواهد بود، که یکی از گیره‌ها را به یك فیش از دو شاخه، و گیره‌ی دیگر را به پیچی، که آن را به دستگاه مربوط می‌سازد، وصل کنید. روشن شدن لامپ دلیل سالم بودن این قسمت از مدار است. و در

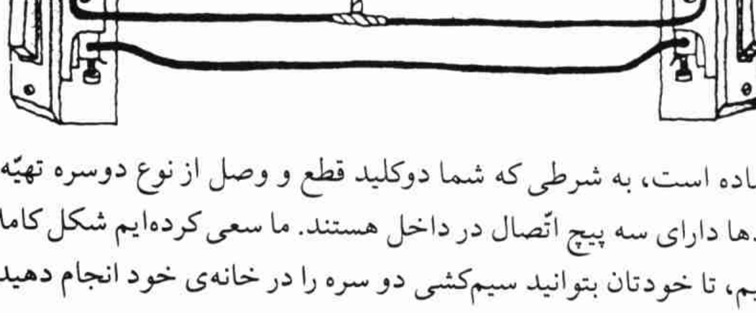

صورتی که روشن نشود، باید رفع عیب کنید، و سپس به بررسی سیم رابط دیگر دستگاه بپردازید، اگر طول سیمهای به کار رفته در این «دستگاه عیب یاب» کافی باشد، می‌توانید حتّی عیبهایی را، که ممکن است در سیم‌کشی یك خانه وجود داشته باشد، دقیقاً بررسی کنید. ما طرز کار را نیز ضمن یك تصویر کاملاً گویا نشان داده‌ایم، با این یادآوری مهم که: هنگام بررسی عیبهای سیم‌کشی خانه به روش فوق، ابتدا باید جریان برق تمام خانه را قطع کنید.

سیم‌کشی کلید دوسره

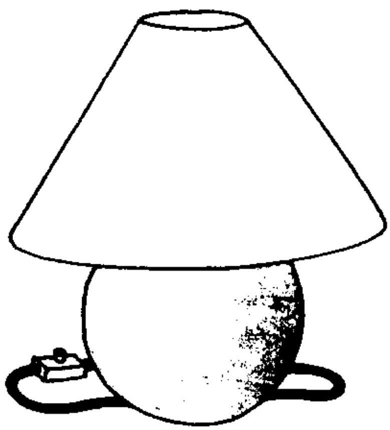
سیم‌کشی معمولی برای یك لامپ خیلی ساده است: یك سیم مستقیماً به بدنه‌ی لامپ وصل می‌شود، و سیم دیگر ابتدا به کلید مربوط می‌گردد، و از آنجا به ته لامپ کشیده می‌شود. امّا در برخی موارد شما احتیاج دارید، که یك لامپ را با یك کلید روشن کنید، و با کلید دیگر خاموش نمایید، و بالعکس. اجرای این کار نیز

تقریباً ساده است، به شرطی که شما دوکلید قطع و وصل از نوع دوسره تهیّه کنید. این کلیدها دارای سه پیچ اتّصال در داخل هستند. ما سعی کرده‌ایم شکل کاملاً گویا رسم کنیم، تا خودتان بتوانید سیم‌کشی دو سره را در خانه‌ی خود انجام دهید.

روشنایی یك خانه در موارد مختلف

چشم ما چیزی نیست که در صورت خراب شدن آن را عوض کنیم، و چشم مصنوعی را جانشین آن سازیم. به‌طوری که می‌دانیم، این عضو حسّاس ما فقط در روشنایی می‌تواند کار انجام دهد، و در روشنایی غیرکافی اگر آن را وادار به انجام کارهای ظریف بکنیم، فرسوده می‌شود، و دقّت خود را از دست می‌دهد. امّا تعیین روشنایی کافی و غیرکافی، برای انجام یك کار بخصوص، مسئله‌ای است که باید رویش دقّت شود. متأسّفانه شبها در غالب موارد ما در اتاقهایی با روشنایی کم چشم

خود را به کار می‌گیریم، و سلامت آن را به خطر می‌اندازیم. ما سعی کرده‌ایم با ساده‌ترین بیان، میزان روشنایی لازم را برای انواع کارهای مختلف در خانه تعیین کنیم، و قدرت لامپهای مصرفی را در موارد متفاوت مشخّص سازیم. ابتدا به دو تعریف مهمّ در این مورد اشاره می‌کنیم:

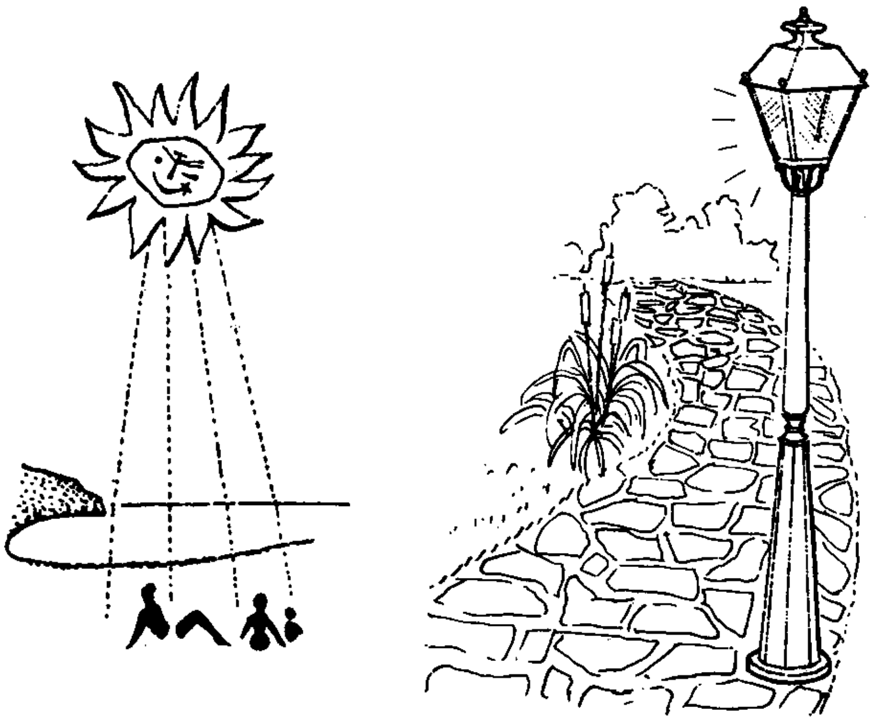
الف ـ واحد شدّت نور شمع است، و آن شدّت نور یك شمع مومی است، به قطر ۲ سانتیمتر، که در هر ساعت تقریباً ۸ گرم موم می‌سوزاند.

ب ـ واحد روشنایی لوکس نام دارد، که روشنایی یك شمع (واحد شدّت نور) در فاصله‌ی یك متری است.

طبق تحقیق متخصّصان فنّ در این مورد، مقدار روشنایی برای قسمتهای مختلف

برحسب «لوکس» به ترتیب زیر است: هال و پلّه‌ها ۱۰۰ ـ مطالعه و دوخت و دوز ۴۰۰ ـ کارگاه ۲۰۰ ـ سالن پذیرایی ۳۰۰ ـ ناهارخوری ۲۰۰ ـ آشپزخانه ۲۰۰

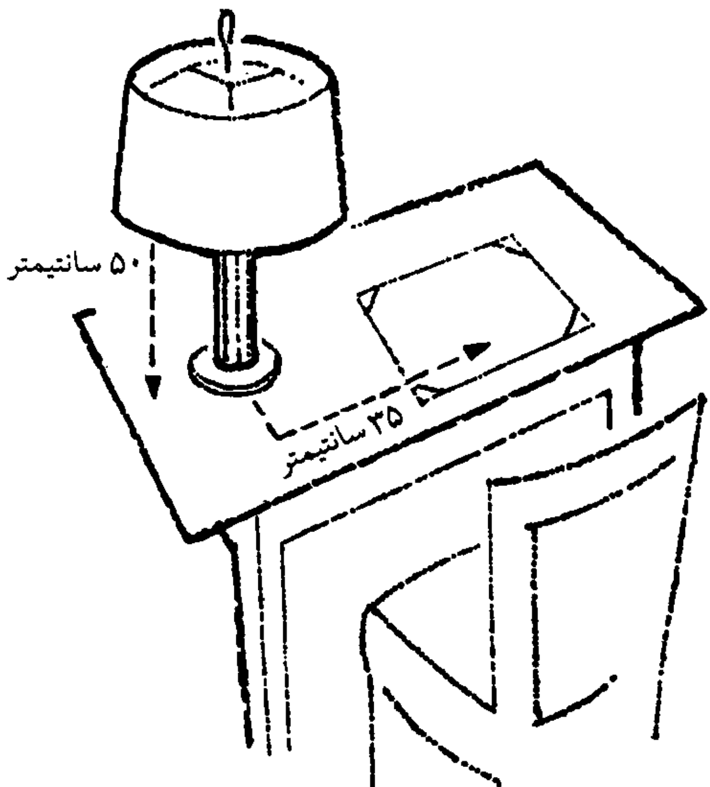
برای اینکه تجسّمی از این مقدار روشنایی‌ها داشته باشید، یادآور می‌شویم، که در داخل یك اتاق در روشنایی روزکنار پنجره ۲۰۰۰، و در تابستان روشنایی جلو آفتاب ۱۰۰۰۰۰۰ لوکس است. اکنون در لامپهای التهابی معمولی قدرت لامپ را

در یك مترمربّع از اتاق، با روشنایی حاصل از آن رابطه می‌دهیم: برای داشتن ۱۰۰ لوکس روشنایی در یك متر مربّع از سطح یك اتاق، قدرت مصرفی یك لامپ التهابی ۱۰ وات است. با این حساب شما می‌توانید با معلوم بودن مساحت سطح یك اتاق و مقدار روشنایی لازم، برحسب نوع کاری که در آنجا انجام می‌یابد، قدرت لامپ مورد نیاز را مشخّص کنید. بد نیست بدانید، که نور حاصله از یك لامپ مهتابی به‌طور متوسّط سه برابر نور یك لامپ التهابی است. در صورتی که توان آن دو لامپ با یکدیگر برابر باشند. اینك ما میزان روشنایی برای قسمتهای مختلف یك خانه، و برقراری آن را به وسیله‌ی لامپها، توضیح می‌دهیم:

روشنایی لازم جهت نوشتن

به نظر متخصّصان فنّ نباید شما شبها به‌طور مداوم به کار نوشتن بپردازید، مگر اینکه روشنایی عمومی اتاق از ۴۰۰ لوکس کمتر نباشد. علاوه بر آن حتماً باید با یك چراغ رومیزی روشنایی موضعی را جهت این کار تأمین کنید. لامپ این چراغ باید

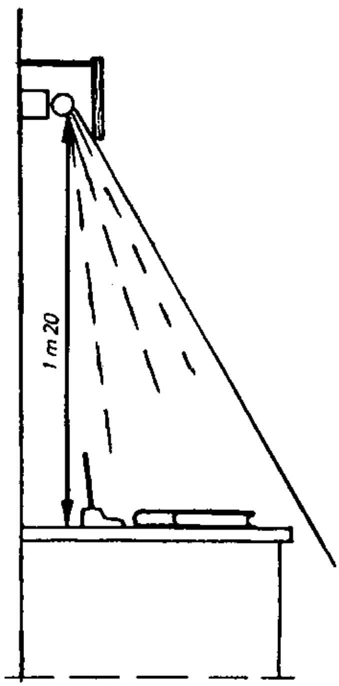

۱۰۰ واتی بوده، و فاصله‌اش تا سطح میز ۵۰ سانتیمتر باشد. مطابق محاسبات ریاضی در این صورت روشن‌ترین نقطه‌ی میز به فاصله‌ی ۳۵ سانتیمتر از پای چراغ می‌باشد، که کاغذ شما باید در آنجا قرارگیرد. این چراغ باید قاعدتاً در طرف چپ

کاغذ و دست شما واقع شود، نه در روبه رو.

اگر شبها مطالعه می‌کنید

روشنایی عمومی اتاق مطالعه، چنانکه در بالا گفته شد، بایستی ۴۰۰ لوکس باشد. و شما باید روشنایی کافی برای این کار پیش‌بینی کنید. متخصّصان توصیه می‌کنند، که برای ایجاد این روشنایی باید یك لامپ ۱۰۰ واتی به فاصله‌ی ۱۲۰ سانتیمتر بالاتر از سطح میز مطالعه قرارگیرد، و روشنترین نقطه‌ی میز، مطابق

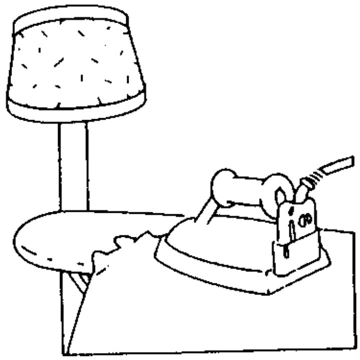

محاسبات دقیق، ۸۵ سانتیمتری تصویر لامپ در روی میز خواهد بود. و شما باید کنار میز طوری بنشینید، که چراغ در طرف چپ شما قرارگیرد.

سطح میز اتو هم باید به حدّ کافی روشن باشد

اتو زدن کار ظریفی است، که بهتر خواهد بود در روز انجام شود. ولی اگر شما

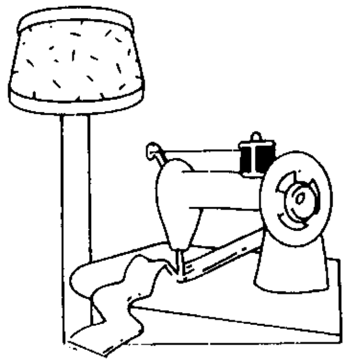
شب نیز ناچار از اجرای آن هستید، علاوه بر داشتن ۲۰۰ لوکس روشنایی عمومی در یك اتاق، باید از روشنایی موضعی هم برای این کار استفاده کنید. یك چراغ

آباژوردار، که طول پایه‌ی آن در حدود ۱/۵ متر باشد، با لامپ ۱۰۰ واتی لازم دارید، که باید به فاصله‌ی نیم متر از میز اتو، و مشرف بر محّل کار قرار گیرد.

در صورتی که شب نیز خیاطّی می‌کنید

حتّی الامکان باید از خیّاطی در شب خودداری شود. مخصوصاً اگر پارچه به رنگ سیاه است، کار روی آن در شب خیلی مشکل می‌شود. ولی به هرحال در

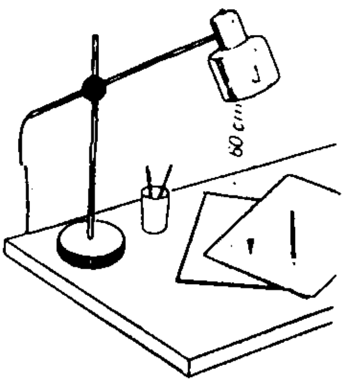

صورتی که شما مجبورید شب نیز خیّاطی کنید، توصیه می‌شود، در اتاقی این کار را انجام دهید، که روشنایی عمومی ان در حدود ۳۰۰ لوکس و بیشتر باشد. چراغ مخصوص چرخ خیّاطی را هم حتماً باید روشن کنید. علاوه بر آنها یك چراغ پایه‌دار

به ارتفاع ۱/۵ متر، با لامپ التهابی ۲۰۰ واتی، باید طرف چپ شما قرارگیرد.

روشنایی برای رسم و نقشه کشی

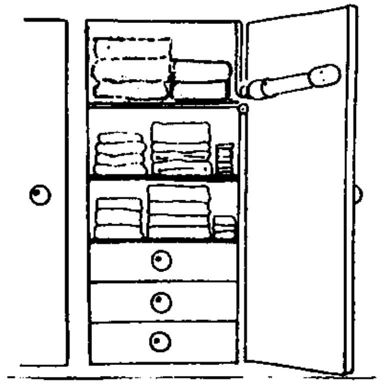
در اینجا حتماً باید از چراغ مخصوص رسم استفاده شود، وکاسه‌ی آن بالای کاغذ رسم قرار گیرد. مناسبترین فاصله‌ی لامپ از سطح میز ۶۰ سانتیمتر توصیه می‌شود، و لامپ به‌کار رفته ۱۰۰ واتی خواهد بود. البتّه روشنایی عمومی اتاق کار

در اینجا نیز بدون در نظرگرفتن این لامپ ۴۰۰ لوکس است. توجّه نمایید، که در اینجا نباید شعاعهای نورانی کاملاً عمود بر سطح کاغذ باشند، بلکه کمی مایل بودن آنها سبب می‌شود، که سایه‌ی دست کاغذ را نپوشاند، به شرطی که نور از طرف چپ بتابد.

چراغ برای کمد لباس

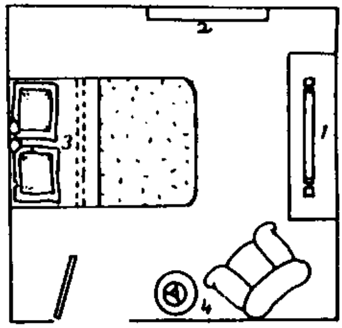
سیستم سیم‌کشی لامپ یخچال طوری است، که با بازکردن در یخچال چراغ آن روشن می‌شود. این روش را می‌توان درکمد لباس هم به‌کار برد، و از همان کلیدهای مخصوص کنار در یخچال در اینجا نیز استفاده کرد، ویك لامپ مهتابی کوتاه در روی در، و یك یا چند لامپ دیگر در طبقه‌ها نصب نمود، تا همه آنها با بازکردن در

کمد روشن شوند. البتّه تمام این لامپ‌ها توان کمی دارند، و فقط برای این نصب شده‌اند، که پیدا کردن لباسهای مورد نظر ساده باشد.

مطالعه و اتاق خواب

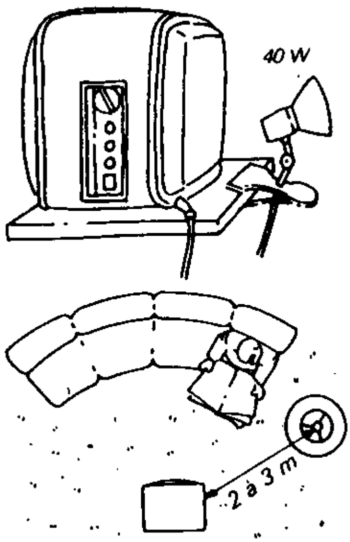
برخیها عادت دارند، که هر شب در رختخواب نیز مدّتی مطالعه کنند، تا خوابشان بگیرد. این عادت نامناسب سبب می‌شود، که چشم این گونه افراد در اثر نور غیر عادی لطمه ببینند. اگر شما می‌خواهید از اتاق خواب نیز گاهی برای مطالعه استفاده کنید، توصیه می‌شود، علاوه بر روشنایی عمومی اتاق خواب، که از دو

چراغ شمعی کوچك، بالای تختخواب، و دو لامپ فلورسنت کوچك روی دیوار و کنار آیینه تأمین می‌گردد، درگوشه اتاق یك مبل راحتی، یا یك صندلی، قرار دهید، و در چپ آن با گذاشتن یك چراغ پایه‌دار، با لامپ صد واتی، روشنایی موضعی را برای مطالعه تأمین کنید.

میزان روشنایی در اتاق تلویزیون

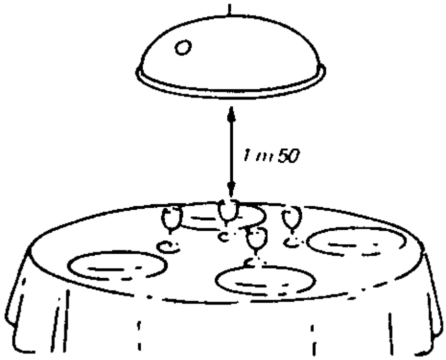
آیا باید در اتاق تاریك تلویزیون را تماشا کرد؟ نه، زیرا کنتراست شدید بین تاریکی اتاق و روشنایی صفحه‌ی تلویزیون سبب خستگی چشم می‌شود. پس باید در اتاقی که حدّاقل روشنایی عمومی در آنجا ۱۰۰ لوکس است، تلویزیون نگاه کرد. علاوه بر آن، در صورتی که پشت تلویزیون یك چراغ با لامپ ۴۰ واتی روبه دیوار نصب شود، بر خلاف تصوّر ما تصاویر واضحتر دیده می‌شوند، و چشمهای ما کمتر

احساس خستگی می‌کنند. توصیه می‌شود، کمترین فاصله‌ی شما از تلویزیون باید بین ۲ تا ۳ متر باشد. زیرا در غیر این صورت اشعّه‌ی حاصل از تلویزیون آثار بدی روی بدن و مخصوصاً چشم ناظر می‌گذارد.

میز ناهار خوری تا چه حدّ باید روشن باشد؟

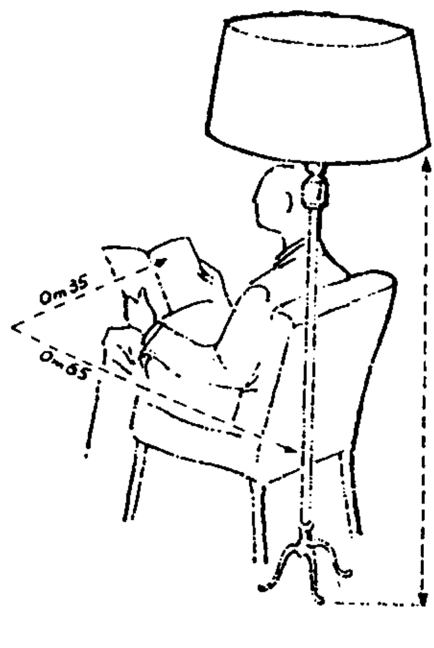
در اتاق ناهار خوری، غیر از روشنایی عمومی محیط، بایستی روی میز غذا نیز کاملاً روشن باشد. بنابراین یك چراغ آویز، که فاصله آن تا سطح میز ۱/۵ متر باشد، با لامپ ۱۰۰ واتی، روشنایی موضعی را کاملاً تأمین می‌کند. در این وضعیّت بر

خلاف تصوّر ما حدّاکثر روشنایی در وسط میز نیست، بلکه ماگزیمم روشنایی در دور میزخواهد بود.

مطالعه در روی صندلی راحتی

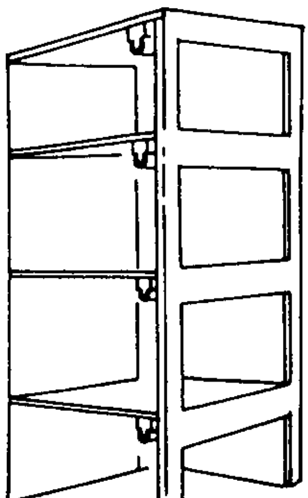
شکل چراغ و پایه‌ی آن، و همچنین نوع لامپ در این مورد اهمیّتی ندارند، هر چند که اگر استیل دستگاه با مدل صندلی هماهنگی داشته باشد، بهتر است. در هر صورت باید به محلّ و فاصله‌ی آن توجّه کرد. مکان ایده‌آل برای این چراغ پایه‌دار

در پشت صندلی، به فاصله‌ی ۶۵ سانتیمتری از مرکز کتاب بوده، و ۳۵ سانتیمتر به طرف چپ متمایل می‌باشد. توضیح اینکه سطح کتاب باید عمود بر خطّی باشد، که از مرکز لامپ چراغ به آن می‌رسد. قدرت لامپ ۲۰۰ وات توصیه می‌شود.

روشنایی ویترین شیشه‌ای

اگر شما یك ویترین با طبقه‌های شیشه‌ای دارید، که در آن اشیای زینتی و کارهای هنری قرار می‌دهید، با نصب لامپهای مهتابی در محلّهایی که غیر قابل رؤیت

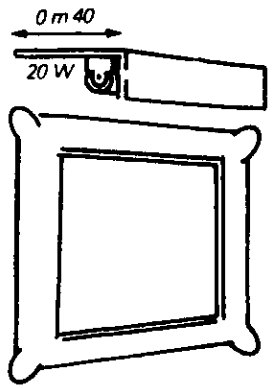

باشند، زیبایی آن را چند برابر خواهیدکرد. در الگوی ما برای هر طبقه یك چراغ فلورسنت در نظرگرفته شده است، که نبشهای الومینیمی مانع دیده شدن چراغها می‌شوند.

روشنایی تابلو نقّاشی

آیا فکر کرده‌اید، که اگر برای یك تابلوی نفیس و ارزنده در اتاق پذیرایی، و یا هال، روشنایی موضعی ترتیب دهید، لطف آن چند برابر خواهد شد، به شرطی که

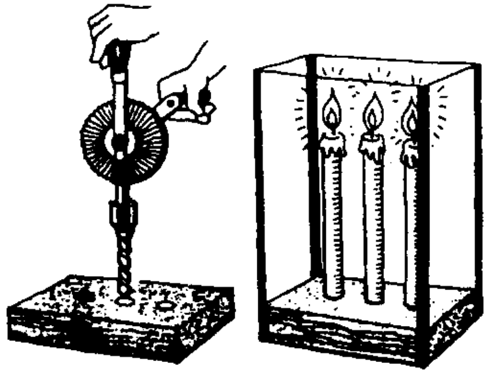
این چراغ غیرقابل رؤیت باشد. توصیه می‌کنیم، در این مورد یك چراغ فلورسنت ۲۰ واتی را پشت یك وسیله‌ی مخصوص، که از تخته سه‌لایی ساخته شده است،

نصب کنید.این چراغ علاوه بر لطف بخشیدن به تابلو، روشنایی عمومی محیط را هم تقویت هواهد کرد.

روشنایی شاعرانه در یك شب بادی تابستان

در فصل تابستان، و درکنار باغچه‌ی پرگل و گیاه حیاط، زیر این روشنایی خیال انگیز شام شما مزه‌ی دیگری خواهد داشت. موادّ اوّلیّه برای برقراری این روشنایی

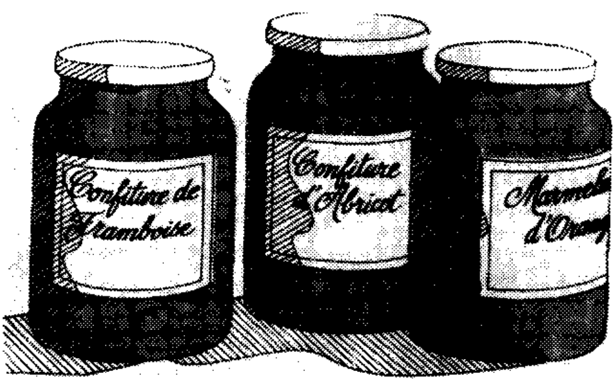

عبارتند از: یك تخته‌ی نرم به ضخامت تقریبی ۳ سانتیمتر، و ابعاد ۳۰×۱۲ سانتیمتر، که این ابعاد را می‌توانید به داخواه کمی تغییر دهید. در وسط این تخته،

مطابق شکل، سه سوراخ به عمق ۲ سانتیمتر، و به فاصله‌ی ۶ سانتیمتر از یکدیگر ایجادکنید. آن را پایه قرار دهید، و دور آن شیشه‌ی پلاستیکی، یا معمولی، به ارتفاع ۲۵ سانتیمتر نصب کنید. جهت اتّصال شیشه‌ها به هم از چسب اوهو و نظایر آن استفاده کنید، و برای دوام و زیبایی بیشتر گوشه‌ها را، هم از داخل، و هم از خارج، به وسیله‌ی نوار پلاستیکی چسبدار سیاهرنگ، که در سیم‌کشی مورد استفاده قرار می‌گیرد، بپوشانید. سه شمع در سوراخها قرار دهید، و از این شمعدان روستایی در هوای نسبتاً بادی شبهای دل‌انگیز تابستان استفاده کنید.

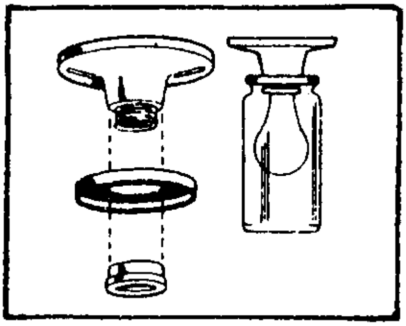
چراغ ابتکاری از ظرف مربّا

ظرفهای شیشه‌ای کوچك مخصوص مربّا، و ترشی، و سس، و نظایر آن را پس از مصرف محتویات آنها دور نیندازید، زیرا علاوه بر اینکه مجدّداً می‌توانید موادّ خوراکی نظایر آنها را، که خودتان تهیّه می‌کنید، در آنها بریزید، ممکن است با این ظرفها چراغ نیز بسازید! مطابق شکل، در وسط درپوش فلزّی آنها سوراخی به شکل

دایره ببرید، و سر پیچ چراغ را، که به پایه‌ای منتهی شده است، باز کنید، و این درپوش را بین پیچ برنجی و چینی آن قرار دهید. و پس از پیچاندن لامپ در سرپیچ، ظرف شیشه‌ای را نیز به درپوش آن بپیچید. اشکال کوچکی که باقی می‌ماند، گرمای حاصله از لامپ است، که امکان دارد سبب شکستن شیشه شود. برای جلوگیری از آن باید: اوّلاً درپوش فلزّی را از چند جا سوراخ کنید، ثانیاً حتّی‌المقدور لامپهایی به

قدرت کم (تا ۲۵ وات) به کار برید. یك سری از این چراغها در بالکن، یا اتاق پذیرایی، اگر در محلّ مناسب به سقف نصب شوند، لطف خاصّی خواهند داشت.

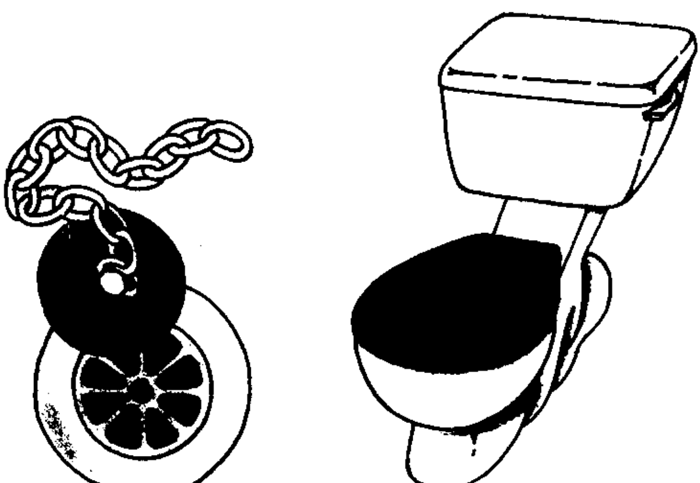

مخصوصاً وقتی که رنگ مات به آنها زده شود، تا لامپها از پشت شیشه‌ی چراغ قابل رؤیت نباشند.

بخش ۱۲

کار و سرگرمی در خانه

برای برّاق کردن کفشها

برای برّاق کردن کفشها معمولاً از واکس استفاده می‌کنند. ولی کفشهای شما بعد از واکس زدن وقتی برّاق خواهند بود، که ابتدا تمام کثافتها، و لکّه‌های آن را پاك کنید. برای این منظور معمولاً واکسی‌ها آب صابون به کار می‌برند، در حالی که صابون کفشها را خشك می‌کند، و لطافت آن را از بین میبرد، زیرا چرم نیز مانند خیلی از پارچه‌ها قابل شستشو نیست. توصیه می‌شود، شما به جای این کار از آب و سرکه به نسبتهای مساوی استفاده کنید. به این ترتیب که پنبه را به این محلول آغشته کنید، و دور کفش، و روی لکّه‌های دیگر بمالید، و با پنبه‌ی مرطوب دیگر آبکشی کنید، و بلافاصله با حوله‌ی نرم خشکش نمایید. سپس واکس به اندازه‌ی کافی بمالید، امّا برق انداختن کفش را به یك ساعت بعد موکول کنید. اگر می‌خواهید

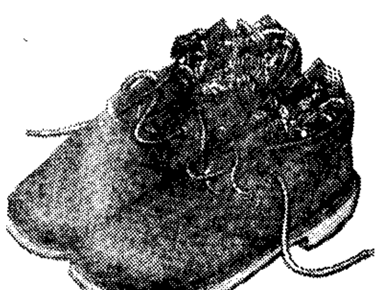

کفشهای شما همواره نرمی خود را حفظ کنند، هر ازگاهی وازلین، و یا روغن کتان به مقدار کم بمالید، و با دستمال نرم پاك کنید، و با مخمل برّاق نمایید. معمولاً به کفشهای برقی کسی واکس نمی‌زند، در صورتی که اگر به این کفشها نیز توجّه نشود،

ترکهای ریزی برمی‌دارند. توصیه می‌شود، آنها را نیز هر هفته یکبار با دستمال مرطوب پاکیزه کنید، و سپس وازلین بمالید، و با پارچه‌ی مخمل صیقل دهید. کفش اگر کهنه باشد، و رویش ساییده شود، معمولاً واکس را خوب نمی‌پذیرد. در این صورت سفارش می‌کنیم، سیب‌زمینی را پس از شستن ببرید، و قطعات آن را روی کفش بمالید، و پس از خشك شدن واکس بزنید، نتیجه بهتر خواهد بود. یك روش ساده‌ی دیگر برای برق انداختن کفشهای چرمی وجود دارد: از پوستهای موز در این مورد استفاده کنید، و طرف داخلی این پوستها را روی کفش چرمی بمالید. مرتّباً آن پوست را دور بیندازید، و با پوست دیگر به این کار ادامه دهید، تا همه جای کفش با یك لایه‌ی ظریف شیره‌ی موز پوشیده شود. و بی‌آنکه دستمال بزنید، کفش را به حال خود رها کنید، تا خشك شود. نتیجه غیرقابل تصوّر خواهد بود.

مواظبت‌های مخصوص از کفش

لاك بیرنگ ناخن در موارد زیادی، غیر از ناخن هم، به درد می‌خورد. مثلاً اگر کفش شما بخیه‌ی سفید دارد، و می‌خواهید نخهای آن همیشه سفید بمانند، قبل از چرک شدن روی آنها لاك بیرنگ بمالید. اگر در باران راه رفته‌اید، و شوره‌ی کفش شما بیرون زده است، آن را با مخلوطی از آبلیمو و آب به نسبتهای مساوی، به کمك

پنبه پاك کنید، و رویش وازلین بمالید، و بعد از یك ساعت واکس بزنید. و نیز کفش خیس را، بعد از نظافت کامل، در سایه و دور از هر نوع منبع حرارت خشك کنید. امّا برای اینکه کفش شما فرم خود را از دست ندهد، داخل آن را با کاغذ روزنامه پر

کنید. برخی‌ها بلافاصله بعد از رسیدن به خانه، کفش خود را درکشو مخصوص قرار می‌دهند، و تا استفاده‌ی بعدی محبوس نگه می‌دارند. در صورتی که کفش نیز به هوای آزاد نیاز دارد، تا بوی عرق و رطوبت آن زایل شود. حتّی بهتر است به جای گذاشتن کفشها در کمد، یا کشو مخصوص، آنها را همیشه درگوشه‌ای از تراس، که مستقیماً نور آفتاب به آنجا نمی‌تابد، قرار دهید. اگر کفش کتانی می‌پوشید، به مواظبت مخصوص نیاز دارد: هفته‌ای یکبار، بعد از لکّه‌گیری کامل از آن، نشاسته را در آب حلّ کنید، و با پنبه رویش بمالید، تا یك لایه‌ی نازك محافظ رویش تشکیل شود. یادآور می‌شویم، که کفش گشاد خیلی بهتر از کفش تنگ است. پس برای جلوگیری از تاول زدن، و تشکیل میخچه در پایتان، هرگز کفش تنگ نپوشید. سرانجام اگر سفیده‌ی تخم‌مرغ را خوب به هم زنید، تا به شکل کف در آید، و آن را روی کفش بزنید، و بعد از خشك شدن، رویش مخمل بمالید، کفش شما برّاق‌تر خواهد شد.

اگر چکمه می‌پوشید

اگر چکمه می‌پوشید، بایستی حتماً آن را کمی بزرگتر از کفشهای معمولی‌تان انتخاب کنید، زیرا اگر چه پوشیدن آن تا حدّی ساده است، ولی درآوردنش شما را

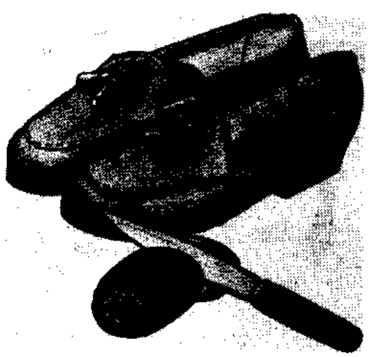

کلافه می‌کند. و نیز نباید تصوّر کنید، که وقتی چکمه پوشیده‌اید، به سادگی می‌توانید از روی آب و گل با خیال راحت راه بروید. نه این طور نیست، زیرا چکمه

فقط پاهای شما را گرم نگه می‌دارد، و اگر خیس شود، به مراتب بیش از کفش معمولی مایه‌ی ناراحتی پاهای شما خواهد شد. چکمه‌ها نیز به مواظبت دایمی نیاز دارند، و چون معمولاً در روزهای بارانی و برفی مورد استفاده قرار می‌گیرند، مرتّباً باید کثافتها و لکّه‌های آن را با آب و سرکه تمیز کنید، و سپس با پنبه‌ی مرطوب آبکشی نمایید، و بعد از خشك کردن، خوب واکس بزنید، و برای استفاده‌ی بعدی آماده نمایید. در صورتی که هوا خیلی سرد است، می‌توانید یك حوله‌ی مناسب را بین ساق پای خود و جداره‌ی ساقه‌ی چکمه قرار دهید، گرمای مطبوعی احساس خواهید کرد. اگر فصل سرما پایان پذیرفته است، چکمه‌ها را خوب لکّه‌گیری کنید، و خوب واکس بزنید، و در کیسه‌ی پلاستیکی قرار دهید، و برای سال بعد نگه دارید. در صورتی که برای انجام برخی کارهای خانه گاهی چکمه‌ی لاستیکی می‌پوشید، هر بار بعد از استفاده باید داخل و خارج آنها را بشویید، و پس از خشك کردن سرجایشان قرار دهید، و مطابق شکل، با یك گیره‌ی لباس آنها را به هم مربوط سازید، تا به علّت بلند بودن ساقه‌ها، هر لنگه به یك طرف نیفتد.

اگر کفش شما تنگ است

اگر کفش شما تنگ است، آن را هرگز پشت سر هم نپوشید. زیرا ناراحتی‌های سختی به پای شما فراهم خواهد کرد. توصیه می‌شود، کفش تنگ را بیش از هفته‌ای

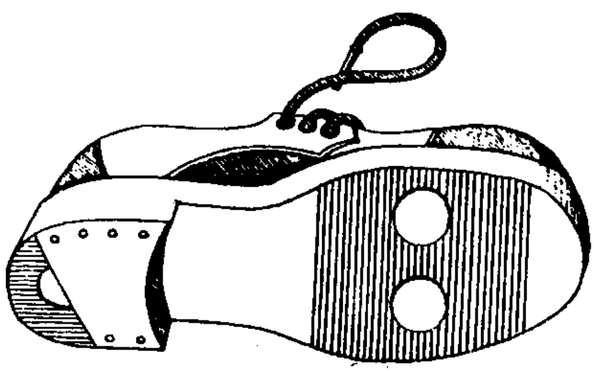

یکبار نپوشید، از طرف دیگر آن را هرگز به دست کفّاش نسپارید، تا با استفاده از قالب بزرگ آن را گشاد کند. زیرا در این صورت استحکام کفش از بین خواهد رفت،

و مخصوصاً نخهای دوخت آن دوام خود را از دست خواهند داد. پس چه باید کرد؟ به روش ساده‌ی زیر خودتان این مشکل را حلّ کنید: چند سیب‌زمینی خام را بشویید، و قطعه قطعه کنید، و توی کفشهای تنگ پر کنید، و هرکدام را در یك پاکت پلاستیکی قرار دهید، و سرشان را محکم سازید، و ارتباط آن را با هوای بیرون قطع کنید. یك شب در این وضع نگه دارید، و صبح بعد از بازکردن، بلافاصله بپوشید، و راه بیفتید. و چرم که نرم شده است شکل پاهای شما را به خود خواهد گرفت. احتمالاً اگر این عمل چند بار تکرار شود، مشکل شما حلّ خواهد شد. برخی‌ها عقیده دارند، که از روزنامه‌های مرطوب به جای سیب‌زمینی می‌توانید استفاده کنید. البتّه اگر ابتدا روی چرم وازلین بمالید، و بعد وسایل مرطوب‌کننده را داخل آن قرار دهید، نتیجه قطعی‌تر خواهد بود.

اگر کفش شما سُر می‌خورد

اگر ته کفش شما لاستیکی است، در فصل زمستان، و روزهای یخبندان سرخوردن نیز دایماً شما را تهدید می‌کند. برای جلوگیری از این اشکال، میخ زدن به کفش، و حتّی میخهای مخصوص، هر چند که معمولی هستند، ولی اثر موقّتی

دارند، و پس از چند روز که سر آنها ساییده و صاف می‌گردد، خود عامل سر خوردن میشوند. یك راه‌حلّ ساده برای این کار وجود دارد: از صفحه‌ی لاستیکی به ضخامت چند میلیمتر ۲ یا ۳ قطعه‌ی دایره‌ای به بزرگی سکّه‌ی ۱۰ ریالی ببرید، و

یك طرف آنها را سنباده بزنید، و نیز محلّ مورد نظر در ته کفش را هم سنباده بزنید، و با چسب مخصوص لاستیك آنها را به نقاط لازم در ته کفش بچسبانید. نتیجه شگفت‌آور است، و شما ملاحظه خواهید کرد، که امکان سرخوردن به صفر می‌رسد. لازم به یادآوری است، که اگر تعداد آنها را بیشتر کنید، نتیجه‌ی عکس خواهید گرفت.

آیا صحّافی بلدید

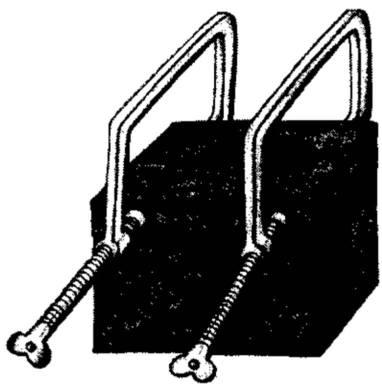
شما که با کتاب سر و کار دارید، باید صحّافی نیز بلد باشید. برای این منظور باید یك ظرف کوچك چسب صحّافی در خانه داشته باشید، تا به محض اینکه یك صفحه از کتاب کنده شد، فوراً سر جایش بچسبانید. یك کتاب یا دفتر پاره نمونه‌ای

از بی‌سلیقگی صاحب آن است. حتّی شما کتابهای قدیمی پاره شده را نیز می‌توانید، با کمی حوصله صحّافی کنید. یادآور می‌شویم، پس از چسباندن کتاب باید آن را زیر فشار خشك کنید. تنها در یك مورد باید از فشار صرفنظر کنید: وقتی صفحه‌ی کتاب کنده نشده، امّا پاره شده است، اوّلاً بهترین چسب در این مورد سفیده‌ی تخم‌مرغ است، سفیده را خوب به هم بزنید، و بعد از اینکه دو قسمت پاره شده را روی هم منطبق کردید، با قلم مویی مقدار کمی سفیده‌ی تخم‌مرغ رویش بکشید. ثانیاً آن صفحه را همان طور آن‌قدر باز نگه دارید، تا خشك شود.

چسب نجّاری

همان‌طور که از اسمش پیداست، برای چسباندن چوب به کار می‌رود، و در فروشگاههای رنگ و چسب انواع مختلف آن به فروش می‌رسد. مطلب مهمّ در به کار بردن چسب نجّاری این است، که چسب مزبور حتماً باید تحت فشار خشك شود، و گرنه ارزشی نخواهد داشت. در شکلی که مشاهده می‌کنید، یك جعبه‌ی

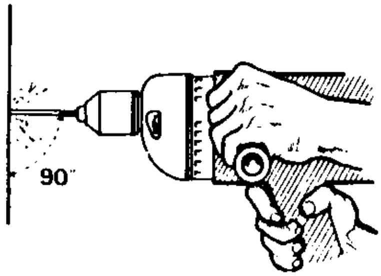

چوبی شکسته به وسیله‌ی چسب نجّاری ترمیم شده است، و با دو منگنه‌ی دستی محلّ ترمیم شده زیر فشار قرارگرفته است. به جای منگنه دستی، یا هر نوع منگنه‌ی دیگر، می‌توانید پس از چسباندن با چسب نجّاری، جسم مورد نظر را طناب‌پیچی کنید، و یا در محلّ مناسب رویش وزنه قرار دهید. و نیز باید محلّی که قرار است چسبانده شود، از قبل کاملاً پاك شده، و عاری از کثافت گردد.

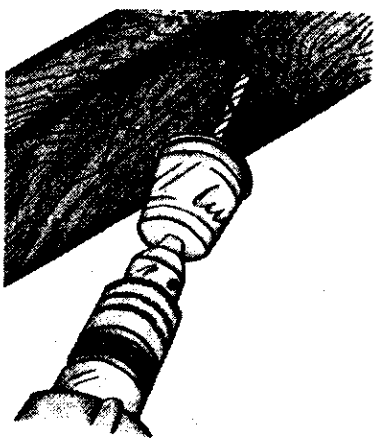
شما به مته برقی هم نیاز دارید

گاهی مواردی در خانه پیش می‌آید، که شما نیاز به سوراخ کردن چوب، تیرآهن، موزاییك، سنگ، و .... دارید، بنابراین باید یك مته برقی خوب هم در دسترس داشته باشید. اصل مهمّی که در استفاده از مته برقی باید مراعات کنید، چگونگی گرفتن آن در دست است. این دستگاه وقتی کار نمی‌کند، شما به سادگی تحمّل وزن

آن را در دست خود دارید، ولی به محض شروع به کار تولید ارتعاش می‌کند، و نگه‌داری آن مشکل می‌گردد. پس باید تمرین کافی داشته باشید. برخیها تصوّر می‌کنند، که مته برقی گرانقیمت فقط به حرفه‌ای‌ها اختصاص دارد، و برای یك فرد

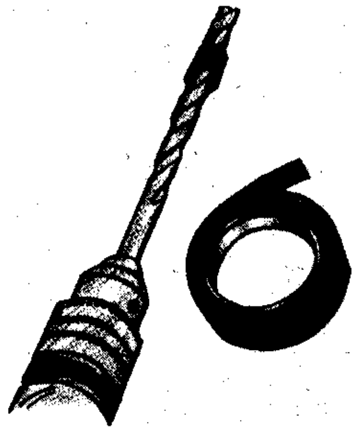

معمولی یك مته برقی کم‌قدرت و ارزانقیمت کافی است. در صورتی که شاید ممکن است یك حرفه‌ای ورزیده از وسیله‌ی بد نتیجه‌ی بهتری بگیرد، ولی برای شما حتماً نوع خوب آن لازم است. توصیه می‌شود، مته برقی شما به قدرت ۳۵۰ الی

۴۰۰ وات مناسب است، و حتماً باید دارای دو کلید، یکی به سرعت ۱۰۰۰ دور، و دیگری ۲۵۰۰ دور در دقیقه باشد. وقتی می‌خواهید جسمی را سوراخ کنید، باید آن را محکم، و به زاویه‌ی ۹۰ درجه نسبت به جسم در دست بگیرید، و ابتدا با قدرت تمام آن را به جلو بفشارید، امّا به تدریج فشار را روی آن کاهش دهید. وقتی سقف را سوراخ می‌کنید، برای اینکه خرده‌های چوب یا گچ و خاک روی صورت شما نریزد، توصیه می‌شود، یک لیوان نسبتاً بزرگ یکبار مصرف را سوراخ کنید، و

مطابق شکل، ته آن را در مته فرو کنید. اگر جسمی را سوراخ می‌کنید، ابتدا باید با مته‌ای به قطر کوچکتر کار را شروع کنید، سپس با مته‌ی کلفت مورد نظر کار را به اتمام برسانید. اگر می‌خواهید، در جسمی یك سوراخ به عمق معیّن به وجود

آورید، روی مته این اندازه را مشخّص کنید، و با ماژیك علامت بگذارید. سپس مطابق شکل، کنار آن علامت نوارچسب اسکاچ بپیچید، تا بیش از اندازه‌ی معیّن جسم را سوراخ نکنید.

ظروفی برای پیچ و مهره‌ها

ظرفهای شیشه‌ای مختلف، نظیر ظروف مربّا، ترشی، و سس و غیره را پس از

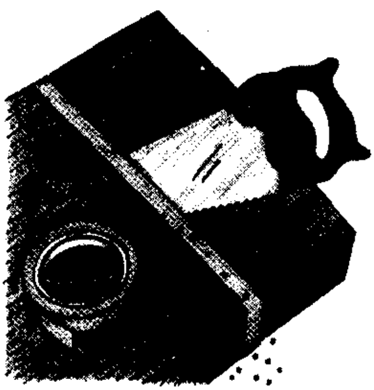

مصرف دور نیندازید، زیرا آنها در موارد دیگری نیز می‌توانند به شما خدمت کنند. کافی است، که به وسط درپوش هر کدام از آنها یک پیچ محکم کنید، و به وسیله‌ی

آن درپوشها را به طور معکوس در سقف گنجه‌های چوبی نصب کنید. در هر یك از این ظرفهای شیشه‌ای نوعی از میخها، و پیچها، و مهره‌ها، و سایر وسایل ضروری، نظیر واشر لاستیکی و فلزّی قرار دهید، و این ظروف را در یك ردیف منظّم به در پوشها بپیچید. در این صورت همیشه آنها را به هنگام نیاز در دسترس خواهید داشت. حسن دیگر استفاده از شیشه‌های مزبور در این است، که وسایل داخلی آنها همیشه به چشم شما می‌خورد، و نیازی به باز کردن ظروف مختلف، و بررسی وسایل داخل آنها نیست. حتّی برخی وسایل ظریف کارگاهی، نظیر پیچ گوشتی، و فازمتر، و مداد کوچك، و غیره را می‌توان در آنها جای داد، و جلو چشم نگه داشت.

به یك ارّه دستی هم نیاز دارید

ارّه دستی نیز جزو وسایل ضروری یك خانه است. بارها اتّفاق می‌افتد، که شما یکی از پایه‌های صندلی یا میز را کمی کوتاه می‌کنید. قطعات کوچکی از یك تخته می‌برید، تا زیر پایه‌های تختخواب قرار دهید. وقتی موکت یا قالی ضخیم را به یك اتاق می‌اندازید، مجبور می‌شوید باریکه‌ای از زیر در ببرید، تا به فرش مالیده نشود، و.... پس یك ارّه دستی باید تهیّه کنید، تا سر این گونه کارهای جزیی دنبال کارگر فنّی

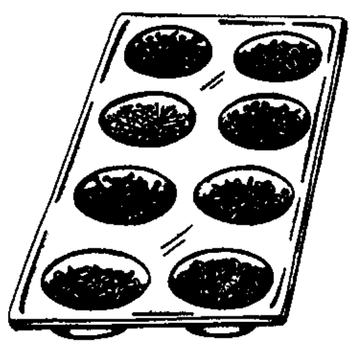

ندوید. از بین ارّه‌های مختلف نوع معمولی آن، که ۷۰ سانتیمتر طول، و ۴ سانتیمتر عرض دارد، برای شما مناسب است. برای آنکه تیغه‌ی ارّه در موقع کار به راحتی در چوب حرکت کند، دندانه‌های آن را چپ راست می‌کنند، تا در نتیجه محلّ برش ارّه

کمی پهن‌تر از تیغه‌ی آن گردد. هنگام خرید ارّه دستی به چپ و راست بودن آن دقّت کنید. اصولاً ارّه‌ای که چپ و راست کاری نشده است، در موقع کارگیر می‌کند، و گرم می‌شود. هنگامی که می‌خواهید چوبی را ببرید، محلّ بریدگی را مشخّص کنید، و با استفاده از خط کش خطّ مستقیمی بکشید، و روی خط را با لبه‌ی پیچ گوشتی کمی گود کنید، و آن گاه شروع به بریدن نمایید. اگر چوبی را می‌برید، که روکش آکاژو، یا تخته سه‌لایی دارد، برای آنکه الیاف انتهای روکش آنها متلاشی نشود، و در محل بریدگی شکافهای کوچکی حاصل نشود، مطابق شکل، به کنار محلّ بریدگی قبلاً یك نوارچسب کاغذی بچسبانید، و آن وقت اقدام به بریدن از کنار آن کنید، و سرانجام یادآور می‌شویم، هنگام بریدن چوب وقتی ارّه گیر می‌کند، رویش پارافین جامد، یا شمع بمالید، تا روان شود.

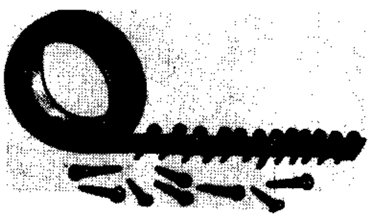
آچار پیچ‌گوشتی‌ها، و پیچها

یکی از ساده‌ترین ابزار صنعتی که در خانه به آن احتیاج فراوان دارید، آچار پیچ‌گوشتی است. شما حتماً باید دستکم سه نوع کوچك و متوسّط و بزرگ از نوع معمولی، و حداقلّ یك آچار پیچ‌گوشتی «سر چهارگوش» در دسترس داشته باشید.

نوك یك آچار پیچ‌گوشتی خوب هرگز نباید تیز باشد، بلکه باید کاملاً صاف و کند باشد، تا در شکاف پیچ به خوبی قرار گیرد، و نلغزد، و لبه‌های پیچ را در موقع پیچاندن آن هرز نکند. در صورتی که آچار پیچ‌گوشتی شما تیز شده است، بهتر

خواهد بود، قبل از استفاده، آن را صاف و کند نمایید. همچنین شما باید یك سری پیچها و مهره‌های مختلف نیز در دسترس داشته باشید. پیچهای مورد استفاده در نجّاری سه شکل مختلف دارند، که به حالت سر آنها بستگی دارد: پیچهای سرتخت، پیچهای سرگرد، و پیچهایی با سر چهارگوش. مشخّصات این پیچها با شماره‌های مربوط به طول، و درجه‌ی مربوط به قطر آن معیّن می‌گردد. طول پیچ از لبه‌ی سر آن تا پایین، به میلیمتر حساب می‌شود. پیچهایی که بیشتر مورد استفاده قرار می‌گیرند، باریك هستند، و طول آنها نسبت به قطرشان بلند است. توصیه می‌کنیم، پیش از داخل کردن یك پیچ در چوب، و مخصوصاً چوبهای سخت، بهتر است یك جا پیچ، به قطر پیچ مورد نظر، در آن ایجاد کنید. عمق این جا پیچ باید اندکی کمتر از دو سوّم بلندی پیچ باشد. پیچها و مهره‌های مختلف را، بر حسب نوع

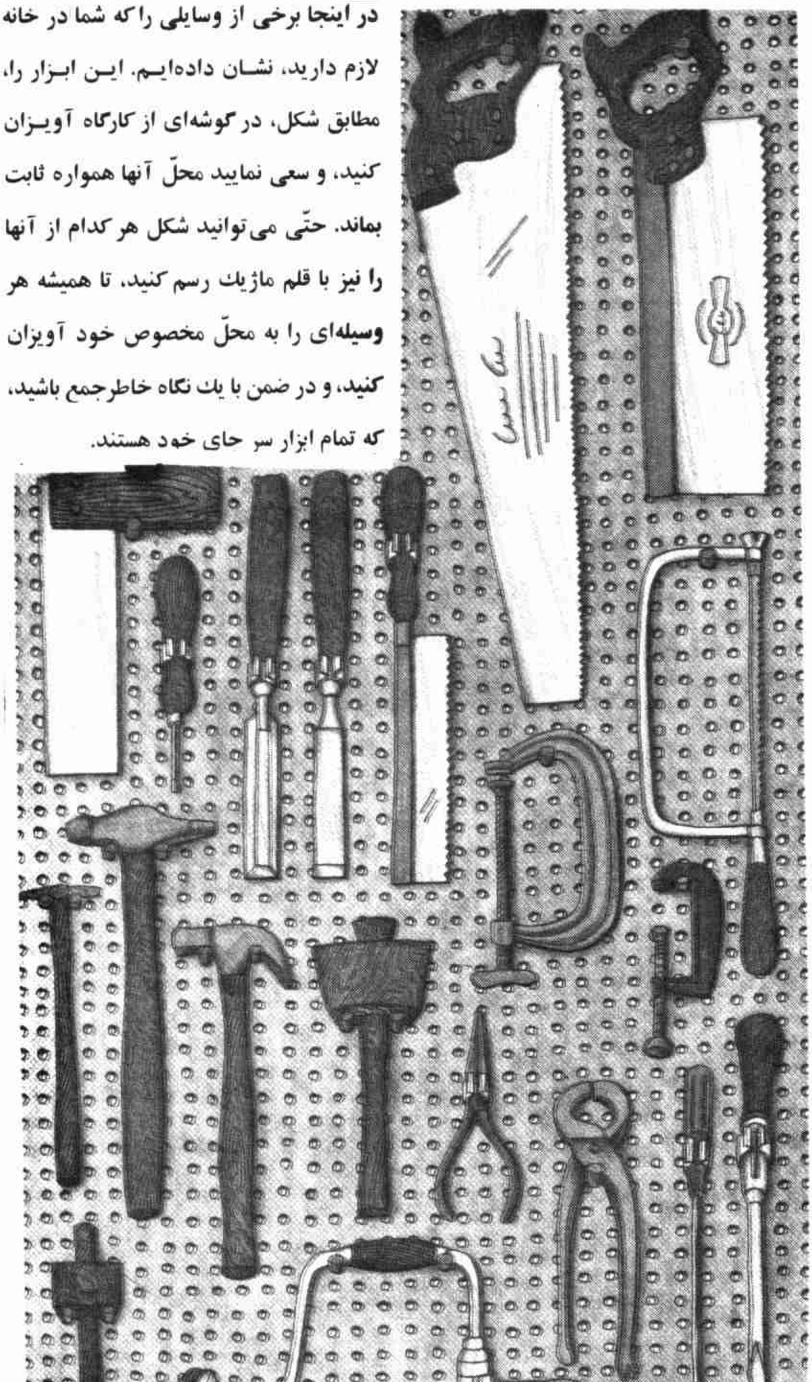
و شماره‌ی آنها، در ظرفهای پلاستیکی مخصوص بریزید، و آنها را کنار هم در دسترس خود قرار دهید، تا بتوانید به موقع از آنها استفاده کنید. بهتر است این ظرفها، مطابق شکل، به هم پیوسته باشند. اگر بالای نردبان رفته‌اید، و پیچ می‌بندید، اگر هر لحظه برای انتخاب یك پیچ پایین بیایید، و بالا بروید، خسته خواهید شد، و وقت شما هم هدر خواهد گشت. توصیه می‌کنیم، در این موارد، بهتر خواهد بود، پیچهای مورد لزوم را از قبل پیش‌بینی کنید، و آنها را روی نوار چسب (مطابق شکل) ردیف کنید، و بپیچید، و این نوار چسب را مانند النگو در دست چپ خود فرو برید، و در موقع نیاز یکی یکی آنها را بردارید، و به کار برید.

و حالا چند کلمه‌ی دیگر مربوط به پیچ را با شما مطرح می‌سازیم:

۱ ـ اگر می‌خواهید یك پیچ مخروطی در چوب خیلی محکم باشد، بعد از پیچیدن تا آخرین حدّ معمول، سعی کنید نیم دور تکمیلی نیز آن را بپیچید.

۲ ـ می‌گویند کار از محکم‌کاری عیب نمی‌کند. اگر قبل از قرار دادن پیچ در

در اینجا برخی از وسایلی را که شما در خانه لازم دارید، نشان داده‌ایم. این ابزار را، مطابق شکل، در گوشه‌ای از کارگاه آویزان کنید، و سعی نمایید محلّ آنها همواره ثابت بماند. حتّی می‌توانید شکل هر کدام از آنها را نیز با قلم ماژیک رسم کنید، تا همیشه هر وسیله‌ای را به محلّ مخصوص خود آویزان کنید، و در ضمن با یک نگاه خاطرجمع باشید، که تمام ابزار سر جای خود هستند.

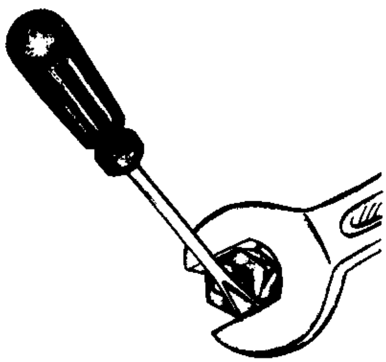

سوراخ، یك قطره چسب نجّاری مایع در آنجا بریزید، و بعد پیچ را بپیچید. نتیجه بهتر خواهد بود.

۳ ـ اگر یك پیچ هرز شده است، آن را بیرون بیاورید، و دورش نخ بپیچید، و دوباره سرجایش محکم کنید. به جای نخ پیچیدن می‌توانید یکی دو چوب کبریت را در سوراخ فرو کنید، و آنگاه پیچ را محکم نمایید.

۴ ـ اگر مهره‌ی پیچ استوانه‌ای به سختی باز می‌شود، یك قطره روغن چرخ روی آن بریزید، و یك ساعت بعد آن را به سهولت بازکنید.

۵ ـ در صورتی که آچار فرانسه ندارید، و دهانه‌ی آچار موجود در خانه ثابت

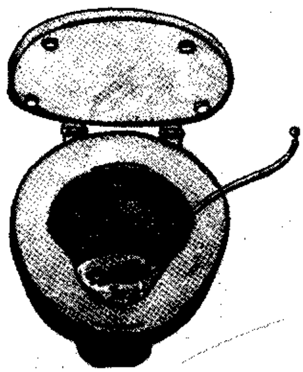

بوده، و نسبت به مهره‌ی مورد نظر کمی بزرگ است، مطابق شکل، کنار آن یك آچار پیچ‌گوشتی قرار دهید.

توالت مسدود شده است

ابتدا یادآور می‌شویم، که با رسیدگیهای متوالی مانع انسداد توالت شوید. در صورتی که این مشکل پیش بیاید، حلّ آن کمی ناراحت کننده است. امّا در هر صورت اگر توالت مسدود شده است، ابتدا آن قدر آب بازکنید، که لگن توالت تا یك سوم آن پر شود. آن گاه پمپ مخصوص لاستیکی (نه پلاستیکی) را روی سوراخ قرار دهید، و بایك حرکت تند آن را به پایین بفشارید، و با یك حرکت شدید آن را بکشید. معمولاً آبی که در حرکت دوّم (تخلیه) بیرون می‌آید، کثافاتی را که

باعث انسداد سوراخ گشته‌اند، بالا می‌آورد. این عمل را با شدت هر چه بیشتر چند بار تکرار کنید. اگر نتیجه نگرفتید، تقریباً ۱۰۰ گرم کریستالهای سود کاستیك را در سوراخ توالت بریزید، و یك لیتر آب جوش رویش اضافه کنید، و یك ساعت صبر نمایید، تا کثافات را درون خود حلّ کند. سپس سیفون بزنید، تا آب بقایای آن را همراه خود ببرد. و اگر نتیجه نگرفتید، ناچارید یك سیم نرم، امّا کلفت، را در سوراخ

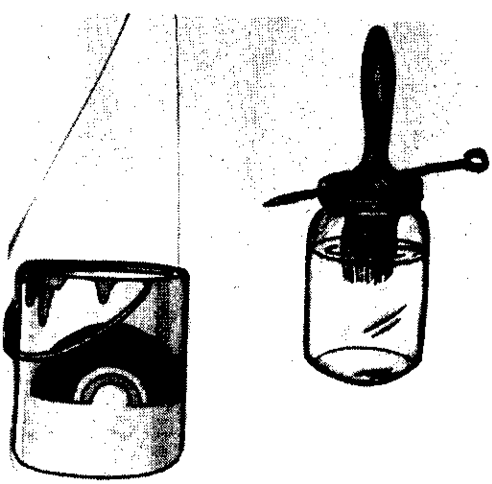

وارد کنید، و مطابق شکل، سعی نمایید از لوله‌ی U شکل فراتر رود، وکثافات را در پشت آن جابه‌جا نماید. و سرانجام یك راه مشکل: یك شیلنگ را به شیر آب شهر ببندید، و به انتهای دیگر آن یك یا دو پیراهن غیر قابل استفاده، و نظایر آن، بپیچید، که کلفتی آن از سوراخ توالت کمی بیشتر باشد. و آن را در سوراخ قرار دهید، و با دو دست خود به پایین فشار دهید. و از یك نفر بخواهید، که از انتهای شیلنگ بگیرد، و مانع بیرون پریدن آن باشد. و از نفر سوّم نیز خواهش کنید، که شیر آب شهر را باز کند. اگر این کار در ساعاتی از روز انجام یابد، که فشار آب شهر بیشتر باشد، به احتمال زیاد این بار سوراخ توالت باز خواهد شد.

وقتی در و دیوار اتاق احتیاج به ترمیم نقّاشی دارند

وقتی در یا دیوار اتاق نیاز به ترمیم جزیی نقّاشی دارند، لازم نیست حتماً ازکارگر نقّاش استفاده کنید. این کار ساده است، و خودتان نیز می‌توانید آن را انجام دهید. حتّی کلیّه‌ی رنگ یك اتاق را عوض کنید، و یا میز و صندلی‌های رنگ و رو رفته‌ی

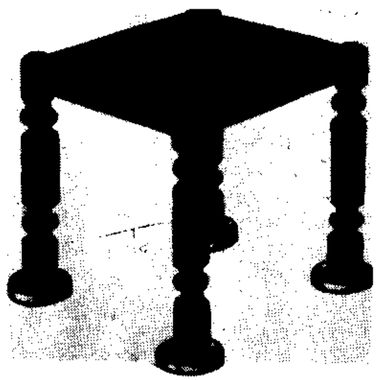
قدیمی را از نو قابل استفاده سازید. در اینجا مطالب کوتاه و مفیدی در مورد نقّاشی ساختمان مطرح می‌کنیم، که نه تنها برای شما، بلکه برای یك نقّاش ساختمان نیز تازگی دارند: اگر شما قلم نقّاشی تازه را می‌خواهید به کار اندازید، در صورتی که از جنس متوسط بوده، و نوع موهایش مصنوعی است، قبل از استعمال دستکم مدّت ۲۴ ساعت آن را در آب نگه دارید.ولی در مورد قلمهای گرانقیمت، که واقعاً مویی هستند، باید آنها را همان مدّت در روغن کتان نگه دارید. در این صورت قلم نقّاشی شما نرمی و لطافت خاصّی پیدا خواهد کرد، و بر عمر آن افزوده خواهد شد. امّا برای نگه‌داری قلمهای مستعمل، برای مدّتهای کوتاه باید آنها را در آب، و برای مدّتهای طولانی در روغن الیف، یا روغن کتان، و در صورت عدم دسترسی به آنها در نفت نگه دارید. ولی توصیه می‌شود، که نباید دسته، و حتّی ورقه‌ی فلزّی قلمها در مایع قرار گیرند. بنابراین بایستی دسته‌ی آنها را، مطابق شکل، سوراخ کنید، و از آن سوراخ یك میخ، یا پیچ، عبور دهید، به طوری که طول میخ، یا پیچ، از قطر

دهانه‌ی ظرف بیشتر باشد. و میزان آب، یا نفت، یا روغن را در ظرف طوری تنظیم کنید، که وقتی قلم را در ظرف قرار می‌دهید، میخ مانع پایین رفتن آن شود، و فقط موهای قلم در مایع قرار گیرد. سفارش می‌شود، حتّی اگر برای صرف غذا و استراحت، یکی دو ساعت کار را تعطیل می‌کنید، باز هم نباید قلم را در هوای آزاد نگه‌دارید، بلکه در داخل رنگ نقّاشی قرار دهید.

از ریخت و پاش رنگ جلوگیری کنید

مسئله‌ی مهم در رنگ زدن در و دیوار جلوگیری از ریخت و پاش آن است.بایستی همیشه فقط نوک قلم را به رنگ آغشته کنید، و سپس آن را نیز یکی دوبار به لبه‌ی ظرف رنگ بکشید، تا اضافی آن داخل ظرف ریخته شود. با وجود این وقتی در و دیوار اتاق را رنگ می‌زنید، باید روی موکت را حتماً با کاغذ روزنامه دقیقاً بپوشانید، و جاهایی را که قرار است رنگ نکنید، به کمک نوار چسب کاغذ بچسبانید. این کار را نقّاشان اتومبیل به طور دقیق مراعات می‌کنند، در صورتی که نقّاشهای ساختمان کمتر به آن اهمّیت می‌دهند. اگر دیوارها دارای کلید و پریز برق

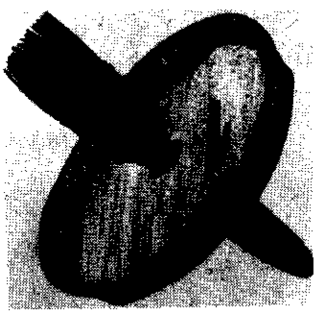

هستند، همه‌ی آنها را از قبل جدا کنید، و نیز دستگیره‌ها و قفلهای درها و پنجره‌ها را نیز حتماً باید کنار بگذارید. در صورتی که اشیای غیر فلزّی و در و پنجره‌های چوبی را برای اوّلین بار رنگ می‌زنید، ابتدا باید همه جا را به طور کامل روغن الیف بمالید. برای در و پنجره و میز و صندلی چوبی این کار را سه بار، و یک روز در میان، انجام دهید. سپس خوب بتونه کاری کنید، و بعد ار خشک شدن سنباده بزنید، و بعد شروع به رنگ زدن بکنید. البتّه نخستین رنگ‌کاری باید دست کم دو بار انجام یابد. اگر میز و صندلی رنگ می‌کنید، آنها را به حیاط خانه یا تراس ببرید، و در محوطّه‌ی روباز رنگ بزنید، امّا در آنجا نیز مواظب ریخت و پاش رنگ باشید. هنگام رنگ زدن میز و صندلی، مطابق شکل، چهار سرپوش پلاستیکی یا فلزّی را نیز زیر پایه‌های

آنها قرار دهید، تا موزاییکهای تراس و حیاط خانه کثیف نشوند. به لنگه‌های در و پنجره نیز بهتر است، در بیرون از اتاق رنگ بزنید.

اگر سقف را رنگ می‌زنید

گفتن ندارد، که رنگ زدن سقف مشکل است، زیرا معمولاً قطرات رنگ روی لباس و صورت انسان می‌ریزد. روی این اصل نقّاشهای حرفه‌ای بیشتر ترجیح می‌دهند، که سقفها را فقط با رنگ پلاستیکی، و فقط یکبار، رنگ بزنند. امّا این رنگ بی‌دوام است، و قابلیّت شستشوی کامل ندارد. ما توصیه می‌کنیم سقف را هم حتماً رنگ روغنی بزنید، تا بتوانید، دوده‌ی آن را با آب صابون بشویید، و تمیز کنید. یك راه ساده هم برای جلوگیری از ریزش رنگ پیشنهاد می‌کنیم: یک سرپوش پلاستیکی

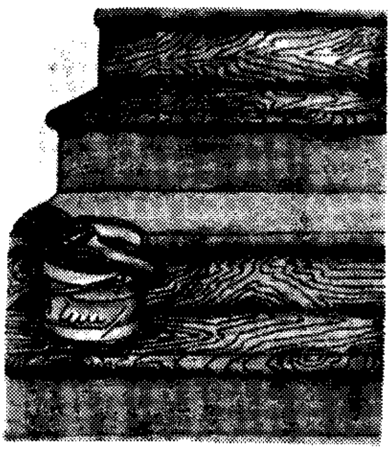

مربوط به ظرفهای یکبار مصرف فراهم کنید، و وسط آن را سوراخ نمایید، در این صورت اگر هم رنگ از موهای قلم پایین بریزد، در سطح این سرپوش پلاستیکی کوچک جمع می‌شود، که شما به سادگی آن را در ظرف رنگ می‌ریزید. اگر شما برحسب نوع کار و سرگرمی که دارید، در طول هر روز فقط یکی دوبار، و آن هم به مدّت کوتاه، به رنگ روغنی احتیاج پیدا می‌کنید، مسئله‌ی تمیز کردن قلم‌مویی، و جلوگیری از خشك شدن آن، مشکل است، و وقت شما را زیاد می‌گیرد، و باید روشی به کار برید، که قلم دایماً آماده‌ی خدمت باشد. ولی در صورتی که دهانه‌ی ظرف رنگ باز بماند، هوا تأثیر می‌کند، و مادّه‌ی خشک کننده‌ی آن دایماً بخار می‌شود، و رنگ قابلیّت استفاده‌اش را از دست می‌دهد. یک راه ساده برای دفع این

اشکال وجود دارد: یک ظرف استوانه‌ای با درپوش پلاستیکی فراهم سازید، که دور دهانه‌اش تقریباً غیر قابل نفوذ باشد. در وسط آن سوراخی، متناسب با دسته‌ی قلم نقّاشی، نظیر راه حلّ فوق ایجاد کنید، و قلم را از آن عبور دهید، و دورش را بتونه کاری کنید، به‌طوری که قسمتی از دسته‌ی قلم خارج از ظرف، و بقیّه در داخل قرار گیرد، و در ضمن همیشه دهانه‌ی ظرف بسته شود. در این صورت قلم نقّاشی شما در هر لحظه قابل استفاده خواهد بود. فقط در موقع کار باید قلم را همراه با درپوش ظرف به کار برید.

اگر به پلّه‌ها رنگ می‌زنید

اگر به پلّه‌های چوبی رنگ می‌زنید، چون آنها بیشتر چرك می‌شوند، وگردوخاک به خود جذب می‌کنند، ابتدا باید آنها را خوب جاروکنید. سپس با دستمال مرطوب کثافتهای آنها را بزدایید، و بعد از خشک شدن کامل اقدام به روغنکاری، و بعد به

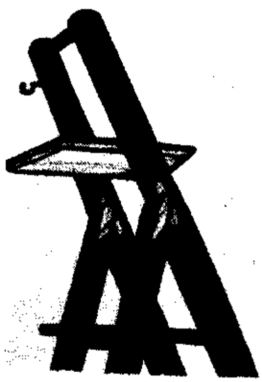

بتونه‌کاری نمایید. و بعد از سنباده‌کاری کامل شروع به رنگ زدن کنید. ظاهراً کار رنگ زدن به پلّه‌ها را باید از آخرین پلّه‌ی بالایی شروع کنید، و مرتّباً پایین بیایید، تا به اوّلین پلّه برسید. امّا اگر شما در طبقه‌ی بالا کاری داشته باشید، تا خشك شدن کامل پلّه‌ها نمی‌توانید بالا بروید. ما در اینجا نیز یک راه حلّ ساده داریم: پلّه‌ها را

یک درمیان رنگ بزنید، تا بتوانید، یک پلّه در میان بالابروید، و پایین بیایید. و بعد از خشک شدن اقدام به رنگ زدن پلّه‌های بعدی کنید.

چند کلمه‌ی دیگر درباره‌ی رنگ وقلم مویی

اگر شماگاهگاهی در خانه رنگ می‌زنید، باید حتماً یك نردبان دوطرفه نیز داشته باشید. هرگز با استفاده از نردبان معمولی، و یا کمد، و یا گذاشتن صندلی روی یکدیگر، و.... اقدام به رنگ زدن قسمتهای بالای در و دیوار نکنید، زیرا این کار خطرات غیر قابل جبرانی در پی دارد. در نردبانی که برای این منظور تهیّه می‌کنید.

باید مطابق شکل، اوّلاً یک سینی نیز در بالا نصب کنید، و وسایل سبك کار خود را روی آن قرار دهید، تا هرلحظه مجبور نباشید از نردبان پایین بیایید، و بالا بروید. ثانیاً یک میخ، یا پیچ چنگالدار هم به انتهای آن محکم کنید، تا ظرف رنگ را از آن آویزان کنید. و حالا یک نکته‌ی دیگر: چگونه باید قلم مویی را پاك کرد؟ جهت پاک کردن قلم مویی، معمولاً نقّاشهای ساختمان فقط آن را در نفت می‌شویند، و با زدن ضربه ذرّات رنگ و نفت را از آن جدا می‌سازند. این روش هر چند که خوب است، امّا کافی نیست. زیرا به مرور زمان قسمتهایی از رنگ، در لابه‌لای موهای قلم، باقی می‌مانند، و به تدریج سخت می‌شوند. و در نتیجه موهای قلم حالت نرمی خود را جز در نوك قلم، از دست می‌دهند. برای جلوگیری از این اشکال باید هنگام شستشوی قلم، به وسیله‌ی یك چنگال غذاخوری، ذرّات رنگ را از لای موها

خارج ساخت، و سپس با نفت شستشوی آن را کامل کرد.

و امّا اگر قرار است، فردا نیز به کار نقّاشی ساختمان ادامه دهید، امروز با قلم مویی چگونه باید رفتار کنید؟ کارگران نقّاش هنگام رنگ کاری در و دیوارها، معمولاً هر روز عصر بعد از فراغت از کار، قلم نقّاشی را توی نفت قرار می‌دهند، و فردای آن روز در موقع شروع به کار با زحمت زیاد، و ضربه‌های مخصوص، نفت آن را پاك می‌کنند، در صورتی که اگر به وسیله‌ای مانع از خشک شدن رنگ روغنی قلم شوید، احتیاجی به این کار اضافی نیست. کافی خواهد بود، که پس از پایان کار آن را در یك پاکت پلاستیکی مناسب قرار دهید، و فقط دسته‌اش را بیرون نگه دارید. دهانه‌ی پاکت را با نوارچسب دور دسته محکم کنید، و مانع نفوذ هوا به داخل کیسه شوید. در این صورت همیشه قلم آماده‌ی کار بعدی خواهد بود، و در وقت شما صرفه جویی خواهد شد.

و بالأخره مطلب ظریف دیگری در این مورد: هنگام رنگ کردن در و دیوار، وقتی که خسته شده‌اید، و می‌خواهید چند دقیقه استراحت کنید، قلم را کجا می‌گذارید؟ مسلّماً جواب خواهید داد: توی قوطی رنگ. ولی اگر ارتفاع مایع رنگ در داخل قوطی زیاد باشد، قلم قطعاً فرو خواهد رفت، و اگر روی دهانه‌ی ظرف به طور افقی قرار دهید، قطرات رنگ از دیواره‌ی آن بیرون خواهند ریخت، و دور ظرف و زیر آن را کثیف خواهد کرد. برای این اشکال کوچك هم راه‌حلّی وجود دارد: در دهانه ظرف، دو طرف دسته‌ی آن را با یك نخ کلفت به هم وصل کنید، و قلم را به طور موقّت روی آن قرار دهید، به طوری که وسط موهای قلم روی نخ واقع شوند، و قطرات رنگ درست وسط ظرف بریزند. همچنین می‌توانید هر بار قلم را روی آن بکشید، تا اضافه‌ی رنگ توی ظرف بریزد.

اگر شما با ابزار مختلف سر و کار دارید

اگر شما در خانه به کارهای فنّی مشغول می‌شوید، و ضمن آن به میخ، و پیچ، و آچار، پیچ‌گوشتی، و انبردست، و گازانبر و غیره نیازمند می‌شوید. بهتر است، یك کیسه‌ی بزرگ از پارچه‌ی ضخیم بدوزید، و دو دستگیره در طرفین آن به این کیسه

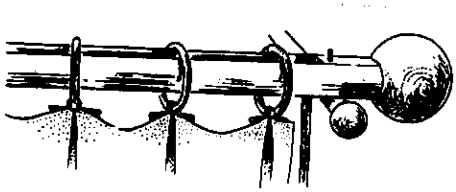
بدوزید، و با یك کمربند یا طناب آن را به کمر خود ببندید، و وسایل فوق، و یا نظایر آنها را در آن جمع کنید، و به موقع آنها را به کار برید، تا در وقت شما صرفه‌جویی

شود. مخصوصاً وقتی که بالای نردبان هستید، وجود این کیسه، و ابزار داخل آن، به شما کمك می‌کنند، تا مرتّباً پایین نیایید، و بالا نروید، و بدون خستگی و صرف وقت زیاد کار خود را انجام دهید.

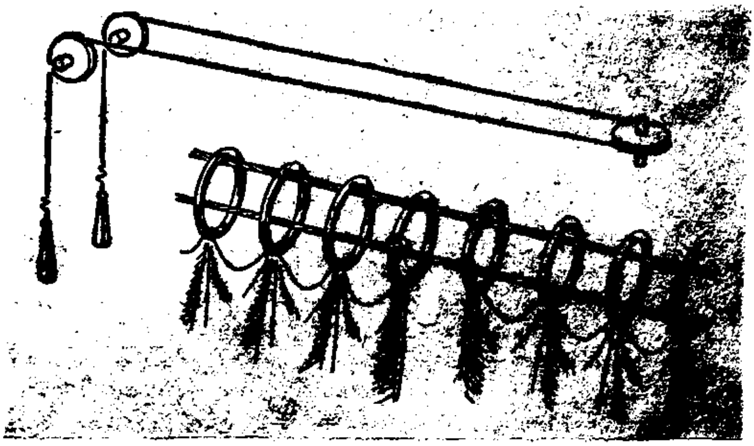
نصب پرده ساده است

با وجود اینکه امروزه در اغلب موارد پرده‌های اتاقها را کرکره‌ها تشکیل می‌دهند، امّا هنوز هم اتاقهایی، که زینت بخش پنجره‌ی آنها پرده‌هاست، کم نیستند. مسئله‌ی مهمّ در این گونه پرده‌ها بازکردن و بستن آنهاست. زیرا ارتفاع

پرده‌ها معمولاً زیاد است، و دست ما به حلقه‌های پرده‌ها نمی‌رسد. بنابراین باید از سه قرقره‌ی پرده‌ها (یکی افقی و دو تا عمودی) استفاده شود. این قرقره‌ها را باضمایم مخصوص از فروشندگان ابزار پرده می‌توان خرید. مطابق شکل، قرقره‌های مزبور باید در دوگوشه‌ی بالای پنجره به دیوار نصب شوند، و طناب پرده

نیز از شیار آنها عبور داده شود. البته این قرقره‌ها ضمیمه‌هایی نیز دارند، که به‌کمک آنها به دیوار نصب می‌شوند. امّا ما آنها را در شکل نشان نداده‌ایم. هر دو طناب از داخل حلقه‌ها می‌گذرند، و مانند تصویر، هر یك از دو قسمت موازی طناب به

آخرین حلقه‌ی هر یك از پرده‌ها گره زده می‌شود، و اوّلین حلقه‌ی هر پرده نیز به انتهای پنجره مربوط می‌گردد، حال اگر از یك انتهای بگیریم، و آن راپایین بکشیم، انتهای دیگر طناب بالا می‌رود. و چون حرکت دو قسمت افقی طناب در خلاف حرکت همدیگر است، در نتیجه پرده‌ها از وسط به طرفین کشیده می‌شوند. به هر

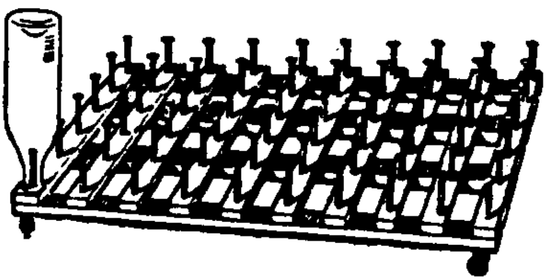

یك از دو انتهای طناب نیز باید وزنه بسته شود، و یا به هم وصل شده، و از شیار قرقره‌ای که در یك متری از زمین روی دیوار نصب می‌شود، عبور کند. در آن صورت باید قسمتی از این طناب راکش یا فنر تشکیل دهد، تا همیشه در حال کشش باشد.

در مواردی که عرض پرده‌ها زیاد بوده، و دو پرده‌ی پنجره روی هم قرارمی‌گیرند، طرز کار کمی فرق می‌کند، زیرا مطابق تصویر بعدی، دو قرقره به طور افقی، و دو قرقره به طور عمودی باید به دیوار نصب شوند، و هر نصفه‌ی طناب نیز از داخل همه‌ی حلقه‌های یکی از پرده‌ها عبور کند. در اینجا نیز اوّلین حلقه‌ها به کنار پنجره وصل می‌شوند، و آخرین حلقه‌ها هم به طناب پرده گره می‌خورند.

بطریهای وارونه بعد از شستشو

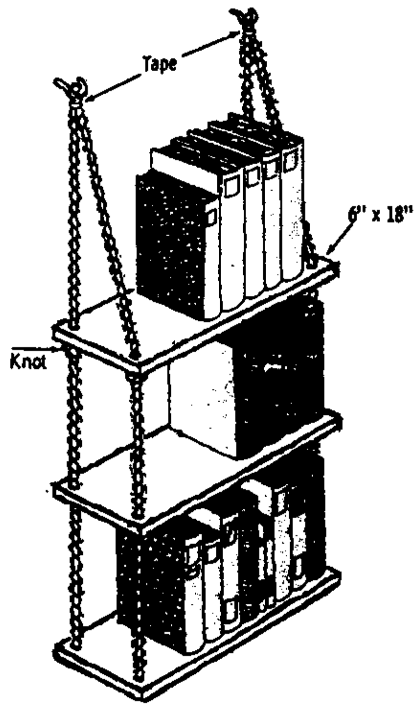
بعد از شستشوی بطریها مسئله‌ی کوچك دیگری باقی می‌ماند: چگونه آب داخل بطریها را تا آخرین قطره بیرون بریزیم، و توی بطریها را خشك کنیم؟ چیزی ساده از این نیست. در کارگاه خانگی خود وسیله‌ی ساده‌ای برای حلّ این مشکل می‌سازیم، و برای همیشه آن را مورد استفاده قرار می‌دهیم: ده میله‌ی چوبی به طول ۶۰ سانتیمتر، و عرض ۵ سانتیمتر، و ضخامت ۴ سانتیمتر فراهم می‌سازیم.

آنها را مطابق شکل، روی ۴ میله‌ی چوبی دیگر از همان نوع به طول یك متر، که به موازات همدیگرند، میخ می‌کنیم. آنگاه ۶۰ میخ ۱۵ سانتیمتری را هم به فواصل مساوی از یکدیگر، روی این میله‌های چوبی می‌زنیم، به طوری که ۱۱ سانتیمتر از میخها خارج از چوب باقی بمانند. چهار چرخ کوچك نیز به چهار گوشه‌ی این وسیله خانگی وصل می‌کنیم، تا امکان لغزاندن را در کف آشپزخانه داشته باشیم. حالا بطریها را پس از شستشو به طور وارونه روی میخها قرار می‌دهیم. به مرور زمان آب آنها تا آخرین قطره پایین می‌ریزد، و بطریها آماده‌ی استفاده‌ی مجدّد می‌شوند.

کتابخانه‌ی کوچك قابل حمل و نقل

این کتابخانه‌ی کوچك قابل حمل و نقل، می‌تواند در گوشه‌ای از اتاق، یا آشپزخانه قرار بگیرد، ونگه‌دارنده‌ی کتابهای مورد نیاز شما باشد. به طوری که ملاحظه می‌کنید، این کتابخانه به طور ساده از سه تخته به ابعادر ۱۸×۶ اینچ، و ضخامت نیم اینچ تشکیل شده، و چهار طناب ضخیم، یا زنجیر، وسیله‌ی ارتباط آنها با یکدیگر است، و با دو گیره‌ی مناسب از دیوار آویزان می‌شود. توصیه

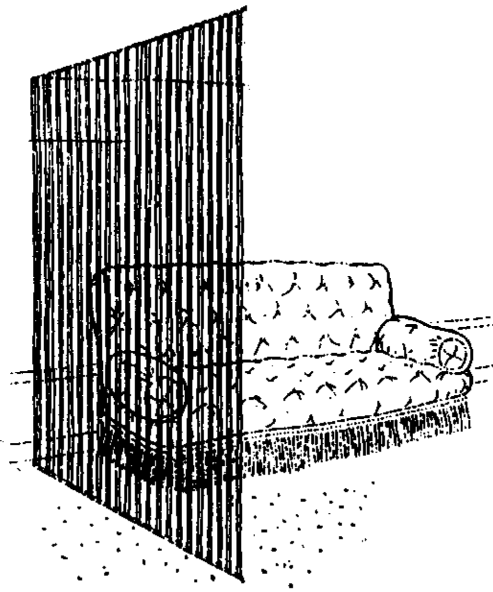

می‌کنیم، که به این تخته‌ها رنگ سفید بزنید، و اگر زنجیر به کار برده‌اید، رنگ آن را قهوه‌ای انتجاب کنید.

پرده‌ی روبان

با چند نوار پارچه‌ای ارزان قیمت می‌توان گوشه‌ای از اتاق پذیرایی را از بقیّه

قسمت‌های سالن تقریباً جدا کرد، و در ضمن لطف بیشتری به اتاق نخشید. برای این کار دو میله‌ی چوبی به مقطع مربّع، و طول دلخواه، مثلاً ۲ متر، که متناسب با ابعاد اتاق باشد، انتخاب کرده، و به موازات هم یکی را در سقف، و دیگری را در کف اتاق محکم می‌سازید. سپس نوارهای پارچه‌ای را به موازات هم با پونز به

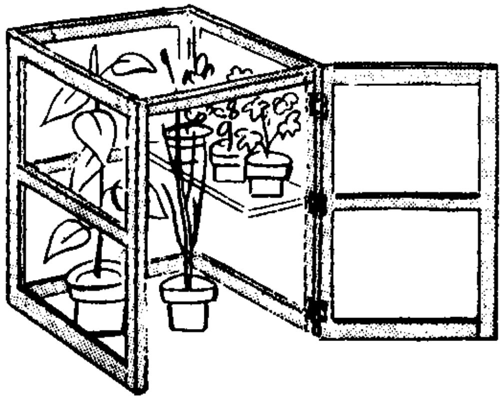

میله‌ی بالایی و پایینی مربوط می‌کنید. البتّه طول این نوارها باید طوری باشد، که نه زیاد کشیده، و نه شل باشد. سپس با یك نوار پارچه‌ای از همان نوع روی پونزها را می‌پوشانید. برای مجالس جشن و سرور، و مهمانیها، و فقط برای یکبار استفاده، به جای به کار بردن نوار پارچه‌ای، می‌توانید از کاغذ کشدار، که در گلسازی به کار می‌رود، استفاده کنید.

گلخانه‌ی کوچك بسازید

اغلب اتّفاق می‌افتد، که شما گلهای شاداب و زنده‌ای از گلفروشی به خانه می‌آورید، و با آنکه در دمای مناسب نگه می‌دارید، و به موقع آب کافی به آن می‌دهید، و حتّی از دادن کود نیز به آن مضایقه نمی‌کنید، با وجود این در مدّت چند

روز لطافت و زیبایی خود را از دست می‌دهد.زیرا شما از مطلب مهمّی غفلت می‌کنید، و آن رطوبت محیط است. یادآور می‌شویم، که معمولاً گلها به رطوبت بیشتر از محیط زندگی ما نیاز دارند. بنابراین اگر شما یك گلخانه‌ی کوچك متحرك داشته باشید، که آن را در گوشه‌ای از سالن، یا هال، در محّل آفتابگیر قرار دهید، با ایجاد رطوبتِ کافی و یکنواخت خواهید توانست بر شادابی و زیبایی گلهای خود

بیفزایید. شما می‌توانید زیباترین گلخانه‌ی کوچك را با استفاده از میله‌های چوبی و شیشه‌ی پنجره بسازید. هر چند که ابعاد گلخانه اختیاری است، ولی ۱۰۰×۷۰×۷۰ سانتیمتر مناسب به نظر می‌رسد. از پر وفیلهای آهنی و آلومینیمی نیز می‌توانید آن را بسازید. چون فضای داخل گلخانه با بیرون تقریباً ارتباط ندارد، رطوبت خود گلدانها محیط آنجا را مرطوب خواهند کرد، و گلها بهتر رشد خواهند نمود، مخصوصاً برای قلمه‌زدن و تخم کاشتن محیطِ این گلخانه مناسب است.

کفپوش روی در

وقتی اتاق خود را با کفپوشی متناسب با مبلمان موجود مفروش می‌کنید، و در اتاق کهنه و فرسوده است اگر روی لنگه‌ی در نیز از همان موکت بچسبانید، لطف مخصوصی به اتاق خواهید داد. امّا چسباندن موکت به در اتاق خالی از اشکال نیست، و هنری است، که باید آن را آموخت: برای این کار، ابتدا دستگیره‌ی در را جدا کنید. سپس موکت را به شکل مستطیل ببرید. طول و عرض این مستطیل باید

دستکم ۶ سانتیمتر از ابعاد در بیشتر باشند، تا دقیقاً بریدن راست کناره‌ها امکان‌پذیر گردد. اکنون چسب مخصوص را، که معمولاً به وسیله‌ی آن موکت را به کف اتاق می‌چسبانند. هم به سطح لنگه‌ی در، و هم روی موکت بزنید. چند دقیقه‌ی بعد از لنگه‌ی در را روی موکت (نه موکت را روی در) قرار دهید، و پس از برگرداندن آن مرتّباً به همه‌ی نقاط روی موکت، با دست فشار وارد کنید، تا چسبیدن کامل شود.

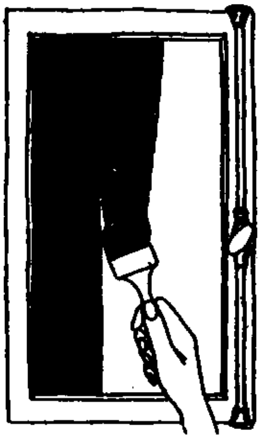

پس از یکی دو ساعت، دور آن را با دقّت کامل به وسیله‌ی تیغ موکت‌بری ببرید، و بعد دستگیره و قفل در را سرجایش بچسبانید. اگر یك نوار پارچه‌ای مناسب دور تا دور لنگه‌ی در بچسبانید، به‌طوری که بریدگی موکت را پنهان کند، لطف بیشتری به کار شما خواهد بخشید.

برای جلوگیری از نور مزاحم

گاهی نور مزاحمی که، از شیشه‌ی پنجره به درون می‌تابد، انسان را از کار و فعالیّت باز می‌دارد. گاهی نیز چشم‌انداز ما در پشت پنجره زننده است، و باید مانع دیده شدن آن شویم. و یا خود در معرض دید دیگران هستیم، که باید از آن جلوگیری کنیم. معمولاً در همچو موارد از پرده استفاده می‌شود، ولی پرده نیز

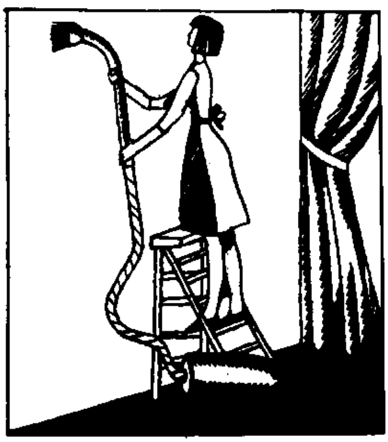
همیشه نمی‌تواند مفید واقع شود. زیرا به کلّی ما را از رسیدن نور محروم می‌دارد. روش ساده‌ای در این مورد به شما پیشنهاد می‌کنیم، و آن استفاده از چسب نجّاری است. این چسب را، که در انواع مختلف و نامهای گوناگون به فروش می‌رسد، از رنگ فروشی‌ها می‌توانید بخرید. این چسب سفید رنگ است، و به ماست شباهت

دارد. روی آن ۲۰ درصد آب اضافه کنید، و مطابق شکل، با قلم مویی به شیشه‌ی پنجره بزنید. این چسب در ۲۰ دقیقه خشك می‌شود. بار دوّم نیز باید از همان چسب بزنید. حالا فقط نورِ ملایمی در اتاق خواهید داشت، که اعصاب شما را تسکین خواهد داد.

بخش ۱۳

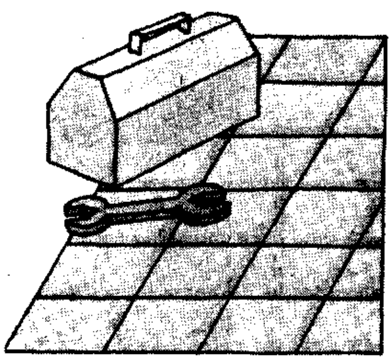
مواظبت از دیوارها و کفپوشها

سطوح سیمانی

کف بالکون وتراس و گاراژ اغلب سیمانی است، و شما می‌توانید آنها را با آب گرم و پودر ظرفشویی بشویید. امّا قبلاً باید با جاروی نرم آن جا را جارو کنید. در صورت داشتن لکّه‌های روغنی ۱۰۰ گرم تری‌فسفات سدیم را به ۱۰ لیتر آب اضافه کنید، و کف سیمانی را با آن شستشو دهید. سپس به طور کامل آبکشی نمایید، و خشک کنید. و اگر سطح سیمانی شما خیلی کثیف بود، روی آن جوش شیرین

بپاشید، و بعد از ۲ ساعت با آب نیمگرم بشویید. برای شفّاف کردن سطوح سیمانی می‌توانید از واکس موزاییک استفاده کنید. رنگهای متنوّعی نیز وجود دارد، که می‌توانید روی سیمان بزنید. این رنگها که در اغلب رنگ فروشیهای معتبر به فروش می‌رسند، علاوه بر اینکه رنگ سیمان را به طور دلخواه تغییر می‌دهند، خلل و فرج آنها را نیز مسدود می‌کنند، و نظافتهای بعدی را آسان می‌سازند. در ضمن این رنگها در یکروز نیز خشک می‌شوند. سیمانهای رنگ نشده را می‌توان با پارچه‌ی نرم و

نیمه مرطوب و مقدار خیلی کم پودر ظرفشویی یا مایع ظرفشویی پاکیزه و برّاق ساخت.

آجر فرش

آجرهایی که برای پوشش کف اتاق و زیرزمین و غیره به کار می‌روند، ممکن است از جنس سفال یا سنگ باشد. برای پاک کردن آنها می‌توان از آب گرم و پودر ظرفشویی استفاده کرد، به شرطی که بعد از شستن با استفاده از آب خالص نیمگرم بقایای پودر ظرفشویی را از روی آنها برطرف نمود، و بلافاصله خشک کرد. برای نظافت سریع می‌توان گونی مرطوب یا نیمه مرطوب روی آنها کشید. و برای غیر قابل نفوذ کردن آنها حتماً باید از واکس مخصوص استفاده شود. اگر آجر فرش خیلی

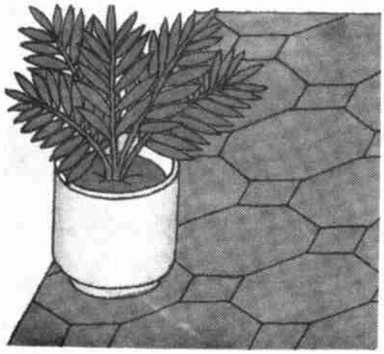

کثیف شده است، بایستی در آب نیمگرم مایع ظرفشویی، و همچنین آمونیاک بریزید، و هر بار به کمک آن سطح کوچکی را با سیم ظرفشویی بشویید، و با آب نیمگرم آبکشی نمایید، وآن‌گاه به سراغ قطعه‌ی مجاور بروید، و این عمل را تا آنجا ادامه دهید، که تمام سطح آجر فرش تمیز شود. امّا آجر فرشهای خیلی کثیف را حتماً باید با آب گرم محتوی جوش شیرین، یا تری‌فسفات سدیم بشویید.

سطح سرامیکی

چون معمولاً سرامیک‌ها پوشش نفوذ ناپذیر دارند، جذب کثافت نمی‌کنند، و شستشوی آنها خیلی ساده است. کافی خواهد بود، آنها را فقط با آب و مایع ظرفشویی بشویید. در صورتی که به مرور زمان چرک شده، و رنگشان کمی کدر گشته است، دو قاشق جوش شیرین را در ۵ لیتر آب بریزید، و با آن سطوح

سرامیکی را نظیف کنید. امّا در صورتی که خیلی کثیف باشند، باید تری‌فسفات سدیم به کار ببرید: یک قاشق غذا خوری از آن را در ۵ لیتر آب حل کنید، و دستکش

پلاستیکی بپوشید، و با یک دستمال مرتباً آن را روی سرامیک‌ها بکشید، و با آب تمیز آبکشی کنید، و با حوله خشک نمایید. و چون پوشش سرامیکها شکننده هستند، در مورد آنها باید با احتیاط رفتار کنید. برای پاک کردن آنها از کارد و سنباده و سیم ظرفشویی استفاده نکنید. اجسام سنگین نظیر یخچال و لباسشویی را این طرف و آن طرف نکشید. و نیز برای پاکیزه کردن درز سرامیکها از یک برس کوچک و ظریف استفاده کنید.

پوشش مکالئوم

امروزه مکالئوم پوشش خیلی از کریدورها و آشپزخانه‌ها و کارگاههای خانگی و

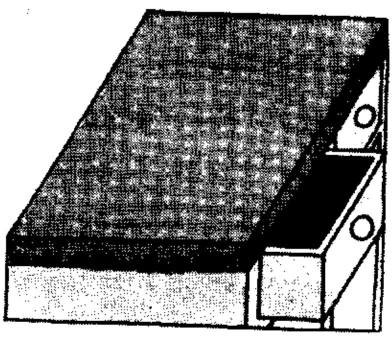

غیره را تشکیل می‌دهد. لطفش در این است که کثافات را به خود جذب نمی‌کند، و نظافتش نیز بسیار ساده است. کافی خواهد بود، که حوله‌ای را در آب محتوی مایع

ظرفشویی خیس کنید، روی آن بکشید، و سپس با حوله‌ی دیگری که در آب خیس کرده‌اید، پاکش کنید، و آن گاه با حوله‌ی نرم خشک نمایید. اگر مکالئوم به مرور زمان کمی چرک شده است، یک قاشق جوش شیرین را در ۵ لیتر آب بریزید، و کفپوش را با آن بشویید، و آبکشی کنید. هر چند که به ظاهر مکالئوم با نفت خیلی تمیز می‌شود، ولی نفت دشمن مکالئوم است، زیرا از درزهایش به زیر آن نفوذ می‌کند، به آن لطمه وارد می‌سازد. پس علاوه براینکه فرم آنها را تغییر می‌دهد، چسب زیر آنها را نیز بی اثر می‌کند. و نیز هرگز روی آنها اسکاچ نزنید، و برای لکّه زدایی از آنها آب ژاول و اسیدهای قوی و سودکاستیك به کار نبرید.

نظافت کشوی میز

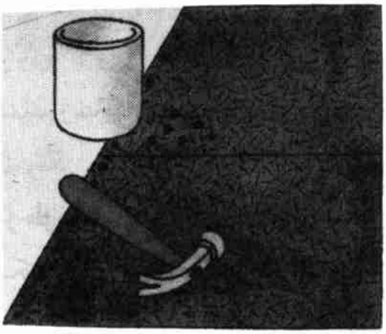
کشوی میز هم مانند سایر وسایل خانه، به نظافت کامل احتیاج دارد. اگر از جنس قابل شستشو مانند فلزّات رنگی، یا پلاستیکی، یا چوب با رنگ و روغن باشد، مرتباً باید با آب نیمگرم و پودر ظرفشویی به کمک اسفنج شسته شود، و پس از شستشو نیز باید به طورکامل خشک شود. اگر غیر قابل شستشو است، مثلاً داخل آن پارچه

یا مقوّا چسبیده شده است، باید به طور مرتب گردگیری شود. گاه و بیگاه این کشوها را باید در بیاورید، و به طور وارونه بتکانید. تاگرد و غبار آن پاک شود. حتّی به کمک اسفنج نیمه مرطوب نیز می‌توانید بعضی از آنها را پاک کنید. اگر کشو با اشکال باز می‌شود، آن را در بیاورید، و کناره‌هایش را صابون خشک بمالید، همچنین قسمتهایی از میز یا گنجه، که کشو روی آن می‌لغزد، باید صابون مالیده شود.

لینولئوم

این پوشش ترکیبی از پنبه و روغن کتان و چوب‌پنبه و پلاستیك است، و معمولاً رنگ خود را به زودی از دست نمی‌دهد. برای نگهداری لینولئوم باید مرتباً آن را با اب نیمگرم و صابون، و به کمك یك حوله‌ی نرم، تمیز کنید. این کار بر گردگیری آنها توسّط پارچه‌ی خشك، یا حتّی مرطوب، برتری دارد، زیرا ذرّات گرد و غبار سطوح نرمی مانند لینولئوم را خراش می‌دهند، مگر اینکه گرد و غبار قبلاً توسّط آب و صابون حذف شوند. برای نظافت لینولئوم هرگز نفت، و اسید، و الکل، و آب ژاول

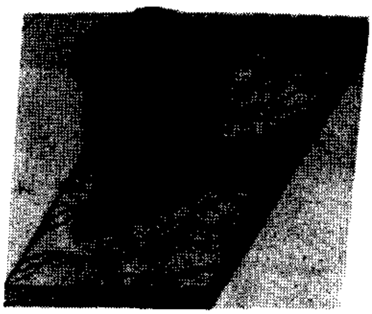

به کار نبرید. هر هفته پس از تمیزکردن و خشك نمودن، با پارچه‌ی آغشته به روغن کتان آن را برّاق کنید. هرگز روی آنها اجسام گرمی نظیر اتو و قابلمه‌ی داغ قرار ندهید. اشیای سنگین مانند یخچال و ماشین لباسشویی را روی آنها این طرف و آن طرف نکشید. به خاطر داشته باشید، که این گونه پوششها اگر خراش بردارند، و یا کدر شوند، غیرقابل ترمیم هستند، و بایستی پوشش کف یك محوطّه کلاً عوض شود.

مواظبت از تخته‌ی مرمری آشپزخانه

هرگز ظرف گرم یا اتوی داغ را روی تخته‌ی مرمری نگذارید. برای پاك کردن و شستشوی آن نمك آشپزخانه را در آبلیمو و اسید اگزالیك به مقدار زیاد حلّ کنید، و

به طور کامل به سطح مرمر بمالید، تا تخته‌ی مرمری به طور کامل تمیز شود، و رنگش نیز متمایل به زرد گردد، و لطف بیشتری پیدا کند. پس از شستن و خشك کردن نیز، با پارچه‌ی فلانل و چند قطره روغن زیتون یا روغن کتان آن را برّاق کنید. اگر این وسیله‌ی مرمری شما پررنگ و کثیف است، پودر سنگ خیلی نرم را با چند قطره سرکه مخلوط کنید، و خمیر حاصل را روی آن بمالید، و در همان وضع ۱۲ ساعت نگه دارید. سپس رویش خوب برس بزنید، و آن‌گاه با آب گرم کافی بشویید،

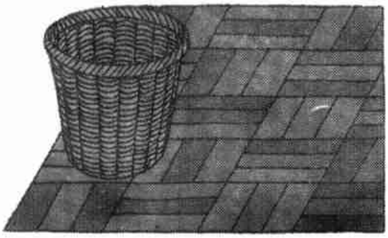

و پس از خشك کردن چند قطره روغن سالاد را روی پارچه‌ی فلانل بریزید، و تخته را خوب برّاق کنید. برای نتیجه‌گیری فوری در لکّه‌زدایی تخته‌ی مرمری آشپزخانه، روی آب اکسیژنه چند قطره آمونیاك بریزید، و روی تخته‌ی مرمری بمالید، و دو ساعت بعد با آب کافی بشویید، و خشك کنید. همچنین روی مایع ظرفشویی چند قطره آبلیمو و چند قطره سرکه بریزید، و با آن لکّه‌گیری کنید. ولی سفارش می‌کنیم، که هرگز از اسیدهای قوی برای شستشوی تخته‌ی مرمری آشپزخانه استفاده نکنید.

کفپوش پارکت چوبی

اگر شما کفپوش پارکت چوبی دارید، برای نظافت آن ابتدا با جاروی برقی، سپس با یك پارچه‌ی نیمه‌مرطوب، که کمی نیز دارای مایع ظرفشویی است، گردگیری کنید. آن‌گاه واکس مایع مخصوص روی کفپوش بزنید، و اضافی آن را با حوله‌ی خشك پاك کنید، و با پنبه پولیش بزنید. امّا فراموش نشود، که واکس را باید به مقدار کم بزنید. زیرا مقدار زیاد سبب جذب گرد و غبار و کثافات خواهد بود. در

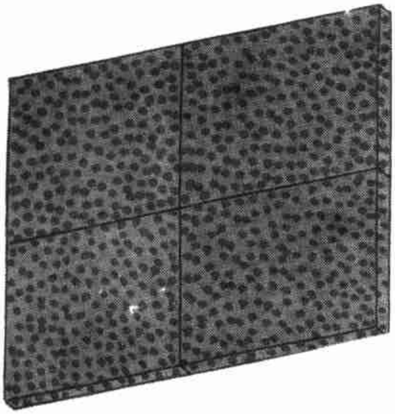
صورتی که پارکت چوبی خیلی کثیف باشد، می‌توانید آن را با آب و صابون بشویید، و سپس با یك حوله‌ی خیس خشکش کنید. توصیه می‌شود، که این نوع کفپوش را باید کمتر خیس نمایید، و فوراً خشك کنید، و سپس واکس بمالید، و جلا دهید. به

جای واکس مخصوص می‌توانید پارافین مایع یا روغن کتان به مقدار کم روی آن بمالید، و با پنبه خوب صیقل دهید.

کفپوش موزاییك

کفپوش موزاییك از معمولی‌ترین کفپوشها در اغلب ساختمانهاست. موزاییك معمولاً از سیمان درست می‌شود، که خرده سنگهای رنگی آن را تزیین می‌کنند.

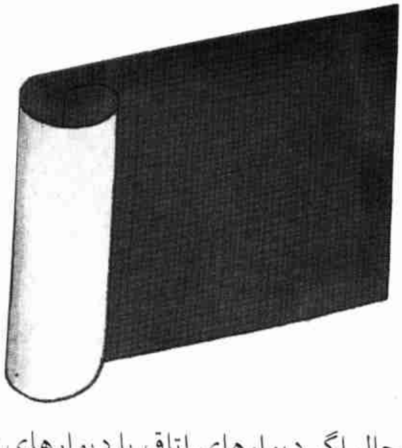
موزاییك را در قالبهای مخصوص می‌ریزند، و تحت فشار قرار می‌دهند، و بعد از چند روز، که کاملاً سفت شد، سطح آن را صاف می‌کنند، و صیقل می‌دهند. این کفپوش می‌تواند هر نوع رنگ یا کثافتی را، که به صورت مایع باشد، به خود جذب

کند. بنابراین باید تا آنجا که ممکن است، آن را نفوذناپذیر کرد. برای این کار باید آن را با جارودستی یا جارو برقی گردزدایی کنید. سپس حوله‌ی مرطوبی را، که کمی آغشته به آب و مایع ظرفشویی است، روی آن بکشید، و با حوله‌ی نرم دیگری خشکش کنید. در صورتی که خیلی کثیف باشد، می‌توانید از آب ژاول هم استفاده کنید. به این ترتیب که ۷ قاشق سوپخوری آب ژاول را در ۳ لیتر آب حلّ نمایید، و به موزاییکها بکشید، و با آب تمیز آبکشی کنید. و بلافاصله خشك نمایید. و سرانجام جهت جلوگیری از نفوذپذیری آن، در نظافتهای اوّلیّه هر بار بعد از پاکیزه کردن آنها، رویشان واکس موزاییك بزنید، و خوب صیقل دهید. این کار پاك کردنهای بعدی را خیلی ساده می‌کند، و بعد از مدّتی که کفپوش نفوذ ناپذیر شد، فقط با پارچه‌ی مرطوب، که روی آن می‌کشید، پاکیزه و صیقلی می‌شود.

کاغذ دیواری غیرقابل شستشو

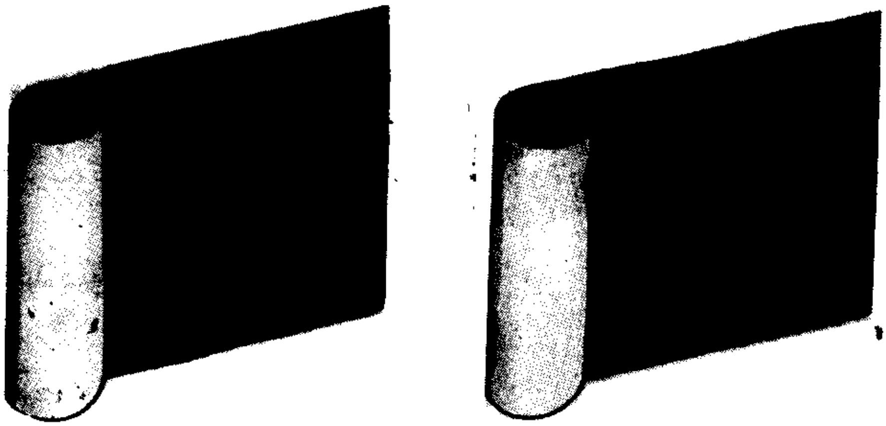
این نوع پوشش دیوار به مواظبت دایم نیاز دارد، و نگه‌داری آن مشکل است، و مخصوصاً این گونه کاغذ برای دیوار آشپزخانه به هیچوجه مناسب نیست. به هر

حال اگر دیوارهای اتاق یا دیوارهای شما همچو پوششی دارند، باید همیشه آنها را با حوله‌ی خشك گردگیری کنید. درصورتی که کمی چرك شده‌اند، بایستی حوله‌ی مرطوبی را، که دارای کمی آب و کمی مایع ظرفشویی است، روی آن بکشید، و

بلافاصله با حوله‌ی نرم دیگری خشکش کنید. مواظب باشید هرگز خیس نشود. و از به کار بردن هر نوع اسید و نمك و موادّ قلیایی، هر چند که رقیق باشند، روی آنها خودداری نمایید. کشیدن سیگار در همچو اتاقها به تدریج دیوارها را طوری دودزده می‌کند، که غیرقابل سکونت می‌شود. البته کاغذ دیواری بوی سیگار را هم به خود جذب می‌کند، و به تدریج پس می‌دهد. یادآور می‌شویم، که برخی لکّه‌ها را

می‌توانید با مدادپاك‌کن از بین ببرید، و اگر در صورت ناچاری از موادُ شوینده‌ی نسبتاً قوی استفاده می‌کنید، حتماً در قسمت کوچکی از دیوار، که زیاد به چشم نمی‌زند، قبلاً نتیجه‌ی آن را امتحان کنید.

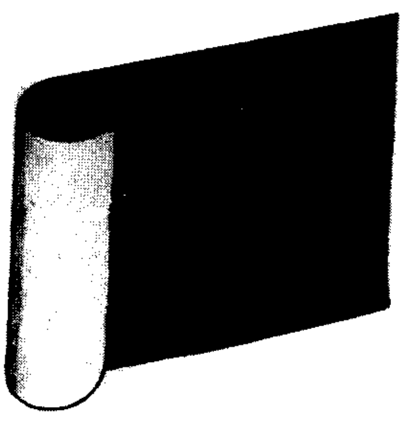
کاغذ دیواری قابل شستشو

با آنکه این نوع کاغذها به پوششهای قابل شستشو معروف هستند، باز هم سفارش می‌کنیم ، که در شستن آنها افراط نکنید، و مخصوصاً هرگز آب زیاد به کار نبرید. بلکه کافی است، که فقط حوله‌ی نرمی رادر مخلوطی از آب نیمگرم و مایع ظرفشویی خیس کنید، و بچلانید، و سپس روی دیوار بکشید، و بلافاصله با حوله‌ی نرم دیگری خشکش نمایید. و اگر نتیجه نگرفتید، چند ساعت صبر کنید، تا کاغذ دیواری کاملاً خشك شود، و دوباره این کار را تکرار نمایید. مخصوصاً مواظب درز

کاغذها باشید، زیرا اگر آب در آنها نفوذ کند، لبه‌ی کاغذها از دیوار جدا می‌شود. و نیز یادآور می‌شویم، در اتاقهایی که دیوارها با کاغذ دیواری قابل شستشو، یا غیرقابل شستن، پوشیده شده‌اند، هرگز مدّت زیادی بخار آب ایجاد نکنید، مثلاً نباید سماور را مدّت زیادی در حال جوشیدن نگه دارید، یا روی بخاری و رادیاتور شوفاژ ظرف پرآبی به طور مداوم قرار دهید، تا هوای اتاق رطوبی شود. این گونه کارها سبب می‌شود، که لبه‌ی کاغذها از دیوار جدا شوند، و چون غیرقابل ترمیم است، شما ناچار خواهید شد، که تمام کاغذ دیواریهای یك اتاق را عوض کنید، که کاری بس مشکل است. مطلب دیگر اینکه مرکّب‌ها و روغن‌های مختلف اگر روی کاغذ دیواری قابل شستشو پاشیده شوند، به هیچوجه پاك نمی‌شوند.

پوشش‌های پارچه‌ای

برخی کاغذ دیواری‌ها روکش پارچه‌ای دارند. هر چند که این نوع پوششها به ظاهر خیلی بادوام به نظر می‌رسند، امّا آنها نیز قابل شستشو نیستند، و لکّه‌زدایی از آنها خیلی مشکل‌تر از کاغذ دیواری های معمولی است. مخصوصاً در برخی از آنها،

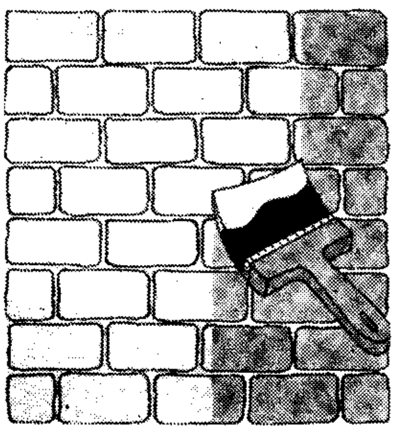

که فرورفته و برجسته‌اند، نظافت به سادگی ممکن نیست. سازندگان این نوع پوششها توصیه می‌کنند، که هرگز به آنها آب نزنید، و مایع ظرفشویی و آب صابون نیز روی آنها به کار نبرید، بلکه روی آنها فقط پودر تالك بمالید، و بعد از دو ساعت

برس بزنید. و تنها در این صورت است، که تا حدّی از آنها لکّه‌زدایی خواهد شد. و اگر وقتی ناچار شدید به انواع خوب آنها حوله‌ی مرطوب بزنید، حتماً در گوشه‌ی بی‌اهمیّتی از دیوار امتحان کنید.

آجرهای رنگی

گاهی دیوارهای برخی زیرزمین‌ها، و یا کارگاهها، که آجری هستند، به مرور زمان کثیف می‌شوند. در این صورت ناچارید، آنها را رنگ بزنید. در صورتی که رنگ روغنی می‌زنید، حتماً ابتدا باید سه بار روغن «الیف» بمالید، تا خاصیّت نفوذپذیری آجرها را از بین ببرید، سپس اقدام به زدن رنگ روغنی بکنید. این کار را

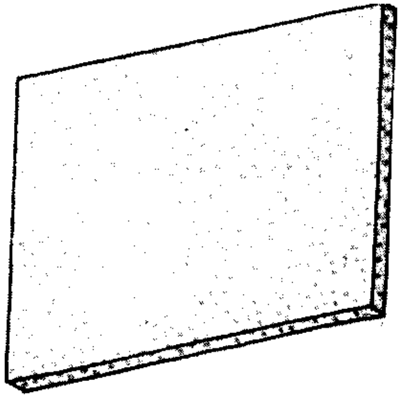

دستکم دو بار انجام دهید. در سالهای بعد اگر این آجرهای رنگی چرک و دود زده شوند، می‌توانید آنها را با مایع ظرفشویی و آب نیمگرم بشویید، و آب بکشید، و با حوله‌ی نرم خشك کنید. در صورتی که رنگ پلاستیکی بزنید، با آنکه ظاهراً فرقی با رنگ روغنی ندارد، امّا هر بار بعد از چرك شدن باید رنگ زدن را تکرار کنید.

پوشش پلیستیرن

نظافت این نوع پوششهای دیواری خیلی ساده است: کافی خواهد بود، که آنها را

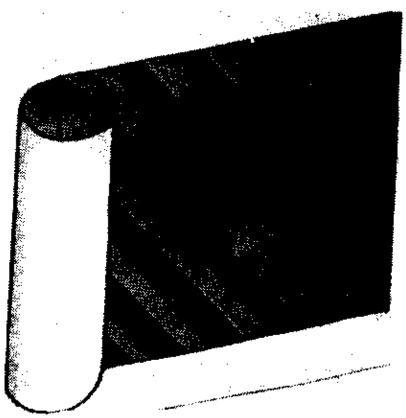
با آب گرم و هر نوع مایع ظرفشویی بشویید، و آب بکشید، و با حوله‌ی نرم خشك کنید. ولی هرگز به آنها سنباده نزنید، و سیم ظرفشویی، و اسکاچ برای پاکیزه کردن

آنها به کار نبرید. و نیز از حرارت مستقیم دور نگه دارید، و ضربه نزنید. و همچنین برای شستشوی آنهااز اسیدها، و موادّ قلیایی قوی استفاده نکنید.

پوششهای وینیل

یك نوع پلاستیك است، که روکش برخی پوششهای دیواری را تشکیل می‌دهد.

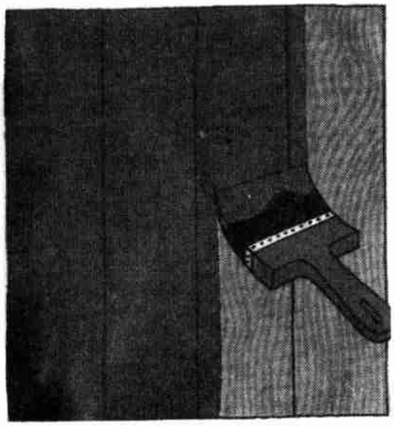

این مادّه در مقابل نفوذ آب مقاوم است، ولی گرمای مستقیم یك منبع حرارتی آن را ضایع می‌کند. به این پوشش دیوار اسید، و باز، و الکل، و جوهرهای مختلف اثر

نمی‌کنند، و نیز از نظر نفوذناپذیری ایده‌آل است. در مقابل نور آفتاب تغییر رنگ نمی‌دهد، و آن را با اطمینان کامل می‌توان با آب گرم و مایع ظرفشویی شست، و پاکیزه کرد. فقط سنباده و اسکاچ بر لطف و زیبایی آن لطمه می‌زند، و نباید برای لکّه‌زدایی وینیل آنها را به کار برید.

اگر دیوار چوبی دارید

اگر دیوار چوبی دارید، حتماً باید آنها را رنگ بزنید. و چون تخته‌های چوبی خیلی نفوذپذیر هستند، به این جهت حتماً باید به آنها سه بار روغن الیف بزنید، و

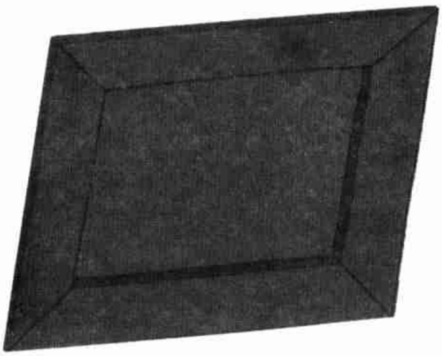

هر بار دو روز صبر کنید، تا کاملاً خشک شوند. آنگاه هر نوع رنگ را، که می‌پسندید، روی آن بزنید. البتّه خیلی از رنگها باید دو بار زده شوند، در غیر این صورت نتیجه مطلوب نخواهد بود. و حالا پاکیزه کردن و لکّه‌زدایی از این دیوارها خیلی ساده است: کافی خواهد بود، که با آب گرم و صابون بشویید، و آبکشی کنید، و با حوله‌ی نرم خشك نمایید. مدّتی بعد که دیوارها کثیف و دودزده شدند، اگر خواستید به آنها دوباره رنگ بزنید، حتماً ابتدا با آب و صابون بشویید، و بعداً اقدام به رنگ زدن نمایید، و تنها در این صورت است، که دوده و کثافت دیوار رنگ جدید را کدر نمی‌کند. البتّه خواه در نخستین بار رنگ زدن، و خواه در رنگ‌زدنهای بعدی، ابتدا باید به دیوار چوبی خوب سنباده بزنید، و بعد بتونه کاری کنید، و پس از سنباده زدن

مجدّد، زنگ زدن را شروع کنید.

تخته‌ی لاك الکلی

اگر در خانه وسایلی از تخته‌ی لاك الکلی دارید، **هر دو روز یکبار باید آنها** را گردگیری کنید. دستکم سالی یکبار به آنها واکس مخصوص بزنید، و با پارچه‌ی نرم جلا دهید. گاهی نیز حوله‌ی خیس به آنها بزنید، و فوراً خشك کنید. اگر تخته‌های لاك الکلی به مرور زمان جلای خود را از دست داده‌اند، برای اعاده‌ی آن دو راه است: اوّلاً محلولی از روغن کتان و الکل به نسبتهای مساوی تهیّه کنید، و پنبه را به آن آغشته نمایید، و به آرامی روی تخته بمالید. بهتر است مالش پنبه دایره وار انجام یابد. سپس با یک پارچه‌ی نرم خوب برّاق کنید. ثانیاً به طور ساده رویش مجدداً

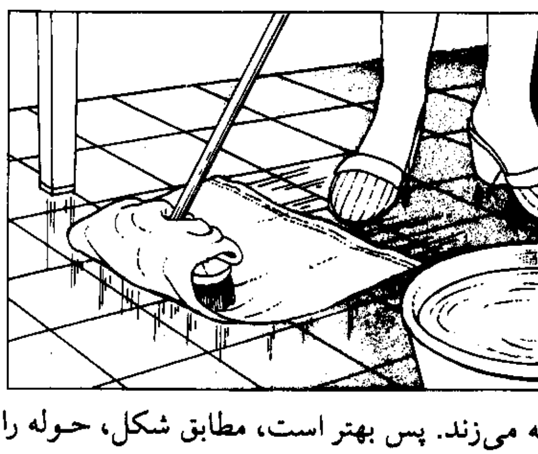
لاک الکلی بمالید. این کار ساده است ، و شما بدون برداشتن لایه‌ی قبلی، و فقط با تمیز کردن آن می‌توانید لایه‌ی جدیدی از لاک الکل روی آن تشکیل دهید. اگر میز ناهار خوری شما لاک الکلی است، باید توجه داشته باشید، که ازگذاشتن بشقاب گرم روی آن خودداری نمایید، ولو که زیر آن پارچه گذاشته‌اید. سرما نیز مانند گرما برای تخته‌ی لاک الکلی زیان بخش است، و هرگز نباید روی میز لاک الکلی لیوان آب یخ و نظیر آن را قرار دهید. بلکه بهتر است زیر ظروف گرم و سرد ظرفهای دیگری گذاشته شود. استفاده از اسیدها و بازها و نمکهای قوی جهت لکّه زدایی وسایل لاک الکلی برای آنها زیانبخش است، و بر زیبایی آنها لطمه می‌زند. همچنین نباید سنباده و اسکاچ برای بر طرف کردن لکّه‌های آنها به کار برید.

تمیزکردن کفپوش به‌کمك جاروی دسته‌دار

کف آشپزخانه، و ناهارخوری شما باید حتماً از نوع کفپوشهای پلاستیکی، یا چوبی، و یا سرامیك در انواع متفاوت باشد، تا در صورت ریخت و پاشهای مربوط به غذا و مایعات بتوانید آنها را به سادگی تمیزکنید. ما نوع سیمانی و موزاییکی را

تأیید نمی‌کنیم، زیرا جاذب کثافتها هستند. در هر حال شما باید همواره کف آشپزخانه و ناهارخوری خود را تمیز نگه دارید، و این کار نه به جاروکردن، بلکه فقط باکشیدن حوله‌ی مرطوب به سطح آن امکان‌پذیر است. امّا اگر حوله را فقط با دست بکشید، این کار هم وقت شما را می‌گیرد، و هم به سلامت شما و وضع ستون

فقرات شما لطمه می‌زند. پس بهتر است، مطابق شکل، حوله را خیس کنید، و خوب فشار دهید، و روی زمین پهن کنید، و برس جاروی دسته‌دار را روی آن قرار دهید، و با کمی فشار آن را در سطح اتاق بگردانید، و سرپا این کار را انجام دهید. ولی باز هم ناچارید، که گوشه‌ها، و زیر میز را با دست، و به کمك حوله، نظافت

کنید، که راه گریزی وجود ندارد.

به روش ساده پارکت را چگونه باید تمیز کرد؟

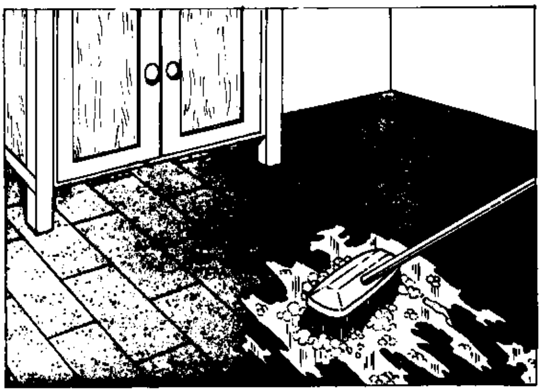
پارکتهای چوبی نیز به روش فوق باید یك روز در میان پاکیزه شوند. این کار را باید به کمك حوله‌ی مرطوب، و با استفاده از جاروی دسته‌دار انجام دهید، تا کمتر خسته شوید. و گوشه‌ها را نیز ناچارید با دست پاکیزه کنید. امّا پارکتهای چوبی ماهی یکبار نیز به واکس زدن احتیاج دارند. اگر از این کار غفلت کنید، باید چند ماه یکبار برّاق کردن آن را به متخصّصان واگذارید، که با پولیش‌زن برقی آن را جلا دهند. این کار هم پر خرج، و هم مشکل است. زیرا باید تمام وسایل روی پارکت را نیز موقّتاً به اتاق دیگری انتقال دهید. پس به صرفه‌ی شماست، که هر ماه واکس بزنید. خیلی ها روش واکس زدن را بلد نیستند. در صورتی که به طریقه‌ی ساده‌ی زیر می‌توان پارکت چوبی را برق انداخت: ابتدا واکس مایع را روی پارکت بریزید، و با اسفنج به قسمتی از آن بمالید، و با حوله‌ی خشك پاکش کنید. این مایع کثافتهای پارکت را در خود حلّ می‌کند، و به وسیله‌ی حوله زدوده می‌شود. این کار را در تمام سطح پارکت انجام دهید. سپس واکس خمیری بزنید، و با حوله‌ی خشک خوب صیقل بدهید.

نظافت کفپوشهای سنگی

اخیراً کفپوشهای سنگی در خانه‌ها زیاد معمول شده است. به رغم اینکه کفپوش

سنگی کمی گران تمام می‌شود، در عوض دوامش بسیار زیاد، و نظافتش نیز خیلی ساده است. و اگر چرك شود، تمیز کردن آن احتیاجی به متخصّصان ندارد. کافی است، که به سادگی آب صابون غلیظ روی آن بریزید، و با جاروی دسته‌دار کف صابون را به همه جای آن بمالید. مخصوصاً اگر قسمتی از طرف پایین دیوار هم سنگی باشد، شما ترسی از پاشیدن آب صابون به دیوار هم نخواهید داشت. پس از مالیدن آب صابون به همه‌ی قسمتهای آن، حوله را خیس کنید، و چند بار به همه‌جای آن بکشید، و سرانجام با حوله‌ی مرطوب صیقل دهید. اگر فصل تابستان

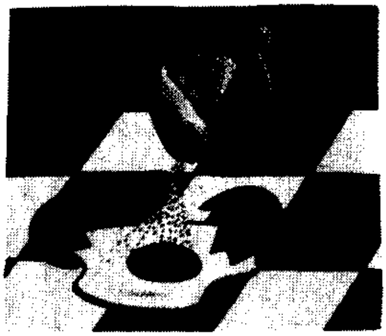

است، و می‌توانید در و پنجره‌ی اتاق را باز نگه دارید، استفاده از نفت و گازوئیل هم برای سنگها مناسب است، به شرطی که بلافاصله با حوله‌ی خشك صیقل دهید. در نتیجه سنگها به حدّی برّاق می‌شوند، که راه رفتن روی آنها خطرناك می‌شود، زیرا خطر سر خوردن وجود دارد. کفپوشهای مرمری نیز به روش فوق پاك می‌شوند، جز اینکه برخی متخصّصان عقیده دارند، که اگر خمیری از گل سفید، و تربانتین بسازید، و گاه و بیگاه روی آنها بکشید، بیش از حدّ صیقلی می‌شوند.

کفپوش وینیل

امروزه کفپوش وینیل به صورت مربّعهایی به ضلع ۳۰ سانتیمتر همه جا متداول است. به این دلیل که در مقابل نفوذ آب مقاوم است، و به قیمت کم می‌توان تهیّه کرد. اسید، و الکل، و جوهر، و چرکهای مختلف از روی آن به سادگی پاك می‌شوند.

امّا هرگز نباید روی آن‌ها اجسام خیلی گرم، نظیر اتو، و قابلمه‌ی خیلی داغ گذاشت، زیرا علاوه بر تأثیر آنها، چسب زیر کفپوشها را هم نرم می‌کنند، و یا اثر آنها را از بین می‌برند. این کفپوش را به سادگی می‌توان با آب و پودر ظرفشویی شست، و پاکیزه کرد. امّا گرد و خاك روی آن زیاد به چشم می‌خورند، و بایستی تقریباً هر روز آن را با

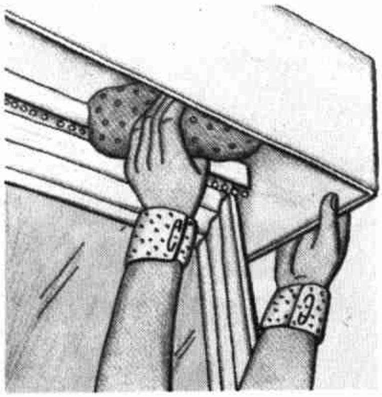

حوله‌ی مرطوب گردزدایی کرد. سرانجام یك نمونه از سهولت پاك کردن کثافات از روی وینیل را مطرح می‌کنیم: اگر تخم‌مرغ از دستتان بیفتد، و روی کفپوش وینیل بشکند، اصلاً ناراحت نباشید. فقط به اندازه‌ی کافی نمك آشپزخانه روی آن بریزید، و بعد از نیم ساعت آن را با دستمال کاغذی روی خاك‌انداز جمع کنید، و بیرون بریزید، و لکّه‌ای که روی کفپوش میماند، فقط با حوله‌ی مرطوب پاك کنید.

شستن در و دیوار اتاق

آیا می‌دانید که در و دیوار اتاق را نیز بایستی مانند هر چیز دیگر شست، و پاکیزه کرد؟ واین در صورتی ممکن خواهد شد که رنگ سقف و دیوارهای شما همچون پنجره‌ها و درها روغنی باشد. در این صورت دستکم سالی یکبار باید سراسر دیوارها و سقف، و درها،پنجره‌های اتاق را بشویید. برای این کار دو سطل باید از طرفین نردبان دو طرفه‌ی مخصوص آویزان کنید. یکی محتوی آب و پودر ظرفشویی، و دیگری آب خالص،که هر دو باید نیمگرم باشند. همیشه شستشو را از بالا شروع کنید: ابتدا سقف را شستشو دهید. به این طریق که اسفنج را در آب و صابون فرو برید، و قسمتی از سقف را با آن بشویید، بلافاصله اسفنج دیگر را در آب

خالص فرو برید، و آبکشی کنید.و فوراً با یک حوله خشکش کنید. سپس قسمت مجاور آن را به همین ترتیب بشویید، و این کار را آن قدر ادامه دهید، تا سقف تمام شود. سپس نوبت دیوارها، و بعد در و پنجره‌ها خواهد بود. در صورتی که قسمتهای

بالای اتاق را می‌شویید، **و آب صابون و آب خالص از** دستهای شما به پایین سرازیر می‌شود، بهتر است، مطابق شکل، به مچهای‌تان دو حوله‌ی کوچک ببندید، و با سنجاق محکم کنید، تا آب سرازیر شده به وسیله‌ی آنها جذب شود. گاهگاهی نیز باید این حوله‌ها را عوض کنید.

مواظبت از کاغذ دیواری

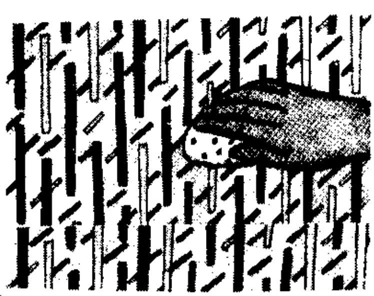
کاغذ دیواری از پوششهایی است، که به سادگی می‌توان آن را تهیّه کرد، و چسباند، و در مدّتی کمتر از یك روز قیافه‌ی یك اتاق را تغییر داد. به هر قیمت، و متناسب با هر سلیقه می‌توان آن را انتخاب کرد، و به سهولت چسباند. ولی نگه‌داری آن به این سادگی نیست. اگر قابل شستشو نباشد، لکّه‌گیری از آن خیلی مشکل است. و حتّی کاغذهای قابل شستشو نیز نیاز به مهارت کافی کسی دارند، که آنها را می‌شویند. زیرا با کوچکترین غفلت آب وارد درزها می‌شود، و کاغذ دیواری را بلند می‌کند. حتّی‌الامکان باید کاغذ دیواری را بدون استفاده از آب زیاد لکّه‌گیری کرد. یك راه‌حلّ ساده را برای لکّه‌گیری از قسمتهای کوچك کاغذ دیواری با شما در میان می‌گذاریم: یك صفحه کاغذ خشك‌کن را مرطوب کنید، و آن را روی قسمت

لکّه گرفته شده بگذارید، و اتوی داغ بزنید. و در صورت لزوم این کار را چند بار تکرار کنید، تا لکّه‌زدایی شود.

چند کلمه‌ی دیگر در مورد کاغذ دیواری

در مورد کاغذهای غیرقابل شستشو فقط باید به گردگیری اکتفا کنید. گفتن ندارد، که غالباً گرد و خاك، و دود سیگار کاغذ دیواری را کثیف می‌کند، و این مطلب بیشتر در قسمتهای بالای کاغذ دیواری مشخّص است. برای گردگیری، و پاکیزه کردن آنها هر ماه یك پارچه‌ی بسیار لطیف، و یا پنبه‌ی کمی مرطوب را روی آنها بکشید، به

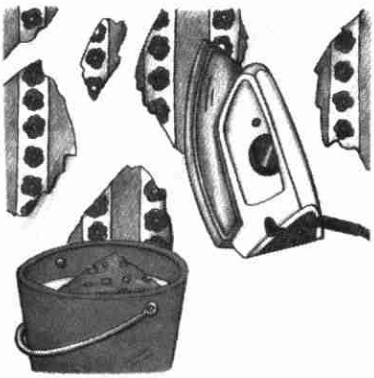

طوری که آنها کاغذ دیواری را نخراشند. اگر کاغذ خیلی کثیف است، می‌توانید رطوبت پارچه، یا پنبه را به همان نسبت بیشتر کنید، و به کمك آن کاغذ دیواری را تمیز کنید. امّا توصیه می‌کنیم، که پارچه را فقط یکبار، و در یك جهت، بکشید. تکرارِ

این کار سبب از بین رفتن رنگ گلهای کاغذ می‌شود. اگر کاغذ دیواری شما مخملی است، توصیه می‌شود، جز جاروبرقی از وسیله‌ی دیگری برای نظافت آن استفاده نکنید. و امّا وقتی دیوار رطوبت دارد، در این صورت حتماً باید منبع رطوبت را پیدا کرد، و ریشه‌کن نمود. امّا اگر شما امکان و فرصت کافی ندارید، تا این کار را انجام دهید، برای حفظ ظاهر می‌توانید کاغذهای مخصوصی را روی قسمت رطوبی بچسبانید. این کاغذ محافظ دورویه است: یك طرف آن کاغذ، و طرف دیگرش لایه‌ی سرب است، که با چسب مناسبی به دیوار نصب می‌شود.

چگونه باید کاغذ دیواری از دیوار کند؟

اگر پوشش اتاق شما کاغذ دیواری است، باید هر ازگاهی آن را عوض کنید. زیرا اگر هم قابل شستشو باشد، نسبت به سایر پوششهای دیوار بیشتر آسیب‌پذیر است، و ترمیم آن هم خالی از اشکال نیست. پس وقتی کاغذ دیواری اتاق شما دارای چند بریدگی، و چند لکّه، و چند ساییدگی است، بهتر خواهد بود آن را عوض کنید. امّا

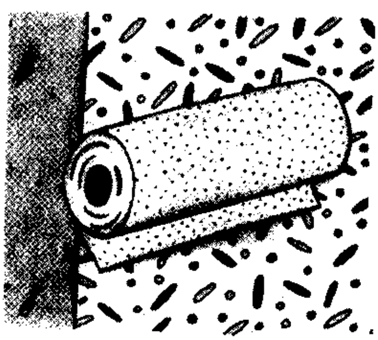
در مورد متخصّصان تزیینات ساختمان، باید بگوییم که، با کمبود کارگر فنّی روبه‌رو هستیم. وانگهی اجرتها غیرمنطقی و سرسام‌آورند. علاوه بر آن پیدا کردن یك استاد کار، که صلاحیّت انجام دقیق کندن و چسباندن کاغذ دیواری را داشته باشد، خالی از اشکال نیست. چه بسا که ساعتها و روزها به دنبال یك کارگر فنّی می‌دوید. و در این آشفته بازار کارگر و استادکار، آماده‌اید که هر چه می‌خواهند پرداخت کنید، ولی

موفّق نمی‌شوید. پس باید خودتان دست به‌کار شوید.

ابتدا باید کاغذ دیواری کهنه را بکنید. برای این کار آب نیمگرم فراهم کنید، و مرتّباً اسفنج را در آن خیس کرده، و روی کاغذ دیواری بکشید. این کار را از یك نقطه شروع کنید، و مرتّباً پیش بروید، و تا آخر ادامه دهید، و بلافاصله به نقطه‌ی مبدأ برگردید، و به همین کار ادامه دهید. به جای اسفنج می‌توانید غلتك نقّاشی هم به کار برید. برخی‌ها به آب نیمگرم مقداری سرکه هم اضافه می‌کنند، و عقیده دارند، که در این صورت کاغذ ساده‌تر کنده می‌شود. عمل خیس کردن را تا آنجا ادامه دهید، که وقتی از یك گوشه‌ی کاغذ می‌گیرید، و می‌کشید، کاغذ به سهولت از دیوار جدا شود. ولی در هر حال قسمتهایی از کاغذ با سماجت تمام روی دیوار باقی می‌مانند. آنها را نیز باید به روش زیر جدا کنید: این قطعه‌ها را دوباره خوب خیس کنید، و روی‌شان اتوی داغ بکشید. بیشك از دیوار جدا خواهند شد. بعد از پایان کندن کاغذ دیواری، چند ساعت صبر کنید، تا دیوار کاملاً کاملاً خشك شود، و آن‌گاه کاغذ دیواری جدید بچسبانید.

کاغذ دیواری را خودتان بچسبانید.

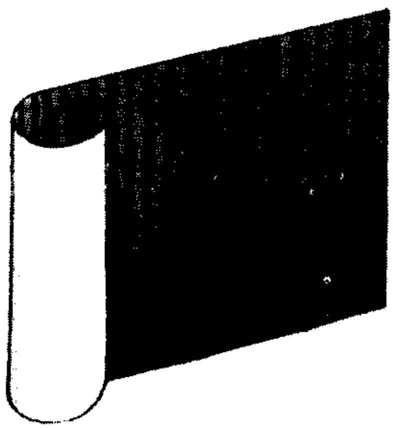
قبل از هر چیز باید بگوییم، که انتخاب کاغذ دیواری خود مسئله‌ای مهمّ است. مسلّماً انتخاب نوع گرانقیمت، و ارزان، و همچنین نوع قابل شستشو، و یا معمولی

آن بستگی به وضع مالی شما دارد. امّا در انتخاب طرح و رنگ آن نظر متخصّصان چنین است:

۱ ـ اگر اتاق شما کوچك، و یا پنجره‌ی آن کوچکتر از حدّ معمول، و همچنین رو به شمال است، حتماً باید رنگ متن کاغذ دیواری شما روشن باشد. مثلاً زرد، لیمویی، استخوانی، سفید، صورتی و .... و ضمناً باید گلهای آن حتّی‌الامکان کوچك باشند.

۲ ـ اگر سقف اتاق شما کوتاه است، کاغذ دیواری انتخابی شما باید راه راه بوده،

و این خطوط عمودی کاملاً مشخّص باشند.

۳ ـ برای سقف اتاق حتّی‌الامکان کاغذ دیواری نچسبانید. در صورتی که اجباراً به آن نیاز داشته باشید، حتماً رنگ روشن با گلهای خیلی ریز انتخاب نمایید. اگر کاغذ دیواری سقف و دیوارها با هم یکی باشند، نمونه‌ی بیذوقی و بی‌سلیقگی خواهد بود.

۴ ـ اگر در اتاق شما رنگ پرده‌ها، و درها، و مبلمان با هم متفاوتند، سعی کنید رنگهای تشکیل دهنده‌ی کاغذ دیواری شما از همان انواع باشند، تا رنگهای دیگری بر مجموعه‌ی رنگهای شما اضافه نشود.

۵ ـ اگر موکت یا قالی اتاق، و همچنین پرده‌ها دارای گلهای درشت هستند، کاغذ دیواری باید دارای گلهای کوچکی باشد، و بالعکس.

۶ ـ ممکن است، یك کاغذ دیواری در یك خانه مورد توجّه شما قرار گیرد، و از آن تقلید کنید. امّا فراموش نشود، که اگر این کاغذ دیواری با وسایل و مبلمان خانه‌ی شما هماهنگی نداشته باشد، لطفی نخواهد داشت، بنابراین کاغذ دیواری را تقلید

نکنید! بلکه متناسب با حجم اتاق، مساحت، چگونگی پنجره‌ها، نوع موکت، رنگ درها و قفسه‌ها و .... آن را انتخاب کنید. روی این اصل حتّی‌الامکان کاغذ دیواری را در فروشگاه انتخاب نکنید، بلکه نمونه‌ها را به خانه ببرید، و آنجا تصمیم بگیرید.

۷ـ مساحت قسمتهایی را که می‌خواهید کاغذ دیواری بچسبانید، به دقّت اندازه بگیرید، و ده‌درصد به آن اضافه کنید، تا مساحت کاغذی که سفارش می‌دهید، معلوم شود.

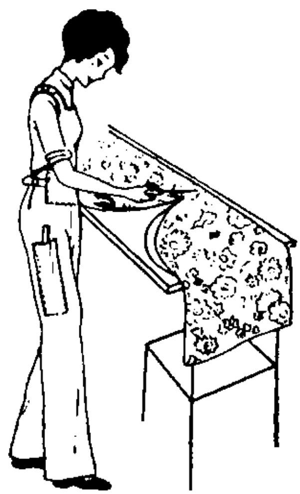
و حالا که شما کاغذ دیواری انتخاب کرده، و خریده، و به خانه آورده‌اید، برای چسباندن آن به وسایل ساده‌ای نیز نیاز دارید. یك میز نسبتاً بزرگ، مثلاً میز آشپزخانه. چسب کاغذ دیواری که در انواع مختلف ساخته شده است، و از

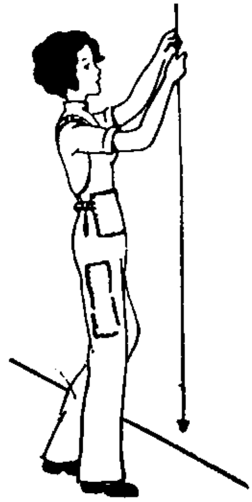

فروشندگان کاغذ دیواری می‌توانید آن را بخرید. یك قیچی، و یك تشت پلاستیکی. و یك غلتك نقّاشی، و یك شاغول بنّایی، و یك تیغ موکت‌بر.

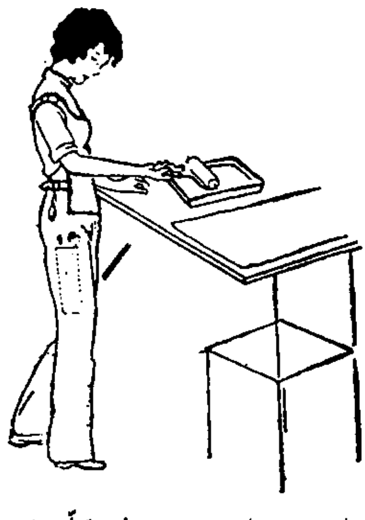
اکنون به شرح زیر اقدام به کار کنید: چون کاغذ دیواری به شکل توپهای پارچه فروخته می‌شود، و آن را به صورت باریکه‌های عمودی به دیوار می‌چسبانند، بنابراین ابتدا ارتفاع دیوار را اندازه بگیرید، و به آن تقریباً ۱۰ سانتیمتر اضافه کنید، و از نظر احتیاط کار اندازه‌گیری را حتماً دو بار انجام دهید. سپس تمام توپ پارچه را به آن اندازه‌ها ببرید. سعی نمایید کاغذ دیواری را روی یك خطّ راست، و عمود بر طول کاغذ ببرید. برای این کار بهتر خواهد بود، روی میز آن را انجام دهید، و

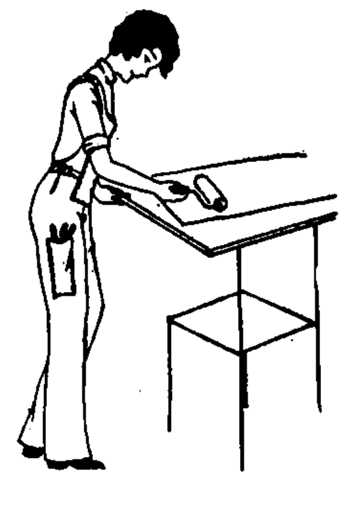
حتّی‌الامکان ابتدا با خط کش محلّ بریدگی را مشخّص کنید. و حالا وقت آن رسیده است، که با شاغول صحّت قائم بودن گوشه‌های اتاق را نیز بررسی کنید.

مسئله‌ی چسب: چسبی که برای کاغذ دیواری به کار می‌رود، معمولاً جامد است. آن را به نسبتی که روی قوطی نوشته شده است، با آب مخلوط کنید، و خوب به هم بزنید، و در یك سطل بزرگ انبار کنید، و مقدار کمی از آن را در تشتك بریزید،

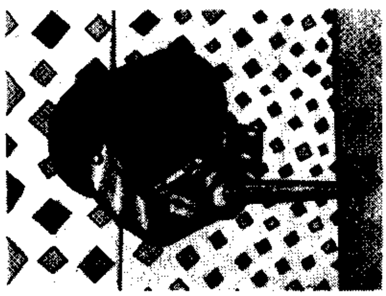
به طوری که ارتفاع چسب بیش از ۲ الی ۳ سانتیمتر نباشد، و به طور کلّی از محور غلتك تجاوز نکند. به تدریج که چسب را مصرف می‌کنید، و سطح آن پایین می‌آید،

با ریختن مجدّد چسب مایع ارتفاع آن را ثابت نگه دارید.

چگونگی چسب زدن به کاغذ: ابتدا غلطك را توی تشتك، و داخل چسب، یکی دو دور بچرخانید. سپس به آن ضربه بزنید، و تکان دهید، تا چسب اضافی آن به تشتك بریزد. و آن گاه غلتك را پشت کاغذ دیواری مرتّباً بغلتانید، و سعی کنید به طور کامل و یکنواخت به همه جای کاغذ دقیقاً چسب مالیده شود. چون هنگام مالیدن چسب، خواه ناخواه میز کثیف خواهد شد، روی آن یك صفحه ورقه‌ی پلاستیکی بیندازید.

مطلب قابل ذکر اینکه معمولاً نباید بلافاصله پس از چسب زدن کاغذ، آن را به

دیوار بچسبانید، بلکه بهتر خواهد بود، پس از چسب مالیدن،آن را چند دقیقه نگه دارید، تا رطوبت به همه‌ی قسمتهای کاغذ نفوذ کند، و آن را نرم و قابل انعطاف نماید. برای اینکه در این مدّت هوا در آن تأثیر نکرده، و زیاد خشکش نکند، به دقّت تمام دو انتهای کاغذ را به وسط آن تا کنید، تا چسب آن از هیچ طرف با هوا تماس نداشته باشد. مدّت لازم برای نگه‌داری کاغذ در همین وضعیّت، بستگی به نوع کاغذ و دمای محیط دارد. و با آزمایشهای مقدّماتی روی قطعه کاغذهای کوچك معلوم خواهد شد.

موضوعی که اغلب کارگران فنّی ندیده می‌گیرند، گرد و خاك دیوار است. در صورتی که ابتدا باید هرگونه کثافت را به دقّت از روی دیوار پاك کرد، و همه‌ی

قسمتهای کنده شده‌ی دیوار را، ولو که خیلی کوچك باشند، با گچ ترمیم کرد، و آنگاه از بالا به پایین شروع به چسباندن کاغذ نمود. لازم به یادآوری است، که هرگز به دیواری که تازه ترمیم شده، و هنوز خشك نیست، نباید کاغذ دیواری چسبانده شود. در این مرحله از چسباندن کاغذ به دو مسئله‌ی مهمّ نیز باید حتماً توجّه کنید: اوّلاً خط شاغولی که قبلاً توضیح دادیم، باید تنها وسیله‌ی قائم بودن تلقّی شود. تبعیّت از قائم بودن گوشه‌های دیوار، و یا کنار در و پنجره‌ها، چه بسا که در مراحل بعدی چسباندن اشکالات بزرگی به بار آورد. ثانیاً هنگام چسباندن کاغذ باید حتماً

در بالا و پایین دیوار دستکم ۴ سانتیمتر اضافه گذاشته شود، که بعداً با استفاده از خط‌کش به کمك تیغ آن را خواهید برد.

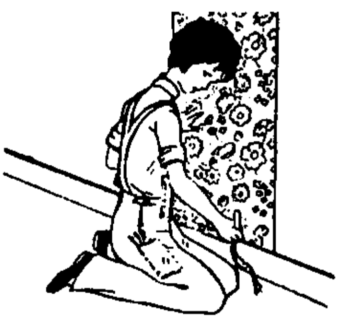
بلافاصله بعد از چسباندن کاغذ باید یك اسفنج، و یا یك غلتك را به ملایمت، و با دقّت تمام روی قسمتهای مختلف کاغذ دیواری بکشید، تا همه جای آن به دیوار بچسبد، و در ضمن حبابهای کوچك هوا، که زیر کاغذ می‌مانند، خارج شوند. هر چند که اگر در این مرحله کاغذ کاملاً صاف نشود، و حبابهای کوچکی زیر آن بماند، به مرور که خشك می‌شود، صاف می‌گردد. ولی نتیجه وقتی ایده‌آل خواهد بود، که

کاغذ دیواری قبل از خشك شدن صاف گردد. یادآوری می‌کنیم، که در این مرحله بهتر خواهد بود به لبه‌های کاغذ، که خوب نچسبیده‌اند، با یك قلم ظریف نقّاشی چسب بزنید، و محکم کنید.

و حالا وقت آن رسیده است، که قسمتهای اضافی را در بالا و پایین ببرید. اغلب کارگران فنّی این کار را بدون استفاده از خط‌کش انجام می‌دهند، ولی ما به شما توصیه می‌کنیم، که برای این منظور حتماً خط‌کش به‌کار برید. همچنین تیغ شما باید کاملاً تیز باشد. پس از بریدن کاغذ، اگر ملاحظه کردید، که قسمتهایی از لبه‌ی کاغذ خوب نچسبیده است، باید مجدداً با قلم نقّاشی کوچك به آن قسمتها چسب بزنید، و خوب بچسبانید. و به طور کلّی در چسباندن کاغذ دیواری باید توجّه شما فقط به کناره‌های آن معطوف شود، زیرا قسمتهای وسطی معمولاً خوب می‌چسبد.

اینك نوبت چسباندن دوّمین کاغذ دیواری است. در اینجا علاوه بر مراعات نکاتی که برای چسباندن کاغذ در فوق گفتیم، دو مسئله نیز شایان اهمیّت است: اوّلاً باید دو ورقه‌ی کاغذ روی هم نچسبند. به این جهت کاغذ جدید را با یکی دو

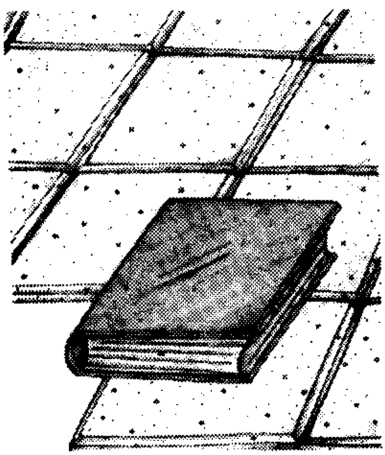

میلیمتر فاصله از دیگری بچسبانید، و بلافاصله با دودست کاغذ دوّم را روی دیوار بلغزانید، تا درست پهلوی هم قرارگیرند. ثانیاً به طور معمول قسمتی ازگلهای روی یك کاغذ، و قسمت دیگر همان گلها روی کاغذ دیگر قرار دارند. در چسباندن دوّمین ورقه‌ی کاغذ باید توجّه کرد، که این دو قسمت کنار هم قرارگیرند، و یکدیگر

راکامل سازند. عدم توجّه به این مسئله کار شما را خیلی زشت نشان می‌دهد. گاهی ممکن است گلها در بالای کاغذ همدیگر را کامل کنند، ولی در طرف پایین از هم فاصله بگیرند. این اشکال را قبل از اینکه کاغذ روی دیوار خشك شود، می‌توان با لغزاندن آن به طرف مناسب به سهولت رفع کرد، به شرطی که سرعت عمل داشته باشید.

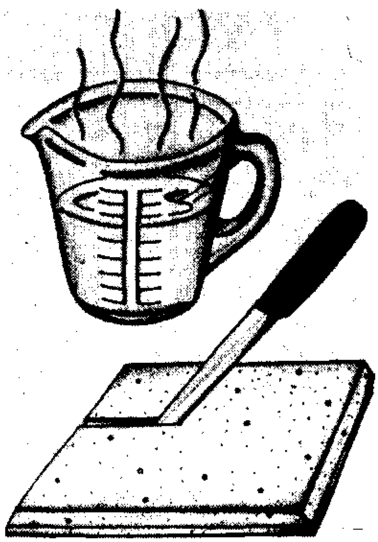
نصب و ترمیم کفپوش پلیستیرن

کفپوشهای پلیستیرن در انواع مختلف بسیار بادوام، و نسبتاً ارزان هستند، و در موارد زیادی می‌توانند به درد شما بخورند. غالباً آنها به شکل مربّع، به ضلع ۲۵ یا ۳۰ سانتیمتر هستند. شما نیز می‌توانید کفپوش پلیستیرن بچسبانید، به شرطی که

زمینه‌ی کف اتاق سیمانی و صاف باشد. در صورت ناصاف بودن باید شما سیمانتکس و سیمان را با هم مخلوط کنید، و خمیر حاصل را با کاردك بزرگ نقّاشی روی کف ناصاف اتاق بکشید، و پس از خشك شدن سنباده بزنید. چسب مخصوص این کفپوش را هم می‌توانید از فروشندگان رنگ و چسب تهیّه کنید. این چسب را با قلم مویی روی زمین صاف شده، و همچنین پشت کفپوش بکشید، تا ورقه‌ی نازکی تشکیل شود. امّا اگر لایه‌ی چسب ضخیم باشد، خوب نمی‌چسبد.

بعد از مدّت ۵ الی ۱۰ دقیقه کفپوش را بچسبانید. سعی کنید هنگام نصب عمل شما صحیح باشد، زیرا بلافاصله کفپوش می‌چسبد، و کندن آن خیلی مشکلتر خواهد شد. شاید شما نصب کلّی کفپوش ساختمان را به کارگر فنّی واگذارید، امّا به احتمال زیاد بعدها مجبور خواهید شد، گاهی آنها را ترمیم کنید، زیرا نفت و آب و گرما به استحکام آنها لطمه می‌زنند، و ممکن است کنده شوند. وقتی می‌خواهید کفپوش را ترمیم کنید، بقایای چسب قبلی را از کف اتاق، و همچنین پشت قطعه‌ی پلیستیرن پاك نمایید. سپس به هر دو چسب بمالید، و بعد از چند دقیقه بچسبانید، ولی یك کتاب کهنه‌ی ضخیم را نیز روی قسمت ترمیم شده چند ساعت قرار دهید، تا

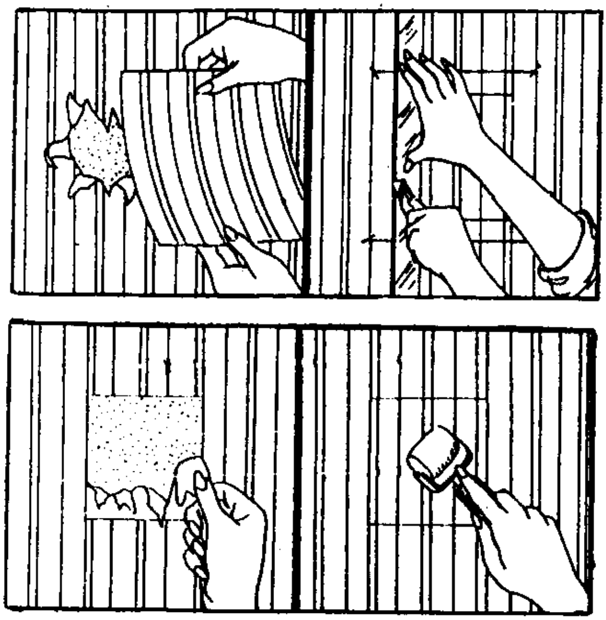

کناره‌های آن بلند نشود. برای بریدن کفپوش پلیستیرن از تیغ موکت‌بری استفاده کنید. و نیز می‌توانید یك کارد آشپزخانه را در آب گرم فرو برید، و مطابق شکل، به وسیله‌ی آن پلیستیرن را ببرید.

کاغذ دیواری پاره شده است

کاغذ دیواری هم غالباً در معرض ضربه بوده، و معمولاً پاره می‌شود. چند سانتیمتر بریدگی و پارگی کاغذ دیواری در گوشه‌ای از اتاق منظره‌ی زننده‌ای ایجاد

می‌کند. تا آنجاکه گاهی ناچار می‌شویم، کاغذ دیواری تمام اتاق را تعویض کنیم. امّا شما با داشتن یك قطعه کاغذ، می‌توانید قسمت معیوب را طوری ترمیم کنید، که حتّی دقیقترین افراد نیز قادر به تشخیص آن نباشند. طرزکار به این ترتیب است: یك قطعه کاغذ دیواری از همان نوع را روی قسمت پاره شده طوری قرار دهید، که کاملاً

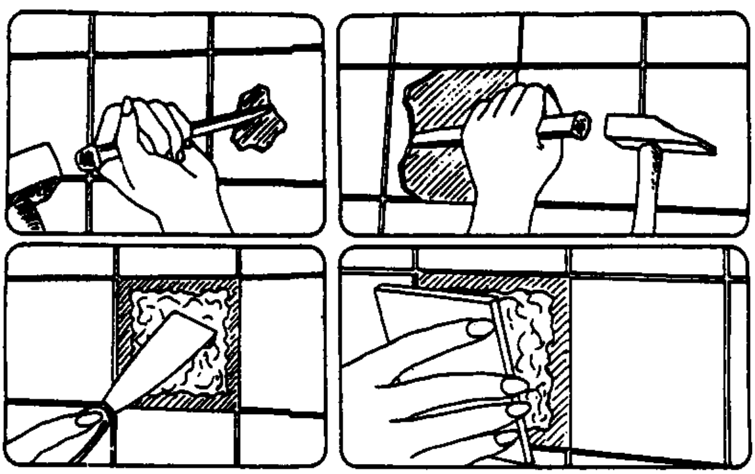

آن را بپوشاند. سعی کنید، حتماً خطوط کاغذ جدید و قدیم به‌طور دقیق روی هم منطبق شوند. سپس چهار سنجاق ته‌گرد را به چهارگوشه‌ی آن بزنید، و آن وقت، مطابق شکل، به کمك یك خط‌کش فلزّی، و یك تیغ مخصوص، کاغذ دیواری را ببرید، و قسمت بیرونی آن را دور بیندازید. فشار وارد از طرف تیغه بر کاغذ باید تا آن حدّ باشد، که کاغذ جدید و قدیم هر دو بریده شوند، ولی حتّی‌الامکان در دیوار خط نیفتد. اگر کاغذ دیواری دارای خطوط قائم باشد، و خط بریدگی بر روی آن منطبق گردد، تا حدّ زیادی سبب می‌شود، که دور وصله مشخّص نگردد. بعد از این مرحله، کاغذ چسبیده به دیوار را هم به دقّت تمام جداکنید. حال نوبت چسب زدن به تکّه کاغذ جدید است. گفتن ندارد، که بلافاصله بعد از مالیدن چسب، نباید کاغذ دیواری را به دیوار بچسبانید، زیرا پس از خشك شدن چین‌دار می‌شود. پس باید در حدود ۱۰ دقیقه صبر کنید، تا کاغذ خیس بخورد، و نرم شود. و آن وقت مجدّداً

مقدار کمی چسب بزنید، و به دیوار بچسبانید. در اینجا نیز گوشه‌ها دارای اهمیّت است، و باید خیلی دقّت کنید، که خوب پوشیده شوند. و بعد غلتك کوچك رویش بزنید. کاغذ دیواری شما طوری ترمیم خواهد شد، که بعدها خودتان هم متوجّه آن نخواهید شد. فقط کهنه بودن بقیّه‌ی کاغذ دیواری قدیم ممکن است با آن تفاوت داشته باشد، که در این صورت چاره‌ای ندارید، جز آنکه کاغذ دیواری قدیم را نیز تا حدّ مقدور پاکیزه کنید.

ترمیم کاشی

یکی از کاشیهای آشپزخانه، یا حمّام، شما شکسته، و یا سوراخ شده است. ترمیم این شکستگی کار ظریفی است، که از عهده‌ی هر بنّا و کاشی کار برنمی‌آید، ولی شما می‌توانید، با صرف وقت کم آنرا ترمیم کنید. مسئله‌ی مهمّ پیدا کردن یك کاشی از نوع کاشیهای به کار رفته است. روی این اصل توصیه می‌شود، که هنگام کاشی کاری ساختمان حتماً یك یا چند کاشی برای همچو روزی نگه دارید. در غیر

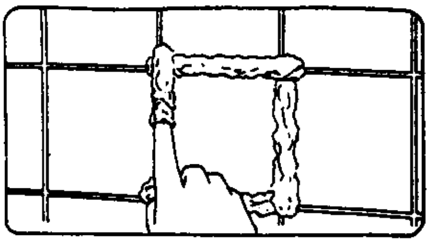

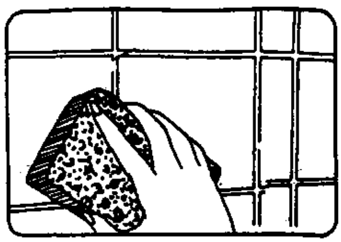
این صورت برای تهیّه‌ی کاشی مورد نظر باید وسواس بیشتری به خرج داده شود. حال به شرح زیر اقدام به ترمیم کاشی کنید: ابتدا باید کاشی معیوب با دقّت تمام کنده شود. برای این کار از قلم آهنی استفاده کنید. همیشه کندن کاشی، باید از وسط

شروع شود. هر قدر به دور کاشی نزدیك می‌شوید، باید دقّت بیشتری بـه خـرج بدهید، وگرنه کاشیهای دیگر هم معیوب خواهند شد. و چه بسا شما اجباراً، بـه جای یك کاشی، چند کاشی را باید عوض کنید. توصیه می‌شود، در صورت امکان، برای کندن گوشه‌ها و دورکاشی معیوب، از پیچ‌گوشتی، یا میخ استفاده کنید.

حالا نوبت به صافکاری محلّ نصب کاشی می‌رسد. این کار هم حایز اهمیّت است، و باید مرتّباً کاشی مورد نـظر در مـحلّ قـرار گـرفته، و قسمتهـای اضـافی مـجدّداً صافکاری شود. و این کار تا آنجا ادامه یابد، که کاشی مزبور دسـتکم دو مـیلیمتر عقب‌تر از بقیّه‌ی کاشیها قرارگیرد. این دو میلیمتر خالی بعداً به وسیله‌ی سیمان پر خواهد شد. گاهی اتّفاق می‌افتد، که کاشی در محلّ خالی جـا نـمی‌گیرد. در ایـن صورت ناچارید، دورکاشی سوهان بزنید.

اکنون محلّ کاشی، و همچنین خود آن را با آب خیس کنید. سپس خمیر سیمان و

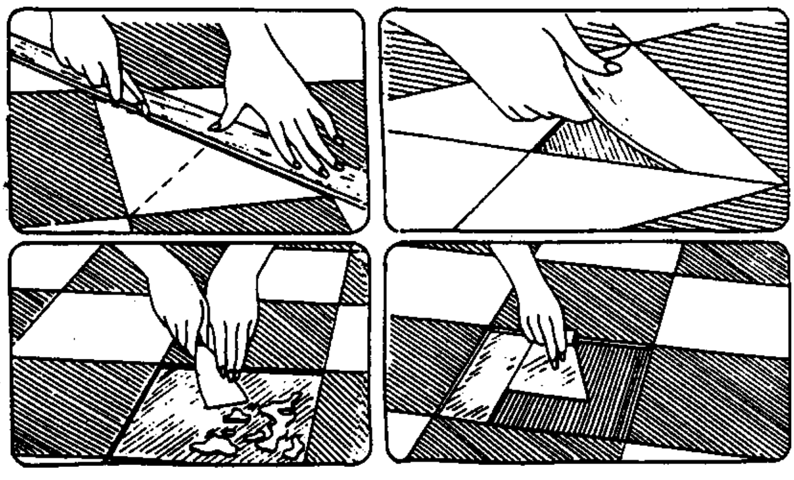

پودر سنگ را، هم به محلّ کاشی روی دیوار، و هم به پشت کاشی، به اندازه‌ی لازم بمالید. سعی کنید، در هر دو مورد سیمان فقط به قسمتهای وسط مالیده شود. حال کاشی را در محل خود قرا دهید، و با انتهای دسته‌ی چـوبی چکّش، یـا دسـته‌ی چوبی کاردك نقّاشی آرام آرام به آن ضربه بزنید، تا هم سطح با سایر کاشیها شود. پس از چند ساعت، که سیمان خود را گرفت، دور آن، مطابق شکل، خمیر سیمان سفید بمالید. پس از مدّت کوتاهی با یك پارچه‌ی نرم، یا اسفنج، قسمتهای اضافی را پاك کنید. ملاحظه خواهید کرد، که دیوار کـاملاً یکـنواخت شـده، و تشـخیص قسمت معیوب با بقیّه‌ی دیوار، حتیّ برای خود شما نیز مشکل است.

تعویض یك قطعه از کفپوش پلاستیکی

گاهی یکی از قطعات کفپوش پلاستیکی شما عیب پیدا می‌کند، و شما ناچار می‌شوید، آن را عوض کنید. در اینجا نیز باید نکات ظریفی مراعات شود: برای کندن و جداکردن قطعه‌ی معیوب باید با استفاده از یك خط‌کش فلزّی، و یك تیغ مخصوص موکت بری، آنرا با دقّت تمام در امتداد اقطارش ببرید، و به چهار قسمت مثلّثی شکل تقسیم کنید. سپس هرکدام از این مثلّثها را از وسط بلند کرده، و از جایش بکنید. گاهی مجبور خواهید شد، برای کندن این قطعه‌های پلاستیکی از گرما استفاده کنید. سشوار دستی مناسبترین وسیله برای این کار است.

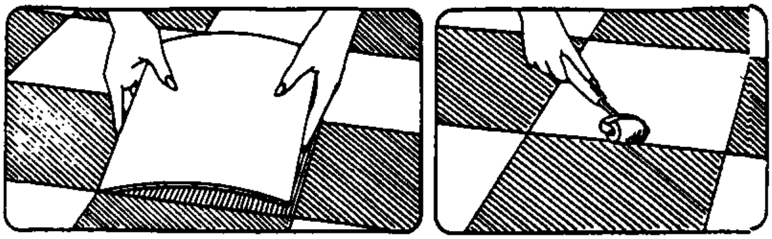
بعد ازکندن این قطعات باید اضافه چسب را نیز به وسیله‌ی یك کاردك نقّاشی،

با حوصله‌ی تمام جدا کنید. در این مرحله گوشه‌ها را باید کاملاً پاك کنید. در برخی موارد ضمن کندن صفحه‌ی پلاستیکی، قسمتهایی از «سیمانتکس» به کار رفته در زیر آن، از زمین کنده می‌شود. در این صورت باید ابتدا محلّ مزبور را کاملاً ترمیم کنید، و بعد از خشك شدن، خوب سنباده بزنید.

حال نوبت چسب زدن فرا رسیده است: با یك قلم نقّاشی، هم به قطعه‌ی پلاستیکی، و هم به زمینه‌ی آن، به طور یکنواخت چسب بزنید، و در حدود یك ربع

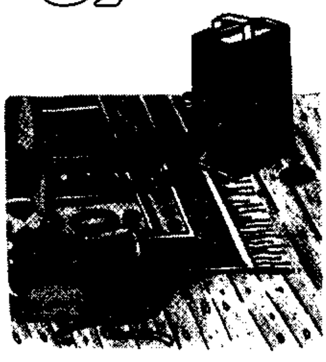
ساعت صبر کنید، تا چسب هر دوقسمت نیمه خشك شده، و آماده‌ی چسبیدن شود. در این موقع قطعه را سر جایش قرار دهید، و مخصوصاً سعی کنید، گوشه‌های آن برنقاط مورد نظر منطبق شود. اکنون باید با یك غلتك هوا را از زیر کفپوش خارج سازید، و آن را کاملاً صاف کنید، و اضافه چسب را نیز با یك پارچه‌ی تمیز بردارید.

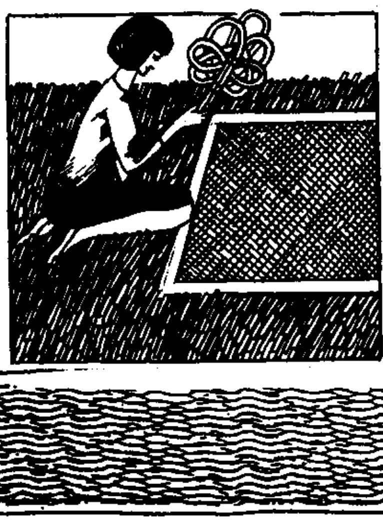

نوصیه می‌شود، که هرگز برای پاك کردن چسب اضافی، از نفت‌سفید استفاده نکنید. زیرا این ماده هر چند که در پاکیزه کردن کفپوش به ظاهر اعجاز می‌کند، ولی در عمل سبب کنده شدن آن می‌شود. بنابراین اوّلاً سعی کنید، اصلاً چسب روی کفپوش مالیده نشود، ثانیاً در صورت مالیده شدن چسب، از یك پارچه‌ی تمیز برای پاك کردن آن استفاده کنید. این کار طولانی‌تر، ولی نتیجه‌بخش‌تر است.

بخش ۱۴

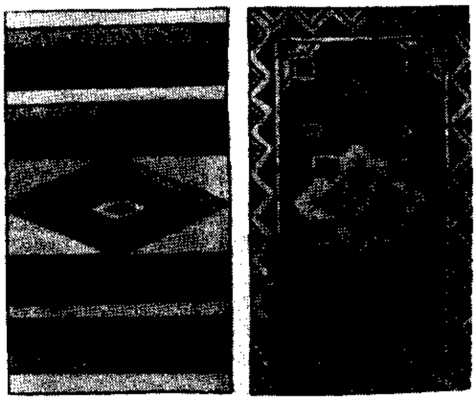
نگه‌داری فرشها و موکتها

از فرشها مواظبت کنید

فرش اتاق شما خواه از نوع موکت یاکلیم باشد، یا قالی و سایر انواع زیرانداز، در هر صورت احتیاج به نظافت و مراقبت دایمی دارد. اغلب آن‌ها طوری ساخته شده‌اند، که گرد و غبار در لایه‌های پرزهای آنها پنهان می‌شوند. بنابراین باید هر دو روز یکبار آنها را جارو بزنید. هفته‌ای یکبار نیز به لکّه‌هایی که در مدّت ۷ روز روی آنها به وجود آمده‌اند، توجّه کنید، و آنها را بزدایید. برخی خانمهای خانه‌دار، که به

نظافت خانه اهمیّت بیشتری می‌دهند، ماهی یکبار فرشها را کیسه می‌زنند! به این ترتیب که یك کیسه‌ی حمّام را به این کار اختصاص می‌دهند. آن را در آب فرو می‌برند، و در حالی که خیس است، مثلاً به نیم متر مربّع از فرش می‌کشند، تا کثافتهای آن جذب کیسه‌ی حمّام شود. آن را با آب کافی می‌شویند، و دوباره به این کار ادامه می‌دهند، تا تمام فرش یا موکت اتاق تقریباً شسته شود. همچو فرشها

همواره برق می‌زنند، و طراوت و زیبایی خود را مدّت مدیدی حفظ می‌کنند. امّا سالی یکبار نیز قالی یا موکت، یا کلیم اتاق باید شسته شوند. هر چند که آب و پودر لباسشویی بهترین پاك‌کننده در این مورد به شمار می‌روند، ولی بر لطف و زیبایی آنها لطمه می‌زنند، و آنها را پلاسیده می‌کنند. پس توصیه می‌کنیم، تا ناچار نباشید، آنها را آبشویی نکنید، بلکه از شامپوهای مخصوص استفاده نمایید. این شامپوها را به وسیله‌ی یك دستگاه خاصّ به صورت کف غلیظی روی فرش می‌مالند، و این فرش را چند ساعت به حال خود رها می‌کنند، تا شامپو ضمن خشك شدن، تمام کثافات فرش را در خود حلّ کند. وقتی کاملاً خشك شد، به وسیله‌ی جارو برقی مخصوص کفهای خشك شده را جمع‌آوری می‌کنند، تا فرش کاملاً تمیز شود. علاوه

بر شستشوهای ماهانه و سالانه، باید هر ازگاهی فرش وکلیم را جلو آفتاب در تراس پهن کنید. این کار سبب طراوت و تازگی آن می‌شود، و هم نور آفتاب آنها را ضدّعفونی می‌کند. افزون بر این مراقبتهای مخصوص، هرگاه لکّه‌ای روی آنها ایجاد شد، باید چنین کنید:

۱ - هر چه زودتر لکّه‌زدایی کنید.

۲ - قسمتهای اضافی لکّه را فوراً از روی فرش بردارید.

۳ - مرتباً روی لکّه کاغذ خشك‌کن قرار دهید، و آن راکمرنگ کنید.

۴ - هنگام به کار بردن یك مادّه‌ی شیمیایی لکّه‌بر روی فرش، بایستی هم از نوع زیرانداز، و هم از ویژگیهای مادّه‌ی شیمیایی مزبور اطّلاع داشته باشید.

۵ - در یك گوشه‌ی بی‌اهمیّت فرش مادّه‌ی شیمیایی لکّه‌بر را امتحان کنید، و

آثارش را ببینید.

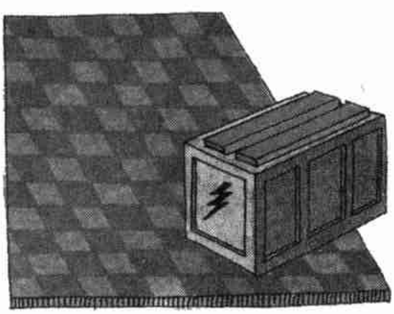
۶ـ بعد از هر لکّه‌زدایی باید شامپوی مخصوص را هم به کار برید.

۷ـ زدودن برخی لکّه‌ها از روی فرش را فقط به متخصّصان واگذارید.

در اینجا ناگزیر از ذکر سه مطلب مهمّ دیگر هستیم: اوّلاً هرگز با کفشی که در کوچه و خیابان به پا داشته‌اید، روی فرش اتاق نیایید، زیرا کثافت‌های زیر کفش شما در لابه‌لای پرزهای فرش پنهان می‌شوند، و نظافت فرش را مشکل، یا غیرممکن میسازند. ثانیاً ذرّات غذا اگر روی فرش ریخته شوند، به داخل پرزها راه می‌یابند. پس کفپوش اتاق غذاخوری شما باید طوری باشد، که با یك دستمال مرطوب بتوان، ضمن جمع آوری ذرّات غذا، آن را صیقل داد. ثالثاً قالی اتاق را سالی یکی دو بار بچرخانید، و سر و ته کنید، تا محلّ آفتاب‌خوردگی، و زیر اشیای سنگین قرار گرفتن، و بیشتر در معرض استفاده بودن و .... در فرش مرتباً عوض شود، و فرش به طور یکنواخت کهنه گردد.

اشیای سنگین روی فرش و موکت

اگر اشیای سنگینی نظیر میز تلویزیون، و تختخواب، و مجسمّه، و باطری و غیره مدّت زیادی روی فرش یا موکت پرزدار قرار گیرند، روی آن جا می‌اندازند، و پرزها

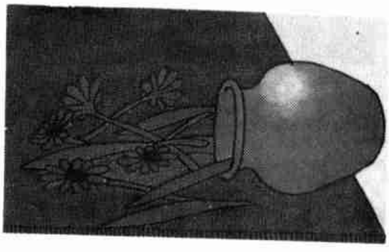

را می‌خوابانند. به طوری که اگر جسم سنگین مزبور را از روی آن بردارید، مدّتها محّل تماسّ آنها گود باقی می‌ماند. رفع این اشکال ساده است: اوّلاً می‌توانید به لوله‌ی یك کتری یك شیلنگ تقریباً به طول یك متر ببندید، و کتری را پر آب کنید، و

روی اجاق قرار دهید، وقتی آب کتری به جوش آمد، بخار آب از انتهای شیلنگ خارج می‌شود. این بخار آب را روی آن قسمت از فرش و موکت نگه دارید. سپس برس بزنید، تا به وضع اوّل درآید. همچنین می‌توانید چند قاشق آب روی محلّ گود شده بریزید، و پس از چند ساعت برس بزنید. ملاحظه خواهید کرد، که به وضع اوّل درمی‌آید.

اگر روی فرش و موکت شما آب بریزد

اگر روی فرش و موکت شما آب بریزد، فوراً باید آب را، تا آنجا که ممکن است، جمع‌آوری کنید. برخی‌ها با اسفنج این کار را انجام می‌دهند، در صورتی که ابتدا باید با لبه‌ی بشقاب، که در جهت خواب فرش می‌کشید، آب را از روی فرش جمع کنید. سپس با لبه‌ی یك نعلبکی این کار را انجام دهید، و بعد از آن به کمك یك قاشق به این کار ادامه دهید، و با لبه‌ی آن هر قدر ممکن است، بقایای آب را جمع کنید. و آن گاه به کمك پنبه‌ی طبیعی، و دستمال کاغذی، تا حدّ ممکن آن را خشك کنید.

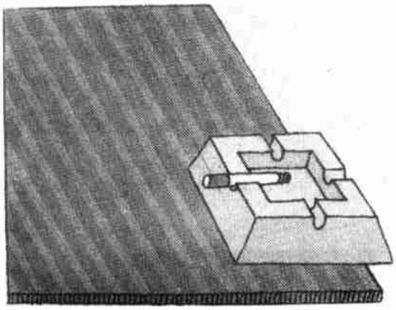

سپس در صورت امکان فرش، یا موکت را در تراس خانه، جلو آفتاب، پهن کنید، تا خشك شود. در غیر این صورت ناچارید، در همان اتاق، زیرش یك جعبه‌ی چوبی قرار دهید، تا بلندتر از زمین قرار گیرد، و زودتر خشك شود. برای سرعت بخشیدن به خشك شدن فرش می‌توانید، بادبزن برقی را به کار اندازید، و جلو آن قرار دهید، جهت باد را به وسط قسمت خیس فرش میزان کنید، تا زودتر خشك شود. مسلّماً باید بعد از خشك شدن فرش نیز برس بزنید، تا به وضع اوّل برگردد. اگر توجّه کرده‌اید، حتماً می‌دانید، که غالباً آب گلدان سبب خیس شدن فرش می‌شود.

توصیه می‌کنیم هرگز گلدان را روی فرش قرار ندهید، بلکه محلّ آن را روی میز، و دور از دسترس بچّه‌ها، انتخاب کنید.

سوختگی مختصر در فرش و موکت

در این موارد انتهای پرزهای سوخته را با قیچی، یا تیغ ژیلت، کمی کوتاه کنید. با شامپوی مخصوص یك طبقه‌ی ضخیم کف در آن قسمت تشکیل دهید، و بعد از خشك شدن کامل جارو کنید. سپس چند بار پنبه‌ی خیس روی آن بکشید. در صورتی که باز هم آثار سوختگی باقی بماند، رنگبر ضعیفی به کار برید. امّا توصیه می‌شود، هرگز فرش را زیاد خیس نکنید، و نیز صابون و سود در این مورد به کار

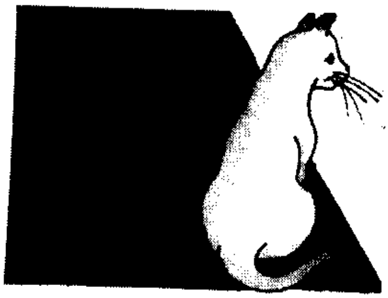

نبرید. همچنین هر مادّه‌ی شیمیایی ، مثلاً رنگبر، را که می‌خواهید از آن استفاده کنید، قبلاً در گوشه‌ی بی‌اهمیّتی از آن مورد آزمایش قرار دهید، و آثار آن را بررسی کنید. و سرانجام یك جسم نسبتاً بزرگ، مثلاً یك جعبه‌ی چوبی را زیر محلّ شسته شده‌ی فرش قرار دهید، و فرش را روی آن بازکنید، تا بالاتر ازکف اتاق قرارگیرد، و زود خشك شود.

گربه و فرش شما

اصولاً گربه نباید در اتاق شما جولان کند. روی فرش رفت و آمد نماید، وگاهی نیز غلت بزند! زیرا معمولاً گربه در بیرون از اتاق به همه جا سر می‌کشد، و خود را کثیف می‌کند، و انواع کثافت را به روی فرش شما منتقل می‌سازد. از طرف دیگر

موهای گربه مرتباً می‌ریزند، و عوض می‌شوند، و مسلّماً فرش اتاق را نیز آلوده می‌کنند. از همه مهمّتر اینکه ممکن است گربه با مدفوع و ادرار خود نیز فرش شما را به لجن بکشد. در این صورت هر چه زودتر باید اضافی کثافت را برداریـد، و آن قسمت از فرش را ابتدا با آب سرد بشویید، و آب بکشید. سپس با الکل گندزدایی

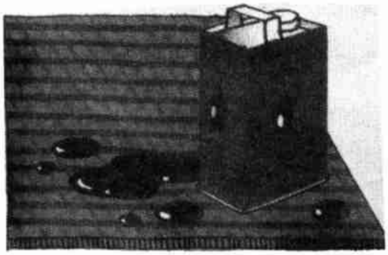

کنید. و آن‌گاه با استفاده از شامپوی مخصوص فرش کف ضخیمی روی آن قسمت ایجاد کنید، و بعد از خشك شدن کامل جارو نمایید. سپس رویش برس بزنید، یا با دست مالش دهید، و به حالت اوّلش بازگردانید.

اگر روی فرش روغن ریخته شده است

گاهی در اثر غفلت روی فرش روغنهای مختلف ریخته می‌شود، از قبیل روغن الیف، و روغن موتور، و روغن چرخ و .... در این موارد باید چنین کنید: ابتدا با پنبه و دستمال کاغذی و پارچه‌های کهنه‌ی بیمصرف، امّا تمیز، تا آنجـا کـه مـی‌توانـید، بقایای روغن را حذف کنید. سپس روی آن چند قطره گلیسرین بریزید، و خوب مالش دهید. و باز هم تا آنجاکه ممکن است، بقایای آن را پاك کنید. آن‌گاه پنبه را به نفت سفید آغشته کنید، و روی آن قسمت بکشید. چون نفت سفید حلّال خوبی برای انواع روغنهاست، ممکن است آثار چربی را به کلّی از بین ببرد. و حالا نوبت استفاده از پودر لباسشویی است. در آب نیمگرم به مقدار کافی از آن بریزید، و به کمك اسفنج روی محلّ مورد نظر بکشید، و با پنبه پاك کنید. و بالأخره اگر نتیجه‌ی کامل نگرفتید، پربورات سدیم به کار برید. ولی یادآور می‌شویم، که اثر آن را روی فرش یا موکت باید قبلاً در یك گوشه‌ی بی‌اهمیّت از آن بررسی کنید. فراموش نشود

که آخر از همه باید شامپوی مخصوص فرش و موکت روی آن بکشید، و بعد از خشك شدن جارو کنید. گاهی لکّه‌ی روغن ابتدا به سادگی از بین می‌رود، ولی دو

مرتبه بعد از چند روز ظاهر می‌شود. در آن صورت باید مجدداً با آب گرم و پودر لباسشویی بشویید.

فرش و موکت اتاق یك نوجوان

اگر شما پسر نوجوانی دارید، باید به فرش یا موکت اتاق او بیش از سایر اتاقها رسیدگی کنید. چون معمولاً آنها بیشتر در فکر بازی و ورزش هستند، و حتّی وسایل ورزشی خود را نیز معمولاً روی فرش رها می‌سازند. بهتر است کمد کافی در این اتاق قرار دهید، و جای هر چیزی را در آن مشخّص سازید. و نیز برای نظافت اتاق وی از خودش کمك بگیرید، تا قدر پاکیزگی را بداند. از او بخواهید، هر دو روز یکبار

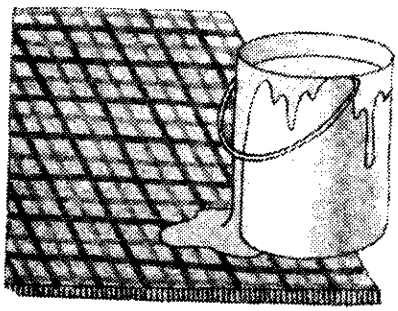

اتاق خود را جارو بکشد، و دستکم هر ماه یکبار با یك پارچه‌ی خیس تمام فرش یا موکت اتاق را گردزدایی کند، و به زدودن لکّه‌های مختلف آن اقدام کند. چه بسا که دقّت و حوصله‌ی او در این مورد بیش از شما باشد. این روش سبب خواهد شد، در

ینده‌ای که وی مسئول خانواده خواهد بود، در زندگی روزمرّه یاور همسرش نیز باشد.

رنگ روغنی روی موکت

اگر رنگ روغنی روی موکت یا فرش بریزد، باید خیلی سریع دست به کار شوید. ابتدا اضافی آن را با لبه‌ی بشقاب، و لبه‌ی نعلبکی، و سرانجام با لبه‌ی قاشق بردارید. سپس با یك پارچه‌ی تمیز، یا پنبه، یا دستمال کاغذی که روی آن می‌مالید، تا آن‌جا که ممکن است، آن را کمرنگ سازید، و این کار را چند بار انجام دهید، و هر بار پنبه یا کاغذ را عوض کنید. سپس پنبه‌ی آغشته به نفت سفید را رویش بمالید. و این عمل را با پنبه‌های دیگر نیز چند بار تکرار کنید، به طوری که بار آخر رنگ پنبه

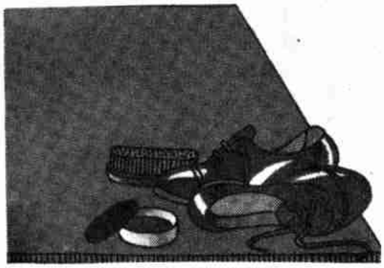

عوض نشود. آن گاه بقایای نفت سفید را هم با پنبه و دستمال کاغذی خوب تمیز کنید. و مدّتی صبر کنید، تا نفت کمی خشك شود. آنگاه شامپوی فرش را روی آن قسمت بمالید، و پس از خشك شدن کامل جارو کنید. به احتمال زیاد اثری از رنگ نخواهید یافت. امّا در صورتی که لکّه باقی مانده است، ناچارید از تربانتین، و یا از موادّ رنگبر استفاده کنید، به شرطی که قبلاً اثر آن را روی قسمتی از همان فرش و موکت بررسی نمایید.

واکس کفش روی موکت

هرگز نباید روی موکت یا فرش اتاق به واکس زدن کفش اقدام کنید. در صورتی

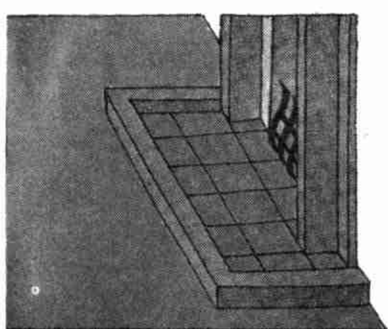
که این کار را کردید، و لکّه‌ی واکس روی موکت تشکیل شد، باید فوراً اقدام به پاك کردن آن کنید: ابتدا اضافی واکس را با لبه‌ی کارد بردارید. سپس الکل و آب را به نسبتهای مساوی با هم مخلوط کنید، و با پنبه روی لکّه بمالید، و با پنبه‌ی تمیز دیگری پاك کنید. این عمل را چند بار تکرار کنید. در صورتی که باز هم موفّق

نشدید، ناچارید از تربانتین استفاده نمایید. امّا در اینجا نیز کار نهایی شما به کار بردن شامپوی مخصوص فرش و موکت است، که به صورت یك طبقه‌ی ضخیم کف روی آن تشکیل دهید، و بعد از خشك شدن کامل جارو بزنید.

تازه کردن فرش و موکت

گاهی برخی از قسمتهای فرش و موکت به مرور زمان بد رنگ و کدر می‌شوند، در

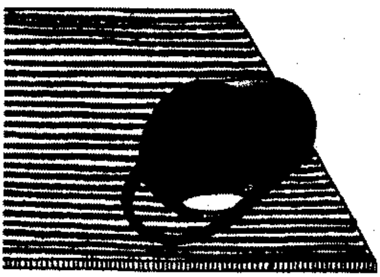

صورتی که بقیّه سالم می‌مانند. مثلاً قسمتهایی از فرش و موکت، که جلوی بخاری یا شومینه است، یا مجاور صندلی مطالعه‌ی شما قرار دارد، به مرور تغییر حالت می‌دهد، در این مورد چه باید کرد؟ ابتدا باید آن قسمتها را به طور موضعی تمیز

کرد. جهت این کار سه قاشق سوپخوری پودر رختشویی، و همان مقدار سرکه‌ی سفید را روی یك لیتر آب گرم اضافه کنید، و اسفنج را توی آن فرو ببرید، و روی قسمتهای کدر بکشید، و با پنبه پاك کنید. این کار را چند بار انجام دهید، و هر بار پنبه را عوض کنید. وقتی کمی خشك شد، شامپوی مخصوص را روی تمامی فرش بکشید، و بعد از خشك شدن کامل جارو کنید. در این صورت همه جای فرش و موکت شما به طور یکنواخت تازگی و طراوت خاصّی پیدا خواهد کرد.

قالیها و موکتهای کوچك

اگر قالی و موکت شما کوچك است، و به مرور زمان نیز سراسر آن کثیف شده است، می‌توانید آن را به تراس خانه ببرید، و در مقابل آفتاب پهن کنید، و پودر رختشویی را به آب سرد اضافه کنید، و محلول غلیظی آماده نمایید. اسفنج را در آن خیس کرده، و روی موکت و قالی بکشید، و هر بار قسمت کوچکی از آن را تمیز

کنید. سپس با اسفنج دیگر، که در آب سرد فرو می‌برید، آن را به تدریج آبکشی کنید، و به همین ترتیب پیش بروید، تا تمام موکت یا فرش تمیز شود. امّا توصیه می‌کنیم، که هرگز شیلنگ مربوط به آب شهر را روی آن نگیرید، و به طور کامل خیس نکنید، زیرا در این صورت هرگز به حالت اوّل برنمی‌گردد. همچنین می توانید مالیدن شامپوی مخصوص فرش را نیز در همین تراس انجام دهید، و بعد از جارو کردن نیز چند ساعت در همان جا نگه دارید، تا در معرض جریان هوا قرار بگیرد، و طراوت و تازگی خود را باز یابد. البتّه قبل از اقدام به این کارها حتماً آن را خوب جارو بزنید.

لکّه‌ی شربت روی فرش و موکت

اگر روی فرش و موکت شما شربت ریخت، بایستی اقدام به پاك کردن آن نمایید: ابتدا اضافی شربت را با لبه‌ی بشقاب و لبه‌ی قاشق جمع کنید. سپس اسفنج را در آب خیس کرده، و روی لکّه بکشید، و مرتباً آبکشی کنید. معمولاً شربت به این وسیله پاك می‌شود، ولی در صورت سمج بودن بایستی مخلوطی از الکل و سرکه به نسبتهای مساوی آماده کنید، و با اسفنج روی لکّه بکشید. سپس بقایای آن را دوباره با اسفنج مرطوب تمیز کنید. امّا بهتر است بعد از کمی خشك شدن به تمام فرش شامپو بمالید، و بعد از خشك شدن جارو بزنید. در صورتی که لکّه‌ی شربت کهنه باشد، ابتدا باید مرتّباً اسفنجی را، که در آب سرد فرو می‌برید، روی آن بکشید، تا

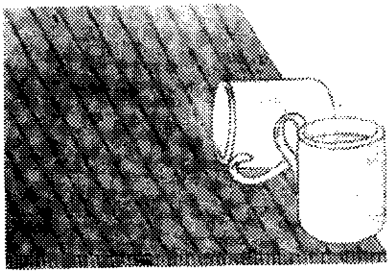

خیس شود، و سپس اقدام به کارهای فوق بکنید. و در برخی موارد که لکّه رنگ تندی دارد، بایستی ته رنگ باقیمانده را با آب اکسیژنه لکّه‌زدایی کنید.

لکّه‌ی قهوه روی فرش و موکت

اگر لکّه تازه است، اضافی آن را از روی فرش و موکت بلافاصله پاك کنید. سپس اسفنج را در آب و صابون خیس کرده، و روی آن بکشید، و بلافاصله بشویید. و دوباره همین کار را تکرار کنید، تا آنجا که رنگ قهوه زایل شود. آنگاه اسفنج دیگری را در آب نیمگرم خیس کنید، و روی آن قسمت از فرش یا موکت بکشید، و به این

وسیله آبکشی کنید. در صورتی که موفّق به لکّه‌زدایی نشدید، از آب اکسیژنه‌ی ۱۰ درصد استفاده کنید. همچنین می‌توانید ۵۰ سانتیمتر مکعّب الکل را به یك لیتر آب اضافه کنید، و به کمك آن لکّه را بزدایید. و سرانجام اگر با هیچکدام از آنها موفّق نشدید، یك قاشق الکل و یك قاشق سرکه را با هم مخلوط کنید، تا لکّه را به طور

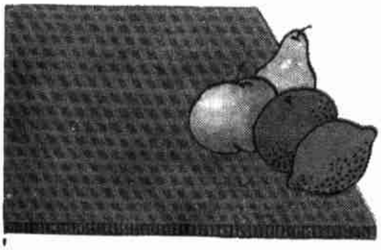

کامل از بین ببرید. این محلول را با پنبه روی لکّه بکشید، و هر بار پنبه را عوض کنید. در صورتی که پنبه خشك است، بایستی ابتدا با پنبه‌ی خیس مرتباً روی آن بکشید، و بعد از خیس شدن لکّه مراحل فوق را یکی پس از دیگری انجام دهید. البتّه در تمام موارد، استفاده از شامپوی فرش و موکت به عنوان آخرین مرحله فراموش نشود.

لکّه‌ی میوه و آبمیوه روی فرش

لکّه‌ی برخی میوه‌ها به سادگی، و برخی نیز با اشکال پاك می‌شوند. ولی در هر حال باید چنین کنید: وقتی لکّه تازه است، فوراً اضافی آن را با لبه‌ی قاشق و کارد بردارید. آنگاه اسفنج را در آب سرد فرو برید، و روی لکّه بکشید، و بعد از شستشوی اسفنج، این کار را چند بار تکرار کنید. و حالا نوبت آب و پودر لباسشویی است. در یك لیتر آب دستکم ۱۰۰ گرم پودر بریزید، و آن را به کمك اسفنج چند بار روی لکّه بکشید، و خوب مالش دهید. سپس با پنبه‌ی خیس آبکشی کنید. امّا وقتی موفّق به زدودن لکّه نشدید، بایستی در آب اکسیژنه‌ی ۲۰ درصد چند قطره آمونیاك بریزید، و آن را به کمك پنبه چند بار روی لکّه بکشید، و لکّه‌زدایی کنید. آب و الکل هم در این مورد نتیجه‌ی خوبی دارند. آن دو را به نسبتهای مساوی با هم مخلوط

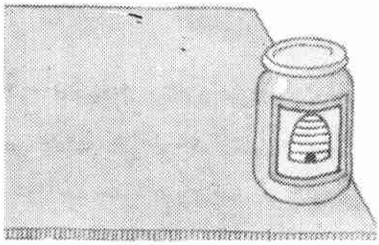
کنید، و با اسفنج روی لکّه بکشید، و با پنبه پاك کنید. و سرانجام شامپوی مخصوص را روی آن قسمت، و حتّی تمامی فرش یا موکت بکشید، و بعد از خشك شدن جارو

کنید. لکّه‌های میوه و آبمیوه اگر خشك شوند، لکّه‌زدایی آنها بسیار مشکل است. در رأس آنها سیب قرار دارد. پس تا می‌توانید لکّه‌ی میوه و آبمیوه را زود بزدایید.

لکّه‌ی خردل روی فرش

گفتیم که کف اتاق غذاخوری، همچون کف آشپزخانه، باید طوری باشد، که بتوان به سادگی آن را با یك حوله‌ی خیس پاك کرد. زیرا اگر با فرش و موکت پوشیده شود، خرده‌های غذا بالأخره روی آنها پراکنده می‌شوند، و لای پرزها می‌مانند. و یا لکّه‌های مختلفی روی آنها تشکیل می‌شوند، که پاك کردن آنهاگاهی هم خیلی ساده

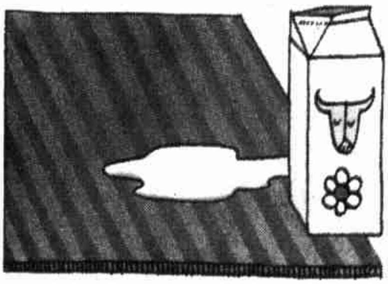

نیست. با وجود این اگر احیاناً کف اتاق غذاخوری شما با موکت مفروش شده، وروی آن لکّه‌ی خردل به وجود آمده است، چه باید بکنید؟ پاسخ این است: بلافاصله اضافی خردل را، ولو خیلی هم کم باشد، بردارید. سپس آب و الکل را به نسبتهای ۲ و ۱ با هم مخلوط کنید، و با پنبه روی آن بمالید. و چند بار این کار را تکرار کنید. و هر بار پنبه را عوض کنید. در صورتی که نتیجه نگرفتید، از پربورات

سدیم استفاده نمایید، و آن را با پنبه چند بار روی لکّه بمالید، و با پنبه‌ی تمیز پاکش کنید. و سرانجام شامپوی مخصوص رویش بکشید، و بعد از خشك شدن جارو بزنید.

لکّه‌ی شیر روی موکت

لکّه‌ی شیر هم از آن لکّه‌هایی است، که اگر خوب پاك نشود، ممکن است در ابتدا زیاد به چشم نخورد، ولی بعداً منظره‌ی خیلی زشت پیدا می‌کند. پس شما باید همواره این لکّه را، وقتی تازه است، حتماً پاك کنید. به این ترتیب که فوراً اضافی شیر را با لبه‌ی بشقاب و قاشق جمع کنید. سپس در آب نیمگرم مقداری پودر لباسشویی بریزید، و اسفنج را در آن فرو برید، و روی لکّه بمالید. و با اسفنج

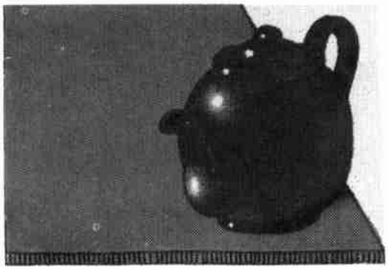

دیگر، که فقط در آب نیمگرم فرو برده‌اید، آن را آب‌کشی کنید، و چند بار این کار را انجام دهید. سپس یك قاشق سوپخوری آب اکسیژنه‌ی ۱۰ درصد را در یك لیتر آب بریزید، و بار دیگر لکّه‌زدایی کنید، و بعد با اسفنج آب بکشید. گفتن ندارد، که بعد از خشك شدن کامل باید رویش برس بزنید، و یا با دست مالش دهید.

لکّه‌ی چای روی فرش و موکت

برخی‌ها وقتی چای روی فرش یا موکت بریزد، اهمیّتی نمی‌دهند، و آن را به حال خود رها می‌کنند، تا خشك شود، و به خیال آنها زایل گردد. در صورتی که این لکّه نیز باید فوراً پاك شود. پس بعد از این وقتی چای روی فرش بریزد، فوراً باید آن

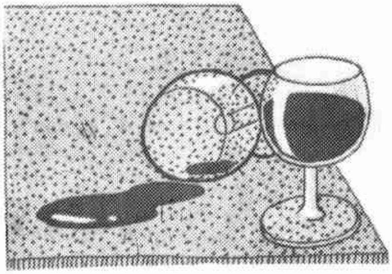
را پاك کنید. جهت این کار، ابتدا اضافی چای را با لبه‌ی قاشق جمع کنید. سپس اسفنج را در آب نیمگرم خیس نمایید، و چند بار روی لکّه بکشید. سپس با آب نیمگرم و پودر لباسشویی به این کار ادامه دهید. در صورتی که نتیجه‌بخش نبود، از

آب اکسیژنه‌ی ۵ درصد جهت زدودن این لکّه کمك بگیرید، سپس با اسفنج خیس آب بکشید، و بعد از خشك شدن در جهت خواب پرزها برس بزنید، و یا با دست مالش دهید.

لکّه‌ی نوشابه روی موکت

فوراً اضافی نوشابه را با لبه‌ی قاشق بردارید. آنگاه آب و الکل سفید را به نسبتهای ۲ و ۱ با هم مخلوط کنید، و با اسفنج روی لکّه بمالید. اگر نتیجه نگرفتید، از آب و آمونیاك استفاده کنید. در بعضی موارد نیز اگر بر روی لکّه‌ی تازه نمك

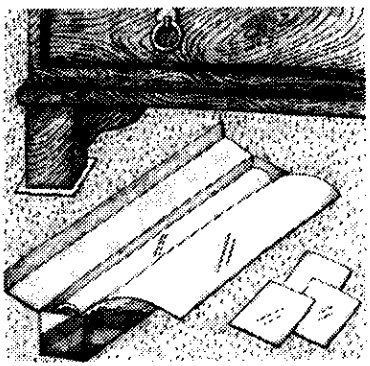

آشپزخانه بریزید، و با اسفنج خیس روی آن مالش دهید، و سپس با آب گرم به وسیله‌ی اسفنج آبکشی کنید، نتیجه‌ی مطلوب خواهید گرفت. در برخی موارد هم اگر ۵۰ سانتیمتر مکعّب آب ژاول را با یك لیتر آب مخلوط کنید، و با پنبه روی لکّه

بمالید، لکّه‌زدایی کامل خواهد شد. البتّه بهتر است، بعد از این اقدامات، شامپوی مخصوص فرش و موکت را روی آن قسمت بمالید، و بعد از خشك شدن جارو بزنید. و آن‌گاه به آن قسمت برس بزنید، و یا با دست مالش دهید.

برای جلوگیری از خوابیدن پُرز موکت

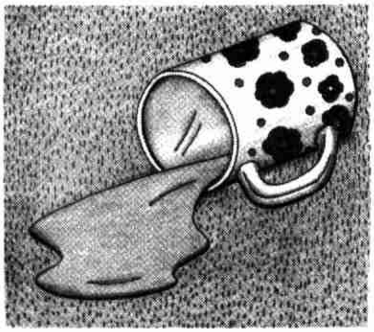
می‌دانیم که فشار یك جسم با وزن آن نسبت مستقیم، و با مساحت سطح اتّکا نسبت عکس دارد. بنابراین وقتی یك کمد روی موکت قرار می‌گیرد، با اشیای مختلفی که داخلش هست، و وزن خودش، مسلّماً پایه‌های آن فشار زیادی بر موکت وارد می‌کنند،و پرز آن را می‌خوابانند. برای رفع این اشکال توصیه می‌شود،

اوّلاً یك قطعه از همان موکت زیر هر پایه قرار دهید، تا فشار مستقیماً به آن برسد، و موکت اصلی محفوظ بماند. ثانیاً از یك قطعه تخته سه‌لایی، یا حلبی، استفاده‌کنید، و آنها را زیر پایه‌ها قرار دهید، تا فشار کم شود. اگر آنها زشت دیده میشوند، به سادگی دورشان کاغذ آلومینیومی بپیچید. و سرانجام اگر دیدید، که باز هم پرز خوابیده است، و با جا به جا کردن کمد آنجا گود به نظر می‌رسد، ناراحت نباشید، بلکه یك حوله‌ی کوچك را در آب خیس کنید، و مدّت یك روز روی آن قرار دهید. آرام آرام پرز موکت به وضع اوّل برخواهد گشت. بعد از برداشتن حوله‌ی خیس از روی آن قسمت، کمی صبر کنید، تا کاملاً خشك شود. سپس برس بزنید، و یا با دست خوب مالش دهید.

اگر چیزی روی موکت بریزد

ممکن است، روی موکت پودر فلفل، و یا زردچوبه، و ادویه و .... بریزد. در این مورد با یك قاشق به ملایمت قسمتهای اضافی را بردارید، و با جارو برقی بقیه‌اش را،که لای پرزها رفته‌اند، جارو کنید. سپس یك قاشق قهوه‌خوری پودر لباسشویی را روی ربع لیتر آب گرم اضافه کنید، و به کمك اسفنج، که در این آب فرو می‌برید، آن قسمت را لکّه‌زدایی کنید. سپس پنبه را در آب خیس کنید، وآبکشی نمایید، و بعد با دستمال کاغذی خشکش کنید. اگر غذا روی موکت ریخته است، اضافی آن را

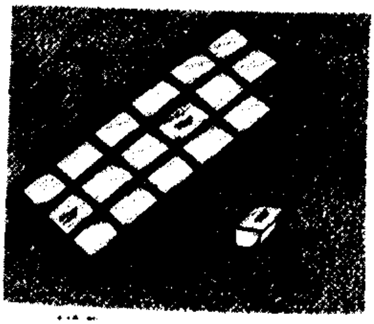

بردارید، و لکّه را با آب سرد بشویید. سپس شامپوی موکت بزنید، و بعد از خشك شدن جارو کنید، و برس بزنید. اگر یك قطره چربی ریخته است، پنبه را به نفت سفید آغشته کنید، و چند بار روی آن بکشید، و بعد از خشك شدن نسبی شامپوی موکت بزنید. و اگر یك قطعه کره روی موکت بیفتد، آن را بردارید، سپس با نفت پاك کنید. و بعد در کمی آب گرم پودر لباسشویی حلّ کنید، و با اسفنج آن قسمت را بشویید،و بعد از آب‌کشی با پنبه، یا دستمال کاغذی خشکش کنید.

لکّه‌ی آبمیوه، و قهوه، و خودکار، و آدامس

اگر روی موکت آبمیوه بریزد، دست و پای خود را گم نکنید، بلکه ابتدا باید

اضافی آن را با لبه‌ی قاشق بردارید. سپس با اسفنجی که در آب سرد خیس کرده‌اید، لکّه گیری مقدّماتی کنید. آنگاه مخلوط الکل و سرکه را به نسبتهای مساوی روی آن بکشید، و لکّه را از بین ببرید، و بقایای آنها را نیز با اسفنج مرطوب پاك کنید. در صورتی که روی فرش شما قهوه و چای بریزد، ابتدا قسمت اضافی را به سرعت با لبه‌ی قاشق بردارید، آنگاه با پودر لباسشویی، که در آب گرم حلّ کرده‌اید، به کمك اسفنج لکّه را بزدایید. در صورتی که به طورکامل موفّق نشدید، از آب اکسیژنه‌ی ۱۰ درصد استفاده کنید، و بقایای آن را با آب نیمگرم، به کمك اسفنج پاك کنید، و با

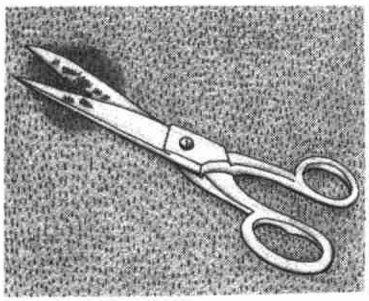

دستمال کاغذی خشکش نمایید. اگر به موکت جوهر خودکار مالیده شده است، رویش الکل سفید بمالید، و بعد از خشك شدن از شامپوی موکت استفاده کنید. وقتی خشك شد، رویش جارو بکشید، و برس بزنید. اگر روی موکت آدامس چسبیده است، یك قطعه یخ روی آدامس قرار دهید، سپس آدامس را به سادگی بکنید، و بعد پنبه را به آب سرد آغشته کنید، و رویش بمالید، و بعد از خشك شدن برس بزنید.

حذف موم و شمع، و ترمیم سوختگی

در صورتی که روی موکت موم، یا شمع، ریخته و در میان پرزهایش فرو رفته است. ابتدا با لبه‌ی یك کارد، تا آنجا که ممکن است، اضافی آنها را بردارید. سپس کاغذ خشك کن رویش قرار دهید، و اتوی خیلی گرم بزنید. قسمت اعظم آنها جذب کاغذ خشك کن خواهند شد، و بقیّه را نیز، که باقی می‌مانند، با یك لکّه گیر معمولی

از بین ببرید. در صورتی که موفّق نشدید، روی آن قسمت شامپوی موکت بزنید، و رویش یك قاشق قهوه‌خوری سرکه‌ی سفید بیفزایید، و خوب مالش دهید. بعد از خشك شدن، وقتی جارو کردید، اثری از آنها نخواهید یافت. در صورتی که روی موکت شما کبریت روشن افتاده، و آن را کمی سوزانده است، ابتدا با قیچی، یا

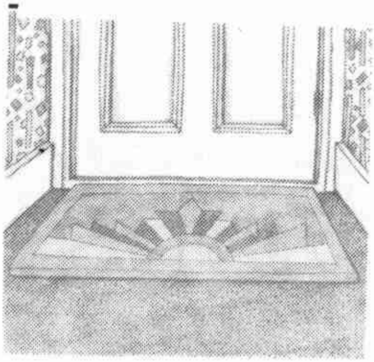

روتراش، قسمتی از پرزهای سوخته را ببرید، و کمی کوتاه کنید. امّا سعی نمایید، در این مورد به حدّاقلّ قناعت کنید. سپس پیاز را به دو قسمت ببرید، و سطح بریده شده‌ی آن را روی محّل سوخته بمالید. آنگاه رویش سیم ظرفشویی بکشید، و سرانجام جارو کنید. محلّ سوختگی تقریباً نامشخّص خواهد شد.

موکتهای مخصوص جلو در

معمولاً قسمتی از موکت، که جلو در ورودی قرار دارد، جلوتر از سایر قسمتها ساییده و کثیف می‌شود. زیرا بیش از سایر قسمتها از آنجا تردّد می‌کنند. مسلّماً تعویض این قسمت به سادگی ممکن نیست، از طرف دیگر با عوض کردن آن هرگز کفپوش به حال اوّل برنخواهد گشت، و مثل سابق یکدست نخواهد شد. توصیه می‌شود، برای جلوگیری از این اشکال، یك قطعه موکت جلو در ورودی روی موکت هال بیندازید، تا در صورت لزوم فقط این قطعه را بشویید، و پاکیزه کنید. نباید تصوّر شود، که این موکت حتماً باید از نوع موکتی باشد، که هال شما به وسیله‌ی آن پوشیده شده است. در صورتی که شما می‌توانید، متناسب با ذوق و سلیقه‌ی‌تان، موکت کوچك دیگری غیر از موکت اصلی، ولی هماهنگ با آن،

انتخاب کنید، و به این وسیله هال را تزیین کنید. ما سفارش می‌کنیم، که علاوه بر آن، یك موکت کوچك دیگر نیز خارج در ورودی پهن کنید، و تا حدّ زیادی جلو کثیف شدن موکت کوچك داخلی را هم بگیرید. گفتن ندارد، که هرگز با کفش بیرون به هال وارد نشوید، و با رسیدن به هال فقط کفش راحتی بپوشید، که اوّلاً پاکیزه است. ثانیاً

مثل کفش بیرون بر پاهای شما فشار وارد نمی‌آورد. شما می‌توانید فامیل و دوستان خود را هم به این کار عادت دهید، که دستکم به خانه‌ی شما با کفش بیرون وارد نشوند، و کثافات کوچه و خیابان را روی موکتهای شما نمالند!

شامپوی قالی و موکت

امروزه شامپوی مخصوص لکّه‌گیری، و شستشوی قسمتی از قالی و موکت و پارکت، جزو اصلی‌ترین وسایل پاکیزگی در خانه است. نوع کوچك و خانگی آن به

طور خودکار شامپو را روی محلّ مورد نظر قالی و موکت اسپری می‌کند. کافی است، که شما فقط بر دکمه‌ی آن فشار وارد کنید. کف فراوانی حاصل می‌شود، که بایستی آن رابا پارچه‌ی تمیزی روی قسمتهای کثیف بمالید، و با حوله‌ای که در آب خیس کرده‌اید، آبکشی کنید. امّا نباید انتظار داشته باشید، که این شامپو به طور کامل و واقعی قالی و موکت را پاکیزه کند. امّا متخصّصان شامپوی مخصوصی دارند، که با دستگاه مخصوص الکتریکی روی فرش ریخته می‌شود، و به وسیله‌ی برس خاصّی به صورت کف درمی‌آید. این کف چرکها را در خود حلّ می‌کند، که بعد از خشك شدن کامل باید با دستگاههای مخصوص این موادّ آلوده به کثافت جارو شود. امّا بهتر است در مورد موکت و قالی، بیش از اینکه به فکر پاك کردن آنها باشیم، سعی در تمیز نگه داشتن آنها بکنیم.

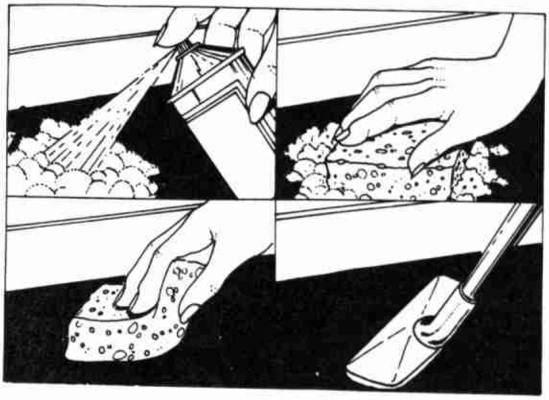
آیا روی موکت جارودستی هم باید کشید

خیلی‌ها فکر می‌کنند، که با در اختیار داشتن جاروی برقی، و جاروی مکانیکی، هرگز احتیاجی به جارو دستی معمولی ندارند. در صورتی که چنین نیست، و شما باید حتماً جارو دستی هم در خانه داشته باشید. یکی از موارد استعمال مهمّ جارو

دستی، استفاده از آن در موکتهای تازه است. شما وقتی موکت تازه خریده‌اید، احساس می‌کنید که روی آن ناهموار است، و برخی پرزها بلند، و برخی کوتاه، باجهت‌های متفاوت به نظر می‌رسند. اوّلاً باید زیاد روی آن راه بروید، تا موکت باز

شود، ثانیاً راه حلّ اصلی آن استفاده از جارو دستی است. جارو دستی را کمی خیس کنید، و بعد از تکان دادن کامل، روی موکت در جهت خواب آن بکشید. اگر چند روز این کار را تکرار کنید، سطح موکت شما یکدست و یکنواخت خواهد شد. اگر قسمتی از موکت نیز لکّه شد، ابتدا با موادّ پاك کننده‌ی مختلف، که در این کتاب

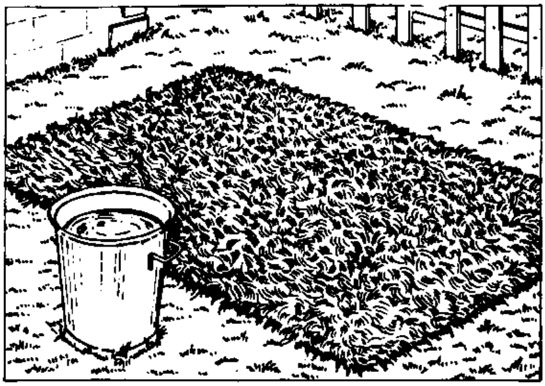

توضیح داده‌ایم، خوب پاك کنید، و بعد روی آن قسمت شامپوی موکت بپاشید، و با یك اسفنج آن را روی ته مانده‌ی لکّه بمالید، و با اسفنج دیگر کاملاً پاك کنید، و بعد از خشك شدن، با جارو برقی کثافتهای آن را از لای پرزها خارج کنید، و سرانجام در جهت خواب موکت جارودستی بزنید.

موکتهای مخصوص با پرزهای بلند

احتمالاً شما نیز در خانه یکی دو موکت مخصوص با پرزهای بلند دارید، که به پوست گوسفند شباهت دارند، و وقتی پای بی‌کفش خود را روی آن قرار می‌دهید، احساس لذّت می‌کنید. گاهی طول هر پرز بیش از ۵ سانتیمتر است. این‌گونه موکتها را چگونه باید نظیف کرد؟ باید بگوییم، که آشغالهای روی این موکتها سه نوعند: اوّلاً چسبنده، نظیر مو و نخ، که آنها را حتماً باید با دست بردارید. ثانیاً سبك، مانند خرده کاغذ، و خرده نان، که آنها باید به وسیله‌ی جارو برقی مکیده شوند. ثالثاً کوچك و سنگین، نظیر خاك و شن، که در این صورت باید موکت را برگردانده، و تکان دهید. اگر این موکتها به مرور زمان کثیف بشوند، می‌توانید آنها را در تراس

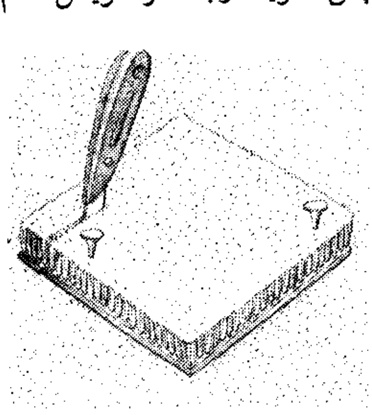
خانه پهن کنید، و بعد از این که خوب تکان دادید، آب صابون تهیّه کنید، و با اسفنج روی آن بکشید، و با اسفنج دیگر آبکشی کنید، و جلو آفتاب خشکش نمایید. امّا

مرتّباً با جارو دستی فرم لازم را به پرزها بدهید، و بعد از خشك شدن کامل نیز همین‌طور با جارو دستی برس بزنید، تا به حالت اوّلش برگردد.

رفوکردن موکت

اگر موکت خانه‌ی شما در اثر فشار پایه‌ی صندلی، یا آتش سیگار و نظایر آن، سوراخ شده است، دلواپس نشوید، و به فکر تعویض تمام آن نباشید، بلکه با داشتن

تکه‌ای از همان موکت می‌توانید آن را رفو کنید. به این ترتیب که قطعه موکت را روی آن قسمت طوری قرار دهید، که تار و پود هر دو برهم منطبق شوند، و خواب آنها

یکی باشد. سپس با دو میخ، مطابق شکل، آن دو را به یکدیگر، و به کف اتاق، محکم کنید، تا جابه‌جا نشوند. آن گاه با تیغ موکت بری هر دو را یکسان، و به شکل یک مربّع یا مستطیل، ببرید. حال اگر قطعه موکت اصلی را، که زخمی شده است، در آورید، و قطعه موکت جدید را در محلّ آن وارد سازید، این قطعه کاملاً بر سوراخ منطبق می‌شود. اکنون با قطعه پارچه‌ی نسبتاً ضخیم، کمی بزرگتر از این قطعه، که رویش چسب مالیده‌اید، از پشت موکت آن دو را به هم بچسبانید. محلّ رفو شده کوچکترین تفاوتی با جاهای دیگر نخواهد داشت، و موکت شما باز هم، بی‌نقص و عیب، در خدمت شما خواهد بود.

اگر گوشه‌ی فرش شما به بالا خم می‌شود

اگر گوشه‌ی فرش شما به بالا خمیده می‌شود، وگاهی پای بزرگترها، و مخصوصاً کوچکترها، به آن گیر می‌کند، و زمین می‌خورند، بایستی به فکر چاره باشید. خوشبختانه راه حلّ آن ساده است: یک پارچه‌ی پنبه‌ای نسبتاً ضخیم را خیس کنید،

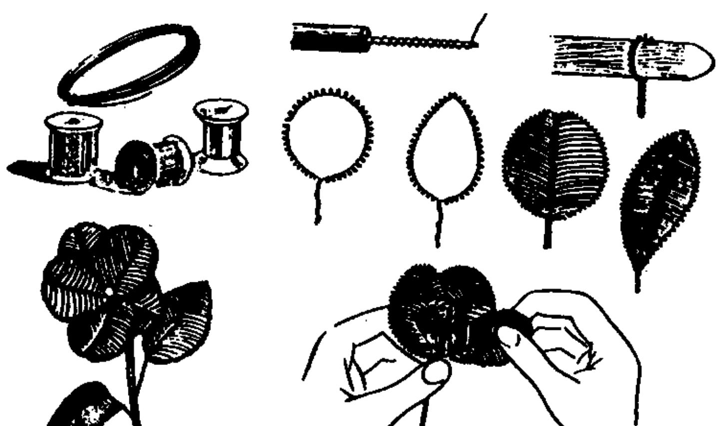

و روی آن بیندازید، و رویش چند جلد کتاب ضخیم قرار دهید، تا فرش تحت فشار واقع شود. البتّه بین پایین‌ترین کتاب و پارچه‌ی خیس باید تخته‌ی گوشت بَری آشپزخانه را قرار دهید، که پلاستیکی است، و رطوبت در آن تأثیر نمی‌کند. به

احتمال زیاد بعد از یك شبانه روز این مشکل حلّ خواهد شد. در صورتی که نتیجه نگرفتید، فرش را تا کنید، و به آن قسمت از پشت آن چسب بمالید، و بگذارید در همین وضعیت خشك شود، تصوّر می‌رود این بار گوشه‌ی فرش شما به بالا خم نخواهد شد. و اگر باز هم بی‌نتیجه بود، یك قطعه مقوّا رابا چسب زیر فرش بچسبانید. این بار نتیجه کاملاً قطعی است. ونیز می‌توانید فرش را طوری جابه‌جا کنید، که روی آن قسمت پایه‌ی یك میز، یا صندلی بیفتد، و مدّتها مانع خم شدن و پیچ خوردن آن به بالا شود. در این صورت اشکال خودبه‌خود مرتفع خواهد شد.

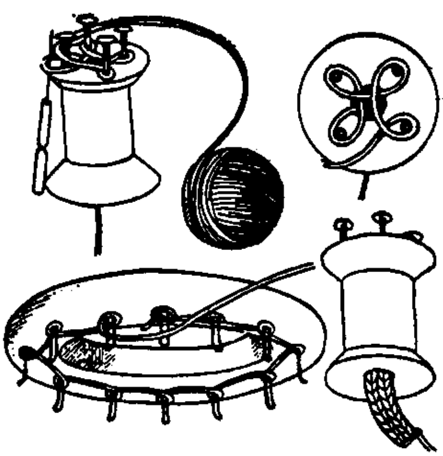
بخش ۱۵

دانستنیهای مفید برای شما

طناب ببافید

به کمك یك قرقره‌ی خالی نخ، و مقداری کاموا، و یا طناب ضخیم، شما می‌توانید یك طناب تزیینی ببافید، و از آن برای کمربند، و پولیور، و دور تشك صندلی، و تختخواب، و موارد دیگر استفاده کنید. مطابق شکل، ابتدا چهار میخ کوچك، به فاصله‌های مساوی از یکدیگر، به یك قاعده‌ی قرقره بزنید. بهتر خواهد بود، سرمیخها را با انبردست ببرید، یا سوهان بزنید، تا نخ به سهولت از روی آنها عبور کند. شما حالا یك میخ دیگر، کمی بلندتر نیز لازم دارید، تا طناب‌بافی را شروع کنید. اگر به این میخ یك دسته‌ی چوبی هم نصب کنید، عمل بافتن راحت‌تر

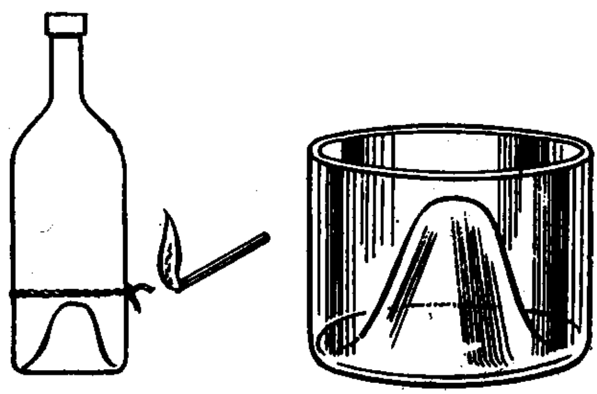
می‌شود.

حالا یك سر نخ را از سوراخ قرقره عبور دهید، و مطابق شکل، نخ را دور میخها بپیچید. به‌طوری که میخها در داخل حلقه‌ها قرارگیرند. سپس نخ را دور هر میخ، و

از پشت آن عبور دهید، و بلافاصله حلقه‌ای را، که زیر آن قرار دارد، به کمك میخی، که در دستتان هست، از بالای میخ رد کنید، و عمل را به همین ترتیب ادامه دهید. ملاحظه خواهید کرد، که طناب خوش‌فرم یکنواختی از سوراخ پایین قرقره خارج می‌شود، که خیلی جالب است. و در آخرکار وقتی می‌خواهید طناب را تمام کنید، نخ را از توی هر چهار حلقه عبور دهید، و از زیر محکم بکشید. شما وقتی در این نوع طناب‌بافی مهارت پیدا کردید، می‌توانید با قرقره‌ی چوبی بزرگتر، و تعداد میخهای بیشتر، کاردستیهای ارزنده‌ی دیگری تهیّه کنید، که معرّف ذوق و سلیقه‌ی شما باشد.

زیر سیگاری از بطری

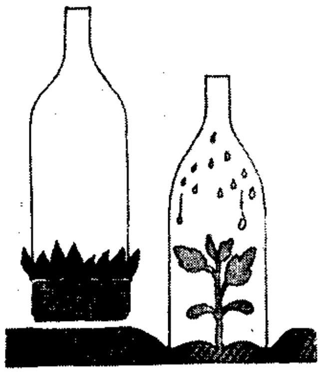
اگر شما یك بطری شیشه‌ای در اختیار داشته باشید، می‌توانیدت به ساده‌ترین روش از آن یك زیر سیگاری کوچك زیبا بسازید: ابتدا یك قطعه نخ پنبه‌ای را در الکل خیس کنید.سپس به فاصله‌ی چند سانتیمتر از ته ظرف نخ را دور بطری ببندید، و آن را مشتعل سازید. وقتی همه‌ی قسمتهای نخ به حالت اشتعال در

آمدند، یکمرتبه بطری را در اب یخ فرو برید، تا از محلّ بسته شدن نخ بطری ترك بردارد، و بشکند. به این ترتیب زیر سیگاری شما آماده است. کافی خواهد بود، که دور آن سنباده بزنید، و مورد استفاده قرار دهید.

امّا قسمت بالایی بطری به چه درد می‌خورد؟ آیا باید آن را دور بیندازید؟ نه!

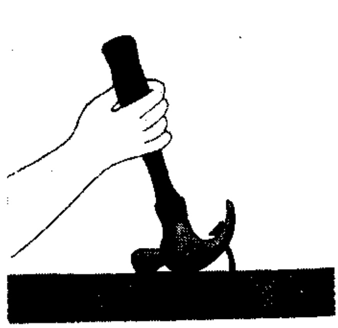
زیرا آن هم مورد استفاده‌ی دیگری دارد. وقتی گیاهان خانگی را به وسیله‌ی قلمه‌زدن تکثیر می‌کنید،بایستی از «اتاقك تکثیر برقی» یا پاکت پلاستیکی شفّاف

استفاده کنید. در صورتی که به سادگی می‌توانید به جای آنها از همین نصفه‌ی بالایی بطری هم استفاده کنید. کافی است که آن را، مطابق سکل، روی قلمه‌ی تازه قرار دهید. در این محیط کوچك رطوبت کافی برای نهال تازه ایجاد می‌شود، و در مدّت کوتاهی جوانه می‌زند، و ریشه تشکیل می‌دهد.

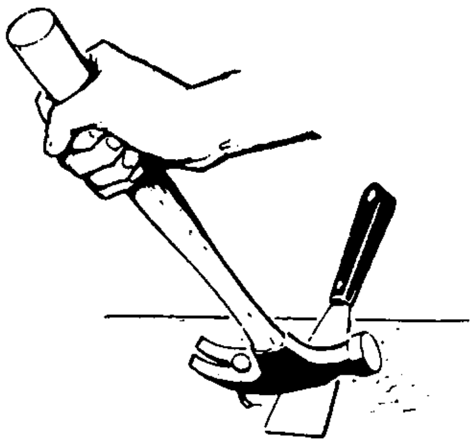
هنگام در آوردن میخ دقّت کنید

گاهی می‌خواهید یك میخ را از یك میز، یا درب اتاق، و یا هر وسیله‌ی چوبی دیگر در آورید. معمولی‌ترین راه در این مورد استفاده از چکّش میخ درآر است. امّا

آیا هرگز فکر کرده‌اید، که این چکّش نوعی اهرم است، وهر اهرمی به تکیه‌گاه نیاز دارد، و این تکیه‌گاه که روی وسیله‌ی چوبی قرار می‌گیرد، فشار زیادی را تحمّل

خواهد کرد، و در نتیجه به وسیله‌ی چکّش زخمی خواهد شد؟ ما در این مورد به شما توصیه می‌کنیم، همیشه یك ورقه‌ی تقریباً نازك فولادی زیر چکّش قرار دهید، تا فشار حاصل از اهرم را تحمّل کند. اگر به همچو ورقه‌ی فولادی نازك دسترسی

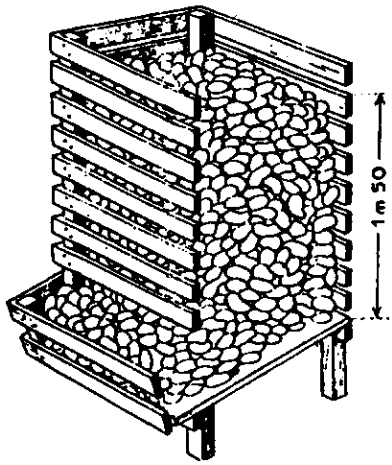

ندارید، یك کاردك نقّاشی را به همین منظور زیر چکّش بگذارید، و از زخمی شدن تخته جلوگیری کنید. اگر یکبار آن را امتحان نمایید، به صحّت گفته‌ی ما پی خواهیدبرد.

انبارکردن سیب‌زمینی

سیب‌زمینی از سبزیجاتی است، که اگر در هوای آزاد بماند، مطابق معمول به‌تدریج خشك می‌شود، و چروك برمی‌دارد. و اگر در پاکتهای نایلنی یا ظرفهای بی‌درز قرار گیرد، به علت عدم تماس با هوا فاسد می‌شود. بنابراین بایستی آن را طوری انبارکرد، که فقط هوای کمی به آن برسد. برای این منظور توصیه می‌شود، یك جعبه‌ی چوبی، مطابق شکل، بسازید. ابعاد آن متناسب با میزان مصرف سالیانه‌ی شما خواهد بود. ولی در الگوی ما جعبه‌ی مزبور به ارتفاع ۱/۵ متر، و عرض و طول ۸۰ سانتیمتر است، که هر بار سیب‌زمینی‌ها از زیر جعبه برداشته می‌شوند. اجرای این مطلب خیلی ساده است: کافی خواهد بود، که حدود ۱۵ سانتیمتر از بدنه‌ی جعبه را در زیر آن خالی نگه داشت، و برای اینکه سیب‌زمینی‌ها

از آن بیرون نریزند، قاعده‌ی این قسمت را پهن‌تر انتخاب کرد، و دیواره‌ی کوتاهی به آن اضافه نمود. در مورد انتخاب سیب‌زمینی سعی کنید، نه خیلی ریز، و نه خیلی درشت باشند. اندازه‌ی تخم‌مرغ برای یك سیب‌زمینی ایده‌آل است.

سیب‌زمینی‌های زخمی را انبار نکنید. همچنین خاك سیب‌زمینی‌ها را پاك کنید، امّا نشویید، زیرا عمر آنها کوتاه می‌شود. این انبار باید در اتاقی سرد، وکمی هواگیر قرار گیرد. اگر متوجّه شدید، که سیب‌زمینی‌ها چروك می‌شوند، روی این جعبه یك گونی، یا پارچه، بیندازید، تا مانع تماسّ بیشتر هوا با آنها شود.

طعم بد چسب تمبر

شما غالباً هنگام تمبر زدن به روی پاکت، از طعم بد آن ناراحت می‌شوید، و هر بار که آن را خیس می‌کنید، پیش خود می‌گویید: به‌طور قطع این راه صحیح چسباندن تمبر نیست. پس چه باید کرد؟ ما یك راه حلّ ساده پیشنهاد می‌کنیم: به جای آنکه تمبر را با آب دهن خیس کنید، گوشه‌ی پاکت را، که قرار است تمبر به آنجا چسبانده شود، با نوك زبان ترکنید. به‌طور قطع روی پاکت تمیزتر از پشت تمبر است، و به علّت اینکه ژلاتین ندارد، محلّ تمرکز میکربها نیست، و از همه مهمّتر اینکه طعم بد چسب تمبر شما را ناراحت نخواهد کرد.

ریختن مایعات در بطری

حتماً در نظر اوّل خواهید گفت: چیزی ساده‌تر از این نیست. یك قیف در دهانه‌ی آن قرار می‌دهیم، و مایع را به سهولت در بطری می‌ریزیم. ولی شاید برای شما هم پیش آمده است، که اگر قیف به‌طور کامل در دهانه فرو رود، این کار خیلی هم سهل نیست، زیرا به علّت تراکم تدریجی هوا در داخل بطری، مایع بیرون می‌ریزد. این مسئله، مخصوصاً وقتی که مایع مورد نظر شیمیایی، و از نوع سمّی، و

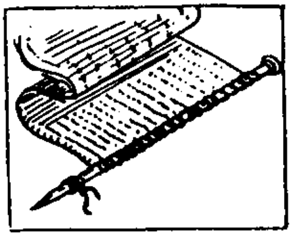

سوزاننده باشد، خالی از خطر نیست. راه‌حلّ ساده‌ای در این مورد داریم: یك میخ، به قطر مناسب، بین لوله‌ی قیف و دهانه‌ی بطری قرار دهید. فاصله‌ی کمی که بین گلوی بطری و قیف ایجاد می‌شود، سبب خروج هوا از بطری، و سهولت ریختن مایع در آن می‌شود. البتّه باید قطر میخ را طوری انتخاب کنید، که میخ داخل بطری نیفتد، و اشکال دیگری به‌وجود نیاورد.

رفع یك اشکال در کاموابافی

هنگام بافتن کاموا، وقتی کار دستی را نیمه‌کاره در گوشه‌ای قرار می‌دهید، معمولاً در شروع به کار مجدّد ملاحظه می‌کنید، که تعدادی از گرهها در رفته‌اند، و انداختن میل بافتنی در آنها هم خیلی ساده نیست. چگونه می‌توان مانع در رفتن گرههای بافتنی شد؟ موضوع خیلی ساده است: یك قطعه کش تقریباً ضخیم به

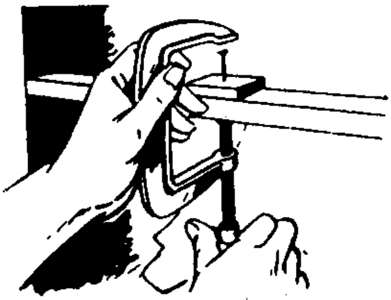
طول ۱۰ الی ۲۰ سانتیمتر، همیشه در کیف خود بگذارید، و وقتی از بافتن خسته شدید، این نوار لاستیکی را محکم به انتهای آزاد میل بافتنی ببندید. این کار مانع در

رفتن گرهها می‌شود. یك بار امتحان کنید، تا متوجّه شوید، که این قطعه کش تا چه حدّ از عصبانی شدن شما جلوگیری می‌کند.

میخ زدن بدون چکّش

گاهی مواردی پیش می‌آید، که میخ زدن ضروری است، ولی استفاده از چکش امکان پذیر نیست، و یا اشکالاتی به همراه دارد. به عنوان مثال شما می‌خواهید به محفظه‌ای از میز، که کشو را در خود نگه‌داری می‌کند، میخ بزنید. مسلماً برای حرکت دادن چکّش فضای کافی وجود ندارد. در این وضعیّت، و موارد مشابه آن به

طور خیلی ساده می‌توانید از یك منگنه‌ی کوچك فلزّی استفاده کنید. مطابق شکل، میخ را در محل مناسب قرار دهید، و با انگشت به طور قائم نگه دارید. و آن گاه منگنه را روی آن تنظیم کرده، و شروع به چرخاندن پیچ آن کنید. ملاحظه خواهید کرد، که میخ به سهولت در چوب فرو می‌رود. این روش یك مزیّت دیگر هم دارد:

صدای چکّش مزاحم همسایه‌ها (مخصوصاً درآپارتمان) نخواهد بود.

استفاده‌ی مجدّد از واشرهای لاستیکی

در ظرفهای بزرگ شیشه‌ای، که معمولاً برای نگه‌داری موادّ غذایی از آنها استفاده می‌شود، واشرهای لاستیکی حایز اهمیّت هستند، زیرا وجود آنها بین درپوش و ظرف سبب می‌شود، که تبادل هوا بین محتویات آن، و محیط خارج وجود نداشته باشد. امّا این واشرها، برخلاف خود ظرف، دوام و عمر زیادی ندارند. معمولاً وقتی یك واشر مدّت چند ماه یك مادّه‌ی غذایی را از میکروبها

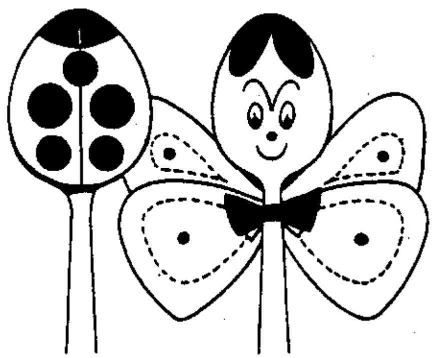

حفظ کرد، پس از بازکردنِ ظرف باید دور انداخته شود، و واشر جدیدی جانشین آن گردد. امّا این واشرهای مستعمل، اگرچه خاصیّت خود را در حفظ موادّ غذایی از دست می‌دهند، ولی در جاهای دیگر می‌توانند مورد استفاده‌ی مجدّد قرار گیرند. یکی از این موارد، قرار دادن آنها زیر اشیای سنگین است، تا سطح میز، و سنگ جلو پنجره، و کابینت آشپزخانه در زیر وسایل سنگین مزبور لطمه نبینند. به عنوان مثال می‌توان آنها را زیر گلدان، و تلویزیون، و چرخ گوشت، و غیره قرار داد. وقتی

برحسب نیاز چند تا از آنها کنار هم قرار می‌گیرند، مطابق شکل، می‌توانید واشرها را با نوار چسب به هم مربوط سازید.

هنر در آشپزخانه

اگر شما ذوق نقّاشی، و آفرینش هنری دارید، از چیزهای پیش‌پا افتاده‌ای، همچون قاشق غذاخوری نیز، می‌توانید برای تزیین محیط استفاده کنید. در اینجا به عنوان نمونه قاشق را برای تکمیل دکوراسیون آشپزخانه مورد استفاده قرار داده‌ایم: یکی از اینها کفشدوزك است، که با چسباندن دایره‌های سیاه کاغذی پشت قاشق

حاصل می‌شود، و نیم دایره‌ی کاغذی نوك قاشق دهان آن را تشکیل می‌دهد. به جای چسباندن کاغذ می‌توانید از «گوآش» هم استفاده کنید. نمونه‌ی دیگر فرشته است: مطابق شکل، بالهای فرشته که شبیه بال پروانه است، از مقوّای سفید بریده می‌شود، و پاپیون آن از پارچه‌ی سیاه کوچك است، که با چسب به هم مربوط می‌شوند، و صورت فرشته در پشت قاشق باگوآش رسم می‌شود.

مرغ در داخل نمك آشپزخانه

هر چند که این مجموعه کتاب آشپزی به حساب نمی‌آید، ولی چون در کتابهای آشپزی این مطلب را نخواهید یافت، پس بد نیست طرز پختن یکنوع غذای

خوشمزه را، که در ضمن بسیار ساده است، در اینجا مطرح کنیم: در برخی از نواحی چین طریقه‌ی جالبی برای پختن مرغ معمول است. آنها مرغ را بدون اینکه قطعه قطعه کنند، خوب می‌شویند، و شکم آن را بازکرده، و موادّ دور انداختنی آن را جدا می‌سازند، و به جایش برگها و سبزیهای خوشبو قرار می‌دهند، و پس از زدن نمك و ادویه‌ی لازم شکم مرغ را می‌دوزند، و روی آن را که خیس شده است، با حوله خشك می‌کنند، و چند لحظه نگه می‌دارند، تا کاملاً خشك شود. سپس در یك قابلمه‌ی کهنه و فرسوده، به ارتفاع ۲ الی ۳ سانتیمتر نمك آشپزخانه‌ی درشت دانه می‌ریزند، و مرغ مزبور را روی آن قرار می‌دهند. و دورش را با همان نوع نمك پر می‌کنند، به‌طوری که مرغ کاملاً به وسیله‌ی نمك پوشیده شود. آن گاه رویش به ارتفاع ۲ تا ۳ سانتیمتر نیز نمك آشپزخانه می‌ریزند، و آن‌وقت بدون آنکه در قابلمه را ببندند، آن را حرارت می‌دهند. غذای مطبوعی به دست خواهد آمد، که به هیچوجه آب ندارد. حال کافی خواهد بود، که پرده‌ای از نمك آشپزخانه، که روی پوست تشکیل شده است، زدوده شود، تا غذای مرغ آماده‌ی خوردن گردد. جالب اینکه برخلاف انتظار مرغ اصلاً شور نخواهد بود. اگر شما از این روش نتیجه‌ی

خوبی گرفتید، می‌توانید گوشت گوسفند، و همچنین سیب‌زمینی را به هم طریق بپزید، و از طعم مطبوع آنها لذّت برید.

نوشته‌ای در روی سیب

اگر شما د ر باغچه‌ی حیاط سیب قرمز دارید، آیا می‌خواهید روی یك سیب

قرمز درشت اسم شما، یا دوستتان، یا یك پیام کوچك به طور طبیعی، و به رنگ زرد نوشته شود؟ این کار آسان است. کافی خواهد بود، که دستکم دو ماه قبل از رسیدن کامل سیب، و هنگامی که هنوز سیب نارس است، یك قلم نقّاشی ظریف بردارید، و موم طبیعی را در حدود ۶۰ درجه گرم کنید، تا ذوب شده، و به صورت مایع درآید. و آنوقت قلم نقّاشی را در موم مذاب فرو برید، و به آرامی نوشته‌های دلخواه

را روی سیب در درخت بنویسید. به علّت اینکه هوا، و نور خورشید، از پشت این موم به آن قسمت از سیب نمی‌رسد، به ناچار نوشته‌ها رنگ اوّلیه خود را حفظ می‌کنند، و پش از رسیدن کامل سیب، باید موم را با حوصله‌ی تمام به وسیله‌ی آب نیمگرم بشویید، تا خطوط نمایان شوند، این نوشته‌ی روی سیب معّرف ذوق و ابتکار شما خواهد بود، و باعث تعجب همگان خواهد گشت.

آزمایش دقّت ترازوی آشپزخانه

ترازوهای آشپزخانه معمولاً عقربه‌ای هستند، و این ترازوها به مرور زمان دقّت و حساسیّت خود را از دست می‌دهند، و ممکن است شما را به اشتباه بیندازند، بنابراین گاه و بیگاه باید صحّت آنها را مورد بررسی قرار دهید، و این کار خیلی ساده است: کافی خواهد بود، که برخی اجسام را که از پیش وزن آنها معلوم است، در کفّه‌ی ترازو بگذارید، و با عددی که عقربه‌ی ترازو نشان می‌دهد، مقایسه کنید. در ترازوهایی که شما وزن خود را اندازه می‌گیرید، نیز ممکن است همین اشکال پیش بیاید. پس بهتر است، اشیایی مانند چند قوطی روغن نباتی، و نظایر آنها را در ترازو

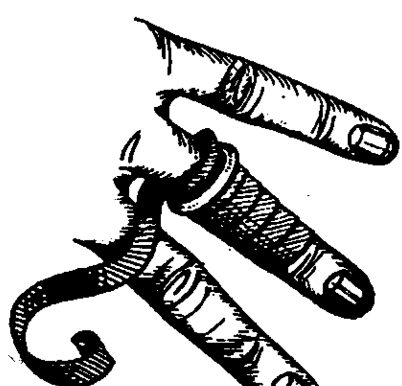
قرار دهید، و با مقایسه‌ی وزن آنها با عدد نشان داده‌شده توسّط عقربه، به صحّت و یا عدم دقّت این ترازو پی ببرید، حتّی ترازوهای دوکفه‌ای «روبروال» نیز ممکن

است از دقّت کافی برخوردار نباشند، بررسی این مطلب ساده است: در دو کفّه‌ی ترازو آن قدر جسم قرار دهید، تا تعادل برقرار شود. سپس جای دو کفّه را عوض کنید، در صورتی که مجدّداً تعادل برقرار نشود، دلیل بر غلط بودن ترازو است.

اگر انگشتر شما تنگ است

بارها اتّفاق افتاده، که انگشتر تنگ ناراحتی‌هایی را سبب شده است. حتّی گاهی

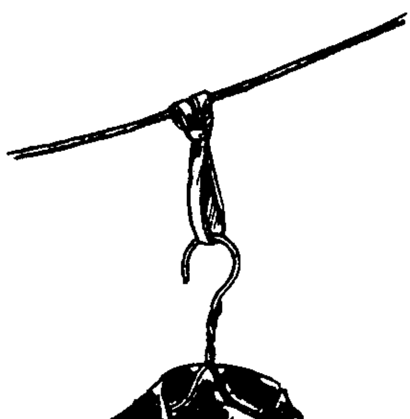
برای درآوردن آن از انگشت ناچار شده‌اند آن را ببرند، یا سوهان بزنند. به هر حال درآوردن انگشتر تنگ از انگشت خالی از اشکال نیست، ولی ما این اشکال را نیز به

سهولت حلّ می‌کنیم:

یك قطعه نوار باریك پارچه‌ای نازك، که در بسته‌بندی کادوها مورد استفاده قرار می‌گیرد، فراهم سازید، و آن را به انگشت خود بپیچید. این کار را از طرف ناخن شروع کنید، و سعی نمایید در هر دور کمی نیز روی یکدیگر سوار شوند. البتّه تا می‌توانید محکم بپیچید. وقتی به کنار انگشتر رسیدید، با سر یك کارد میوه‌خوری نوار را از زیر آن رد کنید، و در طرف دیگر به پیچیدن ادامه دهید. و بعد روی آن صابون خشك بمالید، تا لیز شود. و سپس انگشتر را خارج کنید. مسلّماً این نوع محکم پیچیدن برای مدّت کوتاه انگشت شما را فشار خواهد داد، ولی ارزش آن را دارد، که تحملّ کنید، تا بدون بریدن و سوهان زدن انگشتر، خارجش سازید.

اگر کمد لباس شما کم عمق است

اگر کمد لباس شما کم عمق است، و چوب رختها وقتی عمود بر میله قرار می‌گیرند، مانع بسته شدن در می‌شوند، شما می‌توانید آنها را به موازات در کمد آویزان کنید. برای این کار کافی است، که هر چوب رخت را به کمك حلقه‌ای، که از

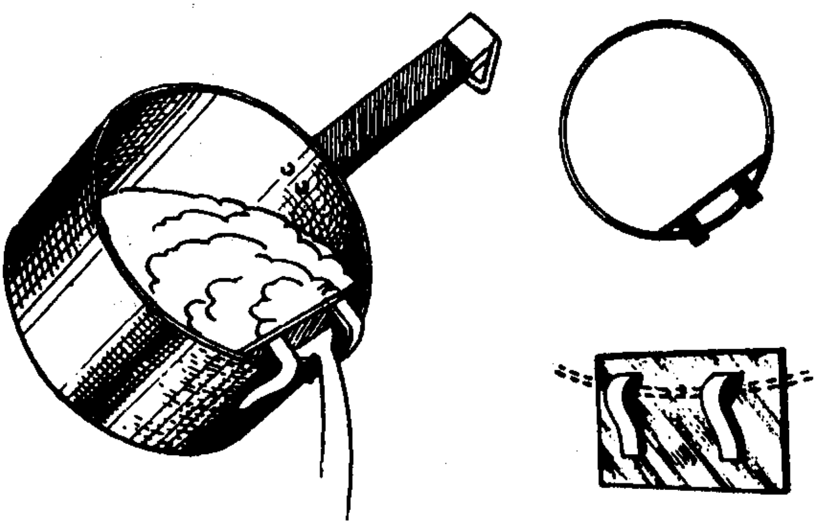

نخ ضخیم ساخته‌اید، به میله‌ی کمد مربوط سازید. استفاده از حلقه‌ی لاستیکی در این مورد کار شما را سهل می‌کند. می‌توانید لاستیك مستعمل دوچرخه را نیز به صورت حلقه‌هایی ببرید، و برای آویزان کردن لباسها از آنها کمك بگیرید. از این

روش برای آویزان کردن لباس از طناب رخت، برای خشک کردن و هوا دادن آنها نیز می‌توان استفاده کرد.

شیر کاکائو بدون سرشیر

پرده‌ی نازکی که، پس از جوشاندن شیر، در سطح آن به‌وجود می‌آید، در لیوان شیر کاکائو منظره‌ی زننده‌ای دارد، که لطف آن را از بین می‌برد. چگونه می‌توان از وارد شدن آن به لیوان جلوگیری کرد؟ ما راه‌حلّ ساده‌آی برای این کار پیشنهاد می‌کنیم: یك صفحه‌ی آلومینیمی را، که معمولاً با شیر واکنش قابل ملاحظه‌ای ندارد، به شکل مستطیل ببرید. دو گیره نیز برای این صفحه باید در نظر بگیرید، که

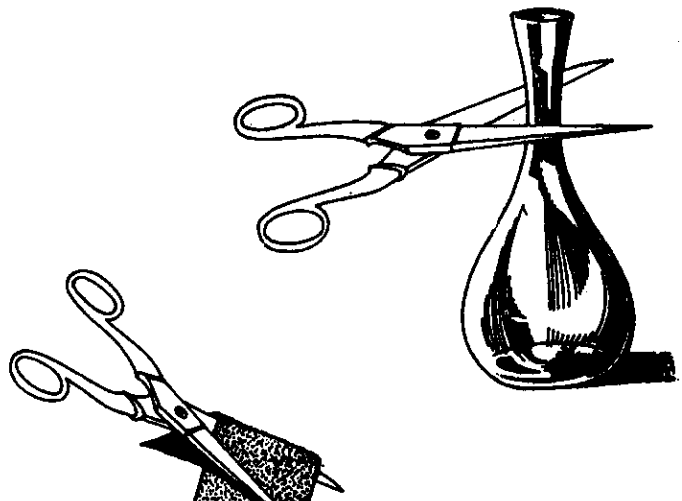

به وسیله‌ی آنها با لبه‌ی شیرجوش در تماس باشد. برای این منظور دو نوار باریك آلومینیمی را خم کنید، و مطابق شکل، به این صفحه لحیم نمایید، و بالأخره این صفحه را داخل شیرجوش، و کنار آن، نصب کنید. وجود آن در توی این ظرف باعث می‌شود، که اوّلاً شیر سر نرود. ثانیاً وقتی شیر را در لیوان می‌ریزید، قسمت فوقانی صفحه مانع ریختن سر شیر در لیوان می‌گردد، چون شیر ناچاراً از پایین سرازیر می‌شود. مسلماً سر شیری نیز، که به همین ترتیب خود به خود در ظرف

جمع می‌گردد، در موارد دیگر به کار خواهد رفت.

تیزکردن قیچی به روش ساده

تیزکردن قیچی خیلی آسان نیست، و حتّی اغلب قیچی تیزکن‌های حرفه‌ای نیز قادر به انجام آن نیستند، و در مقابل چند تومانی که می‌گیرند، فقط روکش فلزّی قیچی را ساییده، و از بین می‌برند! ما دو راه حلّ ساده در این مورد به شما پیشنهاد می‌کنیم: اوّلاً یك بطری گلو باریك انتخاب کنید، و لبه‌ی قیچی را به آن بکشید. به این ترتیب که، مطابق شکل، طوری رفتار کنید، که می‌خواهید آن را ببرید. بیست

الی سی بار سعی نمایید، تمام لبه‌ی قیچی به آن کشیده شود. ثانیاً یك صفحه سنباده‌ی پارچه‌ای بگیرید، و با قیچی آن را ببرید. برای اینکه صفحه‌ی سنباده به وسیله‌ی قیچی هر چه ممکن است بیشتر بریده شود، توصیه می‌کنیم، باریکه‌های کوچکی را از آن جدا سازید. در هر دو روش نتیجه قطعی است، و به این ترتیب قیچی شما کاملاً تیز خواهد شد، بی‌آنکه روکش فلزّی آن ساییده شود، و فولاد آن زنگ بزند.

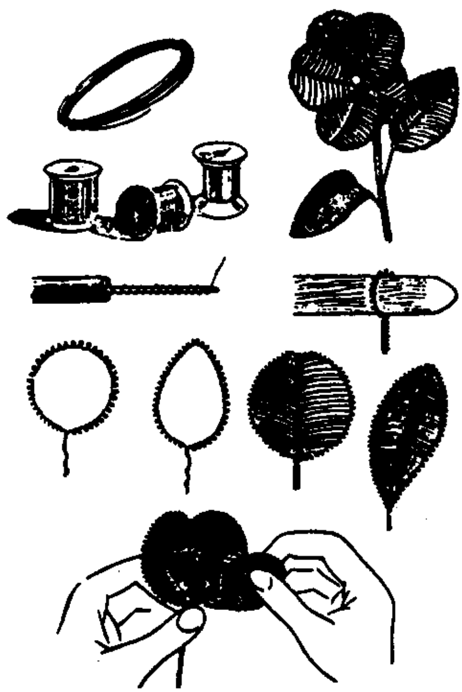
گل‌سازی با نخ و سیم

با چند متر سیم نازك آلومینیمی به قطر نیم میلیمتر، و چند متر نخ رنگی می‌توانید به ساختن ساده‌ترین، و در عین حال نفیس‌ترین گلهای مصنوعی هنری موفّق شوید. غیر از این موادّ اوّلیّه، شما به یك میل بافتنی نازك نیز احتیاج دارید. به جای آن می‌توانید از سوزن لحاف دوزی نیز برای این منظور استفاده کنید. در این صورت بهتر است انتهای سوراخدار سوزن را در یك دسته‌ی چوبی محکم کنید، تا کار با آن ساده شود. ابتدا باید گلبرگها را آماده سازید. برای ساختن آنها سیم نازك را در حدود ۴۰ بار دور میل بافتنی، یا سوزن، بپیچید، تا به شکل فنر کوچکی درآید. آن را از میله خارج کنید. با دو انبردست از دو طرف آن بگیرید، و کمی بکشید، تا مارپیچ‌ها از هم فاصله بگیرند. فنر ساده‌ی حاصل را دور یك میله‌ی چوبی بپیچید، و دو انتهای آن را با انبردست به هم متصّل کنید، و تاب دهید. این فنر را وقتی از میله‌ی چوبی خارج کنید، به شکل دایره خواهد بود. می‌توان به آن فرم داد، و به صورت بیضی درآورد. این دایره، یا بیضی، نباید از نظر هندسی در یك صفحه‌ی مستوی باشد، بلکه بایستی با دست کمی آن را خم کنید، و حالت گلبرگ به آن بدهید.

حالا باید این گلبرگ را با نخ رنگی بپوشانید. نخ قرمز یا زرد را در پایین این گلبرگ محکم کنید، و به دقّت تمام نخ مزبور را، به موازات هم، در لابه‌لای مارپیچ‌های فنر بپیچید. وقتی به انتهای فوقانی گلبرگ رسیدید، بقیّه‌ی نخ را از وسط نخهای موازی، و عمود بر آنها پایین بیاورید، و به دسته‌ی گلبرگ ببندید، و گره بزنید. تعدادی از این گلبرگها، مثلاً ۶ یا ۷ تا از آنها در قطعهای مساوی، یا مختلف، برای ساختن یك گل کافی به نظر می‌رسد.

و حالا باید برگهای ساقه‌ی گل را بسازید: برگها نیز به همان ترتیب ساخته و پرداخته می‌شوند، جز اینکه آنها باید بیشتر از گلبرگها به بیضی شباهت داشته باشند، و حتماً نوك آنها کمی از گلبرگها بلندتر باشد. از وسط نخهای برگ نیز باید به روش قبلی یك نخ عمود بر نخهای افقی کشیده شده، و در دمبرگ محکم شود. دور

دمبرگها نیز باید به طول ۳ الی ۴ سانتیمتر کلاًنخ پیچیده شود. با این روش وقتی چند برگ را نیز آماده کردید، نوبت به سوار کردن گلبرگها و برگهـا در یك سـاقه‌ی گـل می‌رسد: یك سیم آلومینیمی ضخیم، مثلاً به قطر یك میلیمتر فراهـم کـنید. ابـتدا گلبرگها را، به طریقی که در شکل نشان داده شده است، در یك انتهـایش دور آن بپیچید، و فرم لازم را به آنها بدهید، و به پیچیدن نخ دور دسته‌های نازك گلبرگ، و

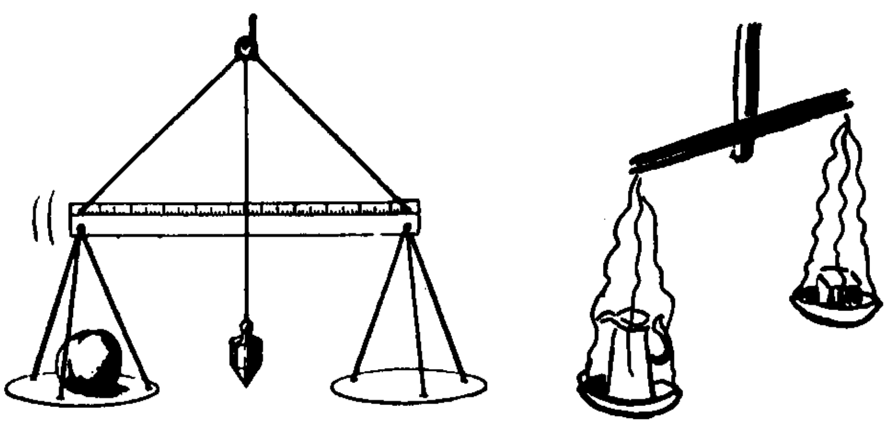
سیم اصلی، ادامه دهید، و یکی دو سانتیمتر پایینتر، برگ را هم روی ساقه‌ی اصلی اضافه کنید، و به نخ پیچیدن ادامه دهید، و به همین ترتیب تمام برگها را در ساقه نصب نمایید. چند تا از این گلها در داخل گلدان مناسب لطف بیشتری خواهند داشت، و هر بیننده را به تحسین و تعجّب وادار خواهند کرد.

یك ترازوی ساده و دقیق

وجود یك ترازوی نسبتاً دقیق در آشپزخانه ضروری است. بـا یك خـط‌کش

چوبی، و یك حلقه‌ی فلزّی، و یك شاقول، و مقداری نخ، و دو قطعه حلبی می‌توانید یك ترازوی ساده و دقیق بسازید. برای این کار در هر کدام از دو انتهای خط‌کش دو سوراخ ایجاد کنید، و مطابق شکل، به هر یك از دو سوراخ انتهایی خط‌کش نخ ضخیم ببندید، و سر نخها را به حلقه‌های فلزّی مربوط سازید. از همین حلقه یك شاقول نیز باید آویزان کنید. اکنون کفّه‌ها را به شکل دایره از حلبی ببرید، و هر کدام را با سه نخ به یك انتهای خط‌کش آویزان نمایید. یك پایه‌ی چوبی نیز لازم دارید، که ترازو را به آن ببندید. به جای پایه آن را می‌توان از چهارچوبه‌ی در، یا زیر کابینت‌های آشپزخانه، در ردیف بالایی، آویزان کرد. اگر طول نخهای به کار رفته در طرفین ترازو، و همچنین وزن کفّه‌ها مساوی یکدیگر باشند، قاعدتاً باید در حالت تعادل، نخ شاقول درست بر وسط خط‌کش منطبق باشد. اکنون می‌توانید جسم را در یك کفّه، و وزنه را در کفّه‌ی دیگر قرار دهید، و وزن آن را به دقّت تقریباً کافی اندازه بگیرید.

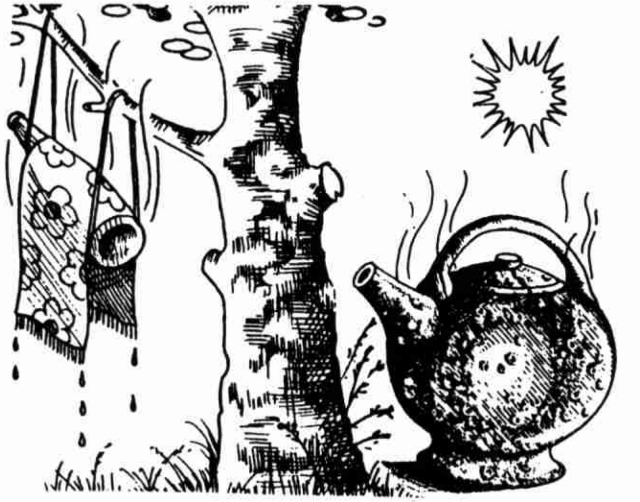
برای تعیین وزن اجسام کوچك، و سبك، می‌توانید این ترازو را مدرّج کنید. به این ترتیب که قبلاً در یکی از کفّه‌ها مرتّباً وزنه‌های ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و .... گرمی قرار

دهید، و در مقابل نخ شاقولی در روی خط‌کش اندازه‌ی آنها را بنویسید. حال اگر در کفّه اجسام سبکی قرار دهید، از روی تغییر محلّ نخ شاقولی روی خطّ‌کش وزن تقریبی جسم معلوم خواهد شد.

وسیله‌ی ساده‌ای برای سرد کردن آب

در نواحی گرم عربستان، افراد فقیری که قادر به خریدن یخچال نیستند، با یك وسیله‌ی ساده و ابتدایی آب را تا اندازه‌ای سرد و قابل خوردن می‌سازند. آنها یك قوری مخصوص بزرگ گلی دارند، که در داخل آن رنگ لعابی زده شده، ولی خارج آن سفالی، و خلل و فرجدار است. ابتدا این ظرف را از آب پر می‌سازند، و خارج آن را نیز خیس می‌کنند، و در گوشه‌ای قرار می‌دهند، و ساعت به ساعت روی آن آب می‌پاشند، و مجدداً خیس می‌کنند. به این ترتیب آب محتوی این قوری بزرگ همیشه تقریباً سرد و مطبوع خواهد بود. این مطلب دلیل علمی دارد: تبخیر سطحی

ایجاد سرما می‌کند، و به همین علّت است، که در تابستان اگر خود را با آبی که، حتّی با هوای محیط همدماست، بشوییم، احساس خنکی می‌کنیم. با استفاده از این قانون فیزیکی به شما توصیه می‌کنیم، وقتی در کنار دریا، وگردش در نقاط گرمسیر، وسیله‌ای برای سرد کردن آب ندارید، یك بطری را از آب پر کنید، و مطابق شکل، از درختی آویزان کنید، و یك حوله را نیز خیس کرده، و رویش بیندازید. به مرور که آب حوله بخار شود، گرمای محیط، و بیش از هر چیز حرارت آب را جذب می‌کند، و آن را سرد و قابل خوردن می‌سازد.

شمارش ضربان قلب

یك پونز را در انتهای یك چوب کبریت فرو برید، و آن را روی نبض خود قرار دهید. حرکات نبض به چوب کبریت منتقل می‌شود، و با کمی دقّت قابل شمارش می‌گردد. اگر بخواهید دقّت عمل بیشتر شود، بهتر خواهد بود یك مداد کوتاه را وسط سکّه بچسبانید، و سطح قاعده‌ی مداد را بیشترکنید، تا مداد بتواند روی نبض قائم قرار گیرد. در این صورت حرکات نبض را، که به چوب‌کبریت یا مداد منتقل می‌شود، به سهولت می‌توان شمرد. اگر یك چراغ دستی را پشت چوب کبریت یا مداد روشن کنیم، تصویر آن در دیوار یا روی پرده بزرگتر بوده، و حرکات آن بیشتر

قابل رؤیت می‌گردد. در این مورد یك روش دیگر هم شمارش نبض را ساده‌تر می‌کند: یك قطعه آیینه (مثلاً به قطع یك سکّه‌ی دو ریالی) را با موم روی نبض بچسبانید، و در یك اتاق نیمه‌تاریك، که نور آفتاب فقط از یك سوراخ کوچك وارد آن می‌شود، جلو اشعّه‌ی آفتاب نگه دارید، تا لکّه‌ی نورانی در دیوار یا روی پرده تشکیل شود. از روی جا به جا شدن لکّه‌ی نورانی می‌توان ضربان قلب را در یك دقیقه شمرد. به جای استفاده از اشعّه‌ی مستقیم آفتاب، می‌توانید شمارش قلب با آیینه را در اتاق تاریك انجام دهید، و نور یك چراغ قوّه‌ی دستی را روی آن متمرکز سازید. برای اینکه دقّت آزمایش بیشتر شود، توصیه می‌کنیم، که به جای یك دقیقه دستکم ۵ دقیقه ضربان نبض را بشمارید، و این تعداد را به ۵ تقسیم کنید.

برای جلوگیری از ترکیدگی حوض

در شهرهای سردسیر مسئله‌ی ترکیدن حوض در فصل زمستان حایز اهمیّت است. برخیها حوض را خالی نگه می‌دارند، تا یخ بستن سطح آب، و ترکیدن دیواره‌های حوض منتفی شود. امّا باریدن باران و برف در حوض، و جمع شدن آب در آن می‌تواند باعث ترك خوردن حوض و استخر شود. برخی از مردم هم روی حوض را با تیرهای چوبی و پوشال و حصیر می‌پوشانند، که علاوه بر مشکل بودن، این کار سبب کثیف شدن آب حوض می‌گردد. نظافت و پر کردن مجدّد آب حوض در زمستان نیز خالی از اشکال نخواهد بود.

یك راه ساده و عملی برای حلّ این مشکل وجود دارد: در زمستان حوض را پر

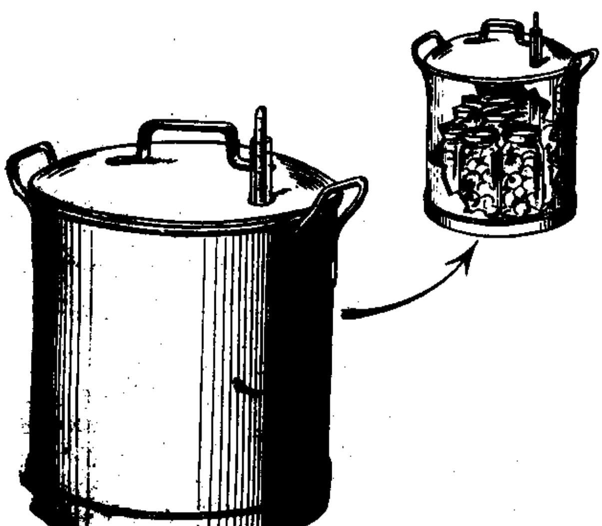
از آب نگه دارید، و فقط یك بسته شاخه‌ی درخت در سطح آب شناور سازید. همین عمل باعث می‌شود، که حوض یا استخر نترکد.

دلیل این کار ساده است: هنگام یخ بستن آب حجم آن زیاد می‌شود، و سبب ترکیدن دیواره‌های حوض می‌گردد. ولی به علت وجود بسته‌ی شاخه‌های درختان در سطح آب ازدیاد حجمی آن در لابه‌لای شاخه‌ها جا به جا می‌شود، و در نتیجه دیواره‌های حوض در زمستان سالم می‌ماند.

کمپوت سازی به روش ساده

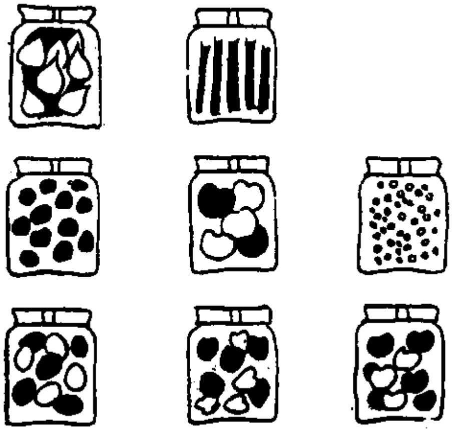
برای کنسرو کردن میوه‌ها لازم نیست حتماً از کارخانه‌های بزرگ و غول‌آسا کمك گرفت. اساس کار خیلی ساده است: برای این کار شما یك قابلمه‌ی بزرگ، دستکم به ارتفاع ۳۵ سانتیمتر، لازم دارید. سرپوش این قابلمه باید سوراخی به قطر تقریبی ۳ سانتیمتر داشته باشد. علاوه بر آن، شما به یك دماسنج جیوه‌ای بلند نیز نیاز دارید، که بتواند بین ۵۰ و ۱۰۰ درجه را اندازه بگیرد. این دماسنج را از فروشندگان لوازم آزمایشگاهی (با نام دماسنج مخصوص آب) می‌توانید بخرید. برای جلوگیری از شکسته شدن، معمولاً دماسنج مزبور داخل غلاف فلزّی قرار دارد.

برای کنسرو کردن میوه‌های مختلف، آنها را خوب بشویید، و در داخل ظرفهای

شیشه‌ای دهن گشاد مخصوص، که واشر بزرگ لاستیکی نیز دارند، بریزید (این ظرفها در ظرفیّتهای مختلف ۰/۵ و ۱ و ۲ و ۳ لیتری در ایران به نام ظرف تریومف فروخته می‌شوند)، و تا ارتفاع یك سانتیمتر پایینتر از دهانه‌ی آن آب اضافه کنید، و شکر لازم را رویشان بیفزایید. دهانه‌ی آنها را محکم سازید، و ارتباطشان را با هوای بیرون قطع کنید، و به ردیف در قابلمه بچینید. برای این که ته ظروف شیشه‌ای

مزبور در مقابل حرارت مستقیم نباشند، یك صفحه حلبی راکه مانند آبکش سوراخ سوراخ کرده‌اید، زیر ظرفها قراردهید. البته چند قطعه چوب به قطر تقریبی یك سانتیمتر نیز لازم دارید، که ته قابلمه بچینید، تا ارتباط مستقیم صفحه با ته قابلمه قطع شود. اکنون در قابلمه آن قدر آب بریزید، که ارتفاع آب در حدود یك سانتیمتر از سرپوش ظرفهای شیشه‌ای پایینتر باشد، و بالأخره قابلمه‌ی مزبور را روی اجاق قرار دهید، و تا ۹۰ درجه آب راگرم کنید. مسلّماً محتویات درون شیشه‌ها نیز، تقریباً تا همان درجه، گرم خواهند شد. پس از رسیدن به دمای مزبور ظرفها را از قابلمه

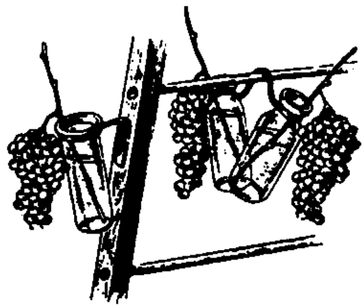

خارج سازید. کمپوتهای شما آماده‌اند، و تا چند سال تازگی و طراوت خود را حفظ خواهند کرد.

انگور را تا چند ماه تازه نگه دارید

اگر شما در باغچه‌ی خود انگور دارید، می‌توانید به روش زیر، خوشه‌های انگور را تا چند ماه تازه و سالم نگه دارید. مطابق شکل، هر خوشه‌ی انگور را طوری بچینید، که شاخه‌هایی در طرفین خوشه، دستکم به طول ۲۰ سانتیمتر، باقی بمانند. علاوه بر آن شما باید پایه‌هایی نظیر رخت‌آویز متحرّك از چوب بسازید، و دو بطری را، مانند تصویر، به وسیله‌ی سیم یا نخ به همدیگر ببندید، و آنها را دوتایی از میله‌ی وسط پایه آویزان کنید، تا کمی مایل قرار گیرند. در این بطریها

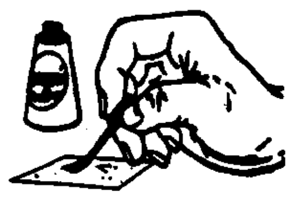
تقریباً تا چهار پنجم ظرفیّت آنها آب بریزید، و انتهای خارجی شاخه را با موم غیر قابل نفوذ کنید. در میله‌ی وسط یك پایه‌ی چوبی یا فلزّی چندین جفت بطری محتوی انگور را می‌توانید قرار دهید. محلّی که انگورها در آن قرارمی‌گیرند، اگر

کمی جریان هوا داشته، و دمای آن بین ۲ تا ۴ درجه‌ی سانتیگراد باشد، انگورهای شما ماهها لطافت خود را حفظ خواهند کرد، و شما مدّتها انگور تازه صرف خواهید کرد.

برای جلوگیری از پاك شدن برچسب شیشه

برخی از ظروف محتوی موادّ غذایی در آشپزخانه، به مناسبتی باید گاه و بیگاه شسته شوند. مسلّماً برچسبی که رویش زده‌اند، هنگام شستن پاك خواهد شد. وانگهی خود برچسب نیز در غالب موارد، ضمن شستشوی ظرف، از آن جدا

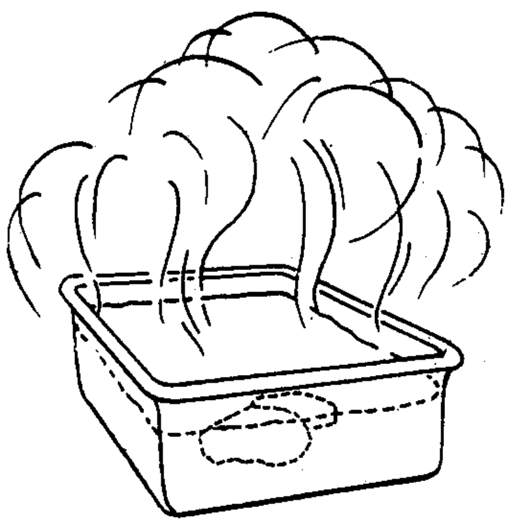
می‌شود. این دو اشکال کوچك خانگی را چگونه باید حلّ کرد؟ اوّلاً بعد از نوشتن برچسب باید روی آن را با لاك بیرنگ پوشاند. می‌دانیم که لاك در آب غیرمحلول است، و روی این اصل آب نمی‌تواند از آن گذشته، و به کاغذ تأثیر کند. ثانیاً برای

چسباندن برچسب روی شیشه باید از چسبهای سلّولزی، نظیر چسب اوهو، استفاده کرد. اخیراً قلمهای ماژیك مخصوص نوشتن روی شیشه نیز ساخته شده است، که بدون استفاده از کاغذ برچسب می‌توان اسم مادّه‌ی داخل ظرف را روی بدنه‌ی آن نوشت. این نوشته با شستن پاك نمی‌شود.

گرم کردن آب در تشت پلاستیکی

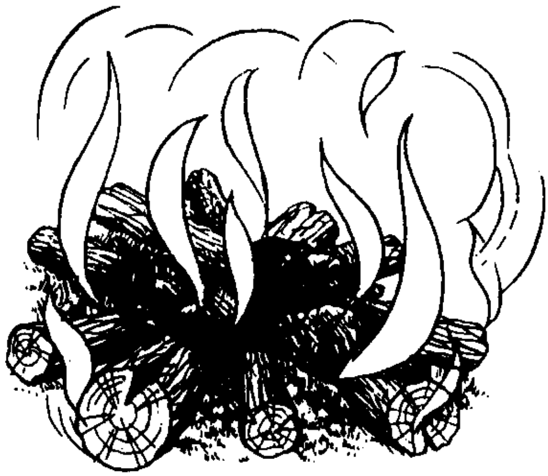
گاهی در صحرا و کنار دریا مواردی پیش می‌آید، که شما برای حمّام کردن، و یا شستن ظروف، احتیاج به آب گرم کافی دارید، و با وجود داشتن هیزم زیاد، به علّت دسترسی به ظروف بزرگ فلزّی دچار اشکال می‌شوید.

اگر شما یك ظرف پلاستیکی بزرگ در اختیار داشته باشید، این مشکل را می‌توانید تا حدّی حل کنید: چند سنگ به قطع نسبتاً بزرگ انتخاب کرده، و آنها را تمیز بشویید، سپس آتش روشن کنید، و آنها را بین هیزمها جا دهید. وقتی به حدّ

کافی گرم شدند، با یك انبر چوبی، که خودتان درست می‌کنید، آنها را بردارید، و آرام توی آب بیندازید. حرارت جذب شده به وسیله‌ی سنگها به آب منتقل می‌شود، و آب گرم کافی به دست می‌آید. فقط یادآوری می‌کنیم، که اگر سنگها

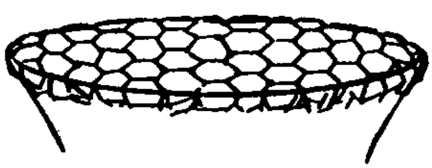
خیلی گرم باشند، پس از انداختن توی آب ممکن است ته ظرف را ذوب کنند. بنابراین بهتر است، چند لحظه آنها را درون آب نگه‌دارید، بی آنکه به دیواره یا ته

ظرف برخورد کنند، و سپس ته‌نشین سازید. به جای استفاده از انبر چوبی، اگر سیم در دسترس داشته باشید، نتیجه بهتر است. به این ترتیب که سنگها را به سیم می‌بندید، و به کمک آن سنگها را جا به جا می‌کنید.

گلهای بلند، وگلدانهای کوتاه

گلهای ساقه بلند در گلدانهای کوچك معمولاً محکوم به سقوط هستند، زیرا وقتی ساقه‌ی آنها کمی خمیده شوند، به علّت خارج شدن تصویر مرکز ثقل آن از

سطح تکیه‌گاه، گلدان را نیز به سقوط وا می‌دارند. راه حلّ سهل و ساده‌ای در این مورد داریم: یك تور سیمی، با سوراخهای تقریباً بزرگ، را به صورت دایره ببرید، و

مطابق شکل، آنرا در دهانه‌ی گلدان بگذارید، و دورش را خم کنید. گلهای ساقه بلند را از این سوراخها وارد گلدان کنید. در صورتی که تور در اختیار ندارید، نوار چسب

را به موازات یکدیگر، در دو سری به طور عمود بر هم، به دهانه‌ی گلدان بچسبانید. به طور موقّت کار تور سیمی را برای شما انجام می‌دهد.

نقش و نگار روی تخم مرغ

در عید نوروز تخم مرغ رنگی بین بچّه‌ها طرفداران زیادی دارد. شما می‌توانید با نقش و نگارهای مختلف تخم‌مرغها را زینت دهید، و بر خوشحالی افراد کوچک خانواده بیفزایید. در ضمن سرگرمی خوبی هم برای شما خواهد بود.

به دو روش می‌توان تخم‌مرغ را زینت داد: استفاده از رنگ روغنی، که به کمک قلم‌مویی ظریف امکان پذیراست. نوع دیگر اینکه ابتدا رنگ دلخواه را در آب

ریخته، و تخم‌مرغ را چند دقیقه در آن می‌جوشانیم. سپس چند بار با آب و صابون می‌شوییم، تا امکان رنگ پس دادن آنها از بین برود. و بعد به کمک یك تیغ ژیلت، یا تیغ موکت‌بری قسمتهایی را که می‌خواهیم سفید دیده شوند، پاك می‌کنیم. هنگام

نقّاشی با رنگ روغنی تهیّه‌ی پایه برای تخم‌مرغ خود مسئله‌ای است. راه حلّ آن عبارت است از استفاده از پایه‌ی نوار چسب اسکاچ، که آن را افقی نگه می‌دارید، و تخم‌مرغ را در سوراخ آن قرار می‌دهید. و یا به طور خیلی ساده نصف پایه‌ی نوار چسب برای این کار کافی است، که آن را در شکل نشان داده‌ایم.

رخت‌آویز یا کمد آشپزخانه

پیدا کردن محلّی برای آویزان کردن لباسها، و همچنین قرار دادن ظروف در جای مناسب، در گردشهای یکروزه، و موقّتی، خود مسئله‌ای است. مخصوصاً پس از شستن ظرفها، نمی‌توان آنها را روی زمین چید، تا خشك شوند. ما یك راه‌حلّ ساده در این مورد برای شما پیشنهاد می‌کنیم: شاخه‌ی خشك درختی را ببرید، و مطابق

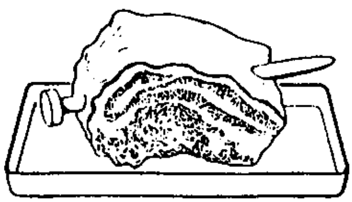

شکل، انتهای شاخه‌های فرعی آن را هم ببرید، و ته ساقه‌ی اصلی آن را نیز نوك‌تیز کنید، و در محلّی که نشسته‌اید، کنار خود در زمین محکم سازید. این شاخه‌ی خشك هم می‌تواند لباسهای شما را با امانت کامل نگهداری کند، و هم به جای

قفسه‌ی آشپزخانه ظروف مختلف شما را حفظ نماید.

لوله‌ای برای پختن گوشت

چگونه می‌توان پختن گوشت را تسریع کرد؟ شاید شما نیز امتحان کرده‌اید، که هنگام پختن سیب‌زمینی اگر به داخل هرکدام از آنها یك میخ درشت، یا یك میله‌ی آهنی فرو برید، زودتر پخته می‌شوند. در پختن گوشت نیز می‌توان از این روش استفاده کرد، زیرا قابلیّت هدایت حرارت در فلزّات به مراتب بیش از خود گوشت است. امّا اخیراً در اروپا یك وسیله‌ی خانگی در سری لوازم آشپزخانه به مشتریان عرضه می‌شود، و آن عبارت از یك لوله‌ی فلزّی بسته است، که یك طرفش نوك تیز

بوده، و طرف دیگرش به شکل دسته ساخته شده است. و داخل آن پر از آب آست. چون ظرفیت گرمایی آب از تمام جامدات و مایعات مختلف بیشتر است، گرمای بیشتر توسط اب داخل لوله به گوشت می‌رسد، و در نتیجه زود پخته می‌شود.

بخش ۱۶

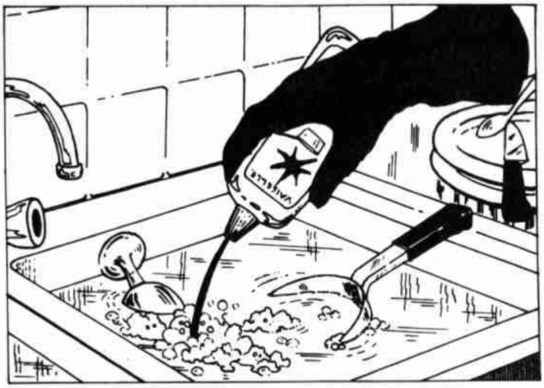
چند مطلب مهم در مورد پاکیزگی

مزایای مایع ظرفشویی

ما توصیه می‌کنیم، حتّی‌الامکان ظرفهای مختلف غذاخوری، مخصوصاً چینی‌آلات، و لیوانهای شیشه‌ای را فقط با مایع ظرفشویی شستشو دهید، زیر آنها شفّافیّت خاصّی به ظروف می‌دهند. به رغم تبلیغات پر سر و صدایی که تولیدکنندگان برخی از این محصولات در رسانه‌های گروهی می‌کنند، مادّه‌ی

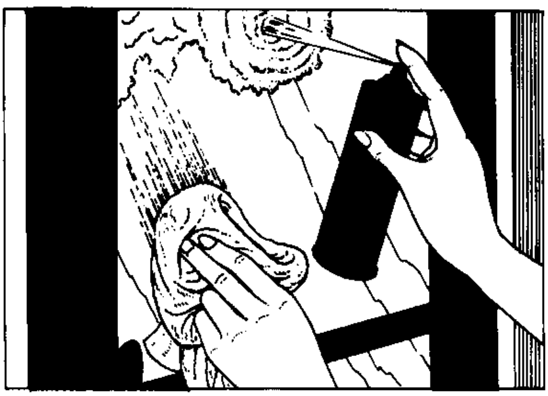

اوّلیّه‌ی تمام آنها تقریباً برابر یکدیگرند، زیرا در غیر این صورت اداره‌های بهزیستی، و استاندارد، اجازه‌ی پخش آنها را نمی‌دهند، چون سلامت مردم به خطر می‌افتد. پس وقتی ملاحظه کردید، که بهای یك نوع مخصوص مایع ظرفشویی یك و نیم تا دو برابر قیمت محصولات معمولی است، توصیه می‌کنیم شما آن را نخرید، و به معمولی‌ها اکتفا کنید. لطف دیگر مایعات ظرفشویی بر پودرها این است، که کمتر دست شما را خشك می‌کنند، هر چند که بهتر است هنگام ظرفشویی شما حتماً از

دستکش استفاده کنید، علاوه بر مایع ظرفشویی، برای شستن ظروف شما می‌توانید از صابون مایع استفاده کنید، که ارزانتر از آن است. اگر می‌خواهید ظروف غذاخوری، و مخصوصاً ظرفهای شیشه‌ای شما، پس از شستشو با مایع ظرفشویی کاملاً درخشان شوند، هنگام آبکشی کمی هم سرکه به آب بیفزایید. برای شستشوی لباسهای پشمی، اگر شامپوی خصوص پشم‌در دسترس ندارید، می‌توانید از مایع ظرفشویی استفاده کنید. و نیز هنگام شستن پارچه‌های خیلی ظریف و لطیف در ماشین لباسشویی، به جای پودر لباسشویی، می‌توانید مایع ظرفشویی به کار برید.

دستمال مخصوص شیشه پاک کنی

علاوه بر شستشوی شیشه‌ی پنجره با ابر و پودر ظرفشویی، صفحه‌ی روزنامه، اسید کلرئیدریك رقیق، و همچنین فیکساتورهای مختلف، اخیراً دستمال شیشه پاک‌کنی نیز ساخته شده است، که تار و پود ندارد، و خود نیز ضدّ الکتریسیته‌ی ساکن است. کافی خواهد بود، که آن را کمی مرطوب کنید، و به شیشه‌ها بکشید، تا درخشندگی خاصّی پیدا کنند. برخیها برای اینکه در مصرف آن صرفه‌جویی کنند، ابتدا با وسایل معمولی شیشه را می‌شویند، و بار آخر با آن نظافت شیشه را کامل

می‌سازند. وقتی شما آن را روی شیشه می‌کشید، یك لایه به ضخامت خیلی کم سیلیکون‌دار تشکیل می‌شود، که علاوه بر شفّاف کردن آن، زمان چرك شدن بعدی را نیز به تأخیر می‌اندازد. مخصوصاً برای شستن و پاکیزه کردن شیشه‌های اتومبیل

این دستمال ایده‌آل است. البتّه آن را همراه با فیکساتورهای مختلف نیز می‌توانید به کار برید. اگر بعد از شستشوی معمولی استکانها، و لیوانها، و نوشابه‌خوری‌های مختلف، آنها را با این دستمال خشک کنید، بیش از اندازه درخشان خواهند بود.

از واکس غفلت نکنید

اگر کفپوش شما چوبی، یا پلیستبرن، و یا وینیل، و یا موزاییک است، هرگز از واکس زدن بر روی آنها غفلت نکنید. معمولاً واکس‌ها به صورت خمیر، یا مایع، به فروش می‌رسند. واکسهای خمیری خیلی معمولی هستند، و به قیمت نسبتاً کمی می‌توانید آنها را تهیّه کنید. بعد از مالیدن واکسهای خمیری روی کفپوش، باید حتماً پولیش بزنید. این واکسها رنگ روشن یا تیره‌ای دارند، که متناسب با رنگ کفپوش

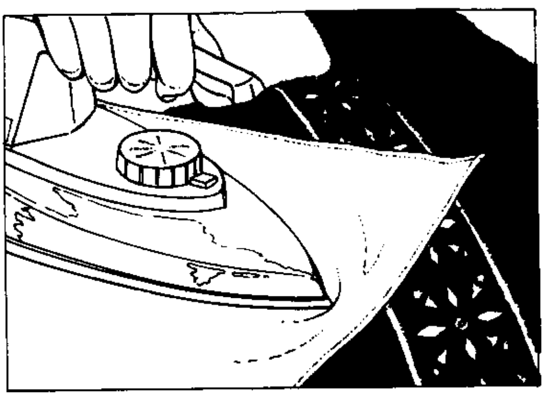

باید یکی را انتخاب کنید. امّا واکسهای مایع را وقتی روی کفپوش زدید، نیازی به پولیش زدن ندارند، زیرا در آنها آب فقط حامل ذرّات بسیار ریزی است، که با خشک شدن به هم میچسبند، و لایه‌ی برّاقی تشکیل می‌دهند. اگر واکس قبلی شما کهنه شده است، و می‌خواهید واکس جدید بزنید، واکس خمیری قبلی را باید با آب و پودر ظرفشویی کاملاً بشویید، و آبکشی کنید، و پس از خشک شدن کامل واکس جدید را بزنید، که کاری تقریباً مشکل است، امّا در واکسهای مایع این عمل به سادگی انجام می‌پذیرد. واکسهای پلی‌اتیلنی نیز اخیراً ساخته شده است، که وقتی روی کفپوش زدید، به هیچوجه لکّه به آنها نمی‌چسبد، و با پارچه‌ی مرطوب

می‌توان آنها را برق انداخت.

اگر اتوبرقی معمولی دارید

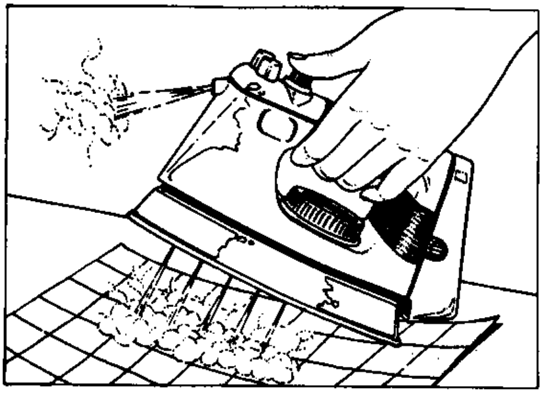
اگر اتو برقی معمولی دارید، باید مواظب لکّه‌های آب هنگام اتوکردن باشید. وقتی در موقع اتو زدن یك کاسه آب کنار خود قرار می‌دهید، و مرتّباً دست خود را خیس می‌کنید، و روی پارچه می‌پاشید، به یقین پارچه را لکّه خواهید کرد. برای جلوگیری از این کار، بهتر است پارچه‌های نسبتاً مرطوب و خشك را با هم جمع کنید، و در یك پاکت بزرگ پلاستیکی قرار دهید، و بعد از ۱۲ ساعت که تمام پارچه‌ها تقریباً نیمه‌مرطوب هستند، آنها را اتو بزنید. اگر از این کار غفلت کرده‌اید، موقع اتو زدن یك دستمال را در آب خیس کنید، و خوب فشار دهید، و روی قسمتی از پارچه‌ی اتوزدنی پهن کنید، و از روی آن اتو بکنید. این روش مخصوصاً در اتو کردن شلوار مردانه نتیجه‌ی خوبی می‌دهد. گاهی نیز می‌توانید یك قطعه ابر را در آب خیس کنید، و کاملاً فشار دهید، و بچلانید، و روی پارچه‌ی خشك

بکشید، و اتو بزنید. این طریقه نیز برای باز کردن درز مربوط به دوخت پارچه‌ها مناسب است. مطلب مهمّ در هر نوع اتو رسیدگی مداوم به بند آن است. گاهی قسمتهایی از آن، مخصوصاً بخشی از بند، که نزدیك اتو است، زیر آن می‌ماند، و به تدریج می‌سوزد، که خطر برق‌گرفتگی را به دنبال دارد.

اگر اتو بخار به‌کار می‌برید

اتو بخار از امتیازات خاصّی برخوردار است، که اتو برقی معمولی آنها را ندارد: اوّل اینکه احتیاجی به انداختن دستمال خیس روی پارچه، یا اسپری کردن آب روی برخی لباسهای خشك ندارید. ثانیاً برخی پارچه‌های نرم و نازک، که تحملّ

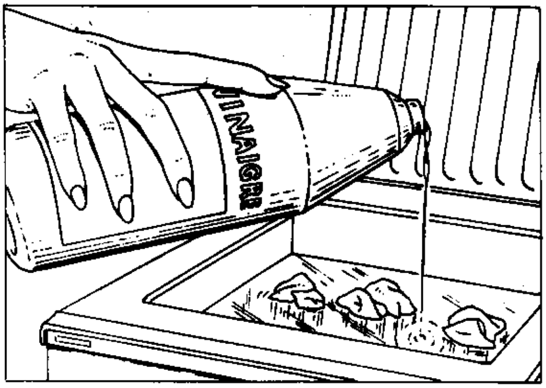

اتوی داغ را ندارند، با این نوع اتو کمتر لطمه می‌بینند. ثالثاً از سوختن پارچه‌ها تا حدّی جلوگیری می‌کند. امّا اگر در این اتوها آب معمولی، و حتّی آب جوشیده، بریزید، به زودی سوراخهای آنها گرفته میشود، که بازکردن آنها خالی از اشکال نیست. هر چند که انتهای سوراخها را در سطح اتو می‌توان با نوك سنجاق تمیزکرد، ولی لوله‌های باریکی در داخل وجود دارند، که بازکردن آنها به عهده‌ی تعمیرکار است. پس باید همیشه در آنها آب مقطّر بریزید. به جای آب مقطّر می‌توانید آب باران به‌کار برید. و نیز برفکهای داخل یخچالها و فریزرها نیز آب مقطّر به حساب می‌آیند، که می‌توانید آنها را آب کنید، و در بطریها نگه دارید، و در اتو بریزید. و حرف آخر اینکه وقتی آب در اتو می‌ریزید، دوشاخه‌ی آن را از پریز بکشید.

موارد استفاده‌ی سرکه در خانه

در یك خانه سرکه بیش از آنکه یك مادّه‌ی غذایی باشد، جزو وسایل پاکیزگی به

حساب می‌آید. این اسید خانگی در موارد زیادی جهت لکّه‌زدایی مصرف می‌شود. نه تنها برای زدودن لکّه‌ها، بلکه جهت درخشان کردن ظرفها، و نرم و لطیف نمودن پارچه‌ها، از آن استفاده می‌شود. مثلاً با اطمینان کامل می‌توانید آن را روی پشم و ابریشم، و پارچه‌های پنبه‌ای و کتانی به کار برید. در این کتاب مطالب زیادی راجع به زدودن لکّه‌ها با سرکه بیان کرده‌ایم، که خلاصه‌اش این است: لکّه‌های قلیایی را با سرکه مرطوب کنید، و مدّتی نگه دارید، و بعد آن را با آب بشویید، یا با پنبه‌ی خیس آبکشی کنید. اگر سرکه غلیظ باشد، اوّلاً الیاف پارچه را کم دوام می‌کند، ثانیاً در پارچه‌های رنگی اثر می‌گذارد، و آنها را کمرنگ می‌سازد. اگر مجبور شدید پارچه‌ی سفیدی را با آبی، که به میزان نسبتاً زیاد روی آن سرکه اضافه کرده‌اید، بشویید، بهتر است بلافاصله آن را در محلولی از آب و جوش شیرین، یا آب و آمونیاك شستشو دهید، و آثار سرکه را خنثی کنید. و بالعکس اگر با آمونیاك لکّه‌زدایی کرده‌اید، بهتر است روی آن قسمت پنبه‌ی آغشته به سرکه بمالید، و اثر زیانبخش آن را از بین

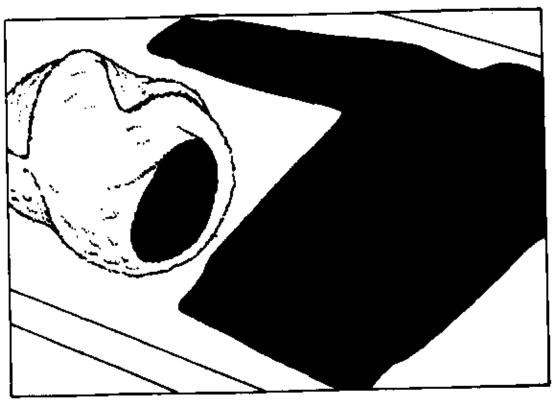

ببرید. در مورد پارچه‌های سفید، مثلاً ملافه‌ها، و پیراهن‌ها، که در ماشین لباسشویی می‌شویید، توصیه می‌کنیم، در مرحله‌ی آبکشی مقداری سرکه در ماشین بریزید، تا پارچه‌ها نرم و لطیف شوند، و طراوت اوّلیّه‌ی خود را باز یابند.

نکته‌هایی ظریف در مورد پولیور پشمی

اگر می‌خواهید یك پولیور پشمی سالهای سال مورد استفاده‌ی شما در زمستان

قرار گیرد، و همیشه تازگی و طراوت خود را حفظ کند، به نکات ظریف زیر توجّه نمایید: اگر پولیور را در ماشین لباسشویی شستشو دهید، حتماً بدانید، که «نمدی» خواهد شد. پس آن را با دست بشویید. دمای آب مصرفی شما برای این کار حدّاکثر باید ۳۵ درجه‌ی سانتی‌گراد باشد. حتّی‌الامکان آن را با شامپوی پشم بشویید، و اگر در دسترس ندارید، با آب صابون مخلوط با مایع ظرفشویی شستشو دهید. آن را زیاد چنگ نزنید، و به ملایمت با آن رفتار کنید. وقتی دو سه بار جا به جا کردید، در آبی به همان دما آبکشی کنید: بار اوّل با آب خالص، و بار دوّم به هر ۵ لیتر آب یك قاشق سوپخوری سرکه اضافه نمایید. سپس در یك حوله‌ی اسفنجی بپیچید، و نیم ساعت نگه دارید، تا آبش کم شود. سپس روی یك ورقه اسفنج ضخیم پهن کنید، و

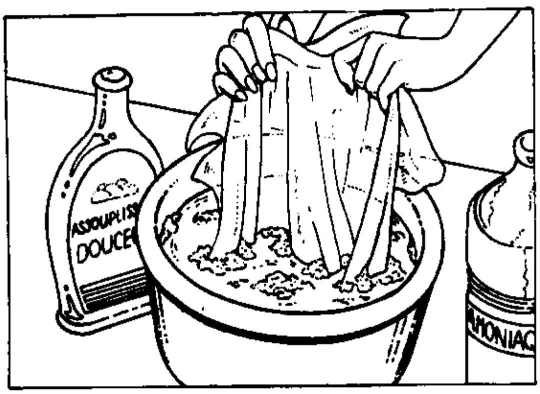
دور از منبع حرارت نگه دارید، تا به تدریج خشك شود. اتو زدن نیز باید به روش خاصّی انجام پذیرد: اتوی ملایم را روی قسمتی از آن قرار دهید، امّا این طرف و آن طرف نکشید، بلکه بلند کنید، و در جای دیگر قرار دهید.

یادآوری می‌کنیم، هرگز از آب ژاول برای سفید کردن پولیور پشمی استفاده نکنید، امّا می‌توانید در صورت لزوم آب اکسیژنه به کار برید، که نسبت آن ۲ تا ۳ قاشق سوپخوری در یك لیتر آب باشد، و در ضمن چند قطره آمونیاك هم روی آن اضافه کنید. هنگام اتو کردن پولیور پشمی می‌توانید از روش خاصّی نیز استفاده کنید: بین دو لایه‌ی پولیور یك پارچه‌ی پشمی چند لایه قرار دهید، تا اتو لطافت آن را از بین نبرد. با مراعات نکات فوق پولیور شما طراوت و تازگی اوّلیّه‌ی خود را همواره حفظ خواهد کرد، و هر کسی آن را ببیند، تصوّر خواهد کرد، که شما برای

اوّلین بار آن را می‌پوشید.

با ابریشم چگونه باید رفتار کرد؟

ابریشم را هم باید حتماً با دست بشویید، زیرا اگر در ماشین لباسشویی بیندازید، بعد از شستشو احتمالاً چند سوراخ در آن خواهید یافت. پس ابتدا در آب ۳۵ درجه درجه‌ی سانتیگراد، موادّی را که برای پولیور پشمی توضیح دادیم، اضافه کنید. در اینجا نیز پارچه‌ی ابریشمی را در آن محلول قرار دهید، و با ملایمت تمام به آن چنگ بزنید. و بعد از سه بار آبکشی در آب ۳۵ درجه‌ی سانتیگراد، در چهارمین آبکشی روی آب ولرم چند قطره آمونیاک اضافه کنید. سپس روی یك حوله‌ی سفید، که روی تخته‌ی چوبی به طور افقی قرار دارد، آن را پهن کنید، تا به تدریج در سایه خشك شود. هنگام اتو زدن نیز اتوی ملایم به کار برید، و از پشت اتو بزنید. اگر

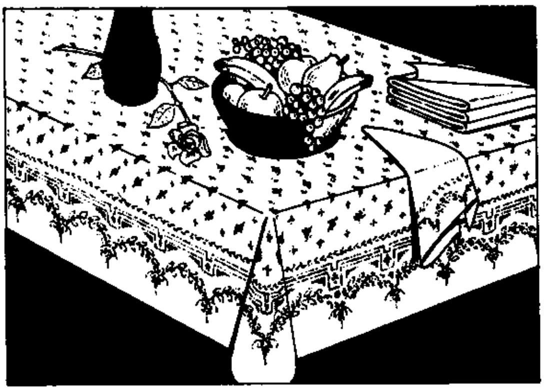

لباس ابریشمی شما گرانقیمت و نفیس، و در ضمن خیلی لطیف است، به ترتیـ
زیر آن را بشویید: ابتدا مدّت یك ساعت در شیر چربی گرفته شده خیس کنـ
سپس صابون را رنده کرده، و با پودر صابون، که در آب ولرم ریخته‌اید، آ
بشویید. و آن گاه دستکم سه مرتبه در آب سرد آبکشی کنید، و بعد ۴۰ گرم ص
عربی را در ۲ لیتر آب حلّ کنید، و برای بار آخر آبکشی نمایید. یادآوری می‌کنیـ
این مقدار صمغ عربی را خرد کنید، و در آب جوشان بریزید، و هم بزنید، تـ
شود، و بعد از ته‌نشین شدن، آن را از یك پارچه‌ی نازك الك کنید.

اگر منظور شستن روسری ابریشمی است، پس از شستشو، و آبکشی، به طریقه‌ی فوق، سرانجام در محلولی از آب و آبلیمو هم آبکشی کنید. حتّی اگر در آخرین آبکشی یك قاشق قهوه‌خوری شکر هم اضافه کنید، نتیجه بهتر خواهد شد. و بالأخره پس از شستشوی یك لباس ابریشمی، آن را روی یك ورقه‌ی اسفنجی پهن کنید، و در سایه خشکش نمایید. توصیه‌ی آخر ما این است، که هرگز پارچه‌های ابریشمی را همراه با انواع مختلف پارچه‌های دیگر نشویید.

اگر رومیزی ناهارخوری شما کتانی است

اگر رومیزی ناهارخوری شما کتانی است، از شستشوی آن دلواپس نباشید، زیرا پارچه‌ای معمولی، با نسوج محکم است، و با موادّ پاك کننده‌ی مختلف می‌توانید آن را بشویید، و به وسیله‌ی دست یا ماشین قابل شستشو است. قبل از اقدام به شستن آن، بهتر است مدّت ۵ ساعت، و حتّی یك شب، در آب محتوی پودر رختشویی خیس کنید. اگر رومیزی خیلی کثیف است، مقدار پودر آن را بیشتر کنید، و یا بعد از چند ساعت خیس خوردن آبش را عوض کنید، و دوباره بخیسانید. اگر با

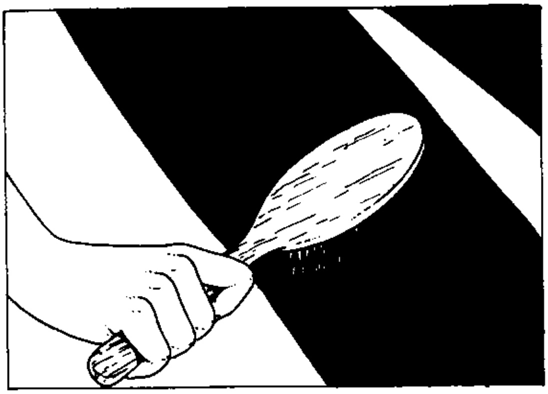
دست می‌شویید، می‌توانید آن را خوب چنگ بزنید، و بچلانید. و هنگام آبکشی از آب ژاول استفاده کنید. میزان آن یك قاشق سوپخوری در هر لیتر آب است. اگر چند قطره آمونیاك هم به آب اضافه کنید، نتیجه بهتر خواهد بود. سرانجام آن را از طناب رخت، در هوای آزاد، آویزان کنید، و قبل از خشك شدن کامل، آن را تا کنید، و

بپیچید، و در یك پاکت پلاستیکی بزرگ قرار دهید، تا رطوبت به تمام قسمتهای آن پخش شود. موقع اتو زدن نیز دمای اتو را در آخرین حدّ قرار دهید. این میزان در اتوهای ترموستادار ۲۴۰ درجه است. یادآوری می‌کنیم، که دستمال سفره‌ها وپیش‌بندهای کتانی شما نیز به همین ترتیب باید شسته شوند، فقط یادآوری می‌کنیم، که چون ته لکّه‌های غذا روی آنها، که به تدریج رنگ مایل به زردی پیدا می‌کنند، به سادگی پاك نمی‌شوند، در آخرین آبکشی مقداری پودر آبی رنگ (نیل) به آب اضافه کنید. به دلیل اینکه رنگ آبی مکمّل رنگ زرد است، آن را سفید می‌کند. و بالأخره یك سفارش دیگر: اگر در شستن رومیزی کتانی مبالغه کنید، و مثلاً آن را هفته‌ای یکبار بشویید آبش را از دست خواهد داد، و طراوتش از بین خواهد رفت. پس بهتر است یك ورقه‌ی پلاستیك بیرنگ روی آن پهن کنید، و غذاهای ریخته شده روی آن با دستمال پاك نمایید، تا رومیزی شما کثیف نشود.

شستشوی مخمل ساده نیست

به جرأت می‌توان گفت، که تمام مخملهای موجود در بازار امروز موادّ مصنوعی نیز دارند. هر چند که به برخی از آنها مخمل پنبه‌ای، یا مخمل ابریشمی، ... اسم گذاشته‌اند، ولی به یقین موادّ مصنوعی نیز در ساختمان آنها به کار برده‌اند. بنابراین شستن آنها ساده نیست، و مابه شما توصیه می‌کنیم، حتّی‌الامکان هر مخملی را برای شستشو به خشکشویی بسپارید. مخصوصاً شلوارهای مردانه، و رومبلی‌ها، و پرده‌های مخملی را هرگز خودتان نشویید. شاید پولی که از این بابت پرداخت خواهید کرد، به مراتب کمتر از میزان خراب شدن پارچه‌ها در خانه شود. امّا اگر مجبور شدید، یك پارچه‌ی مخملی را خودتان بشویید، حتماً با دست، و با آب نیمگرم، و فقط با پودر صابون بشویید (صابون را رنده کنید). ولی با وجود این هرگز خاطر جمع نباشید، که مخمل شما وضع قبلی خود را حفظ خواهد کرد، با همه‌ی اینها، ما راه حّلی را سراغ داریم، که در صورت داشتن حوصله، و فرصت کافی، می‌توانید خودتان مخمل را بشویید، بی‌آنکه خراب شود. هر چند که این راه حلّ خیلی هم ساده نیست، ولی به یکبار امتحانش می‌ارزد. مخمل شویی را باید در

تابستان، و در هوای آزاد انجام دهید: در تراس خانه یك میز مستعمل قرار دهید، و پارچه‌ی مخملی، مثلاً یك پرده، را روی آن پهن کنید. ابتدا با آب خیس نمایید، و سپس در یك سطل پودر صابون را در آب نیمگرم حلّ کنید، و یك لیوان از آن را در قسمتی از پارچه‌ی مخملی بریزید، و در جهت خواب مخمل برس بزنید، و این کار را مرتباً تکرار کنید، تا تمام مخمل شسته شود. سپس آب نیمگرم را با این روش روی آن بریزید، و با کشیدن برس روی خواب آن آبکشی کنید، و به همین ترتیب

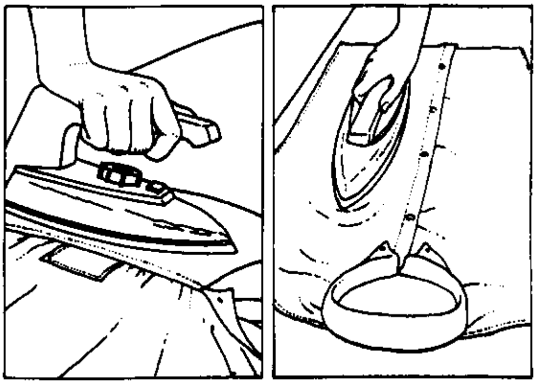

پیش بروید، تا تمام پارچه‌ی مخملی شسته، و آبکشی شود. سپس آن را در هوای آزاد روی طناب رخت پهن کنید، تا خشك شود. هنگام اتو زدن نیز حتماً از پشت پارچه اتو بزنید، و بار آخر نیز با برس کشیدن به پارچه‌ی مخملی‌تان فرم دهید. امّا در مورد لباسهای مخملی بچّه‌ها کار شما ساده است: می‌توانید آنها را با دست، یا ماشین لباسشویی بشویید، و هر طور که خواستید خشك کنید، و هر طور که خواستید اتو بزنید، زیرا آنها مخمل نیستند، بلکه شبیه مخمل‌اند، و عمر کوتاهی نیز دارند.

اتوکردن پیراهن مردانه

اتوکردن پیراهن مردانه خیلی هم ساده نیست، و معمولاً خانمها از این کار زیاد خوششان نمی‌اید، هر چند که آن را هفته‌ای چند بار انجام می‌دهند. برای اینکه اتو زدن پیراهن مردانه کمی آسانتر انجام پذیرد، به نکات زیر توجّه نمایید:

میزهای معمولی مخصوص اتو، که باریك و دراز هستند، برای این کار مناسب به نظر نمیرسند. پس در صورت امکان یك میز اتو نظیر آنچه که پیراهندوزهای حرفه‌ای دارند، و شبیه میز کار آشپزخانه‌ی شماست، برای این کار آماده کنید. رویش یك پتو بیندازید، و روی آن نیز پارچه‌ی پنبه‌ای، و یا کتانی، تمیزی پهن کنید. پیراهن را، که نیمه مرطوب است، به صورت کاملاً باز روی پارچه بیندازید. ابتدا سر دست‌های پیراهن را از پشت و رو اتو بزنید. سپس بازوها را، و بعد از آن سرشانه‌ها

را اتو بزنید. و آنگاه طرفین سینه را اتو کنید، و پس از آن پشت پیراهن را. و حالا نوبت یقه‌ی پیراهن است. وقتی تمام قسمتهای یك پیراهن اتو زده شد، بایستی پیراهن را تا کنید، و دکمه‌هایش را ببندید، و در این وضعیّت پشت و رو کرده، و دو طرف پیراهن را به وسط تاکنید، و بازوها را هم تا نمایید. و هر بار بعد از تاکردن، اتو زدن مختصر نیز فراموش نشود. و سرانجام پیراهن را به وضعی درآورید، که هنگام خریدن پیراهن آن را داشت. مطالبی که گفتیم ظاهراً خیلی پیچیده به نظر می‌رسد، ولی در عمل ملاحظه خواهید کرد، که تا حدّی ساده است. مخصوصاً با چند بار تمرین، شما هم خواهید توانست یك پیراهن را مثل پیراهندوزهای حرفه‌ای خوب اتو بزنید، و خوب تا کنید.

سفید کننده‌ها

اغلب پارچه‌های سفید بعد از آنکه زیاد مورد استفاده قرارگرفتند، و زیاد شسته

شدند، رنگ آنها به زردی تمایل پیدا می‌کند. هر چند که این زردی خیلی کمرنگ است، ولی نشان از کهنگی لباس می‌دهد. امّا سفیدکننده‌های زیادی نیز داریم، که مصرف خانگی دارند، و برای رفع این اشکال به‌کار می‌روند. در زیر چند تا از آنها را معرفّی می‌کنیم، که در بخشهای دیگر کتاب نیز موارد مختلف چگونگی استفاده از آنها را به تفصیل توضیح داده‌ایم:

آب اکسیژنه: مایعی است بیرنگ و بی‌ثبات، که از دو اتم اکسیژن، و دو اتم ئیدروژن تشکیل یافته است. این مایع رنگ‌زداست، و در کشتن میکربها نیز مورد بحث است.

آب ژاول: محلول هیپوکلریت سدیم در آب است، که برای سفید کردن پارچه‌های کتانی و پنبه‌ای و مصنوعی به‌کار می‌رود. در لکّه‌گیری اعجاز می‌کند. امّا فراموش نشود، که اگر از میزان معیّن بیشتر مصرف گردد، یا زود به زود از آن استفاده شود، نسوج پارچه را کم دوام می‌کند. علاوه بر سفید کردن پارچه‌ها، آب ژاول

لکّه‌های روی دستشویی، و وان حمّام، و لگن توالت را پاك می‌کند.

آمونیاك: گازی است بیرنگ، و با بوی تند، که هر مولکول آن مرکّب از یك اتم نیتروژن، و سه اتم ئیدروژن است. در آب به خوبی حلّ می‌شود، و در مصارف خانگی محلول در آب آن به کار می‌رود. البتّه کمتر سفید کننده است، و رنگها را کمرنگ می‌کند. توصیه می‌کنیم، شما آمونیاک مایع به غلظت ۱۰ درصد تهیّه کنید، آن را می‌توانید برای پاکیزه کردن اغلب پارچه‌ها، جز پشم و ابریشم، به کار برید.

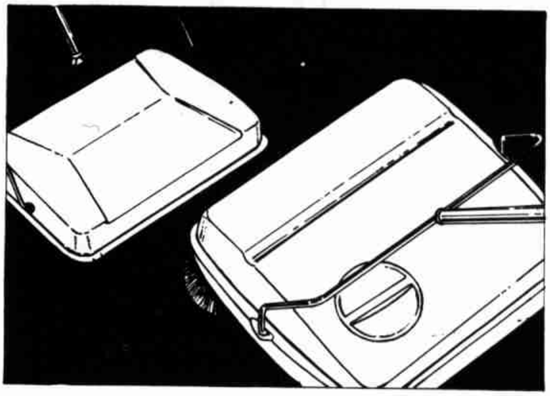
چون آمونیاك سمّی است، آن را دور از دسترس بچّه‌ها قرار دهید.

جوش شیرین: همان بی‌کربنات سدیم است، به رنگ سفید، و قابل حلّ شدن در آب، که در مصارف خانگی بیشتر برای خنثی کردن موادّ اسیدی به کار می‌رود. جوش شیرین علاوه بر سفید کردن پارچه‌ها، دندانهای شما را نیز سفید می‌کند. پس هفته‌ای یکبار مسواك خود را به جوش‌شیرین آغشته کنید، و دندانهای خود را بشویید. همچنین در سفید کردن ظروف شیشه‌ای و چینی خود نیز می‌توانید از آن استفاده کنید.

سرکه و آبلیمو: هر کدام از سرکه و آبلیمو را نیز اگر با آب مخلوط کنید، و برخی پارچه‌ها را بعد از شستشو و آبکشی، برای بار آخر در آن آب بکشید، درخشندگی و لطافت خاصّی پیدا می‌کنند.

جاروهای مکانیکی

علاوه بر جاروهای برقی، که یاور شما در نظافت خانه است، بایستی یک جاروی مکانیکی هم داشته باشید (این جارو در کشور ما به جاروی نپتون معروف

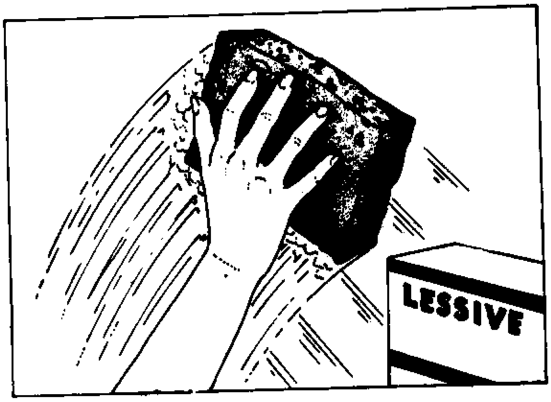

است. م). جاروی مکانیکی می‌تواند آشغالهای مربوط به خرده کاغذ، و خرده نان، و خرده پارچه‌ها را به سادگی جمع‌آوری کند. بد نیست، در داخل کمد دم دست نیز محلّی برای آن اختصاص دهید، تا همواره در دسترس شما باشد، و کارهای

کوچک مربوط به نظافت را باآن انجام دهید. مخصوصا" بچّه‌ها را نیز عادت دهید، که وقتی در اتاق خود با قیچی و کاغذ سر و کار دارند، و مسلّماً آشغال نیز ریخته می‌شود، خود مسئولیّت نظافت را به عهده بگیرند، و با جاروی مکانیکی اتاق را تمیز کنند. ولی یادآوری می‌کنیم، که این جارو قادر به جمع‌آوری همه‌ی آشغالهای خیلی ریز هم نیست، پس بایستی پس از چند بار استفاده از آن، با جاروی برقی نیز نظافت کلّی شود.

اگر شیشه‌ی پنجره خیلی بزرگ است

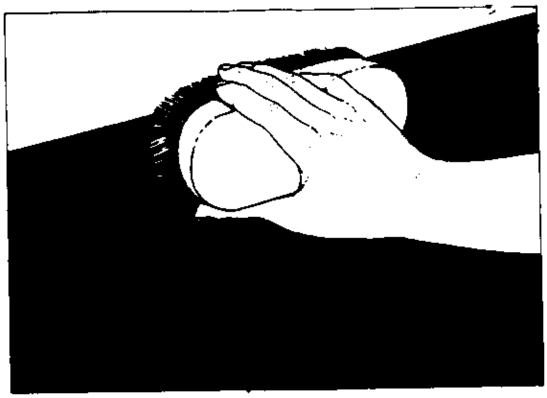
برای شستن شیشه‌های پنجره‌هایی که خیلی بزرگ هستند، و رو بـه حیـاط یـا تراس قرارگرفته‌اند، بایستی چنین کنید: ابتدا سطح خارجی شیشه را بشویید. برای این منظور یك نردبان دو طرفه جلو آن قرار دهید. سپس شـیلنگ را بـه آب شـهر مربوط سازید، وگرد و خاگ آن را با آبی که دارای فشار قوی است، خوب بشویید. سپس آب صابون در یك سطل آماده کنید، و با یك قطعه‌ی نسبتاً بزرگ اسفنج روی

شیشه بکشید، و دوباره با آب کافی، و به وسیله‌ی شیلنگ، بشویید. اگر آب صابون کافی به همه جای آن مالیده‌اید، و آب شهر را با شدّت تمام روی آن پاشیده‌اید، به احتمال زیاد شیشه تمیز خواهد شد. در صورت داشتن یکی دو لکّه‌ی کوچك نیز، آنها را با حوله‌ی مرطوب پاکیزه کنید. طرف داخل شیشه‌ی بزرگ را هم به همین نحو بشویید، جز اینکه به جای آب شهر، با اسفنج مـرطوب آبکشـی کـنید، و بـا

داخل و خارج کمدهای دیواری نیز نیاز به پاکیزگی دارند

متأسّفانه کمدهای دیواری نیز غالباً مورد بی‌مهری برخی خانمهای خانه‌دار قرار می‌گیرند، و کمتر کسی به فکر پاکیزه کردن آنها می‌افتد، در صورتی که بایستی به آنها هم یك روز در میان برس زد، و با حوله‌ی نیمه‌مرطوب پاك نمود. اگر لکّه‌ی دست

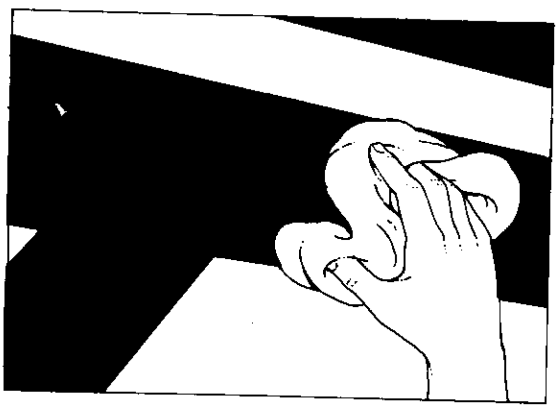
روی آنها دیده می‌شود، حتماً با اسفنجی که در آب صابون خیس کرده‌اید، تمیز کنید. بلافاصله با اسفنج مرطوب دیگر آب بکشید، و فوراً با یك حوله‌ی نرم پاك کنید. اگر رنگ آنها لاك الکلی است، گاه و بیگاه آن را تجدید کنید. و اگر از نوع چوبهایی هستند، که باید به آنها واکس زده شود، به موقع این کار را انجام دهید، زیرا در غیر این‌صورت خشك می‌شوند، و ترکهای کوچکی برمی‌دارند.

علاوه بر قسمت بیرونی، بایستی داخل کمد را نیز پاکیزه کرد. تمام گوشه و کنار آن را خوب گردگیری کنید. دهانه‌ی کوچك جاروبرقی در این مورد به شما کمك خواهد کرد. سپس اسفنج را در مخلوطی از آب و آمونیاك خیس کنید، و تمام قسمتهای آن را خوب بشویید، و بار دوّم اسفنج را در آب خالص خیس کنید، و کمد را آب بکشید، و پس از خشك شدن کامل وسایل را درون آن بچینید. در مورد کمد لباسها نیز باید به ترتیب فوق عمل کنید. در اینجا اگر از بید نگرانی دارید، تمام گوشه و کنار داخل آن را با محلولی از آب و آب ژاول (۲ قاشق سوپخوری آب ژاول در یك لیتر آب خالص) بشویید، و پس از خشك شدن کامل، لباسها را در آن بچینید.

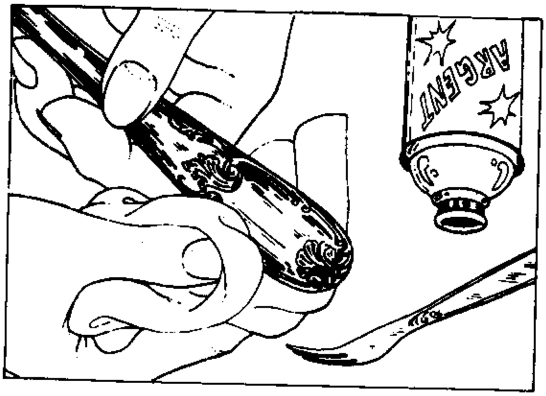
به خاطر داشته باشید، که اگر رنگ دیواره‌های داخلی کمد آبی باشد، این رنگ باعث می‌شود، که از بید زدن پارچه‌ها جلوگیری شود.

اگر ساختمان قدیمی شما دارای تیرکهای چوبی است

اگر ساختمان شما قدیمی است، و شما اصرار دارید، که وضع آن را به هم نزنید، مسلّماً باید از تیرکهای چوبی به کار رفته در آن، که در معرض دید هم قرار دارند، به خوبی مواظبت کنید. در صورتی که این تیرکها از نوع چوب سفید هستند، هر از گاهی باید سطح آنها را برس بزنید، و با آب نیم‌گرم و صابون سیاه بشویید. و یا بهتر است با آبی که هر لیتر آن دارای چهار قاشق سوپخوری آب ژاول است، شستشو دهید، تا تیرکها سفیدی خود را باز یابند. اگر تخته‌های رنگ شده با موم و لاك الکل هستند، با مادّه‌ی سیلیکون‌دار روغن بزنید، و پس از خشك شدن با پارچه‌های نرمی برّاق کنید. اگر رنگ لاك الکلی آن به مرور جلای خود را از دست داده است، بایستی محلولی از روغن کتان و الکل، به نسبتهای مساوی تهیّه کنید، و با پنبه روی

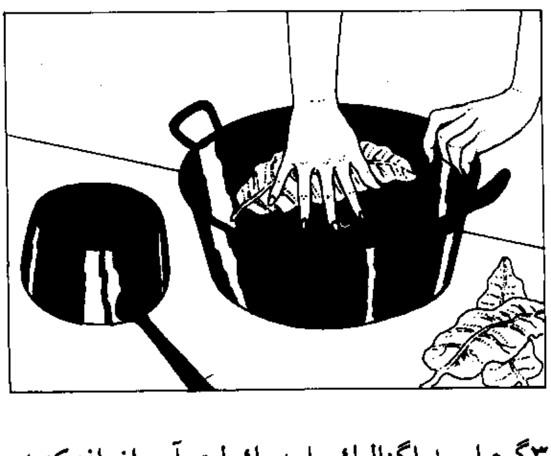
تیرکها بکشید. بهتر است، مالش پنبه دایره‌وار انجام یابد. سپس با یك پارچه‌ی نرم خوب برّاق کنید. اگر چوب کرمخوردگی پیدا کرده است، تنها راه ترمیم آن استفاده از مادّه‌ی بخصوصی به نام «ایکسلوفن» است. سرنگ را از این مادّه پر کنید، و در یك به یك سوراخها تزریق نمایید، و بگذارید خشك شود. روز بعد نیز این کار را

ARGENT

خمیر درست کنید. و این خمیر را روی نقره بمالید، و با حوله‌ی نرم پولیش دهید. وسیله‌ی نقره‌ای شما طوری صیقلی خواهد شد، که خودتان نیز تعجّب خواهید کرد. امّا یادآوری می‌کنیم، که اگر درگل سفید مصرفی شما ذرّات نسبتاً بزرگی وجود داشته باشند، نقره را خراش خواهند داد. پس آن را از یك پارچه‌ی نازك الك کنید. اگر ظروف یا وسایل آب نقره‌کاری شده دارید، آنها را نیز به همان روش نگه‌داری کنید، و به همین‌طریقه پاك نمایید. امّا صیقل دادن آنها را خلاصه انجام دهید، زیرا امکان دارد، که آب نقره در برخی قسمتها کلاً از بین برود.

روشهای ساده برای شستن ظرفهای مسی خیلی کثیف

ظروف مسی بیش از سایر ظروف آشپزخانه در معرض کثیف شدن هستند. مثلاً در دیگهای بزرگ، که در آنها آب را به جوش می‌آورید، یا قابلمه‌ها، و یا تابه‌های مسی، که مصارف خاصّی دارند، ته آنها مجاور شعله قرار می‌گیرد، و بالطبع سیاه می‌شود. برخیها با گِل آنها را پاك می‌کنند، که هم مشکل است، و هم سطح آنها را خراش می‌دهد. ولی ما توصیه می‌کنیم، به سادگی از اسید اگزالیك استفاده کنید.

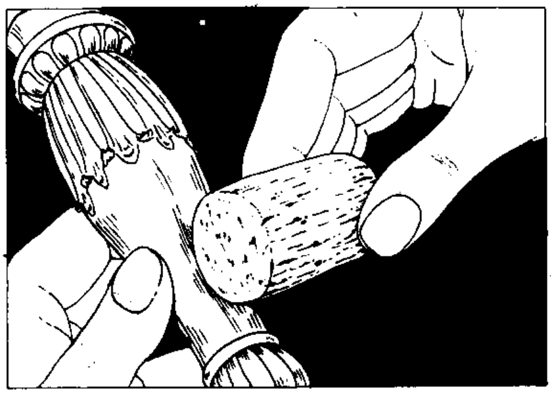

کافی است، که ۳۰گرم اسید اگزالیك را به یك لیتر آب اضافه کنید، و با آن ظرفهای مسی را بشویید. متخصّصان استفاده از برگ ترشك را هم در این مورد سفارش می‌کنند. مطابق شکل، این برگها را به سادگی روی لکّه‌های آن بکشید، و اثر

معجزه‌آسای آن را ببینید. به تجربه ثابت شده است، که اگر در یك لیتر سرکه‌ی غلیظ ۲ قاشق سوپخوری نمك آشپزخانه حلّ کنید، و آن را به جوش بیاورید، و با این محلول ظروف مسی خیلی کثیف را، به کمك سیم ظرفشویی، بشویید. در عمل خواهید دید، که با این روش چقدر آسان، و بهتر، پاك می‌شوند. اگر شومینه دیواری مسی شما به مرور سیاه شده است، دلیل آن تشکیل سولفور مس است، که آن را به سادگی می‌توانید با اسیدکلرئیدریك به حالت اوّل درآورید. به جای این کار می‌توانید در کمی سرکه‌ی غلیظ به مقدار زیاد نمك آشپزخانه بریزید، و پارچه‌ای را در آن خیس کنید، و به دیواره‌ی شومینه بمالید، و با اسفنج خیس آبکشی کنید، و با حوله‌ی نرم خشکش نمایید، نتیجه ایده‌آل است.

پاك کردن اشیای عتیقه‌ی فلزّی

اگر وسایل عتیقه‌ی فلزّی در خانه‌ی شما وجود دارند، بایستی به پاك کردن آنها نیز اقدام کنید. یکی از معمولی‌ترین راههای پاکیزه کردن آنها استفاده از آب گرم و

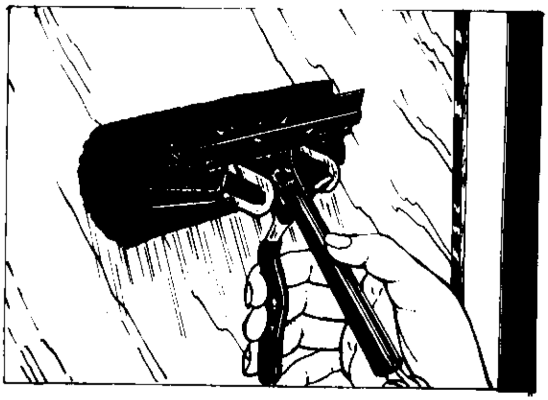

پودر ظرفشویی است، که با اسفنج روی آنها می‌کشید، و سپس با اسفنج دیگر، که در آب گرم خیس کرده‌اید، پاکیزه می‌کنید، و با حوله‌ی نرم برّاق می‌سازید. راه دیگر تمیز کردن آنها استفاده از نفت سفید است. دستمالی را کمی آغشته به نفت سفید کنید، و روی آنها بمالید، و با پارچه‌ی نرمی برّاق نمایید. در صورتی که می‌خواهید اشیای قدیمی شما عتیق بودن خود را حفظ کنند، و همچنین برای اینکه اشیای

تازه‌ی قلعی شما قدیمی جلوه کنند، مدّت زیاد، و با حوصله‌ی بیشتر، مطابق شکل، روی آنها چوب پنبه بمالید، این کار را دایره‌وار انجام دهید. البتّه این نوع پاك کردن خیلی طولانی خواهد بود، ولی نتیجه‌اش بیش از حدّ عالی است.

روش ساده برای شستن درهای بزرگ

در ساختمانهای مدرن امروزی درهای بزرگ چوبی و شیشه‌ای و فلزّی به مناسبتهایی داخل ساختمان وجود دارند، که به مواظبت و نظافت همیشگی نیاز

دارند. شستشوی آنها با دست معمولاً طول می‌کشد. وسایل مختلفی برای رفع این مشکل ساخته شده است، که یك نوع از آنها را در شکل ملاحظه می‌کنید. یك طرف آنها دارای اسفنج، و طرف دیگرشان دارای تیغه‌ی لاستیکی است. کافی خواهد بود، که از دسته‌ی آن بگیرد، و در یك سطل محتوی آب صابون فرو برید، و اسفنج آن را روی درها بکشید، و با تیغه‌ی لاستیکی آب آن را بگیرید، و با حوله‌ی نرم خشك کنید. برای شستن شیشه‌های بزرگ پنجره، و نیز بدنه‌ی اتومبیل نیز می‌توانید از این وسیله استفاده کنید.

اگر اشیای قدیمی از جنس قلع دارید

این اشیا معمولاً جنبه‌ی تزیینی دارند، و باید به نظیف نگه داشتن آنها بیشتر

اهمیّت دهید، در غیر این صورت عدمشان به ز وجودشان خواهد بود. اگر روی آن لکّه گرفته است، خمیری از الکل و گل سفید تهیّه کنید، و رویش بمالید، و با پنبه صیقل دهید. و یا رویش چوب‌پنبه بمالید، و صیقلی کنید. مادربزرگها عقیده دارند، که اگر تره را به خاکستر چوب یا سیگار آغشته کنید، و روی آنها زیاد بمالید، و با پنبه

صیقل دهید، درخشندگی و شفّافیّت بیش از حدّی خواهند داشت. هر چند که این روش کمی مشکل است، و وقت بیشتری می‌گیرد. البتّه با پولیش نقره، که با نامهای مختلف در بازار موجود است، می‌توانید این اشیای قلعی قدیمی را هم صیقل دهید. به این ترتیب که ابتدا آن را با پنبه بمالید، و سپس با فلانل صیقلی کنید. برخیها پس از شستشوی کامل آن با پنبه‌ی مرطوب آغشته به پودر ظرفشویی، و آبکشی با پنبه‌ی خیس، با پارچه‌ی نرم آن را خشك می‌کنند، و آخر از همه پنبه را در نفت سفید فرو می‌برند، و روی آن می‌مالند، و با مخمل صیقل می‌دهند، تا درخشندگی آن چشمها را خیره سازد.

اگر مجسّمه‌ی استخوانی دارید

اگر مجسّمه‌ای دارید، که از استخوان ، و مخصوصاً از دندان فیل ساخته شده است، بایستی آن را هم گاه و بیگاه نظیف کنید. در صورتی که خیلی کثیف شده است، پارچه‌ی پنبه‌ای را به شیر خام آغشته کنید، و رویش بمالید، و چند لحظه‌ی بعد آن را پاك کنید. سپس با پارچه‌ی پشمی، یا ابریشمی، مالش دهید. در صورتی

که چرك روی آن کبره بسته است، مقداری براده‌ی خیلی نرم چوب فراهم کنید، و رویش کمی آبلیمو بریزید، و با قلم مویی رویش بمالید، و بعد از خشك شدن، آن را با پارچه‌ی خیلی نرم صیقل دهید. اگر مجسّمه‌ی استخوانی شما کدر شده است،

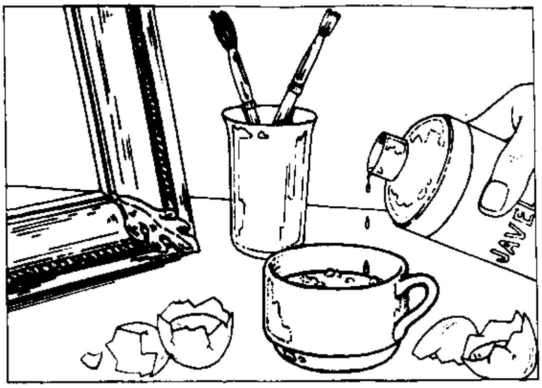

خمیری از گل سفید و آب نیمگرم تهیّه کنید، و رویش بمالید، و با پارچه‌ی ابریشمی جلا دهید. در صورتی که مجسّمه‌ی عاجی شما به رنگ زرد گراییده است، آن را در آب اکسیژنه‌ی ۲۰ حجمی فرو برید، و در جلو آفتاب خشك کنید. الکل صنعتی نیز تا حدّی وسایل عاجی زرد شده را سفید می‌کند.

آب ژاول، و قابهای آب طلا داده شده

احتمالاً در خانه‌ی شما نیز تابلو نقّاشی های بزرگ، با قابهای آب طلا داده شده، وجود دارد. معمولاً این قابها در طیّ سالها رنگ کدری به خود می‌گیرند، و زشت دیده می‌شوند، و ارزش تابلو را نیز از بین می‌برند. راه ساده‌ای برای اعاده‌ی لطف و زیبایی اوّلیّه برای آنها وجود دارد: ابتدا گرد و خاك آن را با استفاده از یك پارچه‌ی نرم و مرطوب پاك کنید. آنگاه دو عدد تخم‌مرغ را بشکنید، و سفیده‌ی آنها را جدا کنید، و خوب به هم بزنید. سپس یك قاشق سوپخوری آب ژاول را قطره قطره روی آن بریزید، و به همزدن ادامه دهید. و بعد با قلم مویی آن را به قسمتی از قاب بزنید، و با پارچه‌ی نرم و تمیز پاك کنید. این کار را در قسمت دیگر قاب هم تکرار نمایید، و

آن‌قدر ادامه دهید، تا همه جای آن پاکیزه شود. قاب شما درخشندگی خاصّی پیدا خواهد کرد، که باور نکردنی است. یادآوری می‌کنیم، که تجدید رنگ قابهای

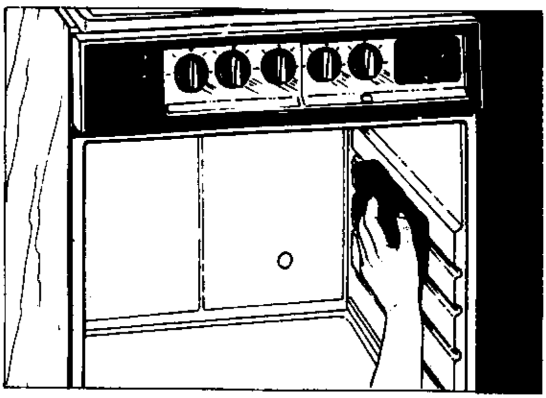

معمولی طلایی رنگ (نه آب داده شده) نیز ساده است: کافی خواهد بود، که بعد از گردزدایی از روی قاب، رنگ مخصوص طلایی آن را تهیّه کنید، و با قلم نقّاشی روی آن بکشید. این رنگ را از فروشگاههای بزرگ رنگ می‌توانید بخرید.

اجاق‌گاز و شیلنگ آن

اجاق‌گاز در یك خانه بیش از سایر وسایل خانگی در معرض چرك شدن قرار دارد. زیرا پختن غذاها و شیرینی‌های مختلف معمولاً با ریخت و پاش همراه است. پس اجاق‌گاز به توجّه و نظافت بیشتری نیز نیازمند است. به طور کلّی میزان تمیزی اجاق‌گاز در یك خانه نمایانگر میزان سلیقه‌ی یك کدبانو در امر خانه‌داری است. امّا چگونه باید اجاق‌گاز را تمیز کرد؟ اگر سطح بالایی اجاق شما لعابی است، به محض اینکه غذایی سر رفت، فوراً باید شعله‌های مربوط به آن را خاموش کنید، و از شعله‌ی دیگری استفاده نمایید. و مدّت کوتاهی صبر کنید، تا لکّه‌ی حاصل کمی سرد شود، و آن‌گاه با اسفنج خیسی که به پودر ظرفشویی آغشته کرده‌اید، آن قسمت از اجاق را پاك کنید، و با اسفنج دیگری، که در آب خیس کرده‌اید، آبکشی نمایید، و با حوله‌ی نرم خشکش کنید، امّا هرگز از کارد، و قاشق، و حتّی چوب برای

پاکیزه کردن آن استفاده نکنید. و همچنین از زدن سیم ظرفشویی خشن بر روی آن خودداری نمایید. و نیز انجام این نظافت را به بعد موکول نکنید. در صورتی که این سطح از نوع استیل است، نظافت آن ساده‌تر خواهد بود. اگر غذا و چربی پاشیده شده روی آن تازه باشند، با دستمال کاغذی پاك کنید، و با اسکاچ نرم لکّه‌ها را تمیز کرده، و پس از آبکشی با اسفنج مرطوب، با حوله‌ی نرم خشکش نمایید. اگر تاج مشعلها کثیف، و سیاه شده‌اند، با سیم ظرفشویی بشویید، و پاکیزه کنید. گاهی به انواع برنجی آنها می‌توانید سنباده‌ی خیلی نرم هم بزنید. بعضاً برخی سوراخهای آنها گرفته می‌شوند، که بایستی با سوزن پاك کنید. مخصوصاً ممکن است سوراخ شمعك اجاق گرفته شود، که حتماً باید به بازکردن آن اقدام نمایید. صفحه‌های لعابی دور اجاق‌گاز را هم هر ازگاهی باید بشویید، و تمیز کنید. برای این کار از آب گرم و پودر ظرفشویی و اسکاچ استفاده کنید. سینی داخل فر، و صفحات مربوط به

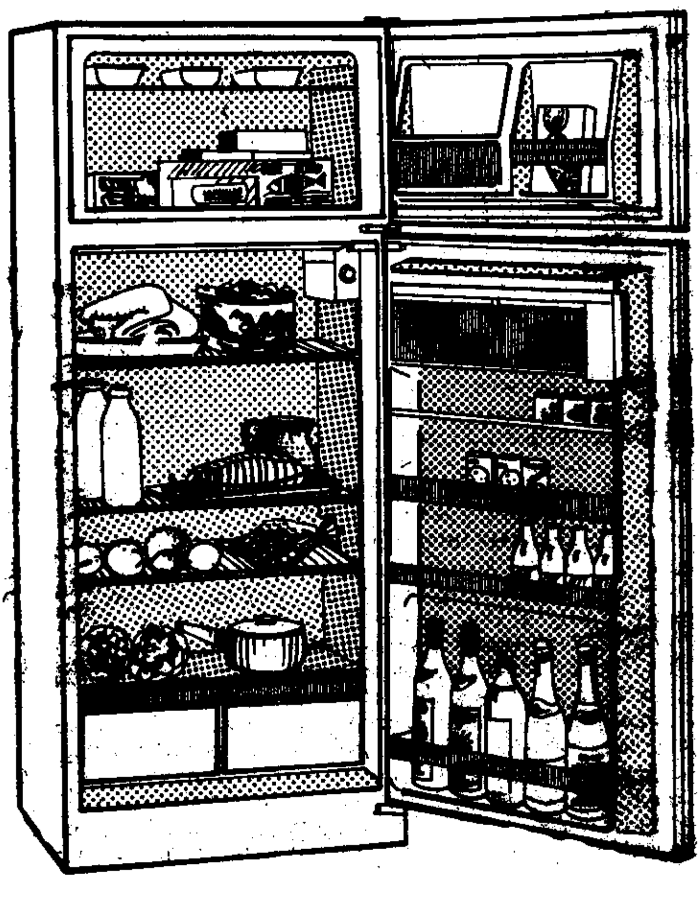
آن را نیز باید بعد از هر بار استفاده از فر بشویید، و تمیز کنید. جهت این کار علاوه بر آب گرم، و پودر ظرفشویی، بهتر است آمونیاك هم به کار برید.

مسئله‌ی مهمّ که در خانه‌ها کمتر مورد توجّه قرار می‌گیرد، رسیدگی مداوم بـه شیلنگ گاز است. شما انتظار دارید، که وقتی شیلنگ سوراخ شـود، بـوی آن را احساس خواهید کرد، و عوضش خواهید نمود. در صورتی که ممکن است، این کار در غیاب شما انجام گیرد، و وقتی متوجّه شوید، که کار ازکار گذشته است. پس باید مرتّباً شیلنگ گاز را بررسی کنید، و قبل از سوراخ شدن به تعویض آن اقدام نمایید. چون شیلنگ بدون مصرف شدن نیز به مرور بی‌دوام، و خشك، و شکننده می‌شود،

اکنون در اغلب کشورهای اروپایی روی شیلنگهای گاز نیز، مانند موادّ غذایی، تاریخ تولید، و تاریخ انقضای مصرف را به طور متوالی روی شیلنگ گاز می‌نویسند، تا قبل از اینکه خطری به وجود آید، مصرف کننده آن را عوض کند.

اگر یخچال شما بوی بد گرفته است

اگر غذاها را روباز در یخچال قرار دهید، یخچال شما بو خواهد گرفت. بوی غذاهای مانده، همراه با بوی میوه‌هایی که در شرف کهنه شدن هستند، بسیار مشمئز کننده است، و بایستی حتماً اقدام به زدودن آنها کنید. مناسبترین وسیله برای این کار استفاده از محلول جوش شیرین و آب گرم است. پس ابتدا آب را به

جوش بیاورید، و به ازای هر لیتر آن دو قاشق سوپخوری جوش‌شیرین رویش اضافه کنید، و اسفنج را در آن خیس کرده، و مرتّباً به تمام قسمتهای داخلی یخچال بکشید، و بعد طبقه‌های سیمی، و جایخی‌ها، وکشوی میوه‌ها را نیز بیرون بیاورید، و به همین ترتیب بشویید، و پاکیزه کنید. پاکیزه کردن لاستیك دور یخچال را نیز

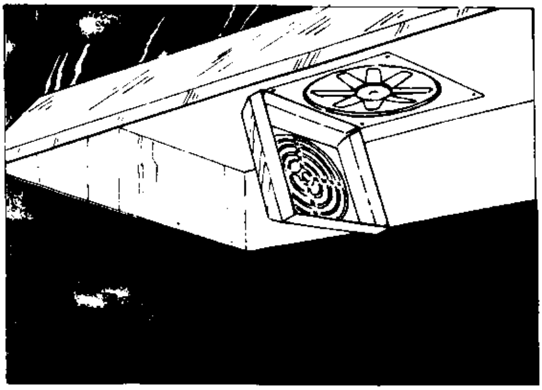

فراموش نکنید. کافی است که آن را فقط با آب نیمگرم و پودر ظرفشویی به کمك اسفنج بشویید، و پس از آبکشی کامل با اسفنج مرطوب دیگر، با حوله‌ی نرم خشکش کنید. بد نیست یادآوری کنیم، که قبل از بو گرفتن یخچال باید هر ۱۰ روز یکبار به شستشو و پاکیزگی آن به روش فوق اقدام کنید، و در ضمن پودر زغال چوب را در یك ظرف کوچك همواره در یخچال داشته باشید، تا بوها جذب آن شوند. هر از گاهی نیز این پودر زغال را، در یك قابلمه‌ی کهنه بریزید، و روی شعله خوب گرم کنید، تا مجدّداً آماده‌ی جذب بوهای یخچال شود.

رسیدگی به هواکش برقی آشپزخانه

این هواکشها که «ونتیلاتور» نام دارند، غالباً مورد کم‌توجّهی خانمها قرار می‌گیرند، و آقایان نیز کاری به کار آنها ندارند. در صورتی که ونتیلاتورها هم، مانند سایر وسایل خانگی، احتیاج مداوم به رسیدگی و نظافت دارند. مخصوصاً چون فیلتر فلزّی این هواکشها، که معمولاً بالای اجاق‌گاز قرار گرفته‌اند، دایماً گرد و غبار هوا را می‌مکند، و روی خود می‌نشانند. اگر ضخامت این گرد و غبار از اندازه‌ی

معیّنی زیاد شود، خود به خود جدامی‌شوند، و روی اجاق‌گاز، و حتّی روی غذا می‌افتند! توصیه می‌کنیم، هر دو هفته یکبار فیلتر را بازکنید، و آن را با آب و صابون بشویید، و خوب آب بکشید، و با حوله‌ی نرم خشك کنید. سپس برق مربوط به هواکش را قطع کنید، و پرّه‌های هواکش را، و سیمهای دور و بر آن را نیز با اسفنج

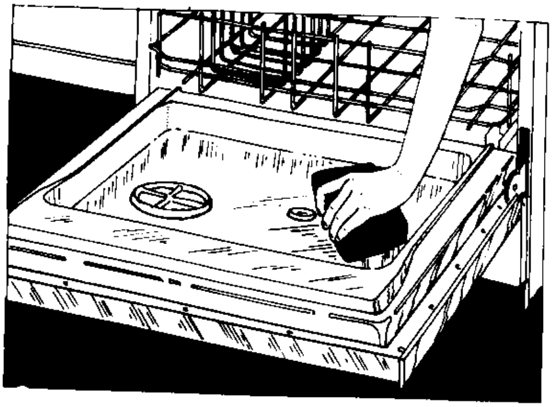

مرطوب خوب تمیزکنید، و آنگاه فیلتر را سر جای خود نصب کنید. برخی فیلترها غیرفلزّی، و غیرقابل شستشو، هستند. در این صورت بایستی گاه و بیگاه از آن فقط غبارروبی کنید، و دستکم سالی یکبار آن را عوض نمایید. اگر هواکش برقی شما صدای بدی دارد، توصیه می‌کنیم، برای رفع آن از یك متخصّص کمك بگیرید، زیرا قرینگی خود را نسبت به محور اصلی از دست داده است.

ماشین ظرفشویی را هم بشویید!

این ماشین که همچون یك خدمتکار بی‌توقّع و فرمانبردار، همواره آماده‌ی شستشوی ظرفهای شماست، خود نیزگاهگاهی به نظافت احتیاج دارد. زیرا معمولاً خرده‌های غذا در گوشه و کنار آن باقی می‌ماند، و ایجاد بوهای نامطبوع می‌کند. روی این اصل توصیه می‌شود، پس از آخرین استفاده در هر روز، در آن را بازکنید، و با اسفنج خرده‌های غذا را ازکنار لولاها، و سیم‌ها، و لای در تمیزکنید. امّا در صورتی که قرار است چند روز از آن استفاده نکنید، و مثلاً به مسافرت بروید، اگر آن را به حال خود رها سازید، بیشك بو خواهد گرفت. پس بایستی، قبل از

ترك خانه، یکبار آن را بدون ظرف به کار اندازید، تا آب و موادّ پاك کننده صرف شستشوی داخل آن شوند. سپس با استفاده از جوش‌شیرین و آب، تا آنجا که

می‌توانید، داخل آن را تمیز کنید. برای این کار از یك اسفنج کمك بگیرید. و بعد در آن را به زاویه‌ی ۴۵ درجه باز نگه دارید، تا امکان بو گرفتن نباشد.

پاکیزه کردن ته اتو

اتوهای امروزی سنگین نیستند، و به علت سبك بودن با فشار کمی روی پارچه کشیده می‌شوند. به این جهت کمتر کثیف می‌گردند. ولی اتو کردن برخی پارچه‌ها،

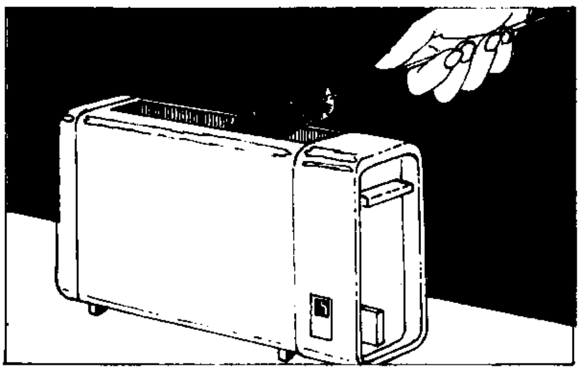

که الیاف مصنوعی دارند، و دمای اتو نیز نسبت به آنها زیاد است، گاهی سبب می‌شوند، که لایه‌ای از موادّ در ته اتو بنشینند. در این صورت کافی خواهد بود، که

اتو را به شدّت گرم کنید، و آن را روی پارچه‌ی خشن و بی‌مصرفی، نظیر یك قطعه گونی، چند بار بکشید. احتمالاً اتوی شما تمیز خواهد شد. اگر اتوی برقی بدون دلیل، و فقط به مرور زمان کثیف شده است، سرکه و گل سفید را با هم مخلوط کنید، و روی آن بکشید، و با دستمال نرم صیقل دهید. در صورتی که شما اتو بخار به کار می‌برید، و مدّتی به جای آب مقطّر، در آن آب معمولی ریخته‌اید، قبل از این که سوراخها به کلّی مسدود شوند، به جای آب در آن سرکه بریزید، و اتو را مدّت نیم ساعت در بالاترین درجه گرم نگه دارید. سپس سرکه را خالی کنید. اگر دو سه بار این کار را انجام دهید، آهك و سایر موادّ معدنی چسبیده به دور ظرف و لوله‌های مربوط به آن تا حدّی باز خواهند شد، و احتیاجی به سپردن اتو به تعمیرکار نخواهید داشت.

تستر برقی هم احتیاج به نظافت دارد

قبل از هر چیز توصیه می‌کنیم: اوّلاً پیش از اقدام به نظافت تستر برقی حتماً باید خاطر جمع باشید، که دو شاخه‌ی آن را از پریز بیرون کشیده‌اید. ثانیاً هرگز آن را در

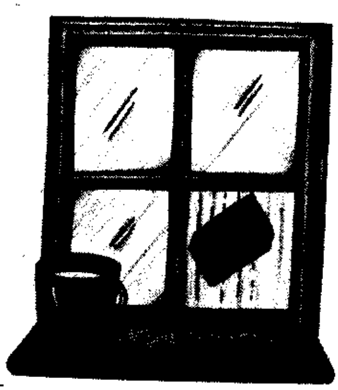

آب فرو نبرید، هر چند که خیلی کثیف نیز باشد، زیرا در این صورت معمولاً تستر خراب می‌شود، برای نظافت داخل تستر، و جدا کردن خرده نانهای سوخته از بدنه‌ی آن فقط می‌توانید از یك قلم مویی ظریف استفاده کنید، یا برس مخصوص بطری‌شوی به کار برید. این کار را با ملایمت تمام انجام دهید، و سپس تستر را به

آرامی وارونه کنید، تا ذرّات پایین بریزند، معمولاً دور تسترها لعابی، و یا کرومی هستند، که قسمتهای لعابی را می‌توانید با یك اسفنج مرطوب آغشته به آب صابون پاك کنید، و برای جلا دادن قسمتهای کرومی، کمی گل سفید را روی چند قطره تربانتین اضافه کنید، و خمیر حاصل را روی آن بمالید، و با پارچه‌های نرم پولیش دهید. مانند تمام دستگاههای برقی مواظب بند تستر نیز باشید. و به محض اینکه در قسمتی از آن دررفتگی روپوش سیم مشاهده کردید، کلاً بند آن را عوض کنید. هرگز با پیچ‌گوشتی، و یا میله‌ی آهنی، ذرّات سوخته‌ی نان را از داخل المنت‌ها خارج نکنید، زیرا سبب قطع آنها، و یا تغییر فاصله بین سیمهای فنر المنت می‌شود، که در هر حال تستر خراب خواهد شد. بالا پریدن قطعه نانها در تستر به کمك فنرکوچکی انجام می‌یابد. اگر تستر شما قطعه نانها را بیشتر، و یا کمتر از حدّ معمول به هوا پرت می‌کند، با تنظیم فنر داخلی آن، می‌توانید این اشکال را برطرف سازید. و سرانجام یك توصیه‌ی دیگر: اگر تستر شما بیش از اندازه نانها را سرخ می‌کند، آن را به تعمیرکار بسپارید، زیرا نان سوخته سلامت شما را به خطر می‌اندازد.

پنجره‌ها را ساده‌تر و بهتر بشویید

ابتدا ۳ قاشق سرکه، یا آمونیاک را درکمی آب حلّ کنید. سپس یك حوله‌ی نرم،

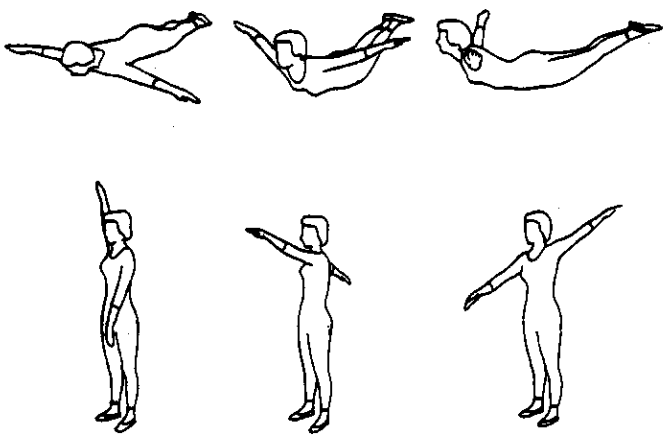

یا اسفنج را در آن فرو برید، و خوب فشار دهید، و روی شیشه‌ها بمالید، و بلافاصله با حوله‌ی نرم دیگر خشك نمایید. برخی‌ها ترجیح می‌دهند، که فقط یك صفحه کاغذ روزنامه را خیس کنند، و با آن پنجره‌ها را بشویند، و با یك صفحه روزنامه‌ی

دیگر خشك کنند. همچنین استفاده از گل سفید، و نیز اسید کلرئیدریك رقیق می‌تواند مشکلِ شما را حلّ کند. مسلّماً شیشه‌ی پنجره را باید از دو طرف پاك کنید. گاهی شما پس از شستن دو طرف پنجره باز هم لکّه، یا لکّه‌هایی روی شیشه می‌بینید، امّا نمی‌دانید، که این لکّه در کدام طرف شیشه است: در طرف خارج یا داخل؟ و کلافه می‌شوید. برای سهولت تشخیص این موضوع توصیه می‌شود، جهت حرکت حوله را در خارج، و داخل متفاوت بگیرید. مثلاً در صورتی که در طرف داخل حوله را افقی می‌کشید، در طرف خارج پنجره عمودی بکشید، و بالعکس. در این صورت لکّه‌یابی ساده خواهد شد.

بخش ۱۷

ده دقیقه ورزش در روز

ورزش و نرمش برای زن امروز

آیا فکر نمی‌کنید، که وقتی شما در برنامه‌ی روزانه‌ی خود کار و فعالیّتهای بدنی نداشته باشید، ماهیچه‌ها و اعضای مختلف بدن را تنبل بار می‌آورید، و زمانی که از آنها توقّع کار دارید، از عهده‌ی انجام آن برنخواهند آمد؟ شاید شما هم از آن جمله افرادی باشید، که وقتی با آنها از ورزش صحبت می‌کنیم. بی‌درنگ از گرفتاریهای زندگی شکایت کرده، و می‌گویند که محال است بتوانند فرصتی برای ورزش کردن به دست آورند. این گونه اشخاص معمولاً کسانی هستند، که مزاجشان ضعیف است، و خودشان سست و بی‌نشاط و بی‌اراده‌اند. آنهایی که می‌گویند وقت ورزش کردن نداریم، درست مثل این است، که کسی بگوید چون کار زیاد دارد، قادر نیست بیش از سه روز یکبار غذا بخورد! ممکن است کسی بتواند با این شرایط مدّتی زنده بماند، ولی بدون شك همچو فردی به مرور قوای خود را از دست می‌دهد، بیمار می‌شود، و مرگ به سراغش می‌آید. و یا اگر کسی به علّت کار زیاد هر شب بیش از دو ساعت نخوابد، به طور قطع سلامت او به خطر می‌افتد.

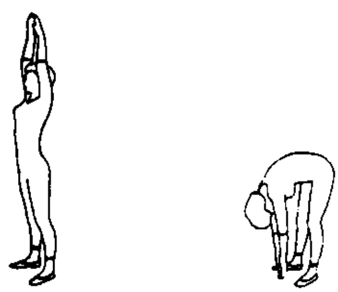
ما یقین داریم، که شما روزی سه بار غذا می‌خورید، زیرا می‌دانید، که برای تندرستی این کار ضروری است. و هر شب نزدیك به ۸ ساعت می‌خوابید، تا به علّت کم خوابی بدن شما فرسوده نشود، ولی در مورد ورزش، که لزوم آن برای بدن کمتر از خواب و خوراك نیست، شما معمولاً کوتاهی می‌کنید، زیرا عقیده ندارید، که در اثر عدم ورزش نیز دستگاههای بدن به تدریج فرسوده و زنگ زده‌شده، از عمر و جوانی، ونیرو و نشاط شما کاسته می‌شود. پس اگر شما از آن دسته افرادی

هستید، که خیلی کار دارید، و معمولاً همیشه گرفتارید، بیش از هر کس دیگر به ورزش نیاز دارید. تصمیم بگیرید که از همین امروز به ورزش بپردازید. خوشبختانه این کار به محلّ مخصوص وسایل ویژه نیاز ندارد. لباس ساده بپوشید، و در هوای آزاد تمرین کنید.

چگونه باید ورزش کرد؟ ما حرکات ورزشی گوناگون را، که امروزه در کشورهای مختلف دنیا معمول است، بررسی کرده، و از بین آنها مفیدترین‌شان را برای شما جمع‌آوری کرده‌ایم، تا شما هر سری را مناسب وضع بدنی خود یافتید، به اجرای آنها بپردازید، و یا تلفیقی از آنها را برنامه‌ی ورزشی خود قرار دهید. به خاطر داشته باشید، که دستکم ۱۰ دقیقه ورزش در روز برای شما کافی است، تا زنی سالم، و با نشاط، و باطراوت باشید.

تمرین ۱ ـ نرمش شکم

برای شروع این تمرین بایستید. پاها را به فاصله‌ی تقریباً ۳۰ سانتیمتر از یکدیگر

نگه دارید. بازوها را بالا ببرید. دستها را باز کرده، و کنار هم قرار دهید. کف دستها را رو به جلو بگیرید، و حالا:

۱ ـ خم شوید. دستها را پایین بیاورید، و آنها را بین پاها به زمین نزدیك کنید، تا آنجا که در صورت امکان نوك انگشتان شما با زمین تماس پیدا کنند.

۲ ـ کمی بلند شوید. سپس باز هم به طور سریع خم شوید، و انگشتهای دو دست خود را بین پاهای خود به زمین بزنید.

۳ ـ حرکت اخیر را باز هم تکرار کنید. اکنون به حالت شروع برگردید. و هر بار که

به حالت شروع برمی‌گردید، یك بشمارید، و این حرکت را ۱۰ بار انجام دهید.

تمرین ۲ ـ بالا بردن زانوها

برای شروع این تمرین بایستید. پاها را کنار هم، و بازوها را در امتداد بدن نگه دارید، و بعد حرکات زیر را انجام دهید:

۱ ـ زانوی چپ را، هر قدر ممکن است، بالا ببرید. برای این کار با دو دست خود از زیر زانو، و همچنین ساق چپ خود بگیرید.

۲ ـ ران را تا حدّ ممکن به سینه‌ی خود نزدیك سازید. در این وضعیّت بالا تنه‌ی شما باید کاملاً قائم باشد.

۳ ـ پای چپ را در روی زمین قرار دهید.

۴ ـ این حرکت را نیز با زانوی راست انجام دهید.

۵ ـ به نوبت این دو حرکت را با زانوی چپ و راست تکرار کنید. هر بار که زانوی

چپ یا راست را بالا بردید، یك بشمارید. و این حرکت را ۱۰ بار انجام دهید.

تمرین ۳ ـ خم شدن به پهلو

برای شروع این تمرین بایستید، و پاهای خود را به فاصله‌ی تقریبی ۳۰ سانتیمتر از یکدیگر قرار دهید. بازوی راست را بالا ببرید، و آرنج را تا کنید، و دست را بالای سر، به فاصله‌ی کمی از آن، نگه دارید، و حرکت زیر را انجام دهید:

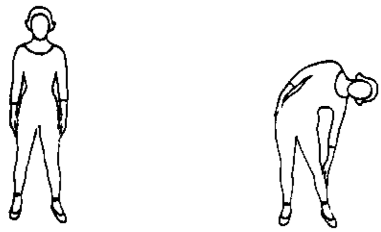
۱ ـ ضمن اینکه پشت خود را راست نگه داشته‌اید، بالاتنه‌ی خود را تا حدّمقدور به طرف چپ خم کنید. همزمان با خم شدن، دست چپ خود را نیز، هر

قدر ممکن است، روی ساق چپ بلغزانید، و پایین ببرید.

۲ ـ چند سانتیمتر بلند شوید. مجدّداً بالاتنه را به چپ خم کنید. امّا این حرکت تکراری را با نیروی بیشتری انجام دهید.

۳ ـ به وضعیّت شروع حرکت برگردید، و بلافاصله وضعیّت بازوها را با هم عوض کنید.

۴ ـ همین حرکت را مجدّداً به طرف راست (باز هم در دو نوبت) انجام دهید، و

دو حرکت فوق را به‌طور متناوب به چپ و راست تکرار کنید، و هر بار که چرخیدن به طرف چپ و راست را انجام دادید، یك بشمارید، و این تمرین را ۱۰ بار اجرا کنید.

تمرین ۴ ـ چرخش بازوها

برای شروع این تمرین بایستید، و پاها را به فاصله‌ی تقریباً ۳۰ سانتیمتر از یکدیگر قرار دهید. بازوها را در امتداد بدن نگه دارید، و اکنون:

۱ ـ با بازوی چپ خود یك دایره‌ی بزرگ در هوا رسم کنید. حرکت بازو باید از جلو به عقب باشد. سپس با همین بازو مجدّداً یك دایره‌ی بزرگ در خلاف جهت

قبلی در هوا رسم کنید.

۲ ـ با بازوی راست نیز در هوا نظیر دو دایره‌ی قبلی را در دو جهت مخالف هم رسم کنید. به ازای هر دو حرکت یك بازو، یك بشمارید. این تمرین را ده بار انجام دهید.

تمرین ۵ ـ بلند شدن جزیی

برای شروع این تمرین، به پشت روی زمین دراز بکشید. بازوها را در امتداد بدن، و کنار آن نگه دارید، و آن وقت چنین کنید:

۱ ـ سر وگردن و شانه ها را کمی بلند کنید، به طوری که بتوانید پاهایتان را ببینید.

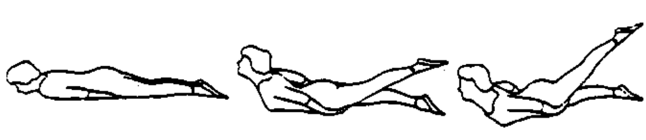

۲ ـ سر را پایین بیاورید، و روی زمین قرار دهید، و به حالت شروع برگردید. هر بار که سر را بلند می کنید، یک بشمارید. این تمرین را ۱۰ بار انجام دهید.

تمرین ٦ ـ بالابردن سینه و پاها

برای شروع این تمرین، روی سینه به زمین درازبکشید. بازوها را کنار بدن، و دستها را زیر رانها قراردهید، وکف دستها رابه رانها بچسبانید، و بعد به ترتیب چنین کنید:

۱ ـ سر و شانه ها، و همچنین پای چپ را هر قدرکه می توانید بلند کنید، و پا و

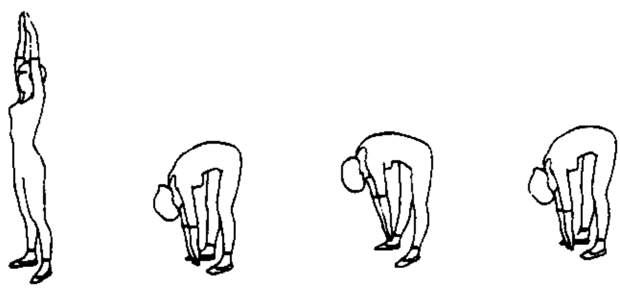
ساق و ران راست را در امتداد هم، به طورکشیده نگه دارید

۲ ـ سر و شانه ها و پاها را پایین بیاورید، و به وضعیّت شروع برگردید.

۳ ـ نظیر همین حرکت را با سر و شانه‌ها، و پای راست نیز انجام دهید.
۴ ـ حرکات فوق را مرتّباً به نوبت تکرار کنید، و هر بار که سینه و یکی از پاها را بالا می‌برید، یك بشمارید. این تمرین را ۱۰ بار انجام دهید.

تمرین ۷ ـ کوچك کردن شکم

برای شروع این تمرین بایستید، و پاها را به فاصله‌ی تقریبی ۳۰ سانتیمتر از یکدیگر نگه دارید. بازوها را بالای سر ببرید. دستها را بازکرده، وکنار هم قرار دهید. کف دستها را به رو به جلو بگیرید، و به ترتیب چنین کنید:
۱ ـ خم شوید. دستها را پایین بیاورید، و آنها را بین پاها به زمین نزدیك کنید، تا آنجاکه در صورت امکان نوك انگشتان شما با زمین تماس پیداکند.
۲ ـ کمی بلند شوید، سپس باز هم به‌طور سریع خم شوید، و انگشتها را بین دو دست خود به زمین بزنید.
۳ ـ حرکت اخیر را باز هم تکرار کنید. و آن‌گاه به حالت شروع حرکت برگردید، و

هر بارکه به حالت شروع برمی‌گردید، یك بشمارید. این تمرین را ده بار انجام دهید.

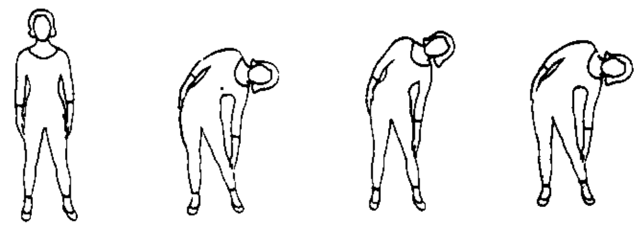
تمرین ۸ ـ نرمش شکم

برای شروع این تمرین بایستید، و پاها را به فاصله‌ی تقریبی ۳۰ سانتیمتر از یکدیگر قرار دهید. بازوی راست را بالا ببرید، و آرنج را تا کنید، و دست را بالای سر، به فاصله‌ی کمی از آن نگه دارید، و حرکات زیر را انجام دهید:

۱ ـ ضمن اینکه پشت خود را راست نگه داشته‌اید، بالاتنه‌ی خود را تا حدّ مقدور به طرف چپ خم کنید. همزمان با خم شدن، دست چپ خود را نیز هر قدر ممکن است روی ساق چپ بلغزانید، و پایین ببرید.

۲ ـ چند سانتیمتر بلند شوید. مجدّداً بالاتنه را به چپ خم کنید. امّا این حرکت تکراری را با نیروی بیشتری انجام دهید.

۳ ـ به وضعیّت شروع برگردید، و بلافاصله وضعیّت بازوها را با هم عوض کنید،

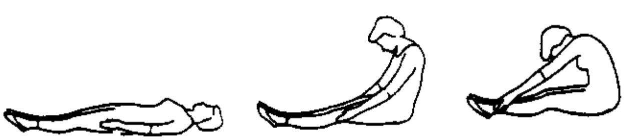

و همین حرکت را مجدّداً به طرف راست (باز هم در دو نوبت) انجام دهید.

۴ ـ دو حرکت فوق را به‌طور متناوب به طرف چپ و راست تکرار کنید، و هر بار که چرخیدن به طرف چپ و راست را انجام دادید، یك بشمارید، و این تمرین را ده بار انجام دهید.

تمرین ۹ ـ خستگی درکنید

برای شروع این تمرین، به پشت روی زمین دراز بکشید. بازوها را در امتداد بدن،

و کنار آن نگه دارید، و آن‌وقت به ترتیب چنین کنید:

۱ ـ ضمن اینکه سعی می‌کنید بالاتنه‌ی خود را تا حدّ مقدور راست نگه دارید،

بلند شده، و در وضعیّت نشسته قرار بگیرید.

۲ ـ در این موقع دستها را نیز در امتداد ساقها بلغزانید، و سعی کنید که آنها را به پاها برسانید.

۳ ـ به حالت شروع برگردید، و یك بشمارید. این تمرین را ۱۰ بار تکرار کنید.

تمرین ۱۰ ـ یك حرکت نشاط آور

برای شروع این تمرین، روی سینه به زمین دراز بکشید. پاها را چسبیده به هم نگه دارید، و بازوها را در امتداد یکدیگر قرار دهید، و بعد چنین کنید:

۱ ـ با نیروی هر چه بیشتر بالاتنه، و همچنین پاها را بالا ببرید، و فقط شکم را

تکیه‌گاه خود قرار دهید. در این حرکت باید رانها و ساقها و پاها در امتداد هم، به‌طور کشیده قرار گیرند.

۲ ـ اکنون به حالت شروع برگردید، و یك بشمارید. این تمرین را ۱۰ بار انجام دهید.

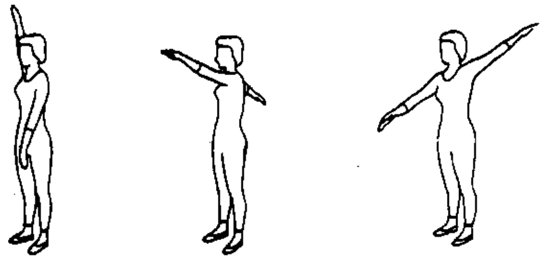
تمرین ۱۱ ـ برای تقویت بازو

برای شروع این تمرین بایستید. دو پای خود را به فاصله‌ی ۳۰ سانتیمتر از هم نگه دارید. بازوی چپ خود را در امتداد بدن، و کنار آن قرار دهید، و بازوی راست را بالا برید، و حرکات زیر را انجام دهید:

۱ ـ با هر دو بازوی خود، به طور همزمان، یك دایره‌ی بزرگ در هوا رسم کنید. در این حرکت جهت چرخش بازوها از جلو به عقب است، و هر دو باید به دنبال هم

بچرخند، و فاصله را حفظ کنند.

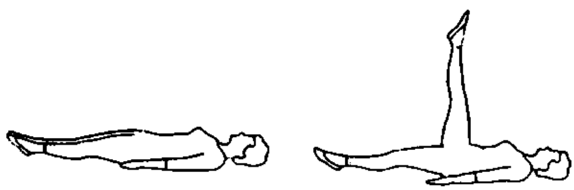
۲ ـ همین حرکت را مجدّداً در خلاف حرکت چرخش قبلی بازوها انجام دهید،

و هر بارکه با دو بازوی خود یك دایره‌ی کامل در هوا رسم می‌کنید، یك بشمارید. این تمرین را ۱۰ بار انجام دهید.

تمرین ۱۲ ـ یك حرکت بسیار مفید

برای شروع این تمرین روی زمین به پشت بخوابید، و بعد به ترتیب چنین کنید:

۱ ـ پای چپ را هرقدرکه می‌توانید بلند کنید، تا آن حدّ که به‌طور کاملاً قائم نسبت به زمین قرارگیرد.

۲ ـ پای چپ را پایین بیاورید، و به زمین منطبق کنید.

۳ ـ این بار همین حرکت را با پای راست نیز انجام دهید.

۴ ـ این حرکت را به نوبت با پای راست و چپ انجام دهید، و هرکدام را یك بشمارید. و این تمرین را ۱۰ بار انجام دهید.

یادآوری می‌شود، که در طیّ تمام این حرکات باید بالاتنه و پاها کشیده، و

شانه‌ها چسبیده به زمین قرار گیرند.

تمرین ۱۳ ـ حرکتی که ساده نیست

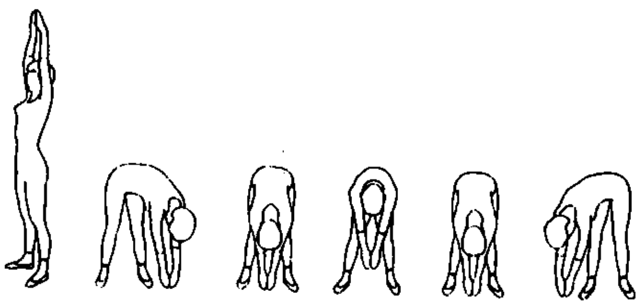
برای شروع این تمرین بایستید، و پاها را به فاصله‌ی تقریبی ۴۰ سانتیمتر از یکدیگر قرار دهید. بازوها را بالای سر ببرید. دستها را باز کرده، کنار هم قرار دهید. کف دستها را رو به جلو بگیرید، و آن وقت چنین کنید:

۱ ـ خم شوید، تا آن حدّ که انگشتان دو دست شما کمی جلوتر از پای چپ‌تان، در خارج آن، به زمین برسند.

۲ ـ کمی بلند شوید. سپس باز هم به‌طور سریع خم شده، و انگشتهای دو دست خود را بین پاهای خود به زمین بزنید.

۳ ـ حرکت اخیر را باز هم محکم‌تر از قبل تکرار کنید.

۴ ـ اکنون کمی بلند شده، و سریعاً خم شوید، و این بار انگشتان دو دست خود

را جلوی پای راست خود، کمی خارج‌تر از آن، با زمین تمّاس دهید. سپس به حالت شروع برگردید. و هر بار که به حالت شروع برمی‌گردید، یك بشمارید. این تمرین را ده بار انجام دهید.

تمرین ۱۴ ـ کشیدگی بازوها

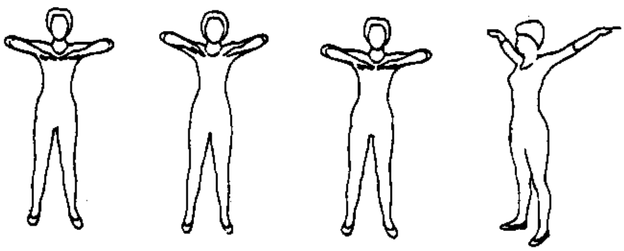
برای شروع این تمرین بایستید، و دو پای خود را به فاصله‌ی ۳۰ سانتیمتر از هم

قرار دهید، و بازوها را به‌طور افقی، و در امتداد هم نگه دارید. آرنجها را تا کنید، و نوك انگشتان دست را، جلو سینه، به هم نزدیك کنید، و اکنون بـه حرکـات زیـر بپردازید.

۱ ـ آرنجها را در طرف عقب رو به بالا ببرید، امّا امکان بدهید، که پایین بیفتند. این کار را با نیروی تمام انجام دهید.

۲ ـ و حالا آرنجها را به حالت شروع برگردانید.

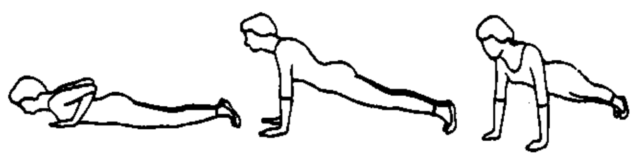
۳ ـ این بار آرنجها را بازکرده، و بازوها و دستها را هر قدرکه ممکن است، به بالا و

عقب ببرید. و هر بارکه بازو را به عقب می‌برید، یك بشمارید. و این تمرین را ۱۰ بار انجام دهید.

تمرین ۱۵ ـ حالت شنو

برای شروع این تمرین روی سینه به زمین بخوابید. پاها را راست و چسبیده به

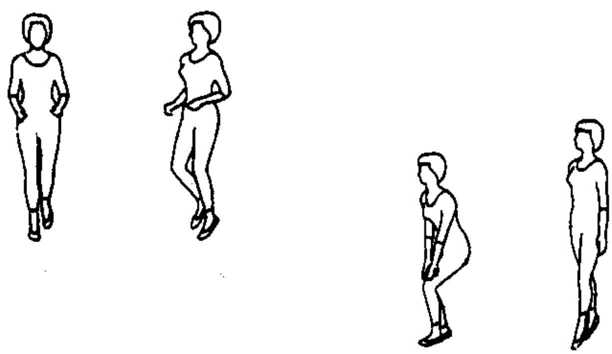
هم نگه دارید، و مطابق شکل، دستها را زیر سینه قرار دهید. کف دستها را به زمین منطبق سازید، و بعد چنین کنید:

۱ ـ با نیروی تمام بلند شوید، به‌طوری که بازوها قائم، و بالاتنه و پاها در یك امتداد، و به‌طورکشیده قرارگیرند، و تکیه گاه شما فقط کف دستها و نوك پاها باشد.

۲ ـ سینه‌ی خود را پایین آورده، و یکی دو سانتیمتر مانده به زمین مجدّداً بالا ببرید، و این حرکت را مرتّباً تکرار کنید. و هر بار که سینه‌ی شما به زمین نزدیك می‌شود، یك بشمارید. این حرکت را ۱۰ بار تکرار کنید.

تمرین ۱٦ ـ دو و پرش به حالت خمیده

برای شروع این تمرین سر پا بایستید. پاها را چسبیده به هم، و بازوها را در طرفین شکم، مطابق شکل، قرار دهید، و بعد با بلند کردن و پایین آوردن پاها درجا بدوید. این کار را از پای چپ شروع کرده، و به جای اینکه پاشنه‌ی پا را عقب ببرید،

زانوها را جلو بیاورید. هر بار که پای چپ شما به زمین می‌رسد، یك بشمارید. به ازای هر ۵۰ قدم دو بایستی ۱۰ بار با حالت خمیده بپرید، به این طریق که:

۱ ـ بالاتنه‌ی خود را خم کنید، و دستها را روی زانوی چپ بگذارید (بازوها و بالاتنه‌ی شما باید کاملاً مستقیم قرار گیرند). در این وضعیّت پای چپ شما نیز جلوی پای راست واقع می‌شود.

۲ ـ حالا بپرید، و ضمن آن بدن خود را قائم کنید. و وقتی می‌افتید، وضعیّت پاها را برعکس نمایید.

۳ ـ به‌طور خمیده نظیر همین حرکت را با قرار دادن دستها روی زانوی راست انجام دهید، و بعد متناوباً این دو پرش را تکرار کنید. هر پرش را یك بشمارید، و این تمرین را ۱۰ بار تکرار کنید.

تمرین ۱۷ ـ حرکتی برای یك زن ورزشکار

برای شروع این تمرین، روی سینه به زمین دراز بکشید، و پاها را چسبیده به هم نگه دارید. و دستها را پشت سر قرار دهید، و آن وقت چنین کنید:
۱ ـ با نیروی هر چه بیشتر بالاتنه، و همچنین پاها را بالا ببرید. در این حرکت باید

رانها و ساقها و پاها، تا آنجاکه ممکن است، در امتداد هم و به‌طورکشیده قرارگیرند.
۲ ـ اکنون به حالت شروع برگردید، و یك بشمارید. این حرکت را ۱۰ بار انجام دهید.

تمرین ۱۸ ـ بلند شدن با یك حرکت تعادلی

به پشت روی زمین دراز بکشید، و زانوها را خم کنید. پاها را روی زمین بگذارید، و بازوها را در امتداد بدن پشت سر خود قرار دهید، و بعد:
۱ ـ با نیروی زیاد بازوها را به جلو بیندازید. بلند شده، و بنشینید، و در ضمن

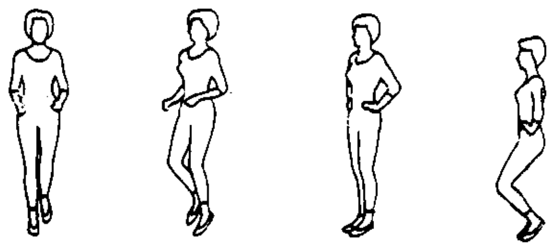
ساقها را در امتداد رانها نگه دارید.
۲ ـ سر را بین پاها قرار داده، و نوك انگشتان دست را با پای خود تماس دهید.

سپس به حالت شروع برگردید، و یك بشمارید. این تمرین را ۱۰ بار انجام دهید.

تمرین ۱۹ ـ دو و خم کردن زانو

برای شروع این تمرین سر پا بایستید. پاها را چسبیده به هم، و بازوها را در امتداد بدن نگه‌دارید، و بعد چنین کنید: با بلند کردن و پایین آوردن پاها در جا بدوید. این کار را از پای چپ شروع کرده، و هر پا را دستکم ۱۰ سانتیمتر از زمین بلند کنید، و به جای اینکه پاشنه‌ی پاها را عقب ببرید، زانوها را جلو بیاورید. و هر بار که پای چپ شما به زمین می‌رسد، یك بشمارید.

بعد از هر پنجاه قدم دو نیز ۱۰ بار زانوهای خود را خم و راست کنید. به این ترتیب که ابتدا راست بایستید، پاها را چسبیده به هم، و دستها را روی کمر قرار

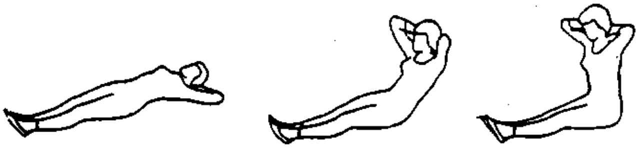

دهید. و حالا هر دو زانو را خم کنید، به‌طوری که ساقها و رانها با هم زاویه‌ای در حدود ۱۱۰ درجه تشکیل دهند، و هرگز از ۹۰ درجه کم نشوند. سپس بلند شوید، و به وضعیّت شروع برگردید. در این حرکت بالاتنه‌ی شما باید همیشه قائم قرار گیرد. طریقه‌ی شمردن نیز به این ترتیب است، که هر بار به حالت شروع برمی‌گردید، یك بشمارید.

تمرین ۲۰ ـ برای آنهایی که حرکات مشکل را دوست دارند

برای شروع این تمرین به پشت روی زمین دراز بکشید، و پاها را نزد هم نگه‌دارید، و دستها را زیر سر قرار دهید، و سپس چنین کنید:

۱ ـ در حالی که با دستها سر را به جلو فشار می‌دهید، بلند شده، و بنشینید، و بالاتنه را قائم نگه‌دارید. امّا سعی کنید پاها از زمین جدا نشوند. برای اجرای صحیح این حرکت در صورت امکان پاها را زیر کمد و نظایر آن تکیه دهید.

۲ ـ به حالت شروع حرکت برگردید، و یك بشمارید. این تمرین را ۱۰ بار انجام دهید.

خواننده‌ی گرامی: اکنون شما ۲۰ نوع حرکت را تمرین کرده‌اید، که به نظر شما برخی ساده، و برخی کمی مشکل هستند. حالا می‌توانید، اوّلاً متناسب با میزان علاقه‌ی‌تان به سلامت تن، ثانیاً متناسب با وضع بدنی‌تان، بعضی از آنها را انتخاب کنید، و در ورزش صبحگاهی خود آنها را اجرا نمایید. مسلّماً می‌توانید به تدریج ساده‌ها را کنار بگذارید، و فقط به تمرینهای مشکل بپردازید. ولی توصیه می‌کنیم، برای تأمین سلامت خود هرگز ۱۰ دقیقه ورزش در روز را فراموش نکنید.